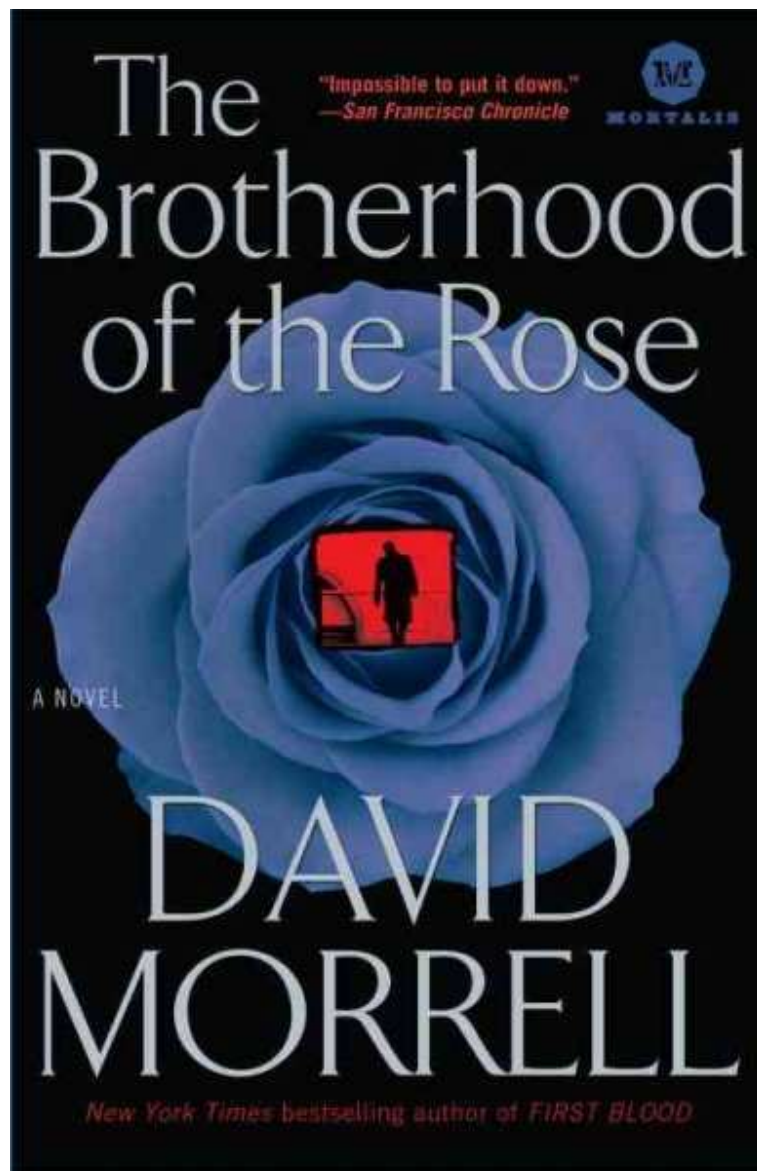

David Morrell - Bratstvo ruže

Prolog

ABELAROV UGOVOR

Doni

*Kako godine prolaze, toje moja ljubav jača.
Uč ih politici iratu da bi njihovi sinovi mogli studirati medicinu i
matematiku kako bi svojoj deci omogućili pravo na studiranje slikarstva,
poezije, muzike i arhitekture.*

DžonAdaA

ZAŠTITA

Pariz, Septembar 1118.

Pjer Abelar, zgodni kanonik crkve Notr Dam, zaveo je svoju lepu učenicu, Eloizu. Filber, njen ujak, besan zbog njene trudnoće, želeo je da se osveti. U ranim satima nedeljnog jutra, trojicaubicakoje je Filber unajmio, napala su Abelara dok je išao na misu, kastrirala ga i ostavila da umre od rana. Abelar je preživeo, ali bojeći se dalje odmazde, gledao je kako da se zaštiti. Prvo je pobjegao u manastir San Deni u blizini Pariza. Zatim je, dok se oporavljao od povreda, saznao da političke pristaše kojima je bila potrebna Filberova podrška ponovo kuju zaveru protiv njega. Po drugi put je pobjegao u Kvinsi, blizu Nožana, gde je udario temelje skrovištu koje je nazvao "Paraklet", Utešitelj, u slavu Duha Svetog. I tako osnovao utočište.

SKROVIŠTA OSNOVNA PRAVILA

Pariz, Septembar 1938.

U nedelju, dvadeset osmog, Eduar Daladije, ministar odbrane Francuske, putem radija preneo je sledeće obaveštenje francuskom narodu:

Danas, rano posle podne, dobio sam poziv od nemačke vlade da se sastanem sa kancelarom Hitlerom, gospodinom Musolinijem i gospodinom Nevilom Čemberlenom. Poziv sam prihvatio.

Sledećeg popodneva, dok je minhenskistanak trajao, alotekar u službi Gestapoa zabeležio je u svom dnevniku da je poslednji od pet crnih 1938. mercedesa prošao kontrolnu rampu kod njegove apoteke na čošku i zaustavio se ispred kamene fasade bezazlenog izgleda u Bergener Štrase 36 u Berlinu. U svih pet slučajeva, snažno građeni vozač u civilnom odelu izašao je iz automobila, neupadljivo odmerio pešake u prometnoj ulici i otvorio zadnja vrata kroz koja je izašao jedini putnik, dobro obučeni stariji muškarac. Čim bi vozač bez opasnosti sproveo svog putnika kroz debela drvena vrata trospratne rezidencije, odlazio bi u, tri bloka udaljeno, skladište da čeka na sledeće instrukcije.

Poslednji džentlmen koji je stigao ostavio je svoj šešir i kaput stražaru koji se nalazio iza metalnog pulta u alkoveni c desne strane vrata. Iz obzirnosti, nije pretražen, ali je od njega zatraženo da preda svoju aktovku. Konačno, neće mu ni biti potrebna. Nikakve beleške nisu . bile dozvoljene.

Stražar je proverio akreditive posetioca, a zatim pritisnuo dugme pored Lugera koji se nalazio ispod njegovog pulta, U istom času, iz kancelarije se pored gosta stvorio drugi agent Gestapoa koji je bio zadužen da ga sprovede do sobe na kraju hodnika. Posetilac je ušao. Ostajući napolju, agent je zatvorio vrata.

Ime posetioca je bilo DŽon "Teks" Oton. Imao je pedeset pet godina, bio je visok, markantno zgodan muškarac, sa pepeljasto sivim brkovima. Odmah spreman za noć je u jedinu praznu stolicu, namenjenu šefu, i klim! glavom četvorici muškaraca koji su stigli pre njega. 1 je bilo potrebno da im se predstavi, već ih je poznav! NJihova su imena bila Vilhelm Šmelcer, Anton Žirg

sival Lendiš i Vladimir Lazensokov. Oni su bili šefovi špijunaže Nemačke, Francuske, Engleske i Sovjetskog Saveza. Oton je predstavljao američki Stejt Department. Izuzev šefovskih stolica i pepeljara ispred svake od njih, u sobi nije bilo apsolutno ničega. Nikakvog drugog nameštaja, nikakvih slika, nikakvih polica za knjige, nikakvih draperija, tepiha, nikakvog svećnjaka. O

golotinji sobe brinuo se Šmelcer kako bi ove ljude uverio da nema nikakvih skrivenih mikrofona.

Gospodo rekao je Šmelcer susedne sobe su prazne.

Minhen rekao je Lendiš.

Šmelcer se iasmejao. Za jednog Engleza, naglo prelaziš na stvar.

Zašto se smeješ? Žirar je zapitao Šmelcera. Mi svi znamo da u ovom času Hitler traži da moja zemlja i Engleska ne garantuju više zaštitu Čehoslovačkoj, Poljskoj i Austriji. Govorio je na engleskom jeziku kako bi ga Amerikanac razumeo.

Izbegavši pitanje, Šmelcer je zapalio cigaretu.

Da li Hitler namerava da napadne Čehoslovačku? zapitao je Lazensokov.

Šmelcer je slegnuo ramenima, ispustio dim. Pozvao sam vas da dođete ovamo da, kao članovi iste profesionalne zajednice, možemo da se pripremimo za svaki slučaj.

Teks Oton se namrštio.

Šmelcer je nastavio. Mi ne poštujemo ideologije jednih odnosno drugih, ali u jednome smo svi slični. Mi uživamo u složenosti našeg posla.

Svi su klimnuli potvrdno glavama,

Da nemaš neku novu komplikaciju da nam predložiš? zapitao je Rus.

Što vi momci ne kažete šta dođavola mislite? krenuo je Oton.

Drugi su se zakikotali.

Otvorenost bi uništila polovinu uživanja rekao je Žirar Otonu. Okrenuo se ka Šmelceru, čekajući.

Bez obzira šta se valja iza preteći dolazećeg rata počeo je Šmelcer mi moramo jedan drugom garantovati da će naši predstavnici imati mogućnost zaštite.

Iemoguće rekao je Rus.

Kakvu vrstu zaštite? zapitao je Francuz.

Misliš li na pare? dodao je Teksašanin.

Nesigurno. Mora da bude zlato ili dijamanti rekao je Englez.

Nemac je kdimnuo glavom. I još preciznije, sigurna mesta na kojima bi bili čuvani. Proverene banke u Ženevi, Lisabonu i Meksiko Sitiju, na primer.

Zlato. Rus se podrugljivo nasmešio. A šta predlažete da radimo sa tim kapitalističkim artiklom?

Da ustanovimo sistem skrovišta odgovorio je Šmelcer.

Pa šta je novo u tome? Mi ih već imamo rekao je Tekst Oton. _

Drugi su ga ignorisali.

I odmarališta, takođe, pretpostavljam? rekao je Žirar Šmelceru.

Za mene se to podrazumeva rekao je Nemač. Dopustite mi da, zbog mog američkog prijatelja, objasnim. Svaka od naših službi već ima svoja skrovišta, to je istina. Sigurna mesta gde njeni operativci mogu da odu da bi se zaštitili, recimo, ili da bi doušnika ispitali po obavljenom zadatku, ponekad saslušavali. I dok se svaka špijunska služba trudi da te lokacije čuva kao tajnu, druge službe obaveštajaca ipak ih konačno otkrivaju, pa prema tome, mesta nisu zaista potpuno sigurna. Iako ih naoružani stražari čuvaju, brojnija protivnička strana mogla bi zauzeti svaku kuću i ubiti svakoga ko se tamo nalazi pod zaštitom.

Teks Oton je slegnuo ramenima. Rizik se ne može izbeći.

Pitam se nastavio je Nemač. Ono što ja predlažem jeste nešto novo širenje koncepta, njegovo doterivanje. U slučaju ekstremnih okolnosti, svakom bi operativcu iz bilo koje od naših obaveštajnih mreža bila pružena šansa za utočište u pažljivo odabranim gradovima po celome svetu. Ja predlažem Buenos Aires, Potsdam, Lisabon i Oslo. Mi svi imamo tamo poslove.

Aleksandrija predložio je Englez.

To je prihvatljivo.

Montreal rekao je Francuz. Ako se rat završi loše po mene, tamo bih rado živeo.

Čekajte, čekajte malo rekao je Teks OtoN. Da li očekujete od mene da poverujem da, ako rat počne, jedan od vaših momaka neće ubiti jednog od mojih momaka u tim mestima?

Dokle god protivnički operativac ostaje unutra rekao je Nemač. U našoj profesiji, svi smo svesni opasnosti i pritisaka. Ja priznajem da je čak i Nemcima povremeno potrebno da se odmore.

I smire živce i iscele rane dodao je Francuz.

To dugujemo sami sebi rekao je Englez. I ako jedan operativac želi da se povuče potpuno iz svoje mreže, imaće mogućnost da ode iz skrovišta u odmaralište i da do kraja života uživa isti imunitet. Sa "mirazom" u zlatu ili dijamantima kao penzionerskim fondom.

Koja je nagrada za verno služenje rekao je Nemač. I mamac za nove regrute.

Ako se događaji nastave onako kako ih ja predviđam rekao je Francuz svima nama može biti potreban mamac.

A ako se događaji nastave onako kako ja očekujem kazao je Nemač ja ću imati sve mamce koji će mi biti potrebni. Ipak, ja sam oprezan čovek. Da li smo se svi složili?

Koje garancije imamo da naši ljudi neće biti ubijeni u tim skrovištima? zapitao je Englez.

Reč kolege profesionalca.

A kazke?

Bezuslovne.

Slažem se rekao je Englez. Amerikanac i Rus su ćutali.

Da li ja to osećam odbojnost kod naših novih nacija? rekao je Namac.

U principu se slažem, i pokušaću da doznačim odgovarajuću sumu rekao je Rus ali ja ne mogu da obećam Stalinolu saradnju. On nikada neće dozvoliti sakrivanje stranih obaveštajaca na sovjetskom tlu.

Ali, obećavaš da nećete nikada povrediti nekog neprijateljskog operativca dokle god je u određenom skrovištu.

Iako nerado, Rus je klimnuo potvrdno glavom.

A gospodin Oton?

Pa, "ajde i ja ću. Daću nešto i ovca, ali ne želim bilo koje od tih mesta na američkoj teritoriji.

Onda smo se, uz ove kompromise, složili? Drugi su klimnuli glavama.

Potrebna nam je šifra za ovaj dogovor kazao je Lendiš.

Ja predlažem hospicija rekao je Šmelcer.

Ni pomisliti odgovorio je Englez. Polovina naših bolnica naziva se hospicijama.

Onda ja predlažem ovu alternativu rekao je Franiuz. Svi smo mi obrazovani ljudi. Siguran sam da se sećate priče o mome zemljaku iz Mračnog Srednjeg veka: Pjeru Abelaru.

O kome! rekao je Teks Oton. Žirar je objasnio.

I onda je on otišao u crkvu i bila mu je pružena zaštita? rekao je Oton. Utočište.

Mi ćemo ga zvati ugovorom rekao je Šmelcer. Abelarovim ugovorom.

Dva dana kasnije, u sredu, 1. oktobra, francuski ministar odbrane, Daladije, poleteo je natrag sa sastanka sa Hitlerom u Minhenu svojoj kući u Pariz.

Njegov je avion sleteo na aerodrom Burže. U času kada je zakoračio iz aviona, dočekala ga je ustalasila masa koja je uzvikivala, "Živela Francuska! Živela Engleska! Živeo mir!"

Mašući zastavicama i cvećem, masa je probila jake policijske barikade.

Reporteri su pojurili uz aluminijumski mostić za ulaz u avion da pozdrave ministra odbrane koji je doputovao.

Daladije je stajao zabezeknut.

Okrećući se ka Fukou iz Rojterove službe vesti, promrmljao je, "Živeo mir? Zar oii ne shvataju šta Hitler planira da učini? Glupa kopilad."

Pariz. Pet sati posle podne, nedelja, 3. septembar, 1939.

Radio spiker je prekinuo emisiju Mišlen teatar da birekao, "Francuskaje zvanično uratu sa Nemačkom."

Radio je zanemeo.

U Buenos Airesu, Potsdamu, Lisabonu, Oslu, Aleksandriji i Montrealu, ustanovljena su međunarodna skrovišta najvećih svetskih špijunskih mreža. Do 1941, te mreže će uključiti i Japan, a do 1953, kopneni deo Kine. I utočištu je udaren temelj.

Prva knjiga

UTOČIŠTE ČOVEK NAVIKE

Vejl, Kolorado.

Sneg je padao jače, zaslepljujući Sola. Skijao je kroz sve gušću maglu, oštro skrećući tamoamo i spuštajući se niz padinu. Sve nebo, vazduh, i tlo postalo je belo. Pogled mu se sužavao, dok na kraju nije video ništa osim vrtloga ispred svoga lica. Probijao se kroz kaos.

Morao je da udari u nevidljivo drvo, ili da se strmoglavi niz skrivenu stenu. Nije mu bilo važno. Osećao se razdragano. Dok je vetar besneo oko njegovih obraza, smejaio se. Presekao je levo, onda desno. Osećajući da se padina smiruje, pojurio je preko ne pravo.

Sledeća padina biće strmija. U belilu, odupro se štapovima kako bi dobio više u brzini. U stomaku mu je gorelo. Voleo je to. Vakuum. Ništa iza njegovih leđa, ništa ispred. Prošlost i budućnost nisu imali značenje. Samo sadašnjost i to je bilo predivno.

Tamna senka nejasno je zalelujala ispred njega.

Odskočivši u stranu, Sol se ukopao na ivici svojih skija da bi se zaustavio. Puls mu je tutnjao u glavi. Obris je fijuknuo ispred nega i proleteo c desne na levu stranu, nestajući u snegu.

Sol je zapanjeno zurio kroz svoje zaštitne naočari čuvši, uprkos Beipy, jauk. Skijajući "plugom", namrgodio se dok je išao u pravcu krika.

Senke su se razabirale kroz oluju Linija drveća. Ječanje.

Pronašao je skijaša kako raskrečeno leži uz panj drketa. Na snegu su bile krvave mrlje. Sol se, ispod maske, ugrizao za usnu. Čučnuo je i spazio kako

grimizne kali teku sa skijaševog čela, a zatim video groteskni ugao jedne noge.

Muškarac. Gusta brada. Široke grudi.

Sol nije mogao da ide da traži pomoć u haosu oluje, možda ne bi bio u stalju da ponovo nađe ovo mesto. Ili još rope, čak i da u spe da dođe sa pomoći, čovek bi do tada mogao da umre smrznut od zime.

Postoji jedna šansa. Nije gubio vremena za obrađivanje rane na glavi ili slomljene noge. Nema svrhe, nema vremena. Skinuo je svoje skije, potom skinuo skije sa nogu raljenika, požurio ka boru i otkinuo debelu igličastu granu.

Ispruživši granu uz čoveka, udobno je pričvrstio njegovo telo na granu, pažljivo namestivši zdravu nogu da uz nu legne polomljena. Čvrsto je uhvatio kraj grane i pognuo se, idući unazad, dok ju je vukao. Sneg je stezao sve više, dok je hladnoća grizla kroz njegove rukavice za skijanje. Nastavio je da vuče, polako se krećući nizbrdo.

Čovek je zaječao dok raje Sol prebacivao preko kvrge, a sneg ih je obavio. Ranjenik se bolno skupio, gotovo skliznuvši sa grane.

Sol je požurio da ga ponovo namesti, ukočivši se kada je iznenada osetio ruku iza sebe kako mu steže rame.

Okrenuvši se, zablujio se u nejasnu figuru, preko čije je žute jakne bilo odštampano crnim slovima "Skijaška patrola".

Niz padinu! Stotinak metara! Brvnara! vikao je muškarac, pomažući Solu. Odvukli su skijaša niz brdo. Sol je udario u brvnaru pre nego što ju je spazio, osetivši valoviti metal na leđima. Naglo je trgnuo otključana vrata i posrnuo, ulazeći u brvnaru. Uurlanje vetra je utihnulo. Sol je osetio muk. Okrenuvši se po praznoj kolibi, pomogao je čoveku iz "Skijaške patrola" da uvuče skijaša koji je krvario.

Ti si dobro? zapitao je čovek Sola, koji je klimnuo glavom potvrdno. Ostani sa nim dok ja odem po pomoć nastavio je čovek. Vratću se sa motornim sankama za petnaest minuta.

Sol je ponovo klimnuo r lavom.

Ti si svoje obavio rekao je čovek Solu. Tebi je potrebna druga vrsta pomoći. Sačekaj. Donećemo ti nešto da se zagreješ.

Izašao je napolje i zatvorio vrata. Sol se skljojao uz zid i pao na tlo. Zurio je u skijaša koji je ječao i čiji su očni kapci podrhtavali. Sol je duboko udahnuo. Miruj zbog noge.

Čovek je žmirnuo, klimnuo glavom. Hvala.

Sol je slegnuo ramenima.

Stisnuvši oči od bola, muškarac je kazao Strašna greška.

Dešava se.

He. Prost posao.

Sol nije razumeo. Čovek je nevezano pričao.

Nisam računao ia oluju. Ranjenik se namrgodio, dok mu je u slepoočnicama pulsiralo. Budala.

Sol je osluškivao oluju i ubrzo je čuo udaljenu grmljavinu motornih sanki. Dolaze.

Jesi li se ikada skijao u Argentini?

Solovo grlo se steglo. Nevezano brbljanje? Teško. Jediom. Dožo sam krvarenje u nosu.

Aošrin ...

... leći glavobolju Sol je odgovorio, zaokruživši šifru.

Deset sati večeras. Čovek je zaječao. Prokletaoluja. Ko bi pomislio da lie omi da ulrska stvar?

Grmljavina je postala jača kada su se motorne sanke zpustašgle ispred brvnare. Vrata su se naglo otvorila. Tri muškarda iz "Skijaške patrole" ušla su unutra.

I dalje si dobro? jsdan je zapitao Sola.

Ja sam odlično. Ali ovaj momak nevezano priča.

lie odustajati od šeme. Svakog dana Sol je živeo istim rutinskimredom, lojavljajući se na mestima premarasporsdu u tačno određeno vreme. Pola devet: doručak u kafeu u iberobom hotslu. Pola sata šetJve, nepromenljivim putem. Dvadsset minuta prebiranja po knjigama u knjižari. Jedapaest sati: obronci, lonovo ustaljenom stazom.

Iz dva razloga. Prvi za slučaj da neko treba da stupi u vezu sa njim, glasnik će znati gde je on u svakom trenutku i moći he da ga presretne, mada se upravo pokazalo kako jedan slučaj može da proceduru stavi na kocku. Drugo ako Sola prate, njegov je raspored tako predvidljiv da može da udapi ljegovu senku i da je natera da načini greške.

Danas je, više nego obično, morao da izbegne sumnju. Pomogao je da se ranjeni čovek prebacidole do ambulante. U čuvarskoj kućici neobavezno jerazgovarao sa lripadnicima "Skijaške patrole" u njihovoj kancelariji, črkajući " svoj trenutak da se izvuče. Otišao je u svoju eobu i skijaško odelo presvukao, obukavši farmerke i džemper. Tačno, kao i uvek, sišao je u svoj uobičajeni bar, i ceo y stražJ BI deo sale ispunjen duvanskim dimom, i gledajući crtane filmove na ogromnom televizijskom ekranu dok je pijuckao koka kolu.

U sedam sati otišao je na večeru, kao i uvek, u trlezariju svoga hotela. U osam sati je bio u sali da pogleda film o autopoteri sa Bertom Rejnoldsom u glavnoj ulozi. Video fa je već ranijs i znao da se završava u četvrt do deset. Izabrao je dvoranu zato što u muškom toaletu ima javni telefon. Proverivši i uvsrivši se da su kabine prazne, stavio je odgovarajuću sitninu u tslefon i okrenuo broj koji je zapamtio tačno u deset sati kako mu je čovsk sa padine rekao.

Otresiti muški rlas govorio je rezultate u košarci. Sol nije obraćao pažnju na imena timova. Vodio je jedino računa o brojevima, ukupio ih je bilo deset, tslefopskog broja međugradske, u mislima ih ponavljajući.

Izašao je iz muškog toaleta i, da to ne bude upadljivo, proverio u predvorju da li ga neko posmatra.

Nikakvog znaka o nadziralju, iako jedna stručnjaksenka ne bi dopustila sebi da bude primećena.

Izašao je iz dvorake, zadovoljan što je oluja i dalje trajala. Kroz tamu i opštu zbrku neopažeio je skliznuo u sporednu ulicu, zatim.u drugu sporednu ulicu, zaustavivši se u jednom prolazu da bi se uverio da ga niko ne lrati. Sa tako ograničenom vidljivošću uz oluju, tajna lratnja morala bi da bude tik uz njega i da brzo prođe kraj ovog lrolaza kako bi ga imala na oku. Ali niko se nije pojavio.

Prešao je ulicu i u nekom nepoznatom baru dva bloka odatle lronašao jedan telefon na plaćanje. Uz buku elektronskih igara, okrenuo je brojeve koji su mu bilirečeni. Ženski seksi glas je rekao Tri A Servis za loruke.

Romul kazao je.

Imate jedan sastanak. Utorak. Devet sati pre podne. Denver, Kodi Roud 48. Vratio je slušalicu u ležište. Izašavši iz bara, pod okriljem oluje odšetao se taman toliko da u hotel stigne tačno kada je trebalo da je, posle filma, krenuo u svoju prlusatnu šetnju.

Zalitao je slu žbenika na recepciji Ima li poruka za Grismana? Soba211.

Žao mi je, nema, gospodine.

Iema problema.

Izbegavši lift, popeo se pešice u svoju sobu. Vlas kose na dnu njegovih vrata ostala je tačno tamo gde ju je bio stavio kada je krenuo napolje, na taj ga način uverivši da niko u njegovom odsustvu nije ulazio. Još jedan rutinski dan.

Sa dva izuzetka.

Slediti standardnu proceduru. Ujutru je Sol kupio kartu u, što je moguće kasnijem trenutku. Kada je vozač upalio motor, Sol je ušao u autobus. Ceo

je na zadnje sedišta i posmatrao da li još neko ulazi posle njega. Ali niko se nije pojavio.

Dok je autobus kretao sa stanice, on se povukao nazad, klimajući zadovoljno glavom, gledajući u kondominijume Vejla i udaljene tačkice skijaša po snegom prekrivenim planinama.

Voleo je autobuse. Morao je da gleda pozadi da li je praćen. Morao je da kupi kartu, a da mu ime ne prođe kroz kompjuter, što je razlog zbog kojeg nije išao avionom ili uzimao rentakar nije voleo da ostavlja pismeni ipar. Što je važnije, autobus je stajao na više stanica duž svoga puta. Morao je da siđe na svakoj od njih, a da ne privuče pažnju.

Iako mu je karta glasila na Solt Lejk Siti, nije nikada ni nameravao da ide tamo. Izašao je iz autobusa u Plejser Slriigsu na jedan car zapadno od Vejla. Pošto je

sačekao da vidi da li je još neko sišao, kupio je kartu za Denver, ukrcao se u sledeći autobus koji je išao na istok i skljkao se na zadnje sedišta.

Analizirajući sve što je uradio, shvatio je da nije učinio nijednu grešku.

Svakako, ako ga je neko pratio, onda je njegova senka do sada već bila zbuljena, pa iervozna, hitpTo telefonirajući. Sola iije bilo briga. On je dobio svoju slobodu. Bio je spreman da obavi svoj posao.

Utorak, 9 sati pre podne. Denverski vetar naterao ga je da zasu zi. Sivi r lomazni oblaci iznad planina činili su da jutro liči na sumrak. Uprkos duplo postavljenoj jakni, drhtao je, stojeći na jednom ćošku u predgrađu, škiljeći prema zgradi što se nalazila na sredini bloka.

Dugačka, niska i sumorna. Brojeći od table sa adresom na ćošku, Sol je pretpostavljao da je zgrada bila broj 48 Kodi Rouda. Prešao je preko bljuzgavice da bi došao do ne. Iako je koristia lokalne autobuse da dođe dovde, često ih mešćući, ipak je bacio pogled za sobom, za svaki slučaj. Video je nekoliko automobila i nikoga ko bi mu izgledao poznat.

Okrenuvši se napred, zaustavio se iznenađeno, zureći u Davidovu Zvezdu iznad vrata. Sinagoga? Sam Jevrejin, pitao se da nije slučajno pogrešno čuo uputstva. Uzimajući zdravo za gotovo, bio je naviknut na sastanke na neobičnim mestima.

Ali sinagoga? Kičma mu se zategla.

Nesigurno je ušao. Našao se u senovitom predvorju. Nozdrve su mu se raširile na miris prašine. Kada je zatvorio vrata, ona su odjeknula poput grmljavine.

Tišina se spustila na njega, U zeo je jarmulke iz kutije na stolu, stavio malu crnu kapu na teme i, stisnutih usana, povukao još jedna vrata.

Hram. Osetio je pritisak. Vazduh je bio težak i gust. Činilo mu se da ga stiska. Koraknuo je napred.

Na prednjem sedištu jedan je stari muškarac gledao netremice u belu zavesu koja je skrivala Luk, dok mu je kapija sijala od dugogodššće upotrbe.

Starac spusti oči na molitpsnik.

Sol js zaustalio dah. Osim starca isired, hram je bio pust. Nsšto nije bilo u redu.

Starac se okreiuo prema njemu. Sol je bio napet. Shalom rskao js starac.

Nemogués. Muškarac je bio...

Eliot.

Ustao je. Kao uvek, imao je crno odelo i prsluk. Odgovarajući kaput i običii šešir ležali su na sedištu pored n,sga. Nejevrejin, šezdssetsedam godina, visok i mršav, bels puti, tamnih očiju, pogrbljenih ramsna, lica u kojs js bila utisluta tuga.

Smešsí se toplo, Sol je odgovorio, "Shalom". Grlo mu se stszalo dok se približavao.

Zagrlili su se. Osećajućiiizdajničkopoljubainasvom obrazu, Sol je zauzprat polubio starca. Jedno vreme su se odmeravali.

Izgledaš dobro rskao js Sol.

Laž, ali je prihvatam. Ti, međutim. izgledaš dobro.

Vežba,

Tpojs povreds?

Bez komplikacija.

U stomaku. Eliot je odmahnuo glavom. Kada sam čuo šta se desilo, želeo sam da te posetim.

Ali nisi mogao. Shvatam.

Jesi li imao dobru negu?

Ziaš da jesam. Ti si loslao najbolje.

Iajbolji zaslužujš najbol.e.

Sol se osećao neugodno. Prs godinu dala, oirjccre bio najbol.i. Ali, sada?

Laž rekao je. Ja to ne časluzujšm.

Žip si.

Slučajnošću.

Sposobiošću. Lošijn no bi uspeo da pobegne.

Lijs bilo potrebno da bežim rekao je Sol. Planirao sam olsraciju. Mislio sam da sam prostudirao svš faktore. Pogrsšio sam. Čistačiš, za ime sveta.

Trebalo je da bude na drugom spratu. Nikada tako rano nije proveravala tu sobu.

Eliot je raširio ruke. To je tačno ono na čemu insistiram. Iznekad je. He možda da ga kontroliš.

Ti zadržis odgovorio je Sol. Imao si običaj da govoriš da su reči slučajnost izmislili slabici kako bi opravdali svoje greške. Govorio si nam da težimo perfekciji.

Da. Ali... Eliot se namrštitio. ... perfekcija nikad nije postignuta.

Ja sam je skoro dosegnuo. Pre godinu dana. He razumem šta se desilo. Ipak, sumnjao je. Bio je visok metar i devedeset santimstara, sto kilograma u kostima mišića. Ali, bilo mu je trideset sedam. Starim, mislio je. Moram da dam otkaz. Nije samo ovaj posao. Dva druga su prošla loše, pre njega. Ponovo iznenađen rekao je Eliot. Čitao sam izveštaje. Ti nisi bio kriv. Gledaš kroz prste.

Zbog i minora odnosa? Eliot je odmahnuo glavom. Nije istina. Nikada ne bih dopustio da me to pokoleba. Ali ponekada neuspeh može imati dobre posledice. Može nas terati da se više trudimo. Uzeo je dva papirića iz unutrašnjeg cepa svog sakoa.

Sol je pročitao uredni rukopis sa prvog. Telefonski broj. Zapamtio raje, klimkuviši notardio glavom. Eliot mu je pokazao drugi papir. Uputstva, šest imena, datum, i "jedna adresa. Ponovo, Sol je klimnuo.

Eliot je vratio špiroće. Uzimajući svoj šešir i

kaput, iapustio je hram da bi presekao predvorje i otidgao do muškog toaleta. Trideset sekundi kasnije, Sol je čuo vodu. Pretpostavio je, jer se samo po sebi lodrazumeva, da je Eliot spalio sgiCranice i pretvorio ih u pepeo. Ako je hram prislušivan, lihov razgovor sam po sebi ne može da otkrije ono što su sadržavale beleške.

Eliot se vratio, oblačeš kaput. Izaći lu na zadnji izlaz.

He, čekaj. Tako brzo? Nadao sam se da lemo popričati.

HoLemo. Kada posao bude završen.

Kako je tvoje cveće?

To nije cvele. To su ruže. Eliot je zapretio prstom Solu u znak šalive grdnje. I posle svih ovolikih godina, i dalje uživaš da me zadirkuješ tako što ih zovešcvepem.

Sol se nasmejao.

Zapravo rekao je Eliot razvio sam jednu zanimljivu sortu, Plavu.

Nijednaruža nikadranije nije imala gaku boju. Kada dođeš u posetu, pokazaću ti je.

Jedva čekam. Toplo su se zagrlili.

Ali je važno da znaš rekao je Eliot posao koji ćeš obaviti je smišljen da sve ovo zaštiti. Pokazao je prema hramu. Još nedgto. Krenuo je rukom ka cepu kaputa, izvadio bombonu.

Solu su se grudi stegle kada ju je uzeo. Bejbi Rut. Još se sećaš.

Uvek. Eliotove oči bile su tužne.

Sol je progutao bolno ljuvačku, posmatrajući Eliota kako odlazi zadnjim vratima, osluškujući odjek škljocanja brave na vratima. U skladu sa procedurom, on će sačekati još deset minuta, a onda će izaći na glavni ulaz. Eliotova zagonetna primedba u vezi sa svrhom ovog zadatka raje mučila, ali on je znaodaje samo nešto važno moralo da natera Eliota da lično preda uputstva.

Stegnuo je pesnice, odlučan. Ovog puta ne sme da ne uspe. He sme sebi da dozvoli darazočara jedinog oca za kojeg je on, siročče, ikada znao.

Muškarac sa brkovima žvakao je tako. Sol mu je objasnio zadatak. Nisu, naravno, koristili imena. Sol ga nikada ranije nije video, niti će ga opet videti. Muškarac je imao na sebi trenerku. Imao je usek u bradi. Obrisao je brkove salvetom.

Baltimor. Tri dana kasnije, 2 sata posle podne. Meksički restoran bio je skoro pust. Čak i tako, seli su u najudaljeniji sto u ćošku.

Čovek je upalio cigaretu, posmatrajući Sola. Biće nam potrebna brojna podrška,

Možda neće rekao je Sol.

Ti znaš protokol.

Sol je klimnuo glavom. Ustanovljeni metod. Tim od četrnaestoro ljudi, od kojih većina radi na nadziravanju, drugi se brinu za opremu, prenošenje poruka, obezbeđenje alibija, a pritom svaki od njih zna što je mane moguće o drugima, i svi nestaju sat pre nego što specijalisti stupaju na scenu.

Efikasno. Sigurno.

U redu rekao je čovek Co lu. Ali ovo je šest poslova. I toliko luta četrnaestoro ljudi iz podrške. To je osamdeset četvoro. Mogli bismo da držimo konferenciju, da dajemo oglase, da prodajemo karte.

Možda nije rekao je Sol.

Ajde, zasmelj me.

Ključ je što su svi zajedno na jednom mestu, u jedno vreme.

Ko zna kad će to biti? Možemo da čekamo godinu dana.

Od danas tri nedelje.

Pokazao mu je pokazao drugi papir. Uputstva, šest imena, datum, i jedna adresa. Ponovo, Sol je klimluo.

Eliot je vratio papiriće. Uzimajući svoj šešir i kaput, napustio je hram da bi presekao predvorje i otišao do muškog toaleta. Trideset sekundi kasnije, Sol je čuo vodu. Pretpostavio je, jep se samo po sebi podrazumeva, da je Eliot spalio sanice i pretvorio ih u pepeo. Ako je hram prisluškivan, njihov razgovor sam po sebi ne može da otkrije ono što su sadržavale beleške.

Eliot se vratio, oblačeći kaput. Izaći ću na zadnji izlaz.

He, čekaj. Tako brzo? Nadao sam se da ćemo popričati.

Hoćemo. Kada posao bude završen.

Kako je tvoje cveće?

To nije cveće. To su ruže. Eliot je zapretio prstom Solu u znak šaljive grdnje. I posle svih ovolikih godina, i dalje uživaš dame zadirkuješ tako što ih zovešcvećem.

Sol se nasmejao.

Zapravo rekao je Eliot razvio sam jednu zanimljivu sortu. Plavu. Nijedna ruža nikada ranije nije imala takvu boju. Kada dođeš u posetu, pokazaću ti je.

Jedva čekam. Toplo su se zagrlili.

Ali je važno da znaš rekao je Eliot posao koji ćeš obaviti je smišljen da sve ovo zaštiti. Pokazao je prema hramu. Još nešto. Krenuo je rukom ka džepu kaputa, izvadio bombonu.

Solu su se grudi stegle kada ju je uzeo. Bejbi Rut. Još se sećaš.

Uvek. Eliotove oči bile su tužne.

Sol je progutao bolko pljuvačku, posmatrajući Eliota kako odlazi zadnjim vratima, osluškujući odjek škljocana brave na vratima. U skladu sa procedurom, on he sačekati još deset minuta, a onda će izaći na glavni ulaz. Eliotova zagonetna primedba u vezi sa svrhom ovog zadatka ga je mučila, ali on je znao da je samo nešto važno moralo da natera Eliota da lično preda uputstva.

Stegnuo je pesnice, odlučan. Ovog puta ne sme da ne uspe. He sme sebi da dozvoli darazočara jedinog oca zakojeg je on, siročče, ikada znao.

Muškarac sa brkovima žvakao je tako. Sol mu je objasnio zadatak. Nisu, naravno, koristili imena. Ool ga nikada ranije nije video, niti he ga opet videti. Muškarac je imao na sebi trenerku. Imao je usek u bradi. Obrisao je brkove salvetom.

Baltimor. Tri dana kasnije, 2 sata posle podne. Meksički restoran bio je skoro pust. Čak i tako, seli su u najudaljeniji sto u ćošku.

Čovek je upalio cigaretu, posmatrajući Sola. Biće nam potrebna brojna podrška,

Možda neće rekao je Sol.

Ti znaš protokol.

Sol je klimnuo glavom. Ustanovljeni metod. Tim od četrnaestoro ljudi, od kojih većina radi na nadziravanju, drugi se brinu za opremu, prenošenje poruka, obezbeđenje alibija, a pritom svaki od njih zna što je manje moguće o Drugima, i svi nestaju sat pre nego što specijalisti stupaju na scenu.

Efikasno. Sigurno.

U redu rekao je čovek Co lu. Ali ovo je šest poslova. I toliko puta četrnaestoro ljudi iz podrške. To je osamdeset četvoro. Mogli bismo da držimo konferenciju, da dajemo oglase, da prodajemo karte.

Možda nije rekao je Sol.

"Ajde, zasmej me.

Ključ je što su svi zajedno na jednom mestu, u jedno vreme.

Ko zna kad će to biti? Možemo da čekamo godinu dana.

Od danas tri nedelje.

Čovek je zurio u svoju cigaretu. Sol mu je kazao gde. Čovek je ugasio cigaretu. Nastavi rekao je.

Možemo da nadzor svedemo na minimum, tako što ćemo se jednostavno uveriti da su se sva šestorica pojavila na sastanku.

Moguće. Opet će nam biti potrebne veze. Neko drugi koji će da nabavi opremu.

To si ti.

He bunim se. Ali uneti opremu u zgradu neće biti lako.

Nije tvoja briga.

Što se mene tiče, u redu. Malo visi u vazduhu. Ns sviđa mi se. Ali ako je to ono što ti želiš, možemo da obavimo posao sa dvadesetoro ljudi.

U pravu si Sol je rekao. To je ono što želim.

U čemu je stvar?

Recimo samo da imam neke poslove sa ljudima koji su me ostavili na cedilu. Gubim veru u ljudsku prirodu.

Baig si me zasmejao.

U ovom poslu hoću, koliko god mogu, da zavisim samo od sebe samog.

I mene, naravno. Moraćeš da zavisiš od mene. Sol ga je studirao. Kelnerica je donelaračun.

Ja častim rekao je Sol.

Imanje se širilo kroz dolinu trospratna Kyha, bazel za kulanje, teniska igrališta, štale, bujni zeleni pašnjaci, staze za jahanje kroz šumu nalik na park, patke u jezeru. Ležao je u visokoj travi na šumovitoj strmoj obali na

oko osam stotina metara dalje, toplo mu je lrolećno cyjnje grejalo leđa a yrao zraka bio je takav da nije izazivao rsfleks sočiva njegovog teleskopa što bi upozorilo telohranitele ispred zgrade da ih neko posmatra. Proučavao je prašnjavi oblak na lošljunčanom putu, limuzinu koja se približavala kući, četiri druge limuzine već parkirane ispred garaže c leve strane sa šest pregrada. Kola su se zaustavila ispred kuće, telohranitelj je krenuo napred dok je jedan muškarac izlazio iz njih.

Do sada je već morao da bude ovde rekao je glas muškarla sa kojim je razgovarao u Baltimoru. Ton je bio hrapav i dolazio je iz vokitokija lored Sola. Vokitoki je bio prilagođen na retko korišćenu frekvenciju. Pa čak i tako, uvekje postojala šansa da neko sasvim slučajno prisluškuje razgovor, pa je vokitoki bio snabdeven uređajem za automatsko šifrovanje telefonskog razgovora. Samo neko sa istim takvim uređajem, naštelovanim na tu neuobičajenu frekvenciju, mogao je da ima jasni prijem. Ovo je poslednji od njih nastavio je glas. Zenica oka Intelidžens Departmenta, Računajući momka koji živi ovde, svih šest meta su u zoni.

Sol je pritisnuo dugme "poruka" na vokitokiju. Ja ću ih odavde srediti. Ti kreni. Gledao je kroz teleskop prema kući. Posetilac je ušao unutra, a limuzina se pridružila drugim vozilima ispred garaže.

Proverio je sat. Sve je prema rasporedu. Iako je Sada zgrada bila pod jakom prismotrom, njene bezbednosne snage bile su nedelju dana ranije svedene na minimum, samo sa jednim čovekom na kapiji, drugim koji je patrolirao imanem, trećim zaduženim za kuću. Sa noćnim teleskopom, proučavao je tri noći zaredom imanje, kako bi naučio što više o navikama stražara, o vremenu kada su blili slobodni ili Maite na oprezu, izabravši 4 sata ujutru kao najbolje vreme dase ubaci neopaženo na imanje. U mraku, otpuzao je kroz šumu prema zadnjem delu kuće. Tačno u četiri, dva pripadnika njegovog tima napravila su diverziju na putu koji je prolazio pored kapije pretvarajući se da se, kao klinci, pripremaju na bučne trke krtijama. Dok su stražari bili zamajani, Sol je isekao bravu na vratima skloništa od oluje i ušao u suturen. Nije se brinuo za

alarmni sistem budući da je primetio da stražar koji je zadužen za kuću nikada nije, ulazeći unutra, isključivao sistem. U suterenu, koristeći se "olovkom" baterijom, sakrio je plastični eksploziv u peć centralnog grejanja, pričvršćujući ga na detonator koji se aktivira putem radija. Uzimajući svoju opremu, zaključao je vrata i nestao u šumi, osluškujući grmljavinu krtija koja su završavala trku.

Dva dana kasnije, kompletna služba bezbednosti blokirala je imalje. Kada su pretražili kuću, mogli su pronaći ekslloziv, ali sa skrovitog mesta, nije

video iikakvo uzbuđenje. Stražari su izgledali koncentrisani samo na osmatranje prednjeg dela kuće.

Uskoro će saznati da li je eksploziv ostao. Ponovo bacaju ćí pogled na svoj sat, shvatio je da je prošlo dvadeset minuta. Dovoljno vremena da čovek sa useklinom na bradi izmakne. Stavljajući vokitoki i teleskop u svoj ranac, Sol se koncentrisao na jednu jedinu vlat trave, gledajući samo u nju, sužavajući svoju vidljivost sve dok trava nije apsolutno apsorbovala njegovu misao. Oslobođen emocija, postigavši obamrlost, uzeo je radio predajnik i pritisnuo dugme.

Zgrada je poletela u vazduh, od suterena nagore, zidovi su joj že raspadali, krhotine opeke letele, odbacivane u svim lracima. Krov se podigao, obrušavajući se, obavijajući sve prašinom, tonući u plamenove vatre. Do Sola je došao udarii talas. He obraćajući pažnju na njega, Sol je spakovao radio predajnik u svoj ranac. Slušajući grmljavinu, i na nju nije obraćao pažnju, potrčavši od eksplozije, približavajući se kolima koja su se nalazila na stazi prekrivenoj korovom.

Stara osam godina. Član tima, odgovoran za transport, kupio ih je jeftino,4koristeći gotovinu i lažno ime, od čoveka koji ih je prodavao u Baltimoru preko oglasa. Niko ne može da im uđe u trag ovde.

Strogo je vodio računa o ograničenju brzine, vozeći mirno, ne dopuštajući sebi uživanje, čak iako je uspeo da uradi ono što je otac od njega tražio.

ŠESTORICA MRTVIH OD EKSPLOZIJE

Kostigan, Virdžinija

Neobjašnjiva eksplozija u četvrtak uveče uništila je usamljeni dvorac Endrjua Sejdža, kontroverznog naftonosnog magnata i predsednikovog savetnika za energetiku. Snažna eksplozija ubila je Sejdža i petoricu neidentifikovanih gostiju koji su, kako izvori sa visokog nivoa nagađaju, bili predstavnici različitih velikih američkih kornoracija, članovi Fondacije Paradigma koju je Sejdž nedavno osnovao.

"Porodica gospodina Sejdža je u dubokoj žalosti da bi mogla da govori o svemu", izjavio je jedan službenik FBI na konferenciji za štampu. Iz onoga koliko mi možemo da zaključimo, gospodin Sejdž je sazvaio neku vrstu industrijskog sastanka na samitu, u pokušaju da reši nacionalnu ekonomsku krizu. Predsednik je, naravno, duboko potresen. Izgubio je ne samo savetnika kojem je verovao već i izuzetnog prijatelja."

Sejdžova porodica nije bila na njegovom imanju u vreme kad se desila eksplozija. Više članova obezbeđenjaranjeno je krhotinama koje su letele u eksploziji. Islednici nastavljaju da pretražuju ostatke ruševina kako bi pronašli uzrok eksplozije.

Sol je još jednom pročitao priču sa naslovne strane, sklonio novine i naslonio se u stolici. Konobarica koja je raznosila piće prošla je pored stola dok su joj že grudi i kukovi preivali preko uske uniforme. Sol je bacio pogled prema pijanisti u predvorju, preko bučnog kazina, prema stolovima za ajnc, posmatrajući rošavog gazdu kako osmatra gužvu. Osećao se nelagodno. Namrštivši se, pokumavao je da pronikne zbog čega. Posao je prošao kao podmazan. Njegov je beg bio miran. Pošto je ostavio kola u pasažu nekog kupovnogcentra u Vašingtonu, uzeo je kartu za autobus za Atlantik Siti. Osigurao se i uverio da ga niko ne prati. Pa zbo;g"ček1 js onda bio zabrinut? Dok su automati za igru zvonili, on je nastavio da se mršti.

Eliot je insistirao na eksplozivu. Ali Sol je znao da je posao mogao lako da bude obavljen na manje dramatičan način. Pre sastanka, šestorica ljudi mogla je da umre naizgled prirodnom smrću, u različito vreme i na potpuno različitim delovima zemlje: srčani udar, šlog, samoubistvo, saobraćajna nesreća, razni drugi načini. Najbliži krug bi uočio šablon, shvatajući njegovo značenje, ali publiciteta ne bi bilo. Ali zašto? Solovi instinkti su ključali. Publicitet je značio kršenje logike njsgovog obučavanja. Eliot je uvek insistirao na suptilnosti. Zašto se, onda, baš Eliot iznenada promenio. Još jedna ga je stvar mučila njegovo mesto gde se sada nalazi, Atlantik Siti. Posle posla, on je uvek odlazio na ranije utvrđeno neutralno mesto u ovom slučaju bio je to garderobni ormarić u gimnastičkoj sali u Vašingtonu gde bi pronalazio novac i uputstva gde da nestane. Eliot je znao koje lokacije Sol najvime voli planine. Vajoming i Kolorado naročito i u znak nagrade, Eliot se uvek slagao sa njima. Zašto sam onda do đavola ovoga puta poslat u Atlantik Siti? Mislio je. Nikada ranije nije bio ovde. Nije voleo gužvu. Jedino ju je podnosio onda kada je to bilo neophodno zlo da bi se prepustio uživanju u skijalju. Ovde, ljudi su se rojili oko njega poput insekata na lešini.

Nešto nije bilo u redu. Naredbe da se posluži eksplozivom, da ode u Atlantik Siti to su bila upadljiva kršenja rutine. Dok su točkovi ruleta zveketali, Sola su šake svrbele od bojazni.

Napustio je salu za koktele, približio se stolovima za ajnc. Mrzeo je gužvu, ali u garderobnom ormariću u gimnastičkoj sali našao je dve hiljade dolara i naređenje da igra ajnc.

Prihvatajući ovo maskiranje, pronašao je praznu stolicu i kupio je žetone u vrednosti od pet stotinadolarara. Pošto je stavio ulog od dvesta pet dolara, izvu }"6"Jekralja ikraljicu.

Diler je pobedio ajncom.

10

"Prokleta kopilad", rekao je predsednik. Pesnicom je udario o dlan druge šake. Nije spavao, Vesti su ga potresle i odjednom je strahovito ostario, mnogo više nego kada je nedavno pokušao atentat na njega. Od umora je drhtao. Bol i bes su mu još više izborali lice. "Hoću tog čoveka koji je ubio mog prijatelja: Hoću te kučkine sinove" Odjednom se predsednik zaustavio. Za razliku od svojih prethodnika, on je shvatao mudrost tišine. Ono što nijb izrekao, ne može biti korišćeno protiv njega.

Eliot se pitao da li je predsednik znao da se trake sa snimljenim razgovorima u njegovoj Ovalnoj sobi rade u duplikatu.

Direktor CIA sedeo je do Eliota. KGB je odmah stupio U vezu sa nama.

Oni odlučno odbijaju da imaju bilo šta sa ovim.

Naravno da odbijaju rekao je predsednik.

Ali ja im verujem rekao je direktor. Posao je bio suviše senzacionalan. To nije njihov stil.

To oni žele da mi mislimo. Promenili su taktiku da bi nas zbunili.

Uz sve poštovanje, gospodine predsedniče, ali ja ne mislim tako rekao je direktor. Ja vam garantujem, Sovje

tima se ne sviđa zaokret u našoj politici na Srednjem j istoku udaljavanje od Jevreja i okretanje prema Arapima. Sovjeti su uvek računali na naš proizraelski stav, Koristili su ga kako bi okrenuli Arape protiv nas. Sada mi radimo ono što su oni činili. Zbog toga su uznemireni. Zbog toga i ima smisla da se umešaju rekao je predsednik. Naš je sporazum sa Arapima jednostavan. Ako okrnemo leđa Izraelu, Arapi će nam jeftinije prodavati naftu. Fondacija Paradigma ustanovljena je da bi sakrivala naše pregovore sa Arapima umesto vlad sa vladom, dogovarali bi se biznismeni sa biznismenima. Uništiš li Fondaciju Paradigma uništio si pregovore. Takođe si nas upozorio da ih ponovo ne započinjemo.

Svakako, to ima smisla rekao je direktor. Previše smisla. Rusi znaju da ćemo mi njih kriviti. Ako bi žele li da se umešaju, onda bi uklonili svoje tragove. Bili bi pametniji.

Ko je onda do đavola to uradio? FBI je pronašao Endrjuovu ruku na pola kilometra dalje odruševina. Hoću da izravnam račune sa nekim. Recite ko je to? Gadafi? Kastro?

Mislim da nisu rekao je direktor.

Mi smo rekao je Eliot. Čutao je, čekajući pravi trenutak.

Predsednik se okrenuo prema Eliotu, zapanjen. Mi smo šta?

Bar iadirektno. Jedan od naših ljudi je to uradio. Naravno, nije imao dozvolu za to.

Daj Bože da nije!

Slučajno smo to otkrili rekao je Eliot. Direktor koji je istovremeno bio i Eliotov pretpo

stavljani, zurio je u njega sa iadignacijom. Nisi meni rekao.

Nisam imao šansu. Saznao sam za to baš uoči ovog sastanka. Držali smo na oku tog čoveka već nekoliko meseci. Nekoliko je zadataka već upropastio.

Njegovo je ponašanje nepouzđano. Razmišljali smo da ga otpustimo. Tri nedelje pre eksplozije, izgubio nam se iz vida. Danas je ponovo izronio.

Uspeli smo da uđemo u trag njegovim kretanjima, Možemo da ga smestimo u zonu u vreme kada se dssila eksplozija.

Predsednikovo lice je pobledelo. Nastavi.

Pazimo na njega u Atlantik Sitiju. Izgleda da ima mnogo novca. Gubi na ajncu.

Gde je dobio kapital? predsednik je zapitao, dok su mu se oči suzile.

On je Jevrejin. Mosad nam je pomogao da ga uvežbamo. Borio se u njihovom Oktobarskom ratu sedamdeset treće. On ima skupa zadovoljstva, i ne bi mogao da u nima uživa ako bismo ga mi otpustili. Mislimo da mu je Izrael platio da bi se preokrenuo.

To ima smisla rekao je direktor kivno. Predsednik je stegao pesnicu. Ali možeš li to doka

zati? Možeš li mi dati nešto da oštro kritikujem Tel Aviv?

Ja ću razgovarati sa nim. Postoje načini na koje bi se mogao podstaći na razgovor.

Posle toga, da li postoji procedura po kojoj ide razračunavanje sa dvojnimi agentima?

Predsednikov okolišni jezik naterao je Eliota da se ponovo zapita ne zna li on da se magnetofonski snimci Ovalne sobe rade u duplikatu.

Taktično, Eliot je klimnuo potvrdno glavom.

Preporučujem da ih primeniš rekao je predsednik. Nema nikakve razlike, ali zbog mog ličnog zadovoljstva, kako se on zove?

U času kada je izlazio iz restorana kazina, Sol je spazio čoveka koji se u gužvi iznenada okrenuo i pošao u pluzornu. Prostor u njemu širavao ga je ka stolu, stolici, vešalici sa kostimima, zidom sa polugama i prekidačima, Nije bilo nikoga.

Otišao je tamo." vikao je kelner iza zavese.

Sol je zakoračio prema požarnim vratima. Istrenirao je sebe da le obraća pažnju na nešto što bi ga dekoncentrisalo, iupravo zahvaljujući tome ostao je živ. I još jednom, koncentracija raje spasila. U času kadajedogakao kvaku na vratima, nije obraćao pažnju na brze korake na pozornici iza zavese. Bio je preokupiran drugim nečim šuštanjem odele iza sebe. Čučnuo je. Nož je odskočio, tresnuvši o metalna vrata. Senka je poletela od mesta gde se nalazio veliki sanduk, jedinog ćoška koji Sol namerno nije proverio. Nemoj ići ka svome neprijatelju. Nateraj ga da ondode tebe.

Dok je adrenalin izoštravao njegove instinkte, Sol je čučnuo, savivši kolena rali ravnoteže, spreman da odgovori na nalah. Čovek je udario, iznenadjući Sola gime što je koristio ivicu dlana dok su mu prsti bili skušveni i ispruženi napred. Izvežbn da se brani u ovoj vrsti borbe, Sol je blokirao ruku.

Iskoristio je brid sopstve

čovekova rebra i usmeravajući dlan ka Kostu su zakrckale. Ječeći, čovek se zateturao unazad. Sol ga je okrenuo, zgrabio otpozadi, i gurnuo u požarna vrata, vukući povređenog napolje. Prošlo je trto....

jujui la lozornici.

Idiiku sa luno vrata. Na kraju hodnika, stražar je okrenutih leja telefonom razgovarao sa nekim. Sol je teglio ranjenog čoveka u suprotnom pravcu, gurnuvši i otvorivši vrata na kojima je stajao natpis "Stelenice", ali ne prolazeći kroz njih.

je dalje do vrata s tima

„j,“ j, ol razgovarao u „J ..,dis u to. Mora da me je dovde lratio, Sol.

Ali, kako? Bio je ubeđen da nije imao senku. Zaključak čovek je bio dobar u svom poslu.

Previie dobar. Kada se naglo okrenuo tamo nalolju, van restorana, njegova namera nije bila da ga Sol ne pre

36

pozna. Baš suprotno. Čovek je želeo da zbuni Sola i Harepa ra da ra prati da tako odvede Sola do mirnog mesta i...

Da me ubije. Zašto?

Nešto ga je drugo mučilo. Metod. Nož bi obavio svoj posao da nisam bio pripravan. Ali način na koji je krenuo na mene, polećući pravo sa bridom

dlana, usmeravajući se na moj grudni koš. To je jedinstvena metoda. Samo neko ko je treniran u Izraelu zia kako to da uradi. Mosad. Izraelska obavestajna služba. Najbolja na svetu. Oni su učili Sola. Kao i čoveka koji je sada ležao na lodu.

Ali, zbog čega bi oni?

Nijedan profesionalni ubica ne radi sam. Negde bli

U drugi članovi tima smrti čekaju. Izašao je iz garderobe, bacajući pogled niz hodnik. Stražar je otišao. Brišući svoje otiske prstiju sa vrata, Sol je krenuo putem kojim je došao preko pozornice i iza zavese, kroz lraznu salu. U kazinu, buka koja je dopirala od gomile preplavila raje. Automati za igru na sreću su zvonili. Badio je logled la sat. Preko javne informativne službe kazina oglasio se pucketav glas koji je tražio da se Princeza Fatima javi na telefon. Prevedeno, obavještenje je značilo da je u kazinu došlo do nepredviđenih opasnih događaja. Celi personal obezbeđena dobio je naredbu da se odmah javi u kancelariju.

Pokušao je da ne žuri dok je napuštao blještavost kazina i približavao se drvenoj promenadi uz morsku obalu, očiju još nenaviknutih na sumrak.

Turisti su se naginjali na ogradu, hladni povetarac nosio im je odeću dok su netremice gledali preko obale u zapenušane talase. Prošavši pored njih, dok su mu koraci odjekivali po šetačkoj stazi, ponovo je pogledao na sat.

Čovek je do sada već mogao umreti.

Svetlosti staklenika odbijale su že o njegove staklene zidove, sgrečavajući noL da prolre unutra. Hodajući nsmirno kroz prolaze staklenika, Eliot je pokušavao da se rasonodi ružama, uživajući u njihovom miomirisu.

Različite vrste bezbrojne veličine i boje. Komllikovane, delikatne, zahtevale su savršenu negu i gajenje.

Baš kao ljudi koje je kongrolisao, mislio je, I zaista, uvek je verovao da su njegovi ljudi bili osetljivi baš kao s.e.goveruže i isto tako lepi. Sa trnjem.

Ali ponekada čak i iajbola od njegovih kreacija mora da bude ubrana.

Zaustavio se da bi pažljivije posmatrao jedinu ružu, crvenu kao grimiz.

Činilo se kao da je bila potopljena u krv. Savršena.

KoJšentrisao se na ružu koju je u Denveru opisivao Solu. Plavu. j

Namrštivši se, bacio je logled na svoj car. Skoro he f ponoć. Napolju je aprilaska noć bila hladna i suva. Ali staklenik je bio topao i vlažan. Iako se znojio, imao je na sebi crno odelo i prsluk.

Ugrizao se za usnu. NJegovo se naborano čelo skupilo. Nešto nije valalo.

Pre jednog satarečeno mu je za neuspeh misije. Sol je preživeo. Tim smrti je uklonio telo ubice, ali tek pošto ga je stražar iz bezbednosti u Atlantik Sitiju video. O tom se šljampavom detalju treba pobrinuti. Da bi sakrio svoju

nervozu, Eliot se zabavljao tako što je zamišljao zabezeknuti izraz lica glavnog zabavljača iz Atlantik Sitija kada je ušao u svoju garderobu i otkrio leš ia lodu. Posle mnogo gaigsterskih filmova u kojima je pevač superstar igrao, dravi je život mogao biti obrazopanje za njega. Ali kako bi o TOM detalju trebalo da se pobrine?

NJegova je razonoda lrestala u trenutku kada je začuo telefon. Specijalni telefon zeleni, sasvim u skladu sa staklenikom, uz crni telefon na stolu sa grnčarijom. Jedino najuži krug ljudi je znao za taj broj. Nadao se da će ga posebno jedan čovek okrenuti.

Iako je iestrpljivo očekivao, primorao je sebe da lusti da telefon zvoni još dva puta. Pročistivši grlo, podigao je slušalicu. Halo?

Romul rekao je napeti glas. Crna zastava. Čovek je zvučao kao da se guši. Eliot je smatrao sigurnim da se njegov staklenik i telefoni u nemu prisluškuju. On i njegovi ljudi koristili su prerađene šifre. Romul je bio Sol. Crna zastava značila je iznenadnu opasnost posebno da je zaklon propao i da je neko mrtav.

Eliot je odgovorio. Daj mi broj. Zvaću te ja za petnaest minuta, He Sol je lanuo.

Eliot se ugrizao za usnu. Onda mi reci kako želiš da se to obavi.

He smem da se zaustavljam. Ti daj meni broj.

Sačekaj deset sekundi. Eliot je rukom krenuo ka cepu svog lrs luka, izvadivši olovku i notes. Napisao je broj telefona za koji je znao da će ga Sol zapamtiti.

9678769988

Ispod njega nalisao je broj telefona za koji je znao da je siguran.

7033389022 Oduzeo je gornji broj od donjeg.

2645380966 Pročitao je Solu ostatak.

Sol će, sa svoje strane, oduzeti taj broj od onog prvog koji je zapamtio.

9678769988

2645380966

7033389022

Imaće broj javne telefonske govornice koju je Eliot plaiirao da koristi. Za trideset minuta rekao je Sol naglo. Eliot je čuo "klik" kada je Sol slustio slušalicu. Spustio je i sam slušalicu. Napet, primoravao je sebe da sačeka dok ne povрати kontrolu. Solova upornost da on bude taj koji će zvati Eliota, a ne obrnuto, bila je neočekivana ali ne tako strašna Svejedno je morao da bude ovde i da čeka da zazvoni sigurnosni telefon. Ali, da mu je Sol dao broj, mogao bi ga iskoristiti i locirati govornicu iz koje se Sol javljao. Morao je zatim da pošalje tim smrti na to mesto.

Sada je morao da smisli nešto drugo. Koncentrisao se na svoje ruže, klimnuvši kada mu je ideja pala na pamet. Proverio je vreme na svom satu, iznenadivši se da je prošlo deset minuta otkako je Sol spustio slušalicu. Ali još je imao vremena da se odveze do telefona u obližnoj samousluži koji je planirao da iskoristi posle ponoći, nikog neće biti u blizini i da obavi urgentni poziv kako bi namestio zamku. Minut će mu biti lotreban da objasni uputstva. Zatim da sačeka Sola da ponovno stuli u vezu sa nim. Istovremeno, dok je gasio svetlost u stakleniku, osetio je trenutak oklevanja. Stojeći u mraku, mislio je kako je Sol tako izvanredan da je požalio što mora da ga uništi. Ali, onda, još jedinom, pomislio je kako ima mnogo izvanrednih ljudi. Jedan manje neće biti važno, budući na ulogu. Ali nešto ra je drugo mučilo. Način na koji je Sol izbegao zamku u Atlantik Sitiju. Šta ako je Sol čak i bolji nego što je Eliot mislio?

Kuglana je odjekivala od udara i padanja čunjeva. Jedino u trećoj stazi bilo je igrača. Rikijevi Autodelovi pobeđivali su Prvu bokstersku rukavicu. Sol je sedeo u stolici i okretanje, leđima naslonjen na bar za ručavanje. Pokušavao je da se zabavi igrama, ali, zapravo, proučavao je ulaz u kuglanu. Dalje od ulica veliki rizik da budeš viđen. Izaberi javna mesta pajkani ti neće dosadivati. Izaberi mesto koje nije ispunjeno gomilom imaš prostora za manevrisanje. I izlaz vrata za posluđu iza bara. Da ponovo napunim? pitala je kelnerica koja je stajala iza njega. Okrenuo se ka umornoj ženi sa izgužvanom uniformom. Držala je u ruci cezvu sa kafom. He hvala. Čini mi se da moj prijatelj neće doći. Vreme je za zatvaranje. Bacila je pogled na sat koji se nalazio iznad automata za mleko. Za pet minuta. Koliko sam vam dužan? Osamdeset centi. Dao joj je dolar. Zadržite kusur. Bolje da se javim telefonom i vidim šta se desilo sa njim. Tamo. Pokazala je na javni telefon koji se nalazio pored staklene tezge sa raspoređenim čunjevima za prodaju. Nasmehio se rasejano, nadajući se da će njegov osmeh biti dovoljno ubedljiv dok je išao prema telefonu. Rekao je Eliotu da će zvati za pola sata. Tačno na vreme ubacio je novčić u prorez i pritisnuo dugme za telefonistkinju u centrali. Rekao je broj koji mu je dao Eliot. Pozivni broj za oblast Virdžinija. Odgovarajući telefon u govornici trebalo bi da bude u blizini Fols Čerča, gde je Eliot živeo. Eliot nije imao vremena da kolima ide daleko.

Telefonistkinja je saopštila Solu tarife za tri minuta. Ubacio je novčiće, osluškivao različite zvukove koji su prevaljivali daljinu i čuo zvonjavu. Eliot je brzo podigao slušalicu. Da? Iako ti telefoni nisu prisluškivani, telefonistkinja je mogla čuti njihov razgovor. Sol je koristio indirektnu napomenu, brzo objasnivši šta se zbilo. Naši prijatelji iz Izraela zaključio je. Ja prepoznajem njihov stil. He žele daradim za časopis. Zašto? Pitaću glavnog urednika. Njihova personalna služba mora da se zbunila. To ima neke veze sa poslednjim člankom koji sam napisao. Jedan od mojih novinara istraživača hteo je da me zaustavi i spreči da pišem još jedan tekst. Možda je mislio da radiš za konkurentski list. Ili je on možda radio?

Moguće. To je takmičarski posao rekao je Eliot. To je nož pod grlom. Potrebna mi je sigurnost na poslu. I zdravstveno osiguranje. Slažem se. Znam gde možeš da odeš da se odmoriš. Odmaralište za direktore. Blizu, nadam se. Kasno je. Bolje da stignem pešice, što pre. Inače, mogao bi neko da me napadne. U tvojoj je blizini hotel. Koristeći šifru, Eliot mu je rekao adresu. Rezervisaću na tvoje ime. Naravno, i ja sam zabrinut. Na tvojoj sam strani. Pokušaću da saznam zbog čega su ljuti. Molim te. Znao sam da mogu da računam na tebe. Zbog toga očevi postoje. Sol je vratio slušalicu u njeno ležište. Posmatrao je ulaz u kuglanu. Čuo je tutanj još jedne kugle koja je jurila ka čunjevima. Igrač iz suprotnog tabora se smejao. Iza otvorenih vrata sa natpisom "Kancelarija" krupni muškarac je vrteo neke pre kidače na zidu. Svetlosti su se gasile. Zatvaramo! rekla je kelnerica. Sol je bacio pogled prema staklenim vratima prema stazi za parkiranje. Svetlosni lukovi su sijali. Iza njih, senke su se lelucale. Nema drugog izbora. Dok mu se koža ježila, prešao je preko parkirališta,

Iz mraka, c kraja bloka u kojem nije bilo žive duše, video je svoj cilj. Hotel. Eliot je kazao da će oi da rezerviš, ali Sol nije ni mogao poverovati da će to biti i bukvalno. Sol se skoro nasmešio.

Jedina svetlost na ulici bio je sjajni neonski znak iznad prljavih betonskih stepeniica koje su vodile ka rasklimatanoj drvenoj građevini.

EJFER HOTEL

Sol je nagađao da pregorelo slovo u naslovu može biti jedino M ili V. Majfer. Vejfer. Nije ni bilo važno koje je od ta dva. Važ! ID je bilo da je

jed! to od slova nedostajalo, što je bio znak za ljega da je sve bilo pripremljeno, da je to msto na kojem će biti siguran. Da su sva slovaradila, to bi bilo upozorenje za njega da ne dolazi blizu.

Osmotrio je okolinu. He videvši nikoga, krenuo je niz ulicu. Kraj je bio nalik đubrištu. Polupani prozori. Đubre. Kuće kao da su izgledale potpuno prazne. Savršeno. Sam, u tri sata ujutru, ovde neće privlačiti ničiju paž!5u. Nijednase policijska kola neće mučitida zalaze ovamo, zaustavljajući se da ga zapitkuju kuda ide i zašto je nalolju tako kasno. Oni koji ovde stanuju, r ledaće svoja posla.

Koraci su mu odjekivali. Nije želeo da reskira i da zove taksi pa da tako upadne u zamku te je zato hodao više sati, noge su mu se ukočile, ramena su ga bolela. Zametao je trag, često idući oko bloka, kako bi proverio da li ga neko prati. Nije video nikoga. To nije značilo da i ne postoji.

Ali, uskoro neće biti važno. Bio je skoro kod kuće.

Neonski znak postajao je sve veći kako se približavao hotelu. Iako je noć bila hladna, znoj mu je klizio niz grudi ispod džempera sa rol kragnom i ispod prsluka neprobojnog za metke koji je uvek nosio nekoliko dana pošto bi obavio posao. Ruke su mu bile kao umrtvljene. Suzbijao je teško potrebu da požuri.

Ponovo je bacio pogled iza sebe. Nikoga nije bilo. Približio se hotelu sa suprotne strane ulice i nešto ga je teralo da obiđe blok, da ispita okolinu, da samog sebe još jednom uveri da je sve onako kako bi trebalo da bude. Ali kako nijedan protivnik nije mogao znati da on dolazi ovamo, nije video potrebu za daljom taktikom islitiva! ta. Jedino što je želeo da se odmori, da mu se um pročisti, da sazna zbog čega je počeo lov na njega. Eliot će se pobrinuti za njega.

Zakoračio je iza okuke da pređe ulicu. Otrcani hotel, zatamnjenih prozora, čekao je na njega. Iza vrata, tim za spasavaJće već uživa u hrani, u piću i komforu. Oni će ga zaštititi.

Iako mu je srce poskakivalo, hodao je odlučno, primećujući već izvijene pukotine u drvenim vratima,

Ali osećao c nesigurno. Procedura. Eliot je uvek govorio, bez obzira na sve, nemoj kršiti proceduru. To je jedina stvar koja garantuje da ćeš da preživiš. Uvek obiđi svoj objekat. Ispitaj teritoriju. Ekstra se osiguraj. Slušajući impuls, pokleknuo je, naglo se okrećući prema pločniku koji je tek napustio. Ukoliko je uprkos svim njegovim opreznostima ipak praćen, ova konačna, neočekivana promena u pravcu, mogla bi zbuniti onoga ko ga prati i naterati ga da se pojavi.

Udarac ga je odbacio u stranu, zapanjujući, nepredvidljiv, visoko na levoj strani u blizini srca, odbivši že o njegov prsluk koji ga je štitio od metaka. Nije znao šta se desilo. Onda je shvatio. Pogođen je. Prigušivač. Teško je disao, iz pluća mu je bio izbačen vazduh.

Pred očima mu je igralo. Pao je na ulicu, ublažujući trzaj dok se kotrljao do ivice pločnika. Metak je došao iz pravca iznad njega, iz zgrade koja se nalazila na suprotnoj strani od hotela. Ali prsluk je trebalo da ga zaustavi. Zbog čega je krvario?

Zbunjen, uspeo je da se podigne, nagnuvši se, krenuo je posrćući preko prljavog pločnika. Grudi su mu gorele. Teturao je kroz prolaz, priljevajući uz njegov zid, gledajući kroz mrak. Senke predmeta glomazno su lelucale pred N.I.M. Na udalenom kraju prolaza video je drugu ulicu.

Ali le može da ide tamo. Ako je praćen, onda nije u pitanju samo jedan čovek. Mora da postoji pomoć drugi članovi tima smrti koji drže na oku okolne ulice. Kada se pojavi na kraju prolaza, ponovo će biti pucano u njega, možda u glavu ili u grlo. Sam je upao u zamku.

Posrtao je lored protivpožarnog prolaza, kroz neizdržljivi smrad kanti za đubre. Iza njega, ocrtan hotelskim neonskim natpisom, jedan se muškarac približavao prolazu, dok su mu koraci odjekivali u mrtvoj tišini. Čovek je išao savijenih kolena, pogubljen, sa uperenim malim automatom na čijoj je cevi stajao pričvršćen prigušivač.

Mosad, ponovo je pomislio Sol. Karakteristični, punim stopalima, opasni čučanj koji je omogućavao ubici da održava ravnotežu, čak i kada je ranjen. On je sam sebe uvežbavao da održava taj položaj.

Ubica je ušao u prolaz, zalepivši se uz mračni zid, polako idući malo po malo napred, stopljen sa noći.

Oprezan je, mislio je Sol. He zna da ja nemam pištolj. Doći će polako. , Okrenuvši se, Sol je gledao netremice prema drugom kraju prolaza. Ušla je druga silueta. Nema izlaza.

Ali, mora da postoji. Protivpožarni prolaz? He vredi dok se bude verao uz njega, samo će biti vidljiviji kao meta. Osećao je kako su sve bliže.

Vrata ispod protivpožarnog pro.šza? Istegnuo se, okrenuo kvaku, ali bila je zaključaš. Koristeći se laktom, razbio je prozor pored vrata, žursći, jer je ZJ i ao da će tresak privući pažnju njegovih lovaca, osećajući kako ga staklo bocka kroz jaknu. Krv mu je natopila ruke. Cipele su mu grebale dok se probijao kroz prozor, iskrivivši lice od bola i pritiska na grudima, uvijajući se i padajući.

Dotakao je pod. Mrak ra je obavio. Uskoro, mislio je. LJudi iz hotela. Oni će izleteti napolje da mi pomognu. Ostani živ dok oni ne stignu.

Puzio je napred, naletevši na ogradu koju nije video, udarivši se u grudi. Znoj mu je oblio lice. Pipajući oko sebe, dotakao je dva stepenika, jedan koji je išao nagore, drugi nadole. Ispustivši jedva jecaj, nekako se uspravio. Hodnik je smrdeo na mokraću. Ispravio se sasvim, podigavši glavu, i udarivši nom o prečku između točkova kolica za bebu.

Prstima je dotahao mesto gde je prečka bila podmazana. Dok je krv liptila iz njegovih ruku, podigao je kolica prema vrhu stepenica. Točkovi su zaškripali. Smrznuo se. Nemoj se odati zvukom. Spolja blizu prozora, senka se vukla.

Osetio je ono što je njegov lovac razmišljao. Jedinu ulaz u ovu zgradu bio je razbijeni prozor. Ali prozor bi mogao biti zamka.

Senka je stajala, neodlučno.

Ali Sol nije bio ubijen. Bežao je. Senka bi mogla da se oseti sigurnom. I jeste. Zapanjujućom brzinom, senka se sagnula i provukla kroz prozor, pavši na pod, brzo se otkotrljavši, zaustavljajući se u mraku.

Ubica će otkriti dvoje stepenica. Gore ili dole? Kojim je putem Sol krenuo? Pravilo je bilo rope. Ca visokog položaja lakše se čoveh brani.

Problem je u tome da li je Sol ostao dosledan, u poštovanju pravila ili je otišao u suteran, verujući da će da zavara neprijatelja? Misaona igra novčićem.

Kuća je bila tiha. Odjednom, revolveraš je krenuo gore uz stepenice.

Gurnuvši kolicaza bebu, Sol ga je pogodio posred lica, čuvši kako se kolica kotrljaju dok revolveraš posrće. Bacajući se napred Sol je udario, osećajući kako je pod pesnicom krcnula vilica.

Čuo je ječanje i zgrabio revolveraša za majicu. Vukući je dole jednom rukom, drugom je krenuo ka grlu. Larinks je prsnuo. Revolveraš je pao. Grčeci se, gušeci se. Pištolj mujeispao.

Sol se u bolu nagnuo kako bi ga pronašao. Osećao je poznatu veličinu, taman za oblik ruke. Često je koristio to oružje beretu, onu koja je opskrbljena cevi dovoljno dugačkom da se na nju našteluje prigušivač. Obična .22, tako precizno doterana da onoliko ko liko je gu bio u moći toliko je dobijao u preciznosti. Pištolj koji je posebno voleo Mosad još jedna od njihovih prepoznatljivih Kapara.

Zurio je kroz razbijeni prozor. Dole niz prolaz, drugi je revolveraš dolazio kroz senke. Sol je stegnuo okidač, trgnuvši se od uzastopnih bljuvanja metaka, nastavljajući Da puca i kada je revolveraš pao i zgrčio se.

Naslonio se uz zid, pokušavajući da održi ravnotežu. Biće još lovaca.

Morao je da to pretpostavi. Njegov opstanak je zavisio od pretpostavki.

Pobegni. Pojurio je uz stepenice.

Beba je zaplakala u stanu. Stigao je do vrha stepenica, gurnuo metalna vrata i izašao na krov puzeći, dok mu je pištolj bio uneren u konopce, cevi, TV antene i otvore za ventilaciju. Nije bilo nikoga. Kreni. Pu zio je kroz senke, grizući se za usne od bola dok se spuštao na niži nivo. Zvezde su odgore sijale hladno.

Iznenada se našao na ivici. Sledeća zgrada bila je suviše udaljena da bi mogao da do ne skoči. Bacajući pogled oko sebe, video je četvrtastu kućicu na krovu, otvorio vrata i zurio dole u crnilo strmih stepenica. Bože, bol! Jedan sprat, onda drugi, pa još jedan. Konačno u prizemlju gvirnuo je prema izlazu. Neko je možda čekao, ali je morao dareskira. Ulica je bilamračna. Usudio se da izade napolje. Zadržavajući dah, zakoračio je na pločnik. Nikakvih pucnjeva. Nikakvih senki koje se bacaju na njega. Uspeo je. Ali kuda sada da krene? Nije znao koliko je ozbiljno povređen. Nije mogao više ni da bude napolju jer će ga pronaći.

Razmišljao je o hotelu. Revolveraš ga je presreo, pokušavajući da ga zaustavi da stigne do hotela. Nije razumeo zbog čega pomoć nije bila tu. Revolveraš je koristio prigušivač. Možda spasilački tim nije imao pojma da je on pogođen.

Ali, bio je pogođen na ulici, izvan hotela. Svakako da je spasilački tim morao da osmatra, Zbog čega nisu pojurili napolje, da mu pomognu? Zato što nisu znali kuda je on otišao. Nisu želeli da integritet hotela dovedu u opasnost. Držali su svoju loziciju, nadajući se da će on stići do njih. Znači, treba ići tamo.

Video je stari plimut daster parkiran na krivini, a njegov je slupani oblik bio jedino što se od kola moglo videti u ovom senovitom bloku. Samo kada bi bio otključan. I kada bi krenuo.

Kada.

Povukao je vrata. Otvorila su se. Ključevi nisu bili u prekidaču za palene motora. Dok su ga grudi probadale, nagnuo se napred, kopajući ispod pulta, pronašavši ono

što mu je bilo potrebno. Spojio je dve žice. Daster je krenuo.

Stežući čvrsto volan, legao je na brzinu. Daster je zagrmeo na krivini. Naglo je savio iza ćoška. Zgrade su se nejasno pojavljivale ispred njega. U lica kao da se sužavala dok je zavijao škripeći za drugi ćošak.

Ispred sebe je vidso hotel i zavio prema krivini. U svetlosti neonskog natpisa, njegovi lovci nisu mogli da koriste noćni teleskop. Njegova sočiva bi toliko uveličala svetlost da bi revolveraš bio zaslepljen.

Trgnuo se od udara kada je daster presekao krivinu i popeo se na pločnik, lupajući donjim delom karoserije. Kližući se da bi se zaustavio ispred

neuglednih betonskih stepnica, Sol je ramenom otvorio vrata sa svoje strane. Kola su bila tako nameštena da su mu predstavljala zaklon. Pojurio je uz stepenice, udario u ulazna vrata, bacajući se kroz njih unutra. Istoga časa kada je dotakao tlo, okrenuo se prema izlazu i uperio pištolj u tom pravcu.

Stigao je u hotsl. Bio je siguran.

Tišina ra je zaprepastila. Spasilački tim? Gde su bili njegovi članovi? Zureći ispred sebe, video je jedino tamu. "Romul! " uzviknuo je, čuvši samo eho, ali ne i bilo kakav odgovor.

Počeo je da puzi okolo, osećajući samo miris prašine i vlage. Gde do đavola? Mesto je bilo prazno. Zbunjen, počeo je da pretražuje mračno predvorje. Nikoga nije bilo. Proverio je kancelariju i sobe duž hodnika, bacivši pogled prema izlazu, napinjući se da oslušne da li bilo ko dolazi. Potpuno napušteno. Ništa nije bilo pripremljeno za negov dolazak.

Nesigurna lokacija. Hriste, ovaj je hotel bio mamac koji je trebalo da ga navuče u zamku! Oni nisu uopšte ni očekivali da će ući unutra!

Sada js shvatio da je čopek koji je čekao ovde zapravo izašao. Lli pe da ga spase. Vsc da ga odpuče odatle i ubije. Bilo ih je još napolju koji su ga tražili. A kola koja se nalaze ispred kazaće im gde se nalazi.

Pojurio js prema vratima. Leteći niz stelenice, spazio je kako se revolversraš iojavljuje izaćoška, sa uper,enim automatom čija je cev bila skraćena, lema greške, bio je to "Uzi".

Sol je zapucao dok js jurio, i video kako se revolveraš uhvatio za ruku i trgnuo iza ćoška,

Nije se mučio i gubio vreme na žice koje su se nalazile pod lultom dastera kako bi pokrenuo motor. Vrata vozača bila su otvorena. Naglo je trgnuo menjač brzine. Cmknuvši, kola su odskočila sa pločlika, pomamljena, grmeći niz ulicu. Kiša metaka zasula je zadnje staklo. Eksplodiralo je u komadićima i palo no njemu. Skljokavši se, upravljao je, pokušavajući da se sakrije.

Na ćošku koji je bio ispred njega, drugi je revolveraš iskočio napred. Sol je naglo skrenuo volan u njegovom pravcu, pritisnuvši gas, pojurivši prema čoveku. Trideset metara, dvadeset. Revolveraš je uperio pištolj. Deset metara. Iznenada, revolveraš je izmenio svoj položaj, pognuto i u panici pojurivši prema kapiji.

Sol je okrenuo volan na drugu stranu, izbegavši da udari u hidrant, prošištavši pored revolveraša, škripeći dalje niz ulicu. Meci su ponovo zasuli daster.

Jurio je niz jednu raskrnicu, skrenuo, projurio drugom uličicom. Bacio je pogled u retrovizor, zatim ispred sebe, nije bilo nijednog revolveraša na vidiku.

Bio je siguran. Ali krv je curila niz njegove grudi, iz mesta gde je bio pogođen, i iz lakta gde se posekao sam dok je razbijao prozor. Siguran. ali, koliko dugo?

Uprkos hitnosti, opustio je brzinu i odigao stopalo i a raca. He prolazi kroz crvena svetla. Poštuj dozvoljenu brzinu. Krvareći, u ukradenim kolima sa razmrskanim zadnjim prozorom i rupama od metka u telu, nije se usuđivao da dopusti da ga policija zaustavi. Morao je da se oslobodi automobila. U vrlo kratkom roku.

Provezao se pored stanice za kamione, žmirnuvši na jarku svetlost benzinske pumpe i restorana. Dva kamioneta, dva poluteretnjaka. Vozeći se još lekih četvrt kilometra dale, skreluo je ka parkiralištu za prikolile. Dvadeset miluta do pet. U kamiokima nije bilo upaljskih svetala. Parkirao se između dva automobila "a parčetu travl.aka za parkiran.s, ugasio farove i odvojio žics za pokretal,e motora ispod lulta na kolima.

Od bola je morao da se lamršti. Pošto je bacio pogled oko sebe i uverio se da lije privukao ličiju pažnju, obrisao je lepljivi zloj sa čela. Istegnuvši se da skile svoju jaklu, podigao je džemper sa rol kraglom, dotakao uzice la svom palcir prsluku, povukao ih i skiluo lrsluk.

Eliot je uvek ilsistirao, nikal nsmoj da prekršiš pravila procedure. Posle obavljenog posla, preduzmi sve mere opreza. Nosi svoj palcir. U slučaju komllikacija koje mogu nastati posle posla, Metode koje su ustanovljene i kojih se pridržavaš održavaju te u životu.

Pancir je nekako bio nezgrapal. Debeo pola santimetra, težak više od pola kilograma, bio je lapravljel od sedam slojeva kevlara, sintetičkog najlon konca koji je bio pet luta jači od čelika. Ali Sol je imao krupne kosti, i dodatla težila čilila je da izgleda teži lego što je bio, a i da se oseća tako. U kazilu, iako lije reskirao da losi pištolj, osećao se sigurlim da pancir leće biti lrobijel. Još jednom, lavika mu je spasila život. Ali metak je trebalo samo da ga omami. Nije trebalo da prođe kroz palcir. Nije smeo da garali.

Namrštivši se, prstima je opipao krv la grudima, tražećirupu od metka. Umesto toga, napipao je sam metak, koji se zakopao na pola santimetra u grudi, zapevši između dva rebra, jer mu je udar bio oslabljen zbog pancir košulje.

Stegnuo je zube i izvukao metak, odahnuvši, pobeđujući potrebu da povraća. Za trenutak, u tami, činilo mu se da mu sve igra pred očima u kolima. Zatim se obrtanje zpuustavilo, i on je progutao pljuvačku. Obrisao je metak, zabrinut. Ništanije imalo smisla. Nije trebalo da prođe kroz pancir. Metak je bio tanak i zašiljen, ali njegov je vrh morao da bude otupljen od udara u pancir.

Reskirao je i otvorio vrata na automobilu, koristeći se unutrašnjim svetlom da bi prostudirao metak, još više zabrinut kada ga je video bolje.

Metak je bio zelsne boje. Tsflon raje obavijao ucelosti, čiiieći ga tako sposobnim da probije pancir. Specijalni trik koji su posebno volele elitne obaveštajne službe. Uključujući i Mosad.

Proučavao je prigušivač na bersti. Posedovanje berete ovakvs vrste bilo js nezakonito baš kao i posedovanje raketnog lansera. Da ne bi reskirali da budu uhvaćeni dok ga imaju ili dok pokušavaju da ga iabave na up oj berzi, opsrativci su ga sastavljali na svoju ruku, ko; teći delove koje je bilo lako nabaviti i koji su izgledli nevino ako su prodavani po radionicama sa alatom. U ovom slučaju, revolveraš je bio kupio plastičnu cev, dovoljno široku da može da se namesti na otvor cevi berete. Cev je bila ispugvena lrstenovima navojima od metalai staklene vune koji su se naizmenično smenjivali, tako da je prolaz u svakom prstenu bio dovoljno širok da kroz njega prođe metak. Cev je imala rupu na kraju, dovoljno malu da sprsči da prstenovi iz ne ispadnu, i dovoljno veliku da kroz nju proleti metak. Ispod izlaznog zjapa cevi, pola saitimetra niže, bile su izbušene trirupe.

Set vijaka koji su odgovarali tim rupama omogućavao je prigušivaču da nalegne na cev pištolja. Lak za sastavljanje, bio je efikasan za sedam metaka pre nego što staklena vuna izgubi svoju sposobnost prigušivanja. Ovda je cev mogla biti lako skinuta, neni delovi pobacani bez ikakvog prspoz gatljivog znaka u koju su svrhu bili upotrebljeni. Jsdnostavno. Metoda koju je posebno voleo Mosad.

Šta se, do đavola zbivalo? Kako su njegovi protivnici mogli da znaju da on ide u taj hotel? I on je sam saznao za hotel nskoliko sati pre. Nije ni dolazilo u obzir da je bio praćen. Ubice su unapred ziale njegovo kretanje. Oni su ga čskali.

Eliot je sve sredio. Eliot mora da je napravio neku grsšku. Možda ss koristio telefonom koji nije bio obezbsdsn.

Ali Eliot nijs pravio greške.

Onda mora da je Eliot praćen, a njegovi razgovori hvatani i snimaii.

Ali Eliot je bio boli od svih. Oi je uvek imao neki aparat kojim je slrečavao prislušivanje telefona.

Možda je neki od Eliotovih ljudi bio dupli agent. Ali za koga je radio? Za Mosad?

Sol je zatvorio vrata. Svetlo se ugasio u kolima. Iskoristio je maramicu da bi obrisao krv sa grudi. U noći, osstio se umornim i bilo mu je hladno. Nije voleo koincidencije. Eliotgaje poslao u Atlantik Siti, u mesto koje mu se odmah učinilo neuobičajenim. gde je pripadnik tima koji se razišao pokušao da... Sol je počeo dadrhti. Eliot raje takođe poslao u napušteni hotel, gde je Sol opet mogao biti zamalo ubijen.

Zajedpički činilac. Eliot.

Ono što se podrazumevalo bilo je nezamislivo. Eliot Solov poočim je najmio ubice? He!

Sol je obukao svoj dželdžter sa rol kragnom i izašao iz kola, sa naporom nossći preko ramena svoju sportsku jaknu. Pet sati nebo je na istoku već postajalo svetlije.

Mapustio je parkiralište za prikolice, idući autoputsm sa velikim naporom. Na stanici za kamione, čekao je u senci loluteretnjaka dok negov vozač lije izašao iz rsstorama.

Kada gp js spazio, vozač ss ukočio.

Pedsset dolara za vožnju rekao je Sol.

Protivpropisno, Vidiš ovaj znak? Nema putnika. Izgubiću posao.

Sto.

I da me opslješiš kada ti se ukažs prilika. Ili da mi tpoji drugari otmu kamiol, pižs uz drum, kao fol autostoperi.

Dve stotine.

Vozačje pokazao. Krv na tvojoj odeći. Borio si se, ili te jure lajkani.

Posekao sam ss dok sam se brijao. Tri.

Nema šanse. Imam žogu i klince.

Četiri. To mi je granica.

Iije dovoljno.

Čekaću onda drugog vozača. Sol je krenuo ka drugom kamionu.

Hsj, drugar. Sol se okrenuo.

Za toliku lovu, mora da ti je zaista stalo da odeš iz grada?

Tata mi je bolestan.

Bozač se kasmejao. Kao i mojračun u balci. Nadao sam se da ćeš da ponudiš pet.

Nemam ih.

Jesi l" ikad bio u Atlanti?

Nisam slagao js Sol.

Oida ćeš sadada je vidiš. vozač je isnružio ruku. Lona.

Pola sada.

Pošteno. U slučaju da ti nešto ludo padne na pamet, bolje da te upozorim.

Bio sam u mornarici. Znam karate.

Ma nemoj rekao je Sol.

Namesti se da te pretražim. Bole da ne nađem pištolj ni nož.

Sol je bio bacio prigušivač i malu beretu stavio u svoj donji veš, između prepona. Nije baš bilo udobno, ali znao je da ga tako sakrivenog može pronaći samo neko, prilikom pretraživanja, kada bi bio nag. Vozač he opipati samo konturs Solovog tela ruke, noge, kičmu. Ali, Sol js sumnjao da će vozač hteti da ga dira po intimnim mestima ili da he da posegne pod njegovu odeću. Ako bude ...

Sve što ćeš naći biće četiri stotine dolara rekao mu je Sol. U Atlanti, ako policajci dođu da me traže, znam koga ću za to da krivim. Te lefoniraću tvome gazdi ireći mu za naš dogovor. Bićs mi ugeha da znam da si izgubio svoj posao.

Je l' to načil da se razgovara sa drugarom? vozač se nacerio. Kao što je Sol i očekivao, pretraživanjs je bilo amatersko.

Dok je dan osvajao, i kamion grmeo niz autoput, Sol se pretvarao da spava dok su mu misli bile zaokupljene onim šgo se desilo. Bliot, stalno je mislib na to. Nešto užasno nije bilo u redu. Ali nije mogao da uhvati nit. Nigi je mogao da stalno beži. Nije ni mogao da se večno krije.

Zašto bi Eliot želeo da me ubije? Zašto Mosad?

Ono što jeste bilo sigurno bila mu je potrebna pomoć. Ali kome da veruje? Sunce je sijalo kroz šoferšajbnu.

Držeći se čvrsto za grudi, znojio se, bio u groznici, mislio na Krisa.

Svog polubrata. Rema.

MESEČEVA CRKVA

U gužvi Orijentalaca koja se talasala bučnom ulicom Silim kojom su se širili ljutkasti mirisi, visoki belac nekako nijs upadao u oči. Išao js očigledno imajućineki cil, meko, odlučno, njišuJš se u ritmu gomile. Istoga časa kada bi ga neko spazio, čovek je nestajao. Neuvežbani posmatrač ne bi mogao da pogodi koje je nacionalnosti. Možda Francuz, možda Englez. Možda Nemac. NJegova je kosa bila smeđa, ali teško je bilo reći da li tamno ili svetlo. Oči su mu bile smeđe, pa opet plave i zelene. Lice mu je bilo ovalno, pa opet četvrtasto. Nije bio mršav, ali nije bio ni debeo. Uobičajena jakna; košulja i

pantalone neutralne boje. Svojih tridesetih, možda stariji možda mlađi. Bez ožiljaka ili brade. Neobičan jedino u jednom smislu izgledao je nevidljiv. U stvari, bir je Amerikanac. Iako je putovao pod mnogim različitim identitetima, njegovo je pravo ime bilo Kris Kilmuni. Imao je trideset šest godina. Ožiljci su mu bili uklonjeni plastičnom hirurģijom. Šta više, lice mu je bilo prepravljano više puta, Sa odeće je sam napao ozlake. Sumu od pet hiljada dolara razmenio je u krulne novčanice razliĉitih valuta koje su mu se nalazile ispod postave jakne. Ostatak svojih petnaest hiljada dolara koliko je imao u fondu za svaki sluĉaj, bio je pretvorio u zlato i drago kamenje u osamnasstokratniRoleks sat, ia primer, i skupoceni lanac oko vrata koji je nosio da se ne vidi. Bio je u craiby da se što je moguće brže prebacuje iz zemlje u zemlju, a da bude slobodan od zavisnosti od banki. Nije se brinuo da će lopov koji losumnja da ima neko bogatstvo pokušati da ga i otme od njega. Ispod jakne, iza kaiša na leđima, nosio je Mauzer NJs, 7,65milimetarski automatski pištolj. Ali mnogo više od oružja Krisove oči su bile te koje bi obeshrabrivale svaki mo gući ulazak u sukob. Duboko u njima, ispod promešvivilih boja, sijalo je jedno tvrdo upozorenje kojs je primoravalo nepoznatog da se drži lodalje. Na pola ulice, nadole, Kris je zastao među tezgama sa tendama bambusa gde su se prodavci nadvikivali, mašući ukrasnim zmajevima, svilenim maramama i kilovima od tisovog drveta. He obraćajući pažnju na prodavca pored dvokolice koji ga je nudio parĉetom peĉenog majmuna, bacio je pogled preko kakofoniĉne žurbe bicikala i mopeda prema tankoj, visokoj, dvospratnoj crkvi zapletenoj u vinovu lozu koja se nalazila između Orijental hotela i misije. Iz ovog ugla je video župni dvor, dvospratli bungalov koji je bio uz zadnji deo crkve. Iza njega video je groblje i vrt sa laprikama koji se spuštao ka blatnjavoj reci preplavljenoj krokodilima. U daljini, pirinĉana polja zalazila su u džunglu. Ono što je nega najviše interesovalo bio je umrljani stakleni prozor koji se nalazio na nešto manje od dva metra niže od vrha crkve. Znao je da je mnogo godina ranije, u toku jedne oluje, razbijeno parĉe stakla veliĉine od oko pola metra. Kako je ova parohija u Savang Kanivatu, starom gradu u Bangkoku, bila siromašna, parĉe koje je liĉilo na polumesec bilo je zamenjeno jevtinim komadom lima. Polumesec, blještav ispod vrha crkve, zbog toga je i doneo nadimak po kojoj je bila poznata: Meseĉeva Lrkva.

Kris je takođe znao da je, na zahtev ruske KGB, crkva bila pretvorena 1959. u skrovište prema Abelarovom ugovoru, što je znaĉilo da je bila otvorena za korišćenje operativcima svih agendija, bez obzira na politiĉke razlike. Dok je ĉekao prekid u saobraćaju, a zatim prešao ulicu, smatrao je sigurnim da

agenti iz različitih obaveštajnih službi posmatraju sa okolnih zgrada. Oni nisu bili važni. U okviru crkve i u zoni koja joj je pripadala, on je imao garantovani imunitet.

Otporio je uramljelu drvelu kapiju i krenuo duž raskvašens pošljunčane staze iza crkve. Pozadi, bukakoja je dopirala sa ulice bila je prigušna. Hladio se košuljom koja mu je prianjala uz znojave grudi. temgtsratura js bila više od trideset stspeni, vlaga je gušila. Iako se kiše nisu očekivals bar još za mesec dana, tsškiearli oblaci visili su nad nulglom.

Uspso se u škripavim Isobojepim stepenicama i zakucacao na vrata župlog dvora. Sluga, Istočnjak, je otvorio. GovorećiTaijezikom, Kris je zatražiodavidisveštenika. Prošao je minut. Stari sveštelik je došao i posmatrao ga.

Izgovaraju lš glas po glas, Kris js klzaoAj ba.

Na Tai jsziku, ta rečenica je nsigto poput lsovks, koja možs zpačiti "prl.avi" ili "vsliki majmuls". Takođe možs z1lačiti" gerila". Bilo js to sve što je Kris morao da kaže da bi tu dobio azil.

Sveštenik je zakoračio upazad i klimnuo glavom.

Kris je ušao, žmirkajući dok mu se oči nisu navikle na senoviti hodiik.

Osstio js papriku.

Govoriš...?

Engleski odgovorio je Kris.

Da li su ti poznati naši ugovori?

Jssu, opde sam bio već jedanput.

He sećam se. 1965.

I dalje se ne ...

Tada sam drugačije izgledao. Moje je lice bilo smrvljsno.

Stari sveštenik je oklevao. Ruptura apendiksa? Fraktura kičme?

Kris je klimnuo glavom.

Sada se sećam rekao je stari sveštenik. Tvoja agencija zaslu žuje komplimente. NJeni su hirurzi čarobnjaci.

Kris je čekao,

Ali ti nisi došao ovamo da bismo se iodssćali na prošlo vreme nastavio je sveštenik. Moja je kancelarija mnogo pogodnija zarazgovor. Okrsnu iiši se levo, ušao je u sobu.

Krps je išao za njim. Čitao je dokumentaciju o starcu li znao je da je Otac Gabrijel DŽanin imao sedamdeset dve godile. NJsgovi beli čekinjavi zalisci gotovo da su se | takmičili sa nakostrešenom ostrizslom kosom. Mršav, logrbljisl i naboranog lica, sveštenik je losio blatnjave seiadrile i široke pantalole isnod bezobličle nlssli1k oirsdlis košulje. I ihcrone godile i traljavi

izgleda lode] 1PKO su varali. Od 1929 do 1934, on je bio član Francuske JIži je stralaca. Kada mu je izazov la koji je lailazio i kojsg js bilo na pretek dosadio, prišao je cistercitskom redu monaha u Sitou 1935. Četiri godine kasnije, napustio je red i, tokom godina rata, prošao je kroz obuku za misioiarskog sveštenika. Posls rata, bio je premešten u Sajgol. Godile 1954, iolovo je premeštel, ovoga puta u iJaiirxoK. U 1959oj, ucslio ga je KGB, zato što je volso suviše mlade Tai devojčurks, i tako js nrimoral da bude čuvarkuća ovog ilternaciolallo sankciolisanog skrovišta. Kris je vrlo dobro zlaod da je sveštenik, u cilju da zaštiti svoje goste, bio u stanju da ubije. Kancelarija je bila uska. pretrpala, zagušljiva. Sveštenik je zatvorko vrata. Da li bi hteo lečim da se osvežiš? Možda čaj ili ?

Kris je odmahluo glavom.

Sveštenik je raširio ruke. Ceo je, rukama obgrlivši sto. U vrtu u JSOJSM su se gajile paprike. zalevala je ptica.

Kako mogu da ti ttomognem?

Oče ..., Krisov je glas bio tih kao da će sada da se Ispovedi ... potrebal si mi da mi kažeš ime zubara koji će da izvadi zub i koji će o tome da čuti.

Otac đanil je izgledao zabiluto.

U čsmu je stvar?

Tvoja odlična organizacija ne bi trebalo da ima potrebu za takvom informacijom rekao je stari sveštenik. Ona ima svoje zubare.

Meni js potrsbno ime tvoga.

Svsštenik se nagnuo napred, namrgodivši se. Zbog čega te to interesuje?

Zašto si došao ovamo? Izvini na mojoj otvorenosti. Da li je taj zubar pogrešio kod nekog ili je uništio nekome zaklon? Da li uzvraćaš nekome uslugu tako što ćeš ljega ukloniti?

Nikakvu uslugu uveravao ga je Kris. Moje gazde brinu zato što iz naše mreže cure informacije. Ponekada moramo da potražimo izvore sa strane.

Otac đanin je razmišljao. I dalje se mrštio dok je klimao glavom.

Razumljivo. Ali, opet... Lupkao je prstima po stolu.

Kada se budeš raspitivao, moj je nadimak Rem. Sveštenik je prestao da lupka prstima. U tom

slučaju, ako ostaješ preko noći, pokušaću da ti do ujutru dobavim odgovor.

To nije dovolno brzo, pomislio je Kris.

U trpezariji, sedeo je za stolom i jeo piletinu i knedle prelivene vrelin sosom od paprika, baš kako su Tai voleli. Oči su mu vlažile; nozdrve su mu gorele. Pio je toplu koktu, gledajući kroz prozor iza crkve. Oblaci su stigili do grada, kiša je gusto padala, baš kao istopljeno olovo. Nije mogao da vidi krstove na groblju.

Odbojnost Oca DŽanina ga je uznemiravvala. Bio je sigurno ran da u ovom času sveštenik telefonira, ispitujući njegovo poreklo. Telefon, naravno, neće biti prisluškivan. Kao što nije prisluškivano ni skrovište. Mesto je bilo neutralna teritorija. Bilo ko ko bi prekršio ovo sveto pravilo, bio bi izbačen iz svoje obaveštajne mreže,

lovala bi ga cela svetska obaveštajna zajednica i bio bi eliminisan.

Pa ipak, Kris je osećao nevolju. Onoga časa kada agencija sazna da je ovde, lokalni šef biroa će se zapitati zbog čega. On će stupiti u vezu sa pretpostavljenim. Budući da nadimci iose osnovno značenje prema prva dva slova AM, na primer, znači Kuba; tako bi AMALGAM bio nadimak za operaciju u toj zemlji pretpostavljeni lokalnog šefa biroa će proveriti dva prva slova u Krisovom nadimku REM i saznati da RE znači da je Kris odgovoran jedino štabu u Lengliju, Virdžinija, i posebno, Eliotu. Uskoro će Eliot biti informisan da je Kris neočekivano stigao u skrovište u Bangkoku. Eliot će, naravno, biti zbunjen jer Krisa nije uputio da dođe ovamo.

U tome i jeste bio problem. Kris nije želeo da Eliot zna kuda se on kreće. C obzirom na ono što je Kris nameravao da učini nije želeo da Eliot sazna posledice, nije želeo da Eliotu bude žao ili da se oseća neugodno.

Pokušao je da ne pokaže nestrpljenje. U trenutku koji mu se učini najpogodnijim, otići će do sveštenika i izvući će od nega ime zubara.

Preoku piran, okrenuo se od tmurne kiše koja je iadala iza prozora. Brišući oči koje su mu bile zamagljene od znoja, zinuo je od neverice gledajući u čovekakoga je video ssdamnasst godina ranije.

Čovek, Kinez, je ušao u trpezariju. Mršav, okruglog lica, otmen, nosio je besprekorno odelo kaki boje, čija je jakpa bila u Mao stilu zakopčana do grla. Njegovo mladalačko lice i njegova gusta crna kosa prikrivali su njegovih šezdeset dve godine.

Zpao se Čin Ken Čan. Koeficijent inteligencije: sto osamdeset. Govorio je ruski, francuski i engleski, uz kineski. Kris je znao njegovo poreklo. Čan je, od 1939 do kraja rata, bio naškolovanju u Dejmu Sahara DejVizdom, O.B.O. na Merton Kolecu Oksfordskog univerziteta. Za to vreme, bio je pod uticajem članova komunističkih klubova i u Oksfordu i u Kembricu, i krtica Gaj Bradžis ga je lako regrutovao da posle rata pomaže Maou. Zbog toga što je Čan bio homoseksualac, nikada se nije probio više od rppga puksžiika u obaveštajnoj areni u Kini. Ali on je bio dragocni zagopornik Maoističke ideje i, uprkos svom slabaškom izgledu, jedan od njenih najprofinjnijih ubica posebno kada je u pitanju bila garota.

Čen je rastrssno pogledao u Krisa i otišao do drugoga stola. Ceo je uspravno, rukom posegnuvši ka unutrašnjosti svoje jakne da bi izvadio sopstvene kineske štapnčs za jelo.

Kris je žvakao i gutao, krijući svoje iznenađenje. Snsžpi Lsopard.

Čsn je podigao glavu.

Da li Snežnom Leopardu nedostaje Duboki Sneg? Čan je klimiuo ravnodušno. Ima trinaest godina

otkako js Duboki Snsgr bio na Istoku.

Ja sam mislio na sneg od pre sedamnaest godina. Čini mi ss da js tada snežio u Laosu.

Čin ss uljudno nasmešio. Te godine bila su u snegu samo dpa Amerikapca.

Sećam se da su bnla braća ali ne po rođsnju.

I ovaj ovde ti je večno zahvalan.

Krise? rekao js Čan.

Kris je klimiuo potvrđpo glavom, dok mu se grlo steglo. Drago mi je da te ponovo vidim, Čane.

Srce mu je zaigralo dok se smešio i ustajao. Prešli su preko trpezarije i zagrlili se.

Otac DŽanin je bio zabrinut. Istoga časa kada je sluga odveo Amerikaica do trpezarije, zgrabio je telefon sa stola i brzo okrenuo broj.

Rem rekao je.

Spustio je slušalicu, iskapio čašu rakije, namrštio se i čeka.

Mučile su ga koincidencije. Pre dva dana, pružio je utočište Rusu, Josifu Malenovu, šefu KGB trgovine opijumom u jugoistočnoj Aziji. Malenov je odseo u svojoj sobi, gde ga je, prema dogovoru, sveštenik opskrbljivao sa 300 miligramadilantinadnevno, sedativomkojije smirivao njegove napade besa i hipertenzije. Lečenje je polazilo za rukom.

Juče je sveštenik pružio utočište kineskom komunističkom operativcu, Kolu."Čin Ken Čanu. Doušnici su svešteniku rekli da je Čan tu da bi se sreo sa Rusom i možda postao dupli agent za KGB. Takvi aranžmani nisu bili neobični. U Abelarovom skrovištu protivnički operativci često su koristili prednost neutralne teritorije kako bi međusobno poslovali, ponekada i dezertirali. Ali sveštenik nije bio siguran u Čanove motive. On je znao da se kineski komunisti protive ruskom krijumčarenju opijuma u jugoistočnu Aziju, delom zato što su osećali da opijum podriva karakter zone. Nije imalo smisla da Čan koji je godinama sabotirao ruske isporuke opijuma pređe na stranu čoveka koji upravo upravlja krijumčarenjem.

A sada, danas, stiže i Amerikanac. NJegov zahtev za zubarom koji bi izvadio zub i o tome ćutao mogao je imati samo jedan cilj da se spreči da se nečije telo identifikuje. Ali čije? Rusa?

Misli su mu bile prekinute kada je telefon zazvonio.

Sveštenik je podigao slušalicu i slušao.

Minut kasnije, spustio ju je u ležište, duplo više zbuđen.

REM. saznao je, bio je nadimak za Kristofera Patnika Kššunija, svojevremeno loručnika u američkim specijalnim snagama, koji je 1965 radio u saradnji sa CIA u jednoj operaciji nazvanoj Duboki Sneg, a čija je svrha bila da uništi protok ruskog opijuma. U 1966, Kilmuni je dao otkaz u vojsci i prišao CIA. U 1976 otišao je u cistercitski manastir. U 1982 ponovo je pristupio CIA. Kombinacija religije i politike izgledala je neobično, ali Otac Džanin je mogao da je razume budući da ih je i on kombinovao. Ipak, ono što ga je i dalje uznemiravalo bilo je to da su sva tri čoveka bila povezana na različite načine sa prometom opijuma.

I još jedna druga veza. Kada je Amerikanac spomenuo da je u 1965 godini bio ovde sa smrskanim licem, sarupturom apendiksa i frakturom kičme, sveštenik se setio čoveka koji je doneo Amerikanca isti Kinez koji je i sada bio u zgradi Čin Ken Čan.

Koincidencija ra je mučila.

Kris je stajao na tremu župnog dvora dok je kiša dobo, vala po valovitom limenom krovu. I dalje nije mogao da vidi groblje. Pored njega, Čan se oslanjao na ogradu, gledajući negde napred. Iako skrovište nije bilo prisluškivano, koristili su hućanje kiše kako bi sprečili da neko čuje njihov razgovor. Izabrali su hodnik bez prozora.

Dve stvari rekao je Čan. Kris je čekao.

Moraš da odeš odavde brzo. Josif Malenov je u sobi iznad rekao je Čan.

Kris je razumeo. U njihovoj profesiji, ono što je kazano retko je i ono što se misli. Diskrecija je bila pravilo. Za Čana čak i ovakvo direktno pričanje bilo je neobično.

Kris je brzo povezao, ispunjavajući rupe u onome što je Čan govorio.

Bio je šokiran. Osiova njihovog načina života bila je pridržavanje pravila, od kojih je nejestremnije bilo ;, svetinjaAbelarovogskrovišta.

Čan je nameravao da počini najveći greh.

To nikada nije urađeno rekao je Kris.

Nije istina. Dok si ti bio u manastiru.

Ti si me pažljivo pratio.

Ja sam ti spasio život. Ja sam odgovoran za tebe. Tokom tvoga boravka u manastiru, pravilo je prekršeno dva puta. U Ferlahu, u Austriji. A onda ponovo u Montrealu.

Krisa je podišla jeza. Čanov pogled je ostao čvrst.

Onda je svet poludeo rekao je Kris.

Zar to nije razlog zbog kojeg si ga napustio? Zato što je manastir nudio pravilo uz čast?

He. U ono vreme, profesija je još poštovala pravila. Ja sam je napustio zato što sam omanuo u poslu. Nije bilo obrnuto.

He razumem.

He mogu da objasnim. He želim da o tome razgovaram. Ako je ugovor izgubio svoje ziačenje, kako onda možemo da postojimo? Odmahivao je glavom u neverici. Ništa nije sveto.

Sve je sve gore rekao je Čan. Pre šest godina, ovo što ja planiram bilo je nezamislivo.

A sada? zapitao je Kris.

Budući da je prethodno što se desilo ustanovljeno, ja se osećam slobodnim od obaveza. Malenov je mentalno oboleo. Proteklih nekoliko meseci on je povećao promet opijumom preko svake mere koja se može tolerisati. On mora da bude zaustavljen.

Onda ga ubij napolju insistirao je Kris.

Tada je suviše dobro čuvan.

Ali, loviće ts.

Svi oni. Čan je klimnuo glavom. Svi. Siežmi Leopard ima svoje trikove.

To je ono što ti preostaje. rekao je Kris. Ako su svi protiv tebe... Ferlah, i Montreal, potom? Šta se desilo?

" Onima koji su prekršili? Pronađeni su i ubijeni. I tako će biti sa mnom. U svoje vreme. Ali, ja ću vreme rastegnuti.

Ja tražim od tebe da to ne učiniš.

Zašto?

Zato što se ja osećam odgovornim za tebe.

Dug je moj. Ja sam se umešao u nešto što ti smatraš udesom. Ali ja moram da se suočim sam. Kako sam stariji, tako moram da se lripremim da umrem, kako vi Zapadnjaci kažete dostojanstveno, a ja to zovem časno. Ja moram da se suočim sa mojom sudbinom. Suviše sam dugo čekao na ovu šansu.

Opijum je pogrešna stvar. To mora da bude zaustavljeno.

Ali, KGB će jednostavno samo poslati drugoga čoveka koji će ga zameniti.

Čan je stegnuo šakama ogradu. Ali, neće biti Malenov. Taj je čovek zao.

Zkoj je probio njegovb lice. On mora da umre.

Kris je bio nesrećan zbog Čanove otvorenosti. Ujutru ću otići.

Ali ja ne mogu da čekam tako dugo. Rus odlazi sutra.

Potrebna mi je važna informacija od sveštenika. Onda je dobi brzo. Kada ja počnem da delam, neće se

olako preći preko našeg prijateljstva. Koincidenca našeg susreta posle svih ovih godina učiniće se sumnjivom. Udes, mo j prijatelju. Ja nisam spasio tvoj život dabi te sada izgubio zbog nekog duga. Odlazi odavde. Ja te preklinjem.

Kiša je padala sve više.

Nešto je razbudilo Krisa. Ležao je u svojoj sobi u mraku. Žmirkajući u osvetljeni brojčanik svoga sata. Pola četiri. Zbunjen, i dalje je ostao miran i koncentrisan. Oluja je prošla. Povremene kapi vode i dalje su kapale sa streha. Dok je mesečina spetlucala kroz njegov otvoreni prozor, osetio je prljavi miris reke i plodno zemljište u vrtu ispod. Osluškivao je pesme ptica koje su počele da se oglašavaju.

Za trenutak je pomislio da se probudio iz navike, ništa drugo. Njegovih šest godina u manastiru uvsžbale su ga da koristi sate uoči zore za meditaciju.

Normalno bi se i inače uskoro probudio.

Ali rnda je bacio pogled prema svetlosgi hodnika koja je prolazila kroz pukotinu ispod njegovih vrata. Senka je prošla. Ko god da je bio, pomislio je u sebi, znao je kako treba da hoda kao životinja, noseći težinu svoga tela na spoljnim stranama svojih stopala. Zamislio je mačku kako se ustremkuje na svoju žrtvu.

Morao je biti sluga koji je obilazio hodnik. Ili Čan. Ili neko ko je pratio

Čana. Ili mene, pomislio je Kris, zbog mog prijateljstva sa Čanom.

Zgrabio je mauzer koji mu je stajao sa strane i odbacivši čaršav, bacio se go kroz mrak da bi se sakrio iza stolice. U testisima ga je žacnulo. Zadržao je dah i čekao, oprezan, uperivši mauzer prema vratima.

Iza njih je čuo zvuke kao da pesnica udara u jastuk. Prigušene, ali opet su sadržavali u sebi veliku snagu.

Dok je neko zaječao, čulo se kako neki predmet pada na pod.

Kris je napustio zaklon stolice i puzeći krenuo ka zidu na kojem su se nalazila vrata. Uhom oslonjenim o zid, osluškivao je zveckanje brave kada su se vrata u hodniku otvorila.

Nekoje progovorio, uspaničeno, naruskom jeziku DJga ste to uradili?

Kris je čuo odgovor otarog sveštenika, takođe na ruskom Išao je u tvoju sobu. Vidiš mu garotu. Nameravao je da te zadavi. Nisam imao izbora.

Morao sam da ga ubijem.

Kris je otvorio vrata. Da nije, da je ostao u svojoj sobi, svršstnik bi mogao pomisliti da je Kris nekako uvučen u sve to. Stojeći na otvorenim vratima, Kris je žmirkao prema svetlosti u hodniku.

Sveštenik se okrenuo prema zvuku koji je Kris napravio, uperivši ruski Tokarev automatski pištolj sa prigušivačem.

Kris se sledio. Podigao je ruke, sa Mauzerom visoko iznad glavs. Probudili su me vaši glasovi. Slegnuo je ramenima. Sada vidim da se to meiele tiče. Čekajući klimanje sveštenikove glave u znak polušta! ta, Kris je zakoračio nazad i zatvorio vrata,

Zurio je u mrak. Video je čoveka u drugom do vratku. Srednjih šezdesetih. Skupl.enog, bledog. Tamnih podoč][aka ispod očiju. Raščupane kose. Nervoznih tikova. Imao js na sebi svilenu picamu, umrljaiu znojem. Josif Malenov, pomislio je Kris. Nikada se nije upoznao sa čovekom, ali je video njegove fotografije i znao je da je Malenov postao narkoman švercujući opijum.

Na podu, između sveštenika i Malenova, Kris je video Čapovo telo, a baza Čanove lobanje bila je prostreljena ruskim pištoljm 7,62mm. Pod je bio taman od krvi i mokraće. Nije bilo svrhe proveravati da li je Čan još u životu.

Kris je ključao u sebi. Druge su senke blokirale svetlost koja se do tada mogla videti ispod vrata, Prepoznao je zvuk nekih pokreta koji su odmotavali cebe. Čuo je ljude, više od dvojice, ali ne tako tihe kao što je Čan bio, kako podižu telo, umotavaju ga, i nose. Omirisao je kiselinu sandalovog drveta, zatim oštri miris borovine. Neko mo ra da je izlio krčak tamjana i piljevine na pod kako bi se apsorbovale tekućine tela,

Kris je zakoračio prema prozoru, pažl.ipo da ss ne pokaže. Ptice su poletele sa drveća, uznemireme pridošlicama. Ocrtani na mesečini, dva istočnjačka poslužitelja izašla su sa trema župnog dvora, pogrbljeno, poseći tešku stvar umotanu u cebe. Treći je sluga išao ispred njih, osvetljavajući put koji je vodio preko groblja i paprika zasađenih u vrtu.

Otišli su dole niz padinu prema reci da Čana bace krokodilima ili da ga čamcem prenesu u džunglu.

Prijatelju, mislio je Kris. Grlo mu se steglo.

Stegnuo je svoj mauzer.

Otac DŽanin je napravio znak krsta. U crkvi, klečao je uz ogradu oltara, izgovarajući svoju jutarnju molitvu. Gledao je netremice u zavetne sveće koje je zapalio, obavijen miomirisom voska i tamjana. Sveće su drhtale u mraku.

Pst sati ujutru. Crkva je bila mirna.

Utočište.

Pridigavši se i pridržavajući se uz ogradu oltara, klscajući je došao do sanktuarijuma, Molio je Boga za oprost. Pošto se zakleo da čuva ovo skrovište, verovao je da bi izgubio svoju dušu ako ne bi ispunjavao svoje obaveze. Iako ga je regrutovao KGB, on je osećao obavezu prema svim obaveštajnim službama. Svaki operativac sveta bio je njegov parohijanin. Njihove razlike u politici ili religiji, ili u neverovanju nisu bile važne. Čak i ateisti imaju dušu. Čovek koji je umoran, kojem je hladno, dolazi ovde i traži zaštitu. Kao sveštenik, on mora da mu ponudi telesni oprost. Ako mora da ubije da bi zaštitio svetost ovog skrovišta, onda će da moli Boga da ga razume. Koje bi opravdanje moglo biti važnije? U tami, sveće su treperile u znak sećanja na mrtvog.

Stari se sveštenik okrenuo od oltara, sledivši se kada je spazio senku kako se kreće.

Iz tame najbližeg reda klupa ustao je muškarac, krenuo prema njemu.

Amerikanac.

Sveštenik je posgnuo rukom ka otvoru svoje mantije, izvukavši pištolj iz pojasa i uperivši ga ispod širokih falti svoga odela,

Amerikanac se zaustavio na oprežnoj razdaljini.

Nisam te čuo kako dolaziš kiz prolaz rekao je sveštenik.

Pokušao sam da budsm tih, da poštujem tvoje molitve.

I ti si došao da se moliš?

Naviks se teško gube. Mora da ti je do sada već kazano da sam i ja bio cistercit.

A tvoj prijatelj? He osećaš potrebu za osvetom?

On je dobio šta je tražio. I ti. Mi znamo pravila. Klimnuvši glavom u znak potvrde, sveštenik je ste

gao pištolj ispod svoje mantije.

Da li si dobio ime zubara? rekao js Amerikanac.

Baš malopre. Zapisao sam ga.

Sveštenik je stavio svoj molitvenik na klupu. Svojom slobodnom rukom posegnuo je kroz drugi razrez na mantiji i izvadio parče hartije. Pošto ga je stavio na molitvenik, pažljivo je koraknuo unazad.

Crkva je i dalje bila tiha. Amerikanac se nasmešio i uzeo poruku. U mraku nije pokušavao da je pročita.

Čovek kojeg tražiš stanuje daleko odavde rekao je stari sveštenik.

Utoliko bolje. Amerikanac se ponovo nasmešio.

Zbog čega to kažeš?

Ali, Amerikanac nije odgovorio. Okrećući se, otišao je polako prema izlazu iz crkve, dok mu je senka polako nestajala. Otac DŽanin je čuo zvuk vrata koja su se otvarala.

Video je sivilo rane zore napolju. Amerikančeva figura blokirala je sivilo.

Vrata su se naglo zatvorila, a njihov ipecaK odjeknuo je u tišini.

Nije disao. Sada, ispustivši zadržavani dah, vratio je pištolj za pojas, dok mu je čelo sijalo od znoja. Namrštivši se, bacio je pogled ka staklenom prozoru ispod vrha crkve na ZZDJBSM delu. Bleda svetlost se probijalakroz prozor, samo pojačavajući obris limenog polumeseca.

Rus, mislio je Kris.

Nije krivio sveštenika. Ono što je kazao svešteniku, bila je istina, Sveštenik je jedino ono što su pravila od njega zahtevala. Mnogo više od dozvole, sveštenik je osećao obavezu da gostu omogući siguran boravak, čak i po cenu da mora da ubije drugoga gosta koji je pokušao da prekrši pravila ugovora.

Rus, ipak. Dok je Kris izlazio iz crkve, obilazeći bare vode u jutarnjem sumraku, idući prema zadnjem delu župnog dvora, mislio je na Rusa, besneći u sebi ali ne pokazujući to. Iz navike, izgledao je sve opušteniji kako je postajao sve odlučniji. NJegov je korak odjednom izgledao lenj, kao šetnja u zoru da bi se uživalo u tišiii, u pticama.

Rus, nastavio je da razmišlja.

Stigao js do zadnjeg dela župnog dvora, zastavši na pola svetlosti, pretvarajući se da uživa u pogledu na reku, a raspravljajući u sebi.

Godinama, Čan se borio protiv Rusa, postavši tako opsednut da je žrtvovao svoj život za ovu šansu da ga ubije. Unazad, 65, i Kris se isto. borio protiv Rusa, priklju čivši se snagama c Čenom u kombinaciji CIA Operacija kineskih komunista da bi se sprečio protok opijuma iz Laosa u Južni Vijetnam. Idući tragom neuspelog napada na logor Patet Lao, dok je Kris mučen da bi se iz njega izvukle informacije smrskano

lice, ruptura apendiksa, fraktura kičme, Čan je vodio spasilačku misiju, spasavajući Krisov život. Čan je dovso Krisa u skrovište, brinući že o njemu, nikada ga ne napuštajući sve dok nisu stigli američki hirurzi. Sada je Čan bio mrtav.

Na istom mestu na kojem je Čan negovao Krisa da bi ga održavao u životu.

Zbog opijuma,

Rus je morao da umre.

Znao je opasnost. Biće otpadnik, svi će ga juriti. Bez obzira na svoje sposobnosti, konačno će ga pronaći. Uskoro će biti mrtav.

Nije bilo važno. C obzirom na razlog zbog kojeg je tražio zubara, aobzmrom na ono što je nameravao da učini, svejedno će uskoro biti mrtav. Kakve onda ima veze? A na ovaj način, ne gubeći ništa što već nije bio spreman da izgubi, može da vrati uslugu svome prijatelju. Bio je vrhunac, miogo više od ugovora, više od bilo čega drugog. Odanost, prijateljstvo. Čan je spasio njegov život. Poštujući čast, Kris je bio dužan da vrati svoj dug. Ako to učini, TO he biti sramno.

A kako je ugovor bio već dva puta prekršen, jedino što je ostalo bilo je njegovo sopstveno pravilo.

Skrenuo je pogled, žmirkajući, sa reke na groblje. Setivš se papira koji mu je sveštenik dao, izvukao ga je iz džepa, pročitavši ime i adresu zubara. Oči su mu se stegle. Klimnuvši glavom zamišleno, prešao je preko stepenica trema i ušao u župni dvor.

U svojoj sobi, spakovao je svoju malu torbu za put. Iz kožne vrećice izvukao je iglu i bočicu sa tečnošću. Uzevši torbu, napustio je sobu.

Hodnik je bio tih. Pokucao je na vrata Rusa.

Glas iza njih bio je napet. Molim?

Kris je odgovorio na ruskom jeziku. Morate da idete odavde. Kinez je imao čoveka kao pomoć.

Čuo je naglo škljocanje brave. Vrata su se otvorila, Malenov je stajao u nima, znojeći se, držeći pištolj u ruci, toliko drogiran da su mu oči bile staklaste.

Nije stigao da vidi nagib kože između Krisovog palca i kažiprsta koji su poleteli ka njemu, probili mu larinks, presekli glasne žice.

Rus je krkljao, srušivši ss nazad. Kris je ušao unutra, zatvorivši vrata. Dok je Malenov ležao na podu, mesposobai da progovori, boreći se očajnički da diše, telo mu se grčilo. noge okretale u stranu, a ruke uvijale prema grudima.

Kris je ispunio iglu i špric tečnošću iz bočice. Podigavši donji deo Rusove pidžame, ušpricao je 155 miligrama kalijum hlorida u distalnu venu

Rusovog penisa. Kalijum će otiću u mozak, hlorid u uriarni trakt, izazivajući depolarizaciju elektrolita tela i prouzrokujući teški udar.

Rusovo lice je već bivalo plavo, menjajući boju u sivo, i na putu da postaje žuto.

Kris je stavio iglu i bočicu u svoju torbicu. Podižući drhteće telo, naslomio ra je na stolicu tako da je vrat Rusa bio u visini drvenog naslona za ruke stolice. Šutnuo je stolicu tako da je ona pala preko Rusa, odajući utisak da je ona uzrok povrede na vratu i njegove smrti.

Za Čana, pomislio je.

Uzeo je svoju torbu i izašao š sobe.

Hodnik je bio prazan. Koristeći se Rusovim ključem da zaključa vrata, sišao je niz stepenice, prešao preko trema žulnog dvora, prema groblju.

U sivilu zore, zpao je da će ako izađe na prednja vrata koja su gledala na ulicu biti praćen od strane agenata različitih obaveštajnih službi, na je zato kreiuo niz padinu prema reci. Osećajući u vazduhu njen smrad, pronašao je čamac koji je izgledao manje propao od dva druga, uz obalu. Veslajući kratkim veslom, nije obraćao pažnju na razjaplenu čeljust krokodila.

Dva sata kasnije, sveštenik pošto j"e dugo kucao na vrata Rusove sobe naredio je svojim slugama da ih sruše. Uleteli su naglo u sobu i naišli na telo koje je ležalo raskrečeno ispod stolice. Sveštenik je izgubio dah. Kao stražar skrovišta on je odgovarao pretpostavljenima svo, jih gostiju. Morao je da opravda ubijanje Čana, ali sada je isto i Rus mrtav. Suviše toga se odjednom dešava. Ako KGB smatra da nisam uspeo... Prestravljen, sveštenik je pregledao telo, moleći se Bogu da smrt bude prirodna. Nije pronašao nikakav trag nasilja, izuzev modrice na vratu, ali to je moglo biti objašnjenje udarom o stolicu.

Brzo je računao. Malenov je došao ovamo, uznemiren, u želji da se odmori, zahtevajući drogu kako bi lečio svoje napade besa i hipertenzije. Zamalo da je ubijen. Moguće da je dodatna napetost kombinovana drogom, bila uzrok srčanom udaru.

Ali sada je Amerikanac nestao.

Suviše toga se dešavalo.

Sveštenik je požurio na telefon. Pozvao je lokal KGBa. Šef biroa u Bangkoku pozvaće svog pretpostavljenog. Neobjaššva smrt u Abelarovom skrovištu kvalifikovana kćo hitna stvar, zahteva trenutnu istragu.

Jedan sat lošto j"e sveštenik otkrio telo, Sovjetski IL18 teretni avion poleteo je iz Hanoja, u Severnom Vijetnamu, i uprkos vetru koji je duvao u njegovom pravcu preleteo oko 900 kilometara do Tajlanda za mane od dva sata. KGB istražni oficir, u tandemu sa timom stručnjaka lekara, ispitao je položaj tela, snimio fotografije. Požurili su natrag u teretncavion, tako da su se vratili za devedeset minuta.

Autopsija je trajala sedam sati. Iako srce Rusa nije bilo začepljeno, u mozgu je došlo do krvavljenja. Uzrok smrti: udar. Ali zašto? Nije bilo emobilije. Testovi krvi su pokazali prisustvo dilantiia, koji je Rus uzimao: takođe opijuma, čijk je Malenov uživatelj bio. Nikakvih drugih neuobičajenih hemikalija. Posle mikroskopskog ispitivanja tela, patolog je otkrio trag igle u distalnoj veni Rusovog penisa. Takvih slučajeva je video pre toga

nekoliko. Kalijum hlorid. Razdvajanje hemikalije u svoje dve komponente prouzrokovalo je uDar. Telo normalno sadrži kalijum i hlorid, tako da je dokaz na taj način sakriven. Svoju je sumnju preneo istražnom oficiru. Jedan sat losle toga, šef KGB biroa u Bangkoku poslat je u Mesečevu crkvu. Ispitao je natenane sveštenika. Svešteiik je priznao da je jedan Amerikanac, Čanov prijatelj, bio odseo u župnom dvoru.

Kako se zvao i koji su detalji za njega karakteristični? pitao je šef biroa. Preplašeni stari sveštenik je odgovorio.

Šta je Amerikanac hteo? litao je šef biroa. Stari mu je sveštenik rekao. Gde stanuje taj zubar?

Kada je šef biroa čuo odgovor, posmatrao je preko stola sveštenika. Tako daleko? Naš patolog u Hanoju je utvrdio vreme smrti, 6 uj"utru. Šef biroa jerukom pokazao prema mraku iza prozora kancelarije. Pokazao je svoj sat. To je pre letnaest sati. Zbog čega nam nisi kazao za Amerikanca?

Sveštenik je sipao drugu čašu rakije, isпивši je istog časa. Niz njegovu čekinjavu bradu prosule su se kapi pića. Zato što sam se plašio. Jutros nisam mogao biti siguran da je Amerikanac umešan. Da sam ga, iz bezbednosnih razloga ubio, bio bih primoran da sam sebe opravdavam kod CIA. A protiv njega nisam imao nikakav dokaz.

Dakle, više ti se sviđalo da se opravdavaš kod nas?

Priznajem da sam napravio grešku. Trebalo je da pomnije držim oko na nemu. Ali on me je ubedio da u odnosu na tvog olerativca nema nikakve namere. Kada sam pronašao telo, nadao sam se da je uzrok smrti prirodan. Kakve je imalo svrhe da priznam moju grešku ako nisam morao da to učinim? Moraš da me razumeš.

Slakako.

Šef biroa je podigao slušalicu. Posle okretanja broja i čekanja na odgovor c druge strane žice, progovorio je svome pretpostavljenom: Abelarov ugovor je prekršen. Ponavljam: prekršen. Kristofer Patrik Kilmuni. Pseudonim: Rsm. "CIA." Šef biroa je ponovio opis koji mu je dao sveštlik. Na putu je za Gvatemalu. Šef biroa je dao adrssu. Bar je kazao da ide tamo, ali c obzirom na ono što se desilo, ne verujem da će da radi ono što se od njega očekuje. Da, znam kma petnaest sati prednosti u odnosu na nas.

Pošto je slušao još jedan minut, šef biroa je spustio slušalicu.

Okrsnuo se ka svešteniku i ubio ga.

Jesi li siguran? šef CIA je zalajao u telefon.

Potpuno šef KGB je odgovorio c druge strane međunarodne linije za hitne slučajeve. Govorio je engleski jezik budući da njegov sagovornik nije znao

ruski. Shvati nisam zvao da bih dobio dozvolu. Kako je nitkov tvoj, ja samo sledim protokol time što te informišem o opome što nameravam.

Ja garaitujem da nije radio prema mojim uputstvima.

Čak i da jeste, ne bi bilo važno. Ja sam već poslao telegram. U ovom času, tvoja služba za komunikacije trebalo bi da baš prima telegram upućen tebi.

Prema Abelarovom ugovoru, ja sam obavestio svaku obaveštajnu službu.

Pročitaću ti poslednje tri rečenice. "Pronaći Rema.

Univerzalni kontakt. Dokrajči prema sopstvenom nahođenju."

Pretpostavljam da ćete ga, pošto je tvoja služba ta kojoj je neugodno, tražiti sa mnogo više revnosti nego druge obaveštajne službe.

Da, imaš moju reč. Šef CIA je progutao knedlu, spuštajući slušalicu.

Pritisnuo je dugme na svom interfonu, tražeći dokumentsnaciju o Kristoferu Patriku Kilmuniju.

Trideset minuta kasnije, saznao je da je Kilmuni pripadao poluvojnoj grani Tajnih Operacija, GS13, kojoj su pripadali najbolji operativci u agenciji.

Šef je zaječao. Već je bilo dovoljno što je bio doveden u nevolu onim što je taj nitkov uradio, ali još rope je bilo to da je nitkov bio ubica svetske klase.

Protokol i opreznost zahtevali su da šef koristi tim drugim GS13 da bi eliminisao tog čoveka,

Dokumentacija o Remu rekla je šefu nešto, drugo. Ustao je besan kao ris, izjurio iz sobe.

Eliot je bir Remov šef.

Ja ne znam ništa o tome rekao je Eliot.

Ali, ti si odgovoran za njega! Ti ga pronađi! rekao je šef, završavajući raspravu, i izjurivši iz Eliotove kancelarije.

Eliot se nasmešio otvorenim vratima. Upalio je cigaretu, spazio pepeo na svom crnom odelu, očistio ga, NJeGov starački pogled svetleo je od oduševljenja što je šef došao kod nega umesto da je tražio da Eliot dođe njemu na noge. Besia poseta bila je još jedan znak šefove slabosti, odnosno moći u kojoj je Eliot uživao.

Okrenuo je stolicu prema prozoru, puštajući tople zrake sunca da mu miluju lice. Ispod se pružao sve do ograde, veliki parking prostor koji se završavao drvećem što je zaglušivalo buku sa autoputa u Langliju u Virdži niji i obavijalo mirom agenciju. Iz svoje perspektive video je samo deo od deset hšvada kola koja su okruživala ogromnu, visoku zgradu u obliku slova X.

Osmeh mu je polako nestajao. Već zabrinut lovom na Sola, juče se našao u mucu kada je saznao da je Kris, Solov polubrat, stigao u Abelarovo skrovište

u Bangkoku. Eliot mu nije rekao da ide tamo. Tokom proteklih nekoliko nedelja, kako je Kris otišao iz svoje postaje u Rimu, nije se ovamo javljao. Pretpostavka; Kris je ubijen.

Ali sada se iznenada pojavio ponovo. Da li je dok je sve ovo vreme bežao, konačno u stanju da stigne do azila? Svakako da je mogao da nađe način da uspostavi kontakt sa Eliotom ranije, ili bar da stupi u vezu sa njim kada je stigao u Mesečevu crkvu. To sve nije imalo smisla. Da pita za zubara koji nije u vezi sa agencijom. Da prekrši ugovor ubijanjem Rusa. Šta se do đavola dešavalo? Kris je znao pravilo. Najbolje ubice na svetu iz svih obaveštajnih službi će ga loviti. Zbog čega je tako luckast?

Eliot se ugrizao za svoje staračke usne.

Dva bratasurogata, obojica u bekstvu. Sličnost mu se odjednom ukazala pred očima. Dok se sunce odbijalo od kola na parking, Eliotu se vratio osmeh. Pronašao jerešenje svoga problema.

Sol i Kris. Sol je morao da bude ubijen pre nego što sazna razlog zbog kojeg je gonjen. A ko bi bolje, od njegovog polubrata, znao gde bi se sakrivao?

Ali, zubar ... Eliot se stresao. Nešto ga je mučilo u vezi sa tim detaljom.

Zbog čega je Krisu, pre nego što će ubiti Rusa, bilo potrebno da sazna ime zubara?

Niz Eliotovu kičmu prošla je jeza.

Meksiko Siti rekao je Kris. Najraniji let.

Iza pulta za kupovinu avionskih karata, Havajka je tapkala prstima po tastaturi kompjutera. Gospodine, koliko karata?

Jedna odgovorio je.

Prva klasa ili odmaranje?

Nije važno.

Žena je proučavala ekran.

, Glasovi spikera su se na bučnom terminalu gubili u gužvi. Iza sebe, Kris je osetio druge putnike kako čekaju.

Gospodine, let 211 ima slobodno sedište u delu za odmaranje. Avion kreće za petnaest minuta. Ako požurimo, možete stići da se ukrcate. Vaše ime?

Kris joj je kazao svoje lažno ime koje je stajalo u pasošu, plaćajući gotovinom kada je ona zapitala za kreditnu karticu, izbegavajući tako pismeni trag što je moguće više.

Imate prtljaga?

Samo ovaj, ručni.

Telefoniraću službeniku na ulasku da zadrži polazak leta. Srećan lut gospodine.

Hvala vam.

Iako se smešio dok se okretao i žurio kroz terminal Nzegovi su mišići postajali sve napetiji. Pažljivo je posmatrao gužvu kako bi video da li iko gleda u njega. Stigao je do detektora metala, policajac ga je osmotrio ali Kris je svoj mauzer bacio u kanalizaciju Bangkoka, znajući da će biti uhvaćen ako pokuša da prošvercuje lištolj u avion. Morao je da stavi u kofer i da uredi da kofer bude smešten u prtljag. Jer, prtljag nije pretraživan. Ali nije smeo da reskira da čeka da ga preuzme. Morao je da se kreće. Zgrabio je svoje koferče pošto je prošlo kroz rentgen mašinu i pojurio niz hodnik prema doku za iskrcavanje.

Stjuardesa je posmatrala kroz otvorena vrata aviona dok je on žurio kroz putnički tunel. Koraci su mu odjekivali.

Hvala što ste čekali rekao joj je.

Iema na čemu. Kasne sa utovarom hrane u avion. Uzela je njegovu kartu. Prošao je kroz prvu klasu, kroz prolaz koji ju je delio od druge klase i prema sedištima pozadi. Više njih je bilo prazno. Službenik na ulazu nitao ra je da li želi sedište u de lu za pu šače ili nepu šače. Kris nije pušio, ali kako je pušački deo bio pozadi, izabrao je sedište koje je bilo pajudaljenije. Bilo je potrebno da osmatra što je moguće više putnika, prolaz aviona i posebno vrata.

Njegovo sedište bilo je između jednog debelog muškarca i starije žene, blizu toaleta. Skupivši se da bi ggrošao lored muškarca, ceo je u srsdinu, smešeći se ženi, gurnuvši svoju torbu ispod sedišta ispred. Vezao se i, navukavši izraz dosade na lice, ločeo je da osmatra prolaz aviona.

Morao je da pretpostavi najgore da je ubod igle u Maleiovljevom telu već otkriven i da je univerzalni ugovor vsčraspisan za njim. Iako su mu namere ostale iste da pronae zubara on nije mogao da ode kod onoga kojeg mu je sveštenik preporučio. Adresa koju mu je sveštenik dao bila je u Gvatemali, ali sveštenik će reći inspektorima KGB gde Kris ide. Sa svoje strane, KGB inspektori će javiti radiovezom svojim ljudima u Gvatemali da motre na nega. Morao je da izabere drugu zemlju, jednu koju je dobro poznao, u kojoj je mogao da nestane i da pronae svoje sopstvene izvore koji bi mu pomogli da dođe do zubara u kojeg ima poverenja. Meksiko mu se učinio privlačnim. Ali, odlazeći iz Bangkoka, a potom iz Singapura nije bio u stanju da stigne na letove onom brzinom koja je njemu bila potrebna. Avion za Honolulu sleteo je četrdeset minuta kasnije. Propustio je sledeći let za Meksiko Siti i bio je primoran da čeka ovaj let. U početku se nadao dvanae stočasovnoj prednosti, ali sada je već bilo šesnaest sati kako je ubio Rusa.

Čekao je sa nestrpljenjem. U Bangkoku je noć, ali dvanaest hiljada kilometara na istoku, u Honoluluu, bilo je jutro. Sunce je sijalo kroz prozore, i on se znojio dok je slušao šištanje erkonidišna u avionskoj kabini. Osetio je vibracije motora koji su radili i koja se širila kroz trup aviona. Ispod mesta gde je on sedeo nešto je zatutnjalo i lupilo, verovatno ubacivanje poslednjih komada prtljaga. Kroz prozor, posmatrao je kako se udaljavaju dvojica kola za punjenje aviona benzinom.

Gledao je netremice duž prolaza u avionu. Stjuardesa je povukla i zatvorila putnička vrata, krenuvši da ih osigura automatskom bravom. Za minut, avion će krenuti ka svojoj poletnoj pisti.

Odahnuvši, opustio se. Iznenada je u stomaku počelo da mu gori; ukočio se. Stjuardesa je otvorila vrata. Dva muškarca su ušla u avion. Dok je zaključavala ponovo vrata, muškarci su krenuli niz prolaz u avionu.

Proučavao ih je. Srednjih dvadesetih. Mišidavi pa opet gipki. Majice i pantalone neodređene boje. Izgledali su kao da nisu zainteresovani za druge putnike već da su koncentrisani samo na ono što piše na njihovim kartama i proveravanje reda i broja svojih sedišta. razišli su se, na otprilike deset redova ispred Krisa.

On je čekao što je mogao duže pre nego što će kupiti svoju kartu, nadajući se da će biti poslednji putnik koji će se ukrcati na ovaj avion. Jednim okom gledajući iza sebe, želeo je da se uveri da li ima nekoga ko žuri da dođe čak i kasnije od njega,

Dok su se pridošlice okretale da sednu na svoja sedišta, Kris se nagnuo preko čoveka koji je sedeo do njega, gledajući u prolaz aviona. Njihove cipele. Nije vodio računa o ekstrazadebljanom đonu i pojačanim vrovima koji bi od cipele načinili oružje. Uprkos mitu o kara

teu, jedan operativac retko udara svojim stopalom. Udarac je suviše spor.

Kris je lražio nešto mnogo važnije. Ovi su muškarci imali poluduboke cipele sa visokim udobnim lubom koji je meko prijanao uz zglob. Ove cipele koje su operativci posebno voleli, omogućavale su visokim lubom funkciju sprečavanja da, u slučaju jurnjave ili borbe, cinela spadne c noge.

Kris je imao na sebi isti model. Bio je opažen, ali nije bilo načina da sazna ko ga je namao na oku Rusi, Englezi, Francuzi, možda čak i njegovi sokstveni ljudi. U ovom času, neko je hitno zvao telefonom Meksiko Siti.

Kada budu sleteli, tim ubica možda više timova čekaće na njega.

Avion je krenuo, izlazeći sa svoga mesta. Okrenuo se, motori su mu radili sve glasnije dok je prolazio pored terminala.

U kabini je zazvonilo zvonice. Stjuardesa je krenula niz prolaz aviona, da bi proverila da li su svi vezali pojaseve.

Stegnuo je naslone svoje stolice, progutao knedlu, okrenuvši se ženi pored sebe. Izvinite, da li imate papirnatu maramicu?

Imala je izgled žene koju očigledno gnjavi sa svojim pitanjem. Počela je da pretura po torbi, pružila mu nekoliko maramica.

Hvala. Iscepao je maramice i delove zgužvao pa potom stavio u uši. Žena je trepnula zapanjeno.

Zvuci u kabini bili su prigušeni. Video je dva muškarca kako sa svojih sedišta, preko puta prolaza, razgovaraju između sebe. Usne su im se micale, reči su bile nerazumljive.

Avion se zaustavio. Kroz prozor, Kris je video crtu za poletanje. Jedan se avion odlepio i poleteo. Drugi je avion zauzimao njegovo mesto. Bila su još dva aviona ispred ovog u kojem je on.

Zatvorio je oči, osećajući vibracije aviona. Grudi su mu se stegle.

Avion se pomerio ponovo napred. Kada je otvorio oči, video je samo još jedan avion između ovog svog i poletne staze.

Izenada je trgnuo svoj pojas. Bacio se nalred, skupivši se kako bi prošao između muškarca do sebe i sedišta ispred i izleteo u prolaz aviona.

Stjuardesa se bacila da ga zgrabi. Gospodine morate da budete na svom sedištu!!! Vežite se!

Odgurnuo ju je. Putnici su se okretali, zabezeknuti. Čuo je prigušene krikove.

Dva muškarca su zurila, iznenađena, Jedan je počeo da se lomata kako bi ustao.

Kris je zgrabio ručicu za vrata u hitnim slučajevima koja su se nalazila preko puta njega, i povukao ju je.

Vrata su se otvorila. Vetar je uleteo u avion. Kris je osetio kako avion duboko podrhtava, grmi.

Približavao se crti za poletanje. Dok je stjuardesa ponovo kretala da ga uhvati i zadrži, Kris je uhvatio rukama donju ivicu otvora vrata, zaljuljavši se napolje, kroz prostor. Visio je, zureći prema kabini u uspaničene putnike i ubicu koji je jurio ka njemu.

Kris se pustio sa aviona koji se kretao. Pao je na asfaltnu stazu, kotrljajući se, svijenih kolena, stegnutih lakata, na način na koji je naučio da skače, dok je bio u školi za obuku. Uprkos papirnatost maramici u ušima, žacnuo se od urlika motora. Ispusni gasovi su grmeli iznad njega, vrelina ga je davila. Još jedan avion je počeo Da mu se približava.

Pojurio je.

Soba je bila ogromna, antiseptičkog mirisa, kontrolisane temperature. Kompjuterski terminali stajali su u izuzetno visokom zidu. Fluorescentna svetlost je zujala, svetleći.

Eliotovo naborano čelo prosto se suzilo od koncentracije. Avionski putnici rekao je službeniku.

Koji grad?

Bangkok. Polasci. Poslednjih šesnaest sati.

Službenik agencije je klimnuo glavom, pritisnuvši dugme za ulaz u kompjuter.

Eliot je upalio drugu cigaretu, osluškujući lupkanje priptera. Problem je je stimulisao. Postojala je i dalje šansa da je Kris ostao u Tajlandu, negde se sakrivši. Eliot je, međutim, ipak sumnjao u to. On je učio svoje operativce da kapuste opasnu zonu što je moguće ranije. Pre nego što je otkriveno telo Rusa, Krisu je bio potreban dobar početak bekstva. Koristeći se lažnim imenom, možda nezavisno nabavljenim pasošem. A možda, ipak, neće. Slobodni falsifikatori koji su radili za svoj groš predstavljali su opasnost po sigurnost. Pre nego što će biti da će Kris koristiti pasoš koji mu je nabavio Eliot, nadajući se da će stići tamo kuda ide avion pre nego što mu se uđe u trag. Kada se službenik vratio sa nekoliko telekshartija, Eliot se nagnuo prsko pulta, vukući svoj koščati prst prsko liste c imenima. Uzbuđeno se uspravio kada je otkrio jedno od Krisovih lažnih imena na američkom letu iz Bangkoka za Singapur. Rekao je službeniku Polasci iz Singapura. Poslednjih trinaest sati. Ponovo je čekao.

Kada je službenik doneo drugu listu, Eliot je zapalio još jednu cigaretu, i usredsredio se na nju. Kris bi trebalo da koristi isti pasoš. Konačno, nije mogao da riskira da službenici na carini otkriju druge pasoše sa drugim imenima u njegovom prtljagu. Kratko je odahnuo. I tu isto ime na međunarodnom letu iz Singapura za Honolulu. Polasci za Honolulu rekao je službeniku Poslednjih pet sati.

Dok je službenik donosio treću listu sa imenima, Eliot je osluškivao kako su se vrata od prostorija sa kompjuterima zatvorila šišteći. Okrenuvši se, video je kako njegov asistent ide u njegovom pravcu.

Pomoćnik je bio dillomac sa Jela, klasa 70 zakopčane kragne, sa prstenom svoje agencije i kravatom, u crnom odelu i sa prslukom, čista Eliotova imitacija. Oči su mu bile naborane i odavale su da se zabavlja. MI6 je upravo telefonirao. Mislili su da su pronašli Rema. Aerodrom u Honolulu. Eliot se okrenuo ka novoj listi sa imenima. Pronašao je nadimak na letu havajske vazduhoplovne kompanije. On je na putu za Meksiko Siti.

Nije više rekao je pomoćnik. Mora da je primetio dadilje u avionu. Pola minuta pre nego što će avion poleteti, otvorio je vrata za hitne slučajeve i iskočio.

Dok je avion jurio? Pomoćnik je klimnuo glavom.

Vidi, vidi, vidi.

Pratnja ne može da ga pronađe.

Bio bih iznenađen kada bi mogla. On je jedan od najboljih. Konačno, ja sam ga uvežbavao. Eliot se nasmešio. Znači, on je u bekstvu u Honolulu. Pitanje je, šta bih ja radio da sam Rem? Jedno ostrvo je jedno mesto za skrivanje.

Mislim da bih hteo da sa njega pobegnem. Što pre.

Ali kako? I kuda? Bar znamo gde neće da ode. Bio bi lud kada bi pokušao da ode u Gvatemalu ili u Meksiko. Mora da shvati da ćemo ga tamo čekati.

Ili možda da shvati da ga nećemo čekati budući da su te zemlje proklete jasne rekao je Eliot. To je provera i kontraprovera. Fascinantni problem. Na Krisovom me

stu, kako bih ja pobegao sa Havaja? U čitelj bi morao da bude u craby da nadmudri svoga đaka.

NJegov je osmeh zamirao dok mu je kroz glavu prolazilo, zbog čega onda nisi nadmudrio Sola?

U Atlanti, azaleje su bile u cvatu, iako je jedino što je Sol mogao od 1šh da vidi bio odsjaj prednjih farova dok je kamion proleteo poput metka pored parka, ulazeći u grad. NJihovi ružičasti cvetovi, pomešani sa belilom sviba, ličili su na oči pokraj puta, Krvarenje je stalo, iako je Sol osećao kako mu u grudima dobuje od rane od metka, Groznica mu se nije izgubila,

Ovde silaziš rekao je vozač, zaustavljajući se ispod jednog nadvožnjaka, dok su vazdušne kočnice polukamioleta zaškripale. Moj se depo nalazi na kilometar i po odavde. He mogu da dozvolim da te tamo vide. Kao što sam kazao, yan.vtaibe usputnih putnika znači gubljenje posla.

To js fer Sol je otvorio vrata sa svoje strane. I hvala.

Vozač je odmahnuo glavom. Zaboravio si nešto.

Sol se namrštio dok je izlazio na put. He, mislim da nisam.

Razmisli još jednom. Novac. Sećaš se? Pola na polasku, i pola kad stignemo ovamo. Duguješ mi drugih dve stotine dolara.

Sol je klimnuo glavom. Zaokupljen pitanjem zbog čega ga njegov otac juri, zaboravio je na svoju pogodbu sa vozačem. Nije mu se činila važnom.

Vozač je skliznuo rukom ispod sedišta.

Opusti se rekao mu je Sol. Bio mu je potreban sav novac, alivozačje održao svojureč. SlegnuvširaJienima, Sol je pružio pare.

Zamalo. Vozač je vratio ruku,
Previše si na putu. Nervi su ti napeti.
To je zbog ograničenja brzine.
Kupi svojoj ženi krznenu kaput.
I" oću. A onda ću c kusurom u Meksiko. Vozač se "nacerio, stavljajući
novac u džep.
Vazdušne kočnice su zapištale. Polukamionet je krenuo sa zavoja. U tami
ispod nadvožnjaka, Sol je posmatrao zadnja svetla kako lalako nestaju.
Osluškujući saobraćaj iznad sebe, krenuo je duž seovitog puta.
Poslednji put kada je bio u Atlanti, prijavio se u svakom hotelu, za slučaj da
im bude potreban. Njegova je rana zahtevala negu. Želeo je da se okupa. Da
promeni odeću. Nije smeo da riskira i ode u ieko mesto gde vode računa o
vrsti gostiju, makar i račun bio plaćen unapred. To mora da bude daleko od
luksuza Ulice Breskvinog drveta. Znao je tačno gde treba da ide.
Voz je zapištao u daljini. Stare zgrade su ga okruživale. Pogrbio se,
oslobađajući ranu lritiska, i osećajući kako se neko približava. Četvoro ih je,
ako mu groznica još nije oslabila sluh.
Čim pređe most, preko reke. Ona je šanutala ispod. Prošao je pored
potamnele fasade kuće, na praznom parkiralištu. Skupio je snagu. Sa krvlju
na odeći, tako pogrbljen, mora da je odavao izgled lakog plena.
Prišli su iz mraka, okruživši ga. Za trenutak, podsetili su ga na bandu koja je
isprebijala Krisa i njega kada su, pre mnogo godina, kao deca izašli napolje
izvan doma za siročad.
Nisam raspoložen kazao je. Najviši klinac se nacsrio.
Lepo ti govorim kazao je Sol.
Hej, mi samo hoćemo tvoju lovu. Nećemo ti učiniti ništa našao.
Obećavamo.
Drugi su se kikotali.
Zaista rekao je Sol. Odbijte. Zaokružili su ga sasvim i loćeli da škljocaju.
Ali, treba nam rekao je visoki klinac.
Probaj c nekim drugim.
Ali, c kim? Nema nikoga više ovde. Vidiš nekoga okolo? Visoki klinac je
pucnuo i otvorio perorez.
Treba ti lekcija. Držiš ga pogrešno.
Visoki klinac se namrštio. Za trenutak, izgledao je kao da je posumnjao.
Zatim je pogledao u druge. Iz ponosa, poleteo je napred sa nožem.
Sol im je slomio udove.
Kao što sam rekao, greška.
Gotovo da se odmah udaljio. Impuls ga je naterao, pretražio ihje.

Sedamdeset dolara.

Sedište je rezervisano muškarac četvrtaste njuške je zarežao, pokazujući na čašu sa pivom na pultu ispred barske stolgade.

Kpjg je slegnuo ramenima, kuckajući prstima u ritmu pesme "Kockar"

Kenija Rodžersa. Tvom drugu neće biti potrebna dok je u toaletu. "

Na pozornici, u pozadini, striptizeta je "mešala" kukovima uz ritam kantri muzike. Povrediće se Povrediće se primetio je Kris.

Kršni tip se namrgodio. Nije jedina. Ti si mazohista? To je tvoj problem.

He, nisam. Ja samo pravim razliku. Imam odnos samo sa ženama,

Kapiram. Muškarac je nosio košulju sa cvetnim dezenom koja mu je slobodno lepršala preko izlizanih farmerki. Ugasio je pikavac svoje cigarete, ustao je i dobacio besni pogled prema Krisu. Tu stolicu toliko žarko želiš da me prosto teraš da je gurnem.

To si već jednom pokušao u Sajgonu. Nije ti pošlo za rukom.

Ali ovo je Honolulu. Morao bih sada da uspem.

Nemam vremena na bacanje da ti ga dajem na pokušaje. Kris se okrenuo ka barmenu. Još jedno pivo za moga prijatelja. Ja ću koktu.

He piješ? muškarac u cvetnoj košulji je zapitao.

Danas ne.

Posao ide loše?

He najbolje. Izgledaš smešno u toj košulji.

Za promenu od uniforme. Ovde sam poludeo sa bojama. Bićeš iznenađen.

To privlači žene.

Reci im da si major. To he ih impresionirati više od košulje.

Oladi.

Kris je platio piće.

Krupni tip je pijuckao svoje piće. Obilaziš barove specijalnih snaga?

Kris je klimnuo potvrdno.

Neko ti duguje uslugu?

Slegnuvši ramenima, Kris je pogledao premavratima Postao si sumnjičav.

A tvoje su pantalone iscepane na kolenima.

Morao sam brzo da odem c jednog mesta. Nisam imao vremena da kupim novi par.

O vde si siguran. Niko neće da te masira kada već imaš neke koji te drže na oku.

Ali, kada izađem napolje ... U stvari, voleo bih da putujem. Sa ostrva.

Neko posebno mesto?

Nadao sam se da ćeš mi ti biti putnički agent. Sve dok ne spomeneš rodnu grudu.

Muškarac debelog vrata bacio je pogled prema goloj striptizeti. Odavde polećemo cyipa.

Vojni transport?

Zona Kanala. Čovek je pogledao natrag u Krisa U redu?

Možeš da me ukrcaš?

Nema problema. Par momaka meni duguju usluge.

Ja sad tebi dugujem jednu.

Hej, ko to prebrojava? Kris se nasmejao.

Ipak, postoji jedan problem rekao je major.

Koji?

Tip sa kojim sam, a koji je sedeo ovde. Trebalo je do sada da se vrati.

Toliko je prokleta pijan da mora da je pao, ili se onesvestio u toaletu.

Ploča Vejlnona DŽeningsa je počela da trešti. Striptizeta se ponovo obukla.

Kris se znojio, izbacujući još đubreta u stranu. Naslonio se na ašov, posmatrajući polutropsku šumu oko sebe sladunjavi mirisi kedrova, oštro lovorovo drveće. Ptice jarkih boja već su se navikle na njegovo prisustvo i letele su i pevale po grmlju. Komarci su zujali, nikako ne slećući na njega. Nije brinuo zbog groznice pošto mu je major, na putu ovamo za Panamu, dao potrebne supozitorije. Bilaje to standardna oprema Specijalnih snaga, a hemikalije koje su sadržavali supozitorijumi bivale su apsorbovane u njegovom donjem stomaku, stvarajući miris koji je telo odavalo i koji je terao komarce da lete dalje od njega. Kris je znao da hemikalija radi onoga časa kada mu je mokraća postala zelene boje.

Na vlažnom suncu, procenjivao je svoj rad, kopajući i izbacujući još više zemlje, pravećirupu još većom. Tu je ideju pozajmio od ljudskih "zamki" koje su Vijetkongovci kopali u džungli tokom rata. Du boki rov prekriven metalnim pokrovom, sa zemljom i paprati preko, kako bi se zaka muflirao. Pažljivo izbalansiran, metal bi se zatalasao kada bi neki vojnik nesvesno stao na njega, i vojnik bi se istoga časa našao nabijen na pungi kocima poređanim na dnu rova. Iako Kris neće da stavi kočeve, rov će ostati u svrhu smrti.

Celo jutro je kopao. Rov je sada bio duži od dva metra i širi od sedamdeset santimetara. Dubina mu je bila oko metar i po. Ličio je na Grob. "Još pola metra dublje" rekao je sam sebi, dok je brisao znoj sa čela, nastavljajući da kopa.

Kada je završio, otišao je sa čistine do šume, tražeći među paprati sve dok nije pronašao solidne štapove, od kojih je svaki bio dugačak bar metar i trideset santimetara. Ponovo je, obrisao svoje znojavo čelo, vratio se do čistine, i spustio u rov. Za razliku od sunca, rov je bio hladan. Rukom je posegnuo za šperpločom koju je stavio u stranu ranije. Šperploča je bila dugačka dva i nešto metra, a bila je debela oko osam santimetra. Namučio se dok ju je kroz šumu vukao ovamo. Malo je ljudi živelo u ovoj oblasti. Ipak, prethodno se dobro uverio da ga niko ne prati.

Koristeći se kocima, podupro je svaki kraj šperploče tako da je rov bio pokriven. Zatim je otpuzio iz mraka kroz jazbinu koju je iskopao. Na svetlosti, totovo nežno je prekrrio šperploču prljavštinom koju je iskopao iz rupe, preko stavio paprat koju je bio dovukao iz šume.

Zakoračivši unazad, posmatrao je kamuflažu. Sveže iskopana zemlja bila je tamna, u kontrastu prema svetlosmeđoj površini tla. Do sutra, neće se poznavati razlika. Zadovoljan, preko ulaza u jazbinu što je vodila u rov, stavio je veliki kamen.

Bio je skoro spreman. Samo da uradi još jednu stvar. Prvo je morao da ode do zubara, ali u svom stanju stalne ošamućenosti nije bio siguran da će imati snage da dovuče ovamo šperploču i da iskopa rupu. Morao je da preCizno obavi sve stvari. Čim se bude vratio ovamo posle posete zubaru u Panama Sitiju, neće mu biti potrebne supozitorije koje mu je major dao. Malarija više neće biti važna.

Gospodin Bartolomej? medicinska sestra je zapitala Krisa. Bila je Panamka, privlačna, a tamna boja kože odudarala je od bele uniforme. Doktor ima više nepredviđenog posla oko pacijenta pre vas, pa ćete morati da sačekate još nekoliko minuta.

Klimnuvši glavom, Kris joj že zahvalio. Panama je bila dvojezična sredina: španski i engleski. Kris je govorio šlanski, uz još tri jezika, Čak i ako je bio poliglota, otkrio je da mu je zgodnije da koristi engleski dva dana ranije, kada je prvi put posetio doktora i objašnjavajući ono što je želeo.

Ali, nema razloga da se to uradi rekao je zubar.

Nije vam ni potreban razlog. Jedino što vam je potrebno je ovo Kris je izvadio svoj Roleks sat od osamnaestokaratnog zlata i pružio ga je zubaru.

Vredi četiri hiljade dolara. Biće još i novca, naravno. I ovop Kris je pokazao zubaru ogrlicu od dragog kamenja. Kada obavite posao.

Zubareve su oči pohlepno zasijale. Iznenada se iamrštio. Ja neću da učestvujem ni u čemu što je nezakonito.

Šta je nezakonito u tome što zubar izvadi zub? Zubar je slegnuo ramenima.

Ja sam ekscentrik. Razonodite me rekao je Kris. Vratiću se za dva dana. Nemojte da moju posetu zabeležite u knjige. I nećete snimati zub renttenom. Bez rentgena ne mogu da garantujem ono što uradim. Može doći do komplikacija.

Hehe biti važno. Zubar se mrštio.

Sada je Kris sedeo u čekaonici, gledajući u jevtine drvene stolice i pocepanu sofou od plastične presvlake. Nije bilo drugih pacijenata. Fluorescentna svetlost je pucketala. Bacio je pogled prema časopisima štampanim na španskom jeziku. Umesto da uzme neki od njih, on je zatvorio oči i koncentrisao se.

Uskoro, razmišljao je. Noćas, pre nego što se bude vratio u šumu, doći će ovamo i uništiti kancelariju. Konačno, uprkos zubarovom obećanju, uvek postoji mogućnost da snimi rentgenom dok Kris bude u nesvesti od anestetika, Bilo je važno da ne postoji nikakav dokaz.

Onda će se vratiti u šumu, na čistini, i početi svoj lost. Verovatno će biti potrebno šezdeset dana, mada, kada komarci počnu da ga napadaju i kada bez sumnje dobije malariju, proces može biti ubrzan. Trideset dana, možda, Šezdeset najviše.

Meditiraće, moliće se Bogu da mu oprostí grehe niz, bez broja, ljudi koje je poubijao, ne poput Rusa čija je smrt bila opravdana zbog opijuma, zbog Čana, već ljudi čiji je zločin bio samo u tome što su postojali. U agoniji se sećao N.IHOVIH imena, njihovih lica, načina na koji je većina njih preklinjala da se smiluje. On će sada preklinjati za samog sebe. Pokušaće da se očisti od stida, od bolesti koja mu je nagrizla dušu, od prebacivanja samom sebi.

Postići će sve dok ne doživi ekstazu uma. Dok mu se meso bude sušilo uz telo, haluciniraće, misli će mu lutati. NJegov poslednji svesni čin biće, dok ga ekstaza bude nosila, da otpuzi niz ulaz jazbine u svoj grob. U tami, udariće i povući kočice koji su podržavali šperploču. Ona će pasti, zemlja od rope će početi da pritiska da guši.

NJegovo telo biće sakriveno. Ili će se raspasti, ili će ga životinje koje idu za lešinama iskopati. Oglodaće mu kosti. Možda će jedino lobanja ostati nedirnuta, ali bez zuba vlasti neće biti u stanju da ga identifikuju.

To je bilo važno. Morao je da umre bezimeno. Zbog Sola i Eliota. Oni će, nema sumnje biti šokirani time što je Kris prekršio ugovor. Ali to što će biti razočarani biće umanjeno divljenem da je ostao zauvek neuhvaćen. Naravno, pitaće se kuda je otišao. Uvek će ostati zbunjeni. Ali bolje je pitati se zauvek nego tugovati i osećati se posramljeno kada saznaju da je počinio

samoubistvo. Želeo je da ovo bude urađeno čisto. Nije želeo da bude teret dvojici ljudi kojima je bio najbliži polubratu, poočimu.

Post je jedini metod samoubistva koji je dozvoljavala . . katolička crkva. Svi drugi načini pretpostavljali su očaj, nevericu u Božju mudrost, odbijanje da se ponese teret kojim Bog iskušava svoju decu. Apsolutni greh, kazna za samoubistvo je večno prokletstvo na vatre Pakla. Ali post se preduzima u svrhu iskušenja, meditacije, i duhovne ekstaze. On pročišćava duh time što negira telo. Dušu približava Bogu.

Imajući u vidu svoje grehe, Kris je kao jedini video ovaj način da dospe u Raj.

Gospodine Bartolomej, doktor će vas sada primiti rekla je medicinska sestra Krisu.

Klimnuo je, ustao, prošao kroz otvorena vrata u sobu sa zubarskom stolicom. Nije video doktora, ali iza zatvorenih vrata čuo je kako voda curi u lavabo.

Ja dajem anestetik objasnila je sestra. Ceo je na stolicu. Pripremila je iglu. Šta je to? rekao je Kris.

Atropin i vistaril.

Klimnuo je. Brinuo se da anestetik ne bude sodijum amital, takozvani serum istine koji je dovodio čoveka u nesvesno, skoro hipnotičko stanje u kojem je njegova volja do te mere sputana da on odgovara čak i na najzabranjenija pitanja.

Brojite unazad, molim vas rekla je sestra.

Kada je Kris stigao do devedeset pet, njegov je pogled počeo da se magli. Razmišljao je o manastiru, o svojih šest nemih godina koje je proveo među cistercitima kod kojih je jedina komunikacija bila znacima, kod kojih je svaki dan bivao blagosloveno isti meditacija i rad. Razmišljao je o belo haljini koju je nosio, belo kao što je svrdlo u njegovom mozgu.

Da od nega nije bilo zatraženo da ode, da nije imao trideset šest, godinu više kada se može zahtevati ponovo primanje, mogao je i dale da tamo nađe utehu i iskualjenje. Sada, sa svetovnim načinom života koji je za njega bio neprihvatljiv i religioznim životom koji mu nije bio dopušten, on je imao samo jedan jedini izbor koji mu je preostao post na smrt, pročišćenje, putovanje prema poslednjem savršenstvu.

Ali, svrdlo u njegovom mozgu je postajalo sve jače. U sta su mu bila suva. Borio se da diše. To nije atropin promrmljao je. To je nešto drugo.

Pokušao je da ustane sa zubarske stolice, mučio se da pobegne. Medicinska sestra ga je primoravala da ostane u nj°}, RUke su joj bile snažne. He govorio je nevezano, uspaničen.

Ali belo svrddo postalo je druga vrsta be lila. U sumaglici i poluvidovitosti, vrata su se otvorila. Figura u belom mu se približavala, lebdeći poput duha. He.

Lice se nejasno približavalo. Staračko, naborano, sivo.

Kris je zinuo. Dok mu je um tonuo u tamu, poslednja lucidna misao proletela mu je kroz glavu. Nemoguće. Zubar je bio Eliot.

Druga knjiga

TRAŽ I UNIŠTI

"MO JI CRNI PRINČEVI"

Eliot je duboko razmišljao dok je proveravao Krisov puls. Konačno klimnuvši glavom, okrenu se ka sestri. Doktor je u baru iza ćoška. Glas mu je bio osoran. Predlažem da mu se pridružite.

Razrogačeno ga gledajući, išla je polako unazad prema vratima.

Još jedna stvar. Sledila se dok ga je gledala kako rukom poseže ispod mantila, vadeći jednu kovertu. Vaš novac. Zaključajte i druga vrata kada budete izašli.

Progutala je knedlu, napuštajući zubarsku ordinaciju, prešavši preko čekaonice, gotovo bežeći.

Eliot je osluškiavao "klik" brave. Zatvorio je vrata između čekaonice i ove kancelarije, zureći u poslužavnik sa stomatološkim instrumentima.

Kris je bio skljojkan u stolici, disao je isprekidano, U nesvesti od sodijum amitala. Droga je oslobađala inhibicije, drpuštajući onome ko ispituje da od čoveka koji to ne dopušta ipak dobije informaciju. Za onoga ko odgovara, pak, bolje je da bude u stanju kontrolisanog polusna nego potpuno u nesvesti jer mu nije sasvim jasno gde se nalazi, ali nije potpuno ni zaboravio ono što ga pitaju. Kako je medicinskoj sestri naređeno da Krisa potpuno onesvesti, Eliot je morao da čeka da nešto od droge nestane iz Krisovog tela.

U venu Krisove ruke ubo je iglu na čijem se kraju nalazila cevčica, a onda je otvorio fioku, uzimajući dva pupa šprica pored ampule u kojoj se nalazio amital. C obzirom da je amital bio u prahu, 500 miligrama droge je bilo izmešano sa 20 mililitara sterilne vode. Uvukao je šnric u cevčicu koja je

stajala u Krisovoj ruci. Kada je pritisnuo klip šprica, protok rastopine mogao je biti kontrolisan ventilom na cevčici. Stavio je drugi špric pored sebe za slučaj da mu bude potreban jer ako razgovor potraje duže od trideset minuta moraće da napravi novi rastvor pošto se u tečnom obliku amital brzo razlaže.

Pet minuta kasnije, kako je Eliot i očekivao, Krisovi kapci počeli su da podrhtavaju. Eliot je otvorio ventil na cevčici, puštajući deo droge da uđe u venu. Kada Krisov govor bude prešao u buncanje, Eliot će zatvoriti ventil sve dok Kris ne bude pokazao znake da se sasvim budi, a onda će ponovo otvoriti kako bi ga doveo u stanje polusvesti. Proces je zahtevao posebnu pažnju.

Bilo je najbolje krenuti jednostavno. Znaš li ko sam ja? Kako nije dobio odgovor, Eliot je ponovio pitanje.

Eliot prošaputao je Kris.

Vrlo dobro. Tako je. Ja sam Eliot. Posmatrao je Krisa, sećajući se onog trenutka kada ga je prvi put video pre tridesetjedne godine. Sećao se jasno dečaka, petogodišnjaka, prljavog, mršavog, u krpama, bez ocakoji je bio mrtav i sa majkom koja je bila prostitutka i koja ga je napustila. Kuća sklepana od greda u sirotinjskom kraju u Filadelfiji bila je puna stolova. Na svakom je stolu dečak poredao uredno muve koje je ubio praćkom. Sećaš se rekao je Eliot. Ja sam brinuo o tebi. Ja sam ti blizak kao da sam ti otac. Ti si meni blizak kao da si mi sin. Ponovi to.

Otac. Sin, šaputao je Kris.

Ti me voliš.

Ja te volim rekao je Kris bezglasno.

Ti mi veruješ. Niko nikada nije bio tako dobar sa tobom. Ti si siguran.

Nemaš čega da se plašiš.

Kris je uzdahnuo.

Da li hoćeš da me obraduješ?

Kris je klimnuo glavom.

Eliot se nasmešio. Naravno da hoćeš. Ti me voliš. Slušaj pažljivo, želim da mi odgovoriš na nekoliko pitanja. Reci mi istinu. Iznenada je postao svestan mirisa mentola u zubarskoj ordinaciji. Da li si se čuo sa Solom? Krisu je trebalo dugo da odgovori, što Eliot nije očekivao. Duboko je uzeo vazduh kada je Kris rekao He.

Da li znaš gde je on? Kris je prošaputao He.

Daću ti jednu rečenicu. Šta ona znači? Pre četiri dana, iz Atlante za Rim poslata je poruka za Krisa upućena na Mediteraisku prodavnicu cveća, tamošnju kaicelariju agencije. Sve do svog nestanka, Kris je bio pomoćnik

šefa biroa, na probi, dok je Eliot proučavao eventualne loše posledice manastira na Krisov rad. Poruka nije bila potpisana, ali to nije bilo neobično. Svejedno, neno stizanje koiicidiralo je sa Solovim nestankom. Pretpostavljajući da će Sol pokušati da stupi u vezu sa Krisom, Eliot je saznao da ta poruka za razliku od mnogih drugih koje su bile poslate Krisu nije bila perforirana na način šifrovanih poruka koji je zahtevala agencija, "U korpi je jaje", rekao je Eliot.

Porukaod Sola odgovorio jeKris. Zatvorenih očiju, ošamućen.

Nastavi.

U nevolji je. Potrebna mu je moja pomoć.

To je sve šta ta rečenica znači?

Sef.

Eliot se nagnuo bliže. Gde?

Banka. Gde?

U Santa Feu. Obojica imamo ključeve. Krijemo ih. U sefu ću naći loruku.

ŠifrovZnu? Eliotovi koščati prsti stegli su zubarsku stolicu.

Kris je klimnuo glavom.

Da li ja mogu da prepoznam šifru?

Samo je naša.

Nauči me.

Ima ih više.

Eliot se uspravio, dok su mu se grudi stezale od frustracije. Morao je da pita Krisa da objasni tih više šifara, ali je uvek postajala mogućnost da, ne pitajući glavno pitanje, i ne sazna celu informaciju koja mu je bila potrebna. Nema sumnje, Kris je preduzeo mere opreza da zaustavi neprijatelja koji bi se predstavljao kao on i na taj način uspeo da sebi omogući pristup do sefa. Gde je, na primer, bio ključ? Da li je postojala lozinka? Ova su pitanja bila očigledna. Eliota su, međutim, mučila pitanja koja nije mogao da pretpostavi. Kris i Sol su bili prijatelji od vremena kada su se uloznali pre trideset jedne godine u domu za siročad. Mora da su imali stotine suptilnih ličnih signalaEliotu je trebalo da propusti da sazna samo jedan od njih, i mogli su da odgonetnu privatnu šifru, ali koliko je vremena trebalo za to? Eliot je morao da preduzme korake sada.

Počeo je svoju naboranu bradu,odjednom smislivši pitanje. Zbog čega si želeo da ti se zubi izvade?

Kris je odgovorio.

Eliot se stresao. Mislio je da ništa na ovom svetu ne bi moglo da ga šokira.

Ali ovo?

Krisa su preplavljivale emocije dok je nadlanu držao nežno bombonu. Bejbi Rut. Još se sećaš.

Uvek. Eliotove oči su zgledale tužne.

Ali, kako si me pronašao? Krisov je jezik bio težak od amitala.

Tajna služba. Eliot se nasmsjao, dok su mu usne bile stisnute kao na smanjenoj lobanji.

Kris je bacio pogled kroz prozor aviona, čuvši zagušenu grmljavinu motora i žmireći od sunca. Posmatrao je oblake koji su ličili na sneg i koji su se prostirali ispod njega. Ispričaj mi. Glas mu je bio promukao, kada je uzvratio pogled svom poočimu.

Eliot je slegnuo ramenima. Ti znaš šta ja uvek govorim. Da bi smo mogli da predvidimo sledeći korak svoga protivnika, moramo da razmišljamo onako kako bi on razmišljao. Ja sam te vežbao, ne zaboravi. Ja ziam sve u vezi sa tobom.

He baš.

O tome ćemo razgovarati kada dođe vreme. Činjenica je da sam se pretvarao da sam ti. Znajući sve o tebi, ja sam postao ti.

I?

Ko ti je dugovao usluge? Od koga bi mogao da zavisiš kada bi ti život bio u pitalju? Ko je od tebe zavisio? Onoga časa kada sam ziao koja pitanja da postavljam, ja sam izračunao odgovore. Jedan od njih bio je da držim na oku muškarce u barovima Specijalnih snaga u Honoluluu.

Bistro.

Bistar si i ti.

He dovoljno c obzirom da sam primećen u baru. I praćen pretpostavljam. Moraš da imaš na umu da si igrao protiv svog učitelja. Sumnjam da bi bilo ko drugi mogao da pogodi šta nameravaš da učiniš.

Zbog toga nisi naredio da me uhvate u Honoluluu? Prekršio sam ugovor, konačno. Druge obaveštajne službe me jure. Zaradio bi neke poene sa njima, posebno sa Rusima, ako bi me predao.

Nisam bio siguran da li bi dozvolio da te uhvatimo živog.

Kris je zurio u njega. Eliotov pomoćnik, noseći prsten generacije Jelskog univerziteta i kravatu, uneo je poslužavnik sa Perije konjakom, ledom i čašama, stavljajući sve na sto između njih dvojice u ovom posebnom odeljenu aviona.

Eliot nije govorio dok pomoćnik nije otišao. Osim toga... izgledalo je kao da bira reči dok je sipao Perije u dve čaše. bio sam radoznao. Pitao sam se zbog čega ti je bio potreban zubar.

Lične stvari.

Nisu više. Eliot mu je pružio čašu. Dok si bio u nesvesti u zubarskoj stolici, postavio sam ti nekoliko pitanja. Napravio je pauzu. Znam da si nameravao da se ubiješ.

Prošlo vreme?

Zbog mene, nadam se da. Zbog čega si to hteo da uradiš? Znaš da bi me tvoja smrt pogodila. Tvoje samoubistvo bi me ranilo još više.

Zbog toga sam i hteo da mi izvadi zube. Da je moje telo ikada nađeno, ne bi moglo da bude identifikovano.

Ali, zbog čega si pitao sveštenika? Zbog čega si otišao u skrovište?

Bio mi je potreban zubar koji je radio sa operativcima, koji ne bi postavljao pitanja.

Eliot je odmahnuo glavom.

Šta ne valja?

To nije istina. Sa malo muke, sam bi pronašao zubara. Nije ti bio potreban neko ko ima veze sa našom profesijom. Sve što ti je bilo pohrebno bilo je dovoljno novca da podmitiš čoveka da drži jezik za zubima. He, ti si imao drugi razlog zbog kojeg si tražio to od sveštenika.

Kako već znaš sve odgovore...

Otišao si do sveštenika zato što si znao da he on da se raspituje pre nego što ti da informaciju. Ja bih saznao gde si ti. Bio bih zbunjen zbog tvog zahteva i stupio bih u vezu sa tobom.

Koje bi to svrhe imalo? Ja nisam želeo da budem sprečen.

Nisi? Eliot je žmirnuo prema njemu. Tvoje traženje od sveštenika bilo je jednako zvanju u pomoć. Poruka o samoubistvu. Pre nego što se ono uradi. Želeo si da mi kažeš u kakvom si strašnom stanju. Kris je odmahnuo glavom.

Podsvesno? Šta je to? Namrštivši se, Eliot se nagnuo napred. Šta je? He shvatam?

Nisam siguran da mogu da objasnim. Recimo samo ... Kris je razmišljao u agoniji. Bolestan sam. Od svega,

Manastir te je promenio.

He. Bolest je došla pre manastira.

Pij Perije. Usta će ti biti suva od amitala. Kris je automatski poslušao.

Eliot je klimnuo glavom. Kakva je to vrsta bolesti?

Sramota me je.

Zbog toga što radiš?

Zbog onoga što osećam. Krivicu. Vidim lica, čujem glasove. Mrtvih ljudi.

He mogu da ih odagnam. Ti si me učio disciplini, ali časovi više ne deluju.

Ja ne mogu da izdržim sram zbog...

Slušaj me rekao je Eliot. Kris se počeo po čelu.

Ti si pripadnik profesije sa velikim rizikom. He mislim samo na fizičku opasnost. Kao što si upravo otkrio, postoji takođe i duhovna opasnost. Stvari koje mi moramo da učinimo ponekada nas primoravaju da budemo iehumaii.

Onda zbog čega moramo da ih radimo?

Ti nisi naivan. Ti znaš podjednako dobro odgovor baš kao i ja. Jer mi se borimo da zaštitimo način života u koji mi verujemo. Mi žrtvujemo sebe kako bi drugi mogli normalno da žive. Nemoj sebe da kriviš zbog onoga što je trebalo da uradiš. Krivi drugu stranu. Šta je sa manastirom? Ako ti je potreba bila duhovne prirode, zašto cisterciti nisu mogli da budu od pomoći? Zbog čega su te primorali da izađeš iz reda? Zakletva na ćutanje? Posle šest godina, je li to bilo suviše?

Bilo je predivno. Šest godina mira. Kris se namrštio. Suviše mira.

He razumem.

Zbog strikčnosti Reda, psihijatar je dolazio svakih šest meseci da nas testira. Tražio je znake tanane ključeve neproaktivnog ponašanja. Cisterciti, konačno, veruju u rad. Mi sebe izdržavamo zemljoradnjom. Bilo ko ako nije u stanju da obavi svoj deo rada ne može da živi od znoj"a drugih.

Eliot je klimnuo glavom, čekajući.

Katatonična šizofrenija. Kris je disao duboko. To je ono na šta nas je psihijatar testirao. Preokupacije. Transovi. Postavljao nam je pitanja. Posmatrao je naše reakcije na različite zvuke i boje. Proučavao j"e naše dnevno ponašanje. Jednoga dana kada me je video da sedim nepokretno u vrtu, zureći u jednu stenu celi dan to je rekao mome pretpostavljenom. Stena j"e bila fascinantna. I sada mogu da je se setim. Kris je skupio oči. Ali nisam prošao test. Sledeći put kada me je neko našao tako paralizovanog katatoničnog bio sam izbačen. Mir. Moj je greh bio što sam hteo suviše mira.

Na poslužavniku, iza flaša sa Perijem, u vazii je stajala jedna grimizna ruža na dugačkoj stabljici. Eliot ju je uzeo. Ti si imao svoju stenu. Ja imam moje ruže. U našem poslu, potrebna nam je lepota. Omirisao je ružu i pružio je Krisu. Da li si se ikada zapitao zbog čega sam ja izabraoruže? Kris je odmahnuo glavom.

One su amblem naše profesije. Ja uživam u duplim značenjima. U grčkoj mitologiji, bog ljubavijednomje, kao mito, ponudio ružu bogu tišine da bi ga odvratio da otkriva javno slabosti drugih bogova. Tako je vremenom, ruža postala simbol za ćutanje i tajnu. U Srednjem veku, ruža je obično visila sa

tavanice skupštinske sale. Članovi veća svečano su jedan drugom davali reč da neće otkriti ono o čemu su govorili u prostoriji, sub rosa, ispod ruže.

Oduvek si voleo da se igraš rečima kazao je Kris, vraćajući mu ružu. Moj problem je taj što ne mogu više da verujem u njih.

Dopusti mi da završim. Deo mog oduševljenja ružama dolazi od različitih njihovih vrsta. Različitih boja i oblika. Imam moje favorite Ledi Iks i Anđeosko lice. Ta sam imena iskoristio kao nadimke za moja dva ženska operativca. Moje dame. Eliot se nasmešio. Imena drugih prosto su mi se nametala. Američka Pilar, Glorija, Mundi. Ali cilj svakog zaljubljenika u ruže jeste da stvori novu vrstu. Mi sečemo i oblažemo i kalemimo, ili ukrštavamo seme. Zrelo seme se drži u pesku do proleća, kada se polaže u humus. Prve godine stvara se samo boja. Posle toga dolazi puni cvat i vrednost. Nova vrsta je hibrid. Samo veliki, pravilno oblikovani, pojedinačno izrastao pupoljak koji stoji više od drugih je ono što vredi. Da bi se pojačao kvalitet cveta, rast sa strane mora da bude uklonjen procesom koji se zove uklanjanje pupolja

ka. Ti i Sol vi ste moji hibridi. Odrastajući bez porodica, u domu za siročad, vi niste imali izdanaka sa strane vi niste trebali da budete uklonjeni kao suvišni puloljci. Priroda je već to sama obavila. Vašcvet je razvijen strogim treningom i disciplinom. Da bi vam se podarila srž karaktera, određena osećanja morala su da budu odsečena od vas. Patriotizam je dodatno obavio vaš karakter. Vojno iskustvo i, naravno, rat bili su nakalamljeni na vas. Moji hibridi vi stojite više nego svi drugi. Ako se osjećate neuspešno, ne bi zbog toga trebalo da se osećate krivim već ponosnim. Vi ste prelepi. Morao bih da vam dam novo ime za nove vrste. Umesto toga, ja o vama razmišljam kao o ovoj posebnoj ruži koju držim, tako tamno grimizpoj da je skoro crna. Jaje zovem Crni Princ. Tako ja razmišljam o tebi i o Solu. Kao o mojim Crnim Prinčevima.

Ali, Sol nije imao neuspeha. On... Krisove oči su se promenile. Nekaj malo. He govoriš mi sve ovo samo zato

Eliot je raširio ruke. Znači, pogodio si.

Šta nije u redu? Šta se desilo Solu?

Eliot ga je posmatrao. Zbog tvoga brata, ja zahtevam od tebe da ne pokušaš ponovo da se ubiješ.

Šta to znači? Kris se uspravi, napet. Štaje bilo sa Solom!

Pre pet dana obavio je jedan posao za mene. Posle toga tim je pokušao da ga ubije. Stupio je u vezu sa mnom. Ja sam za njega uredio da ode na sigurno mesto. Kada je stigao tamo, otkrio je da je i to mesto provaljeno. Drugi tim je pokušao da ga ubije. On je u bekstvu.

Onda, Isuse, dovedi ga ovamo!

He mogu. Boji se da stupi u kontakt sa mnom.

Sa tobom?

Krtica. Uvek sam govorio da postoji krtica. Od početka rada agencije. Neko ko se od samog starta infiltrirao.

koji nas od tada kompromituje. Neko ko je blizak meni horisti ono što mi Sol kaže, koristi da bi pokušao da se dokopa Sola i sredi ga.

Ali zbog čega?

Ja ne znam zašto je on toliko važan da bi morao da bude ubijen. Šta je on otkrio, ili kome on pretil. Ja neću da znam dokle god ja ne uhvatim krticu. Tražim je od 1947. Moram ipak da pronađem Sola. Moram da osiguram da mu ništa ne pretil.

Kako? Ako on neće da stupi u vezu sa tobom, ako se boji da će krtica da presretne njegovu poruku.

Eliot je spustio ružu. U korpi se nalazi jaje. Kris je osetio kako je avion propao. Eliot je rekao Poruka je stigla pre četiri dana u Rim. Adresovana na tebe. Mislim da je od Sola. Kris je klimnuo glavom.

Ja ne znam šta ona znači rekao je Eliot. Za ime Boga, nemoj mi ni reći.

Čak i ruža može da ima uši. Ali ako je od Sola i ako ti kaže gde da ga nađeš, onda to iskoristi. Idi. Pazi se. Dovedi ga ovamo.

Jedan Crni Privd da spasava drugog?

Upravo tako. Tvoj lažni otac traži od tebe da spasiš tvog lažnog brata. Ako tražiš razlog da ne izvršiš samoubistvo, onda si ga našao.

Kris se okrenuo ka prozoru, oči su mu se skupile, više nego od sjaja sunca. Misli su mu letele sve što se odnosilo na samoubistvo iščililo je, pred brigom za njegovog brata. Srce mu je ubrzano kucalo. Solu je bila potrebna pomoć. Osim toga, ništa drugo nije bilo važno. Njegov ga je brat trebao.

Pronašao je jedini razlog koji ga je mogao naterati da želi da bude živ.

Okrenuo se ka Eliotu, dok mu jg glas bio ozbiljan. Računaj na to.

Ironija rekao je Eliot. Tim smrti lovi Sola, a svi Drugi love tebe.

Svideće ti se složenost.

Svideće mi se još više kada Sol bude siguran. Za koju zemlju da kažem pilotu da treba da sleti?

Kući.

Koji grad?

Kris je razmišljao. Sef se nalazio u Santa Feu, ali nije mogao da ide tamo direktno. Morao bi da sleti negde blizu, pa ipak dovoljno daleko da ga onaj koji ga prati izgubi iz vida. Morao bi da bude neodređen u slučaju da se ovaj razgovor snima. Albuquerk.

Eliot se uspravio, njegove staračke oči su zasvetlele, pokazujući da shvata prevaru i da je odobrava.

Da li ti je palo na pamet? rekao je Kris. Eliot se namrštio. He razumem.

Da su hibridi obično sterilni. Avion se spuštao kroz oblake.

Planine Sangre de Kristo su se nejasno videle u daljini. Sneg je još pokrивao vrhove, padine su bile tamne od hrasta i jela. Uprkos zaslepljujućem suncu, vazduh je bio suv.

Kris je išao uskom ulicom, prolazeći pored kuća sa ravnim krovovima od sušene opeke i sa crvenim ukrasnim crepom od škrljaca i zidovima oko vrtova. Kroz kapiju, video je fontanu koja je žuborila. Drvećegrepfruga stvaralo je senku, zelenilo njihovih iglica odudaralo je od zemljanih tonova kuća.

Odmarajući se na kraju bloka, bacio je pogled natrag niz ulicu. Izabrao je ovaj skupirezidencijalni deo Santa Fea zato što je znao da će u njemu vladati mir malo saobraćaja, po koji pešak. Izolacija kraja njemu će omogućiti da lakše proveri da li ga bilo ko prati. Smatrao je normalnim da ga KGB ili MI6 ili bilo koja druga obaveštajna služba ne bi pustile da toliko dugo luta ulica

ma, ako bi ga već jurile i ušle mu u trag. Jednostavno bi ga ubili na licu mesta, Morao je, onda, da zaključi da mu nisu bile blizu.

Zbog Sola, međutim, bio je spreman da preuzme rizik. Oči su mu sijale. Za svoga brataon bireskirao sve. Rado bi se sam podmetnuo kao meta, i privukao još nekog uz svoje lovce.

Krtica. Ko je mogao da presreće Eliotove poruke Solu. Ko je želeo da Sol bude mrtav. Pitanja su ga mučila. Šta je Sol uradio, ili šta je to znao? Jasno je bilo samo ovo. Kako Kris nije trebalo da, iz straha od provale, izveštava Eliota, jedini način na koji je krtica mogla da ščepa Sola bila je da prati Krisa. Ali do sada Kris nije video nikakav znak posmatranja.

Bacajući još jednom pogled iza sebe, prošao je pored kuće sa dvorištem i verandom delimično zaklonjenom smrekama. Upravio je pogled prema planinama, prešao ulicu i približio se španskoj katedrali. Krenuvši uz visoke kamene stepenice, povukavši gvozdene prste na velikim hrastovim vratima, ušao je u tamno hladno predvorje. Poslednji put je ovde bio 1973. U čast svoje strgodišnjice, crkva je bila opsežno restaurirana te godine. Od tada, nadao se, nije se promenila. Zasvođena tavanica, obojeni stakleni prozori, španski dizajn oko postolja krsta ostali su onakvi kakvi su bili. Otišao je do mermerne krstionice, stavio šaku u nu, polukleknuvši prema udal.eiom zlatnom tabernaklu na oltaru. Prekrstivši se otišao je do niza ispovedaonica

sa svoje leve strane, ispod galerije pevnice, u zadnjem delu crkve, dok su mu koraci odjekivali po glatkom kamenom podu.

Ispovedaonica u ćošku ga je privukla. Niko nije sedeo u obližnjim redovima klupa. Nije iz ispovedaonice čuo prigušene glasove, tako da je otvorio ukrašena vrata, ušao unutra, i vrata zatvorio za sobom.

Crkva je bila senovita, ali uski ograđeni prostor za pokoru bio je totalno mračan, a njegov ustajali vazduh je gušio. Malo izašavši iz štosu, tiho jerecitovao, Blago slovi me, Oče, zato što sam grešio. Moje poslednje ispovedanje bilo je ... " Setio že manastira, svojih grehova, svog plana da izvrši samoubistvo, i zaustavio se. Vilica mu se stegla. Nije smeo da dozvoli da mu misli odlutaju. Samo je Sol bio važan. Umesto da klekne da bi lice približio rešetki iza koje bi sveštenik obično trebalo da bude sakriven, brzo se okrenuo i ispružio ruku ka gornjem desnom uglu. U mraku, njegovi su irsti pretraživali. Sve ove godine. Znojio se, pitajući se da nije malo luckast. Šta ako je tesar, popravljajući ispovedaonicu, otkrio ...? Povukao je labavi deo zidnog reljefa na šavu gde se zid sastajao sa tavanicom i nasmešio dotakavši ključ koji je on bioubacio u nišu pre toliko godina.

Banka je bila zamišljena da liči na pueblo: ravnog krova, četvrtasta, sa potpornim gredama koje su izbijale na vrhu zidova napravljenih od imitacije kamena pešćanika. Dve juka biljke stajale su sa obe strane ulaza. U restoranu preko puta ulice, jedan je biznismen sedeo za stolom u sredini, koji je gledao u prozor i u banku. Platilo je svoj ručak i izašao, ne gledajući u drugog biznismena koji je ušao i ceo za isti sto u sredini, koji je gledao u prozor i u banku. Svuda duž ulice, drugi članovi tima koji je motrio izgledali su kao deo normalne sheme. Mladić je nudio reklamne papiriće. Vozač kamiona je unosio kutije u zgradu. Žena je prebirala po pločama u radnji, blizu prozora. Ostajući svi na svojim mestima onoliko koliko je bilo potrebno da izgleda normalno, potom bi odlazili, zamenjeni drugim.

U restoranu, biznismen je upalio cigaretu. Čuo je kratki prigušeni "bip" iz dvosmernog radija u svom džepu, ne većeg od doktorskog bloka za recepte, koji je trebalo da bude signal da je Rem spažen na ulici. Gledajući netremice kroz vrelu izmaglicu prema ulazu u banku, spazio je

ženu kako izlazi napolje, i podiže ruku kako bi od sunca zaštitila oči.

Muškarac u žućkastosmeđem odelu prošao je pored nje, ulazeći u banku.

Dok je konobarica donosila meni, biznismen je stavio ruku u džep, pritisnuvši dvaput dugme na radiodašiljaču. Rem je bio u banci.

Kris je prošao pored stražara iz obezbeđenja i kraj niza kabina sa oznakama Depozit i Zalagaonica, silazeći niz stelenice u dnu. Indijanske slike peskom

visile su na zidu. Došao je do pulta, predao svoj ključ službeniku i napisao na bančinom formularu Džon Higinse. On i Sol su 1973 ovde otvorili račun, stavljajući kao depozit hiljadu dolara, ostavljajući uputstvo da zakup za sef treba da bude skidan saračuna. Kris se od tada nije vraćao ovamo, iako je znao da je Sol kontaktirao sa bankom svake godine kako bi proverio da li su račun i sef i dalje važeći. Službenik je udario datum na formularu banke, potpisao ga i izvukao listu zakupaca kako bi uporedio potpise.

Gospodine Higinse, moram da vas pitam za lozinku.

Kamelot rekao je Kris.

Klimnuvši potvrdno glavom, službenik je stavio jedno Iks pored imena na listi. Otvorio je vratašca na pultu i poveo Krisa kroz lučna masivna vrata ka dugačkom visokom zidu sa sefovima. Svetlosti su zasijale. Dok je službenik koristio oba ključa, Krisov i ključ banke da bi otvorio sef, Kris je bacio pogled na kraj hodnika, prema ogledalu koje je stajalo od poda do tavanice. Nije voleo ogledala. Vrlo često ona su bili prozori. Okrenuvši leđa ogledalu, uzeo je zaključanu plitku posudicu koju mu je službenik pružio, i otišao u kabinu.

Istog časa kada je zatvorio vrata za sobom, proverio je tavanicu tražeći skrivenu kameru. Zadovoljan, otvorio je posudicu. Porukapisanarukom bila je šifrovana. Preve

dena, kazala mu je Telefonskajavna govornica u Santa Feu, Šerman i Grant. Zapamtio je broj. Pocepavši poruku, stavio ju je natrag u sef, a onda je iz posudice uzeo mauzer i zakačio ga iza svoje jakne, za pojas uz kičmu. Uzeo je dve hiljade dolara koji su ovde bila ostavljeni za hitne slučajeve.

Dok je biznismen jeo svoju salatu, gledao je netremice kroz prozor prema banci. Skupi sir koji je poručio imao je bljutavi ukus. Kamionet ford zaustavio se ispred njega na krivini, blokirajući mu pogled. Sunce se odbijalo od šoferšajbne.

Biznismen je gutao nervozno. Hajde. Požuri. Kreni već jednom sa tom prokletom stvari.

Ustavši, zurio je iza kamiona, posegnuo rukom u džep i pritisnuo dugme za odašiljanje poruke tri puta.

Rem je izlazio iz banke.

Kris je stavio mapu Santa Fea u cep kada je ušao u telefonsku govornicu na mestu gde su se ukrštale ulice Šerman i Grant. Kola su jurila pored. Kupci su zastajkiivali pored izloga modernih radnji. Zatvorio je vrata i prigušio saobraćajnu buku. Iako se nije smešio osećao se zabavno, pretpostavljajući da je ovo mesto sa njegovom kombinacijom imena generali Građanskog

rata Sol izabrao iz štosa Uskoro ćemo biti ponovo zajedno, mislio je. Njegove su se grudi nadimale, ali nije smeo da dozvoli da ga njegova želja odvrati od posla. Ubacujući novčiće u prorez, okrenuo je broj koji je bio zapamtio. Snimljeni glas mu je rekao da je tačno 2 sata i 46 minuta. Da je neprijatelj uhvatio Krisa i naterao ga da otkrije poruku u sefu, bio bi zgranut time što bi u govornici čuo vreme. Osim ako bi Krisa ostavio u životu i dalje ga ispitivao, ne bi mogao da shvati da specifično vreme ne znači ništa. Bilo koji je sat bio važan, jer on je za Krisa značio signal da pogleda zidove telefonske govornice. Među gr8fitima, pronašao je poruku Roju Palackom, dečaku kojeg su on i Sol poznavali još iz doma za siročad. Odmah je skrenuo pogled. U slučaju, uprkos njegovim merama opreza, da ga neko drži na oku, nije želeo da oda svoju fascinaciju grafitom. U šifri, ta mu je čudna porukareklagde da mađe Sola.

Telefonirao je rekao je biznismen u uređaj za automatsko šifrovanje telefonskog razgovora na međunarodnoj liniji. Mora da je primio uputstva. Možemo da ga šćepamo.

Nemojte. Telefonski poziv je suviše očigledan. Eliotov je glas zvučao tanko i krhko iz njegovog staklenika u Fols Čerču, u Virdžiniji. Ta dva čoveka imaju svoje privatne šifre još iz vremena kada su imali pet godina. Taj je poziv vrlo lako bio blef da iskuša da se vi pokažete. Šta ako je jedino saznao pravac kojim treba da ide do drugog mesta gde će saznati za nove pravce? Nemojte se mešati sa njim. Jedini način da se uhvati Romul je taj da se prati Rem. Za ime sveta, ne dopustite da vas on vidi.

Kris je leteo još više, idući ivicom gomile oblaka; posmatrajući planine ispod sebe. Vrhovi prekriveni snegom, povezani lancima u obliku sedla, prostirali su se koliko mu je pogled dopirao. Gudure su zjapile dole u svim pravcima. Prepustio je iznajšvenu Cesnu automatskom pilotu dok je proučavao topografsku mapu, upoređujući nene linije kontura sa neravnim terenom ispod sebe. Doline su se smenjivale sa planinama. Potoci su se probijali u kaskadama.

Ha zidu telefonske govornice, šifrovana poruka mu je dala cifre longituda i latituda, kao i uputstva da stigne AMO. Otišao je u biblioteku u Santa Feu, gde je shvatio da se koordinate odnose na sekciju planinskih divljina na severu, u Koloradu. Iznajmljujući ovaj avion na aerodromu u Santa Feu nije imao poteškoća. Koristio je svoj pseudonim sa svoje pilotske dozvole, platio je depozite i dao novac za osiguranje. Popunio je rubriku za let do Denvera, određujući vreme povratka tri dana. Ali onoga časa kada se našao u

vazduhu, polako je skretao sasvog " plapa leta, severozapadno, prema koordinatama u divljini.

Nebo je bilo sjajno. Osećao se dobro. Kokpit je utišavao grmljavinu motora. Upoređivao je duboku dugačku dolinu sa sličnom šemom na mapi i bacio pogled prema drugoj dolini, ovalnoj, sa jezerom. Gotovo da je stigao na svoj cilj. Proveravajući nebo oko sebe, zadovoljan što nije video nikakav avion, nasmešio se i pomislio na Sola.

Istoga časa, vratio se poslu, stavljajući svoj naduvani padobran. Avion je lebdeo u blizini doline. Usmeravajući ga prema planini iza jezera, Kris je kontrole učvrstio na metu, otvorio vrata, čuo grmljavinu motora i osetio udar vetra. Morao je da se bori da uhvati okvir vrata kako bi se odupreo snazi vetra.

Odbacujući se cipelama o niži deo aviona, skočio je pored kosih prečki, krila, obrćući se, primajući udarce vetra. Stomak mu se podigao. Zamasi vetra pritiskali su mu zaštitne naočare uz lice. Sada nije više mogao da čuje avion. Sve što je čuo bilo je šištanje dok je padao i grmljavina u njegovim ušima. Kaciga mu je pritiskala lobanju. Dok je odeća lepršala, ruke i noge bile raširene zbog ravnoteže, padao je horizontalno, gledajući ispred sebe kako se zemlja naglo približava i uvećava. Jezero je raslo. Ali brzo je dospeo u stanje ekstaze, blaženo, gotovo anestetizirajuće. Kada bi zatvorio oči, nije više imao

osećaj padanja. Više se osećao kao oslobođeno, lebdeće, opušteno. U školi skokova, instruktori su ga upozoravali na taj varljivi, opasni osećaj.

Hipnotizirani gotovo seksualnom masažom vetra, neki padobranici su čekali suviše dugo pre nego što bi povlačili ručku za otvaranje padobrana.

Kris je razumeo privlačnost. Gajio je bojazan pre svoga prvog skoka, ali od tada, radovao se uživanju u svakom sledećem. Sada je njegovo zadovoljstvo bilo pomešano potrebom da bude sa Solom. Sa puno žara povukao je ručku za otvaranje padobrana, čekao, osetio kako se padobran odvija na njegovim leđima i trza dok se najlon rascvetava, pomažući Krisu u spuštanju. Nije trebalo da se brine u vezi sa padobranom. Prošle noći, pošto raje kupio u lokalnom padobranskom klubu, raširio ga je, pažljivo ga savivši po rubovima pre nego što će ta upakovati. Nikada nije to davao da neko drugi uradi umesto njega, baš kao što nije davao nikome da njegovo oružje, u njegovo ime očisti i napuni. Lebdeći na vetru, gledao je prema vrhu iza jezera i video tanku liniju koja je ostajala za njegovim avionom vođenim automatskim pilotom koji se približavao planini prema kojoj ga je on usmerio. Zgrabio je konopce padobrana, savio se udesno pod uglom koji ga

je udaljavao od jezera, okrećući se ka livadi. Videb je kolibu iznad obronka sa borovinom, uklještenu u V između dve stene.

Livada je bivala sve šira. Dok se pripremao, izgledalo je kao da se ona obrušava prema nemu. Trгнуvši se, spustio je, a udar raje protresao dok se savijao u kolenima i krivio u stranu, ublažavajući šok svojim kukom, jednom stranomtelairamenom. Padobranje jošvijorio navetru, vukući ga kroz dolinu. Kris se ljuljao na nogama, tegleći konopce padobrana, vukući ih ka sebi dok je žurio da uhvati najlonski klobuk i sastavi padobran, obuzdavajući otpor vetra.

Izašao si iz štosa promukli r las je progovorio iza zaklona od borovine. Prepoznajući ga, Kris se okrenuo, praveći se kao da je nervozan. Malo sutra, Misliš da ti umeš bolje?

Hero šta. Nikada nisam video mizernije spuštanje.

Vetar je išao lrotiv mene.

Izgovori rekao je rlas. Znak jednog amatera.

A kritikovanje znak jednog nezahvalnog kučkinog sina. Umesto da pričaš toliko, bolje da si došao da mi pomogneš.

Definitivno, nisi onaj čvrsti momak kojeg sam ja znao.

Čvrsti ili nečvrsti, ja sam ti najbliža stvar uz brata kojeg nemaš.

Jedan nula. Čak i sa tvojim manama, ja te volim. Krisovo grlo se stezalo od nežnosti. Ako si tako

prokleta sentimentaln, zbog čega se onda ne prikažeš.

Zato što ne mogu da odolim, a da ne napravim neki UVOD.

Promukli tamnokosi muškarac polako je izašao iz šume. Visok oko sto devedeset santimetara, izvajanih obraza, brade i čela, muškarac se nacerio dok su mu tamne oči svetlele. Imao je na sebi čizme sa visokim lubom i pertlama, otrcane farmerke i zelenu vunenu košulju koja se mešala sa bojom borovine. Nosio je pušku springfildicu. Osam godina, Krise. Bože, šta se to zbilo sa nama? Nije trebalo uopšte da se rastajemo.

Posao rekao je Kris.

Posao? odgovorio je Sol, dok je reč odavala osećaj odvratnosti.

Željan, Kris je požurio ka njemu, držeći čvrsto svoj savijeni padobran.

Toliko togada se sazna, toliko toga da se kaže. Šta se deoilo? Zbog čega oni pokušavaju da te ubiju?

Posao ponovo je kazao Sol. On se okrenuo protiv mens.

Ko? Kris je skoro stigao do njega.

Zar ne možeš da pogodiš? Čovek za kojeg smo mislili da nikada neće.

Ali to je nemoguće!

Dokazaću ti obrnuto.

Ali odjednom samo jedna je stvar bila važna. Kris je ispustio padobran, zureći u Solovo hrapavo lepo lice. Gotovo ne dišući, toliko mu je bilo teško, on je raširio ruke i zagrlio ga. Stežući se u zagrljaju, izgledali su kao da žele da jedan drugom slomiju grudi i kičmu i mišiće, da upiju živote jedan drugom.

Gotovo je zaplakao.

Njihov je zagrljaj bio prekinut. Okrenuvši se, gledali su netremice kroz raspuklinu u borovom drveću prema eksploziji koja je odjeknula kroz dolinu dok se avion kojim je Kris leteo raspadao u planini.

He, ti grešiš! On nije protiv tebe! Kris je držao svoj padobran, kacigu i zaštitne naočare dok su jurili po trag u divljači kroz borovKnu. On je od mene tražio da te nađem!

Zašto?

Da ti pomognem! Da te dovedem!

Zašto? Sol je ponovo zapitao.

To je jasno kao dan. Krtica je presrela uputstva koja je Eliot slao tebi.

Krtica Sol se rugao. Je li to ono što ti je Eliot rekao?

Rekao je da je jedini način da te dovedem na sigurno taj da radim sam.

On nije mogao da me nađe, ali je znao da ću ja da pokušam da stupim u vezu sa tobom. Namestio te je da ga dovedeš do mene.

Iz senovite šume, Kris je video kolibu kako sija na sUncu, malu, sa dugim zidovima koji su bili oblepljeni

blatom, i sa krovom što se koso uzdizao prema širećem V i stenu iza nje.

Kako si pronašao ovo mesto?

Ja sam ga sagradio. Ti si izabrao manastir. Ja sam više voleo ovu kolibu.

Ali, mora da ti je oduzelo ...

Mesece. Dolazio sam i odlazio. Posle svakog zadatka, kada me je Eliot slao u Vajoming ili Kolorado, ja sam se izvlačio i vraćao ovamo. Pretpostavljam da bi mogao da kažem da mi je ovo dom.

Kris je išao za nim preko čistine sa oštrom travom. Siguran si da niko ne zna za ovo mesto?

Više iego siguran.

Ali kako?

Zato što sam još živ. Sol je bacio pogled prema udaljenom horizontu doline. Požuri. Nemamo mnogo vremena.

Za šta? Ti se ne ponašaš normalno. Zbunjen, Kris je napustio sunčev sjaj i ušao u lepljivu senku kolibe. Nije imao vremena da se divi jednostavnom "uradi sam" nameštaju Sol raje vodio pored vreće za spavanje koja je bila na

podu prema zadnjem zidu, otvorivši grubo pljosnata vrata. Kris je osetio hladni ustajali vazduh tunela.

To je mojih ruku delo Sol je pokazao prema mraku. Zbog toga sam ovde sazio kolibu. Brlog mora da ima dve rupe. Okreiuo se ka kaminu.

Kresnuvši šibicom, upalio je grančice za potpaljivanje koje su se nalazile ispod cepanica poređanih u otvoru. Grančice su bile suve, ali cepanice su bile vlažne od biljnih sokova. Plamenovi su se širili, šaljući kroz dimnjak debeli dim. Verovatno mi baš nije potreban dim. He bi bilo zgoreg, ipak, da čovek bude siguran. Ostavi svoj padobran, rekao je Krisu. Evo baterije. Sol ga je poveo u tunel.

Na zraku baterije, Kris je osmatrao svoj smrznuti dah. Grede su pridržavale krov tunela. Jedan stari pijuk i ašov stajali su uz zid c leve strane.

Zarđalaručna kolica

ležala su postrance. Sol je dotaknuo mutni sjaj metala u vlažnom hladnom zidu. Srebro. Nema ga još mnogo.

Svetlost baterije pokazala je kraj tunela. Evo. Tu moramo da se penjemo.

Sol se skupio i prošao kroz nišu u steni. Uspeo je da se popne, zakačio svoje čizme u raspuklinu i uspuzao se nestavši.

Kris je išao za njim, grebući leđa o ivice uske pukotine. Kamen je bio klizav. Morao je da stavi bateriju u džep. Zatim je shvatio da mu nije potrebna. Iznad njega, tanki zrak svetlosti privlačio ga je u mraku daleko gore. Sol se uspuzao kajošjednomsloju rudeiznadsebe, blokirajući prolaz svetlosti, kada se Sol izvukao, Kris je mogao ponovo da vidi svetlost.

MisLiš li da su me pratili?

Naravnodajesu.

Kris se uhvatio za stenu. Ja sam siguran da nnisu.

Tim za posmatranje mora da je bio najbolji.

Stena oe slomila pod pritiskom Krisove ruke, strmog lavila se dole kroz nišu. Sledio se. Ali niko nije znao da te tražim.

Eliotje znao.

I dalje kriviš Eliota. Uz tebe, on je jedini čovek kojem ja verujem.

Tačno. Tvoja greška. Moja takođe. Solov je glas bio gorak, njegova je silueta nestala iza uskog prolaza svetlosti.

Kris je puzao nagore. Zrak svetlosti je postajao sve veći, svetliji. Znojio se, izvukao se iz niše i legao na usek stene izglancan od vremena, čije su meke ivice bile zagrejane od sunca. Gledao je prema Co lu koji je čučao iznad njega, zaklonjen grmom kadulje, koncentrisavši se na dolinu. Ali ja ne vidim druge avione.

Oko tebe rekao je Sol. Naravno. Ali iznad tebe? Osmatrač na dvanaest hiljada metara? Tim za osmatranje mogao je da se zadrži, leteći polako, van tvog opazaja. Sve Dok ne dobiju uputstva.

Kris je dopuzao do njega, zagrativši se i on iza grma. Ti si mi namestio besno je lanuo. Morao si da se vidiš sa mnom bilo gde.

Tako je. Ali ovde, sa razrađenim merama opreza, bićeš ubeđen. Ja moram da ti dokažem.

Dokažeš šta?

Mislim da znaš.

Kris je začuo udaljeno zujanje zatim još jedno pa i druga, glasnija, pojačana odjecima stena koje su se dizale uvis. Kroz udaljen klanac, spazio je blještave tačkice koje su se približavale. Helikopteri. Hajkači. Četiri. Kroz sećanje mu je blesnuo Vijetnam i samo je prošaputao Isuse.

Ispod njega, dim je vijugao iz dimnjaka kolibe. Preko doline, Hajkači su sve bliže gromeli, zauzimajući formaciju za napad. Prvi, vodeći helikopter, ispalio je raketu, šišteći, projektil je projurio nadole, eksplodirajući na čistini ispred kolibe. Zemlja je poletela uvis, udar je bio zaglušujući. Drugi helikopteri su lebdeli bliže, i oni ispaljujući rakete.

Iznadjurišaraketa, Kris je začuorepetiranje petokalibarskih mitraljeza. Koliba je odletela u vazduh. Potresi su gromeli kroz dolinu. Helikopteri su se obrušavali još bliže, mitraljirajući iz vazduha krater na kojem je stajala koliba. Krisu su uši bile zaglušene, iako je bio zaklonjen.

Dva neuspela pokušaja napada na mene. Ovoga puta moraju da se uvere. Sol je stegnuo zube.

Helikopteri su podrhtavali od plamenih eksplozija, brišući preko vrhova borovdg drveća, žureći prema livadi pokraj jezera. Dok su im stranice blještale, lebdeli su na dvadesetak metara iznad livade. Konopac je počeo da se spušta iz svakog od njih, njišući se ka travi. Muškarad koji je bio obučen u blede sportsko odelo, sa automatskom puškom bačenom na leđa, pojavio se u otvoru helikoptera.

Zgrabio je konopac, počevši da se spušta ka zemlji. Drugi ljudi, poput pauka iz svojih mreža klizili su dole sa drugih konopaca. U dolini su otkočili svoje puške sa leđa, šireći se u polukrugu, leđima okrenutim prema jezeru. Po udžbeniku rekao je Kris.

Nisu sigurni da smo u kolibi. Moraju da pretpostave da smo još opasni.

Koliko ih je?

Šesnaestorica.

Vidi ovo Sol je pokazao. Kris je video jednog čoveka kako iz jednog helikoptera spušta psa u korpi od remenja. Nemačkog ovčara, drugi pas je

sišao iz drugog helikoptera. Na zemlji, dva su čoveka zastala uperivši svoje puške i povivši se pošli natrag da oslobode pse remenja. Oslobodeni svoga tereta, helikopteri su se povukli u udaljeni kraj doline.

Svaka elitna jedinica ima svoj omiljeni uzgoj pasa. Mornarica koristi lovačke pse. Rendžeri vole dobermane. "Nemački ovčari. Specijalne snage. " Krisovo grlo se osušilo.

Psi su pojurili sa ljudima prema drveću. Drugi su krenuli, spremni da otvore zaštitnu vatru. Grupa od četvorice poletela je prema drveću, a ondapetorica, padruka petorica.

Kris je osmatrao drveće, čekajući da se ljudi pojave. Nemamo šanse. Sve što ja imam to je ovaj mauzer. Ti imaš samo tu springfield pušku. Čak i da smo naoružani kako treba...

He moramo da se borimo.

Ali ovi će nas psi namirisati u tunelu. Kris se okrenuo prema otvoru iza njih, posmatrajući nišu uz koju se uspeo. Ljudi će otkriti gde smo otišli.

Narediće helikopterima da iz vazduha mitraljiraju ovaj zaklon. Onda će se oni popeti gore i završiti svoj posao.

Veruj mi, mi smo pokriveni.

Kris je zinuo da bi prigovorio, a onda se sledio kada je Sol naglo pokazao prema drveću. Jedan je muškarac izašao, verovatno izazivajući da se na njega puca kako bi drugi ljudi mog li da otkriju svoju metu. Dok je mamac išao sve bliže ostacima od eksplozije koji su se dimili, drugi se čovek pokazao na otvorenom, a onda treći. Osećaju se sigurnim. Psi mora da su pratili naš miris sve do kolibe Sol je posmatrao kako glavni vođa pokazuje prema zidu stene iza uništenih cepanica drveta. Otkrio je tunel.

Moramo da bežimo odavde. He još.

Za ime Boga...

Petorica ljudi su se pridružila prvom čoveku. Oprezno su došli blizu stene. C vrha, Kris sada nije mogao da ih vidi. Zujeći, helikopteri su nastavili da lebde u sigurnom udaljenom kraju doline. Sol se povio unazad, zaustavljajući se na glatkom useku stene koji se spuštao dole ka niši.

Pažljivo, da se ne otkrije, osluškivao je. Kris se mrgodio zbunjen.

Sol se iznenada nacerio i pokazao prema zvukovima iz niše. Kris nije razumeo zašto Sol izgleda zadovoljno. Zatim je shvatio kada je Sol izvadio iz svoga džepa radio odašiljač i pritisnuo dugme.

Stegnuvši se, Kris je osetio kako se zemlja trese. Grmljavina je odjeknula iz tunela. Okrenuvši se, zurio je u ostatke kolibe koja se nalazila dole, ispod stene. Komadi stena leteli su po čistini. Prašina je zaslepljivala.

Šestorica dole, desetorica ostaju rekao je Sol.

Ti si postavio eksploziv u tunel.

Eliot je uvek govorio da sebi osiguraš put kojim bežiš. Sada njegova pravila okrećem protiv njega. Da li sam te ubedio da on želi da me ubije?

Kris je klimnuo potvrdno glavom osećajući muku, zureći prema drveću ispod sebe. Drugi ljudi su iza borovog drveća pojurili prema tresku stene koja je pala u tunel.

Niko drugi nije znao da te ja tražim. Iskoristio me je. Značenje toga nateralo ga je da se u stomaku oseća kao da ima tonu leda. Pokušao je i mene da ubije. Prokletstvo, zašto? On je kao...

Znam. On je najbliži koji nam je bio, a oca nismo imali.

Na čistini, jedan je čovek davao uputstva u poljski radio. Helikopteri su iznenada napustili svoje pozicije na sigurnom, u udaljenom kraju doline i pojurili prema čistini, dok je njihova grmljavina postajala sve glasnija. Kris je spazio nemačke ovčare kako stoje spremni na rubu šume.

U redu rekao je Sol. Ovi su ljudi dovoljno blizu tunela. Hajdemo sad odavde. Požurio je nazad. Kris je išao za nim, posmatrajući kako Sol ponovo pritiska dug" me na radio odašiljaču. Još jedno iznenađenje. Kris ga je jedva čuo u iznenadnoj eksploziji koja je dolazila sa stene iza njega. Talasni šok ga je gurnuo napred, bubnjajući mu u ušima, Grmljavina je potom usledila, udari steia i rasprsnuta zemlja dok je stena padala prema ljudima na čistini. Čuo je njihove krike.

To bi trebalo da ih sredi rekao je Sol. Trčeći, bacio je odašiljač.

A šta je sa helikopterima?

Veruj mi.

Jurili su kroz grmlje kadulje. Kris je osećao ukus prašine u ustima, žmirkao je na suncu. U sve bržem približavanju grmljavine koja je dolazila od helikoptera, pitao se da li se druga strana zaklona završava drugom stenom. Umesto toga, Sol ga je vodio dole niz pošumljeni obronak prema drugoj dolini. U senovitom štiti drveća, Kris je osetio hladni znoj na svom čelu. Helikopterima će biti potreban minut da prozru našu strategiju Sol je govorio, brzo dišući. Jedan će verovatno da se spusti da bi potražio preživete.

Ostaju još tri. Opale borove iglice prigušivale su Krisove korake.

Otkriće da smo se nalazili u tom zaklonu. Krenuće prema ovoj dolini.

Pešice, ne možemo da pobegnemo pre nego što oni dovedu pojačanje. U zeće i druge pse kako bi nam ušli u trag.

Potpuno si u pravu. Sol je stigao do dna, šljapkajući preko potoka, dohvativši se njegove obale. Kris je išao za nim, dok su mu mokre pantalone landarale oko nogu i hladile ga. Ispred njega, Sol se zaustavio u gustom

pošumljenom prostoru. Počeo je da tegli pale cepanice i zamršene grančice. Brzo. Pomozi mi.

Kris je podizao cepanice. Ali zašto? Onda je shvatio. Povukao je crvljivi panj i spazio plastični čaršav obmotan oko nekog glomaznog predmeta. Pre nego što je stigao da zapita šta je to, Sol je odmotao čaršav.

Kris se skoro nasmejao glasno. Teretni bicikl debele široke gume i težak prenos. Ali kako si...?

Koristim ga da ovamo dođem i odem odavde. He rizikujem ostavljajući ga u blizini kolibe. Sol raje podigao, gurajući i oslobađajući se usputnog balasta. Pokazao je kroz drveće. Tamo. Staza za divljač preseca dolinu. Bacio je logled prema sve jačem zvuku helikoptera. Razdvojiće se u različite sektore doline.

Kris mu je pomogao. Ali buka njihovih motora će ih sprečiti da čuju bicikl. Nikada nas neće primetiti ako ostanemo pod drvećem.

Hajde. Sol je obrnuo ključ i smanjio gas. Bicikl je zakašljao. Ponovo je pritisnuo gas i bicikl je krenuo meko. Evo, uzmi pušku.

Nije od pomoći protiv helikoptera.

Sol nije odgovorio. Trgnuo je kuplung, pritisnuo menjač brzine i okrenuo ručku za gas. Bicikl je pojurio napred, odskakući od neravnog tla. Kris se zbio uz Sola,

smejući se u sebi dok su krivudali kroz lavirint drveća. Senke su treperile.

Na stazi koju je divljač utrla, Sol je vozio brže. Osećajući udare vetra po licu, sećajući se vremena kada su bili deca, Kris se skoro nasmejao.

Sledio se kada je začuo grmljavinu motora direktno iznad sebe. Pogledavši, spazio je grotesknu senku kako se obrušava pored pukotine između drveća. Staza se polako koso pela. Na vrhu, dok je Sol jurio preko male čistine, Kris je gledao iza sebe prema dolini. Video je kako se dva helikoptera razdvajaju da bi pretraživali u udaljenom i u srednjem sektoru. Na ovom drugom kraju, helikopter koji je upravo preleteo očigledno je promašio da ih vidi.

Sada se staza spuštala pod uglom. Koćeci, Sol je pratio krivine i zavoje.

Kris je ponovo čuo helikopter. Vraća se natrag, proverava nešto!

Staza je dovodila do otkosa trave što se prostirao od jedne stranice doline do druge.

Sol je zaustavio bicikl. Videće nas ako pokušamo da pređemo lreko. Ali ne možemo ni ostati ovde. Ako budemo čskali do noći, imaće dovoljno vremenadadovedu jošjedan tim sa psima.

Iznad, vetar koji je dolazio od helikoptera, šumeo je među drvećem. Kris se pripremao za doček metaka iz pedesetokalibarske mašinke.

Sol je uzeo springfildicu od njega. Nisam bio siguran na koji će način doći da me šćepaju. Pešice ili helikopterima. Povukao je zasun puške, uhvatio šaržer koji je ispao i zamenio drugim koji je uzeo iz svog cepa, Vratio je zasun ponovo na mesto.

Zatim je ponovo dao ubrzanje, poletevši biciklom kroz drveće, jureći njim preko livade. Bacajući pogled unazad, Kris je spazio kako se helikopter naginje i kako naglo poleće u njihovom pravcu. Videli su nas!

Sol je obrnuo upravljač, skrećući natrag prema drveću. Meci mašinke zaparali su tle. Helikopter je preleteo

iznad JBIH. dok je njegova mračna silueta zaklonila sunce. Odjednom, sjaj se vratio. Sol je uleteo biciklom u šumu. Skočivši sa njega, uperio je pušku kroz granje prema helikopteru dok se ovaj oštro okretao iznad livade.

Kris je rekao: Springfield puška ne može da obori helikopter.

Ovamože.

Izložen trupom, helikopter je počeo da oštro kreće u napad, približavajući se drveću, postajući sve veći i veći. Sol je povukao obarač na Springfield pušci," uspevši da zaguši trzaj. U čudu, Kris je video kako rezervoar za benzin na helikopteru eksplodira. Sagnuvši se, požurio je prema zaklonu, štiteći oči. Delovi trupa i plastičnog krova kabine, ravnih i kosih delova leteli su usred zaglušujućeg vatrometa u svim pravcima preko livade.

Izbočina trupa visila je perverzno. Iznenada se raspala.

Izdubio sam unutrašnjost metka, ispunio je fosforom i stavio zapušač unutra kako bi se unutra zadržao vazduh rekao je Sol.

Drugi helikopteri...

I oni će krenuti u ovom pravcu. Istražiće ovaj deo doline. Mi ćemo se vratiti drugim putem. Tamo gde su oni već istražili.

Sol je zgrabio bicikl. Kris se brzo popeo na njeGa. Pojurili su natrag stazom za divljač. Dvadeset sekundi kasnije, preostali helikopteri grmeći su prošli iznad njih žureći prema ostacima u plamenu što su se nalazili na drugom kraju livade.

Eliot je čvrsto držao slušalicu svoga telefona u stakleniku, dok mu je mršavo telo bilo pogrbljeno, glava ga bolela. Razumem rekao je nestrpljivo. He, ne želim objašnjenja. Niste bili uspešni. To je ono što je bitno, a ne zbog čega niste uspeli. Raščistite kaos koji ste napravili. Uzmite druge timove. He ispuštajte ih iz vida. I dale je na sebi imao crno odelo i prsluk, sa zaštitnom keceljom koja je do grla bila obučena preko njih. Naravno, pretpostavljam daje vaš timbio podjednako dobar. Izgleda da je moja procena bila pogrešna. Veruj mi, i meni je takođe žao.

Vraćajući slušalicu na svoje mesto, naslonio je o sto na kojem se nalazila grnčarija, toliko umoran da je mislio da će mu kolena popustiti. Sve je išlo naopako. Napad na Paradigma Fondaciju trebalo je da bude jednostavan, jedan čovek je trebalo da bude okrivljen, čovek koji ne bi mogao da kaže da je sve radio prema uputstvima da je samo bio ubijen kada je pokušao da se odbrani od onih koji su ga lovili. Jednostavno, Eliot je mislio. Sve minuciozno isplanirano. Izabrao je Sola zato što je on bio Jevrejin, zato što je za napad trebalo da bude kriv neko drugi a ne Eliot, pa zašto onda ne Izraelci? Sredio je da prethodni Solovi poslovi budu loše obavljani da čistačica uđe u sobu u vreme kada nije nikako trebalo na primer da bi Sol sam pomislio kako nemu stvari izmiču kontroli. Šaljući Sola da se kocka u Atlantik Sotiju bio je još jedan način da se on kompromituje. Sol je morao da se uklopi u ponašanje agenta koji postaje sve gori, koji je pre otpadnik nego pripadnik njihove službe. Brilljantni, pažljivi plan.

Zašto je onda krenulo nizbrdo? Da li sam konačno, posle karijere u kojoj sam izbegavao greške, i ja počeo da ih pravim? mislio je. Da li sam konačno suviše ostario? Da li sam sZm sebe varao i uljuljkivao se u mišljenju da,

pošto sam sabotirao tri prethodna Solova posla, je on zaista postao nesnalažljiv?

Bilo koji da je razlog, plan je sada bio blizak katastrofi. Solov je beg sve poremetio, stvarajući nove probleme, odvlačeći više pažnju na napad na Paradigm. Pre jednog sata, zvala je Bela Kuća ne neki pomoćnik već predsednik glavom i bradom, besan kao ris zato što ubistvo njegovog najboljeg prijatelja nije još osvećeno. Da je sve išlo kako je bilo isplanirano, da je Sol bio ućutkan, predsednik bi bio zadovoljan, okrenuo bi svoju pažnju ka Izraelu i njih okrivio za ubistvo. Sada, umesto da je dobio odgovore koje je želeo, predsednik još postavlja više pitanja, kopa, ispituje. Ako sazna ko je zapravo naredio ubistvo...

Ironija trenutka prošla mu je kroz glavu. Kris je, kršenjem ugovora, izvršio najveći greh. Ali Sol iako nije to znao napravio je još veći.

Njegova tajna mora da ostane tajna. Uzeo je slušalicu i okrenuo broj svoga pomoćnika u Langliju. Pošalji ovo. "Svim službama. KGB, MI6, svima.

Predmet. Abelarov ugovor. Referenca: Mesečeva crkva. Bangkok.

Prekršioca Rema opazila CIA u Koloradu, SAD." Eliot je rekao svome pomoćniku koordinate. "Rem je izbegao egzekuciju. Traži se pomoć. Remu pomaže otpadnik CIA operative Sol Grisman, pseudonim Romul. Agencija zahteva da sa Remom bude uništen i Romul."

Savršeno njegov je pomoćnik kazao.

Ali, spuštajući slušalicu, Eliot se pitao da li je? Proklinjući vesti koje su stigle iz Kolorada, osetio se uplašenim, zastrašenim. He samo što je Sol pobjegao. Još gore, Kris je bio sa njim. Eliot je bivao sve bleđi. Kako niko nije znao ono što je Kris radio, oni će sumnjati u mene, pomislio je. Želeće da saznaju zbog čega sam se okrenuo protiv njih.

Doći će po mene.

Ruka mu je drhtala dok je ponovo okretao telefonski broj. Telefon je zvonio vrlo dugo da se na kraju uplašio da neće niko odgovoriti. Zvonjava je prestala, tromukli glas se odazvao.

Kastore rekao je Eliot. Nađi Pbluksa. Dođite u staklenik. Progutaćo je teško. Potrebni ste ocu.

Kada je mesec izašao, nalustili su guduru u kojoj su zakopali teretni bicikl ispod stena i zemlje i opalih grana. Ieće im više biti potreban. Dok je sumrak prelazio u tamu, iisu bili u stanju da ga voze sigurno kroz drveće, Naravno, drugi tim ubica he, koristeći se psima, pronaći bicikl, ali do tada će Sol i Kris biti već daleko. Po mesečini, napredovali su preko livade, ostajući sagnuti kako bi skrili svoje siluete da se ne bi videlo njihovo iskradanje. Stigli su. do gornje kosine koju su izabrali u sutonu dok su, proučavajući Krisovu mapu terena, planirali svoju rutu. Popeli su se kamenitim ponorom, uopšte ne progovarajući, ne bacajući pogled za sobom, samo osluškujući nekarakteristične zvuke koji stižu iz doline cspod njih. Od napada na Solovu kolibu, prešli su trideset dva kilometra kroz tri doline koje su međusobno bile povezane. Krisa je kičma bolela od udara koji je podmosio na biciklu kada bi točkovi odskakivali od kamena i grana na stazi. Uživao je u naporu penaia, oslobađanju napetosti u mišićima koje je do tada osećao.

Na vrhu su zastali, odmorivši se i ležeći van domašaja oka u stenovitom udubljenju, dok je mesečina obasjavala njihova znojjava lica.

Da je ovo Nam, ne bismo se izvukli. Solov je glas bio tih, dok, je hvatao dah. Poslali bi avion za posmatranje sa toplotnim senzorom.

Kris je shvatio problem sa toplotnim senzorom je bio u tome što on hvata ne samo telesnu temperaturu

životinja već i ljudi. U Namu, jedini način da senzor bude praktičan bio je u tome da se iz aviona baci otrov i da se poubija sve divlje u džungli. Na taj način, ako bi senzor uhvatio mrlju na radarskom ekranu, to bi značilo da je izvor toplote ljudski. Kris se sećao neprirodne tišine cungle u kojoj više nije bilo živih životinja. Ali ovde je bilo previše divljeg života da bi toplotni

senzor bio od koristi. Šumski zvuci bilisu neprestani, umirujući, lišće je šumelo, grane šaputale. Jeleni su strugali rogovima. Ježevi i jazavci su već bili skriveni u svojim jazbinama. Ali da je ta buka zaustavljena, Kris bi znao da ih je nešto prestravilo.

Dovešće druge timove rekao je Kris.

Ali, samo da bi nas izbacili napolje. Prava zamka je u podnožju brda. Oni osmatraju svaku šumarsku stanicu, svaki put i svaki grad ili mesto okolo. Pre ili kasnije mi ćemo morati da se spustimo dole.

Oni ne mogu da opkole celu planinsku oblast. Oni moraju da budu selektivni. Najbliža podnožja su na jug i na zapad odavde.

Onda ćemo mi na sever.

Koliko daleko?

Što dalje možemo. Ovde smo gore na svome. Ako nam se ne dopadaju stvari kako izgledaju, samo ćemo nastaviti da se krećemo dale na sever.

He možemo se koristiti puškom da bismo lovili. Pucanj bi privukao pažnju.

Ali možemo da pecamo. I tu će biti u izobilju voća bobica, planinskog kiselca, groždica.

Sol je napravio grimasu. Groždica? Pa, i onako je potrebno da oslabim. Bar nas psi neće moći pratiti po okomitim liticama.

Jesi li siguran da imaš kondiciju za ovo? Kris se naderio.

Ma nemoj, a ti? Taj te manastir nije omekšao, ja se nadam.

Cisterciti? Kris se nasmejao. Omekšali mene? Oni su najstroži Red u Katoličkoj Crkvi.

Oni zaista ne progovaraju ni reč?

I ne samo to. Oni veruju u iscrpljujući svakodnevni posao. Morao sam isto da provedem šest godina u Specijalnim Snagama.

Sol je odmahnuo glavom. Zajednički život. Da li ti je ikada na pamet pao šablon? Prvo dom za siročad, zatim vojska, potom agencija i manastir.

Postoji zajednički imenitelj.

Koji?

Specijalno disciplinovani kadar. Ti si naviknut.

Obojica. Jedina razlika je ta što ti nikada nisi preuzeo dodatni korak. Nisi nikada bio u iskušenju da stupiš u jevrejski monaški red.

Zar te cisterciti nisu ničemu naučili? He postoji tako nešto kao jevrejski monaški red. Mi ne verujemo u povlačenje od sveta.

To je možda razlog zbog kojeg si ostao u agenciji. Ona je najbliža monaštvu koje ti možeš naći.

Zahtevu za perfekcijom. Sol se namrštio sa odvratnošću. Bolje će biti da krenemo. Izvadio je kompas iz džepa, proučavajući njegov svetli brojčanik.

Zašto Eliot želi da te ubije?

Čak i u noći, Kris je spazio besni sjaj na licu svoga brata.

Zar misliš da se i ja to stalno ne pitam? On je jedini otac kojeg sam imao, i sada se to kopile okrenulo protiv mene. Sve je počelo posle posla koji sam uradio za njega. Ali zašto?

On će se svakako osigurati. He možemo tek tako otići i pustiti ga.

Sol je stegnuo zube. Onda ćemo izokola, do njega.

Kako?

Okrsnuli su se ka iznenadnoj grmljavini iz daljine. Zvuči kao da je nešto eksplodiralo Sol je promrmljao.

Krelac Kris se nasmejao. Sol se okrenuo ka njemu, zbunjen.

To je grom.

Trideset minuta kasnije, dok su se ispeli na vrh šiljate strmine, olujni oblaci su dojurili nošeni vetrom, zatamnjujući mesec iznad njih. U iznenadnom oštrom vetru, Sol je našao zaštitni otvor u ivici stene. Kris se skupio ispod dok je kiša već dobovala po kamenu.

Izokola? Kako?

Ali, Solov odgovor odnela je još jača grmljavina.

KASTOR I POLUKS

Sol je bio napet. Čučajući na krovu, skriven mrakom, zurio je prema ulici ispod njega. Automobili su zalazili za čoškove; sijalice su sjajile iza zavesa u stanovima. Posmatrao je vrata koja su se otvorila na zgradi preko puta, Jedna žena je izašla; srednjih tridesetih, visoka, vitka, elegantna, sa dugom tamnom kosom, u mornarskim pantalonama, bluzi boje šampanjca i u smeđem plišanom žaketu. Sol je posmatrao njeno lice u svetlosti vrata. Koža joj je bila glatka i poirmela od sunca, visoki jaki obrazi samo podvuče] š prelepom bradom, izvanredno čelo, senzualni vrat. Često su za nu mislili da je maneken.

Sol ju je bolje od svih znao. Otpuzao je natrag od zida visine njegovog struka koji se nalazio na ivici krova, a onda je ustao i otvorio vrata za servis koja su vodila ka merdevinama i konač] to ka stepenicama. Za trenutak, setio se svog bekstva iz zgrade u Atlantik Sitiju, kada je sa krova jurio stepenicama ka ulici gde je ukrao Daster.

Ovoga puta, sjurio je neprimećeno niz stepenice ove privlačne stambene zgrade, prateći ženu, ali gledajući podjednako pomno obe strane ulice dok je prolazio pored parkiranih kola.

Išla je c njegove leve strane, stiglado ulične svetiljke i skrenula za čošak. Sol je čuo odjek ienih cipela sa visokom petom dok je prelazio ulicu i za nom skrenuo iza čoška. Taksi koji je kružio čiiio ga je nervoznim. Jedan stari čovek koji je šetao psa pojačao je njegovu sumnju.

Na pola puta niz blok, žena je ušla u jednu kapiju. Sol je došao bliže, pogledao kroz prozor prema crvenokariranim stoličnim prekrivačima u ložamamalog italijanskog restorana. Zastao je kao da proučava meni na zidu, pored ulaza u restoran. Morao je da je sačeka kada izađe, mislio je, ali nijs video nikakvo mesto koje bi bilo zgodno za skrivanje. Sve zgrade u ovoj ulici bile su poslovne. Da je ostao u prolazu, ili da je obio ulaz kako bi se popeo na drugi krov, policija bi mogla da ga pronađe. Osim toga, nije želeo da je presretne na ulici. Suviše opasno. Na izvestam način, ulaženjem u restoran, ona je umesto njega rešila problem.

Kada je on ušao, čuo je harmoniku. Na izglačanoj hrastovini svetleli su svećnjaci. Srebrni escajg je zveckao u zvuku nerazgovetnih razgovora. Brzo je preleteo pogledom po punoj prostoriji, omirisavši u vazduhu beli luk i puter. Gledajući preko kelnera koji je nosio poslužavnik, usredsredio je pažlju na uglove pozadi. Kao što je očekivao, sedela je leđima okrenuta zidu, gledajući napred, ali u blizini izlaza kroz kuhinju. NJen kelner je odieo sa stola drugi komplet za jelo. Dobro, Sol je pomislio, planirala je da jede sama.

Šef sale je došao. Imate li rezervaciju, gosnodine?

Ja sam sa gospođicom Berenštajn. U čošku. Smešeći se, Sol je prošao pored njega, prelazeći preko prostorije.

NJegov se osmehraširio u času kada je stao ispredstola.

Erika.

Podigla je pogled, zbunjena. Iznenada, obrva joj že zgrčila u znak opreza. Izvukao je stolicu i ceo pored ne. Nije pristojno buljiti. Drži prste na ivici stola. Dalje od noža i viljuške, molim te.

Ti!

I molim te, ne podiži glas.

Jesi li lud kada si došao ovamo? Svi te jure.

Zbog toga sam o tome i hteo sa tobom da razgovaram. Sol je posmatrao njeno lice glatke tamne obraze, duboke smeđe oči i pune usne. Borio se sa potrebom da pređe prstom po njenoj koži. Sve si lepša.

Erika je odmahivala glavom, u neverici. Koliko je dugo prošlo? Deset godina? Sada, iz nedođije, iznenada se pojavljuješ u najgoroj vrsti nevolje i to je sve što imaš da kažeš?

Da li bi više volela da kažem da si sve ružnija?

Za ime sveta...

To nije način na koji govori jedna fina jevrejska devojka.

Podigla je ruku kao da hoće da prekine razgovor.

Ukočio se. Molim te, drži prste na ivici stola ponovio je.

Duboko dišući, ona je poslušala. Ovo ne može biti koincidencija. Nisi slučajno izabrao ovo mesto.

Pratio sam te od tvog stana.

Zašto? Morao si da se popneš gore.

Da pronađem cimera ili nekoga ko čeka za slučaj da sam pokušao da stupim u vezu sa tobom? Odmahnuo je glavom odrečno. Pretpostavljao sam da je neutralno mesto bolje. Zbog čega me progone?

Ona se namrštila u iznenađenju. Zaistane znaš? Zbog Bangkoka. Kris je prekršio ugovor. NJen je glas bio tih, ali napet. Buka iz obližnje kuhinje druge je mušterije sprečavala da je čuju.

Ali, Bangkok je došao posle. Kakve to veze ima sa mnom?

Posle čega? To što govoriš nema smisla.

Samo mi ti reci.

Kris je ubio Rusa. KGB je raspisao poternicu za nim. Zbog pravila ugovora, druge obaveštajne službe moraju da im pomognu.

Sve ja to znam. Ali kakve to veze ima sa mnom? Atlantik Siti je bio pre Bangkoka.

O čemu ti govoriš? Pre pet dana od tvoje agencije smo primili poruku reviziju poternice. Kris je viđen u Koloradu. Ti si mu pomogao, poruka kaže. CIA te je proglasila otpadnikom i zahteva da i ti budeš ubijen sa Krisom.

Sol je promrmljao Eliot.

Za ime Boga, hoćeš li mi kazati šta ...? Nervozna, pogledala je u iznenadne poglede gostiju koji su sedeli blizu njih. He možemo da razgovaramo ovde. Onda gde?

U tami, Sol je gledao kroz prozor prema udaljenim svetlostima spomenika Vašingtonu. Lepo mesto.

Deset blokova od naše ambasade rekla je Erika, stojeći pored njega.

Nije davao ni pet para na pogled. NJegov razlog zbog kojeg je zurio kroz prozor bio je da testira nju. Na oprezu, čekao je da ona krene na njega da ga ubije. Kada nije to Učinila, povukao je draperije i okrenuo lampu iz ćoška u Drugom pravcu kako on i Erika ne bi bacali senku na zavese.

Klimnuo je glavom pokazujući da mu se dopada dnevna soba, sa nameštajem koji je bio jednostavan ali pažljivo

odabran, elegantan. Beh je ispitaio spavaću sobu, kuhšvu i kupatilo. Kao što je obećala, iije naišao na cimera, niti ikoga ko je čekao na njega.

Mikrofoni?

Proverila sa.m jutros.

Sada je večs. Upalio je televizor, ne zato što je želeo da buka priguši njihov razgovor već zato što mu je bio potrebam konstantni zvuk zbog testa. U kuhinji je video portabl radio. Sada ga je uzeo i upalio, okrenuvši talase FM. Podslio je sobu u kvadratu, proveravajući svaki deo tražeći prislušivače tako što je polako pomerao skalu na radiju. Skriveni mikrofoni su normalno bio naštelo na talase FM koje nije koristila lokalna stanica. Sve što je onaj koji je prislušivao morao da uradi bilo je to da čska na nekom mestu koje je blizu, da prilagodi radio na FM talase koje je sam izabrao i da sluša svs što se kaže blizu mikrofona koji je on postavio. Sasvim slično, Sol je mogao da koristi radio kako bi uhvatio isti prenos. Dok je pomerao skalu, ukoliko bi čuo da buka sa televizora dolazi sa radija često kao kreštava pozadina znao bi da se soba prislušuje. Sada, bez obzira koju stanicu na FM pokušao da uhvati, nije uspeo da na radiju čuje i snimljeni smeh što je išao uz komediju situacije prikazivanu na televizoru. Pogledom je pažljivo osmotrio tavanicu, zidove, namešaj, pod. Zadovoljan, ugasio je televizor i radio. Soba je delovala neprirodno tiha.

Ugovor? rekao je kao da njihov razgovor u restoranu nije ni bio prekidan. To je jedini razlog zbog kojeg tvoji ljudi jure mene? Zato što ja pomažem Krisu?

Koji bi drugi razlog mogao biti? Erika je podigla obrve, zbunjena. Mi mrzimo da pomažemo Rusima, ali ugovor mora da bude održzvan. Abelarovo osnovno pravilo. Ako ono bude uništeno, mi ćemo potonuti u haos.

Znači, ako budeš imala šansu, ti ćeš me ubiti? Drugara Jevrejina, bivšeg ljubavnika..?

Erika nije odgovorila. Skinula je svoj sako. Dva gornja dugmeta njene bluže su bila otvorena, jer se bluza napela preko njeinih dojki. Dao si mi šansu pre nekoliko minuta dok si gledao kroz prozor. Nisam je iskoristila.

Zato što si ziala da sam to učinio namerno da bih video kako ćeš da reaguješ.

Ona že nacerila.

Bljesak zabavljan.a u njenim očima naterao je i njega da se zauzvrat nasmeši. Osećao je da ga podjednako privlači, baš kao i pre deset godina, želeo je da je zapita kako je, šta se desilo otkako su se poslednji put videli.

Ali, morao je da potisne svoju želju. Nije smeo nikome da veruje, osim svome bratu. Osim toga, Kris je tamo napolju. Ako bi me ubila...
Pretpostavila sam da imaš zaštitu. On bi me našao i osvetio Li se. Bila bih luda da pokušam išta osim ako vas ne bih imala obojicu na gomili.
A c druge strane, možda imaš i sreće. Nemam vremena za sve to. Potrebni su mi odgovori. Eliot me juri, ali ne zbog Krisa. to je samo čisto Eliotovo izvlačenje. Do đavola, on je zahtevao od Krisa da me nađe pošto je Kris već prekršio ugovor.

To je ludo.

Naravno. Sol je gestnkulirao u frustraciji. Ako bi Rusi znali da je Eliot molio Krisa za pomoć umesto da ga ubije, oni bi raspisali drugu poternicu. Eliot je reskirao svoj život da bi pokušao da mene nađe.

Zašto?

Da bi me ubio.

Očekuješ da ti to verujem? Eliot ti je kao otac. Sol je masirao svoje čelo koje ga je bolelo. Nešto je važnije od njegovog odnosaprema meni, važnije od ugovora, toliko važno da on mora da me se otarasi. Ali prokletstvo, ja ne znam šta je to. Zbog toga sam i došao kod tebe. Kakobihja...?

Atlantik Siti. Pre nego što je Kris prekršio ugovor. Čak i tada, Mosad je došao za mnom. Ja moram da pretpostavim da tvoji ljudi pomažu Eliotu.

Nemoguće!

Nije! To ce desilo!

Erikine oči su bljesnule. Ako bismo mi pomagali Eliotu, ja bih za to znala. Mnogo toga se promenilo od poslednjeg puta kada sam te videla. Ja sam službenik u našoj ambasadi, ali u stvari, ja sam sada pukovnik u Mosadu. Ja kontrolišem naše obaveštajne timove na istočnoj obali. Ukoliko ja ne odobrim, niko od naših ljudi ne bi pokušao da te ubije.

Onda ko god da je to naredio, tebe je slagao, i to zataškao. Neko u Mosadu radi za Eliota.

Erika je nastavila da besno gleda u njega. Ja to ne mogu da prihvatim! Ako je ono što ti govoriš istina... Slegnula je ramenima, podižući ruke uvis.

Sačekaj samo malo. Ovo je besmisleno. Ja raspravljam sa tobom, a čak ne znam ni detalje. Ispričaj mi sve. Tačno sve kako se zbivalo.

Sol se skljojao na stolicu. Pre deset dana, Eliot je zatražio od mene da uradim posao. Fondacija Paradigma.

Erikine oči su se razrogačile. Grupa Endrjua Sejdža. Predsednikov prijatelj. To si bio ti? Predsednik krivi nas.

Ali zašto?

Fondacija Paradigma je radila za predsednika. Grupa američkih bilionera koji su pregovarali sa Arapima da bi dobili jeftiniju naftu pod uslovom da Stejt Department prekine sa svojom lojalnošću prema Izraelu. Predsednik misli da smo mi, uništavajući Fondaciju, štitili naše interese. I zaustavili pregovore rekao je Sol. Konačno, jednom je predsednik bio logičan.

Nastavi. Šta se desilo?

Misliš, konačno sam zaslužio tvoju pažnju? Shvataš li? Ako meni pomažeš, pomoći ćeš vama.

Spomenuo si Atlantik Siti.

Posle posla, Eliot me je poslao tamo da nestanem iz vida.

Apsurdno. To nije mesto za skrivanje.

Prokletu si u pravu. Ali ja uvek radim ono što mi Eliot kaže da radim. Ja ne raspravljam. Neko je iz Mosada pokušao "da me ubije u kasinu. Zvao sam Eliota da bi me zaštitio. Poslao me je u hotel gde je tim Mosada namestio zamku. Jedino je Eliot znao gde ja idem. Tim mora da je radio za Eliota, Ja ti kažem da je to nemoguće!

Zato što ti nisi znala za to? Ti si naivna.

Zbog nečeg drugog. Ko god da je pomogao Eliotu takođe je pomogao onoga, bilo koga, ko je želeo da Sejcova grupa bude uništena. Mi nikada ne bismo bili toliko glupi da ubijemo predsednikovog prijatelja, bez obzira koliko strašno želeli da se pregovori zaustave. Mi bismo bili prva zemlja koju bi predsednik optužio, što se tačno desilo. Napad nam ne bi pomogao on bi nam samo naštetio! Koji bi se Mosad tim okrenuo protiv Izraela? Možda nisu znali zbog čega je Eliot želeo da mene ubije. Možda nisu znali za vezu između mene i Fondacije.

I dalje ne razumem zbog čega si toliko uveren da su oni bili Mosad.

Ajde, razmisli. Koristili su donji deo svojih dlanova u borbi rukanaruku. Koristili su Berete i Uzije. Išli su onim ravnostopalo i polučučanj položajem raDi održavanja ravnoteže. Niko drugi nije naučen da to radi. Čak su i prigušivače pravili na način na koji to rade tvoji ljudi.

Ona je gledala netremice u njega, ne verujući.

Kris se peo poput mačke uz stepenice, dok su mu cipele sa gumenim đonom meko doticale beton. Uz sam zid, daleko od pogleda bilo koga ko bi posmatrao niz gelender stepenište, približavo se lagano svakom odmorištu. Fluorescentne svetlosti su zujale dok je on osluškivao druge zvuke iznad sebe. Proveravajući svih pet nivoa, nije naišao ni na koga, a oida je sišao dole za jedan nivo niže da bi otvorio protivpožarna vrata, proučavajući hodnik na čtvrtom spratu. Stanovi sa brojevima iznad vrata ređali su se u

dva niza, sa obe strane hodnika. Direktno c njsgove des11e strans, spazio je lift, pritisnuo njegovo dugme, i čekaao. Svetlost iznad vrata pokazivala je 5, zatim 4. Zvonce se oglasilo kada su se vrata lako otvorila. Držeći ruku na mauzeru, uverio se da nema nikoga.

Bože, mislio je. Zgrada je bila sigurna, što je moguće više bilo, mada mu se nisu dopadale labave brave na spoljnim vratima koje su zamenjivale stražara u predvorju. Razmišljao je u sebi. da li bi trebalo da nastavi da sa ulice posmatra zgradu. Problem je bio što iz svog skrovišta nije mogao da vidi iza, niti da otkrije da li onaj ko bi ušao u zgradu stanuje tu ili juri Sola.

Oeim toga, nije kogao ni da zna da li je nevoda već unutra, u zgradi. Morao je da pretpostavi da agenti različitih obaveštajnih službi potebno Eliotove osmatraju ljude koje bi on i Sol voleli da zamole za pomoć, i Erika je svakako svrstana kao njihov prijatelj, iako se sa nom nih dvojica nisu videla od 73će. Bilo je moguće da niko nema pojma koliko je bilo blisko njihovo prijateljstvo, ali kako je njima bila potrebna njena pomoć, Kris je verovao da je ono pravo. Sada kada je proverio zgradu bio je malo smireniji, znaju či da je Erikin stan c leve strane, pola puta niz hodnik bio zaštićen. Lovac ne bi mogao da dođe do četvrtog sprata, bilo stepenicama ili liftom, a da Kris za to ne zna. Vratio se stepeništu za servisnu službu. Ostavio poluotvorena vrata i osluškivao zvonce lifta ili korake ispod sebe.

Nešto ranije, smešio se sa krova u blizini Sola, prepoznajući Erikinu figuru kada je napuštala stan i kretala ulicom, uživajući u sećanju na prvi susret kada ju je upoznao, kada su on i Sol otišli na specijalni trening u Izrael 1966. Onda, kao i sada, nena je elegaicija varala. Veteran izrae lskog Šestodnevno rata u 67 i Oktobarskog rata u 73" bila je sposobna zaista i podjednako ubitačia baš kao i svaki muškarac. Ironija, mislio je. U Americi su jake žene smatrane opasnošću, u Izraelu su poštovane kao dragocenost, budući da opstanak njihove macije nema prostora za seksualne predrasude. Škripa vrata koja su se otvarala ispod njega zabrinula su ga. Okrenuo se ka gelenderu, spazio senke na dnu stepenica. Dok su se vrata dole zatvarala, on je iskoristio njihov zvuk da se pomeri na nivo iznad, izvukavši svoj Mauzer, prilepljujući se i legavši na stomak uz ledeni beton.

Senke su mogle pripadati ljudima koji su stanovali U zgradi i koji su više voleli da idu pešice kako bi održali kondiciju, umesto da idu liftom. Ako se popnu slučajno sasvim do rope, OH, he ih prestraviti svojimMauzerom. Morao je da beži.

Svetlosti su zujale, skoro pokrivajući meko grebanje cipela o stepenike, dok su koraci dolazili nagore.

Drugi sprat, mislio je. He, treći. Zaustavljaju se. Gotovo da se opustio, a onda je ispravio svoju pretpostavku.

Četvrti, direktno ispod njega. Koraci su zastali. On je stegnuo Mauzer, zureći u iskrivljene siluete koje su se obrisima senke produžavale nagore. Uperio je Mauzer. Gde su stanari? Kao da je senka bila dva santimetra viša. U sekundi, spazio im je lica. Stegao je prst na obaraču, odjednom osetivši neki strah.

Senke su se zaustavile. Vrata su se tamo dole otvorila uz škripu, zatim zatvorila.

Ispravio se u čučanj i uperio Mauzer dole niz stepenice. Nikoga nije video, pojurio je dole. Oprezan, otvorio je vrata i provirio.

Bila su to dva muškarca na pola puta dole, u hodniku, gledajući u levu stranu gde se nalazio Erikin stan. Jedan od njih je u ruci držao automat kratke cevi, nema sumnje U zi, dok je drugi aktivirao granatu.

Kris ih je video kasno. Prvi je čovek opalio. U neprestanoj zaglušujućoj grmljavini, meci Uzija su uništili vrata Erikinog stana. Razbijena oplata letela je kroz vazduh, lomeći se pri padu na tepih. Kise li smrad eksploziva ispunio je hodnik. Čovek sa automatom je menjao svoj smer, nastavljajući da pritiska obarač Uzija, obasipajući mecima zid do vrata. Drugi je čovek oslobodio polugicu na granati i šutnuo vrata čija je brava i ovako bilaraspadnuta, pripremajući se da bombu ubaci u stan u času kada vrata padnu.

Kris je opalio dva puta. Drugi se čovek okrenuo od udara u lobanju i u rame, ispustivši iz ruke granatu. Prvi je čučnuo, pucajući natrag, na Krisa. Uprkos buci, Kris je čuo zvono. Pognuo se u kućištu za servisere. Koraci su pojurili iz lifta. Čovek sa puškom je nastavljao da puca. Uporedo sa grmljavinom metaka, ljudi su vrištali, njihova tela su se trzala, padala. Granata je eksplodirala, ispunila dimom hodnik, šrapnel je šištao. Smrad eksploziva ispunio je Krisove nozdrve. Borio se da ponovo oslušne zvonjavu u ušima, da čuje zvuke u hodniku.

Na oprezu, proverio je kroz vrata kućišta. C njegove desne strane, ispred lifta, dva su čoveka sa Uzijem ležala nspomično u lokvi krvi.

Naravno. Dva su para držala na oku oba pravca dolaska na ovaj sprat. Ali njihov tajming nije bio dobar. Lift je stigao suviše kasno. Drugi je par čuo pucnjave i izleteo iz lifta da bi bio ubijen od strane čoveka kojem je hteo da pomogne.

Okrenuo se nalevo. Onaj sa automatom koji je pucao u vrata Erikinog stana, ležao je raskrečeno pored svog mrtvog kompanjona, a lice mu je bilo razmrskano.

Čuvši uspaničene glasove u stanu, Kris je pojurio dole niz hodnik. Erikina vrata bila su uništena. Gurnuvši ih i sasvim otvorivši, Kris je ušao u dnevnu sobu. Kiša metaka iz Uzija uništila je nameštaj, raznela televizor. Zaveses su visile u fronclama.

Sole? Ali, Kris nije video tela.

Gde su, do đavola, bili?

Čim je prvi zvuk metaka Trošišao kroz vrata Sol se bacio na tepih, čuvši da je Erika to isto učinila. Njegov je impuls bio da otpuzi do kuhinje, ili do spavaće sobe. Ali onda su meci probili kroz zid umesto kroz vrata, krećući od visine struka i idući nadole. Tepih preko kojeg su oni trebali da otpuze bilo prema jednoj bilo prema drugoj prostoriji bio je raznesen. Komadići tepiha leteli su u sistematskom šablonu, napred i nazad, od udaljenog kraja sobe prema sredini gde je on ležao. On i Erika morali su da idu u suprotnom smeru, dale od metaka prema zidu pored vrata. Osećao je kako vrata drhte iznad njega. Delovi maltera su ga zasipali. Tepih je odskakivao. Da je čovek sa automatom samo ciljao nešto niže...

Vrata su pukla. Sol je uperio svoju Beretu, čuvši dva pucnja iz pištolja, telo kako pada, urlike, jednu eksploziju, tišinu.

Držeći se zida, uspravio se na njega, osećajući da Erika čini isto. Čuo je napolju vikanje i naciljao prema senci u vratima.

Sole! neko je viknuo. Senka je ušla.

Sol je otpustio prst na obaraču.

Kris se okrenuo, sa zebnjom gledajući uz zid. Jesi li pogoden.

Sol je odmahnuo glavom. Šta se desilo?

Nemamo vremena za priču. Moramo da bežimo odavde. Vrata su se u hodniku otvarala. Žena je kriknula.

Muškarac je dreknuo Zovite policiju!

Kris se sledio, zureći pored Sola u nešto u sobi. Štajebilo?

Sol se okrenuo prema Eriki, uplašen da je ona pogođena. Ona je gledala u obojicu, povlačeći se od stolice iza koje je izvukla skriveni pištolj, još jednu Beretu.

He!

Naciljala je na Krisa. Sol se setio onoga što mu je rekla ranije. Bila bi luda da pokuša da ubije Sola osim ako bi imala šansu da...

He!

Suviše kasno. Opalila je. Sol je čuo bolesni zvuk metka kojije pogodio meso. Ječane. Okrenuo se napeti. Iza Krisa, muškarac sa pištoljem zateturao se unazad prema zidu u hodniku, dok mu je iz vrata šikljala krv.

Kris se uhvatio za jednu stranu glave. Isuse!

Promašila sam te rekla je Erika.

Ali za pola santimetra! Metak mi je oprlio kosu!

Možda si više voleo da ga pustim da te ubije? Kroz razbijene prozore začule su se sirene koje su zavijale u noći.

Erika je požurila prema vratima. Sol je brzo išao za njom. Odakle je ovaj tip došao?

U času kada je već bio u hodniku, jureći pored tela koja su ležala na podu, shvatio je odgovor. Niz hodnik, iz stana koji je bio odmah do Erikinog, jedan je čovek uperio Uzi. Erika je opalila. Sol i Kris su jednu sekundu kasnije

pucali. Čovek je jeknuo, prstima je i dalje stezao obarač, padao je na pod.

Uzi je ispao iz njegove ruke. Erika je pojurila prema liftu.

He rekao joj je Sol. Bićemo unutra uhvaćeni u zamku.

He raspravljaj, prokletstvo! Izbegavajući lokvu krvi oko tela, ona je pritisnula dugme od lifta. Vrata su se otvorila. Uguralaje Krisa i Sola unutra, dotakla dugme za peti sprat, i vrata su se lako zatvorila.

Solov je stomak pao dok se lift podizao.

He možemo ići dole rekla je ona. Bog sveti zna ko čeka u predvorju.

Policijaili... Istegnuvši se, povukla je ploču sa krova lifta.

Sol se ispravio kada je spazio vrata iza ploče. Izlaz za hitne slučajeve.

Proverila sam onoga dana kada sam iznajmila stan rekla je ona. U slučaju da mi treba privatni put za bekstvo.

Sol je gurnuo vrata da bi ih otvorio. Lift se zaustavio. Dok mu se stomak vraćao na staro mesto, Sol je video kako Kris drži dugme kojim vrata na liftu ostaju zatvorena. Skočivši rope, Sol je uhvatio ivice vratašca na krovu lifta i uspeo se kroz uski izlaz, klečeći u mraku. Spustio je ruku dole da bi uhvatio Eriku, osećajući miris kolomasti na kablovima lifta koji su visili pored njega.

Nije im bilo potrebno da prisluškiju moj stan ili Da posmatraju zgradu spolja. Ona se uspela i kleknula pored njega. Ti si video. Imali su dva čoveka u stanu pored mog. Čim si ti stigao, poslali su pomoć.

Iz lifta, Kris im je dodao ploču. Istežući se i izvukavši gore, nagnuo se, vrativši ploču na njeno mesto, zatvorio je vratašca na krovu lifta. Šta sada? Svemogući Bože, prašina. Jedva da mogu da dišem.

Iznad nas. Na krovu, postoji nadgradnja za lift. To je prostor za mehanizam lifta. Erikin glas je odjekivao u mračnom prolazu. Popela se, dok su joj že cipele ljuštile oslanjajućm že o betonski zid.

Sol je krenuo rukom nagore, dodirnuvši metalnu šipku. U trenutku kada su mu se cipele odlepile sa krova lifta, začuo je tutnjavu. He! Lift je silazio! On je visio. Krise!

Pored tebe!

Solovi prsti skoro da su se odlepili sa nauljane šipke.

Ako bi pao, ako je lift otišao skroz dole, do prizemlja ... Zamislio je kako mu telo propada kroz krov lifta i zažmurio kako bi skupio svu snagu i još se čvršće uhvatio za šipku. Erikina ruka je šaka stegnula oko zgloba. Uspeo je da se iskobelja rope.

Sagni glavu naredila je. Mehanizam lifta je tačno iznadtebe.

Sol je osećao kablove kako se pomeraju, vazduh koji je prolazio kroz zupčapike i mehanizam lifta koji je radio. Zgrbio se uz betonsku ivicu.

Moja jakna rekao je Kris. Uhvaćena je u zupčanike. Tutnjava zupčanika bila je još pojačana ehom u otvoru.

Sol se okrenu ka Krisu, ali nemoćan, slep. Tutnjava je prestala. Kablovi su podrhtavali u mestu. Tišina ga je zagušila.

Čuo je kako se cepa odelo. Moj rukav kazao je Kris. Moram da se izvučem pre ...

Tutnjava je ponovo počela, zaglušivši Krisove reči. Sol je rukom posegnuo za njim, gotovo izgubivši svoju ravnotežu, napinjući se da ne padne.

Uspeo sam rekao je Kris. Ode mi jakna.

Lift se zaustavio ispod i šh. Kada je tišina ponovo zavladała, Sol je čuo kako su se vrata otvorila. Jedan glas koji je odavao muku, zaječao je, neko je hteo da povrati. Gore je nego što su nam kazali! Ovo je prokleta klanica!

Zovi stanicu! Trkom! Potrebna nam je pomoć! Koraci su poju rili ka liftu. Vrata su se zatvorila lako. Tutnjava je ponovo krenula, kako je lift išao nadole.

Blokiraće kuću rekla je Erika,

Onda hajdemo odavde.

To i pokušavam. Postoje na krovu vrata za servis službu. Ali ona su zaključana,

Sol je čuo zveckaljedok je ona vukla katanac. Ovde smo se zakucali?

Lift se zaustavio. Čuo je škripanje metala.

Šrafovi na šarkama. Jedan sam oslobodila, Erika je tiho govorila. Sol je čuo dalju škripu. Evo. Uspela sam.

A šta je ia drugom šarkom? Uzmi moj nož.

Mrda se. U redu, uspela sam i opu. Povukla je vratašca. Kroz prolaz, Sol je odahnuo kada je spazio odsjaj gradskog osvetljenja. Nagnuo se više hvatajući sveži vazduh.

Oni će proveravati krov rekla je Erika. Moraćemo da čekamo sve dok ne završe. Uprkos Solovoj želji da odu, ziao je da je ola u pravu, nije raspravljao. Mogu da vidim vrata koja idu na krov dodala je ona. Ako se otvaraju, imaću vremena da zatvorim ova vratašca i da vratim šrafove natrag u šarke.

Lift je zagrmeo ponovo, penjući se. Muški se glas čuo sve glasnije, ali ipak prigušeno. Pogrebnik je na putu ovamo. Mi pretražujemo zgradu. Ko živi u tom stanu?

Žena. Erika Berenštajn.

Gde je, do đavola, ona? Pretražio sam stan. Nisam video nijedno telo.

Ako je ona još u zgradi, naći ćemo je.

Deset minuta kasnije, dva policajca pojavila su se na krovu. izašavši kroz vrata napolje, uperivši revolvere i batsrijske lampe. Erika je zatvorila vratašca od izlaza Iz prostorijice za mehanizam lifta tik ispod samog krova, bešumno vrativši šrafove u šarke. Sol je začuo korake i glasove.

Ovde rope nema nikoga.

A vratašca za lift?

Svetlost baterijske lampe zasijala je kroz rešetku na vratašcima. Sol se uvukao u mrak, zajedno sa Krisom i Erikom, duboko u seiku tame.

Evo je brava.

Koraci su se približili.

Budi oprezan. Ja ću ostati iza tebe i pokriti te. Sol je začuo klepetanje dok je katanac vučen.

Jesi li zadovoljan?

Kapetan je rekao da moramo da budemo pažljivi.

Kakve to veze ima? On sam lično dva puta proveri. A onda pošalje nas da provsrimo trećiput.

Koraci su se udaljili. Vrata na krovu škripnula su, zatvarajući se.

Sol je odahnuo. Znoj mu je pekao oči. Duplai trostruka Provera? mislio je, zabrinuto. Ovde smo u klopci.

Cele noći, lift je nastavljao da ide gore i dole, podižući prašinu koja im je obavijala lica i koja im je zapušavala nozdrve, tako da ih je terala na povraćanje. Pošto je Erika ponovo otvorila vratašca na kućištu od lifta, smenjivali bi se na mestu sa kojeg su mogli da udahnu, jedan po jedan, sveži vazduh kroz otvor. Sol je nastavio sa proveravanjem na sjajnim kazaljicama svoga sata. Kratko posle šest sati, počeo je da opaža Krisa i Eriku, njihove skrivene siluete su postajale sve vidljivije kako se jutarlje sunce probijalo kroz rešetku.

U prvi mah smatrao je svetlost dobrodošlom, ali kako je počeo da se još više znoji, shvatio je da otvor postaje sve topliji, jer prima sunčevu svetlost koja se odbija o kućišta lifta. Osećao se da se guši. Skinuvši svoju jaknu, hladio se umazanom košuljom, sklanjajući je, splejenu, sa grudi. Oko jedanaest sati, skinuo je i košulju.

Bili su ukočeni, sklokani, samo u svom donjem vešu. Erikin prslučić boje mesa slepio se uz njene grudi, dok je znoj u potočiću išao kroz prolaz između dojki. Sol je gledao u njeno iscrgšeno lice, bojeći se za nju, konačno došavši do zaključka da je ona jača od Krisa i njega. Verovatno bi nadživela obojicu.

Okolo podne, lift je već išao manjom učestalošću gore-dole. Kola hitne pomoći i njihovi službenici već su bili, zajedno sa stručnjacima za sudsku medicinu, i otišli su. U toku noći, tela su odpešana. Iz razgovora u liftu koji je prigušen dopirao do njih, Sol je shvatio da su dva policajca čuvala Erikin stan, a dva druga policajca stajala kao straža u predporju. Još nije bilo sigurno da se kreće. Tako zaprljani, privukli bi pažnju ako bi se pojavili na dnevnoj svetlosti. Zato su i ostavili da čekaju, boreći se da dođu do nje. Kada je sunce zašlo, Solu se pred očima mutilo. Njegove su ruke otežale. U stomaku su ga hvatali grčevi zbog dehidracije. Konačno su stigli do granice oko koje su se složili dvadeset četiri časa posle napada.

Puzeći klonulo kroz uska vratašca, posrtali su pokušavajući da se usprave na krovu. Prstima koji su drhtali bez snage obukli su odeću, hvatajući kao riba sveži vazduh, gutajući ga suvo. Vrtelo im se u glavi dok su gledali netremice prema udaljenom bljesku zgrade Kapitola.

Toliko toga treba uraditi rekao je Kris.

Sol je znao na šta je Kris mislio. Bilo im je potrebno neko sredstvo transporta, bila im je potrebna voda, hrana, mesto gde bi se okupali i pronašli čistu odeću, gde bi se odmorili. Iznad svega naspavali.

A posle spava? odgovori.

Mogu da nam nabavim kola Erika je sklonila svoju Dugu tamnu kosu iza ramena.

Tvoja ili kola ambasade? Kris nije čekao na odgovor. Odmahnuo je glavom. Suviše riskantno. Policija zna ko

si ti. Kako nisu našli tvoje tlo, oni bi morali da dođu do zaključka da si i ti umešana. Osmatraju već tvoj parking prostor ispred zgrada. Otkriće mesto gde si zaposlena i osmatraće ambasadu.

Imam rezervna kola. GBSne su sa grudi podigle dok je lavlila bluzu.

Zakopčala je rukavs. Koristila sam drugo ime kada sam ih kupovala. Platila

sam gotovinom. Crni fond iz ambasade. Držim ih u garaži na drugom kraju grada.

I dalje ostajemo sa drugim problemom mestom gde ćemo otići rekao je Kris. Policija ima laše opise od suseda koji su nas videli napolju, izvan stana. He smemo da rizikujemo da idemo u hotel. Dva muškarca i jedna žena bićmo upadljivi.

A ko godda nas juri, provsriće tvoje prijatelje dodao je Sol.

Nema hotela. Nema prijatslja rekla je ona.

Pa šta onda?

Presta: šte da se mrštite. Zar ne volite iznenađenja?

Kapetan službe za ubistva stezao je slušalicu telefona u svojoj kancelariji, zureći slepo u polupojedeni semdvič na svom zakrčenom radnom stolu. Dok je slušao zapovedlički glas c drugs strale žice, izielada je izgubio apetit. NJegov je čir počeo dapeče kao lud. Iza prizora koji je mogao da gleda kroz otvorsli prozor, zavijale su sirene kroz vašilgtonsku noć. Naravno. Kapetal je uzdahnuo. Gospodile, ja ću se za to pobriluti. Ja garantujem da neće biti problema.

Napravivši grimasu u znak odvratnosti, spustio je slušalicu obrisavši zloj kao da ga je tselson zarazio. Jedal se muškarac pojavio u vratima, Bacajući pogled preko svog stola, kapetai je video svog poručnika mršavog lica bez jakne, razpezais kravate, zgužvanih ru kava savijsnih do lakata kako pali cigaretu.

Iza poručlika, tselsonm su zvoili kao poludeli; mašins za kucanje su lupale. Vredni detektivi su pretraživali doku.meltaciju i ispitivali svedoke, Ta grimasa na tvome licu rskao je poručpik Izgledaš kao da si čuo da te sada vlada šale la još jedlu vežbu.

Sranje. Kapetak je utoluo u svoju staru stolicu.

Šta ne valja?

Krvoprolieće prošle loći. Šestorica ljudi sa taman toliko oružja kojim bi osvojili malu zemlju, odleteli su u vazduh u laizgled običloj stambsnoj zgradi.

Nemaš nikakvih tragova?

Morao bi tako reći. Nije se ni desilo. Poručlik je povukao još jedal dim cigarete. O čemu

to do đavola govoriš? Prošao je pored ormarića sa dokumsntacijom i ušao u sobu,

Poziv koji sam upravo dobio. Kapetal je pokazao rukom prema telefoiu, pul lezadovoljstva la licu. Poziv je došao odgore. Mislim, toliko odgore da čak le smem li da pomislim da ti kažem od koga. Muka mi je već pri samoj

pomisli na to. Ako ne budem vodio ovaj slučaj kako bude trebalo, vratiću se u patrolu. Trepluvši, kapetal se uhvatio čvrsto za stomak koji mu js goreo. Ovaj prokleti grad pomislim da je zaista Bogu iza logu.

Pa za ime sveta, hoćeš li mi rsći?

LJudi koji su ubijeni. Vlada je uklolila njihova tela. Kapetanu lije bilo potrsblo da objašnjava la koju je

"vladu" mislio. Obojica, i ol i poručnik, radili su do voljno dugo u Vašingtonu da bi razaznavali sinonim za tajnu aktivnost. Iz bezbednosnih razloga, njihova tela neće biti ideltifikovala. Zvanični posao. Bez publiciteta. Vlada vodi računa skoro o svemu.

Skoro? poručnik je ugasio svoju cigaretu u pepeljari koja je do vrha bila puna čikova. To što govoriš nema smisla.

Dva muškarca i jedna žena. Imamo neno ime Erika Bereištajn. Imamo i detaljne opise. Ako ih pronađemo, imam broj telsfona koji treba da pozovem. Ali ne smemo da dopustimo da nas oni vide, i ne smemo mi da ih ščepamo.

To je b lesavo. U pucali su šestoricu, a mi ne smemo da ih uhapsimo?

A kako do đavola i možemo? Rekao sam ti da je vlada ukloiila leševe.

Tatela ne postoje. Ono što mi tražimo TO cy troje neubica krivih za masovno ubistvo koje se nikada nije desilo.

Erika je prva napustilazgradu. Jedan za drugim iKris i Sol su krenuli za njom, kratko posle njenog izlaska, koristeći se različitim izlazima, osmatrajući pomno tamu pre nsgo što he ss povući u senovits ulice. Uveripši se da ih niko ne prati, svako je za sebe pozvao taksi čim ss malo udaljio od susedstva, dajući vozaču uputstva da ih odvede u različitim smerovima na drugi kraj Vašingtona. Dok je Erika otišla na parking da uzme kola, Kris je čekao u piceriji za koju su se dogovorili. Sol je, sa svoje strane, otišao do prolaza u kojem su se nalazili aparati sa video igrama i odatle je, igrajući i sam, gledao prema ulici koju su izabrali.

Baš pre nego što će se oko ponoći zatvoriti taj prolaz između dućana u kojem su se nalazili aparati sa video igrama, spazio je plavi Kamaro kako se zaustavlja na krivini, dok mu je motor radio. Prepoznajući Eriku za volanom, izašao je, automatski osmatrajući ulicu dok je otvarao lrata pozadi. Nadam se da se vas dpojica nećete osećati zgužvano tamo pozadi.

Pitao se na šta misli. A onda je video Krisa kako čuči pogrbljeno odmah iza sedišta vozača. Prvo kućica za lift, sada ovo? Jeknuvši, i on se ugurao pozadi. Dok je Erika kretala iza okuke, on se skvrčio na podu, uz Krisa. Nećete ostate tako zbijeni dugo rekla je.

Sol je primećivao povremeni sjaj uličnih svetiljki dok je ona vozila. Koliko tačno dugo?

Jedan sat.

On je ponovo jeknuo, gurnuvši Krisa. Hej, skloni tu tvoju nogetinu.

Erika se nasmejala, Pajkani će da traže dva muškarca i jednu ženu. Ako nas vide zajedno, mogu da nas zaustave, tek da provere.

Nisam baš siguran rekao je Kris.

Ali, zašto da reskiramo?

To nije ono što sam hteo da kažem. Dok sam čekao u piceriji, bacio sam pogled na novine. Ubistva nisu nigde spomenuta.

To mora da su bile jučerašnje novine, rekla je Erika.

He, današnje su. Šestorica su mrtva. Tvoj je stan uništen. Ja sam očekivao priču na naslovnoj strani, naše opise, poslove. Proverio sam u drugim listovima, Nisam našao ništa.

Možda im je priča došla kasno da bi je ubacili u novine.

Pucnjava se desila četvrt sata posle deset uveče, prošle noći. Bilo je vremena na pretek.

Erikajeskrenulazaćošak. Farovidrugih automobila osvetljavali su njihov Kamaro. Neko mora da je tražio od novina da to ne stampaj u.

Eliot rekao je Sol. On je mogao da ukloni tela i da kaže policiji da se ne meša iz razloga nacionalne bezbednosti. Novine ne bi nikada saznale šta se desilo.

Ali, zašto? rekao je Kris. On nas juri. Morao je da ima naše slike na prvim stranicama svih listova u zem

lji. Sa toliko miogo ljudi koji nas jurs, imao bi mnogo više šanse da nas uhvati.

Osim ako nije želeo publicitet. O čemu god daje reč ovde, on to želi da ostane tajna.

Šta, 01 ša? Kris je stegnuo neki šcu. Šta je onda do đavola tako strašno važno?

Sol je osetio kako Kamaro skreće. U noći, glatki autoput odjednom se pretvorio u truckavi sporedni put. Pozadi, na podu kola, zgrabio je čvrsto rukama sedište. Zar tebe u ovoj kutiji ništa ne potresa?

Erika se nasmejala. Skoro da smo stigli. Sigurno je. Možete da ustanete.

Zahvalan, Sol se podigao Na sedište. Opuštajući se i naslanjajući o sedište, isteglio je svoje ukočene noge, zureći kroz prozor. Spetlost Kamara pokazala su se kroz grmlje c obe strane prljave uske staze. Gde smo?

Jug Vašingtona, Blizu Maunt Vernona.

Sol je rotapšao Krisa po ramenu, pokazujući prema šumarku. Iza njega, mesečina je obasjavala jednu impresivnu zgradu poput dvorca od crvene cigle.

Kolonijalizam? zapitao se Kris.

Malo kasnije. Sagrađen je u osamnaestom veku. Erika se zaustavila kolima tamo gde je staza skretala od ivice šumarka prema travnjaku ispred ogromnog trema. Farovima je osvetlila šumu iza.

Znaš ko tu živi? rekao je Kris. Složili smo se da ne smemo da reskiramo da idemo kod prijatelja,

On nije prijatelj.

Ko je onda?

Taj je čovek Jevrejin. Ja sam se sa njegovim sinom borila u Izraelu. Bila sam ovde samo jednom kada sam došla da mu javim da je njegov sin herojski poginuo. Progutala je knedlu. Dala sam mu fotografiju groba Dala sam mu medalju koju njegov sil nije doživeo da primi. Rekao je ako mi ikada bude trebala pomoć... Glas joj je zvučao promuklo.

Sol je osećao ono što nije rekla, Zнала si njegovog sina dobro?

Želela sam da ga znam. Da je ostao živ, možda bih sa njim ostala u Izraelu.

Sol ju je nežio zagrljio.

Kuća je ostala u mraku. Ili spava rekao je Kris ili nije kod kuće.

Samo je oprezan. Neočekivani posetioци u ovo kasno doba... ne bi upalio svetlost.

Liči na nas rekao je Kris.

On je preživio Dahau. Seća se. Sada verovatno gleda ovamo, pitajući se ko smo mi, do đavola.

Bolje da ga ne ostavimo da čeka.

Ona je izašla, idući pored svetlosti farova prema kući. Sa sedišta pozadi u kolima, Sol je posmatrao kako Erika nestaje iza žbu ma sa cvećem, kako je mrak guta. Čekao je pet minuta. Iznenada ga je uhvatila nervoza, i krenuo je rukom ka vratima.

NJena se vitka figura pojavila iz senke. Vratila se do kola.

Sol je uzdahnuo sa olakšom! ljem. Kod kuće je? Pomoći će nam?

Klimnula je glavom, vozeći kola pored kuće. Staza je krivudala prema tamnoj šumi iza zgrade. Rekla sam mu da je mojim prijateljima i meni potrebno da ostanemo. Rekla sam da je bolje da on ne zna zbog čega. Nije postavljao pitanja. Razumeo je. Kamara je truckao po stazi.

Sol se okrenuo. Ali, mi odlazimo od kuće.

Nećemo biti u njoj. Farovi Kamara osvetljavali su put između drveća.

Prozori su bili otvoreni i Sol je mogao da čuje pev ptica pred zoru. Magla se dizala. Raširio je ruke i ispružio ih kroz prozor, prema vlazi.

Ja čujem žabe rekao je Kris.

Potomak je ma lo ispred. Stigla je do čistine i jedne stare kamene kolibe, delimično pokrivenne vinovom lozom. On js rekao da je to njtggova gostinska kuća. Ima struju i vodu. Zaustavivši se, izašla je iz automobila, proučila kućicu, a onda klimnula glavom zadovoljno.

Dok je išla sa Solom, Kris je krenuo okolo, iza kolibe, insti! gktivno proveravajući okolinu. Drvene su stepenice skretale dole, niz strmu padinu do zamagljene reke. U tami, čuo je kako talasi udaraju o obalu. Nešto je pljesnulo. Omirisao je u vazduhu trulež.

Svetlost je dopirala kroz prozor kolibe, iza njega. Okrenuvši se, video je kako Sol i Erika otvaraju kredence u rustičnoj kuhinji. Prozori su bili zatvoreni pa nije mogao da čuje šta govore, ali je bio iznenađen njihovom međusobnom opuštenošću kao da deset godina koje su prošle nije ni bilo. Nikada nije doživeo takvu vrstu veze. Njegove su ga inhibicije preplavljivale. Grlo mu se steg lo kada se Sol nagnuo nad Eriku, nežno je poljubivši. Bilo ga je stid što ih posmatra, i okrenuo se, otišavši sa tog mesta.

Pre nego što će ući u kolibu, napravio je neku buku kojom je hteo da se najavi. Dnevna soba bila je ogromna, sa drvenim podom i gredama natavanu, koji se dizao u šiljak. Sa svoje leve strane, primetio js sto i sofu pored kamina c njegove desne strane, nameštaj koji je bio prekriven čaršavima. Preko puta mesta gde je stajao, video je dvoja vrata i ulaz u kuhinju. Osetio je u vazduhu prašinu.

Bolje će biti da otvorimo prozore rekla je Erika kada su ona i Sol došli u dnevnu sobu. Skinula je čaršave sa nameštaja. Prašina se digla. U ormanu ima nekliko konzervi sa hranom.

Kris je bio izgladneo. Podigao je prozor, udišući sveži vazduh, a onda proverio vrata koja su se nalazila preko puta njega. Spavaća soba, Kupatilo sa tušem. Da vam kažem nešto. Ja ću da kuvam. Vi možete da se prvo okupate.

Neću sse protiviti. Dotakla je svoju kosu, već ot kopčavajući svoju bluzu dok je ulazila u kupatilo, zatvarajući vrata za sobom.

Čuli su zvuk tuša, a onda otišli u kuhinju, gde su skuvali tri konzerve govedeg gulaša. Od pare Krisov je stomak počeo da krči. Voda je prestala da teče. Kada se Erika vratila, imala je oko glave peškir, a obukla je bademantil koji je pronašla u ormanu u kupatilu.

Izgledaš prelepo rekao je Sol. Podsmevajući se, napravila je kniks. A ti izgledaš

kao da ti je potrebno kupalje.

Obrisala je prljavštinu sa njegovog lica i nasmejala se. Ali ništa nije bilo smešno. Dok su jeli svojih prvih iekoliko kašika, nisu progovorili nireč. Konačno, Sol je spustio kašiku.

Oni ljudi u stanu do tvoga znali su da sam ja, a ne Kris, došao sa tobom kući. Pa čak i onda, poslali su tim ubica. Naravno, japomažemKrisu, ali on je onaj koji je prekršio ugovor. On bi trebalo da bude meta, ali nije bio. Ja sam bio. Zbog čega?

I Kolorado nema nikakve veze takođe sa ugovorom reklo je Kris. Bilo koji da je bio njihov razlog, oni nisu napali meie dok ja nisam pronašao tebe. Nisam bio ja taj kojeg su hteli. Bio si ti.

Sol je klimnuo glavom, zabrinuto. Atlantik Siti. Mosad.

Oni ljudi u mome stanu nisu bili Mosad Erika je insistirala. Meni bi bilo rečeno za napad. Oni bi se prvo uverili da sam ja na sigurnom pre nego što bi pokušali da tebe ubiju.

Ali, oni su se ponašali kao da su Izraelci.

Samo zbog toga što su korkstili Uzije i Berete? rekla je ona.

U redu, imaš pravo. Čak i Rusi ponekada koriste to oružje. Ali i druge stvari. Donji deo dlana u borbi rukanaruku.

I način na koji su pravili prigušivače, i njihov poluspušteni položaj zbog održavam ravnoteže kada su te napali. Znam rekla je Erika. Rekao si mi već. Te taktike ne dokazuju ništa.

Solovo lice je pocrvenelo od nestrpljenja. O čemu ti govoriš? Niko drugi nije na taj način vežban.

Nije tačno. Zurili su u lju.

Ko još? rekao je Kris. Čekali su.

Vi sami kažete da su oni izgleda u vezi sa Eliotom ona je nastavila ali da ih je vežbao Mosad.

Klimnuli su glavama,

Razmislite malo rekla je ona.

Bože moj rekao je Kris. U pravo si opisala nas.

Sva ta značenja nisu davala Krisu mira da zaspi. Ležao je na sofi i zurio prema zori koja se pomaljala hroz prozor. Iza zatvorenih vrata spavaće sobe čuo je prigušeno teško disanje Sol i Erika su vodili ljubav. Zatvorio je oči, boreći se da ne obraća pažnju na ono što je čuo, primoravajući sebe da se seća.

1966. Pošto su Sol i on završili svoj boravak u Vijetnamu i svoj deo koji su dugovali Specijalnim snagama, Eliot je želeo da obojica dobiju ekstra obuku, "konačni sjaj"; kako je to zvao. Leteći odvojeno do aerodroma Hitrou, izvan Londona, našli su se u delu u kojem se podiže prtljag. Ključevima koji su im bili dati, otvorili su svoje sefove i iz njih izvadili kofere pune odeće i veša

iz Francuske. U svakom je koferu takođe bila jedna jarmulka.

Dok su leteli za Tel Aviv, presvukli su se u toaletu. Stjuardesa je njihovu staru odeću stavila u kese za kupovinu i ubacila ih u prazni kontejner za hranu u zadnjem delu aviona. Na aerodromu, kada su prošli carinu, dočekala ih je snažna žena srednjih godina koja im je tepala. U svojim kopicama koje su držali na glavi i u odeći iz Francuske, ličili su na tipične pariske Jevreje koji su doputovali na svoj prvi boravak u kibudu, i tako je i trebalo da deluju dok su se ukrcavali u autobus koji je bio određen za putova] be van grada.

Nekoliko sati kasnije, bile su im date sobe u zgradi gimnastičke dvorane kompleksu za stanovanje sličnom YMCA u Americi. Rečeno im je da odmah odu u glavnu salu, oni i drugih dvadeset studenata tamo će se sresti sa jednim starim muškarcem koji se predstavio kao Andre Rotberg. NJegov ležerni izgled negirao je opasnu legendu koju je sam o sebi stvorio. Čelav i sa borama na licu, obučen u bele cipele, bele pantalone i belu košulju, ličio je na otmenog sportistu. Ali priče su o njemu bile sasvim drugačije. NJegov otac, učitelj mačevanja poslednjeg ruskog cara, učio je Andrea brzini i koordinaciji šake i oka što ga je izbacilo među prve u sportskim aktivnostima u Kembridžu tridesetih godina, britanskoj pomorskoj obaveštajnoj službi tokom Drugog svetskog rata i konačno, posle primirja 48e u izraelskoj obaveštajnoj službi. Iako Jevrejin, on je ostao britanski državljanin i zbog toga nikada nije uspeo da sebi omogući pristup u najuže krugove vlasti u Izraelu. He obazirući se na to, on je izmišljanjem sistema u treningu za samoodbranu koji se ne može po svojoj preciznosti meriti ni sa jednim drugim U svetu, dao sopstveni doprinos bez premca. Rotberg je sistem nazvao "uvežbavanje instinkta za ubijanje" i ono što su Kris i Sol videli toga dana jednostavno ih je zapanjilo.

Koristeći trolej koji je ogvođenom lancu visio sa tavanice ogromne prostorije, pomoćnik je na njega stavio nagi lež jednog, nedavno preminulog, muškarca dvadesetih godina, visine od oko metar i devedeset santimetara, Prs nego što je telo bilo upregnuto i zakačeno u vertikalnu poziciju, mora da je ležalo leđima gde se krv skuplala jer je leđna strana bila plavocrna dok je prednja imala žutu boju. Telo je visilo u stojećem položaju,

na nekih dvadesetak santimetara od poda, pored Rotberga. On je uzeo veliki skalpel i na obe strane grudi napravio po zarez veličine dvadeset pet santimetara, zatim je zarezao popreko na dnu. Dodatnim udarcima, odvojio je potkožno tkivo od rebarnih lukova i podigao ga da bi prikazao kosti. Čekao je dok studenti osmotre to što je uradio, njihovu pažnju odvlačeći ka nepovređenim rebrima. Vratio je kožu natrag i hirurškom trakom zatvorio posekotinu.

Kris to nikada nije zaboravio. Rotberg se namestio tako da je leđima bio okrenut ka lešu. Stajao je na punim stopalima, nogu raširenih u stranu, ruke ispruživši napred, dlanova okrenutih nadole, paralelno sa podom. Njegov je pomoćnik stavio metalni novčić na nadlanice obe ruke. Pomoćnik je brojao do tri. U magnovenju, Rotberg je obrnuo ruke i uhvatio novčiće. Ali istovremeno telo se trgnulo unatrag, dok je njegova oprema za podizanje udarila o kuku o koju je leš bio obešen. Rotberg je pokazao novčiće koje je uhvatio. Stavio ih je u džep i okrenuo se ka telu, skidajući hiruršku traku, podižući kožno tkivo. Rebra na obe strane grudnog koša bila su smrskana. Rotberg ne samo što je uhvatio novčiće brzinom očnog treptaja, istoga trena on je takođe podigao svoje laktove unatrag da bi udario leš, a pokret je bio toliko lak da je jednostavno bio neprimetan. Ovakva sposobnost ne samo da je zapanjujuća bilo kod koga, a kamoli kod čoveka koji je podobro zašao u šezdesete. Dok su drugi studenti šaputa

li od iznenađenja, Kris je pogledao oko sebe i prvi put spazio Eriku. Dakle, vidite objašnjavao je Rotberg ako bi vaš prijatelj bio još u životu, njegova smrskanarebrabi probiita pluća. Umro bi od gušenja do kojeg bi došlo zbog pene nastale od krvi i vazduha u njegovim plućima. Modar u roku od tri minuta, mrtav kroz šesnaest vremena na pretek da ubrizgate lek ako je to potrebno. Ali, ono što je najvažnije je to što vašu sposobnost da se branite od drugih gotovo uopšte ne umanjuje. Jer tri glavna oružja hoje vam vaše telo nudi, a koja ne gube svoju sposobnost čak i u slučaju naj"ozbiljnijeg udara jesu vrh vašeg lakta, kožica između vašeg palca i kažiprsta i donji deo vašeg dlana. U danima koji dolaze, učićete da koristite ta oružja brzo, uz koordinaciju i pravi položaj za održavanje ravnoteže. A sada ćemo ići da jedemo. Večera će vam pokazati pravi način na koji se koristi garota i nož. Za nekoliko narednih dana, to je sve što će biti prikazano i rečeno.

" Nekoliko narednih dana" pokazalo se da traju sedam nedelja, Od zore do zalaska sunca, svakoga dana osim jevrejskog šabata, Kris i Sol su prolazili kroz najintenzivniji trening kroz koji su ikada prošli, uključujući i

Specijalne Snage. Demonstracije su bile praćene praktičnim časovima, a onda napornim vežbama. Učili su i mačevanje i balet.

Zbog sposobnosti objašnjavao je Rotenberg. Morate da svhatite potrebu za usavršavanjem. Nije važna izdržljivost niti snaga. Nije važno koliko krupan ili jak bio vaš protivnik u poređenju sa vama samima, Dobro usmereni udarac u pravo mesto ubiće ga. Refleks, to je najvažniji faktor, otuda mačevanje i balet. Moraćete da naučite da kontrolišete svoje telo, da ga osećate, da vam mozak i mišići budu jedno. Misli moraju istog časa biti prenesene u akciju. Oklevanje, pogrešni tajming i udarci usmereni na pogrešno mesto pružaju vašem neprijatelju šansu da vas ubije. Brzina, koordinacija i refleks to su vaša oružja podjednako kao i vaša tela. Vežbajte dok niste iscrpljeni da se pomerate, dok vaše prethodno uvežbavanje ko liko god da je brutalno bilo izgleda kao praznik. Onda vežbajte još više.

Kada nisu bili u učionici niti u gimnastičkoj sali, Kris i Sol su provodili vreme u svojim sobama, razvijajući svoje sposobnosti. Imitirajući Rotberga, Kris je ispružio svoje ruke napred, sa dlanovima okrenutim nadole. Co l je stavio metalne novčiće na nadlanice obe ruke. Kris je trgnuo ruke i pokušao da obrne dlanove kako bi u njih dočekaao novčiće. Zatim je bio red na Sola da proba. Prve nedelje, obojica su mislila da je taj trik bio nemoguć da se ponovi. Novčići bi pali na pod, ili bi Kris ili Sol uhvatili novčiće suviše nisko i nespretno. Upravo si "ubijen", govorili bi jedan drugom. Ali pred kraj druge nedelje njihovi su se refleksi poboljšali dovoljno da mogu da uhvate novčiće u relativno brzom trenu. Činilo se kao da se novčići zaustavljaju u vazduhu, kao da su uhvaćeni u času pre nego što počnu da padaju.

Ali, novčići su bili prosti trik, ne konačni cilj. Onoga časa kada je sposobnost da budu uhvaćeni bila savladana i usavršena, druga teškoća se pojavila. Kao što je Rotberg objasnio, morali su da nauče ne samo kako da šalju udarac unazad laktovima, trenutno već takođe kako da to čine, podjednakom brzinom, prednjim dlanovima, napred. Vežbajući drugu metodu napada, Kris i Sol su stavljali olovku na sto. Pre nego što bi trgnuli svoje šake od novčića, morali su da gurnu olovku, sa stola pre nego što uhvate novčiće. I opet je trik izgledao nemoguć za ostvarenje. Nisu uspevali da uhvate novčiće, ili bi promašili olovke, ili bi njihovi pokreti bili suviše nespretni, pa bi ponovo jedan drugom govorili "Upravo si ubijen". Kao pravim čudom, pred kraj treće nedelje uspela su obojica da izvedu oba trika u jednom trenu. Ali ni guranje

olovke sa stola takođe nije bio krajnji cilj. Svojoj brzini i koordinaciji, sada su dodali tačnost, stavljajući mastilo na donji deo dlana svake ruke, a onda uvežbavali da, prilikom padanja novčića udare donjim delom dlana o predinu hartije koju su zatakli za zid. U prvo vreme ili nisu uspevali da ostave otisak mastila na sredinu papira ili nisu uspevali da uhvate novčić koji je padao, ali početkom pete nedelje mogli su da vide i otisak mastila na pravom mestu na hartiji što je visila na zidu kao i da vide novčić koji im je pao u ruke. Mogli su sebi da čestitaju. "Sada je drugi tip ubijen". Konačno. Rotberg je procenio da su dovoljno dobro uvežbani i da bi mogli da počnu da vežbaju na leševima. Ali poslednje nedelje insistirao je na poslednjem testu. Stavice novčiće u svoj cep. "Obucite ove postavljene jakne", rekao im je. "Vežbajte na sebi samima".

Kris je ležao na sofi u kolibi, posmatrajući sjaj prvog jutarnjeg sunca koji se probijao kroz prozor. Potomak je šaputao duž svojihobala. Povetarac je šuštao među granjem, Ptice su ievale. Sećao se, u tom kibucu u Izraelu nije bilo ptica. Samo vrelina i samo pesak i sedam nedelja znoja i kocentracije i bola. Ali kada je njegov trening instinkta za ubijanje bio završen, bio je bliži nego što će ikada biti cilju perfekcije koji je Eliot stalno spominjao između nekoliko izabranih, najboljih, najdisciplinovanijih, sposoban, ubilački, prvi u svetskoj klasi operativaca koji je mogao da započne svoju karijeru. To je bilo 1966, mislio je. Kada sam bio mlad.

Sada, posle uspeha, poraza i izdajstva, Kris je duboko Razmišljao o godinama koje su prošle. Agencija, manastir, agsncija ponovo, njegova provera u Rimu, Mesečeva ČRkva, grob koji je kopao u Panami. Šablon kao da je bio predodređen. U trideset šestoj godini, razmatrao je sve Što je bio naučio do tada. Analizirao je tih sedam nedelja U Izrae lu, sećaj ući se onoga što je Erika kazala da je opis ljudi koji su lovili Sola u Atlantik Sitiju takođe odgo

varao slici Sola i njega samog ljudi koji su bili u vezi sa Eliotom trenirao je Mosad. Ipak, ma koliko čvrsto pokušavao, Kris nije mogao da se priseti nijednog drugog Amerikanca u Rotbergovoj školi. Značenje koje mu se pojavilo u svesti odjednom je kao kamen palo na njegov stomak. Da li je Eliot i za to lagao? Da li je poslao druge kod Rotberga u različito vreme, čak iako je obećao Krisu i Solu da su oni bili jedini? Zbog čega bi Eliot lagao tako nešto?

Krisu je palo na pamet nešto drugo. Dok je Erika ječala u seksualnom orgazmu iza zatvorenih vrata spavaće sobe, on se setio trenutka pre šesnaest godina u Izraelu kada ju je prvi put video. Kratko posle toga, Sol je bio premeštn iz Krisove grule i stavljen u grupu u kojoj se nalazila Erika.

Uprkos intenzivnom rasporedu, nekako su njih dvoje pronašli vreme da postanu ljubavnici. Kris je osećao težinu na svojim grudima. U tim danima, njegova potreba da zadovolji Eliota bila je tako jaka da je Kris odbacivao svaku emociju osim svoje lojalnosti prema svome ocu i svome bratu. Sam je sebe čistio od svake želje za zadovoljavanjem i uživanjem osim ako to njegov otac ne bi odobrio. Seks je bio dozvoljen u terapeutske svrhe, ali ljubavna veza bila je nezamisliva. "Ona te kompromituje", Eliot je govorio. Emocija je nesigurnost. Ona te sprečava da se koncentrišeš. U misiji, onatge ubkja. Osim toga, ljubavnica može da se okrene protiv tebe. Ili neprijatelj može da nu drži hao svog taoca kako bi tebe naterao da se okreneš protiv agencije. He, jedini ljudi koje možeš da voliš i od kojih možeš da zavisiš samo smo ja i Sol". Težina ga je pritiskala sve više, gorčnna ga je preplavljivala. Jer, uprkos svojoj kondiciji, Kris jeste zaista doživeo emotivno iskustvo ne kroz ljubav prema ženi, već je iskusio krivicu zbog stvari koje je učinio i stid zato što je razočarao oca. Zbunjenost ga je razdirala. Žrtvovao je ono što je, sada je shvatao, osnovna ljudska potreba, kako bi zadovoljio svoga oca. A sada se njegov otac okrenuo protiv njega. Među svim izdajama, da li je Eliot izdao, slagao i za ljubav? Kris je uzdahnuo zbog žala za životom koji je mogao da spozna, životom koji mu njegov stid i njegova krivica sada ne bi ni dozvolili. Da nema potrebe da pomogne Solu, on bi sebe već ubio da prekine već jednom tu agoniju samoodvratnosti. Stvari koje me je Eliot naterao da učinim, mislio je u sebi. Stegnuo je pesnice. A obično se meni nikada nije desilo. Nesposoban da oseća bes prema Solu, ipak je osećao zavist jer je Sol uspeo da ostane iskren sa Eliotom pa ipak i za sebe da pronađe samoispunjenje. Bio je u stanju da oseti bes prema Eliotu, međutim, stresao se, tvrdo zatvorivši oči, uzdahnuo sa tugom. Da su stvari bile drugačije, pitao se, odlučno odmahujući glavom, da je on, a ne Sol stavljen u Erikinu grupu u Izraelu osećao je da se guši u grlu da li bi on bio taj koji bi je držao u naručju dok bi drhtala?

Erika je gledalasebe u ogledalu kabine za probu odeće. Kroz otvore za provetranje na vratima, čula je kako dve prodavačice razgovaraju. Stigla je u deset sati, kada se radlja otvarala. Nekoliko kupaca čekalo je da uđe unutra, tako da njena prljava suknja i bluza nisu privukli mnogo pažnje. Prolazeći brzo kroz odeljenje sa ženskom odećom, izabrala je prslučiće i gaćice, somotsku jaknu, vuneni džemper, farmerke i visoke kožne čizme. Presvukla se u kabini.

Uzimajući svoju odeću koju je svukla, otvorila je vrata i oprezno provirila, videvši da nema drugih mušterija. Prodavačica se okrenula kada se Erika približila.

Na nova kola ne idu stare gume kazala je Erika, želevši da napravi šalu. Bolje da sam išla kod kozmetičarke.

Ili da ste zvali svog dečka rekla je mlađa prodavačica, očigledno primećujući da Erika nije imala burmu.

Upravo smo raskinuli. Da vam iskreno kažem, bio je beskoristan. Prodavačice su se smejale.

Znam tačno šta hoćete da kažete rekla je mlađa. I moj je dečko beskoristan. Osim za...

Ponovo su se nasmejale.

Tako bih volela da sam mršava rekla je starija. Ova vam odeća stoji izvanredno.

Konačno bar nešto dobro. Hoćete li biti ljubazni da se za ovo pobrinete? Dala im je prljavu suknju i bluzu.

Znam šta ću c tim. Mlada je prodavačica spustila suknju i bluzu u korpu koja se nalazila pored pulta sa kasom. Dok je starija skidala cene sa nove odeće, Erika ih je plaćala, smešeći se u sebi.

Na odeljenju sa muškom odećom, pogledala je u hartiju na kojoj su Kris i Sol napisali svoje mere. Izabrala je platnene pantalone, tenisku majicu i laku vetrovku za Sola, smeđu košulju i svetloplavo letnje odelo za Krisa. NJen je tajming bio savršen. Tačno u polajedanaest, zastala je pored telefonske govornice blizu pulta za "izgubljenonađeno" pored izlaza iz robne kuće. Rekla je službenici na centrali da joj treba broj u Vašingtonu, ubacila žetone i osluškivala. Telefon je zazvonio samo jednom a onda se javio ženski glas. Dobro jutro, ambasada Izraela.

Ma echpat li?

Ha engleskom, rečenica je značila "Da li treba da me brine?" Odgovorila je hebrejskim slovima koja su se nalazila na posteru koji je visio na zidu direktno iznad telefonske centrale u centru za komunikacije ambasade, a na kojem se videla jedna pralja, Jevrejka, sa rukama podignutim u vazduh kao da želi da se preda ili da pokaže svoje gađenje. Službenica na centrali je znala istoga časa da poziv treba da poveže sa telefonskom centralom za hitne slučajeve koja se nalazila u suterenu.

Miša Plec, nervozni muškarac, sa svojih trideset pet godina, pročelave kose šef pozadinske službe za istočnu obalu Sjedinjenih Država uključio se svojim utikačem u telefonsku tablu. Trenutak molim. Okrenuo se ka brojilu

pored svog stola i gledao na skalu. Aparat je merio električnu struju na telefonskoj liniji. Ako je linija bila prisluškivana, slabljenje elektriciteta bi prouzrokovalo da se skala pomeri iz svoje normalne pozicije. Iгла je pokazala normalnu struju. Shalom rekao je Plec.

Ženski privlačni promukli glas polako je počeo da mu govori He primaj nikakve spoljne pozive. Četrnaest trideset.

Zvono je naglo zazvonilo, pokazujući da je linija prekinuta.

Plec je izvukao utikač. Povlačio je prstom po indeksu na zidu levo od njegove telefonske centrale. Izvlačeći raspored za taj dan, zurio je u listu sa brojevima. Poziv je došao u pola jedanaest. Pored tog broja, pronašao je ime operativca čije je vreme za slučaj hitnosti bilo baš to. BERNŠTAJN, ERIKA.

Plec se namrštio. Za poslednjih trideset šest sati otkako je pokušano ubistvo u njenom stanu niko iz ambasade nije imao pojma gde se Erika nalazi, ili da li je još živa. Policija je došla do ambasade juče rano ujutru, objašnjavajući šta se desilo, tražeći informacije o njoj. Primio ih je lično šef službe, koji je izrazio žaljenje zbog ubijanja i ponudio se da im pomogne ako ikako može. Njegova je pomoć išla dotle da je policiji pokazao Erikin Dosije koji je potvrđivao njen posao službenika i potpuno sakrivao njenu pravu funkciju pukovnika u Mosadu. Ona je bila povučena, šef je objasnio policiji. Imala je malo prijatelja. Dao je "njihova imena. Saznavši mnogo a y sUštini ništa, detektivi su otišli, nezadovoljni. Plec

je pretpostavljao da oni osmatraju ambasadu za slučaj da se Erika pojavi, iako su mu njegovi doušnici kazali prošle noći da je istraga neobjašnjivo prekinuta. Od tada, Plec je čekao. Pošto je ona trebalo da mu se javi što je moguće pre, njenih trideset šest sati ćutanja sugerisali su da je mrtva.

Ali, sada je uspostavila kontakt. Plecovo olakšanje brzo je zamenjeno alarmom. Rekla mu je "He primaj nikakve spoljne pozive", što je bila šifrovana rečenica uputstvo za njega da ostavi po Jtrani svaku saradnju sa svim obaveštajnim službama, čak i Sjedinjenih Država. Spomelula je "četrnaest trideset", što je bilo vojno vreme za 2:30 posle podne, znak kada će ona ponovo zvati, verovatno sa sigurnijeg telefona. Četiri sata od sada. Plec je mrzeo dačeka.

Šta se, do đavola, zbivalo?

Ostaće zajedno Eliot je kazao. Obojica, sa ženom.

I ja tako mislim rekao je pomoćnik. Zajednički imaju bolje šanse da se zaštite.

I da nju iskoriste da uspostave kontakt. Iz razloga obezbeđenja, Eliot je izbegavao svoju kancelariju što je mogao više. Koristeći svoj staklenik kao

razonodu, proučavao je nagoveštaj izdisaja na ruži koju je nazvao Lepota Amerike. Moramo da pretpostavimo daće ona zvati svoju ambasadu.

Njihov sistem za zaštitu od prisluškivanja je do te mere sofisticiran da mi nismo u stanju da upadnemo u njihov razgovor.

Pomoćnik je bacio pogled premasnažnim mišićavim stražarima četvrtastog lica koji su se nalazili na svakom ulazu u staklelik. Eliot je mogao da izabere redovni personal agencije da ga štiti. Umesto toga, on je izabrao par za koji njegov asistent nije nikada čuo. Predstavio mu ih je pseudonimima, Kastor i Poluks, što je ljemu bilo

sasvim nepoznato. Kuća, imanje i ulica takođe su bili nadziravani, ali su timovi bili sastavljeni od ljudi koje je pomoćnik sam izabrao. Svetilište, ipak Eliot je očigledno verovao jedino ovim ljudima koji su ga čuvali tu. Pomoćnik je bio zbunjen.

Ali mi možemo da pogodimo šta će ona reći svojoj ambasadi Eliotova ruka je neprimetno drhtala dok je hemijskim sredstvom lečio obolelo mesto ruže. Na njenom mestu meni bi bili potrebni novac i dokumenta pasoši, vozačke dozvole, kreditne kartice, verovatno pod više različitih imena. Izraelci ne veruju u spoljnu pomoć. Oni tu vrstu poslova obavljaju u svojoj ambasadi. Pomoćnik je pružio Eliotu krpom kojom je mogao da obriše ruke. Znači da će morati da joj izruče paket.

Eliot raje posmatrao sa neuobičajenim odobravanjem. Dobro. Shvataš šta hoćuda kažem. Uredi tako da svako ko napusti ambasadu bude praćen. Biće nam potrebno mnogo ljudi.

Iskoristi ugovor kao svoje opravdanje. Reci KGB i drugim mrežama da kurir može da ih odvede do Rema. Reci im da smo vrlo blizu da pronađemo onoga ko je prekršio ugovor.

Sada je bio red na pomoćnika da kaže dobro.

Zapanjujuće kako su se stvari izmakle kontroli. Da je Romul ubijen u Atlantik Sitiju, nijedan od drugih problema ne bi se pojavio.

Rem bi svejedno prekršio ugovor.

On je nevažai. Romul je važan. Fondacija Paradigma morala je da bude uništena. Predsednik je morao da bude ubeđen da su to uradili Izraelci.

Eliot se namrgodio; vaš se prenela na još jednu ružu. Ali, posle Kolorada, kada smo se već uverili koga je mogao od prijatelja sve da pozove kao pomoć, nismo smeli da u ženinom stanu DOživimo neuspeh. Išli smo im za petama, poput atlete

čija je snaga u opadanju. Nisam nikada ni sanjao da će on da se vrati?

Eliot je slegnuo ramenima. Ista stvar i sa Krisom. Bio sam siguran da će on da iskoristi svoje posebno poznavane Sola kako bi ga našao. Ali, posle

manastira, i posebno posle onoga što se desilo u Bangkoku, nisam ni sanjao da će on ostati tako dugo u životu. Sve je krenulo naopako. Eliot se namrštio. Ako budu saznali istinu...

Kakobi?

Pre dve nedelje, rekao bih da ne mogu. Ali sa srećom koja ih prati...

Eliotovo lice kao da se zgrčilo. Ili, možda je to nešto više od sreće.

Mogu da te prebacim do sutra u Izrael. rekao je Plec Eriki sa telefona koji je bio zaštićen od prisluškivanja i koji se nalazio u njegovoj kancelariji.

Bićeš sigurna dok to ne izvedemo na čistac.

He mogu. Erikin promukli glas bio je zabrinut. Moram da ostanem sa Krisom i Solom.

Mi ne možemo da zaštitimo tvoje prijatelje. Ako druge agencije pronađu da pomažemo nekome ko je prekršio ugovor...

To nije predmet razgovora. Da, oni jesu prijatelji, ali oni su umešani u nešto što nema veze sa ugovorom, nešto što je dovoljno važno da ako oni budu ubijeni i ja poginem sa njima. Ja hoću da istražim o čemu je reč. Mogu da ti kažem sledeće. To ima veze sa Mosadom.

Plec se ukočio. Kako? Ti znaš da mi nismo pokušali da te ubijemo.

Neko želi da napravi da sve to izgleda kao da jeste.

Ali to je ludo. Zašto?

Zato ja i želim da otkrijem. Ja ne mogu duže da ti pričam.

Moram da pretpostavim da je ovaj poziv registrovan.

Nabavi mi dokumenta koja sam tražila vozačke dozvole, kreditne kartice. I još nešto.

Znam. Pare.

Nešto još važnije.

Plec je zapitao Šta? Zastao mu je dah kada je čuo odgovor.

Kada je dobro obučeni muškrac zakoračio na ulicu, izlazeći iz ambasade sa aktovkom u ruci, zažmurio je na suncu i smatrao normalnim da ga prate.

Celog dana, tim za obezbeđenje ambasade primećivao je jedan neobično

uvećani procenat nadgledanja. Bilo ko da je izašao iz zgrade, pešice ili

vozilom, bio je praćen. Sa svoje strane, tim za obezbeđenje u dogovoru

sa Mišom Plecom, uredio je takođe neobično uvećani procenat ljudi koji su

kao glasnici napuštali ambasadu. Kroz takvu intenzivnu aktivnost, ovaj

posebni glasnik imao je dobru šansu da završi svoju misiju,

Zaustavio se prvo kod knjižare i kupio novi roman Stivena Kinga. Otišao je

jedan blok dalje i zaustavio se U Silverštajnovoj Košer Tržnici, kupujući

mace i paštetu od pileće džigerice. Zatim je otišao u radnju sa pićem i

izabrao bocu belog vina. Jedan blok dalje, stigao je u svoj stan i uskoro

zatim, doći će i njegova devojka. Zamenio je svoju aktovku za identičnu u košer tržnici. Trgovac je već sakrio original pošto je iz nje izvadio paket. Zapakovan u mesarsku hartiju, sa oznakom "dimljeni losos", paket je sada ležao na dnu velike kartonske kutije, prekriven drugim košer jelima i ukusnom konzervisanom hranom. Dok je žena trgovca ostala da čuva radnju, Silverštajn je odneo kutiju u svoj kamionet zarazvoženje robe koji se nalazio u prolazu. Ispred te kutije poređao je još DRUGIH kutija i odvezao se preko celog grada do Maren Gold Katering Službe.

Sledećeg jutra, služba je isporučila kutije u kuću dr Bencamina Šatnera u Džordžtaunu gde su uskoro stigli gosti iz sinagoge da čestitaju Šatnerovom sinu na izvanrednom obavljanju Bar Mitzvahu. Posle prijema, jedan od gostiju, Berni Kelc, smislio je da se odveze sa svojom norodicom do kuće Cordža Vašingtona koja se nalazila u Maunt Vernonu. Dvorac je bio sam na tridesetak kilometara dalje od doma Šatnerovih. Kelcova deca ga nikada nisu videla, a i cveće mora da je već procvetalo.

Kelc je parkirao kola na parkingu za posetioce. Krenuo je lešice sa svojom ženom i dve kćerke duž staze sve dok se nisu zaustavili ispred kapije. Smešeci se na prijatnom povetarcu, gledali su lrema travnjaku koji se pružao prema dvorcu u udalenom delu imanja, Dok su prolazili pored drveća koje je šumelo u predivnim vrtovima, Kelc je objašnjavao svojim kćerkama o malim zgradama: predionica, smočnica, spremište. "Imanje je bilo poput sela. Potpuno dovoljno samo sebi." NJsgove kćerke su se igrale na stazi polločanoj crepom.

U pola četiri, Kelcova žena je stavila svoju veliku torbu ispred radnje sa suvenirima u blizini Vašingtonove kuće. Pored ne, Erika je stajala posmatrajući gomilu šarenih slajdova. Dok je Kelc kupovao kopiju Vašingtonovog spomenika napravljenju od metala, malih dimenzija, insistirajući pritomda bude upakovana kao poklon, Erika je uzela torbu i otišla sa imanja.

Pored vozačkih dozvola i kreditnih kartica, preko stola u dnevnoj sobi kolibe u blizini Potomaka, ležao je papir otkucan kompjuterskim štampačem. Reka je šaputala iza prozora kroz koji se moglo videti nebo rumeno od sunčevih zraka koji su zalazili. Sol, Kris i Erika su zurili u lapir. Na njemu je bila lista sa imenima spisak svih Amerikanaca koji su, mada ni u kakvoj vezi sa Mosadom, prošli kroz obuku zarazvijanje ubilačkog instinkta u školi Andrea Rotberga, u Izraelu. Iako ga je Erikin zahtev zbunio, Miša Plec je prikupio informaciju iz kompjutera ambasade;
1965 Narednik prve klase Kevin Mekelroj, SAD, Specijalne snage

Narednik prve klase Tomas Konlin, SAD, Specijalne snage
1966 Poručnik Sol Grisman, SAD, Specijalne snage Poručnik Kristofer
Kilmuni, SAD, Specijalne snage
1967 Štapski narednik Nil Prat, SAD, Rendžeri Štapski narednik Bernard
Halidej, SAD,
Rendžeri
1968 Poručnik Timoti Dru, SAD, Specijalne snage Poručnik Endruju Hiks,
SAD, Specijalne snage
1969 Artiljerijski narednik Džejms Tomas, SAD, Korpus
pomorskodesantnih jedinica, Izviđači Artiljerijski poručnik Vilijam Glečer,
SAD, Korpus pomorskodesantnih jedinica, Izviđači
1970 Mornarički podofilir Arnold Haket, SAD, Ratna mornarica, Diverzanti
Mornarički oficer Dejvid Pous, SAD, Ratna mornarica, Diverzanti
Lista se nastavljala devet godina, osamnaest imena. Kris je rekao. Ja ne
mogu da verujem.
Erika ga je pogledala. Mislili ste da ste jedinstveni?
Eliot nam je rekao da jesmo. On je kazao da želi da mi odemo specijalni.
Jsdini operativci na svetu sa našom kombinacijom veština.
Slegnula je ramelima. Možda mu se ideja toliko dolalaj ispostavilo se da je
dobra da je odlučio da je ponovi.
Sol je odmahnuo glavom. Ali, mi nismo otputovali u u 66oj. Ova lista
pokazuje ljude koji su u Izrael
otišli pre nas. Eliotje lagao kada jerekao dasmo mibili jedini.
Pa i kasnije rekao je Kris. Sedamdesetih. Pošto su i ostali parovi prošli
kroz obuku za ubilački instinkt, on je i dale govorio da smo mi jedina
dvojica naše vrste.
Erika je bacila pogled prema listi. Možda je želeo da se vi osećate kao
izuzetni.
Nije moj ego tako mek rekao je Kris. Baš bi me bilo briga koliko je drugih
ljudi uvežbano kao što sam ja. Jedino što sam želeo je bilo da moj posao
obavljam dobro.
I da Eliot bude zadovoljan rekao je Sol.
Kris je klimnuo glavom. Zbog toga sam i želeo da dobro obavljamo naše
poslove. Zbog čega bi nas, do đavola, morao lagati zbog drugih ljudi?
Mi nismo sigurni da je Eliot bio taj koji je udesio da ovi drugi budu
Rotbergovi učenici, rekla je Erika.
Moramo pretpostavljati da jeste.

lie, ne možemo ona je odgovorila. He smemo da sebi dopustimo pretpostavke. Možda je neko drugi imao istu ideju koja je Eliotu pala na pamet. Za sada, mi znamo samo ono što se nalazi na listi. I šta nam to kaže? Pokazuje šablone rekao je Sol. LJudi su slani u parovima.

Kao nas dvojica dodao je Kris.

Svaki član para imao je isti rang. U 65, Mekelroj i Konlin bili su narednici. U 66, Sol i ja smo bili poručnici. U 67, Prat i Halidej su bili štapski narednici. Sol je prstom prešao preko liste, primećujući druge rangove u paru: artiljerijski narednici i mornarički podoficir.

Svaki je pripadnih para došao iz iste vojne grane, rekao je Kris. Mekelroj i Konlin su pripadali Specijalnim snagama.

Kao mi Sol je rekao, poput odjeka Krisove primedbe.

Prat i Halidej su bili Renceri, Tomas i Flečer su bili u Korpusu pomorskodesantnih jedinica, kao izviđači. Haket i Pouz su bili diverzanti Ratne mornarice.

Ali, šablon nije čvrst Erika je kazala. Po tome kako vi govorite, parovi se razlikuju jedan od drugog. Četiri različite vojne jedinice Specijalne snage, Rendžeri, Izviđači, Diverzanti.

Oni se razlikuju, ali su isti rekao je Kris. Erika se namrštila, zbunjena.

Sol je objasnio. Oni su elita Ove su jedinice najbolje uvežbani kadrovi koje mi uopšte IMRMO.

Naravno rekla je ona.

Solu nije bilo potrebno da dalje objašnjava. Erika je znala podjednako kao i on da je američka vojska bila organizovana kao piramida. Što je bolji trening, to je manje vojnika kroz njega prošlo. Blizu samog vrha bili su vojni rendžeri i izviđači Korpusa pomorskodesantnih jedinica male jedinice, ali izuzetno dobro pripremljene. Ali, Specijalne vojne Snage stajale su iznad njih, još man"e brojem, ali još bolje pripremljene. Nasamom vrhu, najmanja i najbolje uvežbana grupa bila je grupa Diverzanata Ratne mornarice. Ova je hijerarhija bila do sistema provera i ravnoteža koji je američka vlada nametnula vojsci. Ako Rendžeri i Izviđači pokušaju udar, Specijalne snage bi bile pozvane da ih spreče. I dalje, ako bi Specijalne snage pokušale udar, Diverzanti bi bili dovedeni da ih zaustave. Ostaje pitanje ko bi zaustavio diverzante ako bi oni pokušali udar?

Nije važno da li se ove jedinice razlikuju između sebe rekao je Kris. U poređenju sa kokvencionalnim V^oJNIM snagama, one su klasa za sebe. Najbolji.

U redu, to već ima smisla rekla je Erika. Uzeti Jnike iz ekskluzivnih američkih kadrova. Pružiti im

"aJboli trening u Izraelu. Ali zašto?

I zašto ovi posebni ljudi? Sol je pitao. I zašto toliko malo njih? Koji je princip izbora?

Erika se namrštila. Znam da sam rekla da ne treba da pravimo pretpostavke, ali ja ću ipak da nešto pretpostavim. Ovi su ljudi poslani u Izrael od 1965 do 1973. Da li pretpostavljate ...? Proučavala je tšhova lica. Možda se oni posebno iskazuju u borbi.

Gde? U Namu? rekao je Kris. Ko mi?

Godine se uklapaju. Već 65 Amerika je bila duboko zagazila u borbu. U 73, Amerika je napustila Nam. Možda su ovi ljudi bili ratni heroji. Najbolji među najboljima. Kada su već jednom dokazali svoju sposobnost pod vatrom, koliko mogu da budu još bolji? Jedino je bolji instinkt za ubijanjem. Ti opisuješ ljude koji su apsolutno bolje uvežbani od Diverzanata.

Ja rpisujem vas rekla je ona.

Nešto nedostaje rekao je Kris. Mogu da osetim to. Nešto veoma važno. Moramo da saznamo više o ovim ljudima.

Sem Parker je izašao iz staklene hromirane građevine uživajući u blagom nedeljnom povetarcu i vazduhu bez smoga. Kao stariji kompjuterprogramer u Agenciji Nacionalne Odbrane, provodio je najveći deo svog radnog vremena u antiseptičkim prostorijama bez prozora u kojima je temperatura kontrolisana. Nije da je imao nešto protiv. Konačno, kompjuter je morao da bude zaštićen. Ali uprkos intelektualnoj stimulaciji koju mu je poklanjao posao kojim se bavio, i te kako je imao protiv što je ovamo došao u nedelju. Problem je, kada si stručnjak za nešto, U tome, što ti tzoji pomoćnicistalno ono što greše ostave da ti popraviš.

Bacio je pogled preko reke Irema Virdžiniji i prema Pentagonu. Parkiralište na kojem je ostavio kola, koje je pripadalo agenciji, bilo je skoro pusto.

Naravno, oni su kod kuće, pijuckajući martini, peku na roštilju odreske baš kao što bih i ja trebalo daradim, mislio je u sebi dok je išao prema svojim neuglednim smeđim kolima, snažnim, američke proizvodnje. Martini?

Zapravo, Parker iije pio iako mu nije smetalo ako su drugi pili, naravno umereno. Čak i nedeljom, išao je na posao u sakou i sa kravatom. Voleo je neupadljivu pristojnost i večito mu je bilo neugodno što je od sveta odskakao svojim pegama na licu i crvenom kosom. U pedeset petoj, iskreno se nadao da će crvena kosa uskoro preći u diplomatsku sedu nijansu.

Krenuvši sa parkinga, nije primetio Pinto koji je krenuo za njim. Niti je pet mš guta kasnije primetio druga kola, Tojotu, sve dok nije skrenula sa svoje trake, očešavši njegov levi prednji branik, odlomivši ga. Nedeljni vozači,

besneo je u sebi. Verovatno neki turista. Skrenuo je sa puta. Njegov je bes splasnulo istog časa kada je ugasio svoj "motor i video kako vozač Tojote izlazi. Jedna apsolutno fantastična žena, sa dugom tamnom kosom, u farmerkama i čizmama. Približavala mu se smešeći se. Pa dobro, pomislio je u sebi, ako baš moraš da imaš saobraćajnu nezgodu, onda bi bar mogao u njoj da uživaš.

Izašao je iz kola, pokušavajući iz sve snage da izgleda strogo. Mlada damo, nadam se da imate osiguranje.

Dotakla je njegovo rame. Tako sam uplašena. He znam kako se to desilo. Zagrlila ga je. Dok je on osećao njene dojke na svojim grudima, začuo je kako se kola zaustavljaju. Dva muškarca iznenada su stala sa jedne i druge strane, Jedan je bio mišićavi Jevrejin i, Isuse, onaj drugi je ličionaIrca.

Je li iko povređen? zapitao je Irac.

Jevrejin se nagnuo bliže. Parker je trepnuo, osetivši kako ga je nešto bocnulo u ruku.

Pred očima mu se zamutilo.

Obavili su to brzo. Sol je naslonio Parkerovo otromboljeno telo na sedištu u kolima, ušao sam i ceo za vozačko sedište, ubacivši se u prazno mesto ca traci autoputa pre nego što bi neko radoznao i pomislio da se zaustavi i vidi šta se zbiva. Erika je išla za njim u Tojoti, Kris u Pintu. Uskoro su se razišli, i svaki je krenuo na različiti izlaz sa autoputa. Uverivši se da ih niko ne prati, krenuli su na jug i sastali se u kolibi.

Parker je do tada došao svesti. Borio se dok ga je Sol vezivao z stolicu u dnevnoj sobi,

Video sam vam lica rekao je Parker luckasto. Video sam nešto od puteva kojim ste došli ovamo. Kidnapovanje pada pod federalni zakon. Zbog ovoga ćete ići u zatvor.

Sol mu je namignuo.

Oh Parker je rekao dok su mu se oči razrogačile, shvatajući. Molim vas, nemojte da me ubijete. Obećavam da neću da kažem ni reč.

Kris se približio.

Moja žena me očekuje kod kuće u četiri sata upozorio ih je Parker. Kada vidi da kasnim, pozvaće obezbeđenje.

Već je to uradila. Četiri je prošlo. Ali, kako mogu da te nađu?

Oh Parker je ponovo zaječao. Napinjao se da pokida ili olabavi konopce oko sebe. Šta želite?

Pa jasno je, zar nije? Informaciju.

Obećajte da mi nećete ništa. Reći ću vam sve.

Reći ćeš same laži.

He, sarađivaću sa vama.

I znamo da hoćeš. Kris je zadigao Parkerov rukav na košulji. Parker je hvatao vazduh dok mu je Kris trljao ruku alkoholom, a onda napunio špric tečnošću iz bočice.

Osećaćeš se kao da si dobio valijum rekao je Kris. Budući da nemaš izbora, mogao bi bar da prestaneš da se opireš i da uživaš. Zabo je iglu u Parkerovu ruku.

Ispitivanje je trajalo trideset minuta. Izraelska ambasada ih je snabdevala svim informacijama koje je mogla da nabavi. Krisu je bio potreban drugi izvor. Kako su ljudi koji su ga interesovali svi pripadali američkoj vojsci, znao je da će ono što je dodatno potrebno da sazna naći u Kompjuterskoj agenciji Nacionalne odbrane. Što je bio da se dođe do ulaza u kompjutere, a prvo korak morao biti da se doznaju šifre koje bi kompjutere otvorile za odgovaranje na njihova pitanja. Pogrešne šifre bi uključile alarm, upozoravajući obezbeđenje Agencije Nacionalne odbrane da je neko bez dozvole pokušao da uđe u banku podataka.

Mučenje je bio metod ispitivanja koji niko više nije primenjivao. Potrebno je bilo mnogo vremena za njega. Pa, čak i kada bi se učinilo da je čovek slomljen, on bi ponekada lagao tako ubedljivo i rekao samo deo istine. Ali sodijum amital ista droga koju je Eliot upotrebio na Krisu u zubarskoj ordinaciji u Panami bio je brz i pouzdan.

Mamurnim glasom, Parker je ispričao Krisu sve što je ovaj želeo da zna. Šifre su se brzo menjale. Postojale su tri: brojni niz, alfabetski niz, i lozinka. Numerički niz je bio igrarija, varijacija Parkerovog broja osigurana. Zadovoljan što će moći da uspostavi vezu sa kompjuterima, Kris je odvezao Parkera natrag u Vašington.

Dok su išli, Parker se probudio, žaleći se da su mu usta suva.

Evo, ispij koktu rekao mu je Kris.

Parker je rekao da mu je sada dobro. Zvučao je ošamućeno. Puštaš me? Što da ne? Ti si svoju ulogu odigrao. Dobili smo ono što smo hteli.

Kokta je bila pomešana sa skopolominom. Kada su stigli u Vašington, Parker je postao histeričan, halucinirajući kako pauci hoće da ga uhvate u svoje mreže. Kris ga je izbacio u pornodelu grada, a prostitutke su se sklonile dale od Parkera koji je zavijao i bolesno maha rukama.

Skopolomin će prestati da deluje sledećeg dana. Parker će se osvestiti u psihijatrijskom odeljenju. Iako he jBsgove halucinadije nestati, ostaće još jedno dejstvo droge. NJegovo sećanje na prethodna dva dana potpuno će biti izbrisano. Neće se sećati da je bio kidnapovan. Neće se sećati daje

ispitivan u kolibi, niti će se sećati Kriša, Sola i Erike. Vlastima koje je Parkerova žena obavestila o njegovom nestanku, biće lakše što su ga našle. Zaključiće da on nije baš onakav svetac kakvim se prikazivao. Porio deo grada. Naravno, hipokrita se malo više zabavio nego što je platio. Ali u vreme kada će vlasti ispitivati dalje, Sol i Erika će završiti posao.

Hejven motel bio je napola skriven iza restorana sa roštiljem, bioskopa i bara u predgrađu Vašingtona. "Supr komfort" rekao je Sol kada je parkirao u blizini recepcije. On i Erika su izabrali ovo mesto zato što je delovalo dovoljno sumnjivo pa recepcioner i neće proveravati zbog čega su iznajmili sobu samo na nekoliko sati. Ali nije do te mere bilo sumnjivo da policija ne bi u njega zašla.

Dok je Erika čekala u kolima, Sol je otišao do recepcije. Aparat za bezalkoholno piće bio je obeležen natpisom "He radi". Sofa je bila polomljena. Plastične biljke bile su pune prašine. Iza pulta, žena je jedva odvojila pogled od filma na televiziji u kojem je igrao Clint Eastwood. Sol ih je upisao kao gospodin i gospođa Harolda Kejna. Jedini trenutak kada je žena izgledala zainteresovano bio je kada je primila novac.

Vrativši se natrag do kola, Sol ih je odveo do stana koji je njima pripao. Obišao je Pintom krug, primetivši da postoji put koji vodi ka sporednoj ulici. Proveravajući sobu, našli su crnobeli televizor, bife sa čašama, krevet sa izgužvanim čaršavima. Slavina iznad kade je curila, Uneli su unutra nekoliko kutija. Koristeći jednu od kreditnih kartica kojima ih je Miša Plac opskrbio, otišli su u radnju sa tehničkom robom i kupili kompjuter, priiter i telefonski modem. Radeći brzo, raspakovali su delove, ugradili jedan u drugi i probali. Sol je otišao napolje, izabrao skriveni zaklon iza jedne kante za đubre i držao na oku parking motela. Ako bi spazio da se približava nešto što bi ga uznemirilo, mogao bi da upozori Eriku koristeći mali vokitoki koji su takođe kupili u radnji.

U sobi, Erika je uzela telefon i dotakla tipke onih brojeva koje je Parker spominjao. Niz brojki po tom redu poveo ju je sa Agencijom Nacionalne odbrane. Čula je kroz telefon jedno "bip". Kompjuter je odgovorio na taj broj, čekajući instrukcije. Dotakla je alfabetski niz Sanšajn, ime Parkerovog koker španijela i čula drugo "bip"; kompjuter je bio spreman da prikuplja informacije. Ovaj metod rada sa kompjuterom bio je zamišljen da omogući efikasnu razmenu podataka na izvangradskim linijama, Parkerov ekvivalent po funkciji u San Dijegu, na primer, nije morao da dolazi u Vašington da bi koristio kompjuter Agencije Nacionalne odbrane, niti je morao da uspostavlja vezu sa Parkerom objašnjavajući šta mu treba. Sve što je trebalo

da uradi bilo je da telefonom direktno pozove kompjuter. Metodje bio jednostavan i siguran, ali da bi radio, morale su da budu poznate šifre. Erikaje stavila telefon u modem, malo spremište za mikrofona i školjku u uho, povezan sa kompjuterom. Sela je UZ tastaturu otkucavši uputstva. Poruka je prošla kroz modem i ušla u banku podataka Agencije Nacionalne odbrane. Parker je objasnio da ovaj kompjuter neće osloboditi informaciju ukoliko ne primi lozinku "DONESI".

NJu je Erika upravo iskucala. Printer koji se nalazio pored nje počeo je da lupka, prevodeći elektronske signale dobijene kroz telefon. Erika je čekala, nadajući se da obezbeđenje Agencije Nacionalne odbrane neće ući u trag telefonskom pozivu.

Printer se zaustavio, klimnuvši glavom, otkucala je DOBAR PAS, znak za isključenje koji joj je Parker kazao, isključila kompjuter, spustila slušalicu u njeno ležište i zgrabila ono što je bilo odštampano.

Kris se obeshrabreno skljojao na sofuu. Kiša koja je padala tokom noći samo je još više doprinela njegovom neraspoloženju monotono bubnjajući po krovu kolibe. Kami su curkale niz dimnjak, padajući na zapaljeno drvo u kamin, stvarajući gorki miris lepela. Osećao se praznim. Ako postoji drugi šablon, ja ga jednostavno ne vidim.

Sol i Erika su se mrštili gledajući otkucanu hartiju koja je stajala ispred njih na stolu. Erika je tražila samo osnovne podatke: mesto i godinu rođenja, religioznu pripadnost, obrazovanje, posebne sklonosti, komandujućeg oficira, ratne preporuke.

Nijedan od njih nije rođen u isto vreme ili u istom mestu rekla je. Religije su izmešane. Svako je od njih specijalista u svojoj, različitoj od drugih oblasti. Imaju različite komandujuće oficire i služili su u različitim oblastima Jugoistočne Azije. Kava je veza? Osim ako ne grešimo, tu mora da postoji nešto što ih zajedno povezuje.

Kris je ustao umorno, prešao je sobu do stola. Stajao je ćuteći pored Erike, čitajući još jednom hartije. Evo. Pokazao je dole, levo. Svaki je par obrazovan u istom gradu, ali mesta se razlikuju, Omaha, Filadelfija, Džonstaun, Ej Kron. Pokazao je u desnu stranu. Svi imaju pseudonim, ali ja ne vidim nikakav drugi trik. But i Erhtej. Šta, do đavola, to znači?

Nije vodio računa o informaciji koje je već eliminisao koncentrišući se jedino na ovu koja ga je zbunjivala.

Omaha, Neb. Kevin Mekelroj. Kastor.

Omaha, Neb. Tomas Konlin. Poluks.

Filadelfija, Pa. Sol Grismen. Romul.
Filadelfija, Pa. Kristofer Kilmuni. Rem.
DŽonstaun, Pa. Nil Prat. Kadmo.
DŽonstaun, Pa. Bernard Halidej. Kilik.
Ejkron, Ohajo. Timoti Dru. Amfion.
Ejkron. Ohajo. Endrju Vilks. Zet.
Šejd Gep, Pa. DŽejms Tomas. But.
Šejd Gep, Pa. Vilijam Flečer. Erhtej.
Geri, Ind. Arnodc Haket. Atlas.
Geri, Ind. DejvidPjuz. Prometej.
Lista se nastavljalala devet parova, osamnaest imena.
Pensilvanija se često spominje rekao je Sol.
Ali, kakve ona veze ima sa Nebraskom, Ohajom i Indijanom?
Hajde da pokušamo sa pseudonimima kazala je Erika. Imena su strana.
Grčka i rimska, zar ne? Iz mitologije.
Kategorija je suviše opšta. To je kao da kažeš da su Omaha i Filadelfija u
Sjedinjenim Državama. rekao je Kris. Moramo da pronađemo više
specifičnu vezu. Kadmo i Kilik? Amfion i Zet? He znam ko su oni bili niti
šta SU Radili, a kamoli kakve veze imaju između sebe.
Onda počnite sa parom koji znate rekla je Erika. Od sebe samih, Romula i
Rema.
Opšte znanje. Obojica su braća koja su osnovala Rim, rekao je Sol.
A mi nismo nikada ništa osnovali niti smo braća. kazao je Kris.
Mogli smo biti. Sol se okrenuo ka Eriki. Kastor i Poluks. Oni mi zvuče
poznato. Nešto tu ima veze sa nebom. Konstelacija zvezda.
Erika je klimnula glavom. Kada sam učila noćnu navigaciju, moj instruktor
mi je rekao da pustim da me vode antički ratnšdi Kastor i Poluks. Zovu se
Blizanci" jutarnja i večernja zvezda,
Blizancdž rekao je Kris. Braća.
Koja nam se druga imena čine poznatim? zapitao je Sol. Evo ova dva na
dnu. Atlas.
Snažan čovek koji je držao nebo iziad zemlje.
Prometej.
On je ukrao vatru od bogova i dao ju je ljudima.
Ali među njima nema veze.
Možda rekla je Erika. Kris i Sol su je pogledali.
Ono što nam trebajeste enciklopedija"mitova rekla im je Erika. Mislim da
ZJ gam šemu, ali moram da otkrijem ko su Kadmo i Kilik i drugi bili.

Eno tamo ima rečnika rekao je Kris, počevši da gleda u nekoliko polica sa knjigama koje su se nalazile iznad kamina. Mnogo ih je u starom povezu. Evo. Mala enciklopedija. Dva toma. Uzeo je prvi, okrenuo njegove izlomljene stranice. Atlas rekao je i počeo da čita. Naglo je podigao pogled. Sranje.

Šta je bilo? Sol je izgledao zapanjen.

Koji je drugi pseudonim koji počinje sa A"?

Sol je brzo bacio pogled na hartiju. Amfion. On je par sa Zetom.

Kris je naglo okretao stranice, čitajući. Isuse, jane verujem u ovo. Redi mi druga imena.

Azbučno? But je par sa Erhtejem, a Kadmo je par sa Kilikom.

Kris je nastavljao da lista stranice, čitajući sve uznemirenije. Znam šemu. Znam kako su između Sebe oni povezani.

Sobom je vladala mrtva tišina. Oni su povezani na najosnoviji način koji postoji rekla je Erika.

Shvatila si.

Nisam bila sigurna, sve dok i šsam videla tvoje lica.

Atlas i Prometej su bili braća. Amfion i Zet su bili blizanci.

Kao Kastor i Poluks, rekao je Sol.

But i Erhtej? Braća, Kadmo i Kilik? Zrača. Romul i Rsm...

Ali gde je paralela? Sol je uzeo hartije. Kastor i Poluks su bili blizanci, ali ljudi koji se kriju ispod tih pseudonima zovu se Mekelroj i Konlin. Baš su vraga braća blizanci.

To je tačno kazala je Erika. A ovde, malo više dole, Prat i Halidej ne zvuče kao da su u vezi, ali su im dati pseudonimi kao da su braća. Isto je i sa svim drugim imenima. Dru i Vilks, Tomas i Flečsr, Haket i Pjuz ako nisu u srodstvu, zbog čega su im dati pseudonimi koji se odnose na braću?

Možda oni dolaze iz propalih porodica rekao je Kris. Ako su im roditelji razvedeni ili se ponovo ožekili, odmosno prsudali, Mskelroj i Konlin mogu imati i Razlimita imena ali ipak u srodstvu.

Može biti, ali u jednom slučaju rekla je Erika. Ali š svi Da budu iz propalih porodica, sa roditeljima u novim brakovima?

Znam. I jeste nategnuto složio se Kris.

Osim toga, ti i Sol ne dolazite iz propalih porodica Kao što si rekao, niste u srodstvu. Iznenadasu joj oči

ostale oprezne. Okrenula se ka Solu. A ti si malopre rekao. Kazao si "Mogli smo foroi". Zbog čega si to

Sol se namrštio. Mi se znamo toliko dugo kao da smo braća. Od naše pete godine. Zar nije tako, Krise?

Kris se smešio. Ti si najbolji prijatelj kojeg imam.

Ali zašto? Erika je kazala, dok joj je glas odavao zbunjenost. Mislim, ne zašto ste vas dvojica prijatelji, već, zašto se znate tako dugo. Jeste li odrasli u istom kraju?

Na izvestan način. Upoznali smo se u školi rekao je Sol.

Kakvoj školi? Erika se namrštila.

U Frenklin Domu za dečake u Filadelfiji. Tamo gde odrasli. Nismo došli iz propalih porodica. Do đavo...n vomirre došli iz porodica. Mi smo siročići. U Frenklin DOMJ smo odrasli. Nismo došli iz propalih porodica. do ca" la, mi nismo uopšte došli iz porodica. Mi smo siročići. Kris je zurio u kišu koja je padala pored prozora, To je drugi zbunjujući detalj u šablonu Erika je rekla. Svaki par muškaraca obrazovan je u istom gradu. Mekelroj i Konlin u Omahi. Ti i Kris u Filadelfiji. Drugi u Ejkronu i Šejd Gapu čovek bi pomislio da i za ta mesta postoji šablon, takođe.

I postoji rekao je Kris. U besu, okrenuo se od kiše koja je dobovala napolju. Domovi za dečake.

Šta? Sol je zurio u neverici.

Postoji u Ejkronu. Drhteći od ljutine, Kris je krenuo prema Solu i Eriki. Hejven za dečake je u Omahi. Pensilvanija ima DŽonstaun akademiju za dečake i Šejd Gap Institut za dečake, a da ne govorim o našoj Frenklin Domu za dečake u Filadelfiji. Prema nazivima na ovoj hartiji čovek bi pomislio da je reč o deset vrhunskih školskih institucija u celoj zemlji. Ali, nemoj da dopustiš da te imena prevare rekao je Kris gorko Eriki. Hejven za dečake, ili Dom za dečake, ili Institut za dečake. Svi oni znače samo jedno isto: dom za siročad. Stegnuo je zube. LJudi na ovoj listi dele jednu jedinu i Solu i meni zajednička. Oni su. "" ,!" ZbOG toga njihovi psudonimi sugeriraju da su braća, iako su im prezimenarazličita. Kris je teško disao. Svaki iz para sredio je onog drugog i njihova ih je samoća naterala na međusobnu vezu. Stvorili su tako jako prijateljstvo koje je emotivno postalo jednako krvnom bratstvu. Proklet bio on, Sole! Shvataš li šta nam je uradio? Sol je klimnuo potvrdno glavom. Eliot nas je lagao na najfundamentalniji način koji meni ikada može da padne na pamet. On nas nikada nije voleo. Sve vreme od samog početka on nas je iskorišćavao.

Erika je stegla čvrsto zaruke iKrisai Sola. Hoće li jedan od vas da mi konačno kaže o čemu za ime Božje vas dvojica razgovarate?

Za to je potreban celi život rekao je Kris. Skljokao se na sofu i zaječao. jekožabilasiva,baškaoiki kojeušao na vrata. Nije se okrenuo da Nø vid uradim . nešto je čudno, ^{TMJ} e tim, ali mislio sam da je boljs DO prgagadao Eliotovom pomoćni ku .J Nisu dobre vesti, pReTP°ST došlo je do prova U Agencijizanacionnuoanuden u le. Juče je njihov šef pR°graMp"ija je mislila da je grada. Halucinacije, napadi. PolmM inapsihi bio pod dejstvom neke droge i t iaTOHicKO opeljene da dođe k se Skopolomin Eliot je progovorio i okrenuo se ka nemu. Pređi na stvar. Prošle noći, dok je on bio u ludnici, neko je iskoristmo njegovu šifru da bi ušao u banku podataka kompjutera u ANO. Oni tamo imaju sistem da propađu ko je tražio informaciju. Tu sada dolazimo pa oio. Ko god da je koristio tu programerovu šifru, nije želeo sređenu informaciju. Budući da ste vi bili glavni za njihov trening, ANO smatra da vi morate i da znate za provalu. Stvar je, gospodine, u tom da su dva od tih imena bila Romul i Rsm. Eliot je sedeo umorno za svojim stolom. I Kastor i Poluks, i Kadmo i Kilik. Da, gospodine, tako je. Pomoćnik je zvučao zbunjeio. Kako vi znate? Eliot je mislio o Kastoru i Poluksu koji su stajali ispred ulaznih vrata u njegovu kancelariju. Onda je pomislio na Sola i Krisa. Sve su bliži. Sada kada su otkrili šta treba da traže, neće im trebati mnogo da otkriju celu stvar. Sa žalzenjem, okrenuo se ka kiši koja je dobovala po prozoru. Neka mi Bog pomogne kada se to desi. Tiho je dodao, Nska nam Bog svima pomogne.

Treća knjiga

IZDAJA

REDOVNO ŠKOLOVANJE JEDNOG , OPERATIVCA

U 17.00 sati 23 decembra 1948. američka vojna obaveštajna služba u Nomu, Aljaska, uhvatila je večernju vremensku prognozu ruskih luka u Vladivostoku, Ohotsku i Magadanu. Vazdušne snage koristile su ove izveštaje kombinujući ih sa vremenskom propgozom iz japanskih luka kako bi izvele noćne probne letove za svoje B50. Ruska vremenska prognoza

neobično toplo vreme za ovo godišnje doba. Ništa nije davalo razlog za zabrinutost.

Sedam minuta kasnije, sve frekvencije bile su zagušene pojačanim signalom iz ruske mornaričke baze u Vladivostoku koji je bio upućen jedpoj od njenih podmornica u moru. Šifrovana i izuzetno dugačka za sovjetski kominike, poruka je bila dovoljno neobična za američku vojnu obaveštajnu službu u Šeperds Fildu u Nomu da se ona koncentrisala na njeno dešifrovanje, pritom ne obraćajući pažnju na japanske izveštaje o vremenu. Rutinski dato odobrenje za četiri B50 za let na nadmorskoj visini kako bi se testirao uređaj protiv zaleđivanja krila.

U 19.00 sati, sva četiri aviona zahvatio je sibirski hladan talas sa udarima vetra više od sedamdeset čvorova.

Svi sistemi uređaja protiv zaleđivanja krila su otkazali. Nijedan se od aviona nije vratio u bazu. Predvodnikom, "Zgodnom damom", pilotirao je major Džerald Kilmuni. Kada su vesti o njegovom nestanku pristigle u Osmu vazдушnu bazu SAC u Taskonu, Arizona, general Maksvel Lepejdž je pozvao rimokatoličkog kapelnika Hjuga Kolinsa u Filadelfiji da tu vest saopšti gospođi Doroti Kilmuni i njenom trogodišnjem sinu, Krisu. Rekao je kapelniku da Džerijevoj supruzi kaže da je zemlja izgubila najboljeg vazduhoplovnog strelca kojeg je on ikada znao.

Dve godine kasnije 1950. U Kalkanlin ulici u Filadelfiji niže se red od trideset niskih siromašnih kućica. Bedno mesto na kome dete može da se igra. Ulica je uska i mračna. Ispod ugljene prašine i peska poput zamki čekali su zardali ekseri, slomljeno staklo, mišja balega. Gusti drač probijao se kroz pločnik šireći pukotine na čošku i u rupama na putu. Negde ka sredini bloka, na njegovom najmračnijem delu, stajalaje trošna kuća Doroti Kilmuni.

Kuća je bila pretrpana stolovima: kartaškim stolom sa inkrustriranim sedefom; stočićima; stolovima sa tri noge u antreu: stolom za kafu sa izgoretinama od cigareta svuda po svom gornjem delu; visokim stolom za čaj naslonjenim svojom ivicom uz mašinu za veš u kupatilu; stolom za ručavanje; kuhišžim stolom sa hromiranom ivicom i sa uzvišenom osnovom na kojoj se nalazila plastična činija sa voćem od voska, kao ukras. Pored veštačkog voća nalazile su se gomile mrtvih muva. Sličnih gomila bilo je po svim stolovima u kući. Takođe, na svakom stolu, pored muva, nalazili su se suvi komadi bolonjske kobasice, svijeni poput opiljaka kedrovog drveta. Tor vrelog avgustovskog jutra, prva stvar koju je Kris uradio bila je da povuče paravan sa prozora u antreu i da stavi masnu sardinu bez glave na prozorski lim. Kada ga je majka ostavila samog u kući, u julu, dok je

odlazila da provede leto u Atlantik Sitiju, ostavila je bolonjsku kobasicu u plastičnu kutiju za frižider kao i više konzervi supe i sardina, uz kutije slanog keksa, u ormanu. Ostavila je novac susedima, zamolivši ih da pripaze na Krisa, ali do kraja jula, susedi su novac potrošili na sebe i ostavili Krisa da preživi sam sa hranom koju je imao. On je mrzeo bolonjsku kobasicu. Koristio ju je da bi privukao na mamac muve u kuću. Ali njihova odvratnost prema kobasici bila je jednaka njegovoj. A mišja balebasa ulice, iako su muve u njoj uživale, sušila se brže nego meso. Međutim, sardine su savršeno radile. Do devet sati ujutru, mogao je sa ponosom da sebi čestita na novoj gomili muva na stočiću za kafu, uvijenim dugačkim lastišem iz jedne od majčinih podvezica.

U najuzbudljivijem trenutku lova, dok se borio da ne izgubi ravnotežu na jednom kraju stola i ciljao lastišem prema jednoj pametnoj muvi kojabi uvek poletela sekundu pre nego što bi je on lupio, začuo je nepoznati pokret na ulici i bacio pogled kroz prozor, prema ogromnom zloslutnom crnom automobilu koji se parkirao tačno ispred negove kuće. Sa pet godina, Kris se sam sebi divio što je znao razliku između Hadson Horneta i Vaspova, Stadidbejkera i Vilis i KajzerFrejzera. Ovo je bio Pakard iz 1949, i njegova glomazna karoserija gotovo da je zauzela celu ulicu u širinu. Sa vozačkog sedišta, jedan krupni muškarac u vojničkoj uniformi i sa telom poput vreće za boks gotovo da se iskotrljao iz kola na put. Uspravio se i, Dok je osmatrao okolinu koja je bila zapuštena, poravnavao je pantalone pozadi. Pognutih ramena i tela lako isturenog napred, obišao je oko Pakarda i otvorio prednja vrata za putnike. Visoki mršavi čovek sivog lica u jako trenčkotu polako je izašao. Imao je upale tanke usne i povijeni HOC. Kris nije uspeo da čuje šta su oni rekli jedan drugome, i način na koji su netremice gledali u kuću činio ga je

nervoznim. Spustio se sa stola do prozora. Dok je muškarac odlazio od automobila i počeo da se penje starim stepenicama, okrenuo se u panici, pojurio. Sagnuo se prolazeći pored stola za čaj i kuhinjskog stola i iskrenuo prema vratima koja su vodila u podrum. Vrata su zaškripala kada ih je zatvorio, ostavljajući otvor širine prstakoji mu je omogućavao da vidi kroz kuhinju do antrea. U tami, na steps] sicama podruma koje su smrdsls kao ubuđali krompiri, bio js zastrašen da će stranci znati gde da ga traže jer su mogli da čuju koliko mu srce lupa.

Glavna vrata su se zatresla dok su oni kucali na njih. Zadržao je svoj dah i rukom uhvatio konopac koji se protezao od antrea kroz kuhinju do ovih stepenica. Nije imao vremena da zaključa prednja vrata, ali je imao druge načine na koje js umeo da se zaštiti. Stegao je konopac. Prednja su se vrata

otvorila. Čovekov duboki glas je zapitao "Ima li ikoga kod kuće? " Teški koraci su odjeknuli, dolazeći niz hodnik. "Video sam dsčaka na prozoru". NJihove su senke ušls u antre. Šta je ovo c ovim stolovima? "Bože moj, mupe".

Kris ss stisnuo uz stepeiice, zureći kroz pukotinu u vratima preko prljavog linoleuma prema zamci koja je ležala na podu antrea. Kada nije ubijao muve, pravio je zamke otkako ga je majka napustila, uzimajući uzice za zmaja u Kensington parku, žice sa praznih gradilišta, kriopac i pertle za cipele sa kanti za đubre, vunu i vlakno iz fioka sussdove kancelarijs, konce iz fabrike kojase nalazila dole niz ulicu, i konopce za vešanje rublja iz ob liž! vih dvorišta. Sve je to zajedno svezao duge komade, kratke komade, debele i tanke da bi napravio na taj način veliki izmešani uzorak. NJegova je majka obećala da će se vratiti. Rekla je da će doneti karamele i školjke i fotografije, mnogo fotografija. A onda kada se bude vratila, on će je uhvatiti u mrežu i držati je uhvaćenu sve dok ne obeća da nikada više neće otići. Oči su ga pekly dok je posmatrao dvojicu muškaraca kako ulaze u antre, staju ia mrežu. Ako ona molse da uhvati njegovu majku...

A šta je sve ovo, ovi konci, na podu?

Kris je povukao konopac. Bio ga je zakačio za stolice koje je popeo na sto u antreu. Kada stolice budu pale, one će povući konce kroz lanac o kojem je viskla svetiljka sa tavanice i podići krajeve mreže.

Dok su stolice padale dva čoveka su dreknula. Šta...? Isuse!

Kris je naduo pluća, želeći da pukne od sreće, a onda se iznenada namrgodio. LJudi su se smejali, savivši se u struku. Kroz pukotinu u vratima, video je onog u uniformi kako hvata rukama mrežu i kako cepa čvorove, konci su pucali, i on je izlazio iz mreže.

Suze su pekly njegovo lice. Besan, stuštio se niz stepenice dole, u podrum, mrak ga je progutao. Ruke su mu se tresle od besa. Zažaliće oni zbog ovoga. On će poravnati račune c njima zato što su se smejali.

Vrata od podruma su zaškripala i otvorila se. Svetlost se borila da dopre do stepenica. Kroz rupicu na zidu sanduka za ugalj, posmatrao je njihove senke kako silaze do le. NJihov je smeh i dalje trajao. Neko mora da im je rekao sve o njemu, mislio je kako je krao konopce za sušenje veša, žicu i konce; čak i gde se krije. Prekidač za svetlost u podrumu nije radio, ali izgleda da su i to takođe znali, jer su imali bateriju čiji je mlaz svetlosti bio uperen u sva mesta zagušljivog podruma, opasno se prikradajući ka nemu.

Otpuzao je natrag ka najudaljenijem delu sanduka za Ugal. Leti je sanduk bio prazan. Pa čak i tako, ugljena prašina grebla ga je ispod teniskih patika,

Svetlost baterije krčila je sebi put. Bežeći od ne, on je stao na komadić uglja. Zglob mu se iskrenuo. Izgubivši ravnoTeU, udario je o zid. Svetlost baterijske lampe se približila. Koraci su požurili. He! Uspeo je da se isklizne iz ruke, ali dok se migoljio iz kutije za ugal, druga raje ruka dohvatila. He! Plačući, bacakao se, ali je uspevao da pogodi jedino vazduh, mlateći dok su ga ruke obrnule i podigle.

Daj da te iznesemo rope na svetlost.

Očajnički se borio, ali ruke su mu prikovale i noge i njegove ruke, dopuštajući mu jedino da cvili i treska glavom o grudi dok ra je čovek nosio rope podrumskim stepenicama. Posle tame, žmirkao je od sunca koje je prolazilo kroz prozor kuhinje i plakao.

Smiri se rekao je krupni čovek u uniformi, duvajući od napora.

Onaj drugi u trenčkotu se namrštio kada je video Krisove patike pocrnele od uglja, prljave pantalone i sivu kosu. Izvadio je maramicu, obrisao suze i ugljenu prašinu sa Krisova lica.

Kris je odgurnuo ruku u stranu, pokušavajući da izgleda isto toliko visok i jak koliko mu je njegov sićušni rast dopuštao. Nije smešno!

Šta?

Kris je besno gledao prema mreži u antreu.

Oh, shvatam rekao je onaj u civilnom odelu. Uprkos svojim hladnim očima i bolešljivom licu, njegov je glas zvučao prijateljski. Čuo si nas kako se smejemo.

Nije smešno! Kris je rekao glasnije.

He, naravno da nije rekao je muškarac u uniformi. Pogrešno si nas razumeo. Mi se nismo smejali tebi. Pa, mreža je izgleda bila sjajna ideja. Naravno, trebalo bi da iskoristiš nešto bolji materijal i nešto časova iz dizajna i kamuflaže. Ali ideja... Pa, to je ono čemu smo se smejali. He tebi već zbog tebe. Neka vrsta divljenja. Ti imaš odvažnosti, dečko. Čak i ako ne ličiš na njega, mogao bih da kažem po načinu na koji se držiš ti si DŽerijev sin.

Kris mnogo tih reči nije razumeo. Namrštio se kada je čovek u uniformi pokušao da ga prevari. Davno, jedva da se sećao, neko mu je rekao da je nekada imao oca, ali nikada nije čuo ni za koga ko se zvao DŽeri.

rekao bih da mi ne veruješ rekao je čovek. Raširivši noge, stavio je šake na kukove, kao policajac. Bolje je da se predstavim. Ja sam Maksvel Lepejdž. Kao i "DŽeri", ovo ime nije značilo ništa. Kris je zurio nepoverljivo. Čovek je izgledao zbunjen. Generam Maksvel Lepejdž. Znaš, najbolji prijatelj tvoga tate.

Kris je još napetije zurio.

Hoćeš da kažeš da nikada nisi čuo za mene? Čovek je bio zapanjen. Okrenuo se ka visokom čoveku u civilnom odelu, sivog lica. He umem ovo najbolje. Možda ti možeš da ga navedeš da... Odmahnuo je rukama bespomoćno.

Onaj u civilu je klimnuo potvrdno glavom. Zakoračivši napred, nasmešio se. Sine, ja sam Ted Eliot. Ali možeš jednostavno da me zoveš Eliot. Svi moji prijatelji tako rade.

Kris je zasijao okicama, još nesiguran.

Čovek koji se zvao Eliot izvukao je nešto iz svog trenčkota. Pretpostavljam da svaki dečak voli čokoladu. Posebno Bejbi Rut. Ja želim da ti budem prijatelj. Eliot je ispružio ruku napred.

Vrpoljeći se, Kris se pretvarao da ga nije briga, odbijajući da pogleda u bombonu.

Hajde rekao je čovek. Ja sam jednu već pojeo. Dobre su. Kris nije znao šta da radi. Jedini savet koji mu je majka ikada dala je bio da ne uzima bombone od nepoznatih ljudi. Nije verovao ovkm ljudima. Ali cele nedelje nije jeo ništa osim starih slanah kekosa. U glavi mu se mutilo. Krčenje u crevima nije prestajalo. Pre nego što je i bio svestan, zgrabio je bombonu.

Čovek koji se zvao Eliot se nasmešio.

Došli smo ovamo da pomognemo rekao je Lepejdž Znamo da te je majka ostavila.

Ona se vraća!

Mi smo ovde da se brinemo za tebe. Lepejc je bacio pogled na muve, pokazujući koliko su mu odvratne.

Kris nije shvatio zbog čega je Eliot zatvorio prozore. Da li he TO da pada kiša? Kada ra je Lepejdž uzeo za ruku, shvatio je da je ispustio svoje oružje, lepljivi lastiš. Odveli su ga do trema. Lepejdž ga je držao dok je Eliot zaključavao vrata. Primetio je kako gospođa Keli viri sa svoga prozora blizu vrata, a onda se iznenada skriva. Nikada to ranije nije radila, shvatio je i odjednom je osetio strah.

Sedeo je na prednjem sedištu automobila između dva čoveka i gledao netremice u Lepejdžove teške cipele, potom u Eliotovu sivu kravatu na štraftice i konačno u kvaku na vratima. Pomisao o bekstvu brzo je prošla, čim su kola krenula iapred i čim je postao fasciniran gledajući u Lepejdžove pokrete kojima je menjao brzine. Nije se nikada ranije vozio u kolima. Indikatori na šoferskoj tabli, kretanje ljudi i vozila napolju držali su ga kao bez daha sve dok, pre nego što je i postao svestan da su negde stigli, Lepejdž nije parkirao kola ispredvelike zgrade sa stubovima koja je

podsećala Krisa na poštu. Vođen Lepejcovim čvrstim stiskom naramenima, Kris je išao između dva čoveka kroz mermerne hodnike uz čije su se ivice nalazile klupe. Muškarci i žene, obučeni kao da idu u crkvu, prolazili su pored njih, noseći gomile papira i nešto što je ličilo na male kofere. Iza vrata od mlečnog brušenog stakla, mlada žena je sedela za stolom. Govorila je u kutiju pored telefona, a zatim je otvorila druga vrata kroz koja su Kris i dva čoveka prošla. U unutrašnjoj kancelariji, jedan starac sa sedom kosom i brkovima tankim kao olovka sedeo je za drugim stolom ali je ovaj bio veći, pored američke zastave i zida uz koje su bile poredane debele knjige uvezane u kožu.

Kada je Kris stao pored stola, čovek je podigao pogled. Gledao je kroz papire. Da vidim sada. Da, Pročistio je grlo. Kristofer Patrik Kilmuni. Uplašen, Kris nije odgovorio. Lepejdž i Eliot su rekli u glas, Da, Kris se namrštio zbunjen.

Čovek je proučavao Krisa, a onda je progovorio Lepejdžu i Eliotu. NJegova ga je majka ostavila... Išao je prstom preko papira, dok mu je glas bio začuđen, odavao neodobravanje. Pre pedeset jednog dana?

Tako je rekao je Eliot. NJegova je majka otišla sa muškim partnerom na vikend 4. jul. Nije se vratila.

Kris je nastavljao da okreće glavu od jednog do drugog čoveka, čekajući šta će sledeće kazati.

Čovek je bacio pogled na kalendar, češući se po obrazu. Uskoro će sledeći praznik. Ima li on stariju braću ili sestre, bilo kakvih rođaka koji bi se brinuli o njemu?

Nema Eliot je rekao.

Ali, celo leto...? Kako je preživeo?

Jeo je sardine i bolonjsku kobasicu i ubijao muve. Čovek je izgledao zbunjeno. Ubijao...? NJegova majka?

Dalije zaposlena?

Ona je prostitutka, vaša visosti.

Bila je to opet još jedna reč koju Kris nije razumeo. Radoznalost ga je obuzela. Prvi put otkako je kročio u kancelariju, on je progovorio. Šta je to prostitutka?

Oni su se okrenuli i nisu odgovorili ni reč.

A šta je sa njegovim ocem? upitao je čovek.

Umro je pre dve godine odgovorio je Lepejdž. Sve STOJI u iberOBOJ fascikli. Možete da shvatite zbog čega °Deljen.e za socijalnu politiku preporučuje da on postane brigagada.

Čovek je tapkao prstima no stolu sa staklenom pločom, Ali, jasamonaj kojidonosiodluku, inerazumemzbogčega Ode ljenje šalje vas na ovaj razgovor umesto da pošalje svoga predstavnika. Koji je interes vlade u ovoj stvari?

Lepejc je odgovorio NJegov je otac bio major u Vazduhoplovnim snagama. Poginuo je na dužnosti. Bio je moj prijatelj. Gospodin Eliot i ja smo u neku ruku... pa, hm, mi smo neslužbeno prisvojili dete, mogli biste tako da kažete. Osim njegove majke koju ne trebaraćunati, mi smo nešto najbliže što od porodice on ima. Kako nas naš posao sprečava da ga sami odgajamo, želimo da se uverimo da će neko drugi to činiti na pravi način.

Čovek je klimnuo glavom. Vi znate gde će on biti poslat.

Znamo rekao je Eliot i slažemo se sa tim.

Čovek je posmatrao Krisa i uzdahnuo. Dobro onda. Potpisao je parče papira, stavio ra y fasciklu sa mnogo druge hartije i pružio je fasciklu Lepejdžu. Krise ." Čovek se mučio, nesposoban da izabere reči.

Ja ću mu to objasniti Eliot je kazao. Kada tamo stignemo.

Šta objasniti? Kris je počeo da drhti.

Hvala vam Lepejc je kazao starom čoveku.

Pre nego što je Kris postao svestan šta se dešava, Lepejc ga je okrenuo prema vratima. Zbunjen, Kris je ponovo bio sproveden u hodnik kroz niz zelenih staklenih vrata koja su ga podsećala na banku i telegrafsku službu koja se nalazila ćošak iza male jevtine robne kuće. Ali gde je ona sada bila? Mislio je u sebi. I kuda je on išao?

Metalna kapija bila je visoka i široka i crne boje. NJene šipke izgledale su debele baš kao Krisov zglob, a prostor između njih tako uzak da je odmah znao da nikada

kroz njega ne može da se provuče. C leve strane, velika gvozdена tabla je govorila:

ŠKOLA ZA DEČAKE BENDŽAMIN FRANKLIN C desne strane, druga je tabla kazivala; UČITE IH POLITICI I RATU DA BI NJIHOVI SINOVI MOGLI DA UČE MEDICINU I MATEMATIKU DŽONADAMS

Ispod te table, ugrađena u visoki kamени zid koji je izgledao kao da se prostire u beskonačnost u oba pravca, teška vrataiodila su do sobice koja je ličila na stražaru i koja je bila puna gomile movina, poštanskih džakova i paketa. Čovek u džemperujakni dotakao je rukom rub kape kakvu imaju kondukteri, nasmešio se i nastavio da sortira pakete. Lepejc i Eliot nisu progovorili ni reč ali su, zajedno sa Krisom kojeg su držali za ruku otišli

direktno kroz sobu i zašli napolje na sunce, uputivši se preko travnjaka ka velikoj zgradi od cigala.

Ovo će jednoga dana biti tvoja škola Lepejdž je rekao Krisu. Ali za sada tu ćemo te samo upisati.

U gravirane u kamenu zidu, iznad ulaza u zgradu, bile su reči:

MUDROST KROZ POSLUŠNOST,
SAVRŠENSTVO KROZ PONIZNOST.

Već je bilo pola jedan posle podne, i tako su njih trojica čekala na jednoj staroj klupi u đačkoj trpezariji. Hrastovina od koje je klupa bila napravljena bila je dobro uglačana i sjajna. Bila je tvrda i od sedenja tako oblikovala da je Kris odmah skliznuo unazad dok su mu noge visile u vazduhu, ne dodirujući pod. Nesigurno, posmatrao je netremice sat na zidu, uvek se stegnuvši kada 5i mala kazaljka trgnula napred. Njeno dosadno škripanje kao kada makaze škljocnu, kao da je postajalo glasnije, podsećajući Ga Na zvuk u mesarskoj radnji.

U jedan sat je stigla žena. Imala je Niske pete na cipelama, jednostavnu suknu i džemper. Za razliku od negove majke, nije koristila ruž za usne, i kosa joj je umesto da bude ukovrdžana bila začešljana glatko u punđu na temenu. Jedva da je i pogledala u Krisa pre nego što je sa Lepejdžom krenula u svoju kancelariju.

Eliot je ostao sa nim na klupi. Kladam se da su ti ona dva hamburgera koja smo ti kupili samo za jedan zub. Nasmešio se. Jedi one Bejbi Rut koje sam ti dao.

Kris je zgrbio ramena, gledajući netremice i tvrdoglavo u zid koji se nalazio preko puta njega.

Znam nastavio je Eliot razmišljaš kako je pametnije da ih sačuvaš za onda kada budeš ponovo gladan. Ali ovde ćeš jesti tri puta dnevno. A što se tiče bombona, sledeći put kada se budemo videli, doneću ti ih još. Voliš li neku drugu vrstu?

Kris se polako okrenuo, zbunjen ovim visokim mršavim čovekom sa sivom kožom i tužnim očima,

He mogu da obećam da ću te često posećivati Eliot je rekao. Ali želim da znaš da sam ti prijatelj. Hoću da misliš o meni kao... pa, nazovimo to, kao da sam ti zamena za oca, neko na koga možeš da računáš ako budeš zapao u neke poteškoće, neko ko te voli i želi ti najbolje. Neke je stvari teško objasniti. Veruj mi. Jednoga dana ćeš shvatiti.

Kris je osećao kako ga oči peku. Koliko ću dugo ovde biti?

Prilično.

Dok moja majka ne dođe po mene?

Mislim da ne ... Eliot se ugrizao za usne. Tvoja je majka odlučila da prepusti gradu da se brine o tebi.

Sada su Krisove oči bile razrogačene. Gde je ona?

He znamo.

Je li umrla? Kris je toliko očajnički željan da čuje odgovor, da mu je trebalo vremena da shvati da ponovo plače.

Eliot ga je zagrlio. He. Ali je nećeš više vidati. Koliko mi znamo, ona je živa, ali moraš da se navikneš na to da misliš kao da je umrla.

Plakao je još više, gušeći se u suzama.

Ali, nisi sam Eliot ga je stegnuo u zagrljaj. Ja ću se brinuti o tebi. Uvek ću biti uz tebe. Viđaćemo se često. Ja sam jedina porodica koju ti imaš.

Kris se otrgnuo iz Eliotovih ruku kada su se vrata otvorila. Lepejdž je izašao napolje iz kancelarije, rukujući se sa ženom koja je sada nosila naočare i u ruci držala Krisovu fasciklu. Cenimo vašu pomoć. Okrenuo se ka Eliotu.

Sve je sređeno. On je pogledao u Krisa. Sada ćemo te ostaviti sa gospođicom Halahan. Ona je vrlo fina i ja sam siguran da će se tebi dopasti.

Rukovao se sa Krisom. Kris se lecnuo od stiska ruke. Slušaj svoje iadredene. Neka tvoj tata bude ponosan na tebe.

Eliot se nagnuo, dotakavši Krisa za ramena. I još važnije, neka ja budem ponosan na tebe. Glas mu je bio nežan.

Dok su dva čoveka odlazila niz hodnik, Kris je žmirnuo zbunjeno i kroz suze, osećajući sigurnost koju su mu davale bombone što ih je držao u džepu.

Mnogo toga je bilo da se sredi. Oko dve hiljade arikoji SU prnpadali domu bilo je podeljeno usamljenim putem. Da oi se stiglo do spavaonice od zgrade u kojoj se nalazila škola, gospođica Halahan je rekla Krisu da moraju da idu prilično pešice. Imao je teškoća da održava korak. Put Je io apsolutno prazan, kaodase spremalanekaparada koja amo što nije počela, ali duž puta se nisu nalazile ogra

de, niti gledaoci, jedino ogromno drveće sa obe strane, kao suncobrani koji Krisa štite od sunca.

Uprkos njenim objašnjenjima, osećao se potpuno dezorijentisanim. Preko puta škole nalazila se skupina zgrada koje su predstavljale "internat i trpezariju", rekla je ona. C leve strane nalazila se velika kamena ,kapela", a preko puta, c druge straie, "ambulanta". Vetar je bio slabašan jer je razbijen gomilom zgrada, ali dok je išao za gospođicom Halahan pored "gimnastičke hale" u centru kampa, iznenada je bio pogođen oštrim vrelin vetrom koji se odizao sa terena za igru sa obe strane puta. Video je golove na igralištu,

prepone na stazama i terene za bezbol, ali je bio iznenađen time što nigde nije bilo zemlje. Sve oko njega bio je beton i samo beton.

Sunce je sada peklo dok je Kris prolazio pored „rružane“ i „energetskog pogona“ sa njihovim dimnjacima i brdima uglja. Noge su ga bolele kada je konačno stigao do kraja puta. Zureći u bledosivu zgradu koju je ona nazvala „spavaonicom“, počeo je da strahuje. Ona je morala da vuče njegovu ruku što se opirala, vodeći ga dole niz stepenice koje su odjekivale i uvodeći ga u veliku salu u suterenu koja je mirisala na vosak, i gde je on počeo nesigurno da zuri u desetine drugih dečaka, nekih starijih, nekih mladih, ali koji su svi imali otrcanu odeću baš kao i on.

Stigao si baš na vreme rekla je gospođica Halahan. Na nedeljnu inicijaciju. Inače bismo morali da sve radimo ispočetka, zbog tebe.

Kris nije razumeo. „Inicijacija“ je bila opet još jed na reč za koju nikad nije čuo. Nije mu se dopadao njen zvuk. Nervozan, ceo je na škripavu stolicu i shvatio da su svi drugi dečaci sledili njegov instinkt, strjeći odvojeno jedni od drugih. Sala je bila neprirodno tiha.

Jedan stari čovek u pantalonama kaki boje i košulji sa kravatom smeđetamnozeleno boje, umarširao je u središtu sale. Stajao je ispred podijuma i Kris je ponovo uočio američku zastavu. Stari je čovek držao štap ispod pazuha jedne ruke i predstavio se kao pukovnik Douglas Dolti, direktor prijema i upravnik spavaonice. Počeo je svoju priču vicevima o životinjama i sportu. Nekoliko dečaka se nasmejalo. Pukovnik je okušao sreću sa pričom kako će mnogi sportisti sveta kada saznaju za njihovu školu doći ovamo da ih posete. Iako još osećajući zebnju, Kris je bio iznenađen što otkriva kako je zainteresovan. Njegovi su obrazi bili zategnuti od suza koje su se sada sušile. Pukovnik je ispričao priču nerazumljivu Krisu o mestu koje se zvalo stara Grčka i tri stotine vojnika koji su se zvali Spartanci koji su herojski poginuli pokušavajući da odbiju vojsku Persijanaca u prolazu po imenu Termopili. „Gospodo“, zaključio je, ja ću vam pokazati o čemu se radi u „ovoj školi.“

Stavio je dečake u dvoreda i poveo ih napolje, niz put ka zgradi u kojoj su se učile stručne veštine. Tu su novaci, kako su saznali da se zovu, videli livnicu u kojoj su dečaci punili gvozdene kalupe. U štampariji, drugi dečaci su sedeli za linotipom kucajući za novi broj školskih novina. Kris je video stolariju i mašine i automehaničarsku radionicu, i vešernicu. Čak i tamo, njegova grupa je bila impresionirana bukom i aktivnošću i važnošću dece poput njih koja su obavljala ove poslove. Želeli su da i sami probaju mašine. Ali pukovnik je sačuvala ono najslađe za kraj. Sa ponosnim osmehom, odveo ih je u oružarnicu, pokazujući Krisu i drugima puške Enfield iz 1917.

godine, uglačane do blještanja, koje će oni uskoro nositi, baš kao i sablje, uz svoje uniforme sivometalne boje i sa zakopčanim do grla belim košuljama, kad budu hodali u đačkim vodovima. Ovde je posebno Kris bio pun strahopoštovanja. Nijedan se od Dečaka nije izmotavao ili progovorio. Kris je udisao °štri slatkasti miris ulja za čišćenje pušaka, Braso, i sredstva za čišćenje pušanih cevi. Poštovanje koje su oni i drugi dečaci pokazali prema starom čoveku bilo je jednako poštovanju koje će prema njemu pokazati na dan kada se, u poslednjoj godini svoga školovanja, budu ulisivali u Avijaciju ili u Drugu mornaričku diviziju. Poštovanje će se tako pretvoriti u ljubav. Podizani u sistemu muževnosti, u spartanskoj atmosferi Franklina, ljubav će se u nima pretvoriti u patriotizam i ponos. Strah će, kroz prolongirano kažnjavanje, uskoro postati opšte mesto zajedničko svima, i konačno će prestati da postoji u svesti. Odsjaj korica za sablju, harizma pušaka, insignacije i podoficirski širiti stvoriće uzbuđenje koje će, stopljeno sa neophodnim legurama hrabrosti i lojalnosti, roditi ljude kakve samo Dom Franklin pušta u spoljni svet.

" Mi ne smemo da dozvolimo da izgledate ovako kako sada izgledate, zar ne? " rekao je pukovnik. Nastavljajući da ih ohrabruje osmehom, odveo ih je u drugu zgradu gde je svakome dečaku dao dva para dubokih crnih cipela sa lertlama, sličnim čizmama za borbu. Pružio je svakome belu dugačku košulju, tri jednostavne košulje u bojama, četiri para gaćica, sokne i donji veš, četiri maramice sve to spakovano u čvrsti zavežljaj vezan dugom sumornom noćnom picamom. Sa cipelama koje su im visile o vratu i zavežljajima odeće čvrstisnutim uzgrudi, ličili su na minijaturne vodove avijacije dok su ponovo izlazili na vrući suvi vetar i trupkali u dva reda na putu za spavaonicu.

Berber ih je čekao. Kada je završio, iznad Krisovog uha sinulo je nekoliko santimetara lobanje. Sa temenom koje je bilo obrijano, izgledao je kao regrut pešadije. Osećao se nervozno i stideo se, ali dok je osmatrao druge dečake i dok su oii osmatrali ljega, uspravio se. pogledavši se U ogledalu, i procenjujući svoje nove crte lica, osetio se nsočekivano snažnim i čudno samouverenim.

Ali, tuševi su čekali: male emajlirane sobice sa česmama koje nisu imale ručke, jer je vodu kontrolisala vaspitačica koja je osmatrala kroz prozor i manipulisala skelom. Muški poslužitelj im je kazao da skinu odeću i da je stave u veliku vreću od platna koja se nalazila na kraju sobe. Krisa je bilo sramota. Nikada nije bio nag pred drugim ljudima osim pred svojom majkom. Oči su mu bile razrogačene ponovo kada se ne setio. Pokušao je da

se pokrije rukama i video da kdrugi dečaci rade isto. Ali ga je zbunjivalo to što ni poslu žitelj ni negovateljica i ne primećuju da su oni goli.

U gomili naterani pod mali tuš, iz petnih su se žila trudili da ne dotaknu jedan drugoga što je bilo nemoguće uraditi dok su se borili oko saluna i gurali nod snažni tuš iz kojeg se pu šila voda koja je štrcala na njih. Mlaz je bio tako gust da je Kris jsdva i video druge dečake. Voda se iznenada zaustavila. Dekoncentrisan, Kris je izašao sa drugima ispod tuša. Cedili su se na pločicama Irostorije sa ormanićima, gurajući se, osećajući sada zimu. Poslužitelj im je pružio svakome posebno po peškir i pokazao ka velikom metalnom kotlu napunjenom nečim gustim što je slatko mirisalo i što je ok nazvao hladnim kremom, rekavši im da ga utrljaju na lica, na ruke i na noge, i na svaho mesto koje im je bilo crveno ili bolno. Kris je iznenada primetio da je velika platnena vreća u KOJU su on i drugi ubacili svoju odeću nestala. Nikada nsće više videti svoje patike umrljane katranom i svoju sirotinjsku košulju. Niti svoje bombone.

Zaželeo je da jekneJ osećajući se prevarenim i izdatim. edino čemu se radovao bilo je to što će kasnije moći da i pojede.

Ali, nije bilo vremena za samosažaljenje. Poslužite Ij Uzeo njihove peškire i odveo ih, dok su drhtali, goli, iz _e sa ormanićima gore uz stepenice do ogromne prostoJe U kojoj su u redovima bili poredani ležajevi. Svaki je krevet imao dve police i ormanić sa bravicom, na prozorima su bile rešetke. Izgubivši samopouzdanje, Kris je obukao svoje sive vunene sokne i pantalone i košulju. Ali iako se osećao neugodno u svojim novim stvarimakoje su ga grebuckale, bacio je pogled prema drugim dečacima, iznenađeno. Osim razlike u boji kose i boji tena, svi su ličili jedan na drugog. Nije znao zbog čega, ali nekako ga je to utešilo.

Poslužitelj im je objasnio njihov raspored. "Ustajanje u 6 ujutru, doručak u 7, predavanja od 8 do 12, ručak do 12:30, odmor do 1, predavanja do 5, igranje do 6, onda večera i radna soba, krevet u 8. Sve što vam zdravstveno smeta, za svaki svrab, krvave desni, ili bolest bilo koje vrste, odmah meni kažite. Sutra ću vas naučiti kako da nameštate krevet tako da sa njega može da odskoči novčić. Prvih nekoliko nedelja, spavaćete sa gumenim čaršavom za svaki slučaj."

Poslužitelj ih je izmarširao iz spavaonice do zajedničke sale za ručavanje, gde su se pridružili stotinama druge dece, svih uzrasta, svih veličina, svi su bili obučeni u sivo sa strogo ošišanim frizurama. Bili cy y razredima do tada, ali uprkos gužvi, sala je bila čudno tiha dok su dečaci prolazili pored pultova, približavajući se sa svojim poslužavnicima kako bi uzeli svoje jelo.

Krisu je bila muka kada je video prvo jelo koje he ovde pojesti. Jedan je dečak spomenuo konzervu tunjevine. Drugi je mumlao o prokolici. Kris nije nikada čuo ni za jedno ni za drugo. Sve što je znao bilo je da je ta zelena stvar bila prelivena belim sosom i da je cela stvar mirisala na pljuvačku. Sedeo je sa svojom grupom za stolom prekrivenim plastikom, zureći u slanik, odbijajući u sebi da jede, kada je osetio senku kako se nagla iznad njega. "Svijedu ili su svi kažnjeni", zarežao je duboki glas, Kris je morao da razmisli o tome što je čovek kazao. Polako je razumeo. Video je kako drugi dečaci zure u njega i shvatio da će, ako on ne bude jeo, drugi dečaci biti krivi zbog njega. Raspravljao je sa samim sobom, boreći se protiv pritiska koji je

osećao u grlu. Polako je uzeo svoju viljušku. Zurio je u belu kremkastu stvar. Nije disao dok je žvakao i gutao, i nekako to što nije disao izgleda da mu je pomoglo.

Bilo im je rečeno da će posle večere moći da uživaju. Da gledaju film. Baš kao što se nikada nije vozio kolima, Kris tako nije u životu video ni film. Dok se tiskao sa drugim dečacima, oči su mu se širile od oduševljenja. Bele i crne slike treperile su magično na platnu! Posmatrao je jednog glumca koji se zvao Con Vejn ostali dečaci su izgleda znali ko je on i pljeskali su radosno u ratnoj priči "Borilački eskadron". U grudima mu je tuklo. Pucnjava i eksplozije. Druga deca su se veselila. Njemu se dopalo. Te noći, dok je ležao u svom krevetu, u donjem redu, u tami spavaonice, pitao se gde li se nalazi njegova majka. Pokušavao je da shvati šta on radi ovde. Sećao se onoga što je Lepejdž rekao za njegovog oca, kako je poginuo na nečemu što je on zvao dužnošću. Uplašen i zbunjen, čuo je dečaka koji je ležao preko puta njega kako počinje da jeca. Kris je osećao svoje sopstvene vrele i gorke suze kako mu se skupljaju u uglovima očiju dok je jedan stariji dečak zavikao, "Prekini sa plačem! Hoćudaspavam!"

Kris se ukočio, zbunjeno. Kada je shvatio da stariji Dečak viče na novog dečaka preko puta njega, progutao je svoju tugu, stegnuo oči i čvrsto ih zatvorio, odlučan da izbegne pažnju drugih, i da ne bude od onih koji plaču. Ali je želeo da je primorao Lepejdža da mu kaže zbog čega se njegova majka zvala prostitutka, i želeo je svim srcem Da se njegova majka vrati iz Atlantik Sitija i odvede ga odavde. Bol ga je gušio. Ali u svom snu, video je Eliota kako mu pruža Bebi Rut Bombonu.

Ja navijam za Filise rekao je dečko sa Krisove desne strane.

Kris je klečao sa svojom grupom pozadi u učionici prvog razreda, sastavljajući pitalice uglavnom karte Sjedinjenih Država sa crtežima

kukuruza i jabuka, fabrika, rudnika i naftonosnih izvora ucrtanim u različite delove mape, iako su ponekada mape prikazivale zemlje za koje Kris nikada nije čuo, Kine, Koreje i Rusije, na primer. Pitalice su bile jarko obojeke i on je brzo naučio kako da ih sastavlja. Nikada ranije nije bio u školi, ali uprkos žalbama koje je čuo od starijih dečaka, pomislio je kako će mu se ona dopasti. Bar jedno vreme. Uprkos onome što mu je Eliot kazao, Kris je bio siguran da će njegova majka doći po njega i odvesti ga kući.

Dečak koji je rekao da navija za Filise izgledao je još sitnije od Kriea, lice mu je bilo tako u lalo da su mu oči skoro ispadale. Kada se dečko nasmešio, očekujući potvrdu od drugih, Kris je primetio kako mu nedostaje nekoliko zuba. Ali, kada dečko nije dobio nikakav odgovor od drugih, njegov je osmeh brzo nestao, zamenjen poniženjem.

Drugi je dečak progovorio. C Krisove leve strane. Iako istih godina kao drugi dečaci u grupi, on je bio veći ne nekako viši već ideblji od drugih. Imao je najtamniju boju kose, najtamniji ten, najčtvrtastije lice, najdublji glas. Zvao se Sol Grisman i prošle noći, u spavaonici, Kris je čuo jednog starijeg dečaka kako šapuće da je Grisman Jevrejin. Kris nije znao šta to znači. Šta je c tobom? drugi dečak je rekao. Jesi l"pao c kruške? Ješa. Kris i dale nije znao šta to znači. Ox, one mu stvari, " drugi je dečak kazao, "nisam znao da su Irci tako glupi." Kada je Kris pitao šta je to Irac, dečko koji je bio stariji otišao je od njega, sa izrazom preziranja.

Sada je Sol rekao, Ja navijam za sve timove! Imam sličice bezbola da to dokažem! Rukom je krenuo ka košulji i iz nje izvadio dve"pune šake sličica.

Drug i su dečaci samo treptali, začuđeni. Prekinuli su da zajedno slažu pitalicu i brzo bacilm pogled prema negovatelici koja je sedela za prvim stolom i čitala

kiigu. Sigurni, nagnuli su se napred sa osećanjem krivice, zapanjeno zureći u sličice bezboda. Sol je pokazivao po jednu sličicu: na njima su bili muškarci u dresovima kako mašu palicom za bezbol ili jure i hvataju loptu, Jogi Bera, DŽoe di Mađo, DŽeki RobiMson, imena koje Kris nikada nije čuo, sa njihovim životima opisanim na poledini svake sličice i sa podacima koliko su pogodaka osvojili za svoj tim. Sol je uživao posmatrajući kako se drugi dečaci dive njegovom blagu, ali jednu sličicu ni za živu glavu nije hteo da im da a koju je dizao uvis uz duboko obožavanje. "On je igrao pre svih ovih momaka i bio je bolji od svih", govorio je Sol.

Kris je pogledao u krupnog muškarca na slici, a onda dole u iberobo ime Bejb Rut. Osećao se nervozno zato što nije znao ništa o ovim igračima, pokušao je da smisli da nešto kaže što bi drugu decu privuklo da ga

prihvate. Naravno, klimnuo je mudro glavom. "Po njemu su nazvali bombone." Za trenutak je pomislio na sivo lice čoveka po imenu Eliot. Sol se namrštitio. Šta?

Bombone. Bejb Rut.

To cy Bejbi Rut. Tosamijarekao.

To nije isto. Ovo je Bejb. He Bejbi. Pašta?

Bombona se zove po bebi nekog tipa čije je ime Rut. Kris je pocrveneo.

Drugi dečaci su ga podrugljivo

pogledali kao da su oni sve vreme znali tu tajnu. Vaspitačica je podigla pogled sa svoje knjige a kroz sobu je prošao talas užasa. Sol je muvao boreći se da smuva sličice ispod košulje dok su drugi dečaci brzo sagli spoje glave kako bi stavili što je više moguće delića pitalice u nenu osnovu.

Vaspitačica je ustala, zloslutno DOšetala do njih. Stajala je kao kip, čineći

Krisa nervoz

nim dok je dugo posmatrala sve njih, a onda se okrenula i vratila svome stolu.

Kako si uspeo da zadržiš sličice? jedan je dečak zapitao Sola dok je razred u dva reda kretao naru čak. Drugi su dečaci načuljili uši da bi čuli Solov odgovor. On ne samo da je imao nešto što drugi nisu imali, već je zapravo jedini uspeo da prošvercuje sličice u školu. Kris se sećao da sve što su dečaci doneli ovamo sobom, bilo im je prvoga dana uzeto, uključujući sećao se sa gorčinom i njegove bombone, koje kamo sreće da je pojeo umesto što ih je čuvao.

Aha, kako si usleo da ih sačuvaš? drugi je dečko zapitao.

Umesto odgovora, Sol se samo nasmešio.

Smem li da sednem do tebe? Smem li da ponovo pogledam sličice? još je jedan dečak pitao. Iako su morali da idu u redu, ipak su se nekako tiskali oko Sola dok su ulazili u salu za ručavanje.

Kada je Kris nosio svoj poslužavnik sa bečkom šniclom i graškom do njihovog stola, video je da je jedino slobodno sedište ono koje je najudaljenije od Sola. Drugi su dečadi ponosno sedeli do Sola ili preko puta njega, a nekoliko njih se čak usudilo da prošapuće više pitaš" koja su se odnosila na sličice sve dok se nadzornik, zastavši nije osvrnuo na njih pogledom koji ih je primorao da učute.

Izvan trpezarije bilo im je dozvoljeno da govore dok su išli u svoje sobe da se odmone, ali Kris nije mogao ni da progovori. Sve o čemu su drugi želeli da govore odnosilo se na to gde je Sol nabavio sličice i kako je uspeo da ih zadrži. Zbog Krisove užasne primedbe o Bejbu Rutu i bomboni, drugi su se dečaci prema nemu odnosili kao prema krelcu grupe, i Kris je još više

čeznuo da njegova majka dođe i da ga spasi. Konačno, shvatio je, škola mu se nije dopadala.

Još ju je više zamrzio kada ih je, kasno posle podne, negovateljica poterala do bazena u suterenu gimnastičke zgrade. Jedan im je instruktor kazao da se skinu i istuširaju, i Krisaje ponovo bilasramotašto jo nagpred drugovima. Njegov se stid uskoro preobratio u strah kada je instruktor naredio svima da skoče u bazen. Kris nikada nije do tada video toliko mnogo vode. Bojao se da mu glava ne potone i da se ne udavi što se desilo jednom, kada ga je majka kupala. Ali instruktor ga je terao prema bazenu, i Kris je najzad skočio u bazen željno jer je voda mogla da sakrije njegovu golotinju. Bućnuvši dole kroz hladnu vodu koja je mirirala na nešto oštro, naglo se dočekaao na noge, iznenađen što je voda dopirala samo do njegovog struka. Drugi su dečaci isto kao Kris odbojno ušli u bazen. Osim Sola, KOJ"H je bazen smatrao uzbudljivim izazovom i čak i potonuo, tako da mu je glava upala u vodu.

Ti! Instruktor je pokazao prstom. Kako se ti zoveš?

Sol Grisman, gospodine. "Gospodine" je bilo apsolutno pravilo. Naučili su da uvek kada se jedan dečak obraća starijem od sebe mora da mu kaže "gospodine" ili "gospodo", zavisi.

Izgleda da si i ranije plivao. Sol je odgovorio Nisam, gospodine.

Nikada nisi učio?

He, gospodine.

Instruktor se počeošao po bradi, impresioniran. Možda imaš smisla za to.

Uz sopstveno divljenje prema Solu koje je sada bilo

Ojačano instruktorovim divljenjem, dečaci su se između e takmičili da budu što bliže Solu dok su se držali vice bazena, a instruktor im pokazivao kako da udaraju nogama.

; Tako je. Gledajte Grismana instruktor je govorio.

Ha najudaljenijem mestu od Sola, pršteći vodu oko sebe, boreći se da drži glavu rope, iznad vode, nasumice udarajući nogama, Kris se nikada nije osećao tako usamljenim. Tamo u Kalkanlim ulici, provodio je leto sam, čekajući svoju majku, ali u poznatoj kući sa poznatim susedima i prijateljima koji su se igrali sa njim, nije se osećao usamljeno. Zapravo, to nije bilo prvi put da ga je njegova majka ostavila, Samog; gotovo da je bio naviknut da živi sam, iako mu je majka uvek nedostajala kada bi otišla, Ali sada u ovom nepoznatom okruženju, drhteći u vodi, odvojen od druge dece, zavideći Solu, osetio je gorak bol samoće i odlučio da ovo mesto mrzi.

Jedino vreme kada je bio zainteresovan bilo je sledeće veče, subota, kada je, posle celog dana u kojem je Vežbao da namesti krevet, učio da ušnira, veže i izglanca svoje cipele, vezuje i namešta svoju kravatu određenom brzinom, otišao sa svim dečacima iz škole da vidi drugi film. Kris se rado sećao onoga prvog koji je video, "Borilački eskadron". Ovaj se zvao "Bojište". Svi su se na početku radovali, i opet je akcija bila uzbudljiva, bilo je mnogo pucnjave i eksplozija. Krisu se svidela priča o grupi američkih vojnika koji su se borili u ratu, u svom timu. Muzika zaglušujuće trube, bubnjevi koji su odjekivali grejala mu je stomak.

Ali posle filma, nikoga iz njegove grupe nije bilo briga šta on misli o filmu. Svi su želeli da znaju šta Sol misli. Kris je skoro prekršio svoje pravilo da ne zaplače pre spavanja. Umesto toga, stegnuo je zube u tami, planirajući da pobegne.

Iznenadni sjaj svetlosti iznad glave probudio ga je u šest sati. Neko je rekao da je nedelja. Uspavano žmirkajući, žurio je sa drugim dečacima u kupaonicu, gde je sa četkicom za zube u svojoj levoj ruci desnu pružio nadzorniku da mu sipa malo praha kalodonta. Dok je prao zube, trudeći se da četkicom dopre skroz do kraja vilija kako mu je nadzornik pokazao, ukus mentola u Kolgejt u terao ga je malo na povraćanje. Osluškiavao je vodu u toaletima i pokušavao da ne gleda u dečake koji su se dizali sa šolja. Toaleti su bili na otvorenom nije bilo zidova ni vrata i njegov ga je stid sprečavao da ode i sam do šolje da se olakša ssm kada je baš morao. Iznenadio je tog jutra sam sebe time što je sedeo na šolji, ne vodeći računa o tome da li ga ieko gleda, jer potreba mu je bila prevelika. Olakšanje koje je osetio posle toga, kombinovano pouzdanjem koje je dobio time što je prevazišao ovaj, još komplikovaniji tabu stida, nateralo ga je da se raduje danu sa peočekivanim optimizmom. Čak je uživao i u vrdenoj kajgani koju je sprar sokom od pomorandže, i nekako se pomalo osećao kao vojnik iz "Bojišta" kada je obukao svoju uštirkanu košulju i kadtsko odelo pre nego što je nadzornik poterao njihovu grupu na misu u kapelu.

Kapela je imala obojene prozore, ali niti krstovi niti bilo kakvi drugi religijski simboli nisu mogli da se vide okolo. Dok je svaki dečak sedeo na svoje označeno mesto u klupama, kapelan, roinodin Eplegejt, zakoračio je na podijum i počeo da diriguje dok su dečaci pevali pesmu prvo "Američka zastava", zatim "Bog blagoslovio Ameriku". Zatim je kapetan izvadio novčancu od jednog dolara što je istoga časa privuklo Krisovu pažnju i pročitao reči koje se nalaze na poledini Vašinggonove slike. "Sjedinjene Američke Države!" rekao je dovoljno glasno da bi svi u kapeli čuli. U Boga

mi verujemo! Setite se ove dve izjave! Mi verujemo u Boga! Mi verujemo u sebe! Setite se ove dve izjave! Zbog toga je ova zemlja najveća, najbogatija, najmoćnija na zemlji! Zato što Bog nama veruje! Mi moramo Da uvek budemo spremni da budemo NJeni vojnici, da pobeDimo NJene neprijatelje, da sačuvamo naš način života KOJI nam je Bog odredio! Ja ne znam ni za jednu veću čast od časti da se čovek bori za našu zemlju, za njenu veličinu i slavu! "Neka Bog blagoslovi Ameriku!" Kapelan je podigao RUke uvis, tražeći odgovor. Dečaci su viknuli za njim. "Neka Bog blagoslovi Ameriku!", on je ponovio. Ponovo, oni su mu uzvratili iste reči. Kako se kapela utišavala polako, Kris je osećao kako eho uzvika i dalje ostaje u njegovim ušima. Osećao se uzbuđenim na neki zastrašujući način, ne shvatajući šta je kapelan mislio ali zato odgovarajući emocijama u njegovom glasu.

Biblijski tekst za ovo jutro rekao je kapelan je iz knjige o Egzodusu, Mojsija, dok vodi Bogom izabran narod, progone ga Faraovi vojnici. Uz pomoć Boga, Mojsije razdeljuje Crveno more, omogućuje svome narodu da prođe, ali kada Farovi ljudi pokušavaju da pređu, Bog sastavlja Crveno more i oni se utapaju. Kapelan je otvorio Bibliju, uzimajući dah kako bi počeo da čita. Zatim je zastao, oklevajući Imajući u vidu današnju lolitiku, pretpostavljam da Crveno more nije odgovarajuća slika za povlačenje paralele između naše zemlje koja se bori protiv komunista. Možda bi Crveno BeloPlavo more više odgovaralo. Kris nije znao šta je on pod tim podrazumevao, ali instruktori koji su sedeli u prednjem redu diskretno su se smijuljili, iako su se nalazili u kapeli. Kapelan je gurnuo naočare na HOC i počeo da čita. Služba se završila sa JJeka Bog blagoslovi Ameriku" još jednom, onda sa "Bojnom himnom Republike" i najzad još jednim horom Dmerička zastava". Nadajući se mogućnosti da se igra, Kris je bio zbunjen kada je saznao da se odmah posle takozvane službe koja je opštazasvereligije, svidečacirazdvajajuusvojeosebne verske skupine. Luterani sa Luteranima, Anglikanci sa i Anglikancima, Prezbiterijanci sa Prezbiterijancima, radi dalje božje službe. Bio je zbunjen i zato što nije znao kuda on treba da ide jer nije znao ni da li ima svoju veru niti koja je ona. Nesigurno gledajući oko sebe dok je izlazio iz kapele sa drugim dečacima, osetio je ruku na svome ramenu i okrenuo se ka crvenokosom pegavom nadzorniku koji je izgledao kao da ga je sunce ispeklo. Kilmuni, ti ideš sa mnom. Nadzornikov glas je malo zapevao. Rekao je da se zove gospodin O"Xapa. Da, Kilmuni, ja sam Irac kao i ti. Mi smo obojica RK. Kada se Kris namrštio, nadzornik je objasnio i to da je bio dan kada je Kris saznao da je on nešto što se zove rimski katolik.

To je takođe bio dan kada je saznao nešto malo više o tome šta znači biti Jevrejin. Dok su različite jevrejske grupe išle ka odvojenim autobusima koji će ih odvesti u različite crkve, Kris je bacio pogled preko betona koji je vodio ka spavaonicama i video dečaka koji je išao sasvim sam. He misleći, on je ispalio Ali, zašto Sol ne mora da ide?

Nadzornik očigledno nije primetio da Kris nije rekao gospodine. Molim? Oh, to je Grisman. On je Jevrejin. NJihova je Nedelja Subotom.

Kris se namrštio kada se ukrcao u autobus. Nedelja u Subotu? Kakvog to ima smisla? Mislio je o tome dok je autobus išao kroz veliku gvozdenu kapiju na ulazu u školudom. Bio je ovde samo nekoliko dana i već je izašao iz štosa i, mada je koliko protekle noći zaspao praveći planove za bekstvo, sada je spoljni svet izgledao strano i zastrašujuće. Oči su mu se nervozno raširile kada je gledao u gomile ljudi na pločnicima i na bučne ulice. Sunce mu je išlo u oči. Automobilske trube su odjekivale. Dečacima je bilo strogo zabranjeno da razgovaraju dok SU bili u autobusu i posebno da ne prave grimase ili da čine bilo šta drugo što bi privuklo pažnju ljudi sa Ulice. U čudnoj tišini autobusa osim prigušenog rada negovog m^otora Kris je gledao netremice ispred sebe kao to su činili i drugi dečaci i osećao se nemirno, nepotUNO, spremno da se vrati u školu i da ponovo nastavi sa Dnevnomrutinom.

i č utous se zaustavio ispred crkve čije su kule stajale vi INile da ona izgleda kao zamak. Iznad crkve nejasno se ideo krst. Zvona su zvonila. Mnogo je ljudi bilo u odeliGosi svečanim haljinama i ulazili su i oni u crkvu. Din O"Xapa poređao je dečake u dva reda, dvojica po dvojica, i uveo ih unutra. Crkva je bila tamna i hladna. Dok je gospodin O"Xapa zodio dečake prema klupama u jednom krilu crkve, Kris je čuo jednu ženu kako šapu će. "Zar nisu slatki u svojim uniformama? Vidi ovog malog. Zar nije meden? " Kris nije bio siguran da li je žeiambilila na njega, ali se osetio nesigurnim. Jedino što je želeo to je da bude u grupi, neprimećen.

U crkvi se osećao manjim nego što je bio. Zurio je u šiljasti vrh krova najviši koji je ikada video sa ukrštenim gredama i svetlima koja su visila. Gledao je ispred tamo gde je iznad oltara trelerila crvena svetlost. Sveće su sijale. Oltar je bio prekriven uštirkanim belim čaršavom. Mala svetlo zlatna vrata na oltaru delovala su kao da čuvaju neku tajnu.

Ali iza oltara visio je šjuznemiravajući prizor od svih. Grudi su mu se stisle, kao da su ga gušile. Klečeći, morao je da čvrsto drži šakama sedište ispred sebe kako bi mogao da kontroliše svoje ruke koje su mu drhtale. Nikada se

nije osećao tako uplašenim. Iza oltara visio je kip nagnut, iskrivljen muškarac u agoniji čije su šake istopalabile ukucane ekserima za krst, čijajeglavabila probijena nečim što je ličilo na trnje, čija je jedna strana bila posečena i krv je liptila dole.

Gledao je uspaničeno oko sebe. Zbog čega drugi dečaci nisu bili šokirani kipom? Ili drugi ljudi "oni spolja" kako je počeo o njima da razmišlja zbog čega se oni nisu gušili od straha? Kakvo je ovo mesto? Obuzdavajući se, pokušavajući da shvati, čuo je kako je gospodin O"Xapa dva puta lucnuo prstima i odjednom su stariji dečaci prestali da kleče. Seli su u klupe. Kris je sledio njih. Osetio je čak još veći strah kada su se začule orgulje, a njihovi sablasni zvuci ispunili crkvu. Hor je počeo da peva, ali je jezik bio strani i on ga nije razumeo. Zatim je sveštenik, noseći na sebi dugačku šarenu haljinu prišao oltaru, a pratila su ga dva dečaka u belim tunikama, Stali su lice prema malim zlatnim vratima, okre

nuvši se leđima ka ljudima u crkvi, govoreći kipu. Kris se nadao objašnjenju želeo je da mu neko kaže zbog čega je muškarac bio prikovan tamo rope. Ali nije mogao da razume ono što je sveštenik govorio. Reči su mu se činile potpuno nerazumljivim. Nisu imale nikakvog smisla. "Coinfiteor Deo omnipotent!..."

Sve vreme, dok su se vraćali u školu, Kris se osećao zbunjeno. Sveštenik je govorio kratko ljudima na engleskom, pričajući o Isusu Hristu koji je očigledno bio onaj čovek koji je prikovan iznad oltara, ali Kris nije saznao ko je bio Isus. Gospodin O"Xapa je spomenuo da bi Kris iduće nedelje trebalo da krene u nešto što se zove Nedeljna škola. Možda će, mislio je Kris, onda saznati. U međuvremenu, uzdahnuo je dok se autobus vraćao kroz otvorenu kapiju Franklin škole krećući napred jednim putem prema spavaonicama, Posle uznemirujućeg doživljaja od zbivanja napolju, u zastrašujućoj crkvi sa strašnim kipom, bio je radostan što se vratio ovamo. Prepoznao je neke od dečaka. Radovao se što sedi na svom krevetu. Znajući šta treba da radi kada treba da radi, osećao se sigurnim, zadovoljnim što nije zbunjen. Aručak je bio serviran tačno navreme. Gladan, gutao je velike zalogaje hamburgera i lrženih krompirića, lijući čašu za čašom mleka, Dobro je vratitise kući, mislio je, aondaje odjednom prestao Da žvaće dok je shvatio reč koja je proletela kroz njegovu glavu. Kući? Ali šta je sa kućom u ulici Kalkanlin? I šta je sa njegovom majkom? Ponovo zbunjen, shvatio je ne znajući zbog čega da će ovde dugo da živi. Gledajući duž tola prema Solu koji je sedeo na svom počasnom centralnom mestu, Kris je rekao samom sebi da ako će ovo biti njegova kuća onda je bolje da se nauči da bude Solov prija

elj. Ali kako, kada je Sol bio veći i jači i brži, i iznad ega, imao je bezbol sličice?

Odgovor mu je došao sutradan u bazenu. Sada ga je bilo već manje sramota da bude nag među drugim dečacima. Kako je instruktor kazao razredu da udara nogama na način na koji je to činio Sol, Kris je osećao kako mu srce brže kuca od zadovoljstva. Ja to radim! Mislio je. Zaista to umem!

Tako je Kilmuni rekao je instruktor. Samo ispruži noge. Udaraj jako i čvrsto. Baš kako Grisman radi.

Drugi su dečaci pogledali začuđeno u Krisa kao da, sve dok mu instruktor nije rekao nešto kao pohvalu, nisu ni bili svesni da on postoji. Kris je pocrveneo, udarajući nogama još jače, dok su mu grudi bile ispunjene ponosom. Pogledao je niz red i primetio kako je Sol krenuo u njegovom pravcu kao da ga je interesovalo ko je bio Kilmuni i da li udara tako dobro kao što je instruktor kazao. Za trenutak, dok su drugi dečaci prskali, Kris i Sol su gledali jedan drugom u oči. Kris je mogao da greši, ali izgledalo je kao da se Sol smeši, kao da njih dvojica dele neku tajnu.

Posle časa, požurili su svi, drhtureći, ka svlačionici, gde su njihove sive košulje i pantalone visile o kukama. Kris se stideo, zagrlivši se rukama, skaćući sa jedne bosa noge na drugu po hladnom popločanom podu, a onda je rukom sa kuke u ćošku ščepao svoj peškir i počeo da se briše. Jedan besni glas ga je zabezeknuo.

Gde sumoje sličice?

Kris se okrenuo, zbunjen, videvši Sola kako uspaničeno kopa po svojoj odeći. Drugi dečaci su samo zinull

Nema ih! Sol se okrenuo optužujuće prema grupi. Koje ukrao moje...?

Bez priče upozorio je instruktor.

Ali moje sličice! Bile. su mi u cepu! Neko mora da je.

Grismane, ja sam rekao, bez priče.

Ali bes koji je Sol osećao učinio je da izgubi kontrolu Hoću natrag moje sličice!

Instruktor je krenuo ka njemu, zaustavivši se raskrečenih nogu dok su mu ruke bile preteći podbočene. Hoću natrag moje sličice, gospodine!

Rastresen, Sol je otvorio pa zatvorio usta, a nikakav zvuk nije izlazio iz njegovog grla.

Hajde, reci to Grismane. Gospodine!

Sol je žmirnuo prema podu, zbunjen, besan. Gospodine!

To je već bolje. O kakvim sličicama govoriš?

O mojim sličicama bezbola. Sol je brzo dodao. Gospodine. Bile su u mojim...

Sličice od bezbola? Instruktor je napuóio usta. Mi ne predajemo ni o kakvim sličicama iz bezbola. Gde si ih nabavio?

Solove oóu su bile razrogaóene i vlažne. Doneo sam ih u školu. Progutaó je knedlu. Gospodine. Bile su u džepu mojih pantalona i...

Nije predviđeno da zadržiš bilo šta što si doneo ovamo sobom. Ovde nema igraóaka, Grismane. Ti nemaš stvari. Jedino što ti treba da imaš jeste ono što ti se kaže da možeš da imaš.

Kris je oseóao kako se u njegovom stomaku uvróe zmija, ilo mu je neugodno zbog Sola, koji je klimnuo glavom, LeDajuóu u pod, poóinjuóu da plaóe. Drugi su deóaci zadržali dah.

Osim toga. Grismane, zbog óega si siguran da je neko g VOgaRazredaukraó te dragocene sličice bezbola? Ile

Ne sličice bezbola. Kako znaš da to nisam ja? US °U Tekle niz Solove obraze kada je podigao pogled, i, b°Reóu se da progovori. Jeste li, gospodine? Rek °.raó ih da priznam da jesam, samo zarad mira u kuóu 0 Je konaóno instruktor. Ali, ja nisam. Da ja imam te smešne sličice, ja ti ih sigurno ne bih vratio natrag. Bio je to neko od tvojih prijatelja. ;

Crvenih oóiju, škiljeóu, Sol se okrenuo ka drugim deóacima, lica naletog od mržnje. Iako Kris nije uzeo sličice, ipak se oseóao krivim kada se Solov netremióki pogled zakovao na njega pre nego što lie preóu na drugog deóaka, pa na treóeg. Solove usne su podrhtavale.

Mnogo je pravila prekršeno zarežao je instruktor. Nije trebalo da imaš sličice. Ali kako veó jesi, onda je trebalo da se pridržavaš drugog pravila ako imaš tajnu, ne dozvoli da je bilo ko drugi sazna. A onda je tu još jedno, možda najvažnije pravilo, i ono važi za sve. Nikada ne sme da ss krađe od svog školskog druga, i ólana istog tima. Ako ne možete daverujete jedandrugome, kome óetemoóida verujete. Glas mu je postao tiši i dublji. Jedan od vas je lopov. Ja nameravam da pronaóem ko je to. Svi viknuo je postrojte se.

Drhtali su. Mrštio se dok je pretraživao njihovu odeóu.

Ali sličice nije našao. Gde su one, Grismane? Niko ih nije uzeo. Praviš buku ni oko óega. Mora da si ih izgubio napolju.

Sol nije mogao da prestane da plaóe. Ali ja znam da su one bile u mojim pantalonama.

Reóu gospodine. Sol je poskoóio. I ako ikada još óujem ili vidim te sličice, požalóeš što si došao U ovu školu. Šta je sa vama ostalima? Mrdajte? Završite oblaóenje!

Dečaci su se gurali da urade ono što im je bilorečeno. Kris je navukao pantalone, posmatrajući Sola kako besno gleda u sve oko sebe dok je zakopčavao košulju. Kris je prstpostavljao šta je Sol radio gledao je nabubrenje U nečijem dželu ako nije verovao da je instruktor dovoljno dobro pregledao. Dok je instruktor zaključavao vrata bazena, Sol se približio jednom dečaku i posmatrao izbočene u džepu njegove košulje. Dečko je izvukao maramicu iz tog cepa i izduvao HOC.

Instruktor se okrenu dok je zatvarao vrata, vičući. Zar još nisi obučen, Grismane?

Sol je požurio, navlačeći svoje pantalone, vezujući cipele. Suze su padale na njegovu košulju.

Upadaj u red rekao je instruktor.

Dečaci su se postrojili, dva po dva. Vezujući pojas, Sol je pojurio nasvoje mesto. Dok su marširali ka spavaonici, svet se izgleda promenio. Malo je dečaka saosećalo sa Solom. Au, to je strašno. Kakav prljav štos. Ko bi bio toliko pokvaren da ti ukrade sličice? Ali cela grupa nije više imala istu žarku želju da bude blizu Sola i da privuče njegovu pažnju.

Č druge strane, ni Sol nije želeo da bude blizu njih. Bio je sam u spavaonici. Za večerom, odustao je od svog počasnog mesta u sredini, odabravši radije da sedne na kraj stola, ne razgovarajući ni sa kim. Kris je razumeo. Ako su oni odbacivali Sola, on je odbacivao JBIH. Iako je samo Jedan jedini dečak ukrao sličice, Sol nije mogao da kaže ko je TO od njih. Kao posledica toga, Sol je krivio sve. Dečaci su, sa svoje strane, otkrili da je Sol ranjiv. Čak je i plakao, i to je od njega napravilo samo još jednog običnog Dečaka u grupi. Njegove sličice su ga činile posebnim. Oez njih, on će i dale biti najviši, jači i brži ali neće imati moć. Još rope, provalivši tajnu, on je sam na njih svalio odgovornost.

Uskoro je razred imao druge heroje. Na času plivanja, nekoliko dečaka uspeo je da radi isto što i Sol, možda

o što on više nije pokazivao entuzijazam. Izgubio je sv°JU Radost. Ali, Kris nikada nije odlazio na bazen, a da NIJS osećao zabrinuto i da se nije pitao šta se to onoga

" Nadesilo u svlačionici. Koje ukrao sličice? pitao se,

Me?1UJući besni odsjaj u Solovim očima svaki put kada

se grupa presvlačila, kao da je time olakšavao sebi gubitak i poniženje.

Drugo je pitanje takođe mučilo Krisa. Kako su sličice bile ukradene?

Instruktor je pretražio odeću svakog dečaka. Kako su onda sličice mogle da

nestanu? Osećao se odjednom uzbuđeno kada mu je jedna misao pala na pamet.

Pun žara, nije mogao da sačeka da ne ispriča Solu, ali onda se setio šta se desilo kada je pomešao Bejb Rut sa bombonom, i zaustavio se, uplašen da lonovo ne bude ismejan ako ne bude u pravu.

Čekao je šansu da dokaže to što je sumnjao, i sledećeg dana kada je otišao njegov razred iz školske zgrade u spavaonicu, on se vratio. Kako ga niko nije video, požurio je do svlačionice u suterenu gimnastičke zgrade. Pošto je pretražio ispod klupa i iza ormana sa opremom, pronašao je sličice zakačene između donjeg dela česme i zida ispod . lavaboa. Odmahivao je u neverici dok ih je držao u ruci. Ko god da je ukrao sličice, mora da se bio uplašio da će celi razred biti pretražen. Da bi se zaštitio, dečak je sakrio u svlačionicu, planirajući da se vrati kada bude bilo sigurno. Kris je stavio sličice u svoj džep, i kao bez daha pojurio prema spavaonici da ih da Solu. Zamišljao je koliko će Sol biti radostan. Sada he Sol biti njegov prijatelj.

Za razliku od grupe, Kris nikada nije prestao da želi da bude uz Sola. Od početka, bio je privučen kao što bi prema bratu bio, i nikada neće zaboraviti ono posle U bazenu, na času plivanja, kada ga je instruktor pohvalio zato što udara nogama tako dobro kao Sol a onda se Sol okrenuo prema njemu smešeći se kao da između njih postoji neka veza. Ali Sol je sada izgradio zid oko sebe i ako mu ne bi poklonio sličice, Kris nije znao da pronade novi način da mu se približi.

Dok je ulazio u spavaonicu, ipak, Kris je odjednom počeo da biva nesiguran. Sličice su ukradene pre nedelU dana. Zbog čega ih dečak koji ih je ukrao nije uzeo ponovo?

Stojeći na stepeništu, Kris je znao odgovor. Zato što je dečak shvatio da ne može da sličice pokaže nikome, ili da se igra sa njima, osim potpuno sam, tajno. Inače, pročulo bi se Sol bi otkrio i onda bi nastala nevolja. Izbočina od sličica u Krisovom džepu sada je naterala da se zabrine. Iako nije ukrao sličice, izgledaće kao da jeste. Sol će njega kriviti. Konačno, kako bi Kris znao gde su sličice? Uspaničen, Kris je shvatio da mora da se otarasi sličica. U suterenu spavaonice u kojem se nalazila perionica, pomislio je da ih sakrije ispod lavaboa, kao što je učinio i lopov. Ali šta ako čistačica bude prala ispod lavaboa i nađe sličice, ako nekom dečaku ispadne češalj i slučajno se desi da baci pogled ispod lavaboa dok podiže češalj. He, morao je da nađe neko mesto, koje nije bilo nadohvat ruke. Bacivši pogled iznad sebe, primetio je cevi kroz koje je prolazila para i koje su bile prekrivene prljavim azbestnim pločama što su se spuštale sa tavanice. Popevši se na postolja za čišćenje cipela, zatim uz police od gvožđa na kojima su čuvani

peškiri, i koje su bile zakačene za zid, ubacio je karte i zakačio ih iza cevi za paru. Nervošan, sišao je dole, uzdahnuvši od olakšanja što nije bio uhvaćen. Sada je jedino imao da smisli kako da vrati sličice Solu, a da on ne bude okrivljen da ih je Ukrao.

Nije cele noći mogao da spava, razmišljajući o tome. m°Ra da postoji način. Sutradan, Sol je i dalje bio zlovoljan kada mu je Kris pRIšao posle ručka, dok su bili izvan sale za jelo. Znam ko Je Ukrao tvoje sličice.

Sol je besno pitao Ko?

Instruktor plivanja.

On je rekao da nije.

Lagao je. Video sam ga kako ih daje našoj učiteljici. ZNam gde ih je ona stavila. Gde?

Nadzornik je došao do njih, Vas dvojica treba da ste u vašim sobama, za vreme odmora. Otratio ih je do spavaonice.

Reći ću ti kasnije, Kris je prošaputao Solu kada nadzornik nije gledao.

Posle škole, Sol je požurio ka Krisu. Pa reci mi gde su?

U školskoj zgradi, Kris je kazao Solu da osmatra hodnik dok se sam vratio krišom u učionicu. Stavila ih je u svoj sto.

Ali njen sto je zaključan rekao je Sol.

Znam kako da ga otvorim Kris je ostavio Sola u hodj šku. Video je njihovu učiteljicu kako izlazi iz učionice, i zato je pretpostavio da je sigurno u učionici. Nije se trudio da otvori sto, ali je čekao dovoljno dugo da bi izgledalo kao da ga je otvorio. Konačno se pridružio Solu u hodniku.

Jesi li ih uzeo? pitao je Sol sa zebnjom.

Umesto da odgovori, Kris je pokazao Solu znak da ga prati niz stepenice.

He okrećući se, brzo je rukom posegnuo u prednji deo svojih pantalona izvukavši sličice. Prethodno ih je uzeo sa cevi u perionici u suterenu spavaonice.

Sol je gledao u sličice oduševljeno. A onda su mu se obrve namrgodile, pitajući se Kako si ih uzeo iz njenog stola?

Pokazaću ti jednom. Dobio si svoje sličice. Ja sam onaj koji ih je pronašao.

Samo se seti ko ti je pomogao to je sve. Kris je krenuo prema izlazu.

Iza njega, Sol je rekao Hvala.

Kris je slegnuo ramenima. Nije to ništa.

Čekaj malo.

Kris se okrenuo. Dolazeći prema njemu, Sol semrštio kao da se trudio da donese neku odluku. Bled, počeo je da lista sličice i pružio je Krisu jednu.

Evo.

Ali ...

U zmi je.

Kris je pogledao sličicu. Bejb Rut. NJegova su kolena klecnula.

Zašto si mi pomogao? zapitao je Sol.

Zato. Magična reč je govorila sve. Nije bilo potrebno da doda, Ja želim da budem tvoj prijatelj.

Sol je nesigurno gledao u pod. Mislim da bih mogao da ti pokažem kako bolje da udaraš nogama na časovima . plivanja, ako hoćeš.

Dok mu je srce kucalo kao ludo, Kris je klimnuo glavom. Onda je došao red na njega da se namršti. Gurnuo je ruku u svoj cep. Evo. Pružio je Solu bombonu. Bejbi Rut.

Solove oči su se razrogačile od zapanjenosti. Bombone nisu dozvoljene.

Gde si nabavio ovu?

Kako si ti uneo sličice u školu, a da te ne uhvate?

To je tajna.

Isto je i sa mnom i sa bombonom. Kris je zaparo cipelom po podu. Ali, ja ću ti reći ako ti kažem meni.

Gledali su netremice jedan u dugoga, a onda počeli da se smeju.

Kris je zaista imao tajnu. Nešto ranije, toga istog dana, kada je negovateljica izvadila Krisa iz razreda i odvela ga do administrativne zgrade, on se uplašio da će biti kažnjen zbog nečega. Noge su mu se tresle dok je ulazio kancelariju. U prvom času, soba je izgledala prazna. Za m, zbunn, primetio je muškarca koji je stajao pored prozora i r ledao napolje. Čovek je bio visok i mršav. Imao na sebi crno odelo i kada se okrenuo, Kris je zatreptao znenadenosti, prepoznajući sivo lice čoveka koji raje doveo ovamo. Ipk Krise čovekov je glas bio mek. Nasmešio se. Dbro e što te ponovo vidim.

Iza sebe, Kris je čuo kako su se vrata zatvorila dok je negovateljica izlazila iz kancelarije. Bio je napet, gledajući netremice u čoveka, koji je nastavljaio da se smeši.

Sećaš se mene, je li? Eliot? Krisje. klimnuo glavom.

Naravno da se sećaš. Došao sam da vidim kako si se siašao. Eliot mu se približio. Znam da ti škola sigurno izgleda čudno, ali navići ćeš se na nju. Zakikotao se. Bar se sa hranom slažeš. Izgleda da si dobio nekoliko kilograma. I dale se smejuljeći, čučnuo je tako da Kris nije morao da se isteže dabi gledao u njega, Ima još jedan razlog zbog kojeg sam došao ovamo. Gledao je ravno Krisu u oči.

Kris se premeštao c jedne na drugu nogu.

Rekao sam ti da sam došao ovamo da te vidim. Eliot je stavio svoje ruke na Krisova ramena. Ja želim da znaš da ja Održavam moja obećanja. Stavio je ruku u džep. I obećao sam da ću da ti donesem još ovoga, Izvadio je dve Bejbi Rut.

Krisovo je srce počelo da kuca brže. Do tada je već naučio koliko u školi vrede bombone. Jedini način da ih imaš bio je da ih prošvercuješ. Gledao je u njih sa puno želje.

Polako, zvanično, Eliot ih je pružio Krisu. Obećavam i nešto drugo.

Donosiću ih uvek kada budem dolazio da te vidim. Raču naj na to. Že lim da znaš da imaš prijatelja. Više od prijatelja. Ja sam ti kao otac. Veruj mi.

Osloni se na mene.

Kris je jednu bomboku stavio u džep, nejasno osećajući kako će je upotrebiti, ali još nesiguran. Pogledao je u Eliota dok je držao drugu u ruci, i Eliot se nasmešio ponovo. Oh, pa naravno, samo je pojedl. Prijatno.

Eliotove su oči namignule.

Skidajući hartiju sa bombone, osećajući pojačanu pljuvačku u ustima dok je grizao u čokoladu, Kris se odjednom osetio potpuno praznim. Grudi su ga bolele. Nemoćan da se zaustavi, obavio je ruke oko Eliota, plaćući bolno.

Eliot je ponekada dolazio u posetu dva puta nedeljno. Drugi put ga nije bilo pola godine. Ali veran svom obećanju, uvek je donosio Bejbi Rut bombone. Kris je shvatio da, bez obzira koliko stroga škola bila, postoji uvek jedan odrasli čovek na čiju pažnju i razumevanje može uvek da se osloni. Eliot je sredio da uzima Krisa iz škole i da ga vodi na boks i na tenis. Odlazili su u Hauard DŽons na čokoladni sladoled. Eliot je učio Krisa kako se igra šah. Odveo je Krisa u svoju veliku kuću u Fols Čerču, Vircinija, gde se Kris divio ogromnim stolicama i sofama, ogromnom trpezarijom i prostranim spavaćim sobama, Eliot mu je pokazao najdivnije ruže u stakleniku. Zainteresovan za ime ovog predgrađa Fols Čsrč Kris je mirisao RUŽe, podsećajući se mirisa Uskršnje službe, osećajući se kao da je staklenik zapravo sav kao crkva.

Kako je njegova veza sa Eliotom jačala, tako je jačalo i iberOBO prijateljstvo sa Solom. Dva dečaka su izgledala nerazdvojna. Kris je delio Bejbi Rut sa Solom, a Sol je sa cDOje strane delio sa Krisom svoje fizičke sposobnosti, Učeći Krisa tajnama bejzbola, fudbala i košarke. Ali Sol J1, po prirodi atleta, imao teškoća sa matematikom i sa icima, tako da je Kris po prirodi učenjak, pomagao Solu Da UČI i polaže ispite. Jedan su drugog dopunjavali. Ono

Jedan nije mogao da uradi, mogao je drugi, zajedno bili
U nepobedivi. Sol je odjednom postao ponovo neko kome
TUpa zavidi. Ali, postao je i Kris.

vamo je jedna stvar nedostajala da sve bude savršeno.

je č toa poseta padala je za prvi vikend u julu. Sutra disetprt.i JULi, Krise.

Da ti nešto predložim. Zašto ne U gr ° Zaedno pošli na veliki vatromet koji
se priprema

Kris je bio uzbuđen.

Ali, Eliot je izgledao zabrinut. Pitam se. Reci mi samo istinu. Nećeš me
povrediti. Kris ga nije shvatio.

Ova videnja, moja i tvoja.

Kris je osetio strah. Hoćeš da se prekinu?

He. Za ime sveta, previše mi znače. Eliot se nasmejao i rukom pomilovao

Krisa po kosi, Ali, nešto razmišljam. Kladim se da ti Dosadi kada

razgovaraš sve vreme samo sa jednim odraslim kao što sam ja. Mora da ti je

dosta i da gledaš jedno isto staro lice. Ono što se ja pitam pa, da li bi želeo

da поделиš ova putovanja sa nekim drugim? Imaš li prijatelja, posebnog

prijatelja, koga bi voleo da povedeš? Nekoga ko ti je zaista jako blizak, ko ti
je skorO kao porodica? Neće mi smetati.

Kris nije mogao da veruje u svoju sreću mogućnost da bude zajedno sa dva

najvažnija stvora u svome svetu, i to zajedno. Uvek se osećao loše zato što

nije u stanju da svoju sreću подели sa Solom. C druge strane, osećao se tako

ponosnim što je prijatelj sa Solom da je čeznuo da upozna Eliota sa njim.

NJegove oči su zasijale, uzbuđene. I te kako!

Pa, šta onda čekaš? Eliot se nasmešio.

Nećeš da odeš?

Neću se ni maći.

Pucaju ci od radosti koju je že leo što pre da saopšti, Kris je pojurio sa klupe
u blizini oružarnice pored koje su sedeli. Sole! Pogodi! Iza njega, čuo je
kako se Eliot smejući.

Od tada, Sol je bio zauvek uključen. Kris je bio van sebe od sreće što je

Eliot bio zadovoljan njegovim prijateljem. U pravu si. On jeste poseban,

Krise. Napravio si odličan izbor. Ponosim se tobom. Eliot je sada donosio

bombone za obojicu. Za Dan zahvalnosti, odveo ih je svojoj kući. Pustio ih

je da jašu na livadi. Krise, jedna me stvar

muči. Nadam se da ti nisi ljubomorani kada ja dajem Solu bombone ili kada

mu poklanjam pažnju. He bih želeo da ti pomisliš da ne vodim računa o tebi

ili da se prema tebi ophodim sa manje pažnje nego prema njemu. Ti si mi

kao sin. Ja tebe volim. U vek ćemo biti bliski. Ako činim da se Sol oseća

dobro, to je zato što želim da se ti osećaš dobro zato što je on tvoj prijatelj, zato što je on porodica.

Gospode, ja ne bih mogao da budem ljubomoran na Sola.

Onda si razumeo. Znao sam da ćeš. Veruješ mi. Svake subote uveče, tokom mnogih godina koje će doći,

škola je prikazivala različite filmove, ali u neku

ruku, svisuonibilinski. "Pozivnabitku", "DŽesakIvo DŽime",

"DnevnikPzadelkanala", "Frensis odlazi u Vest Point", "

Frensis u mornarici"... Po ovim mazgama koje umeju da govore, mora da je u

vojsci prava "zabava" govorili sudećaci. "LJudižabe", "Povrataku Batan",

"Ratni vod", "Mostobran", "Ratna zona", "Bojište", "Rati raspored". Iz

istorije starog veka učili su Aleksandrova osvajanja i Galske ratove iz

Cezarevog vremena. Iz američke istorije, učili su o Ratu za nezavisnost, o

ratu iz 1812, Građanskom ratu. Iz književnosti, čitali su "Crvena medalja za

xpa6pocf, "Za kim zvona zvone", "Tanka crvena linija". Nije im smetalo

što su ponavljali teme, jer su knjige bile ispunjene herojskim pričama i

akcijom. uvek uzbudljivim. Dečacima se, takođe, dopadalo vežbanje u

streljaštvu, taktički manevri, učenje marševskog koraka, i drugi treninzi koje

su obavljali U školskoj miliciji. Uživali su u ratnim igrama. U razredu kao i

u sportovima, uvek su bili ohrabrivani Da se takmiče sa drugim dečacima,

da vide ko je pametniji Jači, brži, bolji. I nisu mogli da, i pored najbolje

volje, ne primećuju nepoznate ljude koji su se često Uteći pojavljivali u dnu

gimnastičkih sala, na fudalskom igralištu ili u učionici, ponekada u

uniformi, ponekada ne. Uskih tamnih očiju, nepoznati Udi su posmatrali,

upoređivali, ocenjivali.

Bombona. Zbog ne, Sol je spasio Krisu život 1959. Dečaci su imali

četnaest godina iako nisu znali, upravo su završavali jedan niz avantura i

ulazili u drugi. Sa novcem koji im je dao Eliot ušli su u posao, krijumčareći

bombone u školu i menjajući ih za neko spremanje kuhine ili slične

gnavatorske poslove koje su drugi dečaci obavljali umesto JBIH. Pošto je

svetlost ugašena, 10. decembra, oni su se iskrali iz spavaonice, prešli preko

skežnog imanja do izdvojenog dela visokog kamenog zida. Sol je stao na

Krisova ramena i popeo se na zid. Kris je zgrabio njegovu ruku, uspevši se

za nim. Na svetlosti zvszda, dok su ležali na vrhu zida i osmatrali mračnu

ulicu ispod sebe, mogli su primetiti smrziuti dah kako im izbija iz usta.

Kako nisu nikoga videli, polako su se spustili. Mlatarajući nogama, Sol je

sišao prvi, ali Kris je iznenada čuo kako on ječi i zapanjen, zurio dole. Sol je

pao na leđa, i otklizao u mrak ulice.

Kris nije razumeo. Brzo je skočio da pomogne, savijajući kolena kako bi izbegao udarac, ali u času kada se slustio, shvatio je da nešto nije u redu. Kao i Sol, njegove su noge jednostavno izgubile tlo ispod njega. Padajući, udario je glavom o ivičnjak i otkliznuo se na ulicu. Nejasno, postao je svestan da se sneg u toku dana bio otopio ali sada, u noći, zaledio se i pretvorio u klizavi čaršav leda. Uspaničen, pokušavao je da se zaustavi dok je nastavljao da se kliza prema Solu. Njegove su čizme pogodile Sola dok je ležao i samo ga odgurnule dalje niz ulicu.

Izenadna zvonjava ga je paralizovala. Tramvaj je skre" nuo za ćošak, približavao im se, dok su mu prednji farovi sijali. Točkovi su se klizali po zaleđenim šinama. Kris je video kako vozač viče iza šoferšajbne, kako vuče konopac koji uključuje zvonce, kako trza polugu. Kočnice su cvilele, ali su točkovi nastavili da se klizaju napred

Kris je pokušao da ustane. Još osećajući vrtoglavicu zbog udarene glave, izgubio je ravnotežu, ponovo pao. Tramvaj ra je svojim farovima zaslepio. Sol se bacio preko njega, zgrabio ga za kaput i povukao ka ćošku. Senka tramvaja je projurila uz vetar od kojeg se Kris stresao. "Vi, prokleti klinici!" vozač je vikao sa svoga prozora. Zvono je nastavilo da zvoni dok se tramvaj ljuľjao odlazeći niz ulicu.

Kris je ceo nazaleđenu ivicu, duboko hvatajućidah, sa glavom među kolenima. Sol je ispitivao njegovu glavu.

Previše krvi. Moramo da se vratimo u spavaonicu.

Kris gotovo da nije bio u stanju da se vrati preko zida Nadzornik ih je skoro uhvatio dok su se puzali uz stepenice. U senovitoj perionici, Sol je očistio Krisovu ranu što je bolje umeo, i sledećeg dana kada je učitelj pitao odakle Krisu ćvoruga na glavi, Kris je objasnio da se okliznuo niz nekoliko stepenika. Na tome se sve i završilo, ali zato što je Sol spasio život Krisu, njihovo Js prijateljstvo postalo još ćvršće. Ali, nijedan ni drugi dećak nisu zbog svega toga imali neke posledice niti su shvatili šta je sve moglo da im se desi.

Deset dana kasnije, kada su ponovo prešli preko zida, ispred n.ih se stvorila jedna banda u času kada su išli prema radnjama na drugom kraju Fermont Parka.

Najveći dećak je tražio njihov novac, posežući rukama U Krisove cepove.

esan, Kris ga je gurnuo i nije ni video pesnicu koja

U se zabila u stomak. Kroz pogled koji mu se mutio, video

kako su druga dva dećaka zgrabila Solove ruke i stavili

U ih na leđa, Ćetvrti je udario pesnicom Sola u lice. Krv

Je šiknula,

gne rRIS 6" iako gotovo nemajući daha, pokušao da pomoolu. Pesnica mu je rasekla usne. Dok je padao, čizma rtv UdaRila rame. Druge su čizme udarale po njegovim po strani, leđima.

Ksprljaoseodudaraca,savijajućise.Prigušeniudar. "j ci odbacili su Sola na njega. I

Na svu sreću, prebijanje je prestalo. Banda je uzela novce. Na krvavom snegu, Kris je gledao kroz bol koji mu je mutio razum kako momci beže. Omamljen, ipak je osećao nešto čudno...

Nije bio siguran šta nešto u vezi sa...

Sredio je utiske tek pošto su ih našla policijska kola kako posreću vraćajući se u školu i prvo ih odvela u ambulantu za hitne slučajeve u bolnicu a potom u ambulantu škole.

Članovi bande više su ličili na odrasle nego na decu, njihova je kosa bila kratko ošišana i uredna, njihove čizme i farmerke i kožne jakne neobično nove. Odvezli su se bežeći u skupim kolima.

Kako su bili sigurni da mi imamo novac? Kris je j razmišljao. Sećao se kada su poslednji put on i Sol j prešli preko zida kada ga je Sol povukao ispred točkova tramvaja i pitao se da li je i tada banda čekala.

NJegovo je razmišljanje bilo prekinuto. U bolničkom krevetu, smešio se kroz naduvene usne kada je video kako Eliot žurno ulazi.

Došao sam čim sam mogao Eliot je zvučao kao da je zadihan, skidajući svoju crnu jaknu i šešir, dok su pahuljice još bile po njima. Nije mirečeno sve dok..., oh, bože, vaša lica! Gledao je preneraženo čas u Krisa čas u Sola. Izgledate kao da su vas tukli lalicama. Čudo je da niste obojica ubijeni. Proučavao iH je, nesrećno.

Koristili su se samo pesnicama Sol je odgovorio, d0k mu je lice bridelo od modrica i naduvenosti. I svojim čizmama. Nisu im bile potrebne toljage.

Vaše oči. Imaćete nedeljama podočnjake. Eliot se lecnuo. He možete ni da znate koliko mi je žao. NJegov je glas postao tvrd. Ipak, na izvestan način, pretpostavljam da ste dobili i ono što ste tražili. Direktor mi je kazao šta je on saznao da ste radili bežali ste iz škole, kupovali bombone. To ste radili sa novcem koji sam vam davao?

Krisu je bilo neugodno.

Nije važno. Nije vreme da se sada o tome govori. Vreme je da vas čovek teši i žali ne da vam drži pridike. A kada se već to desilo, ja se usrdno nadam da ste i vi njima ostavili poneku modricu u znak sećanja.

Mi nismo ni stigli da ih dotaknemo Sol je prošaputao.

Eliot je bio iznenađen. Ali ja sam bio ubeđen da u školi učite boks. Vi ste baš jaki momci. Video sam vas kada igrate fudbal. Hoćete da kažete da ih niste ni pesni

COM POGODILI?

Kris je odmahivao glavom, mršteći se od bola, Oni su prvo mene udarili pre nego što sam bio svestan šta se dešava. Boks? Nisam imao šansu da dignem pesnicu. Bili su odmah preko nas.

Kretali su se prebrzo za mene Sol je dodao. Boks je šala. Bili su bolji od toga. Oni su bili... Borio se da nađe pravu reč.

Stručnjaci?

Uz bol, Sol je klimnuo glavom.

Eliot ih je gledao i mrštio se. Stisnutih usana, izledao je kao da o nečemu razmišlja. Pretpostavljam da ste ar NaUčili da se više ne izvlačite iz škole. Nije čekao Dgovor. . Pa ipak morate da budete spremni za svaki Učaj. Treba da budete u stanju da sebe branite. Ja se svakane radujem što vidim ta vaša lepa lica kako se pretvaKaJU u nice govedine. Klimnuo je zamišljeno glavom, da Je doneo neku važnu odluku. kRis se pitao koju.

Solov petnaesti rođendan bio je 20. januara 1960. Za tu priliku, Eliot je došao iz Vašingtona da bi izveo dečake u grad. Otišli su prvo u Horn i Hardart automatski restoran na prženi pasulj i salatu od kupusa sa majonezom, zatim u bioskop da gledaju film sa Elvisom Prisljijem, " g. I. Bluz". Kada ih je vratio u školu, dao im je komplet knjiga sa fotografijama ljudi u belim uniformama kako bacaju ili udaraju jedni druge. U to vreme, jedino što su Amerikanci znali o borilačkim veštinama dolazilo je iz priča o japanskim vojnicima iz Drugog svetskog rata. Dečaci su mislili da slike pokazuju jednu vrstu profesionalnog rvanja, Sledeće nedelje kada je Eliot došao da ih poseti, imali su vremena da proučavaju knjige. Eliot je govorio o patriotizmu i hrabrosti i ponudio im je mogućnost da ostave sve sportove u školi i da umesto toga treniraju privatno sedam dana nedeljno po tri sata dnevno, sve dok ne diplomiraju.

Oba su dečaka ovo dočekala oberučke. Prvo, bio je to sjajan način da se izbegne rutinski život u Frenklinu. Drugo, što je još važnije, još su na sebi imali znake batina koje su primili, i bili su odlučni da više nikada kroz tako nešto ne prođu. Nijedan od njih dvojice nije shvatio koliko će ekstremna postati njihova odlučnost u tome.

Drugog vikenda u februaru, Eliot ih je odveo da se upoznaju sa svojim instruktorima. Dečaci su već izvesno vreme znali da Eliot radi za vladu, tako da nisu bili iznenađeni kada im je rekao da je, sedam godina ranije, U

1953-oj, CIA regrutovala Jukia Išiguroa, nekadašnjeg japanskog i svetskog prvaka u džudou, i majora Su Ku Lij jedno vreme seniorskog karate instruktora Južnokorejske vojske. Oba Orijentalca su dovedena u Sjedinjene Države da treniraju operativce u onome što su, pre uvežbavanja ubilačkog instikta, bile najbolje forme bit ke rukanaruku. Baza operacije bila je velika gimnastička sala, nazvana dojo, smeštena na petom spratu stovarišta koje se nalazilo u predgrađu Filadelfije, na neka dva kilometra od doma za siročad.

Lift do petog sprata ličio je na sklepanu daščaru koja je predstavljala imitaciju kupatila. Jedva da je primao tri putnika i smrdeo je na mokraču i znoj. Grafiti su bili ispisani po njegovim zidovima. Sam dojo bio je veliko potkrovlje sa čeličncm gredama koje su bile na tavanici i nizom reflektora koji su bacali oštru svetlost. Najveći deo poda bio je pokriven zelenim tatami prostirkama debelim oko sedam i po santimetara. Iza njih, ivica od hrastovine sijala je ispred ogedala na svim zidovima, Kada su Kris i Sol ušli sa Eliotom, primetili su više stolova za igru koji su se nalazili između svlačionice i dela prostorije sa prostirkama. Za jednim od tih stolova, našli su Lija i Išigura kako igraju neku istočnjačku igru koristeći crne i bele kamenčiće. Elot je objasnio da se igra zove Go. Oba instruktora imala su na sebi odelo, Išigurino je bilo od plave svile, Lijevo od sive kože. Ni jedan ni drugi nisu imali cipele. NJihove sokne bile su čiste i bele, košulje jako uštirkane, kratke kravate pažljivo vezane i stisnute uz grlo.

Bez imalo kose na glavi i stomakom koji se isticao, išiguro je ličio na glomaznog Budu. Ali kada je stajao, beroBa visina viša od metar i devedeset santimetara i Jžina od sto i nešto kilograma izazivali su straho nouiTOBaibe. Zarazliku od njega, Li je bio visok oko metar šezdeset santimetara i kosa mu je još bila crna kao onos i sjajna, baš kao i crni brkovi. NJegovi mišići su v°Rili da je poput čelične opruge.

gRa Je istoga časa prekinuta. Dva istočnjaka su se ko naklonila Eliotu u znak poštovanja, a onda su se Ukovalasadečacima.

DI " cPUa se nadam da je naš zajednički prijatelj, gospoliot, objasnio da mi nismo ovde da bismo vas učili

sportu DŽšiguro je progovorio na iskvarenom engleskom jeziku. Sensei Li i ja se nadamo da ćete vi prihvatiti naše usluge. Ako budete, mi obećavamo da ćemo vas naučiti da primećujete brzi pokret podjednako kao da je spor. Već samo to, pa će vas izdvojiti iz većine ljudi. Sve što ćete ovde naučiti biće vaša druga priroda, što mora da bude tako budući da nećete imati vremena da razmišljate dok se smrt približava umesto toga, imaćete samo

trenutak da dokažete da morate da živite. Možete ispričati svojim drugovima u školi šta ste naučili, ali uskoro ćete otkriti da oni ne shvataju. Ono što ne smete nikada da radite to je da im pokazujete. Kako ne možete da predvidite budućeg neprijatelja, zar nije onda bolje da niko drugi ne zna ono što vi znate.

Li je ćutao, niti se smešio niti se mrštio. Dok je Išiguro otišao da ugreje vodu za čaj, Eliot je prekinuo ćutanje zapitavši Lija o igri Go. Li je odmah oživeo.

Ono što ste videli spolja vara rekao je sa osmehom. Kao što vidite, tabla je napravljena od polja veličine pola sa pola santimetra. Prostori polja nisu važni. Linije znače sve. Stavljanjem kamenčića na ivicu i odatle razvijajući šemu, ja se nadam da ću zauzeti što je moguće više teritorije. Cilj je jednostavan da natera moga protivnika da posumnja kako ja učvršćujem mrežu u koju bih ga uhvatio. Što ja naravno i činim. Li se nasmejao. Pokazao je kako rukuje kamenčićem, korišćenem dva prsta poput klješta. Išiguro se vratio sa čajem, i konačno je sastanak zaključen tako što su istočnjaci posavetovali dečake da još jednom razmotre predlog i da odluče sami o tome.

Sve je bilo suviše kratko. Zbunjeni, oni su slušali Eliotovo objašnjenje dok je trošni škripavi lift silazio.

Kada ste bili mali, zanimali su vas sportovi. Kako ste postajali stariji, počeli ste da idealizujete junake iz ratnih filmova. Upravo ste upoznali dva sredovečna

čoveka u prljavom filadelfijskom stovarištu. Dva čoveka koje više od dve trećine sveta smatra velikanima, budući da imaju superiornu sposobnost. Možda je to poniznost jedini vidljivi znak mudrosti. He znam. Ali oni su prihvatili odgovornost uvežbavanja ljudi u specifičnim oblastima obezbeđenja za našu vladu. Obojica su dobro plaćena, ali ja ne mislim da njih interesuje novac. Ja verujem da oni svoj interes nalaze u mogućnosti da uče mlade ljude da postanu najbolji borci na svetu. Današnji dan je bio samo uvod, mogućnost da vi vidite o čemu je reč. Ako odlučite da učestvujete u tome, program mora da bude izveden do kraja. Nikada nemojte kršiti obećanje. Oni su vas prihvatili kao muškarce. Oni neće poštovati klince koji se muvaju okolo sa ustima otvorenim u čudu ili koji he da odustanu. Zato mudro odlučite, i zovite me, pre sledeće nedelje. O h, i usput, ako se odlučite da prihvatite, neće više biti večernjih obroka u Frenklinu. Ali nemojte da očekujete da ćete jesti hamburgere i tople sendviče. Oni imaju specijalnu ishranu za vas: šniclu od buta, srce, ribu, zbog proteina, pirinač da vas napuni, povremeno čaj, uvek đus od grejpfruta. Za jedno vreme neće

biti Bejbi Rut, bojim se. Držite se njihovog menija, činiće vam Dobro. Ali ako vam dosadi hrana, ne smete da prekinete da Pijete đus. Li i Išiguro se kunu u njega. Oni kažu da taj đus odnosi sve grčeve i ukočenja. To nisu marinci moraćete dobro da se oznojite uz ove momke.

Kada su dečaci telefonirali Eliotu da kažu da žele Da prihvate ponudu, on im je rekao da će doći po njih u Kedelju. Obucite se, obucite čisti donji veš, spremite Se za ceremoniju. Mislite na rečenice Bar Mitzvaha ili na krizmu. Prilikom druge posete dojou, Kris i Sol su bili Inicirani u punoletnost kroz ritual koji se zove gempuU Umesto tradicionalnog kratkog mača ili dugog mača, bio im je pružen džudo gi i karate gi. Uniforme su im Črivukle pažnju. Prva je bila od grubog istkanog pamuka, druga od lakog serža. zvani haori, ogrtači su dosežali do kolena. Pantalone su se zvale hakama, a nogavice su im bile tako široke da se ne bi moglo zamisliti kakve je građe onaj ko ih nosi.

Išiguro je primetio radoznalost koju su pokazali dečaci. Gospodin Li i ja smo odlučili da vas prihvatimo kao shizokue, što znači potomke samuraja. To ima specijalno značenje i za nas i vašeg prijatelja, gospodina Eliota. Ono pojačava vašu odgovornost da sami sebe zaštitite od poniženja. Ako prihvatite tu dužnost, jednoga dana možete sami sobom raspolagati. Zbog toga vam ova ceremonija punoletstva govori kako da koristite mač. Pravo punoletstva se iskušava occa kada je odluka te vrste potrebna. Moram da vam govorim o jijinu, ispravnom korišćenju mača na kraju nečijeg života. Išiguro je ceo na pod prekrštenih nogu. Uzeo je mali mač čije su oštrice bile dugačke samo trideset pet santimetara i načinio nime pokret c desne na levu stranu, horizontalno, preko svog abdomena.

Bol će biti intenzivan. Vaš poslednji čin je taj da se uzdignete iznad bola tako što ćete ostati mirni, pognute glave. Vaš pomoćnik će završiti proceduru.

Stojeći iznad njega, Li je uzeo mač čija je oštrica bila sto santimetara dugačka i izveo u vazduhu poslednji čin odsecanja glave. Budite pažljivi da ne presečete vrat potpuno već da ostavite kožu tako da glava ostane na telu. Išiguro je podigao pogled i nasmešio se. To je cenpuku, i on znači rasporediti smrt sa čašću. Sve postignuto na druge načine je jisai ili jednostavno samo uklapanje. Sve je to deo jedne časne tradicije, inicijacije u božanski put punoletstva kojeg više nema u ovome veku. Obučavanje koje ćete vi dobiti neće imati tajni neće imati sjaja. Ono će vas vežbati da ubijate ili, ako ne uspete, umrećete časno.

Dečaci su bili zapanjeni.

U vašem životu nema više drugih koji bi vam bili idoli nastavio je Išiguro. Od sada postoji samo Ja bez potvrde od strane drugih. To je važno jer fascinirati druge vašim sposobnostima znači da oni vas stavljaju u stereotip mišljenja o vama, stereotip koji je jednom prihvatljiv a drugi put ne, što zavisi od trenutne mode. Vi ćete se podići iznad toga. Kada završite sa nama, vaš crni pojas će svakome kazati samo to da ste vi ozbiljni đaci. Zvanično, za njih vi nećete nikada biti neko ho je prešao shodan ili prvi stepen, iako ćete vi biti daleko iza njega. Otkriti pravu istinu o vašem treningu znači izložiti se nacionalnom i međunarodnom takmičenju. Ali put samuraja čini vas ljudima koji su više od običnih tehničara u igri mačem ili specijalistima sa nožem koji zabavljaju druge. Vaš je cilj beskonačnost. " Dečaci su naučili kako treba da sede pravilno, kako se klanjati, kako odati poštovanje i kako pomoći protivniku kada je u nevolji. Išiguro je uzeo Krisa pod svoje; Li je radio sa Solom. Sledećeg dana, instruktori su zamenili partnere. Prve dve nedelje bile su posvećene učenju kako treba padati, a da se čovek ne povredi, u čenju kata ili igri koraka, i značenju dovođenja protivnika u neravnotežu. Onda kada su osnove shvaćene, dečaci su počeli da se približavaju vežbanju koje je opšte rezervisano za bele pojaseve. Naučili su kako da dave protivnika, da mu onemoguće pokret rukom, da slomiju njihove udove.

Kod ljudi čiji su instikti tako brzi kao što su vaši Li je objašnjavao videćete kako vam se udarac približava a da nije, naizgled, ni napravljen. Jedino što u tom času treba da uradite to je da se povučete korak unazad i da posmatrate kako vaš napadač gubi ravnotežu. Nikada nemojte sebi dozvoliti da budete saterani u ćošak. UmeCTO toga, stalno se krećite napred da biste vi svog čoveka terali u ćošak. U isto vreme, čekajte nega da napadne.

"e branite tako sigurno da vaš jedan i jedini udarac s LU ži svome cilju.

Nikada se ne hvatajte sa njim na razmaku manjem od dužine njegovih nogu. Nikada ne dozvolite davas zgrabi od napred. Da biste to ostvarili dovoljno je da se jednostavno rvete sa njim, da kao vežbate neki sport. Pokazaću vam kako treba da se zaštitite od nekog napadača koji vas hvata otpozadi, koji vam steže vrat, ruke. Naučite xajco da se savijete u kolenu, kako da koristite svoje bokove kao polugu. Ove taktike moraju biti automatske.

Shvatili ste suštinu da sposobnost da se protivnik savlada ne leži u mladosti niti u snazi već u tajnom znanju koje ljudi imaju. Veštine koje su naučili dale su im moć da se opuste i da prepoznaju opasnost. NJihova ih je moć učinila poniznim.

Li im je govorio priče. Išao sam u misionarsku školu. Učio sam vašu Bibliju oba zaveta. U Starom Zavetu, u Tsnjizi proroka Isaija, vaš Bog kaže "Ja sam Gospod koji pravim svjetlost i stvaram mrak, gradim mir i stvaram zlo; ja Gospod činim sve to." Uvek sam se pitao kako jedan Zapadnjak može da procenjuje zlo kao pogrešno kada ga je njegov sopstveni Bog stvorio i dozvolio Luciferu da ga štiti. Čudno kako ratnik koji je video podjednako smrt koliko i čuda ostaje u vojsci ili se povlači u manastir u ime discipline. U međuvremenu, oni koji su sigurni u toplini svoga doma, koji ne znaju ni za šta, razgovaraju o zlu, o pogrešnom, o grehu. Kako je čudesno to što priča o ratniku ne dopušta razmišljanje o dobru i zlu već samo o dužnosti, časti i lojalnosti.

Išiguro je dopustio dečacimada osmisle igru shinigurai. Na japanshom jeziku ta reč je značila biti lud da se umre. Nadao se da će jednom ta igrarija biti ono što će dečake osposobiti da skoče u zagrljaj smrti bez oklevanja, Igra je pretpostav ljala da dečaci skaču jedan preko drugog i preko predmeta oko sebe, padanje sa visine i padanje ravno na grudi.

Li je govorio, Nema ništa uzbudljivije od toga da znaš da se boriš negde u tami i da se suočavaš sa smrću. Takve veselosti!

Išiguro je govorio, Čitaću vam odlomak iz Hugakure. naslov znači sakriven među lišćem. On objašnjava klasični etički zakon samuraja. Put samuraja u smrt. U fiftififti smrt ili život jednostavno se suočiš sa njom, spremi se da umreš ako je to neophodno. Ništa u tome nema komplikovanog.

Jednostavno se pripremiši kreneš. Onaj koji ne uspe u svojoj misiji izabere da nastavi da živi biće prezren kao kukavica i kao šeprtlja. Da bi bio savršen samuraj, moraš da se pripremiš na smrt ujutru i uveče, na početku dana i u njegovom smiraju. Pakao je kad moraš da vodiš miran život i kada nemaš drugog izbora sem da čekaš na hrabrost.

Jednoga dana kada je njihov trening bio završen, Išiguro im je održao poslednji čas. Dugo godina u japanskoj istoriji, komandant je bio poštovan od strane svih ljudi. Zvali su ga žogun, što znači nešto kao predsednik. Pod nim su bili njegovi majstori u veštinama, takvi kao što su vaši Pentagon i CIA. Pod okriljem i komandom tih majstora bili su hatamoto, koji su kao samuraji služili svoje majstore u šogunovom logoru. Majstori su bili posrednici oni su garantovali čast šefu i pravdu ljudima. Sa svoje strane, samuraji su obećavali zahvalnost, hrabrost i obavezu. Njihova je odgovornost bila poznata kao giri. Ako bi kod samuraja prevladalo monaško ubeđenje ili bi se suzdržao da izvede udarac kojim bi osakatio svoga protivnika, bio bi otpušten iz službe Šoguna. Kada bi majstor umro, šogun bi oslobađao majstora iz službe. Ti su samuraji putovali zemljom

sami oni se nisu vezivali sa ženama ali zbog svojih sposobnosti koje su bile tako precizne i tako smrtonosne, često su bili proganjani, a svakako izazivani na dvoboj. Mnogi od njih su stvarali timove. Malo je njih koji su postali banditi, ali najveći broj su postali monasi. Nije li čudno kako moć ubijanja često odratnika stvara monahe? Ali u vašem slučaju, šogun nije vaš predsednik. Takav čovek dolazi i odlazi, već prema hiru javnog mnjenja. He, vaš je šogun Eliot. On može da vas povuče iz posla, ili on može da umre. Ali bez njega vi ste samo lutalice.

Kiša je nastavljala da dobuje po krovu kolibe. Napolju je jutro bilo bledo kao suton.

Erika je treptala u očaju. Jedan pa drugi, Kris i Sol su objašnjavali. Koliko ste dugo, kažete, prolazili kroz tu obuku? zapitala je.

Tri godine Sol je odgovorio. Tri sata svakoga dana. Udahnula je duboko. Ali, pa vi ste bili deca.

Mieliš, bili smo mladi rekao je Kris. Po načinu na koji smo rasli nisam bio siguran da smo ikada bili deca.

Uživali smo na tim časovima. Voleli smo da Eliot bude ponosan na nas rekao je Sol. Jedino što smo želeli bilo je da on bude zadovoljan.

Kris je pokazao na kompjuterske šifove koji su " ležali na stolu. Prema svim sličnostima koje smo videli ovde, moja je pretpostavka da su ljudi sa ovoga spiska u istoj vrsti atmosfere kao i mi.

Vešto prilagođenoj Erika je kazala. ; Solove su oči bile očajne. Uspelo je. U proleće kada

smo diplomirali u srednjoj školi, specijalne Snage iz 82ge Avijacije poslale su svoje regrute u školu. Oni su " proveli nedelju dana takmičeći se između sebe da naš razred ubede koja jedinica ima više da ponudi. Glas mu je bio gorak. Na isti način na koji IBM i Kseroks regrutuju na ko lec.

Dečaci iz našeg razreda izabrani su ili u jednu ili u drugu jedinicu, ali kao grupa, svi su se upisali. Na taj način, nastavili su tradiciju. Nijedan dečak nije diplomirao u Franklinu a da se nije priključio vojsci. Želeli su da toliko dokažu svoju hrabrost da je, šest godina kasnije, u 68, u vreme Desete ofanzive u Namu, osamdeset odsto našeg razreda poginulo u bici:

Isuse rekla je Erika.

Ali, za nas, proces još nije bio završen nastavio je Kris. Eliot je to zvao poliranjem. Posle škole i dojoa, posle Specijalnih Snaga i Nama, prošli smo kroz Rotenbsrgov trening ubilačkog instinkta. Potom smo otišli na imane Agencije u Virdžiniji. Eliot nas je već odavno regrutovao. U neku ruku, naš

trening je započeo kada smo imali pet godina. Ali posle imanja, bili smo konačno spremni da radimo za njega.

Oi vas je načinio najboljim.

Načinio nas je. Da. Kris se ugrizao za usne u besu. I one druge ljude, isto.

On nas je programirao da budemo apsolutno posvećeni njemu.

Da nikada ne pitamo ništa. Kao posao Paradigma rekao je Sol. Ni u snu mi nije padalo da ga pitam zašto je to želeo da uradim. Ako bi on nešto naredio, to je bilo samo po sebi dovoljno.

Bili smo toliko naivni da on mora da je ponekad bio U iskušenju da se smeje. Kada smo se izvukli one noći iz škole i kada ias je banda pretukla...

Kris je besno gledao.

Tek sada shvatam. Nešto u vezi sa tim momcima me je uvek mučilo. Oni su izgledali suviše uredno. NJihove kožne Jakne su bile nove. Vozili su skupakola kojima su pobjegli.

Stresao se. Oni mora da su bili operativci. On ih je poslao da nas obrade, da nas razbesne do te mere da ščepamo šansu koja nam se pruža da učimo u dojou. Bog zna koliko Je još drugih načina bilo na koje je manipulisao nama.

Te Bejb Rut bombone. Dao mi je jednu u Denveru kada me Je namestio da me ubiju.

Ista stvar kada je mene zamolio da te ulovim dodao Je Kris. Mi smo Pavlovljevi psi. Te su bombone simbol njegove veze sa nama. On je koristio njih da bi nas naveo da ga avolimo. Bilo je to lako. Niko drugi prema nama nikada nKe pokazivao nežnost. A on je bio starac koji klincima "UDI bombone.

Kiša je još pomamnije dobovala po krovu.

I sada otkrivamo da je sve što je on rekao bilo pogrešno. Trik. Laž Sol je kazao. On nas nikada nije voleo. On nas je koristio.

He samo nas Kris je ključao u sebi. Ovi drugi ljudi mora da su isto osećali da i njih voli. On je lagao sve. Mi smo bili samo deo grupe. Gotovo da bih mogao da mu oprostim njegove laži stvari koje me je naterao da uradim! ako bih znao da smo mi njemu zaista bili nešto posebno. Ali, nismo.

Osluškiavao je oluju, dok su njegove reči bile nalik grmljavini. I zbog toga, ja ću se pobrinuti da on umre.

NEMEZIS

Dva minuta pošto je švercer alkoholnim pićem otvorio vrata, Hardi je bio na ulici, čvrsto stežući u rukama dve flaše DŽim Bima, zapakovane u kesu. Sam je sebe pohvalio zbog izbora pića koji je napravio. Vladina penzija dopuštala mu je malo uživanja, ali on nikada nije sebe lišio starog i najskupljeg viskija. Niti je ikada došao u iskušenje da proba jeftina vina ili bolesnoslatkaste voćne likere koje su voleli pijanci u njegovoj zgradi. On je imao nivo. Jeo je jednom dnevno, bilo da je bio gladan ili nije. Kupao se i brijao svakoga dana i nosio je čistu svežu odeću. Morao je. U vlazi Majamija, stalno se znojio jer je alkohol isparavao kroz njegove pore istoga časa kada bi ga on sunuo u sebe. Čak i sada, u pet minuta posle osam ujutru, vrućina je bila perverzna. Njegove naočare su mu krile pogled i podlivene oči. Košulja sa cvetnom šarom bila je slepljena uz njegovo telo, vlažeći i papirnatu kesu koju je držao uz grudi. Bacio je pogled prema svom stomaku, zabezeknuo se kada je video da mu se bela naduvana koža vidi kroz otvoreno dugme košulje. Dostojanstveno je rupu zakopčao. Uskoro, posle još dva bloka, iza spuštenih šalona, sa uključenim ventilatorom, biće ponovo u sigurnosti tame svoje sobe, posmatrajući poslednjih pola sata "D°bro jutro, Ameriko", i nazdravljajući Dejvidu Hartmanu.

Pomisao na prvo piće u danu naterala raje da zadrhti. Pogledao je oko sebe za slučaj da je neki pajkan posmatrao, a onda skrenuo prema prolazu, osećajući se zaklonjenim ispod požarnih stepenica. Dok je saobraćaj šumeo pored ulaza u prolaz, posegnuo je u papirnatu kesu, odvrnuo zatvarač na jednoj flaši i nagnuo glavu unazad, prinoseći flašu ka usnama. Zatvorio je oči, uživajući u toplini burbona koji mu je kapao niz grlo. Telo mu se opustilo. Njegovo je drhtanje prestalo.

Odjednom se ukočio, čuvši odjek muzike koja je grmela i koja mu se približavala. Zbunjen, otvorio je oči i zinuo spazivši najvišeg Kubanca kojeg je u životu video, u sjajnoj ružičastoj košulji sa naočarima za sunce sa ogledalima, kako se uvija u agresivnom butu sirotinjske kutije kojaje visila oko njegovih ramepa. Grubo, drsko, Kubanac se umuvao i stao uz zid ispod požarnih stepenica.

Hardi se još jednom stresao ovoga puta od straha. Molim te. U mom džepu imam deset dolara. Samo nemoj da me povrediš. Nemoj da mi uzmeš viski. Kubanac se samo namrštio. O čemu to govoriš? Jedan Dasa je kazo da ti dam ovo. Ubacio je kovertu u papirnatu kesu i otišao odatle.

Šta? Hej, čekaj malo. Ko? Kako je izgledao?

Kubanac je slegnuo ramenima Samo ko dasa. Kakve to ima veze? Svi ste vi isti. On mi je dao dvadeset dolara. To Je jedino što me je briga.

Dok je Hardi trepnuo, Kubanac je nestao iz prolaza, dok Je muzika iz sirotinjske kutije slabila, Hardi je obliznuo usne i probao još preostalog viskija. Nervozan, pose

gnuo je za kovertom u kesi. Osetio je kako je u njemu zapečaćen jedan duguljasti tanki predmet. Nespretno cepajući koverat, na dlanu svoje šake osetio je ključ.

Ličio je na ključ nekog sefa. Na njemu se nalazio broj: Š,I slovš SDPS. Ošamućei, pokušao je da se koncentriše, komačno shvatajući šta bi slova mogla da znače. Sjedinjene Države Poštanska Služba. Poruka.

Kao u stara dobra vremena. Sećanje ga uznemiri. Za Obaveštajnu nije radio od 1973, kada je posle Votergejta nastalo masovno čišćenje unutar Agencije. Uprkos tome što je pio, i dale je bio dovoljno vredan da se nadao da he ostati ia svom poslu šefa Južnoameričkih operacija sve do penzije. Ali politički skandali posle provale zahtevali su žrtvene jarčeve a pijanac je bio kao stvoren za to. U šezdeset drugoj bio je primoran da da ostavku bar su mu dali njegovu punu penziju i sa alkoholičarskom mržnjom prema zimi, on se uputio ka Majamiju.

Sada je razmišlao. Do đavola, ja sam prestar za igre. Poruka. Kakav ordtaveli štos. Prvo su me išutirali. Onda smislili da mogu da samo pucnu prstima i ja ću ponovo za Jlih da radim. Strpao je ključ u palirnatu kesu i izašao iz prolaza. Pa, neka smisle nešto bolje drugi put.

Otpešačio je pola bloka i tek onda je razmislio o svojoj pretpostavci. Možda ključ nije dolazio od Agencije. Namrgodio se i zastao. Morao bi da bude c druge strane. Glava ga je bolela. Koje, međutim, druge strane? I, što je još važnije, zašto? Kome je potreban pijanac? Čak i da sam trezan, ja sam izašao iz štosu. Posle devet godina, ja nemam pojma o operacijama koje vodi Agencija. Šta se dođavola dešava?

Oštro sunce probijalo se kroz njegove tamne naočare, terajući ga da žmirka. Niz kičmu su mu išli žmarci do osećanjada ga neko prati. Bacio je pogled oko sebe. Budalo, pomislio je. Drugar, ti se ne šališ kada kažeš da si izašao iz štosu. Jedan tako vidljiv pokret kao ovaj što je napravio, u starim vremenima bi ti doneo smrt.

A nije da ga baš bilo briga, Kakva god da je igra koja mu se nudi, nije nameravab da je igra. Neko je samo gubio vreme i dvadeset dolara, Jedino što je želeo bilo je da se vrati kući, da uključi ventilator, i da ispije svoju zdravicu za Dejvida Hartmana. I još nekoliko, dok njegov stari drugar Fil Donahju ne dođe.

Uskoro je video ulaz u svoju zgradu. Vlasnik ju je zvao kondominijum, ali "kasarna za iznajmljivanje" bilo bi mnogo više odgovarajuće ime. Ruševina je bila visoka petnaest spratova od betona koji je toliko bio ispod svakog standarda da se kruni od slanog vazduha. Stakla su bila tako tanka da su drhtala od bučnog saobraćaja. Hodnici su smrdeli na kupus. Cevi su pucale. Kroz tanke zidove, Hardi je uvek mogao da čuje kada je njegov sused mokrio u toaletu. Vila za odmor, govorio je natpie ispred ruke. Bolje za prerani pogreb, mislio je Hardi.

Došao je do zgrade i zagledao se u izmet galeba pomešan sa ptičijim perjem, što se nalazio na pločniku ispred slomljenih staklenih vrata. U stomaku mu se javila kiselina dok je analizirao šablon svoje svakodnevnice burbon, kvizovi, sapunske opere, onda vesti na kraju ako bi izdržao da ostane tako dugo budan, ponoćne more, znojenje oko 3 sata ujutru. Do đavola, Dejvid Hartman može da sačeka, pomislio je i okrenuo leđa ulazu, nastavljajući DOle niz blok. Priznao je sebi da je budala. Problem je bio U tome što, uprkos svom ogorčenju prema agenciji i njegovom nuhu da upada u nevolju, nije mogao da zauzda svoju Radoznanost. Nije se tako zainteresovanim osećao od posledneg puta kada je posmatrao sezonski uragan.

Koja pošta? Kako je morao odnekuda da krene, izabrao Je najbližu, zaustavljajući se u ulazima usput kako bi "Urbonom ojačao svoju hrabrost. Pošta je bila od stakla i hRoma, dugačka i niska zgrada, sa palminim drvećem sa obe trane ulaza koje su izgledale kao da se povijaju od vreli ne. Prošao je kroz šišteća automatska vrata i osetio reski miris industrijskog deterdženta koji su kućepazitelji koristili za čišćenje betonskih podova. Poštanski sefovi stajali su u nizu sa obe strane, u donjem redu Naravno, svaka je pošta u gradu verovatno imala sef sa brojem 113. Ključ može da ne odgovara, ali kada je iz papirnate kese izvadio ključ, otkrio je da se on vrlo lako obrće u bravi. Sef je bio toliko nizak da je kada ga je otvorio, morao da klekne kako bi pogledao unutra. C obzirom da je sef bio veliki, očekivao je paket. Ali nije pronašao ništa. Duvajući od razočarenja, besan zato što je izigran, gotovo da se uspravio ali su ga instinkti upozorili. Zbog čega doni sef? Zato što, čak i klečeći, ne možeš da vidiš vrh. Da bi video celu unutrašnjost sefa, moraš da se nagneš dole, prema podu. Ako je nešto zakačeno za vrh sefa, ne može da ga vidi. He, sem ukoliko se službenik ne nagne na pod, kao što je Hardi sada uradio, i tu je ono i bilo, mala plastična kutija sa magnetom koji ju je držao pričvršćenu uz vrh sefa. Crvenog lica od spuštene glave dok je bio nagnut, Hardi je oslobodio magnet. Nesigurno se uspravio. Pogledao je niz hodnik sa sefovima. Nikoga

nije bilo na vidiku. Umesto da ode na sigurnije mesto reskirao je i povukao poklopac kutije.

Namrštio se gledajući u još jedan ključ. Šta do...? Ključ nije bio od poštanskog sefa. Imao je broj: 36. Okrenuo ga je. Atlantik Hotel.

Sol je bio napet kada je čuo kako ključ škripi u bravu. Čučnuo je iza fotelje, stežući čvrsto svoju skrivenu Beretu, zureći prema vratima koja su se postepeno otvarala.

Prethodno je osigurao da soba bude tamna, povukavši zavese. Svetlost koja je dolazila iz hodnika usko je tekla preko poda, a onda je postajala sva šira. Senka je zaklonila

svetlost. Jedan krupni muškarac je polako zakoračio u sobu, nervozan, držeći nešto čvrsto stegnuto u rukama.

Zatvori vrata i zaključaj ih rekao je Sol.

Čovek je poslušao. U tami, Sol je upalio stonu lampu na stalku, uperivši je prema njemu. Sumnje nije bilo. Iza lampe, osvetljenog njenim sjajem, prepoznao je Hardija. Čovek je skinuo svoje tamne naočare, podigavši ruku da zaštiti oči. Sol ga nije video trinaest godina. Hardi je onda izgledao loše. Sada u sedamdeset drugoj, izgledao je još lošije naduvene hrapave kože, crvenih popucalih kapilara na naboranim obrazima, nabreklog stomaka zbog uvećane jetre i tečnosti u delovima alkoholiziranog tela. Koca mu je bila seda, beživotna, prljava. Ali je bar bila očešljana. Bio je obrijan. Nije se osećao na neki miris, osim na burbon. Njegova odeća odvratna košulja cvetnog dezena i pantalone čeličnoplave boje od sintetike izgledala je čista i isleglana. Bele cipele bile su sveže izglancane.

Do đavola, Sol je mislio, kada bih ja bio alkoholičar, sumnjam da bi me toliko bilo briga kako izgledam. Hardi, drago mi je da te vidim. Prekidač za svetlost je c tvoje leve strane.

Ko...? Hardijev glas je drhtao dok je tražio prekidač. Dve lampe jedna na pisaćem stolu a druga iznad kreveta su se upalile. Hardi je žmirkao, namrštivši se.

He prepoznaješ me? Ja sam uvređen.

Hardi je nastavio da se mršti. Sol? Treptao je, zbuneno.

I dalje držeći skrivenu Beretu, Sol se nasmejao i pružio ruku preko fotelje da se rukuje sa Hardijem. Kako si? Šta ti je? Kako si?

Oh... Hardi je slegnuo ramenima, bilo mu je neprijatno. Neke stvari. Bio sam u ranoj šetnji.

Piće?

Paa, daa... Hardi je smeteno obrisao usne. Imam neke prijatelje preko grane. Nisam znao da mi je orman sa pićem prazan.

Izgleda strašno teško. Stavi na sto pored garderobe. Neka ti se ruka odmori. Zbunjen, Hardi je uradio ono što mu je rečeno. Ja... o čemu se ovde radi? Sol je podigao ramena. O sastanku, mislim da bi tako mogao reći. Telefon je zazvonio. Hardi je trepnuo i zurio napeto. Telefon je ponovo zazvonio. Zar nećeš da odgovoriš? Ali, Sol se nije ni pomerio. Telefon je prestao sa zvonjavom. Za ime sveta, rekao je Hardi šta se ovo dešava? Taj Kubanac ...

Ostavio je utisak, je li? Morao sam da se prilično pomučim pre nego što sam ga našao. Ali, pravi je podrugljivac.

Ali, zašto?

Doći ćemo i do toga. Jesi li naoružan?

Zezaš se. Sa svim ovim izbeglicama sa Kube?

Sol je klimnuo glavom. Hardi je bio čuven po tome da nije išao a da ne iosi sa sobom pištolj, uključujući i kupatilo. Jednom, nazaprepašćenje Tajne Službe, nosio je revolver na sastanak sa predsednikom u Beloj Kući. Drugi put, za vreme ugledne večere tokom jednog prijema, zaspao je zbog previše pića, skljojkašći se u svojoj stolici tako da mu je pištolj ispao na pod iz kožne futrole koja mu se nalazila na remenu, na oči dvojice kongresmena i trojice senatora. Stavi ga lored pića na stočić.

Zašto?

Sol je podigao Beretu koju je dotle držao iza fotelje

Samo to uradi.

Haj, ma ajde. Hardijeve oči su se raširile. Pokušao je da se nasmeje kao da je sebe hteo da uveri da je to bio štos.

Nije ti to potrebno.

Sol se, međutim nije nasmejao.

Hardi se ugrizao za usne. Nervozan, savio se da zadigne svoju desnu nogavicu od pantalona, pokazujući Kolt 38 kratke cevi koji se nalazio u futroli sa kaišem oko zgloba.

Još voliš te revolvare, a?

Znaš kako su me obično zvali.

Vajat Erp. Sol je bio napet. Koristi samo dva prsta.

He moraš da mi kažeš, Hardi je zvučao uvređeno. I dalje se sećam Drula. Stavio je pištolj na stočić. Zadovoljan?"

Ns sasvim. Sol je uzeo revolver. Moraću da te pretražim.

Oh, za ime Boga.

Neću te golicati. Pošto raje opipao, Sol je pokazao posebno interesovanje za Hardijevu dugmad.

Hardi je pobeleo. Da li je to ono o čemu se radi? Mikrofon? Mislio sam da me prisluškuju? Zašto bih ja ...?

Isti razlog zbog kojeg smo se poslužili Kubancem. Nismo sigurni da li te neko prati.

Prati? Ali zašto bi bilo ko želeo da...? Čekaj malo. Mi? Jesi li ti rekao mi"?

Kris je sa mnom.

Kilmuni? Hardi je zvučao zbunjeno.

Dobro je. Piće ti nije uništilo memoriju.

Kako bih mogao da zaboravim šta ste vi momci uradili za mene u Čileu ?

Gde...?

Taj telefonski poziv, to je zvao on iz recepcije. Dva su zvona značila da sumnja da si praćen. Ako bude primetio

ilo šta što bi mirisalo na nevolju, ponovo će pozvati Jedan lut da me upozori.

Ali, ja sam mogao da vam kažem da me niko ne prati. Rimetio je kako je Sol izbegao njegov pogled. Shvatam.

Klimnuo je tužno glavom. Mislim da nisam u stanju da mogu da primetim pratioca.

Kada je neko van akcije, onda mu sposobnosti slabe.

Posebno ako je taj neko pijanac.

Ja to nisam rekao.

Do đavola, nisi ni morao. Hardi je besno pogledao. Kako ste uopšte bili sigurni da ću doći?

Nismo ni bili sigurni. Kada ti je Kubanac dao ključ, mogao si da ga baciš u kanalizaciju.

I?

Morali smo da te ostavimo samog. Morao si da dokažeš da si spreman da se umešaš ne samo sa nama, već bilo sa čim drugim. Morao si da nam pokažeš da želiš akciju.

He.

Nisam siguran da...

He. Iz drugog razloga. Sol je odmahnuo glavom.

Kubanac. Hardi je rekao. Mogu da vidim zbog čega vam je on trebao.

Ključ ima smisla.

Pa, onda...?

Ali, poštanski sef i drugi ključ?

Dodatne mere predostrožnosti.

He, hteli ste da mi date vremenski pretek za slučaj da se izmaknem i javim telefonom. Kris bi me video da to radim. On bi te pozvar i upozorio da bežiš. Hardi je ključao u sebi. I, za koga ste do đavola mislili da ja radim? Sol je razmišljao u sebi. Bilo je moguće da Hardi radi za nekog. C druge strane, Sol nije znao kome više da se obrati. Odmeravao je mogućnosti. I rekao mu.

Hardi je izgledao kao skamenjen. Za trenutak, činilo se da ne razume. Iznenada mu je lice pocrvenelo. Vene na vratu su mu iskočile. Šta? Glas mu je pukao. Eliot? Mislili ste da ja saradujem sa tim kučkinim sinom? Posle onoga što mi je uradio, prepostavili ste da bih radio za njega?

Nismo bili sigurni. Prošlo je mnogo godina. Možda si se promenio. Ponekada osoba zaboravlja da je besna.

Da zaboravim? Nikada! Pa to me je kopile otpustilo! Voleo bih da se dočepam njegovog vrata i...

Nemaš ništa protiv da to i dokažeš? Hardi se nasmejao.

Sol je završio sa objašnjavanjem. Hardi je slušao, strogog pogleda, lica koje je bivalo sve crvenije, grozničavo od mržnje. Konačno je klimnuo potvrdno glavom. Svakako. Okrenuo se i protiv tebe, takođe. Nisam iznenađen. On se okrenuo i protiv svih drugih. Pitanje je kako samo opstaje tako dugo.

Nastavi.

He znam šta...

Eliot je uvek govorio da, ako želiš da saznaš tajne nekog čoveka, onda pitaj onoga ko ga mrzi.

Ti znaš više o njemu nego bilo ko drugi.

Mislio sam da znam. Grešio sam. Ali ti si bio njegov garadnik. Ti si ga ispitivao.

Ti si čuo za to? Sol nije odgovorio.

Hardi se okrenuo ka papirnatij kesi u čekaonici. Pružajući se za polupraznom flašom burbona, uzeo ju je i odvrnuo zatvarač, prinevši bocu usnama. Iznenada je stao, gledajući smeteno. Prepostavljam da nemaš čašu?

EHO je u kupatilu. Sol mu je uzeo flašu. Ali, ja imam nešto drugo za tebe da piješ.

Štajeto?

Daj čašu.

Sumnjičav, Hardi je poslušao. Kada se vratio iz kupatila, njegovi sulrsti stezali čašu. Zurio je u flaše koje je Sol izvadio iz stola i brzo progutao pljuvačku. He.

Potreban si mi trezan. Ako moraš da piješ ...

Vermut? Je li to neka šala?

Da li se ja smejem?

To je odvratno.

Možda nećeš hteti da piješ tako miogo. U slučaju da padneš u iskušenje, međutim ... Sol je uzeo flaše sa viskijem, odneo ih u kupatilo i ispraznio ih u lavabo.

Hardi js zaječao. Koštale su me šesnaest dolara!

Evo, ovde je dvadeset. Zadrži kusur.

Sadisto!

Razmišljaj o tome, ovako. Što pre završimo, to ćeš ti pre moći da kupiš više burbona, Sol je otišao do stočića i otvorio obe flaše vermuta crvenog i belog i sipao iz obe flaše u Hardijevu čašu. Za slučaj da ti je stomak jači nego što sam mislio.

Hardi je narogušeno gledao u ružičastu mučku. Kre nuo je rukom ka čaši, onda povukao ruku natrag, ponovo posegnuo i ispraznio čašu u tri gutljaja. Boreći se za dah, stegnuo je rukama stočić. Isuse.

Jesi li dobro?

Ima uku.s heksoralu. Hardi se stresao. Nikada ti ovo neću zaboraviti. Ali, ponovo je napunio čašu. U redu, trebalo je da znam. I kako si otkrio da sam ja njega ispitivao?

Nisam znao.

Ali, rekao si...

Imao sam samo špurijus ... prema načinu na koji osećaš prema nemu. Ali nisam bio siguran. Pretpostavljao sam da, ako te budem pitao, možeš da se uplašiš i da porekneš to. I tako sam izjavio da sam odavno za to znao, nadajući se da ćeš se složiti.

Zaista sam izvan previše dugo. Hardi je uzdahnuo. U redu je, istina je; Ali na trenutak si me prepao. Niko nije trebalo da zna. Veruj mi, ja sam bio oprezan. Posao kao što je taj zahtevao je da ne verujem nikome niti da tražim pomoć. Malo kopanja tamo, malo kopanja ovde. Bez uočljivog šablona. Nisam imao vremena darazjašnjavam stvar. Hardi se namrgodio. Kakve sam sreće, naišao je Votergejt. Nisam bio umešan u provalu. Ali, Eliot i ja smo već duže vreme bili rivali. On je ubedio direktora da mene

otпусти. Kao primer. Morao sam da vidim logiku. Do đavola, bio sam i dalje sam alkoholičar. Ali ne mogu da se otrgnem osećanju da je on video šansu za konačnu pobedu.

Misliš li da je znao da vršiš istragu o nemu?

Očigledno nije znao.

Zbog čega si tako siguran?

Zato što bi me ubio.

Sol je zurio u njega. Toliko si mnogo saznao?

Bio sam blizu. Tu jeste bilo nešto. Morao sam da ga omirišem. Ponekada mi padne na pamet da je jedino što mi je bilo potrebno bila samo jedna

činjenica. Samo još jedna. Hardi je slegnuo ramenima. Ali, on je pobedio.

Napojio se, bez mogućnosti da nastavim istragu, prepustio sam se piću.

Držao je svoju čašu podignutu uvis. Ovo je zbilja užasno.

Možda bi hteo malo kafe?

Bože, ne, to je još gore od vermuta. Penzija. Hardiju su misli odlutale.

Ovde se ulenjiš. Kako se moglo očekivati da ću da završim ono što sam započeo? Nisam mogao da prodrem u kompjutere.

Želeo si da ostaneš živ.

Ili sam zaslužio da budem otpušten. Da sam uopšte mao muda, i dalje bih ostao na tragu. Čelo mu je bilo rjkriveno znojem. Užasno je vruće.

Sol je prešao iza sobe, uključujući erkondiš koji se nalazio iza zavese.

Erkondiš je počeo da zvrnda, šaljući ustajali vazduh kroz sobu. Šta te je podstaklo da počneš da vodiš istragu o nemu.

Hardi je gucnuo, c odvratnošću. Kim Filbi.

Unazad, u 1951oj, Kim Filbi je bio visoki član britanske strane obaveštajne službe, MI6. Ranije, u toku Drugog svetskog rata, pomagao je u obučavanju neiskusnih regruta američke žutokljunačke špijunske mreže, OSS. On se poiudio kao savetnik kada je 1947 OSS postala CIA. Došao je u Vašington 1949 da pomogne FBI da ispita sovjetske špijunske krugove i zaista i jeste zaslužan za dokazivanje da je duboko poštovani britanski diplomata, Donald Maklin, bio komunistički agent. Pre nego što je Maklin mogao da bude uhapšen, međutim, bio je upozoren od strane drugog britanskog diplomate, Gaja Bardžisa, za koga se nije sumnjalo da je komunistički agent, i obojica su pobjegli u Rusiju.

Otkriće tako duboke infiltracije Sovjeta šokiralo je zapadnjačku obaveštajnu zajednicu. Podjednako uznemiravajuća je bila i misterija kako je Bardžis znao da je Maklin pod sumnjom. Zaokupljen tim pitanjem, Hardi, tada niži oficir CIA, sedeo je u svojim kolima na parkiralištu Vašington, čekajući da iznenadni prolom oluje stane tako da može da pretrči do svog omiljenog

bara na ručak, kada mu je odjednom pala na pamet jedna zapanjujuća misao. Zaboravljajući na svoju žeđ, brzo se odvezao kolima natrag do svoje kancelarije koja se nalazila u jednoj od zgradabaraka sa valovitim limom koje su posle rata nicale, kao pečurke posle kiše, na šetalištu Vašington. Bacajući svoj kišni mantil preko stolice u svom ograđenom prostoru, počeo je da kopa po fasciklama čeprkajući po beleškama da bi dokumentovao šablon U koji je posumnjao.

Bardžis je upozorio Maklina. Barcis je znao Filbija, čoveka koji je optužio Maklina. Šta više, Bardžis je jednom bio i gost u Filbijevom domu, Da li je Filbi napravio nesmotrenu grešku stavljajući Bardžisu do zianja da je Maklin u škripcu?

To objašnjenje nije imalo smisla. Filbi je imao previše iskustva da bi otkrio tako osetljivu informaciju prijatelju čoveka kojeg je nameravao da optuži. Koja je, onda, bila veza? Barcis, Maklin i Filbi. Hardi je napravio veliki skok u razmišljanju. Šta ako je Filbi optuživao Maklš ta, ali prvo poslao Bardžisa da ga upozori?

Zašto, međutim? Zbog čega bi Filbioptuživao drugara komunističkog agsnta? Hardi je mogao da smisli samo jedan jedini razlog da zaštiti mnogo važnijeg komunističkog agenta koji je bio na ivici da bude otkriven. Ali, ko bi bio još važniji od Maklina? Hardi je počeo ubrzano dadiše. SamFilbi? OptužujućiMaklina, Filbibisebe izdigao iznad svake sumnje. Možda je, u spom radu u FBI, Filbi otkrio da je suviše opasno na ivici da bude identifikovan kao špijun.

Pretpostavke, mislio je Hardi. Ali, gde je dokaz? Iznenada se setio komunističkog prebega po imenu Krivicki koji je, pre više godina, upozorio nl tri sovjetska agenta u britanskom diplomatskom koru. Krivicki je identifikovao jednog čoveka po prezimenu, Kiiga potom odmah uhapšenog, ali je Krivicki bio neodređen u vezi sa preostalom dvojicom: jedai je Škot kojeg je komuiizam privukao tridesetih, drugi je britanski novinar iz španskog građanskograta, Škot je sadaidentifikovan kao Maklin. Ali, ko je bio britanski novinar?

Hardi je obratio pažnju nasitne detalje u Filbijevom DOSijeju gotovo počevši da se smejs kada je pronašao ono TO je želeo: Filbi je nekada bio novinar u španskom Rađanskom ratu. Odjednom se sve uklapalo. Filbi i BaR c SU se poznavali dok su bili studenti na Kembricu.

Maklin je takođe studirao na Kembricu. Tridesetih go. na, svaki od njih je bio simpatizer komunizma, ali je et ,i; prošao kroz drastičnu promenu, odjednom zavolevši m, gjgo više kalitalšam, pristupajući britanskoj službk

Naravno, Hardi je razmišljao. NJima su se obratio, Rusi i oni su ve složili da postanu sovjetski agenti krtice.

To mi je stvorilo reputaciju. Hardi je rekao. Gorki verovatno mu je obojio dah. JBudi zaboravljaju da sam ja čovek koji je demaskirao Filbija.

Ieki od nas znaju ko su legevide rekao je Sol.

Ja i Eliot. Hardi je pio. Zlatni dečaci. Eliot je dobio svoje loene koristeći eksnaciste i eksfašiste koji su ponovo izgradili svoje obaveštajne službe pos.te rata, ovoga putaradeći za nas. Činilo se da nas dvojvda ne možemo nigde da pogrešimo.

Kakvo je njegovo poreklo?

Nije ti čak ni to rekao? On je iz Bostona, Porodica mu je među istaknutim u društvu. Otacmuje završio Jel, a onda je radio za Stejt Department. Kratko po Eliotovom pošteibv 1915, otac mu je poginuo kada su Nemci potopili "Luzitaniju". Majkamu je umrla 1918. od gripa koji je tadz harao. Shvataš šta hoću da ti kažem?

Eliot je siročče? Sol je osetio jezu.

Kao ti i Kris. Možda to objašnjava njegovu zainteresovanost za vas.

Bio je u domu za siročad?

Nije. On nije imao ni babe ni dede niti ujake i stričeve. Postojali su neki daleki rođaci koji su mogli da ga uzmu k sebi. NJegovo je nasleđe bilo dovoljno veliko da nega podizati nije bio problem. Ali prijatelj njegovog oca se ponudio da ga on sam uzme čovek koji je imao uticaj u Stejt Departmentu. Eliotovi rođaci su se složili. Konačno, ovaj je čovek mogao da uvežba Eliota baš kako je iteroB otac i želeo. Čovek sa bogatstvom i moći.

Ko je bio on?

Teks Oton.

Solove oči su se razrogačile.

Tako je rekao je Hardi. Jedan od osnivačaAbelarovog ugovora. Eliot je svoj treming dobio od Otona, koji je pomogao da se ustanove glavna pravila moderne špijunaže. Morao bi da kažeš da je Eliot bio u tome od samog početka. Naravno, pre rata, Amerika nije imalarazdvojene obavšetajne službe. Vojska i Stejt Department su radili sve. Ali posle Perl Harbura, OSS je formiran, i Oton je podstakao Eliota da uđe u itera. Eliot je otišao u Englesku da bi tamo prošao kroz obuku. On je rukovodio nekim efikasnim operacijama u Francuskoj. Voleo je posao, tako Da kada je rat završen on je doneo odluku kada je OCC postao CIA. Oton se do tada penzionisao, ali je Eliot odlazio često kod njega po savet, i najvažnija stvar koju mu je Oton kazao bila je da nikada ne puca trn glavna mesta u agenciji.

Lli, za jednog ambicioznog čoveka, ta pretpostavka nije imala nikakvog smisla,

Jeste, ako malo bolje razmisliš. Koliko je direktora i zamenika direktora agencija imala kroz sve ove godine? Njihovi položaji su politički određeni. Oni se menjaju sa svakim ko dođe u Belu Kuću. Prava moć agenciji pod Nime ja podrazumevam konzistentnu moć upravo leži ispod pomoćnika direktora i njegovog podređenog: to je pozicija broj četiri, nepolitička, neodređena dogovorom,

ascovana na zasluži, na iskustvu u radu u agenciji.

I tako je Eliot poslušao Otonov savet.

Hardi je klimnuo glavom. Napredovao je onolikokoliko je smeo da se usudi. Do đavola, jedan mu je Redседnik čak ponudio šefovsko mesto, ali Eliot je od

ta^o " Želeo Da sačuva sigurnost svoga posla. Ali

ođe je želeo više moći, tako da je proširio svoju bazu,

udsšavajuš da sve više i više agenata odgovara baš njemu, šireći svoj uticaj u operaciji na svakoj hemisferi. Šef kontrašpijunaže. Dobio je tu titulu 19"55, ali je zapravo već držao i tokom četrdesetih godmna. Senatori, kopgresmeni, predsednici, svi oni zavise od izbora. Čak i bukvalno oni moraju da napuste kancelarije. Ali Eliot nije nikada morao da se brine oko izbora. Godinu za godinom, bsz obzira ia to da li zemljom vladaju demokrate ili republikanci, Eliot je držao svoje četvrto mesto u agenciji. Samo je još jedan čovek izveo tu majstoriju, držeći u rukama moć toliko dugo.

DŽ. Edvard Huvsr.

Tako je. Ali Huver je sada mrtav, tako da neće biti preterano ako se kaže da je, od četrdesete ka ovamo, Eliot čovek sa iajdoslednijim uticajem u američkoj vladi. Sećaš se, Eliot je uvek osećao opasnost od bilo kog ambicioznog čoveka koji bi mogao da naleti na njega i skine ga sa pozicije četiri. Da bi sebi stvorio prednost, on je uvek ispitivao svakoga ko bi mogao da ga ugrozi. Predsednici, članovi kabineta, različiti direktori u agenciji, nije važno ko bi to bio. Možda je tu taktiku naučio od Huvera, ili ga je možda Oton podučio. Ali on je prikupio kolekciju skandala koja je bila ikada napravljena i najbolje dokumentovana, da ti to ne možeš zamisliti. Seks, piće, droga samo spomeni porok, oi će ti to pronaći. Izbegavane plaćanja poreza, interesni sukobi, udarci c leđa, podmićivanja, Ukoliko bi iko zapretio da će Eliotu oduzeti moć, on bi toj osobi jsdnostavno pokazao fasciklu i sve bi pretnje prestajale. Zbog toga je on još u toj agenciji iako je odavno prošao godine za penziju. Zbog tih fascikli.

Gde su one?

Svi nagađaju. Možda u bančinom trezoru u Ženevi. Možda u sefu u nekoj Š banci. Nemoguće je tačno kazati. Veruj mi, ljudi su pokušavali da ih pronađu. Bio je praćen, ali uvek je uspevao da eskivira.

Još mi nisi rekao zbog čega si ti vršio istragu nad njim?

Hardi je razmišljao o tome. Još jedan špirijus. Sećaš se kako je Eliot uvek insistirao da postoje komunistički agensi, ne samo Filbi, Barcis i Maklin, već ih ima join, više, skrivaj ih ovde i u Britaniji, visoko u vladi? Possbio je bio ubeđen da u agenciji imamo ruskog špijuna. Koristio je teoriju da objasni U2 incident, užas u Zalivu svinja, ubistvo Cona

Fidžeralda Kenedija. Gde god bismo kreirali sa novom operacijom, izgledalo je kao da Rusi već to znaju unapred. Eliotova teorija je zvučala paranoidno. Sada zvuči ubedljivo. Svi u agenciji su počeli da proveravaju jedni druge. Toliko smo postali zauzeti osmatranjem da li pam je neko iza leđa, sumnjali smo svi u sve, jedni u druge, nikakav posao nismo radili. Nikada nismo pronašli špijuna. Eliotova je teorija načinila štetu agenciji podjednako kao što bi je načinio špijuna da je postojao. Zapravo, Eliot je paralizovao agenciju, i to je ono što je mene nateralo da razmišlam. Možda je Eliot suviše mnogo protestovao. Možda je Eliot lično bio špijun, mudro cepajući agenciju tako što je insistirao da u njoj postoji špijun. To je bila taktika Kim Filbija. Optuži nekoga drugoga, i niko neće posumnjati u onog ko optužuje.

Ti si međutim, posumljao.

Hardi je slegnuo ramenima. Recimo da sam ja bio ljubomoran. Počeli smo naše karijere zajedno. U prvo vreme, bili smo podjednako briljantni u poslu. Ali, kako su godine prolazile, on je imao više uspeha. Peo se više dok sam ja ostajao tamo gde sam bio. Da su stvari bile drugačije, možda bih ja bio jednak njemu. Podigao je čašu. Pretpostavljam da sam hteo da ga smaknem i postepeno ja podignem gore. Stalno sam se sećao mog prvog uspeha. Možda sam mogao da ga ponovim potpuno isto. Rekao sam ti da je Eliot bio u Engleskoj da bi tamo prošao kroz OSS obuku. Za vreme rata. Mi nismo mnogo znali o špijunaži, ali

Britanci jesu. Čovek iz MI6 raje obučavao. Nikada neće pogoditi ko je to bio.

Sol je čekao.

Hardi je ispio svoju čašu. Kim Filbi.

Sol je prestao da diše. Eliot je krtic?

Ja to nisam rekao.

Zbog čega do đavola spominješ Filbija ako ga ne ontužuješ...?

To je samo olo što sam ja mislio. Ja mogu da pravim pretpostavke, ali one nemaju smisla bez dokaza.

A ti nemaš dokaz?

Rekao sam ti da nikada nisam otišao tako daleko. Kada me je Eliot namestio, moja je kancelarija zapečaćena. Moj stan, moja kola, moj sef, sve je bilo pretraženo. Svako larčence hartije koje je čak i nejasno moglo biti lovezano sa agencijom, sve mi je bilo oduzeto.

Uključujući i tvoju istragu?

Hvala Bogu, nikada nisam zapisao ni slova, Da je Eliot video fasciklu o sebi, da je samo mislio da sam opasan ... pa, ne bi verovao pijancu. Dobio bih iznenadni srčani iapad, ili bih pao sa neke zgrade.

Sećaš se onoga što si saznao?

Hardi se ispravio, uvređen. Naravno. Ja nisam vidi, on je čovek od navike, tako da sam morao da postanem sumnjičav kada sam pronašao odstupanja od njegove rutine. U godini 1954 njegovi putni vau čeri ispričali su mi jednu zanimljivu priču obavio je više neobjašnjenih lutovana u Evropu. Tokom cele jedne nedelje u avgustu, potpuno je nestao iz vida.

Odmor?

Bez ostavljanja adrese ili telefonskog broja gde za slučaj hitnosti agencija može da ga nađe?

Shvatam šta hoćeš da kažeš.

Mogu da ga pratim do Belgije. Posle toga... Hardi je upalio cigaretu i ispustio dim.

I niko nije postavio pitanje njegovog nestanka.

He samo da pitanje nije postavljeno već je on iduće godine i unapređen. Iz svega koliko ja znam, on je bio poslat u misiju i unapređenje je bilo nagrada za uspeh misije. No, svejedno, ta nedelja u kojoj je nestao...

Ako je on krtica, mogao je da se sretne sa svojim KGB kontrolom.

To sam i ja posumnjao. Ali, malo je tralavo nategnuto. Mogu da smislim previše drugih manje misterioznih načina na koje KGB može da stupi u kontakt sa njim. Zašto bosti oči i privlačiti pažnju tako što će se uraditi da nestane na ovaj način? Koji god da je razlog njegovog nestanka, on je bio očigledno neophodan nešto nije moglo da bude sređeno na drugi način.

Sol se namrštio. Dok je erkondišn brektao, on se stresao, ali ne od jeze.

Još nešto Hardi je kazao. U1973, on je ponovo nestao ... ovoga puta poslednja tri dana juna.

Ponovo u Belgiju? .UJalan.

I kakva je tu veza?

Hardi je slegnuo ramenima. Nema pojma šta je on Radio na tim putovanjima. Ali se ja vraćam na moju prvu pretpostavku. Recimo da je, za vreme drugog svetskog rata, kada je bio u Engleskoj, prišao Filbiju, Bardžisu i Maklinu i postao sovjetski dupli agent.

Ili trostruki.

Može i to. Hardi je počeo bradu. Nikada mi to nije palo na pamet. Morao je da se pretvara da je zajedno sa Filbijem, planirajući da iskoristi njegovu vezu sa Sovjetima kako bi omogućio prednost Sjedinjenim Državama.

Uvek voleo složenost, a biti trostruk agent je naj

složenija uloga od svih koje postoji. Razlika je ista. Bilo da je dupli ili trostruk agent, on je bio u vezi sa KGB. Neko je morao da mu prenosi poruke, neko ko je do te mere deo njegove rutine da niko ne bi postavljao pitanja ako bi oni međusobno stupili u vezu jedan sa drugim, neko sa slobodom kretanja, no mogućstvu i radije sa evropskim vezama.

I, jesi li ga propašao?

Ruže.

Molim?

Podjednako kao složenost, Eliot voli ruže. On je svoje dane organizovao prema njima. On izmišlja pisma sa drugim entuzijastima, On šalje i prima retke vrste.

Sol je osetio ubod. I odlazi u prodavnice cveća.

Od prve izložbe koja je organizovana, poslerata, 46te, nije propustio da ode nijedne naredne godine. Savršeno mesto za susrete. On uvek ostaje sa prijateljem koji ima imanje blizu Londona... Prsival Lendiš Junior.

Sol je disao oštro.

Znači, poznaješ to ime? Hardi je pitao.

Njegov je otac predstavljao englesku obaveštajnu službu na Abelarovom sastanku u 38oj.

Interesantni šablon, zar ne? Oton, koji je takođe bio na tom sastanku, postao je prijatelj sa Levdišem Seniorom. Eliot Otonov posinak postao je prijatelj sa Lendiševim sinom. Usput, stariji je Lendiš bio Filbijev sulervizor.

Isuse Sol je ponolio.

I tako sam morao da se zapitam rekao je Hardi. Da li je i Lendiš Stariji bio isto krtica? Problem sa uverenem u konspiraciju leži u tome da posle izvesnog vremena možda da napraviš da se sve uklapa u tvoju teoriju. Ima li ja suviše mašta? Hajde to opako da postavimo. Ako Eliot radi za Sovjete, Lendiš Mlađi bi bio moj kandidat za kurira koji prenosi poruke. On je savršen za to. On je

na istome mestu u MI6 koje odgovara Eliotovom mestu u CIA. Kao i Eliot, i on je insistirao da u MI6 postoji krtica. Ako je Lepdiš Stariji radi.o za Sovjete, možda je Lspdiš Mlađi nastavio posao posle smrti svoga oca. Pitanje je kako to dokazati?

Erika se zaustavila na polovini prolaza između sedišta u avionu i nagnula se prema jednom putniku koji je sedeo do prozora, Gospodine, vežite svoj pojas, molim vas. Imala je na sebi privlačnu El Al uniformu stjuardese. Zbog brzih priprema, imala je ograničeni izbor žena koje može da zameni. NJena visina, boja kose i oblik lica bili su slični fizičkim karakteristikama žene koje je pripadala avionskoj posadi ovoga leta. Ali žena koju je Erika zamenila i koja se sada vozila kolima na jug iz Majamija prsmaKi Vestu, koristeći iznenadni plaćeni odmor, bila je iešto mana od Erike tako da je Eriki uniforma stajala tespo, ističući oblik njenih grudi. Muškarci u avionu pre su izgledali zadovoljni nego zbunjeni.

PastavlJajujući da ide niz red između sedišta, Erika je proverila da su svi pojasevi vezani oko put } lika. Pošto je Zam°lila jednu ženu da svoju veliku torbu stavi u prostor ispred sedišta, osmotrila je putnike. Niko nije pušio. Sedišta su stajala u svojim upravnim pozicijama, poslužavnici sa hranom uvijeni i zaštićeni. Klimnula je glavom drugoj stjuardesi i krenula prema kabini, gde se ponovo okrenula da bi pogledala u putnike. Koliko je oila u stanju da pogodi, niko od njih Nije neobično reagovao u odnosu na nu. Nijedan pogled nije bio napet kada ih Je ona gledala, Nijedan putnik nije izbegavao njen pogled. aravno, dobro uvežbaili operativac ne bi ni napravio te rsške. Pa ipak, morala je da obavi formalnosti da to ne Uradi, to bi bila možda njena greška.

ala je na vrata pilotske kabine i otvorila ih. Da li neko od vas želi malo kafe?

Pilot se okrenuo. He hvala. Ovi dole su ubacili prtljag. Slobodni smo da uzletimo.

Kakvim se čini vreme?

Bolje se poželeti ne može. Plavo nebo celim putem Sol je odgovorio iza nje. On i Kris zgodni u svojim pilotskim uniformama imali su dokumenta koji su im dopuštali da budu supervizori na ovom letu. Sedeli su pozadi u pilotskoj kabini, posmatrajući posadu koja nijs imala razloga da sumnja u ono što su oni rekli da jesu. Sa Erikom, ukrcali su se znatno ranije, preko privatnih stepenica koje su vodile do službenog ulaza u putnički tunel, izbegavajući na taj način nadzor na t;erminalu. RBihova dokumetna su bila

prelepo falsifikovana. Ponovo je Miša Plec iz ambasade Izraela obavio svoju magiju.

Dok je avion izlazio sa pristaništa platforme, Erika se okrenula ka putnicima, još jednom proveravajući da li ima nekih znakova prepoznavanja u nečijim očima, Jedan je muškarac bio očaran njenom figurom. Žena je bila zastrašena poletanjem. Prolazeći pored njih, Erika je shvatila da nema zašto da se brine, mada sada, kada je avion bio u pokretu, nije bilo važno da li je tim ubica bio ukrcan u letelici. El Al je preduzeo sve mere opreza. Tri putnika napred, u sredini i pozadi bili su pripadnšdi vazduhoplovnog obezbeđenja, obučeni u civilna odela. Kroz prozore, Erika je mogla da vidi kako se pojavljuju dvoje kola koja su uporedo, sa obe strane, pratila avion koji je od terminala kretao ka poletnoj stazi. U kolima je videla stroge muškarce koji su, da se ne vidi nosili automatsku standardnu zaštitu ove vazduhoplovne kompanije koja je tako često bila žrtva terorističkih napada. Kada avion bude dotakao pistu u Londonu, još dvoje kola će se pojaviti i otpratiti avion do terminala. U samom aerodromu, El Al sekcija će biti diskretno ali efikasno držana na oku. Pod tim uslovima, tim ubica koji bi bio dovoljno lud da krene protiv Erike, Solai Krisamorao bi biti tim samoubica. Njen osećaj opuštanja nije potrajao dugo. Dok je proveravala ne baš orno da su ormarići sa hranom dobro zaključani, setila se da mora da posluži pića i jelo, mazeći i nutkajući putnike tokom celog leta.

Stariji pilot uzeo je mikrofona. Dobro večer. Statika je zakrčala. Dobro došli na let El Ala 755 za London. Uprkos vremenskoj prognozi o plavom nebu, sivi kišni sipkavi oblaci visili su nad gradom. Iako opterećena svojim dužnostima tokom leta, Erika je ipak pronašla vreme da razmisli o implikacijama onoga što je saznala.

Priča koju su joj Sol i Kris ispričali o Frenklin Školi za dečake ju je uznemirila, Ona je sama bila podizana u jednom izraelskom kibucu i, kao posledica toga, i njena obuka je bila trening. Ali, iako je kao i oni bila trenirana kao vojnik i kao operativac, osećala je razliku.

Činjenica je bila, Erika je bila odvojena od svoje majke Ioca i podizali su je po očim i pomajka. Ipak, celo je Društvo joj pružilo ljubav. Svaki je Izraelac član njene porodice. U zemlji koja je tako često napadana na je mnogo Dece izgubilo i svoje roditelje po krvi i svoje poćkme i pomajke, bol je postajao podnošljiviji ako se nacija, kao Celina, osećala kao jedini roditelj.

Ali Sola i Krisa niko nije voleo izuzev Eliota, ljubavlju koja je bila laž.

Umesto zdrave atmosfere u kibucu. oni su proživljavali strogu mladost surove discipline i odricanja ne u ime svoje zemlje, već zbog tajnih motiva

čoveka koji se predstavljao kao njihov dobročinitelj. Kakfia je vrsta mozga mogla smisliti takav plan

Uvrnuta. Perverzna.

Kao i Sol i Kris, ona je bila trenirana da ubije. Ali

Na je TO činila za svoju zemlju, zbog opstanka njenog nara

J i sa tugom, žalom irema neprijatelju, dok su Sol i Kris

bili očišćeni od emocija koje bi ih uznemiravale, oni su se odrekli svoga dostojanstva, pretvoreni u robote koji reaguju na Eliotovu komandu.

Nijedan plemeniti princip ne može da opravda ovo što je njima učinjeno.

Sada se njihov trening pokazao neuspešnim. Iako je Erika uživala što je ponovo sa nima posebno sa Solom, prema kome su njena osećanja za koja je mislila da su umrla oživsila jače nego ikada nen je glavni cilj morao da bude idealistički: da pomogne svojoj domovini, da polravi štstu koju je Eliot načinio Izraelu kada je napravio da Izrael izgleda kriv za ubijanja predsednikovog prijatelja. Sol i Kris, međutim, imali su drugačiji motiv. Lični, i u ovim okolnostima ironičan, jer je bio emotivan. Oni su dostigli vrhunac zloupotrebe svojih života. Oni su bili izdani.

Sada su želeli osvetu.

Na Londonekom aerodromu, njih troje je prošlo kroz privatnu zonu carine koja se nalazila po slrani, za osoblje avionskih kompanija. Pratlja koju je obezbedio Plec da se sretne sa njima, čekala je nimalo sumnjivo c druge strane. Izbegavajući bučnu putničku sekciju terminala, prošli su kroz izlaz za aerodromske službenike, c tim što je prvo njihova pratna proverila izlaz, a onda stvorila špalir kroz koji su Erika, Kris i Sol lrošli do kola sa staklima otpornim na metke. Prošli su pored aerodromskog stražara kroz otvorenu metalnu kapiju i onda se pomešali u bučni saobraćaj Londona.

Kris je namestio svoj sat na englesko vreme. Jutarnje nebo je bilo tmurno.

Dok ga je vlaga obavijala, pogledao je iza sebe i namrštio se. Imamo pratnju.

Ona plava kola na stotinak metara iza nas? pitao je vozač. Pogledao je u retrovizor i video Krisa kako klima

glavom. On je jedan od naših. Ali tu je nešto drugo što me muči.

Šta to?

Naredbe koje smo mi dobili. Od Miše iz Vašingtona.

U čemu je problem?

He razumem ih. Trebalo je da osiguramo da dođete sigurno, a onda je trebalo da kidnemo. To nema smisla. Što god nameravate, čak je i vama troma potreban zaklon. Tu mora da je neka greška.

Nije, to je ono što smo mi tražili.

Ali...

Tako smo mi hteli rekao je Sol.

Vozač je sletnuo ramenima, Vi ste mušterije. Meni je rečeno davam nabavim stan koji je siguran. Oprema koju ste hteli je u prtljažniku. Oni to zovu "stražnjim delom automobila za prtljag". Nikada se neću navići na način na koji ovde ljudi govore.

Pretvarajući se da se useljavaju, oni su prestali da raspakuju svoje stvari istog trena kada su pratioci otišli. Sol je pogledao u Krisa, Na znak, pregledali su sobu. Mesto je bilo malo, više je odavalo utisak doma nego Iznajmljenih soba u Americi peškirići, zavese sa čipkom, cveće u vazi. Kao i kola, i stan je mirisao na vlagu. iako su se pratioci zakleli da je ovo mesto sigurno, Sol NIje znao može li da im veruje. C jedne strane, nije video razlog da to ne čini. C druge, pak, suviše je ljudi bilo Umešano, suviše je bilo šansi za dalja izdajstva.

Kao da su mogli da čuju njegove sumnje, Kris i Erika su imnuli glavama. Kako je soba mogla biti prislušiva a nisu progovorili ni reč, ali su brzo presvukli svoje Uniforme. Muškardi nisu obraćali pažnju na Erikinu aG"0st"NitionanaNIHOvu.Uneupadljivojodećizaulicu, | R tavili su, probali i ponovo sastavili oružje koje su im pratioci dali. Druga oprema koju su zahtevali fun kcionisala je savršeno. He ostavljajući ništa za sobom, spustili su se neprimetno niz smrdljive stepenice iozadi zgrade. Tu su prešli preko kompleksa garaža pošavši prema lavirintu prolaza, koristeći složenu proceduru izbegavanja i načina kojim se na lovdonskoj kiši zameće trag. Čak ni Miša Plec nije znao zbog čega su oni došli u London. Sada, kada su bili sami, postali su ponovo nevidljivi, a njihov cilj nemoguć za detekciju.

Osim, Sol je razmišljao nesigurno. Jošjednaje osoba znala čovek koji im je nabavio adresu i opisao njihovu metu. Pravilo sigurnosti zahtevalo je da učutkaju Hardija da bi sebe zaštitili. Ali kako bih to mogao da učinim? pitao je Sol u sebi. Hardi je pomogao. Volim tog kučkinog sina previše. Pa svejedno, stalno je razmišljao. Nezavršeni krajevi su ga mučili.

Oni su čekali, a on nije čak ni pomislio da preduzme elementarnu meru opreza kakva je izbegavanje sopstvenog stana, Naravno, bio je van sebe od pića, to je poznato opravdanje. A ono ne samo da je zamaglilo negovo rezonovanje. Takođe je okamenilo njegove reflekse tako da, kada se uteturao u svoj stan i okrenuo da zaključa vrata, nije mogao da se pomeri

dovoljno brzo od koraka koji su jurili ka njemu. Možda bi, da je bio trezan, mogao da tresne vratima i da ih otvori i da pojuri niz hodnik, ali dok se adrenalin sudario sa alkoholom u njegovom stomaku i naterao ga da poželi da povraća, dotle mu je muškarac koji se krio u ormanu zavrnuo ruku, gurnuvši ga grubo o zid, raširivši mu noge u položaj za pretraživanje, Drugije čovek, žureći iz kupatila, prešao rukama po njegovom telu, proveravajući i butine i predeo prepona. " Trideset osmica kratke cevi. Desni zglob rekao je svom partneru, stavljajući oružje u džep.

te.

Na sofu rekao je partner Hardiju.

To je vrtna stolica rekao je Hardi njemu.

Šta do...?

Vi momci suviše vežbate, pa zaboravljate dogovori

Radi samo ono što ti se kaže.

Hardija je glava bolela od udara o zid. Ceo je. Srce je preskočilo jedan otkucaj, ali misao mu je ostala iznenađujuće mirna, bez sumnje bila je to posledica celodnevnog boravka u baru na ul. Štaviše, otkako je Sol otišao, on je pio više nego ikada. Uprkos svojoj odluci da ne dopusti da ga pijanstvo učini nedostojanstvenim, pustio je da mu se pantalone izgužvaju, da mu se cipele umrljaju. Iako je preklinjao da krene sa njima, Sol je to odbio. Već si dovoljno pomogao. Ali Hardi je razumeo. On misli da sam suviše star. Misli da ne može da zavisi od...

Pijanice? Hardi je sam sebe zapanjio što je zaboravio da Sol čini ono što bi on sam da je imao muda trebalo da uradi pre toliko godina.

Dva muškarca imala su nešto više od trideset godina. Hardi je mogao da oseti bolesnoslatkasti miris njihovog losiona posle brijanja, Gledao je u njihove potpuno američke anonimne osobine. Kratka uredna kosa i odela Bruks Braders. Prepoznao ih je. He u smislu da je njih ranije već video, već zato što je u svoje vreme i sam koristio njihove kolege.

GS7." Agencijski trutovi. Njihov rang ga je naljutio, a pijanstvo je bes samo pojačavalo, jer njihov rang mu je govorio da ga u Agenciji nisu smatrali dovoljno opasnim da pošalju da ga prvorazredni tim prodrma. Ovi su ovde predstavljali prezir.

Ključao je od besa, ali to nije pokazivao, a burbon ga je činio hrabrim. Pa, sada kada nam je lepo i udobno...

Začepi ta tvoja jebena usta rekao je prvi čovek.

Rekao sam ti.

Šta?

Da ne umeš da se izražavaš.

Dva truta su se pogledala. Pozovi rekao je prvi. Drugi je uzeo slušalicu, i čak i kroz nejasni logled. Hardi je primetio kako je dotakao jedanaest dugmeta,

Šta? Međugradska? Ja se nadam da će to Bog platiti,

Ovo će mi se svideti rekao je drugi i počeo da govori kroz telefon. Imamo ga. He, bilo je lako. Naravno. Zurio je u Hardija. Pogodi. Nacerio se. Za tebe je.

Sa odvratiošću, Hardi je uzeo telefonsku slušalicu. Iako je znao šta sada dolazi, pretvarao se da ne zna, Halo?

Glas c druge strane bio je suv kao kreda, kao šum mrtvog lišća rezak, starački, bez duše. Rekao sam mojim saradnicima da budu dobri prema tebi. Ko...?

Ma hajde. Sluz je zatamnila glas. Nema potrebe za igrom.

Rekao sam...

Dobro onda. Osećamdapočinjemdase zabavljam. Uredu, pristajem.

Hardi je otpuhnuo kada je čuo ime. Nadao sam se da se sa tobom nikada više neću čuti, ti krvopijo.

Psovke? Eliot je puciuo jezikom. Šta se desšš sa tvojim manirima?

Izgubio sam i.h sa poslom, ti drkadžijo.

He u mojim godinama Eliot se nasmejao. Palo mi je na pamet da si mogao imati neke posetioce.

Misliš darazbije ovu razliku u diferenciji? Posetioce? Ko bi do đavola hteo da mene posećuje?

Dvoje vrlo nevaljale dece.

Priznajem da moji sin i kćerka ne žele čak ni Da. razgovaraju sa mnom.

Ja mislim na Sola i Krisa, naravno.

Misli što godi ti je milo. O čemu god da je ovde reč, ja tvih nisam video. Čak i da jesam, tebi nikada ne bih rekao.

U tome je problem, je li?

He, u nečemu drugom je. Šta ti je pošlr loše?

To je vrlo dobro. Odgovori na pitanje pitanjem. To pomaže da se izbegnu greške.

Muka mi je već. Prekidam.

He, čekaj. Nisam siguran šta su ti oni rekli. Oni su u nevolji.

Nisu mi ništa rekli. Oni nisu bili ovde. Za ime sveta, ja pokušavam da uživam u mojoj penziji. Povuci svoje trutove. Kloni me se.

He shvataš. Reč je oKrisu. On je prekršio ugovor. Sol mu pomaže da pobjegne.

I prvo što će da urade, to je da dođu kod mene? Oh, naravno. A zašto?

Mnogo sam pa dobar bio. Protiv Rusa? Sranje. Hardi se žacnuo.

Možda si u pravu. Mogu li da razgovaram sa jednim od mojih pomoćnika, molim te?

Hardiju je bilo muka da odgovori. Pružio je slušalicu broju jedan.

Molim? Da, gospodine, razumem. Dao je natrag slušalicu Hardiju.

Napravio si grešku rekao je Eliot.

Nemoj trljati. Znam.

Moram da priznam da si bio vrlo dobar pre toga, osobno ako se uzme u obzir da nisi više u štosu.

Instinkt.

Više odgovara navika. Zaista, Rusi. Zašto si morao ih spominješ? Mislio sam da imam boljeg protivnika.

Žao mi je što sam te razočarao.

Vi pomenuo Ruse osim ako ne znaš da su oni objavi kršenje ugovora. Bez obzira na razlike između nas,

bio sam u pravu kada sam Te otpustio. Nespretna trapavost. Kada si ti onaj koji se ispituje, moraš da znaš da nikada ne smeš da svesno daš neku informaciju, ma koliko ona izgledala irelevantno.

Nije mi potrebna lekcija, za ime Hrista. Kako si znao da će oni doći ovamo?

Nisam znao. Zaista nemoj da se vrediš mislio sam na tebe tek jutros. Pošto sam pokušao sa svim drugim vezama. Ti si bio moja poslednja uteha.

Uvreda je bilarazlog zbog koje je Hardi doneo odluku, Broj dva je stavio koferčić na stočić za kafu. Otvo

rivši ga, izvadio je iglu i špric i flašicu sa tečnošću.

Iznenaden sam da nisu ranije iskoristili hemikalije rekao je Hardi.

Ja sam prvo hteo sa tobom da razgovaram. Da se setimo starih vremena.

Da zlobno uživaš, misliš.

Nemam vremena za to. Sada je na mene red. Prekini.

He, čekaj. Ima nešto što želim da čuješ Hardi se okrenuo ka broju jedan. U onom ormanu. Vrata su bila od šperploče prekrivene plastikom. Izvini na

izrazu. Tamo je jedan cug DŽim Bima na petoj polici. Da li bi mi doneo?

Trut je izgledao nesigurno.

Za ime sveta, ja sam žedan. |

Pijanice. Savijenih usana, trut je otvorio orman i| pružio mu flašu.

Hardi je gledao u nju. Kao da miluje ženu koju voli, polako je okrenuo zatvarač. Progutao je dobar gutljaj uživajući u njegovom ukusu. Kada se sve poravnalo, TO će biti jedino što će mi nedostajati. Još si tu?

O čemu je reč.

Ostani na vezi.

Imam sedamdeset dve, mislio je. Moja je jetra pravo čudo. Trebalo je da me ubije još davno. Ja sam prokleti ostatak, fosil. Trideset minuta pošto mu ušpricaju hemikalije, znao je da će ponovo da pobedi.

Kučkin sin je stalno pobeđivao.

Neće više.

Pijaiica? Sol me nije pozvao zato što nije mogao da dozvoli luksu z da zavisi od mene. Eliot je poslao dva truta zato što me nije poštovao.

Moram da priznam nešto rekao je Hardi.

Mi se i dalje koristimo hemikalijama.

Nije važno. Imaš pravo. Sol je došao da me vidi. Pitao me je. Ja sam odgovarao. Ja znam gde je on. Želim dato ti shvatiš.

Zašto tako Direktno? Znaš da ja neću pogodbe.

Hoćeš li da me ubiju?

Učiniću da bude što je moguće prijatnije. Trovanje alkoholom. Sumnjam da ćeš imati nešto protiv.

Samo dalje slušaj.

Stavio je slušalicu na stočić za kafu i bacio pogled preko trutova ka prozoru. Imao je više od sto kilograma. V mladosti je bio odbrambeni igrač u fudbalskom timu Jela. Uz urlik, poleteo je sa sofe, razbijajući njihov gard, bacajući se prema prozoru. U jednom trenutku se uplašio Da će spuštene roletne da ga zaustave, ali trebalo je da očekuje da su i one bile jevtine kao i sve drugo u ovoj lrokletoj kutiji za keks.

Glava mu je udarila o prozor, razbijajući staklo u paramlarčad. Al njegov je pojas zapeo za prozorski ram, a

stomak mu se nabio na oštre grebene stakla. Zaječao je, ali

le od bola već zato što su ga trutovi zgrabili za noge,

Učeći se da ga povuku natrag. Otima se, borio,

UJUći kako se roletna trese dok su mu se u stomak

a ijali parčići stakla ostali u prozorskom ramu. Očaj

ČKi gUrajući se napred, oslobodio je svoju nogu, i izne

nada se, krvareći, sunovratio u prostor. Sa njim je poletelo i staklo, sijajući

na suncu. Video ga je jasno, predosećajući već neizvesnost. Gravitacija je

ustrajavala. Strmoglavivši se, ostavio je za sobom prazninu.

Predmeti padaju istom brzinom, bez obzira na masu. Ali, Hardi je imao veliku masu. Brže od delića stakla, obrušavao se ka pločniku, moleći samo da ne padne na nekoga. Petnaest slratova. Stomak mu se povukao. Prema testisima. Konačno, bio je u obrnutom položaju. Pre nego što je udario, onesvestio se. Ali svedok kaže da mu se telo treslo od udara. Kao da se smejaio.

Imanjs je bilo veliko. Sol je čučao u mraku na pošumljeioj strmoj obali, zureći dole u tamni obronak prema svetlostima engleskog zamka. Tri sprata visok, pravougaonog oblika, izgledao je još veći. Dugačak i uski, imao je široku srednju sekciju koja je sa obe strane bila oivičena malim krilima. Čiste jasne linije zamka bile su razbijene jedino nizom uspravnih lrozora ispod kosog krova i zbunjujućim nizom dimnjaka koji su se izdizali, ukočeni na sve jačoj mesečini.

Sol je uspravio noćni teleskop prema zidu koji je zatvarao imanje. U svojoj prvobitnoj formi, noćni teleskop je bio napralljen na principu da projektuje infracrvsni zrak koji bi osvetlio tamu. Taj zrak, nevidljiv za golo oko, mogao je da bude lako otkriven specijalnim sočivima u teleskopu. Izum je radio dobro, iako su predmeti koji su se videli kroz njega bili neizostavno obojeni crvenim bojama. No bez obzira, on je imao ogromnu manuKonačno, ako je neprijatelj koristio istu vrstu teleskopa mogao je da otkrije tvoj sopstveni infracrveni zrak. Zapravo, ti bi se sam nudio kao meta.

Očigledno je bilo da js bio potreban bolji mrincip, i gokom kasnih žezdesetih, kao odgovor za sve žešće borbe u Vijetnamu, konačno je izmitljen noćni teleskop nemoguć za otkrivalje. Poznat po imenu Starlajt, on je obasjavao mrak tako što js uvećavao najmanji izvor spetlosti, kakav su i zvszde. Kako nijs projektopao zrak,nije mogao da privuče paž!g,u pa osobu koja ga koristi. Tokom sedamdesetih, telsskop je postao sдобodan za prodaju, i mogao se naći uglavnom u radnjama sa sportskom opremom. Ovaj kakav je imao Sol nije bilo tsško iabaviti.

Sol ga međutim. nijs koristio da bi nadglsdao zamak, jsr bi svetlosti što dolaas od prozora Gvuie tako uveličane da bi mu zasleiiile oči. Ali zmd je bio u mraku, i on ga je video jasno. Činilo se kao da je visok tri i po metra. Zgledao se u izlizan kamsn, sa jasnim nukotinama u staroj žbuci.

Ali nešto ga je zbunjivalo. Osećao se kao da je tu ranije klsčao i proučavao zid. Boreći ss sa sećaljem, konačno je shvatio. Imanje u Virciniji. Eidrju Sejc i gruiParadigma. Početak more. Odjednom js sebe ispravio, jer zid tamo dole ga je nodsetio la drugo jedno mesto, ia dom za siročad, i to je

mssto gde je noćna mora zaista počela. Jasnom preCiznošću, zamišljao je Krisa i sebe kako se iskradaju preko zida. Posebno se setio noći ...

Cvrčci su prsrali da cvrče. Šuma je postala nenormalno tiha. Dok mu se koža ježila, legao je na tlo, izvukavši nož, dok mu se tamno odslo stapalo sa mrakom. k°itrolišući disanje, držao je lice uz zemlju, napeto osluškajući. Ptica je zapevala. zastala, ponovila zov. Odahnuvši °l se podigao u klask. I dalje na oprezu, nasloio se uz RPST, skupio usne i počeo da imitira pesmu ptice. J . tj!N1ax, Kris je zakoračio iz mraka. Druga se figura je uavila p°put šuma vetra kroz žbunje. Erika. Pogledala C!L IazaD prema padini, zatim klasknula pored Sola i Kri

Obezbeđenjs je primitivno Kris je govorio tiho.

Slažem se Erika je dodala. Ona i Kris su se razdvojili dole na padiiii, proučavajući okolinu imanja. Zidovi nisu dovoljno visoki. Mora da postoje kamere zatvorenog televizijskog tipa, Na vrhu zida ne postoji ograda sa shrujom.

Zvučiš kao da si razočarana Sol Je kazao.

Brine me to ona je odgovorila. Engleska je u recesiji. NJena donja klasa mrzi višu klasu. Ja bih da sam na Lendiševom mestu bila izbezumljena od sigurnosti. Budu ći da je na takvom položaju u MI6, on mora da zna kako da zaštititi svoje imanje.

Osim ako želi da izgleda kao da nema ništa da zaštititi rekao je Kris.

Ili sakrije ona je dodala.

Ti misliš da obezbeđenje nije tako primitivno kao što izgleda?

Ja ne znam šta da mislim. A ti? Okreiula se ka Solu.

Ja sam pregledao iman.e rskao je on. Nisam video stražare, mada mora da postoje u zamku. Ipak, bili smo u pravu.

Psi?

Sol je klimnuo glavom. Tri. Možda druge nisam video. Slobodni.

Rasa?

Svi dobermani.

Marinci bi se osećali kao kod svoje kuće rekao je Kris. Hvala Bogu, nisu ovčari ili standardne pudle.

Hoćeš da zaboraviš na to?

Prokletstvo, ne rekla je Erika. Dva su se muškarca nasmejala,

Onda, hajdemo da to uradimo. Brinuli smo se zbog tajminga kako da ga se dokopamo. On je možda rešio prob

I

lem umesto nas. Pogledaj. Srl je pokazao prema zadnjem delu zamka.

Vidiš li staklenik?

Svetlosti su upaljene.

Dugačka staklena struktura sijala je u svetlosti.

Kao Eliot, oi obožava ruže. Da li je tamo ostavio slugu? Ili Dtražara? U njegovom najsvetlijem od svih svetišta? Mislim da nije. Samo visoki sveštenik ulazi u sankturijam.

Možda prikazuje svoje ruže gostima rekao je Kris.

A možda ne. Ima samo jedan način da se sazna. Ponovo su se dva muškarca nasmešila jedan drugom.

Puzili su niz obronak kroz maglu i paprat prema zadnjem delu imanja.

Oblaci su se prevlačili preko meseca. Noć je bila hladna i vlažna. Kris se rukom podupro o zid i svio se u kolenu da bi Erika mogla da se popne na njegova ramena, dohvati se za ivicu zida i izvuče na vrh. Sol je krenuo za njom, stavši i on na Krisova ramena ali, kada se uhvatio za zid nije se izvukao rope već je ostao da visi, kako bi njegovo telo poslužilo Krisu kao konopac. Na vrhu, Kris i Erika su pomogli Solu da se izvuče.

Ležeći, istraživalisu imanje. Svetlostjebļeštala. Kspod nih, videli su tamne senke predmeta.

Kris je podigao ka usnama pištaljku i dunuo. Iako je noć ostala bez zvuka, Sol je mogao zamisliti ultrasonični zvuk. Psi će ga međutim čuti. Ali ako su uvežbani Da se ne odazivaju na nega?

Nisu. Teški doberman i došli su tako istančanom mekotom da se Sol pitao da li bi ih ikada čuo kako se približavaju da nije bio spreman na njih. Izgledalo je kao g njihove šape nisu dodirivale travu. NJihovi tamni LI1 sekli su noć, iznebuha se materijalizujući u dnu ni k i Taa Sol nije bio siguran da ih je video sve dok hovi beli zubi nisu iznenada bljesnuli, divlje sija jući. Uprkos njihovom opscenom podrugljivom cereku, nisu režali.

Nisu ni mogli, Sol js shvatir. NJihove glasne žice bile su prerezane. Pas koj m laje bio js beskoristan za zaštitu. Režanje je upozoravalo uljeza i dapalo mu šansu da se brani. Ovi doberman i nisu trsbali da budu alarm protiv provala. Oni su služili samo jednom cilu da iznenade uljeza.

I ubiju ga.

Erika js rukom posegnula za rancem. Izvadivši konzervu koja je bila veličine pesnice, otvorilaju je i bacila među pse.

Konzerva je šumela. Psi su je napali. Iznenada se povlačeći, treptali su zbunjeno, a onda se skljkali onesveščeni.

Sol je zadržao dah a onda se spustio sa zida i skočio na travu, otkotrljavši se u pozadi branice, Povlačeći se od dima prema zaklonu žbuna, čekao je Krisa i Eriku. Šeš mesečini, iroučavao je trapnjak ispred kuće. Zeleno je grmlje bilo potiššapo u geomstrijskim oblicima: piramide, lopte i kupe, a njihove senke su izgledale groteskno. Tamo pokazao je Sol.

Kris je klimnuo glavom prema drvetu. Video sam odsjaj. Električno oko. Biće i drugih.

Ali, psi su jurili tlo. Kris je prošaputao. Prošli su kroz svetla i povukli alarm.

Svetlosti moraju biti više nego psi.

Sol je legao na stomak na travu vlažnu od rose, puzeći napred, provukavši se ispod skoro nevidljivog zraka električnog oka.

Staklenik je svetleo ispred njega, u obliku pupoljka. Još su spektakularnije bile ruže, različitih veličina, prekrasnih boja. Posmatrao je visoku, pogrbljenu figuru u belom mantilu kako se šeta među njima, prepoznajući Lendiša prema opisu koji je dao Hardi, posebno stisnuto lice. Izgleda kao da je mumificiran rekao je Hardi. Lice na mrtvacu, ali kosa mu je duga kao da je nikada ne šiša.

Sol se dovukao puzeći do staklenika, čekajući da Eriku i Krisu zađu zažbunje, svaki sa jedne strane staze između zamka i staklenika, na stazi, za slučaj da neko dođe. Uspravio se i ušao unutra.

Svetlost mu je zaslepila pogled.

Ruže su mirisale prelatko, odvratno sladunjavo.

Lendiš je stajao za stolom, leđima okrenut Solu, mešajući seme na poslužavnicima. Čuo je vrata i okrenuo se, ali mora da je mislio da je to sluga, jer je njegov pokret bio miran. Tek kada je video ko je ušao, reagovao je, zakoračivši unazad prema stolu, usta otvorenih od iznenađenja.

Sol je bio udaljen na oko dva metra. Tako izbliza, Lendiš je izgledao bolssno, stisnuta koža kao da je bila od voska, žutičava. Ipak, kako je šok postajao sve slabiji, njegove upale oči su sijale. Nisam očekivao društvo. Njegov ras je zvučao slabašno, ali njegov britanski akcent je glas činio urbanim.

Sol je uperio pištolj. He mrdaj. Ruke i noge drži tako da mogu da ih imam na oku.

Naravno da se ne bojiš da bi ti starac nanio neku povredu.

Više me brine ovo. Sol je pokazao prema žici koja je vodila ispod stola za kalemljenje. Prešao je do nje uzeo klješta za žicu koja je držao u džepu i presekao žicu.

Pipavajući ispod stola, odvalio je dugme za alarm.

"estitam. Lendiš se lako naklonio. Ako si lopov, °ram da ti kažem da ja nemam novca. Naravno, naći ćeš rebR° i kristal u kući.

Cofjfe odmahnuo glavom. . i

Nameravaš da me kidnapuješ zbog ucene? j He. j

Budući da nemaš ludački pogled teroriste, prizna " jem da...

Iiformacija. Nemam vremena. Pitam samo jednom.

Ko si ti?

Co l nije odgovorio na pitanje kao da nije ni postavljeno. Mi smo raspravljali da li da koristimo hemikalije. Mi?

Ali, suviše si star. To je napor. Mislili smo da bi mogao da umreš.

Obzirno.

Razgovarali smo o mučenju. Problem je isti. Morao bi da umreš pre nego što nam kažeš ono što mi želimo.

Zašto bi se išlo u tolike ekstreme? Možda bih vam rekao voljno.

Teško. U svakom slučaju, ne bismo znali da li bi to bila istina. Sol je podigao makaze koje su ležale na klupi. Najzad smo se dogovorili oko načina na koji ćemo te ubediti. Došao je do kljajališta ruža, pogledao u njihove trake sa natpisom o prvim nagradama i secnuo peteljku jedne izvanredne patuljaste Žute Princeze.

Lendiš je zaječao, izgubivši ravnotežu. Taje ruža bila...

Neprocenjive vrednosti. Naravno. Ali ne i nezamenljiva. Imaš još četiri takve druge. C druge strane, ova purpurna Suzna Kap tamo je ređa, He!

Sol ju je presekao, posmatrajući kako pupoljak pada №" plaketu koju je osvojio.

Lendiš se uhvatio čvrsto za sto. Jesi li poludeo? Zar ne shvataš šta...?

Ubijam tvoju decu. Ova crvena Afrodita tamo. Lepa je. Istinski. Koliko ti je potrebno da je razviješ do savršenstva? Dve godine? Pet? Sol je presekao pupoljak na dva dela, a latice su pale preko trofeja.

Lendiš se stegnuo za grudi. Oči su mu se razrogačile od užasa.

Rekao sam ti da ću da pitam samo jednom. Eliot. Lendiš je zinuo teško dišući u uništene cvetove, gutajući suze, Šta sa nim?

On radi za Sovjete.

O čemu ti to govoriš?

Sol je isekao Božji Dar, njegovu purpurnu boju koja je teoretski bila nemoguća.

Lendiš je kriknuo. He više!

On je krtica, a ti si njihov kurir.

He! Da! He znam!

Šta, do đavola, go znači?

Ja sam preneo poruke. To je istina. Ali to je bilo pre Deset godina. Ja nisam siguran da je on krtica.

Zašto je onda KGB došao u vezu sa njim.

Ja nemam...

Sol je zakoračio prema vrhunskom delu Lendišove zbirke. Glasnik "Radost". Bila je neverovatno plave boje. li^ot je grešio. Kada sam ga video u Denveru, rekao mi je Da nijednaruža nije nikada bila plave boje.

Nemoj!

Sol je podigao makaze, zastajući sa oštricama između K^oJIH se nalazila peteljka. Svetlosti su se presijavale na "°J Ako nije krtica, šta je onda on? Šta je bilo u njegovim porukama?

Nisam ih čitao.

I je pomerio oštrice makaza ka peteljci.

Istinu govorim!

Otkada je MI6 raznosac za CIA?

Ja sam to radio kao uslugu Eliotu! Lendiš je pogledao čas ka jednoj čas ka drugoj i trećoj ruži koje je Sol uništio, gutajući pljuvačku nervozno. Kunem se! On me je molio da posredujem!

Snusti glas!

Lendiš je lretrnuo. Slušaj me. Eliotje kazao daće poruke identifikovati špijuni u agenciji. NJegon je glas bio napet. Ali doušnik je bio nervozan i insistipao je na glasniku kojem je on verovao. Kako sam ja znao , kurira, bilo je logično da ja budem izabran da odigram j ulogu veze.

Ti verujš u to?

On je moj prijatelj. Lendiš je gestikulirao uspaničeno. Naše službe često saraduju. Ako želiš da znaš | šta je bilo u porukama, pitaj čoveka koji mi ih je dao.

Kako da ne. Baš planiram da skoknem do Moskve. "

He. Bližeje. Gde?

U Parizu. On tamo radi za sovjetsku ambasadu.

Lažeš. Sol je secnuo list.

He! Zar ne shvataš koliko je ta ruža delikatna? Čak i popreda lista može...

Onda je bole da me ubediš da govoriš istinu JeR upravo se spremam da odsečem još jednu.

Ia svetu to je jedina takva ruža. Sol je i dalje držao makaze uz ružu.

Viktor Petrovič Kočubej.

Ime ne znači ništa.

On je kulturni ataše. On uređuje turneje za sovjetske orkestre i baletske trupe kroz Francusku. Takođe je i majstor violine. Ponekada svirana koncertima. Ponekada ide na turneje i on sam.

Ali, naravno, on je KGB.

Lendiš je raširio ruke. On se odriče. Pre petnaest godina bio je uhvaćen u pokušaju da emigrira na Zapad. Bilo je jasno da he da pokuša ponovo. Kao kompromis, Sovjeti su mu dozvolili da živi u Parizu, omogućivši da koristi svoj talenat za dobro Majčice otacbine. Podsetili su ga da he njegova deca ostati u Moskvi, gde njihovi sjajni poslovi i uslovi života zavise od njegove kooperacije.

To nije odgovor na moje pitanje. Da li je on KGB?

Naravno. NJegov pokušaj da prebегne bio je sramota. Ali je poslužio svojoj svrsi. NJegov je zaklon savršen.

I kladim se da ti ideš na mnogo koncerata.

He više toliko. Lendiš je slegnuo ramenima ali i dalje je nervozno bacao pogled na svoje ruže. Pre deset godina, međutim ... nije bilo teško sa nim se privatno sresti. Dok smo razgovarali o najlepšim mestima ruske muzike, on mi je prenosio poruke. Tu i tamo, i ja sam njemu davao poneku. Ali, bile su zapečaćene. Nikada ih nisam čitao. Ako hoćeš da znaš šta je bilo u njima, moraćeš da razgovaraš sa Kočubejom.

Sa makazama uperenim u bledoplavu ružu, Sol ga je osmatrao pažljivo.

Rekao sam ti sve što znam. Lendiš je zvučao tužno. Shvatam da moraš da me ubiješ kako bi me sprečio da ga upozorim. Ali ja te preklinjem da ne uništiš moje ruže.

Recimo da lažeš? Šta ako su tvoje informacije bezvredne?

Kako mogu da ti garantujem?

He možeš, ako si mrtav, ne mogu da ti se osvetim. akva je svrha od uništavanja još ruža? Leš neće da zna za

a smo postigli primire. v " e Ti ideš sa mnom. Ako budem saznao da si me lagao, eš šta benzin i šibica mogu da urade od ovog sta klenika. Misli na to dok budemo išli. Za slučaj da zaželiš da promeniš svoju priču.

Nikada me nećete sprovesti pored stražarana kaliji.

Ni nećemo morati. Otići ćemo onako kako smo došli. Preko zida,

Leidiš je podrupvivo rekao. Je li ti ja ličim na atletu?

Onda ćemo te podići.

Suviše sam krhak. Ruke i noge mogu mi se polomiti.

U redu, nećemo te podići.

Kako onda? Nemoguće je.

Sol je pokazao prsma zadnjem delu staklenika. Jednostavno.

Molim?

Iskoristićemo merdevine.

Zavsse su lelujale na otvorenom prozoru. Kris je žmirkao gledajući metalnosivo nebo, nozdrve su mu se širile na slanom vazduhu, ramena bila malo povijena od vlage. Besni vetar penio je talase preko Kanala. Zvučao je zabrinuto. Ja ću umesto tebe.

Rekao sam ti ne Sol je kazao. Složili smo se. Jedan od nas mora da ostane sa Lendišem ovde dok drugo dvoje odlazi da se dočspa Kočubeja. Izvlačili smo karte da bismo doieli odluku ko će preuzeti rizik. Ti si pobedio sa najnižom kartom. Ti ostaješ.

Ali, ja ne želim to.

Odjednom počinješ da se osećaš kao heroj?

He, naravno da ne.

Pa šta je onda? He mogu da verujem da je to samo zato što želiš da ideš sa Erikom. Sol se okrenuo mestu gde je ona bila, uz vezanog Lendiša. Nemoj da se ljutiš. Imaš sjajai smisao za humor.

Ona se isplezila.

Sol se okrenuo ka Krisu. Šta nije u redu?

. To je ludo. Kris je odmahnuo glavom, zbunjen. To je neko osećanje koje imam. Znam da ne znači ništa. Nevolja je što ne mogu da s.e oslobodim...

U vezi sa čim je?

Kris se pomerio od prozora. U vezi sa tobom. Imam taj osećaj, to... nazovi ga predosećajem. Nešto he ti se desiti.

Sol je gledao u njega. Ni on niKris nisu bili sujeverni. Oni nisu smeli sebi da dopuste da to budu. Inače, gledali bi u svemu neki znak i posledica toga bi bila da bi bili paralizovani. Logika i veština bilo je ono od čega su zavisili. Pa ipak, obojica su doživela iskustva u Namu koja su ih primorala da poštuju "smešna" osećanja drugara koji su trebali da krenu uskoro kući i koji su pisali pisma ženama ili devojkama ili majkama i davali ta pisma momcima iz svoga voda uz reči: Potrudi se da ona ovo dobije. " Ja neću oputovati." I dan pred put, metak bi im prostrelio glavu. Ili drugi momci iz voda koji bi odlazili narutinske misije osmatranja, što je bio mačiji kašalj, kao i stotinu puta pre toga, ali ovoga puta govoReći, "Nećemo se više videti." I nagazili bi na minu.

Sol je razmišljaotrenutak. Kada je to počelo?

Na Lendiševom imanju.

Kada si video zid? I Kris je klimnuo glavom. Kako si znao?

Zato što sam ja imao slično osećalje.

Molim?

Bio sam siguran da sam tamo već jednom bio. Trebalo
Mi je malo, ali sam shvatio. Zid. Zar ne kapiraš? To je ista
"Rsta zida koji smo imali u Franklinu. Sećaš se kako smo
Uooičajavali da se iskrademo preko njega i da donosimo
latkiše? One noći kada smo bili pretučeni? Ili noći
sam se ja okliznuo na ledu i ti skočio da mi pomogneš,
i si udario glavom? Tramvaja? Sećaš se?

Ti si me povukao i spasio mi život.

To ono objašnjava. Obojica smo se setili one noći. Na Lendiševom imanju,
ja sam se zabrinuo za tebe. Počeo sam da razmišljam da si u nevolji i da
moram da te spasavam. Ista je misao pala i tebi na pamet, samo obrnuto.
Možda si ti uvek želeo da spasiš moj život.

I jesam. Kris se nacerio. Više puta.

Ali, zid ts je naterao da ponovo to poželiš. Opusti se. Nešto će se sigurno
desiti. Ja idem u Pariz sa Erikom i ščepaću Kočubeja. To je sve što će se
desiti.

Želeo bih u to da verujem.

Misli o TQMC na ovaj način. Ako ja upadnem u nevrnju, šta bi mogao da
učiniš ti a Erika ne bi mogla?

Erika je prišla. Budi pažljiv kako odgovaraš.

I misli još o ovome Sol je rekao. Recimo da te pustim umesto mene.
Recimo da se tebi nešto desi. Ja bih krivio sebe isto kao što bi ti krivio sebe
da se meni nešto dogodi. Ovo drugo nagađanje je besmisleno. Mi smo
napravili dogovor, Ti si izvukao najnižu kartu. Ti si dobio lakši posao. Ti
ostaješ.

Kris je oklevao.

A što se tiče tvoga predose|anja, nim i đubrivom možeš da oplodiš vrt ruža.
Sol se okrenuo ka Eriki. Spremna?

Za Pariz, sa zgodnim pratiocem? Mora da se zezaš? Kris nije bio
zadovoljan. Sada je skoro deset. Morali

bi da budete u Parizu ove večeri. Telefoniraj mi u šest i svaka četiri sata
posle toga. Nemoj da hvataš Kočubeja dok ne razgovaraš sa mnom. Ako
Lendiš duže bude razmišljao o svojim ružama, možda će odlučiti da dZ
tačnu informaciju.

Rekao sam istinu Lendiš je insistirao iz svoje stolice.

Ti samo misli na jedinu plavu ružu koja postoji na
svetu.

Došao je čas. Nisu bili u stanju da ga odgode, rukovali su s i nesigurno nacerili jedno drugome.

Sol je uzeo svoju torbu. He brini. Paziću se. Želim da znaš da ću se vratiti da naplatim... Oči su mu sevale.

A ja ću voditi brigu o tvom bratu umesto tebe Erika je kazala. Za nas oboje. Poljubila je Krisa u obraz.

Njegovo je srce bilo ve liko. Mislio je ono što je rekao. Srećno.

Otišli su, nesigurni. Zabrinut, Kris je posmatrao kroz otvorena vrata, grlo mu je bilo stegnuto dok su oni ulazili u iznajmljeni Ostin, njegov brat i sestra, i odvezli se dole niz travnjak prekriven korovom, nestajući prema putu koji je bio ograđen živicom.

Kada nije više mogao da čuje Ostinov motor, nastavio je da zuri u stene i pašnjak, konačno ušavši i zatvorivši za sobom vrata.

Tražiće me rekao je Lendiš.

Ali neće znati gde da love. Mi smo na oko devedeset kilometara udaljeni od tvoga imanja. London je između i TO je mesto gde će te oni tražiti.

Lendiš je iskrivio glavu. Ova koliba mora da se nalazi na steni. Čujem talase ispod nas.

Dover. Iznajmio sam ovo mesto na nedelju dana. Rekao sam agentu da mi je potreban miran odmor. To je savršeno Mesto, rekao je on. Najbliža kućica je na kilometar i po od Dacde. Ako budeš vikao, niko te neće čuti.

Da li moj glas zvuči kao da imam dovoljno snage da ERIštim?

Pokušaću da ti učinim boravak ugodnim. I, da ti ne č bilo dosadno, razgovaraćemo o ružama. Kris je etegao

3Ube. AKO se išta desi Solu...

Izabrali su Dover zato što je omogućavao lak pristup Rancuskoj preko vode. Na terminalu koji je Sola podsećao

na aerodrom i koji je bio pun ljudi, on i Erika su kupili karte odvojeno i nekoliko minuta pre polaska ukrkali se na trajekt.

Nesigurno, otišao je u prostorije kod krme, nadajući se da će se izmešati sa gomilom. Znao je da MI6 i druge obavestajne službe drže na oku

podjednako i trajekt i glavne aerodrome i železničke stanice. Naravno, teoretski nijedan neprijatelj nije znao da je on napustio Sjedinene Države.

Sa lovom koji je na nega koncentrisan u Americi, imao je dobre šanse da ne bude lrepoznat.

Pa ipak, nije se osećao sasvim ubeđenim. AKO raje neko spazio, ovde nije postojala soba u koju si mogao da pobjegne ili da se sakrije. Morao bi da se

bori, ali čak i da preživi, sigurno bi ga ubio tim koji je u pozadini i koji čeka na njegov dolazak u Francuskoj. He bi imao izbora, morao bi da naglo otvori izlaz za hitne slučajeve i da iskoči u Kanal. Ukoliko ga podvodna struja ne bi usisala, sve dok na kraju ne bi umro od hladnoće.

Do toga nije nikada došlo. Trajekt je leteo po talasima prelazeći do Kalea za dvadeset dva minuta. Osećao je kako podrhtava kada se izdizao iz vode i pristajući uz betonsku rampu do terminala. Izašavši napolje, pomešao se među druge putnike. Iako godinama nije govorio francuski, razumeo je gotovo sve ono što je čitao ili čuo. Izgledalo je da ga niko ne posmatra Carina je bila formalna. Ali on je ipak bio ostavio svoj revolver Krisu tako da je mogao da prođe kroz carinu i neće se smiriti Dok ne nađe novi.

Pridružio se Eriki u kafiću pored obale kako su se već dogovorili. Otišli su odmah do dileru na crno koji je nabavljao oružje i sa kojim je Sol radio u 74oj, gde im je bilo naplaćeno skoro 200 odsto više za ono što im je bilo potrebno. U sluga rekao je diler. Za prijate lja. Iznajmljujući kola, krenuli su jugoistočnim putem za Pariz, udaljen oko dvesta kilometara.

He Kris je kazao preko telefona. Razgovarali smo o ružama dok mi se nije smučila sama pomisao na njih, ali Lendiš i dalje tvrdi da je kazao istinu. Onda ćemo ščepati Kočubeja večeras. Solov je glas bio izmenjen zbog statike na međunarodnoj vezi.

Imate li zamku.

Uz pomoć Erikinih veza.

Sačekaj Kris je gledao u Lendiša koji je bio vezan za stolicu. Poslednja šansa. Ako bilo šta krene loše, ti znaš cenu.

Koliko puta moram da ti kažem? On mi je davao poruke.

U redu Kris je rekao Solu. Uхватite ga. Ali mi se onoga časa kada dođete ovamo sa njim javi telefonom.

Pred zoru.

He brini se što ćeš me probuditi. Sve dok ne budeš siguran, neću biti u stanju da spavam.

I dalje imaš to osećanje?

Jače nego ikada,

Sve je glatko, kao kroz puter. On će biti lak plen.

Za ime sveta, nemoj samo da preteraš u samopouzdan.u.

Ja samo pokušavam da tebe uverim da je sve u redu. Čekaj. Erika želi da ti kaže nešto.

Linija je zakrčala, Erika ga je zadirkivala. Provodims se ludo. Hrana je neverovatna.

Poštedi me krvavih detalja. Ja sam upravo večerao | sendvič sa buterom od kikirikija.

Kakotijecimer?

Veselo. Kada ne razgovaramo o njegovim glupim Užama ja umesto njega ređam pasijans. Ruke su mu vezane, I s k° da mora da mi govori koju kartu da otvorim.

Da li vara? " He, ja varam.

Erika se nasmejala. Bolje da bežim. Želela sam samo da ti kažem da ne brineš. Sve ide kao po loju, Ja se brinem za Sola. Osloni se na mene.

I nemoj da zaboraviš sebe, a?

Nikada Vidimo se sutra.

Nesrećai što nije sa njima, čuo je klik" kada je ona prekinula vezu. Vrata na ulazu su zaškripala kada je on spustio slušalicu.

Sledio se.

Zaključao je vrata. Roletne su bile spuštene. Nikakvog svetla nijs bilo da privuče nepoznatog jer je sve od puta dovde bilo u mraku. Ukoliko je neko kome je koliba poznata došao da ga pozdravi, on bi kucao umesto da se uiyiba.

Pronašli su ga. Nije znao kako. Nije mogao da misli. Nije imao vremena. Zgrabivširadio odašiljač koji je bio na stolu, zaklonio se legavši na pod i pritisnuo dugme.

Talasi od eksplozije naterali su ga da se žacne. Niz eksplozija grmelo je oko kućice, drmusajući njene zidove. Stavio je eksplozive na strategijska mesta zakloia gde bi neko ko bi se privlačio krišom mogao da se sakrije. Osigurao se da su bombe dobre i gadne, da prave mnogo buke i delova kada se raspadaju, da ima puno dima i plamenova. Smsštajući ih i pripremajući radio je TO no navici, jer je to bilo slušanje Eliotovih pravila bez obzira koliko siguran misliš da jesi, uvek ima još nešto više čime možeš da se zaštitish. Izvukao je svoj Mauzer. Projektil je napravio rupu U vratima. Suzavac je, u konzervi, pao na tepih, kotrljajući se, šišteći. Kašljao je od debelog belog dima, pucajući U vrata, znajući šta će sledeće da se desi. Čim gas ispuni sobu, vrata će biti razglavljenja i uleteće ljudi.

Okrenuo se ka prozoru, oslobodio njegovu bravicu, po , digao ju je, gurajući roletnu. Noć je bila ispunjena dimom

i plamenovima. Jedan se čovek valjao po zemlji, urlajući u agoZi, odeća mu je plamtela. Drugi je .ideo pokret kroz Joletou. Kada se okrenuo da nanišani, Kris raje dva puta pogodio u grudi.

Prednja vrata su se razletela u paraiparčad.

Kris se okrenu prema Lendišu, ciljajući, nesposoban da ga vidi kroz beli gas koji je ispunio sobu. Čuo je težak udarac kada je Lendiš prevrnuo stolU za KOjy je oio vezanJpokušavajUčinatajnačinadanadžezaklon.KoRadisu jurili uz stepenice spolja. Još jednom ivde imao vremena. Popeo se i skočio kroz prozor, pojurivmk istoga časa kada je nogama dotakao zemlju. Besni glasovi su ispunili kućicu. Napredujući kroz mrak, duž iviie stene, daleko od plamenova, zamišljao je tim ubica sa gasmaskama na licimakako pretražuje kućicu, pronalazećiotvoreniprozor. Ali do tada on će već biti daleko. U mraKU, oni neće znati kojim je putem krenuo. DŽikada ga neće naći.

Pojurioje brže, stežući čvrsto Mauzer, žmirkajući od znoja. Daleko od plamenova, osećao semirnijim, divlje spritajući kroz noć.

Lendiš he reći gde je Sol. Mora da ga upozori.

Oida ih je čuo. Iza sebe.

Bliže, brže, glasnije.

Korake. Neko ra je jurio.

Odveži mi ruke Lendiš je ispalio. Od suzavca je

Mrkoneprijatni muškarac u crno stavio je krpu sa lekom preko Lendišovih očiju. DrugI je petljao oko koiopda.

Prozori su bili otvoreni, roletne podignute. Povetarac c mora isterivao je gas iz sobe.

Lendiš se oteturao do stola, zgrabivši slušalicu. je okretao brojeve.

KrucIJalni sekundi su

prolazili. Rekao je službenici na centrali da želi broj u Fols Čerču, Vircinija. Drhteći, držao se čvrsto za sto zbog ravnoteže, nesvesno prstima dotičući aluminijum sku traku od deset santimetara koja je bila pričvršćena za unutrašnjost njegovog pojasa. Traka je bila magnetski šifrovana. Čim su njegovi stražari otkrili njegov ne stanak, aktivirali su proceduru za hitne slučajeve, kori steći elektronske senzore da bi ušli u trag šifri na metalnoj traci. Na zemlji, senzori su radili samo na ograničenoj udaljenosti, blokirani preprekama i krivinama koje se nalaze na zemljištu. Ali iz satelita ili iz izviđačkog aviona MI6 je imao u pripraviosti i jedno i drugo bili su efikasni baš kao i svaki aparat koji izviđa sa visokih nadmorskih visina. Dvanaest sati pošto je Lendiš bio kidnapovan, njegove snage obezbeđenja su bide u stanju da znaju gde njegovi otimači drže zatvore

nika, Ostatak vremena su mogli da posvete postavljanju zamke za izbavljenje.

Lendiš je osetio kako kroz sobu struji dobro vazduh čak i suviše. Telefon je zvonio. Dugo je zvonio, a on se samo skupio od straha. Ali konačno je neko odgovorio.

Eliot Lendiš je zapitao, bojeći se da možda on neće biti tu. Sedamdeset plus tri.

Čovekov prigušeni glas je postao napet. Spojiću vas. Kroz nekoliko sekundi koje su ličile na minute, Eliot se javio.

Proiašao sam Crne Prinčeve rekao je Lendiš. Gde?

Bili su kod mene kući.

Blagi Bože.

Žena je sa njima.

Da, znam. Šta je bilo?

Oteli su me Lecdiš mu je ispričao sve. Rem je pobegao. Mi ga lovimo.

Romul je sa ženom otišao u Pariz.

Zašto?

Lendišmujekazao.

Kočubej? Ali, on je KGB.

To te brine.

Baš obratno. Rem je ubio Rusa u Abelarevoj kući u Bangkoku. Oni su raspisali poternicu za nim. Mi ne moramo dabudemo umešani. Oniće mi još dugovati uslugu što ću im kazati kako da se dočepaju čoveka koji mu je pomogao.

Krisovje protivnik bivao sve bliži. Stene koje su se nalazile duž ivice činile su trčalje teškim. U mraku, Kris iije mogao da vidi kuda ide. Dolazio je u iskušenje da se okrene i da počne da puca, ali noć će da mu oteža tačnost mete. Još gore, bljesak iz cevi će njega načiniti metom, a buka od pucnja će privući druge.

U grudima mu je gorelo. Srce mu je udaralo kao ludo. Ali snažan, čvrsti, napeti dah njegovog pratioca postajao je sve bliži. Istezao je svoje noge do maksimuma, mišići su ga boleli. Znoj je ovlažio njegove čarape. Brzo približavanje koraka upozoravalo je na neizbežni kontakt.

Kroz pogled koji se maglio, primetio je parče beline ispred sebe. Spuštao žec njegove desne strane prema steni. Tamnija tačka u njegovoj sredini postojala je u dolini između dva useka. Belo je bilo kreda.

Udubljenje.

Uronio je u nega, kotrljajući se, prigušujući udarac Ramenima i kukovima.

Tonući dole, hvatao se za naslage na površini, koprcajući se. Udolina je

postala sve strmija. Umesto da se lagano spušta, strmoglavljivala se pravo DOle, a nena je nazupčena ivica bila u obliku trostranog kna, slično rudniku, omogućavajući grubim ispupčenjiMa Da se za nih uhvate šake ili stpala.

Sluštajući se nizbrdo, čuo je škripanje cipela njegovog lovca dok su greble po ivicama stena iznad njega. Ko

madi krede padali su preko njega, udarajući ga poramenima i lobanji, Šake su mu krvavile dok je strmoglavo silazio cue niže.

Samo da dotaknem dio, molio se u sebi. Vetar mu je mrsio kosu. Zvuk talasa koji je dolazio sa plaže grmeo je sve više kako joj že približavao.

Okliznuo se, skoro pao, ali je uspeo da uglavi svoje cipele u ivicu.

Pračaknuvši se preko ne, dohvatio se nagiba, posrnuvši dole ka kamenitoj obali. Ploča od krede veličine metar i po, omogućavala mu je zaklon.

Kopajući po cepu, zgrabio je prigušivač za Mauzer, navio ga na njegovu cev. Šireći noge zbog ravnoteže, naciljao je nepopustljivo desnom rukom, podižući levu da bi joj dao još više sigurnosti.

Tamo. Senka se pomerala niz udolinu. Opalio je. Buka talasa lrigušila je i zvuk prigušivača i udar metka. Nije mogao biti sigural da je pogodio senku.

U mraku, nije mogao da nišani precizno, nije mogao da izravna prednji nor led i one sa strane. Pucao je iznad i ispod mesta gde je video senku.

Kreći. Ako bude ostao iza ove ploče od krede još duže, daće vremena svome lovcu da sračuna gde se krije. Prigrbljen, pojurio je do druge stene, zatimdo sledeće, žureći sve dalje duž obale, što je dale moguće od kolibe. Iza njega, noć je bila obasjana plamenovima na brdu stene. Talasi koji su hućali činili su nekorisnim da osluškuje da li iko juri za njim. Okrenuvši se napred, ponovo je pojurio. Plaža je bila kao tunel, c desne strane obrušavali su se talasi, stena sa leve strane se pružala uvis. Ali daleko ispred, na kraju tunela, opazio je tačkice svetlosti sela. Pojurio je još brže.

Kada bi mogao da ukrade kola...

Stena se iskrivljavala naniže, ponekada više blago klizeći nego se strmoglavljujući oštro. Kada mu je metak lrošišao iznad glave, sagnuo se u iznenađenju, iza stena.

Metak je došao iz mraka iznad njega, a prigušivač je umanjio zvuk metka i fleša, potpomognut talasima i polumrakom.

Tiho je opsovao. Njegov lovac nije uopšte silazio tamo dole, potpuno, niz udolinu. Shvatajući zamku koju bi mu Kris pripremio, čovek se uspuzao natrag da bi jurio duž vrha stenovite obale. Znajući da će Kris da sigurno beži duž plaže dalje od kućice, nadao se da će pronaći drugi put kojim bi se spustio na plažu dole, da preseče Krisu put, da mu dođe ispred.

Uhvaćen u zamku.

He mogu da se vratim. Oni mora da pretražuju taj kraj plaže u ovom trenutku. Razdvojiće se, idući u oba pravca, duž vrha stenovite obale i dole, uz stenu. Konačno, doći će dole.

Opkoljen.

Mope i stene sa obe strane. Ispred i iza nega ...

Nešto se pokrenulo, ispred njega c leve strane, uz stenu, čije je belilo bilo Krisova jedina prednost jer mu je omogućavalo pozadinu poput filmskog platna, mogao je Da vidi senku kako trči.

Uz samu stenu, ciljao je u senku, prateći kroz mušicu neno pomeranje. U trenutku kada je opalio, otkotrljao se. Metak je udario u stene pored njega, tako blizu da ni talas nije mogao da priguši njegov oštri zvuk koji je odzvanjao prema moru.

Ponovo se kotrljao, uspaničeno gledajući i dalje prema steni, i ovoga puta kada je metak okrznuo stene, a krhotine se ubadale u njegovok oštar vreli bol na koji nije raćao pažnU video je jasno svoju metu, pogrbljenu fiGURU kako juri sve bliže, spuštajući se na jedno koleno, Ciljajući.

KRIS je opalio brže, uzbuđen dok je senka posrtala eći ravnotežu. Uprkos talasima, učinilo mu se da je Jauk. Nije mogao više da ostane ovde, prikradajući se

i izmicati dok ga drugi ne pronađu. Sada, u ovih nekoliko kratkih sekundi koji su mu bili dati, morao je da iskoristi svoju šansu, uspravljajući se, jureći preko stena. Spazio je čoveka u crnom, sa levom rukom. koja mu je "bila ranjena, kako traži nešto među stenjem.

Kris se zaustavio i nanišanio. Povukao je obarač.

Ništa se nije dogodilo. Mauzer je imao osam naboja.

Sve ih je istrošio.

U stomaku ga je peklo ali je pojurio napred. Bacajući Mauzer, izvlačeći nož iz korica koje su se nalazile uz levi rukav njegove jakne.

Čovek ra je video kako dolazi, odustajući od traženja svoje puške, ustao je i on, i izvukao svoj nož.

Amateri drže nož tako što je oštrica uperena dole od dna pesnice, a prsti su savijeni oko vrška drške. U tom položaju, nož mora da bude dignut do nivoa ramena, kako bi udarac mogao da bude zadat od gore nadole. Za to je potrebno vreme. To ce zove nespretnošću.

Ulične bande drže nož tako da je oštrica uperena nagore, a ručka se drži gornjim delom pesnice, među savijenim lrtstima. Taj položaj dopušta različite udarce koji se zadaju iz nivoa struka, skrenute nagore ili nadole u obe strane. Za onoga ko drži nož, zajednički je položaj jedna ruka se drži

isturena ustranu zbog ravnoteže, dok druga ruka seče i para. Taktika je puna lakoće, poput igre u baletu, zavisi od brzih povijanja, brzih povlačenja, i brzog rada nogu. Efikasna je protiv amatera ili člana bande iz druge ulice. Protiv ubice svetske klase, međutim, ona je smešna.

Profesionalci drže nož kao što ga drže ulične bande oštrica na vrhu pesnice ali tu se svaka sličnost završava, Umesto poigravanja, oni stoje ravnih stopala, nogu raširenih u stranu zbog ravnoteže, koleta lako savijenih, tela u čučnju. Oni podižu svoju slobodnu ruku, savijajući je u laktu, privlačeći je grudima, kao da drže nevidljivi štit. Ruka sama međutim, je štit, a zglob je okrenut ka unutra da bi zaštitio glavne arterije. Druga ruka koja drži nož ne može pravo napred ili sa strane. Ona naglo udara iagore, ie obraćajući pažnju naprotivnikov stomak ili grudi stomačna rana ne mora biti smrtonosna; rebra štite srce usmeravajući se ka očima i grlu.

Kris se namestio u taj položaj, zaprepašćen kada je spazio da je njegov protivnik uradio isto. On je naučio da se bori na ovaj način u školi za ubilačke instinkte Andrea Rotberga u Izraelu. Metod je bio jedinstveni. Jedini način na koji je njegov protivnik mogao da ga nauči bio je da ide u tu školu.

Saznanje ra je ispunilo bojazni. Da li je Lendiš takođe slao svoje lične ratnike Rotebergu? Zašto? Kako su još Lendiš i Eliot bili povezani? U šta su još bili umešani?

Naglo je trgnuo svojim nožem. NJegov je neprijatelj blokirao udarac svojom rukom, podnoseći ranu, ne vodeći Račuia o njoj, trgnuvši sada on ka Krisu, koji je osetio kako je udarac pogodio zadnji deo njegovog zgloba na ruci. Oštricase zabola, krv je prsnula. Daje imao vremena, Kris bi vezao svoju jaknu oko ruke kojom se branio, ali kako nije to mogao da uradi, bio je potpuno pripravan da primi jaku povredu. Razderana ruka ne znači ništa prema opstanku.

Stojeći jedan nasuprot drugome, oba čoveka imala su jednake reflekse. I dale ravnih stopala, u čučnju, Kris je °Čeo Da obilazi svoga neprijatelja, oprezno, polako, Ražeći mu slabu tačku. NJegov je neprijatelj išao u krug ako bi nastavio da mu bude okrenut licem. Kris se nadao

" ga primorati da ostane u centru kruga. Na ivici

UhvGZ KOJI Je io većeg prečnika, Krisa bi manjom brzinom tila vrtoglavica iego čoveka koji se kretao u krugu Ma"egLrečnika.

Ali, čovek je shvatio šta je Kris nameravao. Tahmičeći se Krisovom taktikom, počeo je svoj sopstveni široki krug, i sada su se orbite krugova međusobno sskle, gotovo stvarajući broj osam.

Još jedna mrtva tačka, oba čoveka su bila jednaka. Kada je Kris prolazio kroz obuku u borilačkim veštinama, Išiguro je govorio, "Put samuraja je smrt. U fiftififti smrt ili život krizi, jednostavno se suoči sa ljom, spremi se da umreš ako je to neophodno. Ništa u tome nema komplikovanog.

Jednostavno se pripremiš i krene."

Kris je to sada učinio. Odbacujući zabrinutost za sebe, koncentrisao se samo na ritual. Udari i blokiraj, nastavi da kružiš. Još jednom. Onda ponovo.

Ruka mu je kljucala, krvava, razderana.

Ali njegova je percepcija bila nepokolebljiva, povišena, potpuno čista, dok mu je nervni sistem trnuo. Udari, blokiraj, i kruži. Pre toliko godina Li, njegov instruktor karatea, rekao je: "Nema ništa uzbudljivijeg od toga da znaš da se boriš negde u tami i da se suočavaš sa "smrću". U školi za ubilačke instinkte, Rotberg je kazao: "Ako oba protivnika imaju jednako znanje i veštinu, mlađi sa većom istrajnošću biće pobednik". Kris kojem je bilo trideset šest, ocenio je protivnika da bi mogao da ima dvadeset devet. Osnovno pravilo u borbi nožem je da ne dopuštaš svom protivniku da te satera u ćošak.

Polako, istrajno, Krisov lovac ga je naterao uz stenu. Kris je video da je sateran između hrbata krede. Trgnuo je u divljem zanosu. Njegov se lovac sagnuo, a onda zadao ravan udarac ispod Krisove ruke.

Oštrica se zarila do kraja.

Kris je hteo da povрати. Larinks mu je pukao. Arterija je eksplodirala. Um mu je otupeo dok se gušio u sopstvenoj krvi.

Siguran si? Eliotov je glas zvučao promuklo dok je stezao slušalicu telefona u svom stakleniku. Nema greške? Nema šanse da je greška? Nikakve. Ubistvo je provereno. Ja sam lično pregledao telo. Lendiš je govorio preko telefona čija je međunarodna linija bila zaštićena uređajem za sprečavanje prisluškivanja. Čovek koji je pomogao u uništenju mojih ruža Rem je mrtav.

Eliot je osetio hladnoću u grudima. U očaju, sam je sebe smućivao razmišljanjem o poslu. Očistio si zonu?

Naravno, Spalili smo kolibu kako bismo uništili njegove otiske. Mi smo otišli pre nego što su vlasti stigle. Nikada neće znati ko je tamo bio.

A telo? Eliot je imao muke sa gutanjem.

Odnoseno je mojim privatnim avionom. Pilot će ga vszati uz opterećenja i baciti u more, suviše daleko da bi plima mogla da ga nanese ovamo.

Shvatam. Eliot se namrštio. Izgleda da si mislio na sve.

Šta ne valja. Glas ti čudno zvuči.

Nisam znao da je... ništa. Šta?

Nije važno.

Još nam je ostalo da izravnamo račune sa Romulom i sa ženrm.

Eliot se borio da i dalje bude pažljiv i sluša LenDiša. Već sam napravio neke dogovore. Onoga časa kada oudem više znao, ja ću te pozvati.

Eliotova ruka je bila kao okamenjena kada je spustio lušalicu. Nije razumevao šta se to dešavalo u njemu.

kom loslednje tri nedelje, otkako je izveden napad na aradigmu, njegov je jedini cilj bio da pronade Sola i da liminiše pre nego što on može da otkrije ko je nare

dio taj posao. Predsednik nikadi ne sme da dozna zbog čega je njegov prijatelj ubijen. U procesu, i Kris je takođe postao opasnost, ali sada je taj problembiorešen. Sajednim od njih dvojice mrtvim i sa drugim čije je mesto poznato, gotovo da je postigao svoj cilj, gotovo da je zaštitio sebe. Ovda, zbog čega je, dok je pokušavao da kaže Lendišu, osećao grižu savesti?

Sećao se prvog puta kada je odveo Krisa i Sola na kampovanje na dan rada, 1952. Dečaci su tada imali sedam godina, dve godine pod njegovim uticajem. Živo se sećao N.IHOVIH nevinih uzbuđenih lica njihove očajničke potrebe za nežnošću, njihove žarke želje da mu se dopadnu. Više od sve njegove decs kojima je bio poočim, oni su bili njegovi ljubimcn.

Čudno, dok ga je grlo bolelo, osećao se počašćenim što je Kris, iako mu je sudbina bila ta da ne uspe, tako dobro odlagao čas svoje smrti. Da, priznao je da nije bio u pravu, ali konačno, on je obučavao dečake i nije mogao da se odupre osećanju ponosa na njega. U miru, c Bogom, pomislio je.

Trideset godina? Da li tako dugo vreme može da protekne tako brzo? Da li je žalio za Krisom, pitao se... ili za samim sobom?

Uskoro će i Sol biti mrtav. KGB je upozoren. Ako budu napali brzo, oni će stegnuti svoju zamku. Kriza će konačno biti završena, tajna sačuvana. Samo će ostati još dvojica posinaka, Kastor i Poluks, koji su sada čuvali kuću. Drugi su poginuli verno služeći.

Morao bih da nadživim sve moje sinove, pomislio je, tužno poželevši da Solova smrtna kazna bude odgođena.

Ali to je nemoguće.

Izenada se osetio nesigurnim. Šta ako Sol pobegne? Nezamismivo.

Ali šta ako to učini? Saznaće da je Kris mrtav.

I doći he no mene.

On nikada neće odustati.

Četvrta knjiga

ODMAZDA FURIJE

Sol je gledao JFOZ šoferšajbnu prema mutnoj uličnoj svetiljci. NJegov iznajmljeni Citroen bio je parkiran u sredini niza kola koja su se nalazila duž stambenog bloka. Sedeo je blizu Erike, ruke prebačene preko njenog ramena, naizgled, bili su samo još jedan par više u gradu ljubavnika. Ali, sebi nije dozvolio da uživa to što je pored ne. Suviše je toga zavisilo od ove misije.

Ako je Lendiš kazao istinu, uskoro ćemo imati neke odgovore Erika je kazala.

NJeni Mosad doušnici saznali su da će večeras Viktor Petrovič Kočubej biti u sovjetskoj ambasadi i da će sviRati Violinski koncert Čajkovskog na prijemu u čast novog francuskosovjetskog saveza. Ali, ne možete da ga tamo uhvatite, rekli su doušnici. Različite obaveštajne službe postavile su kamere za motrenje u krugu oko kuće kako bi na oku imale sve ulaze. Niko ne sme da optereti veze sa Sovjetima. Franiuska i Rusija se u poledne vreme vrlo dobro slažu. Najbolji trenutak za vas je, ga se dočepate kasnije, kada se on vraća u svoj stan u Ruse će ia

Ali, zar on neće biti zaštićen? Sol je pitao.

Violinista? Zašto bi njemu bila potrebna zaštita?

U osam minuta posle jedan, Kočubej se provezao pored njih u svome pežou, dok su mu prednji farovi blještali, Erika je izašla i krenula ulicom. Kočubej svojih ledesetih, visok, nežnih ali čvrstih crta zaključao je svoja vrata, pažljivo držeći svoju violinsku kutiju. Imao je m sebi omoking. Erika mu se približila u času kada je on došao do ulaza u kuću u kojoj je stanovao. Ulica je bila pusta.

On je prvi progovorio. Ovako kasno u noći, dama ne bi trebalo da bude sama. Osim, naravno, ako imate neki predlog...

Viktore, umukni. U mojoj torbi imam vrlo veliki lištolj koji je tačno uperen u tvoje prepone. Molim te idi do ćoška i sačekaj da se kola pojave.

Zurio je u nju ali ju je poslušao. Sol je zaustavio kola prebacivši se na zadnja sedišta gde je pretražio Kočubeja i uzeo njegovu kutiju sa violinom.

Pažljivo! To je Stradivarijus!

Biće siguran, dokle god budeš saradivao.

Erika je vozila.

Sarađivao? Kočubejeva usta su se otvorila i nervozno zatvorila. Kako? Ja čak i ne znam šta vi želite!

Poruke. Šta?

Poruke koje si predavao Lendišu.

Sećaš se Erika je kazala, Da bi ih on uruči Eliotu.

Jeste livas dpoje poludeli? O čemuvi govorite? Sol je odmahnuo glavom, otvorio prozor pored sebe i

izvadio kutiju sa violinom stavljajući je da balansira na ivici.

Rekao sam da budeš pažljiv!

Poruke. Šta je bilo sa njima? Sol je malo gurnu^o kutiju napolje.

Stradivarijus ne može biti opravljen!

Onda kupi novog.

Jesi li ti lud? Gde mogu da nađem...

Sol je sklonio u ke sa kutije. Počela je da pada.

Kočubej js jauknuo i posegnuo za njom.

Sol ga je odgurnuo i povukao kutiju natrag. Poruke.

Nisam nikada znao šta je u ljima! Ja sam bio glasnik, ništa više! Misliš li da bih reskirao da me smaknu tako što ću skidati pečate?

Ko ti ih je davao? Sol je ponovo držao kutiju na prozoru.

Šef KGB Biroa. Ko?

Aleksej Golicin! Molim te! Kočubejeve ruke su drhtale od želje da zgrabi kutiju.

He vsrujem to. Golicin je streljan zbog izdaje u 73.

Tada mi je i davao poruke! U 73?

Sol se namrštio. Hardi je rekao da je Eliot nestao u 54, zatim ponovo 73.

Štali je KGB oficir koji je streljan zbog izdaje imao zajedničkog sa Eliotovim nestankom? Šta se desilo u 73?

Istina je! Kočubej je rekao.

Možda.

Stradivarijus! Molim te!

Sol ju je opet lulao na prozoru. Farovi drugih kola

ROŠLI su pokraj njih. Razmišljao je a onda je kazao, slegnuvši ramenima.

Ovo je besmisleno. Ako budem ispu

stio kutiju, koji ćeš imati razlog da izmeniš tvoju

Riču? Sa amitalom, uskoro ćemo saznati ono što zaista znaš. Stavio je kutiju na pod automobila.

Hvala Bogu.

Hvala meni.

Vozili su se izvan Pariza.

Za koga radiš?

Ni za koga. Kuda me vodiš.

U Vona. Ah.

Kočubejeva iznenadna promena raspoloženja mu čilaje Sola. Znaš mesto? Muzičar je klimnuo glavom, neobično zadovoljan mišlju što će doći u mali grad na osamdeset kilometara severno od Liona. Možda ćete mi dopustiti da jedem kod Belog konja?

He ulazi u predviđenu sumu novca.

Kočubej se odjednom namrgodio. Vi Amerikanci ste cicije. Serum istine bstavlja tako gadan ukus posle kas džigerica bez butera ili slanine. Dobro, kada kažete. Ljuto je žmirnuo. Imamo pred nama dobra tri sata vožnje.

Kako nećete da razgovarate o svome identitetu, ja ću da govorim o mome. Sol je zaječao, osećajući šta dolazi, i loželeo da može da ga uspava nekim sedativom ali to se ne bi slagalo sa amitalom.

Kočubej se naslonio u sedištu, smešeći se perversno. Njegovu krupnu glavu uokvirivala je duga, prerano osedela kosa očešljana u stilu kompozitora i muzičara iz prošlog veka. Olabavio je svoju kravatu i zakačio ruke u tkaninu omotanu oko smokinga. Pretpostavljam da niste bili na mom koncertu.

Bojim se da nismo bili na listi gostiju.

Grehota. Dobili biste lekciju o sovjetskom idealizmu. Vidite, Čajkovski je bio kao Lenjin i sličnost se sama po sebi iskazuje u violinskom koncertu, jer veliki je kompozitor imao temu mislima, baš kao i Lenjin. Da bu postigao svoj cilj, on se zakleo na prelazne faze, baš kao što i mi u Sovjetskom Savezu imamo jedan ideal, i krećemo prema nemu, ne u stalnoj revoluciji, ali u prelaznim fazama u kojima moramo da ostvarimo neka prilagođavanja zbog rata i naše privrede. Neću da kažem da smo dosegнули svoje finale, ali smo prešli dugačak put u šezdeset pet godina, zar nismo? Priznajem da ste dobro organizovani.

Potcenjivanje. Ali, ja sam govorio o velikom kompozitoru. Koncert se otvara jednostavno, i ti misliš da se poruka nalazi u očiglednim napevima. Ali ispod njih, drugi su napevi ti koji leže sakriveni, napola čujni, napola spoznajni, kao da maestro kaže, "Imam da vam ispričam tajnu ali nikome nireći!" To je kao šifra koja se izgovara šapatom članu naše obavestajne službe, ali ziaak bratstva među ljudima,

Solu je bivalo sve dosadnije, bio je sve umorniji, boreći se da ne zaspi dok je Kočubej nastavljao a Erika jurila Duž Južnog autoputa prema Lionu. Četrdeset minuta pre nego što će stići u grad, skrenula je na pošljunčani sporedni put koji he y sledećoj godini biti osnova za Ženevamakon

ekspresnu traku. Duž puta je, preko noći bila parkirana teška oprema za rad na putevima. Sol je počeo da oseća bojazan dok je oštar šljunak pucao i udarao U Dno kola.

Gledao je pored svetlosti koju su bacali farovi Citroena prema teškim kamionima cisternama koji su pojurili u njihovom pravcu, sa svih strana zaokružujući Citroen. Svetlosti su blještale iz mraka,

Moje oči! Podigavširuku dazaklonioči, Erika je akRivudala Citroenom, pritiskajući kočnice. Citroen It KLizao, udarivši u buldožer, bacajući Eriku napred. ena je glava udarila u volan, krv je šiknula.

udarac je ošamutio Sola, i on je pao na pod. Podižući gledao je u nu, dok je ječala, onesveščena. Nije mogao da se je izness i da pobegne, shvatio je.

NJegova očajnička nada bila je da primora one koji su ih opkolili da ga love, kako bi ih na taj način zavarao i onda se vratio po nju. Zgrabio je Kočubeja za rever dok je ovaj otvarao vrata, ali tkanina ss iscepala.

Sam, izlsteo je iz kola, dojurio do buldožera, i pojurio tako što je izbegavao svetlost. U kamionetima su se otvarala vrata sa treskom. Čuo je kako kola škripe da bi se zaustavila na putu. LJudi su vikali. Koraci su se čuli po šljunku. Baterijske lampe su ga lovile, šaljući njegovu sepku u bekstvu preko blatljivog polja. Upao je u kolotečinu, posrtao po njoj, držeći ruke podignute uvis zbog ravnotežs, naprsdujući, očajnički želeći da stigne do gustog drveća koje js bilo daleko od dohvata baterijskih lampi. Metal je zašištao. Napeo je ramena, očekujući udarac moćnog zrna, osetivši umesto toga samo ubod. U vrat: strslica. Druga strelica ubola se u njegov kuk. Lecnuo se od bolnog uboda. Pred očima je počelo da mu se muti. Osećao je blato, kolsna kako se svijaju do njegovih grudi, ruke koje se okreću na unutra, grčeći se. I to je bilo sve.

Kada se probudio, znao je toliko da treba da drži oči zatvorene i da sluša.

Omamljen, ležao je na drvenom podu. Bol u ifaerOBOJ levoj nadlaktici mora da je dolazio od uboda iglsš. Sa dovoljno brevitata u sebi, mogao je da bude van sebe satima, ali je morao da se probudi zbog ur lika Kočubeja koji su bili upućeni nekome drugom u sobi. Lisice na njegovim rukama koje su bile uvrnute na leđima bile su hladne, čak se nisu zagrejale ni njegovim telom. Ko god da je bio u sobi, mora da raje nedavno doveo i vezao mu lisice.

Kočubej je nastavljao da se dere. Šta oni hoće? Zašto me niste zaštitili bolje? Očigledno ste znali da sam U nevolji!

Sol js čuo drugačiji glas, dubok i mek. Druže, ako sviraš lestvicu levomruk, a obriutu lestvicu desnom

Nemogućejs kazati da li js skala mol ili dur! Svaki školarac... ali, kakve to vszs šta sa...?

Leva i dssma ruka moraju da su nssložne. Da si znao šta ja ššeravam, onda ne bi mogao biti tako ubedljiv u opoms IHTO si goporio Romulu, čija je pogrešna interpretacija bila osnova za zamku. Sada molim te prestani da se dsreš ili ti se možda doiada da uvsžbavaš svojs koncerte u luci Hodsida u Jemslu.

Sol js gvirio kroz jedva otvoreps kapke taman na vreme da vidi kako js Kočubejevo lice pobledelo.

Smiri ss, Viktore rekao js glas. Nabaviću ti topli lspil i poslati te brzim vozom natrag za Pariz.

Dok je čovsk govorio Kočubeju, Sol je bio u stanj,u da prspozpa lice koje js ličilo na njušku tvora i koje se videlo izmsđu crnog kožnog tirolskog šešira i visoko podignute kragns zelenog toplog kaputa. Boris Zlatorog Orlik, pukoviik GRU i šef pariskog odslenja za KGB. Orlik js sam sebs hvalio kako nikada nije direktno ubio nskoga ili ukrao tajnu ili preneo dezinformaciju. Umesto toga, on je bio teoretičar, metodični planer čija su JUnačka dela bila jedpaka onima koja je obavio Ričard 3^orge, vrhunski sopjetski operativac, u Drugom svetskom Ratu, protiv Japana. Orlik je bio taj koji je dokazao daje GRU potpukoviik. IurijPopovbiošpijunzaS1A od52do "8, i da je GRU pukovnik Oleg Penkovski bio špijun za M1.6u62.

Kada je Kočubej izašao, Sol nije zatvorio dovoljno brzo oči.

Ah, Romule, vidim da si se probudio. Izvini što sam p^oDigao glas, ali sa ljudima kakav je Kočubej ponekada je To "sophodno.

Sol se nije mučio da se pretvara da i dalje spava. Praćaknuvši se kako bi ceo, gledao je sobu brlog sa zidovima u oplati, rustične slike, kamin. Gde sam ja?

Blizu Liona. Skromni zamak koji ja pokatkada koristim za ispitivanje.

Gde je Erika?

Dole u hodniku. Ali ne treba da se brineš. Doktor je sa njom. Ona se dobro oseća, iako ima gadnu glavobolju.

I Sol ju je imao. Skljokao se u stolicu. U glavi su mu se vrtele mieli. Kako si nas pronašao?

Internacionalni jezik.

He...

Muzika. Pored Stradivarijusa, kutija sa violionom ima i mikrofoni i uređaj za teledirigovanje.

Sol je zamumlao sa odvratnošću. Kočubej je bio toliko ubedljiv da se nisam setio da proverim kutiju.

Ali skoro da si je bacio kroz prozor. Priznajem da si me na momente učinio nervoznim. To i dalje ne daje odgovor na moje pitanje. Kako si znao da ćemo da se dočepamo Kočubeja?

Tvoja iam je agencija kazala.

To je nemoguće.

Informacija je bila specifična. Kako je Rem ubio našeg čoveka u Bangkoku, vaši su ljudi bili lubazni prema nama pa su nam ponudili da likvidiramo tebe.

Eliot. Solov je glas zvučao kao psotka.

I meni se tako čini.

Ali, kakoje...?

Stići ćemo i do toga. Prvo mi dopusti da sredim pozornicu. Orlik je pokazao prema prozoru. Zora puiaAko misliš na bekstvo, to je sasvim prirodno. Ali, slušaj sa čim ćeš da se suočiš. Nalaziš se na ivici PilaT Regionalnog Parka. Na jugu se nalazi grad po imenu VeraN, drugi na severu po imenu Peluzin. Nema sumnje da pretpo

stavljaš da imamo pse, pa bi se tako odlučio da kreneš ka šumovitom uzvišenom zemljištu premaVeranu. Ali tamo ćeš morati da izbegneš selo. Preko noći, bićeš prikovan za meku zemlju groblja ili otvorenih polja, Bez obzira gde se našao, mi ćemo te juriti. Od naših strelica ponovo ćeš dobiti glavobolju i moraćemo da započnemo sve ispočetka. Priznajem, sukob na groblju mogao bi biti romantičan. Ali, realnost jeste ta da je sada zora i da je potrebno da ti i ja razgovaramo. Žao mi je što Hejviqry da te ponudim Bejbi Rut bombonama, Solu su se oči suzile.

Dobro si informisan.

Od toga ja zavisim. Da li bi hteo da doručkuješ? Molim te nemoj da misliš da sam kroasane i kafu začinio nečim. To nikada nema pravo dejstvo.

Uprkos samome sebi, Sol se nasmejao.

Dobro, hajde da se ponašamo prijateljski. Orlik je otključao i uklonio lisice. Zbunjen, Sol je protrljao svoje zglobove, čekajući dok Orlik sipa i ispije kafu. Konačno je morao da zapita. Onda znaš o Eliotovim siročićima?

Siguran sam da ti je prošlo kroz glavu da latinska reč patriotizam dolazi od istog korena kao i otac. Ra eg. Pa riae amor. Otadžbina. Ti gledaš u svoga oca kao u tvoju proširenu domovinu. Uvežban da je braniš, ti činiš sve što ti je on kazao, nesvestan da si ti lojalan nemu ali ne tv^ojoj vladi. NJegova je šema bila do te mere briljantna, da SU Je drugi prihvatili.

Sol je prestao da pije kafu. Drugi? Orlik ra je posmatrao. Morao si da znaš. Zbog čega bi inače uhvatio Lendiša?

Drugi?

Orlik se namrštio. Ti zaista ne...? Ja sam pretpostalo Dasitidošao do istogazaključkakojisam jaznao. 1938.

To moraš da razjasniš. Eliot nije tada bio ni u vladi. On js nestao 54. I opet 73.

Ali u to vreme jedan od tpojih ljudi, Golicin...

Nijs moj, ali jeste radio za KGB.

... je bio umešan, ali su ga tvoji l.udi streljali zbog izdajs.

Onda ipak jesi napredovao.

Za ime svsta!

Ja ts molim da budeš strpljiv. Ja sam mislio da ćeš ti moći meni da kažeš neke stvari. Nije mi nijed! kš palo na pamet da hy ja biti taj koji govori tebi.

Onda mi reci, prokletstvo! 1938. Šta ti to govori?

To može da znači Hitlsr i Minhen ... ili Abelarov ugovor.

Dobro. Onda js to mesto od kojeg ćemo početi.

Kada ss Hitlsr srso sa Čsmb srlenom i sa Daladijeom u Minhenu, sastanak druge vrste održan je istoga dana U Bsrlinu. Hitler sa Musolinijem pored njega tražio je da Engleska i Fravduska otkazu dogovore koje su postig li sa Čehoslovačkom, Austrijom i Poljskom da bi zaštitili te zsmle od invazije.

Hitlerove namere bile su jasne, ali Englsska i Francuska iisu učinile ništa da ga zaustave, iadajući se da će on biti zadovoljan ako proširi nemačkU teritoriju nate granične zsmlje. LJudi nadrugom sastaNku, onome u Berlinu, znali su bolje, međutim. Konačno, onI su rukovodili špijunažom za Nemačku, Englesku, FraNcusku, Sovjetski Savez i Sjedinjene Države, i oni su shvatili da Hitlerova invazija tih drugih zemala neće biti kraj iberobe potrebe za vlašću već samo početak. Rat je dolazio, tako veliki i razarajući da će brisati sve preD sobom. Iako su glave država odlučile da ignorišu implI

kanijs rata, šefovi obaveštajnih službi nisu mogli, jer su oii shvatili ulogu koju će odigrati u ratu koji je, na pragu, i morali su zato da obave pripreme.

Od Prvog svetskog rata, njihova je zajedpica nestajala. Uslovi su se promskili. Tradicije su zaboravljene. Sa novim sukobom koji samo što nije počso, došlo je doba da se reorganizuju, da se naljy zajednički drgovori oko principa i da se ustanove pravila, od kojih je jsdno bio Abelarov ugovor.

Uvek sam se divio mašti ljudi koji su ga stvorili rekao je Orlik. Tako savrešeni rafinman, takva mudrost u varijaciji. Ali, taj je sastanak u Berliiu imao druge konsekvence, od kojih je najvažnija bila ponovno uspostavljanje

veze koju su ti ljudi između sebe imali. Zbog svoje profesije, oni su shvatili da predstavljaju grupu koja je dala od političkih ciljeva koja prevazilazi razlike između njihovih naroda. Jedne godine zemlje mogu biti prijatelji, sledeće neprijatelji, pa posle još jedne godine, poivo prijatelji. Takva je nestalnost bila besmislena, zasnovana na hiru političara. Ona je omogućavala zajsdnici obaveštajaca da uvežbava svojs sposobnosti, da Uživa u rizicima, ali ljudi u Berlinu su shvatili da su srscm bliži jedni drugima nego što su njihove vlade. Takođe su sumnjali da su rizici koji će se pojaviti u iremenu što dolazi biti suviše teški. Dok su oni shvatadi potrebu pravila lideri njihovih vlada izgledali su kao da ne znaju ni za kakva pravila. Kako svet može da preživi ako političari odbijaju da se dogovore oko gra"ica? Neko je morao da deluje odgovorio. Naravno, pre rata, °"i [icy mogli da lretpostave koliko he TO pitanje postaTi ozbiljno. Ali čak i pre atomekog oružja, tema odgovorosti sve je više mučila zajednicu obaveštajnih službi. itlerovi ekscesi postali su nemogući za tolerisanje. i znamo da su izvesni nemački obaveštajni oficiri aRađivali sa Englezima. Ti isti nemački operativci °KUŠali su da ubiju Hitlera. Bomba nije uspela da ga ČJe, i naravno oni su bili likvidirani.

Ti to sugeriraš šemu?

To što ti govorim su činjenice. Ono dalje što sledi jesu moje pretpostavke. LJudi na Abelarovom sastanku dogovorili su se nezvanično da deluju kao kako bi trebalo da ih nazovemo? psi čuvari u svojim vladama, kako bi se trudili da međunarodno rivalstvo ostane u okviru prihvatljivih granica. Određeni nivo konflikata bio je i jeste neophodan, naravno, kako bi obaveštajne službe jednostavno opravdale svoje postojanje, ali iza određene tačke, svaka je nacija imala podjednake šanse da izgubi, i tako je plan krenuo u život. Staljin, seti se, počeo je svoje čistke. Moj sunarodnik, Vladimir Lazensokov, bio je likvidiran nekoliko meseci pošto je došao sa Abelarovog sastanka. Da li je Staljin saznao za sastanak i za to sa čim se Lazensokov složio? Ko bi mogao da to tačno kaže? Ali njegovo likvidiranje, u tandemu sa Hitlerovim represalijama zbog pokušaja njegovog ubistva, naterali su pse čuvaru zajednice obaveštajacadabudu jošvišenaoprezu. Oni su svoje odgovornosti preneli na brižljivo izabrane protežee. Teks Oton, američki predstavnik na tom sastanku, izabrao je svoga usvojenog sina, Eliota na primer. Persival Lendiš izabrao je svog sopstvenog sina. Francuski i nemački predstavnik učinili su isto. Lazensokov je, ja verujem, predvideo svoju likvidaciju i pripremio sve što je bilo potrebno ranije.

Govoriš o Golicinu?

Onda pratiš moju misao. Golicin koji je likvidiran za izdaju 73, imao je tajni posao sa Lendišem i sa Eliotom, i sa druga dva čoveka u francuskoj i u nemačkoj obaveštajnoj službi. Nije ni čudo što si tek skoro saznao za njih. Paralele su uočljive. Petorica ljudi sa Abelarovog sastanka uvežbala je surogate koji su odbili uprkos svojoj ambiciji da zauzmu najviša mesta u svojim službama. Umesto toga, oni su osiguravali mesta koja su baš ispod najvišeg ešelona i na kojima oni neće biti tretirani kao hir političara. Da bi osigurali sebi te posdove, sva

ki od 1vih je skupljao tajnu kolekciju dokumenata o skandalima, koje su koristili kao ucenu protiv svakoga onoga ko bi bio dovoljno lud da pokuša da ih ukloni sa tog mesta moći. Ti su ljudi zadržali svoje pozicije još od posle rata i tako je i njihov uticaj na njihove vlade bio konstantan. Oni su sabotirali operacije. Vaš U2 incident i Zaliv spinja, na primer. Da bi obuzdali manje upućene članove svojih agencija, oni su insistirali na neprijateljskom špijunu koji se infiltrirao među njih. Kao posledica toga, svaka je mreža bila toliko zaposlena ispitujući između sebe na je tako samo osrednji nivo špijuna bio održavan, i tako je oblik kontrole uspostavljen. Delujući odgovorno ili su bar tako oni zamišljali ovi su ljudi osiguravali internacionalni status kvo.

A Eliotov nestanak u 54 i 73?

Sastanci. Da bi se učvrstilo njihovo prijateljstvo, da bi se još jednom potvrdile njihove namere. Bilo je potrebno da koordiniraju svoje napore. Susretali su se onoliko retko koliko su mogli ali onoliko često koliko su morali.

Ima jedan problem u tvojoj teoriji. Oh?

Svaki od njih nije mogao da to radi na svoju ruku? Bilo im je potrebno i da imaju personal i da imaju finansije.

Istina je. Ali u tvom sopstvenom slučaju CIA ima neograničeni nezabeleženi budžet. Niko ne zna tačno koliko mnogo novca služba prima ili kuda taj novac ide, Ako su računi vođeni, tajna ne bi bila. Doznačiti sredstva za privatne operacije nije ni tako teško. Ista se pravila primenjuju na druge obaveštajne službe.

Eliotu je, kao i drugima, i dalje bila potrebna pomoć. orali su da imaju izabrani autoritet. Inače, sigurno bi našao neko da progovori.

Nije neophodno. Razmisli malo.

Sol je osetio kako mu se stomak spušta. i

Ti i Rem niste progovorili. Ili Eliotovi drugi siročići. Ja sumnjam da je ideja krenula od Otona; fun

kcioisala je bril:aitno. GODIJ gama, ti i drugi ste radili za Eliota u negovom pokušaju da se pridržava zaključcima Abelaropog sastanka, da se pokorava direktivi svoga poočima.

On je tražio od mene da uradim Paradigma posao.

Očigledno je smatrao da je to potrebno. Mi smo za to okrivljeni. I Izrael.

Niko od nas nije želeo da se Arapi povežu sa Sjedinjenim Državama. Pitanje je šta se on nadao da he postići.

To je greška. Pitanje je zašto je on tražio da ja to uradim i oda pokušao da me posle toga ubije.

To ćeš morati da pitaš njega.

Ukoliko prvo ne ubijem kopile. Utroba mu se stegla.

Svi su oni imali siročad.

Konačna paralela. Lendiš, Golipin i drugi svi su rsgrutovali svoje posinke u domovima za siročad, što im je garantovalo bezuslovnu lojalnost, žrtvovanje njihove dsce kada su to morali da učine.

Sve je bolesnije to što govoriš. Sol je podigaoruke.

Kada bih mogao...

Zbog toga si ti još živ.

Sol je žmirnuo, besneći. Pređi na stvar.

Kao i Lazeisokov pre njega, Golicin je takođe predvIdeo svoju likvidaciju i izabrao surogat. Ja sam otkrio ko je to, ali se bojim da će moji pokušaji da budu otkriveni. Moj je protivnik mudar i moćan. Ako ja postanem za njega suviše opasan, on će me lako uništiti. Kao posledica toga, ja sam se koncentrisao na ljude iz drugih obaveštajnih službi koji su nasledili ostavštinu.

Ali zašto? Ako oni budu sabotirali svoje službe, oni će pomagati tebi.

He, ako budu delali u saglasnosti, Goliciova zame[: na zajedno sa drugima.

Oni međusobno deluju po prirodi

stvari. Ja sam marksista, prijatelju moj. Ja verujem u sovjetsku dominaciju.

Postoje zla u našem sistemu, ali ona R su beznačajna u poređenju sa... Čim?

Sa vašom krajnjom bestidnošću. Ja hoću da uništim te ljude. Ja hoću da prepustim da dijalektika preuzme svoj kurs, da razbije status kvo i da završi Revoluciju. Orlik se smešio. Kada sam dobio direktivu da te presretnem i da te ubijem, nisam mogao da verujem u moju sreću.

To je znači to? Ti hoćeš da ja gonim te ljude: Da bi ti mogao da sebe zaštitish:

Orlik je klimnuo glavom.

Moja je borba, borba sa Eliotom. Dabih odavde izašao, moram da pristanem na kompromis. Vidim to. Ali, da bih ti pomogao, od tebe mu je potrebno više u kompromisu.

Nije. Ja imam Eriku. Ti je ne bi pustio da umre. Ali, tu ima još nešto drugo. Sol se namrštio.

Rekao si da je to tvoja borba sa Eliotom? Grešiš. Ona Je bar sa još jednim čovekom?

Sa kim?

Pitao si se kako je Eliot znao da dolaziš u Pariz? Kaži!

Kris je mrtav. Lendiš ga je ubio.

Erika je bila bela kao kreč.

"RI S0a HHJe imala prozore. Sol je želeo da

ja Ti Da razbije zidove. Bes ra je potpuno obuzeo, tako Mi d Je mislio da će da eksplodira, Tuga mu je sekla Tg, k " tResla ga sve dok celo telo nije počelo da ga boli. rebalojedatobudemja.

Onajezaječala.

Hteo je da bude umesto mene da ide u Pariz i da se dočepa Kočubeja dok bih ja držao na oku Lendiša. Sol se borio dadode do daha. Zato što je imao osećaj daću jabiti ubijen. Ali ja nisam hteo to!

Nemoj.

Ja nisam hteo da slušam!

He, TO nije tvoja greška. Najniža karta je bila ta koja ostaje. Da si ti bio na njegovom mestu...

Ja bih umro umesto njega! Da mogu da ga vratim, rado bih ja umro!

To nije ono što js on želeo! Erika je ustala, nesigurno podižući ruke ka zavoju koji joj je bio oko glave. On nije tražio da promenite mesta da bi ti mogao da mu spasiš život. On je mislio da bi on spasio tvoj. To nije bila tvoja greška. Za ime Boga, prihvati to što ti je on poklonio. Tresla se, počinjući da jeca. Jadan Kris. Tako zajeban. Nikada nije upoznao nikakav... Mir? Sol je klimnuo potvrdno glavom, razumevajući. On i Kris bili su istrenirani da odseku svaku emociju osim zavisnosti jedan od drugog i ljubavi prema Eliotu. U Solovom slučaju, to je uspelo. NJega nikada nisu mučile stvari koje je Eliot tražio od njega da ih obavi zato što on nije mogao da podnese darazočara svoga oca.

Ali Kris...

Sola je grlo bolelo... Kris je bio drugačiji. NJegova uvežbanost je pala na ispitu. Ubijanje je bilo ono što ga je mučilo. Mora daje prrlazio kroz pakao pokušavajućida zadovolji Eliota i da se odrekne svoje savesti. Čak ni manastir nije mogao da ga spasi.

Suze su tekle niz Solovo lice, njihova toplina na koju nije navikao ga je šokirala. Oči su ga pekle, bile su nadute. Nije plakao otkako je bio petogodišnjak u Franklinu. Stegnuo se uz Eriku, jecajući. Konačno njegova je uvežbanost pala na ispitu. Bes je još više pojačavao tugu, bol je hranio" ljutnju sve dok se nešto u nemu nije slomilo, suzdržavanje za koje je znao jedino u životu raspuklo se i tako nepopustljivo oslobodilo svom snagom da je bio uplašen. Nikada nije doživio tako nešto, strašnu potrebu da je zbog tog bola obećao sebi krajnju satisfakciju.

Ti, kopile. Stegao je zube. Zbog tih bombona, platićeš. Mržnja u njegovom glasu ga je zapanjila.

To je pravo. Erikin glas je drhtao. Stavi krivicu tamo gde ona pripada. He na sebe. Na Eliota. On ju je prouzrokovao. On i Lendiš i ti drugi kučkini sinovi.

Klimajući glavom, Sol je u sebi besneo. U ljutini je shvatio. Morao je dda se osveti zbog Krisa.

Oštro kucanje ga je zaprepastilo. Ključ je škripao u bravi. Okrenuo se ka vratima koja su se otvarala u času kada se Orlikovo lice nalik tvorcu pojavilo zajedno sa stražarom. Naš je dogovor bio petnaest minuta,

Spreman sam. Sol je ključao u sebi, nestrpljiv. Ti Uredi sve.

Već jesam. Ti odlaziš odmah sada, dok Erika ostaje, naravno. Kao obezbeđenje za mene.

Ako samo bude povređena.

Molim te. Orlik je izgledao uvređeno. Ja sam džentlmen baš koliko i profesionalac.

Obezbeđenje? Erika se namrštila.

Ako više voliš, dodatna mera podsticaja.

Ono što ti ne razumeš rekao je Sol jeste da ja imam sve p^oDsticaje koji su mi potrebni.

Da bi radio onako kako ti hoćeš Orlik je rekao. g Ja želim da ti radiš po mome. Kada moj neprijatelj

UDe tražio koga će kriviti, to moraš da budeš ti, ne ja, či su mu sijale.

Nadam se da si se oporavio od sedativa.

Zašto?

Zato što ćeš upravo ostvariti zapanjujuće bekstvo.

Sol se ispeo četvorooiške na vrh hrbata, dišući zadihano dok je osmatrao nejasni pejzaž kroz sumrak. Iza i,ega plaga je ispunila dolinu. Ispred, kao da su ga zvale gusts jelove šume. Osećajući njihov reski miris, krenuo je brzo ka njima, osluškujući duboki lavež pasa koji su mu bili na tragu. Čim su

prešli doli } Ju iza, odmah su postali glasniji. Pokušao je da pronade potok, pojurio je uz njega, zabašurujući tako svoj miris, ali sreća ga nije htela. Znoj je prilepio njegovu košulju uz grudi.

Psi su se sve glasnije čuli.

Orlik je tač] 10 predvideo. Protiv pasa, Solov je najbolji izbor mogao biti severno prema šumovitom uzvišenom zemlištu. Nadao se da će pronaći stenu uz koju se psi ne mogu popeti, provaliju preko koje ne mogu da preskoče. Ali ponovo ga je sreća izdala.

Vsče je šumu činilo tamnijom. NJegov je znoj bio čak prijatnog mirisa dok je četvoronoške išao kroz šiblje. Psi su lajali sve bliže. Prelazeći preko jednog otvorenog otkosa sa svoje desne strane, spazio je tačkice svetlosti u gradu, ali nije smeo da reskira da se tamo sakrijeNaredbs su verovatno već bile primljene, straže postavljene. NJegov je najbolji put bio dalje na sever, kroz teritoriju koju js najviše voleo visoke planine i šuma. Volso js miris ilovače preko koje je trčao.

Dsbelo trnovito grmlje cepalo mu je odeću. Guste grane strugale su mu kožu. Uprkos oteklinama od uboda, osećao se uzbuđeno. Adrenalin mu je izoštrio čula, Dok se bori" da prođe kroz lavirint, uživao je u opuštenosti. TrijuMfovao je.

Osim zbog pasa. Lomili su grmlje, neumorni, sve bliži. Preskočivši strminu, dohvatio se senovite ivIce, slušajući kako šumske životinje skiče bežeći, kao Da očekuju preteću smrt. Odlučio se za stazu divljači koja cf nalazila sa njegove leve strane, zaobišavši veliki Kamen, batrgajući se da bi stigao do ravnice.

I našao se usred groblja kako je Orlik predvideo. Kameni spomenici su stršali ispred n,ega, ocrtavajući se u sutonu. Mermerni anđeli su širili svoja krila. Kerubini su tugovali. Naspram umirućeg sunca, magla je stvarala oreole. Sve je izgledalo unapred zamišljeno. Naglo je skočio među grobove. Venac a potom samo jedan pupoljak privukli su njegovu pažnju. Čuo je kako iza njega grebu šape. Okrenuo se i pogledao u grmlje, a zatim posegnuo u džep. Orlik mu je rekao da to ne koristi sve dok ne bude zaista nsophodno.

Sada je bilo. Odvrtso je zatvarač i sipao resku gadnu hemikaliju na novi speži humak. Odjednom je prsskočio preko ivice i nestao u noći koja je postajala sve gamnija. Cveće je mirisalo na pogrebe.

Ali ne njegov, mislio je. I ne za stražare koje je udario, jedva se suzdržavajući da ne ide do kraja, doljim delom svoga dlana u Orlikovom zamku. Iako su mu bili nsnrijatslji, ostaće živi. I Orlik he doSšti to što je žslso, ubedljivo bekstvo bez žrtvovanl spojič ljudi.

Izasebe čuo je mučno zavijanje pasa. njihove su nozdrve bolele, bile su beskorisne. Kopali su sa šapama po iušcima sve dok miris krvi ne zatomi miris hemikalije. Ali ga više neće juriti.

Biće pogreb, u ršdu. Ns ljevog, ali uskoro, mislio je, pripremajući se. Bio je suviše zaljubljen u mržnju da bi mogao da je troši uludo.

Kola su bila sakrivena tamo gde je Orlik kazao da će "iti u senkama iza servisne stanice koja se nalazila na sporednom putu izvan Liona. Tri godine stari Reno, u neupadljivoj sivoj boji, stapajući se sa noći. Sol mu se "ribližavao oprezno, proveravajući put u drveće oko sta što će dopuzati do grmlja prema strani koja puta. Od jednog stražara u Orlikovom zamku

nicspre nego;

je udaljska odputa. ČAJD"! očžžarau irlikovom zamku otso je francuski MAV9milimetarski pištolj. Nanišanišvi, gvirio je kroz prozor prema zadnjem sedištu automobila. He videvši nikoga, otvorio je kola i nroiašao kao što je Orlik odehao k.ljučeve ispod prednje prostirke. Properio je da nema podmetnute bombe u kolima tako što je upaljenom išbicom koju je .pronašao ksiod table, ispitao motor a zatim šdvuhavši se ispod kola, proučio njihovo dno karoserije. Otvorio je gepek, gde je proiašao odelo i opremu koju mu je Orlik garantovao da će ga snabdeti. Iaks je Sol imao druge izvore, novac i dokumenta koje je godinama pai lije krio u mnogim zemljama, Iristao je da uzme one koje mu je Orlik obećao jer se uvsrio u Orlikovu spremnost da poštuje doGovor. Očigledno je bilo da je on, sa svoje strane, hteo da bude sve u redu.

Pa, ipak, Sola je mučilo to što Orlik nije oslobodio Eriku, iako je razumeo razmišljanje. Orlik je mogao sebe dovesti u sumlju time što je dopustio da Sol pobegne. Biće mpogo verovatnije da nije kriv u vezi sa Solovim bekstvom, ako Erika takođe ne pobegne, Ali Sol nije mogao da pobedi sumnju da je Orlik imao još jedan razlog. Šta ako, kada sve ovo bude završeno, Orlik pđanira da iskoristi nju da privuče Sola natrag, a onda da ih ubije oboje i da ih pokaže kao trofeje, sebe na taj način oslobađajući odgovornosti za oko što je Sol uradio?

Složeiost je bila poput živog peska, davila ga je vukla na dole. Ali jedno je znao Orlik ih neće izdati dok iterOB cilj ne bude ispunjen. U međuvremenu, Solov je smer jasan i čist ispred njega, izuzetno jednostavan. Kris je bio mrtav. Biće đavolski toga što mora biti naplaćeno.

Ulalio je motor renoa. Preo je meko, zvučao kao da je nedavno doterivan, a tank mu je bio pun benzina,

Odvezao se na put, dok su mu farovi obasjavali mrak. Izabrao je prvo jednu traku, zatim prešao na drugu, osmatrajući u retrovizoru svetlosti koje bi mogle da ga prate. Videvši da nema farova skrenuo je na sledeći glavni autoput i, poštujući brzine, upravio se ka zapadu.

Orlik je izabrao njegove mete, petoricu potomaka prvobitne Abelarove grupe. Ali Orlik nije kao uslov stavio ko će doći prvi.

Planiro je da ostavi ovakola čim bude mogao. Uprkos svometraganju, mogao je propustiti da opazi odašiljač koji bi odavao njegovu lokaciju timu koji ga prati a koji je možda dovoljno daleko da može da sakrije svoje farove. To nije bilo važno.

Ništa nije bilo važno.

Osim osvete. Ona mu je davala zadovoljstvo dok je razmišljao o tome kako će veštine kojima ga je učio njegov otac biti oružje kojim će se Sol iskoristiti da njega uništi.

Hej, starče. ja dolazim.

Stegnuo je šakama volan, tako sigurno da su ga zglobovi boleli. Č

Ipovremeno, u noći, Kris je sedeo pored njega, mršavog lica, mrtvih očiju, smišleći se kao kada su bili deca, spremni da krenu u novu avanturu.

Najbolju. Svođenje računa.

Šta? Izvini? Nisam čuo šta govoriš. Eliot je

olako ustajao. Sedeo je za stolom u svojoj radioj sobi,

eda. Juđi nagore, kao da se koncentriše nad nekim

svetla iim papirima, iako ih nije bilo, a lampe su bile

zavese i zavese navučene. Žmirkao je prema otvorenim

oknima. Upravo muškarca čija se silueta ocrtavala asvetlosti iz hodnika.

°Dp je VEK 6 stajao. Raširenih nogu, ruke su mu bile lako e °Dtela. Bio je visok, lice mu je bilo četvrtasto.

Eliot se pamrštio. Za trenutak nije prepoznao tuškarca ili se pre bojao da jeste. Ličio je na Krisa.

Da li je Kris preživeo i došao po njega? Nemoguće. Lsniš je garantovao da je Kris bio...

Mrak protiv sletlosti, senka je ličila...

Mrtav? Nemoguće. Onda, da li je bio Sol kojije prošao neopaženo pored stražara oko kuće, koji se sada suprotstavlja njemu?

He još. Suviše brzo. Ali objašnjelje ga je uznemiravalo, jer je shvatio da ga figura ne podseća samo na Krisa i Sola, Bchita sve druge, nadevetparova, osamnaestsiročadi, svih njegovih nosiaka. Govorio je sebi da ih je voleo.

Zar mu ss grlo nije stezalo kada je mislio na njih? Nije li n.egov žal za n.ima bio dokaz da nije delao bezosećajno? NJsgov bol dok ih je žrtvovao još je više misiju činio herojskom.

Petnaestorica su sada mrtva, mada možda još jedan više ako Sol postane suviše nemiran. Ipak, to ne bi ličilo na Sola. Šablon js izglsdao kao unalred određenJa !gikada iisam lsrovao u cpchy, mislio je. Ili sudbinuJa sam moju veru ugradio u vsštinu. Ali, dok je osmatrao figuru koja je stajala u vratima, osetio je trenutnu halucinaciju, sva su njegova mrtva deca bila jedno u drugomeStresao se. Izabrao je njihove nadimke iz grčke i rimske mitologije, unossći u to svoju ljubav prema složenosti, ali sada se setio nečega drugog iz te mitologije FurijeSenki koje se svets.

Pročistio je svoje grlo, ponavljajući Nisam čuo šta govoriš.

Jssi li dobro? Poluks je zakoračio napred.

Što misliš da nisam?

Čuo sam te da govoriš ovde.

Zabrinut, Eliot se nije sećao da je to radio. Poluks je iastavio Nisam mogao da zamislim c kim bI tako govorio. Jer sigurno, pored mene niko nije prošao.

Zatim sam iomislio na telsfon, ali sa mesta gde sam ja stajao u hodniku mogao sam da vidim da je slušalica obsšsna.

Dobro sam. Mora da sam... razmišljao glasno, pretlostavl.am. Nema potrebs da bripeš.

Mogu li da ti dopsssm nešto?

Ns, mislim da mi ne ipeća.

Morao bih da ti zagrsjem malo kakaoa. Nostalgičan. Eliot se nasmešio.

Kada ste ti i Kastor bili mali i kada bists dolazili u nosetu, imao samobičaj da vam doposim kakao. Cehaiu cc? Baš pre isgo što bists zaspali.

Kako mogu da zaboravim?

Izglsda da su naša mesta sada zpmelješ. I da li planiraš da se brineš o svoms ocu kada ostari?

O tebi? Pa znaš da bih učinio sve za tsbe.

Eliot je klimnuo glavom, u bolu od emocija, Petnaest drugih je dalo sve.

Znam. Dobro sam. Samo mi je potrebno Da budem sam. Volim te. Jssi li jeo?

Uskoro hy.

Sigurno jedi. A tvoj brat?

Ocje u dcu hodnika, pazi zadnjideo.

Uskoro ću vam se pridružiti. Pričaćemo o starim danima.

Noluks je otišao. Iscrpljeno se paslanjajući, Eliot ° .IskRsno sećao leta 54 kada je vodio Kastora i Poluksa u "p" li to bio Jeloustoi Park? Toliko je mnogo godina ra °KLO tako brzo. NJegovo cehai be ponekada ra je izneve" palo. Možda je to bio Veliki Kaibon. He. To je bilo 56. k"storjsi.mao...
UM "se, shvatio je kako js užasno grešio. NJegov se
Bože g"UOU °"1aJU" Nisu bili Kast°R i p°luks. He, dragi Mo e" ioJsDrugi par, i gotovo dajs zaplakao zato što nije
FURI"Da °e Se™ KO"I" Možda KRIS i Sol IberOBe SU se tiskale bliže.
Usta su mu se napunila gnevom.
Napustio je kaicelariju istoga časa, usred noslepodneva, kada mu je pomoćnik doneo vesti.
Romul je pobegao? Alk sve je bilo sređeno, zamka je bila potvrđena! KGB je objavio da ga imaju!
: NJegai ženu. Da. Pomoćlik je govorio nekako nerado. Llionje pobegao. Kako?
Oni su ga uhvatili u blizini Liona. Pobegao je m zamka gde je odveden da bi bio smaknut.
Ali oni su trebali da ga ubiju odmah!
Izgleda da su prvo hteli da ga ispituju.
To nije bio dogovor! Koliko je nalravio štete? Koliko js stražara ubio? Nijednog. Bekstvo je bilo čisto.
To raje zabrinulo. Ali, oni su ubili ženu?
He, nju ispituju kako bi saznali kuda je on otišao. Odmahivao je glavom.
Tu je greška,
Ali, oni tvrde ...
Tu je greška. Oni lažu. To je nameštaljka.
Lli zašto?
Neko raje pustio.
He vidim koji bi razlog bio?
Zar nije"očigledno? Da dođe po mene. Asistentove oči su se suzile.
I u tom je času Eliot, shvatajući da njegov pomoćnik misli da je postao paranoičan, napustio zgradu, povev!"I sa sobom Kastora i Poluksa. Od tada, sedi u svojoj senovitoj radnoj sobi, dok ga štite stražari oko kuće i njegova dva preostala verna sina nnyipa.
Ali nije mogao da nastavi ovako zauvek. Nije mogao samo da čeka. Uprkos senkama koje su ga lovile, on nije verovao u sudbinu. Uvek sam zavisio od veština, mislioj:j je. I lukavosti. J|
Ja sam ga učio. Ja mogu da ga prozrem. Štabih ja učinio da sam Sol?

U trenutku kada je shvatio koje pitanje treba sebi da postavk, saznao je i odgovor. Naježivši se, znao je da mu odgovor daje još jednu šansu. Ali samo ako bude de lao brzo.

Morao je da uslostavi vezu sa Lendišem.

Sol će uživati u svojoj osvetti, zaustavljajući se na svome putu, dok u njemu užas bude rastao sve više.

Lendiš će biti njegova prva meta, Možemo da mu namestimo zamku.

Ponovo se osećao kao da je ranije ovde bio, ali je izgledalo kao da ne šdi samo zidove Franklina već podjednako i zidoze imanja Endrjua Sejdža. Sve je počelo da se uklapa. Eliot je ishoristio školu da bi ga izopačio. Jedna od posledica bio je posao Paradigma. Shvatajući, mračno je Uživao u svom osećaju što se vraća tamo gde pripada. Kada Je Sejdžovo imanje digao u vazduh, nijs osećao ništa. Ima poslova koji moraju da budu obavljani. On je to uradio za Eliota. Ali sada je sve bilo drugačije. Prvi put, radovao se tome što će ubiti. On je želeo da ubije, i njemu se Dopadalo što je izabrao metod kojim se koristio kada je Ubio Sejdža. Uživao je u ironiji, koristeći Eliotovu takTikU protiv njega samog. Rekao sam ti Lendišu kako ću te JJaznitc ako budeš lagao. Prokletstvo, moj je brat mrtav. amišljajući zidove Franklina. osetio je kako ga oči pe

U kako su naduvene od suza. Okrenuo se ka svome oružju.

Gao Je Da izabere pušku i da jednostavno ubije Lendiša

a UDaljenosti. Ali to ga ne 6i zadovoljilo, ne bi ga ispu ilo dovoljno. a kamoli islunilo sasvim njegovu mržnju.

endiš je morao da umre na određeni način. Ip .li njegova je odlučnost

stvarala problem. Lendiš je

i bio opreznijk od ozada ili je saznao za Solovo bekstvo,

" Je obezbeđenjs na imanju utrostručeno. Stražari su

patrolirali u izobilu. Posetiocima je tražeia identifikacija i bili su

pretraživaii. Zidovi su sada bili opremljsni kamsrama unutrašnje telsvizije.

Nije bilo moguće infiltrirati se na imanje kao što je prošlog puta uspeo. Pa

kako će onda da postavi svoj eksploziv? Kako he da digne u vazduh ne

samo Leidiša već rekao sam ti šta ću da uradim; oni su predstavljali sve što sam mrzeo te jsbene ruže.

Bio je to najpeći model aviona na daljinsko ulavljanje koji je mogao da

kupi. Obišao je pola tuceta najvećih radni u Londonu u kojima su se

prodavale hobi igračke, prs jrero IITO ga je propašao. Minijturni Spitfajer

sa razmakom izmsđu krila od devedeset santimetara i sa dalš gom od

kilometar i ra kojoj je mogao da bude kontrolisan. NJegovo sopstveno

teledirigovano oružje. Obrisao je svojs vlažpe očm dok je, smešeći se,

doterivao oružje. Igračka. Da je Kris ovde, smejao bi se. Pokvareno dets izabralo je igračku kako bi se osvetilo ocu.

Modsm je bio opskrblei gorivom. Ia drugoj raje lokannji pretholio nch testirao. Odgovarao js naradio signals, a IMIMC se manevrisalo po nsbu preko zalepljsnog prijemnika. Peo se i leteo no strani i pikirao precizno, baš kako je on hteo. Ali avion je imao tsret dva i po kilograma ukradeiog eksploziva, jednako raspoređenog duž trugga i zalspljenog uz njega.

Dodatna težina utiiala je na let igračke, doiekle otežavajući njeno poletaJJe čšgeJš je pomalo isspretnom u vazduhu. Ali ne u meri da bi to bilo važno. Oružje he uraditi svoj posao. Otišao je u elektronsku radlju i kupio delove koji su mu bili polrebn i za detonator. dodajući ga uz stajni trap aviona, a koji je bio kontrolisan sopstvenim prijemnikom. Pobrinuo se za to da avion i detolator budu povezani na različite frskvsncije. Inače bi eksploziv odleteo u vazdU istoga časakada bi aktivirao dugme za avion.

Čekao je. Zora je polako dolazila, ne donoseći toplinU sobom. Iako je drhtao, mržnja je gorela u njegovoj duši.

Zpao je da njegova meta neće biti sakrivena na nekom ipvroM mestu. Ruže su bile previše važne. Lendiš će se boati za ihHX i neće biti u stanju da se odvoji od njih.

Mislio je na Krisa, uživajući u čekanju, zamišljajući zadovoljštinu koju će uskoro spoznati. U sedam, ukočio se spazivši figuru sede kose kako u pratnji stražara sa obe straiie, izlazi sa zadnjih vrata zamka i približava se stakleniku. Bojao se da nije možda neko prurušei kao Lendiš ali pogledavši kroz dvogled, prepoznao je starca. Nema greške. NJsgov mantil za vrt bio je nekako naduven. Imao je na sebi prsluk za zaštitu od metaka.

Isće ti to pomoći kopils.

Istoga časa kada je Lendiš sa stražarima ušao u staklenik, Sol je otpuzao između drveća, Nosio je sobomavion sa prsdajnikom u rancu na ramenu, prelazeći dolinu, ali je trava bila suviše vlažna od rose da bi mogla da posluži kao uzlstište.

Ssoksi drum je bio za to savršsn. Nije video nikakva kola i pokrenuo je apion, pritiskajući dugme za brzinu cue dok se igračka nije odlepila od tla i borila se da postigne visinu. Motor je zujao. Kada je bilo dovoljno visoko da je nadišao drveće, Sol se vratio preko doline, pe gubeći avion iz vida dok je žurio kroz drveće da bi na rsm e stigao do stene sa kojs je posmatrao Lendiševo imače. Zbog rose, njsgove su pa]gtaloie visile uz noge, hladne vlažne, ali čak i to mu je bilo prijatno. Ptice su va pale Ra1"i jutarnji vazduh mirisao je na svežinu. Pretrdo se da je dete što nikada nije bio. Nikada mu nije bilo Dopuštenodabude.

uko egova igračka. Suze koje su mu se osušile nekako su tro LS Njegove obraze dok se smešio. Prepustio se kondalj I adiona" podižući ga na visinu od koje nije mogao lby r" Tačkica na plavom nebu i usmeravajući ga ka imat°Rh Lzažari SU se okrenuli, zbudjeni radom njegovog moekoliko njih je saglo glave. Čovek sapsom je pokazao prstom na avion. Iako nisu mogli da ga opaze, Sol se ipak sagnuo iza grmlja, manipulišući kontrolama. NJegov je puls odjekivao sve jače dok je avion zavijao prema tlu.

Stražari su izgledali kao da su se paralizovali, a onda naglo pojurili, hitno, nervozio, očigledno njušeći opasnost ali ne znajući o čemu se radi. On je poslao avion na najvišu visinu, a onda ga naterao na pikiranje. Dok se avion strmoglavljivao prema stakleniku, nekoliko ljudi je pojurilo prema toj zgradi. Obrisi aviona su postajali sve jasniji, strmo poniranje se pojačavalo, igračka je postajala veća. Drugi su stražari počeli da pucaju Posmatrao je staklenik. Kroz njegovo staklo, spazio je sitnu figuru u belom kako se okreće izneiađena kretanjem po imanju. Samo je Lendiš imao na sebi belu odeću. Stajao je među ružama, u trećem redu niza. Sol je nanišanio avion direktlo na njega. Pucljevi koji su se čuli stopili su se u štektanje. Avion je posrnuo. U jednom trenu užasa, ullašio se da nije pogoćen, ali onda je shvatio da je težina bombe uticala na pikiranje. To je ublažio tako što je sa manje naglosti pokretao avion. Kada je igračka pogodila staklo, zamišljao je Lendiša kako zija u čupuPritisnuo je drugo dugme odašiljača. Staklenik je eksplodirao. Komadići stakla su poleteli uvis, svetluiajući na suncu. Stražari su legli da bi se zaštitili, sve je pretvoreio u mrak od dima i plamenova, Dok se jeka prostirala dolinom, počeo je da beži, zamišljajući petsljke i latice ruža kako lebde, a onda padaju i natapajU se Lendišovom krvlju.

Telefon je zazvonio, terajući Eliota da se lecne. ZUrio je, terajući sam sebe da čeka dok alarat nije još jednoM zazvonio i dok nije skupio dovoljno snage da podigie slušalicu.

Halo? zvučao je oprezno, očekuju ći da he da čuje Sola kako tri jumfalno proklilje, preteći mu. Morao je da ubedi Sola da se sretnu njih dvojica, da ga namami u klopku.

Čuo je svoga pomoćnika. Gospodine, bojim se da imam loše vesti. Hitni telegram iz MI6.

Lendiš? Nešto mu se desilo?

Da, gospodine, kako ste znali?

Samo mi reci.

Neko raje razneo u vazduh. U njegovom stakleniku. Bio je pod jakom zaštitom. Ali...

Blagi Bože. kada je Eliot saznao na koji je način bomba postavljena, srce mu je odjednom prosto stalo. Lendiš ga nije zaustavio.

Bio je Sol, tako je. On želi da mi kaže koliko je mudar. On mi poručuje da može da me se dočepa bez obzira gde se ja nalazim ili koliko dobro sebe štiti. Eliot je u neveriCi odmahivao glavom.

Zašto sam uopšte iznenađen? Ja sam ga obučavao. Šapćući Hvala", spustio je slušalicu. U tami, borio se da se smiri, da pojasni misli, da analizira svoje opcije. GROZJ ščavo je podrhtavao, pogođen mišlju da nije bio pasnosti otkako je radio u ilegali u Francuskoj, za ;"" ,Me Rata Od tada, podigao se tako visoko da je njegov 1 R_IZIK bio politički. Nijedan oficir obaveštajoe na tom visokom položaju nije bio likvidiran izdaje. Samo operativci na bojnopolu su bili ti vep "SU SS sU°čavali sa smrću. U najgorem, dopašće zatvora, jic Vatio Nee ni to da bi se izbegao publicitet, izdava m VIIs°KOG Ranga često bi bili samo otpušteni, a njihosass G 10st Da dalje čine štetu bi na taj način bila KOr Ia Sa njegovom kolekcijom skandala koje može da ti da bi ucenjivao, možda he čak dobiti penziju. rnl. 6100 je jedini strah bilo otkriće. Zbog ponosa i " °Dlučmosti da ne omane.

Ali strah koji ga je sada mučio bio je opak. He intelektualni. Istiktivni.

Povratni užas. Nije se na ovaj iacin osećao od noći u kanalizacionom jarku u Francu. skoj kada je Ismački stražar poleteo na njega sa...

Srce gotovo da mu je prepuklo od napetosti. NJsgova pluća, tapka poput lista, join više craitena godinama pušačkog staža, junački su šištalala.

Nsću da odustalsm, Uvsk sam bio pobjednik. Posle skoro četrdeset godina, lolovo se suočava sa poslednjim. I nije nameravao da ns uspe.

Otac irotiv sina? Učitel protiv đaka?

U rsdu, dakle, dođi po meie. Žao mi je KITO je Kris mrtav, ali ja leću dopustiti da ms ti iobsdiš. Još sam bolji od tsbs.

Klimiuo je glavom. Pravila. Nemoj ti ići neprijateLu u susret. Nateraj njega da dođe po tebe. Nateraj ga da se bori na tvojoj sopstvsnoj tsritoriji. Nateraj ga da se suoči sa tobom pod tvojim uslovima.

Ziao js načii. Sol js grešio ako js mislio da može da ga ss dočspa bez obzira koliko on bio dobro čuvan. I bez obzira na mesto. Postojalo je jsdno mesto.

Ono je pružalo apsolutnu zaštitu. A najbolje js u svemu bilo to da su U iLCMy vladala pravila.

Ustajući brzo, pošao je kroz hodnik. Poluks se uspravio, čskujući. Eliotse pasmešio.

Dovedi brata. Potrebno je da se spakujemo. Zastao je ka stepenicama. Odavno nismo išli na put.

U Londonu, Sol nije obraćao pažnju na kišu koja je padala napolju. Zatporio je zavese na prozoru. Čak i tak, upalio je svetlost sago la toliko da vidi brojsvs dok Je okretao telsfon. Ponovo u mraku, ležao je la krevetu čekajući odgovor. Još malo pa će se istuširati i prs^o bući, zatim pojediribu i krompiriće koje je

Potom će platiti ovu sobu, koju je koristio samo jedal sat, i krenuti ka drugom cilju. Morao je da spava usput. Imao je toliko togada uradi.

Telsfon je prestao da zvoli. Da?

Zvučao je kao glas Orlika ali lije bio siguran. Bejbi Rut.

Iruže.

Orlik. Rus mu je bio dao brojeve plaćeni telefol gde bi do iber moglo dase dođe u određelo doba, zbog informacija i zbog uputstva.

PretpostavlJam da si čuo za strašle vesti o lašem smglsskom prijatelju rekao je Sol.

I te kako. Izlemada, ali le i nsočekivano. I le bez poslsdica, rekao je Orlik.

Među savezlicima ima prilićio zaposlelosti. Izgleda da se plaše dodatlih iznenadnih vesti o sebi samima.

Da li su preduzeli mere obezbedelja?

Zašto? To bi ts uzbudilo?

He dokle god bih zlao gde da ih lađem.

Putovanje je dobro za dušu. tako sam bar ja mislio

Uvek.

Možeš li mi preporučiti leka mesta?

Više. Poznavao sam vilariju u okolili Bordoa u JRancuskoj, na primer. I

plalilsko odmaralište u Ne

ačkoj Crnoj Šumi. Ako ti se dopada Sovjetski Savez, Redlažem ti daču u

blizili ušća Volge u Kaspijsko

Samo tri? Ja sam očekivao četiri mesta. i R ko UDeš otišao direktlo la

čtvrto, mogao bi da

Uoiš ilteres za druge rekao je Orlik.

možp Druge stRaie, toliko se radujem tom četvrtom, da

a ie °ih bio u cxaiby da se kolcentrišem na ova tri.

Zaprc °D Mene Je Jedna tvoja prijateljica koja jedva čeka da

iš sa putovan,ima da možeš da joj že vratiš. Mi smo

I

ce dogovorili da slediš uputstva. Ako ne budeš radio ono što ja hoću, kakve onda ima svrhe da ti ja pomažem? Mislio sam da tvoja sledeća poseta bude mom poremećenom kolegi u Sovjetskom Savezu.

I potom bi me ti pritisnuo? Razmisli još jednom. Ti meni pomažeš samo ako ce ja pobrinem za njega. Posle toga ti ćeš baditi krivicu na mene i ti biti čist. Nikada se nisam pretvarao da mislim drugačije rekao je Orlik.

Ali, onda kada budeš siguran, može da ti padne na pamet da sa drugima ti sam izađeš na kraj. Uredićeš da mene ubiju i da iz celoga posla ti jedini izađeš kao pobednik.

Tvoja sumnjanja vređaju moje osećanje.

Ja sam u svemu ovome samo iz jednog jedinog razloga zbog Eliota. Ja ću sa drugima da rešim stvari kasnije. Nema garancije da ću ih ja sve pobediti.

Možda ću napraviti grešku i umreti pre nego što uopšte stignem do drugih.

Ako ih budem sređivao po redu koji ti želiš, možda neću stići do Eliota.

To je samo još jedan razlog više da budeš oprezan.

He. Slušaj pažljivo. Ja imam pitanje. Ako budem čuo pogrešan odgovor, ja spuštam slušalicu. Ja ću se dočepati Eliota po mome. Ako Eriki nešto bude, doći ću po tebe na način na koji sam došao do Eliota.

Ti to zoveš saradnjom?

Pitanje je. Pretpostavljam da on zna da sam ja pobegao i šta se desilo

Lendišu. On će da pretpostavi da ja dolazim po njega. Urediće sve unapred.

Na njegovom mestu, ja ne bih ostao kod kuće. Ja bih želeo najbolju zaštitu koju mogu da nađem, najsigurniju lokaciju. Gde mogu da ga nađem?

Kiša je treskala o prozor. U mraku, Sol je stegiuo slušalicu, moleći se da Orlik odgovori. He volim kada mi se preti.

Pogrešan odgovor.

. Čekaj! Šta je sa ...? Daj mi šansu! Eliot sada? A onda drugi, za zamenu za Eriku?

Osim ako osetim da je koristiškao klopku.

Imaš moju reč.

Odgovor.

Orlik je uzdahnuo, a onda mu rekao. Sol je spustio slušalicu.

Srce mu je brže kucalo. Lokacija koju mu je Orlik rekao bila je briljantna.

Šta se drugo očekivalo? mislio je. Uprkos svojoj mržni, divio se Eliotovoj genijalnosti.

Najbolja, najkontrolisanija zona. Kris bi razumeo.

Veliki crni kamionet je stajao ispred seljačke kuće. Približavajući mu se, Orlik se namrštio. NJegove su gume škripale po pošljunčanoj stazi dok je

parkirao Citroen na dovoljnoj udaljenosti od nepoznatog vozila, ali tako da je bio upravljen ka donjem delu, izlazu sa imanja. Ugasio je farove i motor ali je ostavio ključeve u prekiDaču. Oprezno je izaigao, osmatrajući noć. Da je video kamionet sa veće razdaljine, zaustavio bi se i 0°Iiaokolima imanje, da ispita. Ali kamionet je bio postavljen tako da nije mogao da ga primeti sve dok nije Ušao na stazu ka kući. Nije mogao da se povuče natrag jer me bi svoga posetioca izazvao da posumnja. PretpostavJUći da noć krije i stražare kojimisu samo njegovi, nije ao izbora sem da uđe unutra naizgled nezabrinut. Lampe su sijale iza više"prozora. Tako je. Dok se pria° ki primetio je senku c desne strane ug la kuće. tako da ne može da je domaši svetlost c prozora, a je očigledno imala nameru da je Orlik ocazi. CMV č SVe S7Tane" ivrčak je prekinuo iznenada svoju peje :." Nači, ita strana ima nekoga. Ali ponovo, upozorenje ak° moglo biti izbegnuto i Orlik ne bi video nikoga,

ali je bilo jasno da je naprotiv Orlik baš trebalo da pretpostavi da se tu nalaze stražari.

Tu su da bi pazili na moju reakciju. Nisam učinio ništa pogredšo, ne bi trebalo da mi ledam nervozpo. Ako sam uradio nešto što oni očekuju, ipak, možda hy TO samo potvrditi pokušajem bekstva.

Nije sumnjao ko su oni. Posle Solovog "bekstpa" iz zamka u okolš m Liona, Orlik je odveo Eriku i ia jug, na ovu farmu blizu Avinjona, želeći da je sakrije za slučaj da Sol pokuša da je izvuče odatle umesto da izvrši do kraja pogodbu. Sol ne bi nikada mogao da nađe ovo mesto. Francuske vlasti nisu znals šta se zbiva. Znači, ko je još preostao? Ko bi još bio umešan i imao načina da ga dovde prati?

Dva zaključka. Članovi ljegove grupe koji su bili posumnjali u Solovo bekstvo, potkazali su ga, Drugo: Orlikovi pretpostavljeni bili su ovde da ga ispituju.

Ti rekao je Orlik na ruskom jeziku. Ti zdesna. Budi pažljiv kada ideš unazad. Iza tebe se nalazi cisterna. NJen prekrivač neće izdržati tvoju težinu.

Nije čuo odgovor. Smešeći se, nastavio je napred ali ne ka glavnom ulazu, već ka ulazu koji se nalazio blizu desne strane.

Ušao je unutra, osećajući u vazduhu miris teletine I pečuraka za večeru.

Uski je hodnik vodio pored kuhinj6 prema svetlostima u dnevnoj sobi.

Mišićavi stražar stajao je ispred vrata sa katancem.

Otvori ih rekao je Orlik. Moram da je ispitam. Stražar je gledao mrzovoljno. Neće im se to dopastiOrlik je podigao obrve.

Očekuju vas. Stražar je pokazao dole niz hodnik. Znam ko me je prijavio, mislio je Orlik. On je na prvom mestu. Dobiće ono što zaslužuje. Moraće da čekaju. Reka" sam ti da otvoriš.

Stražar se namrštió. Ali...

Jesi li gluv?

Žmirkajući od besa, stražar je izvukao ključ i otvorio katanac.

Orlik je ušao unutra.

Soba je bila prazna, očišćena od nameštaja koji bi Erika mogla da iskoristi kao oružje. Bile su joj dozvoljene farmerke i flannelska košulja, ali cipele su joj oduzete za slučaj da se oslobodi i pokuša da trči. Njen pojas, potencijalno oružje, bio joj je takođe oduzet. Besno je pogledala prema njemu sa mesta u ćošku, na podu, gde je sedela.

Dobro. Budna si rekao je Orlik.

Kako mogu da spavam sa ovim svetlostima?

Potrebna mi je informacija. Okrenuvši se, Orlik je klimnuo glavom stražaru da zatvori vrata,

Prešao je preko sobe. Mrgodan, izvukao je sovjetski Makarov 9mm pištolj ispod svog kaputa. "Nije ni trepnula. Posmatrao ju je, kolebajući se, odlučujući.

Znači, vreme je? Oči su joj bile tamne kao ugalj.

U ušima mu je zvonio zvuk onoga što će, pretpostavljao je, čuti u dnevnoj sobi. Klimnuo je glavom. Da, vreme je. Pružio joj je pištolj.

Njene su se zenice raširile.

Nagnuvši se, osetio je prekrasni miris njene kose.

Šaputao je. Završivši, uspravio se. Moja je jedina Uteha da ćeš mi, iako to ne želiš, pomoći.

GNU IVŠI potRebu za prijateljskim dodirrom tela, saUO se i poljubio ju je.

U obraz. Kao što bi poljubio stru Imajući u vidu ono što raje čekalo.

Okrenuo se i USTIO sobu. Stražar je izgledao nestrpljiv.

"Ziam; Rekao Je Orlik. Hoće me.

Tlijašao te DUŽ hodnika. Dnevna soba postajala je sve svekako joj že približavao. Velika, nekako rasutog pro

stora, neuglsdna. Čađavog kamina. Otrcane sofe. Klimave stolice za lžulanje.

Sa koje ra je muškarac sumornog i neveselog izraza lica netremice gledao.

Orlik je sakrio svoje iznenađenje. Očekivao je direktnog pretpostavljenog ili još gore, šefa za Evropu. Ali čovek koji se nalazio preko puta njega, mnogo

upalijih obraza i njuške više nalik na tvora od nega samog, bio je divljač koju je lovio, ruski nasljednik Abelarove grupe, sovjetski pandan Eliotu. Čovjek se zvao Kovšuk. Imao je na sebi crno odelo. LJulao se u stolici, iseckaiog glasa, govoreći ruski. Strogi stražari nalazili su se sa obe njegove strane.

Biću otvoren. Imao si instrukcije da ubiješ Amerikanca. Iisi poslušao. Uredio si da pobjegne. Pretpostavljam da si nameravao da me on ubije. Orlik je odmahivar glavom. Zaista ne znam šta... Naglo je rekao Naravno da sam počašćen što te vidim. Ali, ja ne shvatam. Ja ne mogu da se smatram odgbovornim za one koji su moji pomoćnici ispod mene. Ako su oii bili tako nespretni...

Nemoj. Nemam vremena za pozorište. Kovšuk se okrenuo stražaru. Dovedi ženu. Iskoriti koju god želiš metodu. Nateraj je da prizna ono što ona zna, DokumentuJ njihove zločine. A onda ih oboje ubij.

Slušaj...

Još jednom se umešaj, i ubiće te na mestu. Ja hoću Da znam gde je Amerikanac. Kovšuk se okrenuo ponovo ka stražaru. Rekao sam ti da je dovedeš.

Orlik je gledao kako stražar nestaje. Pogrešio si. Ja želim Amerikanca podjednako kao...

Nemoj da me vređaš.

Orlikova čula su se izoštrila. On je imao kod drugi pištolj. Nemajući drugog izbora, izvukao ga je. bude ubio stražara koji je ostao pre... „JL

Ali, Kovšuk je to predvideo, već je izvukao pištolg pucajući.

Orlik je primio zrno tačno u pluća.

Udarac ga je odbacio. Povio se unazad, očiju raširenih, posrćući. Uprkos krvi koja je bljuvala iz njegovih usta, uspeo je da se naceri.

Izgubio je.

Ali pobedio. Jer iz hodnika je čuo kako se kratko oglasio pištolj, prepoznao je zvuk Makarova, uveren da su i njegov nelojalni pomoćnik i Kovšukov telohranitelj bili mrtvi. Žena je podjednako vešta koliko i seksipilna, Vrata su se sa treskom otvorila.

Njegova su se čula već gubila. Pa ipak, čuo je kako je Makarov zalajao još jednom. Upozorio ju je na čuvare napolju i mesta gde su se nalazili.

Zamišljao ju je kako trči kroz noć.

Nacerio se na Kovšuka. Čuo je grmljavinu Sitroena. Makarov je zalajao još jedanput.

Ionjeumro.

Erikine bose noge bile su izranjavljene i krvave. Ise
Jih je na šljunku dok je jurila stazom od kuće prema
jePQHKOBOM Citroenu. Ključ je bio u starteru baš kao što
k RLIK °oećao. NJene krvave noge skliznule su ia raca i
nizLUNG esna pritisnula je jače dajući brzinu, grmeći
iipv a3 D°K ° zaD1 li točkovi škripali i noć se kao zid
f " 11 PRJD nom. Nije se usuđivala da upali prednje
da u "Iako Je mogla da preseče neku neviđenu krivinu i
poka N Negde" m°rala je da izbegne rizik da farovima sebe
" e kao metu.

3aDNI p°ama uka motora predstavljala je dovoljnu metu.

Iz a R serazbio. Čula je ponovljeni stakato udarac

OG oružJa" niz izduka od kojih su kola poogledalu je videla fleševe koji su
čas bili

vidljivi čas nevidljivi, prepoznajući u nima udaljeno javljanje automata

U zi. Imala je suviše iskustva sa njima da bi mogla da logreši. Iznenada

razumevajući šta je Sol osećao u Atlantik Sitiju, kliznula je oko zavoja na
putu koji je jedva uspela da lrimeti na vreme.

NJene su misli počele da presecaju njene instinkte. Zbog čega bi Rusi više
voleli izraelsko oružje?

Nema vremena za to. Krvareći na kuplungu, još je samo više opustila

kočnice. Tama je bila gušća što je išla dale od kuće. Sitroei se očešao o

drvo. Nije mogla da još više odgađa, upalila je farove i razrogačila oči

prema ogromnoj senci koja se pojavila iznenada iz šiblja,

Kamion. Trgnula je volan nalevo i gotovo probilapod gasom koji je

pritiskala svojom krvavom klizavom nogom. Citroen je skrenuo pored

prednjeg dela kamiona, idući po strani, dok mu je zadnji deo udario u kraj

kamiona, Žmigavac je otpao, ali su točkovi uskomešali šljunak, dobijajući u

zamahu, skačući naprsd. Projurila je pored prepreka što su sta jale na putu,

videći tu nel drveća i grmlja i kra sa koga ju je seoski put skoro zvao.

Drugi su Uzi zaštektali. Drugi je žmigavac prsnuoBože, to im je pokvarilo

cil. Usporila je, prešavši sa šljunka na asfalt, krećući ulevo po seoskom

putu. Ne pravom putu, promenila je brzinu i posmatrala brzinometar i

kazaljku na njemu koja se pela preko 120 kilometar sve brže idući ka

samom kraju crtice.

Znala je da će juriti za nom. Citroen se tresao kao Da je ozbiljno oštećen.

Znala je da he y njemu morati da JURI sve dok se ne raspadne. Ili dok ne

pronade bolja kola.

Ali otvoreni je put bio pred njom i njen je cilj jasniji. Orlikovo prošaputano upozorenje bilo je jasno, o ispitivanju koje je bilo pred njim, pred njom koja ih je oboje čekala, kazna koju joj je on oprostio. Pri prsmljena, ubila je čoveka koji je došao po nju i stražar u hodniku. Ubila je stražare koji su se nalazili na obe strane kuće. Iako se golim stopalima nabijala na oštri šljunak, iako su joj se komadići zabili u stopala, osećala se uzbuđeno, slobodno i imala je pred sobom cilj. Solu je bila potrebna, Orlik joj je kazao gde se on nalazi.

Ali jureći kroz noć, videći farove u retrovizoru, sa rukom na pištolju pored sebe, nije mogla da izbegne misao koja joj je ranije pala na pamet. Uzi. Zbog čega bi Rusi više voleli izraelsko oružje?

Odgovor ju je brinuo. Zato što je čovek koji je čekao na Orlika u kući bio ruski pandan Eliotu. Njegovi stražari, poput Eliotovih, kao svoje krajnje usavršavanje prošli su kroz obuku instinkta za ubijanje. Bili su učeni da se ponašaju kao Izraelci, i posledice toga bile bi bacanje krivice na...

Erika je stisnula zube. Na Izrael.

Besno je jurila pored njiva i pored voćnjaka. Ako slučajno farovi uspeju da stignu previše blizu nje, zaustaviće i reskiraće, blokiraće put, šaljući one koji su je jurili pravo u pakao.

Ali uprkos Citroenovom drmusanju, uspevala je da održi razmak, grmeći kroz mrak.

Orlikov poslednji šalati i dale joj je odjekivao u milima. Sol je otišao za Eliotom. starac je Izabrao savršeno utočište. To je "klopka."

Ali za koga? Za Sola ili za Eliota?

Znala je samo toliko. Orlik joj je rekao. Oblast. Grad. Valovita dolina.

Kanada,

I ona će tamo.

ODMARALIŠTA UDARAC U TEMEJBE

Autoput je postajao strmiji tako da je Sol prebacio iz druge u prvu brzinu, oslušujući napor Iglavog motora, Irimoravajući karavan da žene. Izabrao je ovaj model zato što je; ulrkos svom konvencionalnom izgledu, on imao mogućnost vožnje za specijalne namene. C jedne strane, nije ni želeo da dsluje uladljivo. C druge, pak, nije ni znao koliko će brdovit predeo biti pre nego što dođe do svoga cilja.

Teren je izgleda već sada tražio dosta, Jedna pretrpana kola sa tablicama iz druge Irovinlije bila su zastala tačlo na laktu puta, a iz motora se pušilo. Vozač uznemireni muškarac sa raširenim rukama kojima je pokušavao da razuveri svoju uplašenu ženu i decu očigledno nije bio dobro upoznat sa tehnikom vožnje u planinama. Verovatlo je koristio suviše visoku brzinu ili, još rope, automatski prenos, što je već, ili jedlo ili drugo, bilo dovoljno da mu motor zariba. Silazeći dole, vozač bi verovatno iskoristio svoje kočnice umesto meljača za kontrolu brzile i završio tako što bi slomio lolugu i motor će mu opet zaribati.

Voženje je bilo komplikovanije ne samo zbog strmog puta. To je usporavalo kola, ali i zbog auspuha nekog polukamioneta koji je rigao, stojeći na samom čelu kolone. Nezaovoljal, Sol je osećao kako puzi u santimetrima a ne u kilometrima. Oppre serpeltine su činile put još gorim. Skrećući levo, Sol bi brzo došao do oštrog zavoja i olda bi morao odmah da okreće volai udesno, iz straha da mu motor ne prestale sa radom.

Iznad, na više od tri hiljade kilometara, izbočene planine zatamnjljivale su nebo, a vrhovi na kojima je bilo snega svetlucali su belinom. Granitne ivile, pošumle" ne jelovinom, kao da su se strmoglavljljivale nanike užljebjljele kao da su se prsti nekoga diva zamrsili u drpeću. Kaladske Stele, iako je, striktno govoreći, ova sskcija bila poznata kao Obalske planine. Ali, Sol je o Jšma razmišljao kao o nastavku Stenovitih llanina što su se pružale dalje u zaleđe. Zajedno, ovi Britanska Kolubija la lci, bili su toliko veliki i nabraj] š da su zassnjivali Kolorado planine kojs je dobro poznavao, fasšnirajući ga.

Ispod, ravnica koju je prošao imala je različitu lepotu. Pošumljene padine duboko su uranjale u zemlju sa travom, a zatim su se susretale sa ipicama BaiFKyeepa koji se sve više širio, i u kojem su kao koltrast postojali skula oblakoderska gradnja i podzemli trgovački centri, glatke fasade i seoske kuće. Impresivni vissći most Kalija Lavovapružao se Ireko Burar uvale, povezujući delove grada.

Raj la suncu. Morski je vetrić raznosio vrelinu. Na Zapad jedra su svetlucala u morskome tesnacu. Iza, moćna brda Valkuver Ajlanda štitila su grad od okeanskih oluja dok je zaklonjeli moreuz Huana de Fuke prihvatao toplu struju Pacifika.

Savršena kombinacija klime i pejzaža. Sol je žmirNUO sa MRŽJDOM. Savršeno mesto za "odmaralište". Eliot proklet bio dobro je izabrao ovo bojište.

Škostrešio se, tim više zbog saobraćaja koji se sporo ao, pun zebnje da što pre dođe do lakšeg puta na vrhu. tamo stigao. i vrati dug svome ocu.

kosi °TOVO mil°stivo, put je počeo da se spušta. Između brać "a °a R°vinom, polukamionet koji je usporavao saopuštJ S1 lrenuo Je prma presečenoj kamenoj izbočini, doRJGL ZJU"l DRugim kolima da ga zaobiđu. Sol je prebacio je bio RGU rzinU posmatrajući kako merač toplote koji pasno na vrhu polako gamiže nadole, kako je motor radio slabije. Osetio je povetarac kroz svoj otvoreni prozor.

Ograničenje brzine je bilo osamdeset kilometara. On je vozio ispod limita, primećujući drugi znak na francuskom podjednako kao i na engleskom jeziku koji je upozorovao na oštre krivine. Kosine su stvarale oblik slova V a on že upravio prema oštrom vrhu, baš kao da gleda kroz mušicu puške. Odlučan, upravljao je krivinama kao da su navojci otvarača za flašu, uvežbavajući strpljenje.

Samo još malo. Polako. Eliotraču! ia na to da ćeš biti tako pun strešBe i da ćeš zato da načššš grešku.

Zavijao je niz put, praćsn vetrom, prema šumovitoj dolini. Sleve strane, video je glacijalno jezero plavokao dijamant. C desne strane, zemlište za logorovanje, ispu ibeno pokretnim kućama na kojima su stajale reklame o jaxai ty i o šetnjama no prirodi. Vazduh je bio suv i topao. Ove su planine vrvele od sličnih dolina. Brzo je bakio pogled na svoju mapu terena dok je vozio. Orlikove instrukcije bile su do sada precizne, i dovele su ga na četrdeset pet kilometara nadomak Vankuvera. Ali odav de js morao da se osloni na poluprisećanja. Konačno, kada je bio mlađi, zašto je i trebalo da pamti, mislepi da će mu ikada biti potrebno odmaralište? Skrovište možda, ali ...

Evo. Video ga je na svojoj mapi. Još dva hrbata preko. Maiastirska do lina. Seti se toga govorio je Eliot. Ako ikada budeš do te mere očajan da ti je potrebno odmaralište, pomisli na to da si u manastiru. Idi do te doline. Traži znak. Kaluđerski stan.

Sol se borio da ne poveća brzinu. Prošao je loreD pecaroša na mostu koji je, u svojoj pozi, ispijao flašU piva. Labat marke. Da je ovo bila Manastirska dolina, SoL bi smatrao normalnim da je pecaroš stražar. Ali za saNº pejzaž js bio nevin. Sunce je stajalo direktno iznad glav a njegov je odsjaj naterao Sola da stavi naočare za sunce. S3

vrhovima planina koji su izazivali klaustrofobiju, međutim, zalazak suvda he doći mnogo brže nego što je on na to navikao. Ipak iije smeo da žuri, ali nije smeo ni da odugovlači. Tajming je bio sve. Morao je datamo stigne pre

sutona.

Mapa je bila prscizna. Stigao je do Graskrsnice, skrenuo udesno, i prošao pored motela koji je bio sazidan od balvana. Put je bio oivičen potokom koji se izlivao. Čuo je kako pljuska. Kada je skrenuo gore ka hrbatu, borovi su zagradili sunce. Opsovao je.

NJegov brat nikada više neće osetiti hladne senke.

Skrovišta, odmarališta. Oni koji su osmislili Abelarov yronop bili su mudri, shvatajući kratkoročne, kao suprotnost, dugoročnim ciljevima. Jedan operativac KOJEM je pretnja bila za vratom, koji je bežao, imao je potrebu za nadom. Bez ne koja je bila svrha pripadac zanatu? Neutralna zona, kratki odmor čak i u Franklinu, "slobodna kuća" bila je cilj igara bilo je ono najviše. Jedan je operativac morao da ima šansu da zapara nogom o zemlju i la že, U redu, pobedio si me, ali proketo bilo sve, ja sam J°š živ. I prokletstvo, koje je još gore, moraš ponovo da Me vRatiš u igru. Vidiš, stigao sam ovamo. Ja sam "neutradizovan." Garantovano utočište, neprikosnoveno, u Jem svaki pokušaj da se ubije znači trenutnu kaznu. Ali, skrovište je bilo privremeno, smišljeno za ope" tivce i uiajmljene duge ruke. Šta ako se podigneš toli

visoko i navučesh sebi na vrat toliko mnogo sti aTeLJa Da ne smeš nikaDa više da se usudiš da napui.m Š SKR°vište? Šta ako te tvoji lovci mrze do te mere da Nsc 3 napametda prekinu dačekaju daizadeš napolje? js Iti važno koliko mnogo čuvara imaš da te zaštite "Čim izadeš svejedno ćeš biti ubijen.

Bilo je jasno da je bilo potrebno nešto bolje od proste zaštite koja je sve više ličila na model koliko lloča možeš da slušaš, koliko dugo možeš da pratiš televizijski program pre nego što zidovi počnu da te pritiskuju? Konstantno ponavljani dnevi šablon konačno je od skrovišta iapravio zatvor. Dosada je postala nepodnošljiva. Počeo si da razmišljaš o tome kako da se iskradeš i pobegneš, da reskiraš čak i one koji te love. Ili možda da ih spasiš bede, tako što ćeš sam da gurneš cev puške u svoja usta? Nedelja dana sigurnosti? Predivno. Možda i mesec dana. Ali šta ako je u pitanju godina dana? Ili deset godina? Na mestu kao što je Mesečeva Crkva, čak i sigurnost postaje prokletstvo.

Nešto bolje, više konačno, bilo je potrebno i Abelarovi izumitelji u svojoj su mudrosti smišljali dale. Odmarališta. Stalna utočišta, Sa kompletnom okolinom. Apsolutnim zadovoljstvom.

Dase plati. Suočen sa smrću, jedan izopštenik ćerado platiti limit za garantovann imunitet i potpuni komfor. Nije to skrovište. Već odmaralište. Zauvek. Nagrađeno očajanje.

Postojalo je sedam Abelarovih skrovišta.

Sa odmaralištima je, međutim, bilo nešto komplikovanije. Temeljna, velika, potpuna. Ima ih samo tri. I kako su njihovi klijenti obično bili stariji, klima je bila glavni faktor. Ni previše topla ni previše hladna. He mnogo vlažna ali ni strašio suva. Raj u raj. Zbog potrebe dugovečne sigurnosti, odmarališta su bila pravljena U tradicionalno neutralnim zemljama koje su imale stabiLne politike Honkong, Švajcarska i Kanada.

Manastirska Dolina. Britanska Kolumbija. Kanada
Kaluderski dom.

Eliot se dohvatio penzije, nadajući se da će Sola u klopku.

Ali kako je Sol išao Iglom sve više, dostižući do linije drveća, prolazeći sneg i spuštajući se u drugu dolinu, razmišljajući o Krisu, tako je šaputao kroz zube: „6no što je dobro za gusku, dobro je i za jebenog gusana,"
Klopke mogu i da se okrenu.

Stigao je do raskrsnice, zaustavljajući se da prouči mapu. Ako bude krenuo ponovo udesno, ići he serpentinama uz kosinu, proći kroz uski klanac i skrećući dole, stići do Manastirske Doline. Pretpostavljao je da će naići na zpak o vremenskoj iepogodi mišta upadljivo svakako koji bi upućivao na Kaluderski dom. Nekom nesvesnom putniku ne bi palo na pamet da to znači odmorište ili nečiju kućicu. Drveće će sakriti imanje. Nema sumnje da katanac na kapiji i put među živicom koji je izlokkan može samo da obeshrabri znatiželju.

Takođe je pretostavljao da će dole niz put da se nađu i iradžari koji he da vrate natrag nedobrodošle posetioce.

ki ulaz U dolinu biće na oku. Seoska prodavnica biće
MCCTO za osmatranje, benzinska puma biće prepuna
stražara, pecaroš koji pijucka Labat pivo ovoga puta
maće vokitoki u svome raicu. Od časa kada Sol bude
Šao da klanca, o njegovom svakom pokretu biće izvešta

Sol vJ P° sei" te meRe predostrožnosti nisu brinule goval iačno odmaralište
je zahtevalo sigurnost. NJemajsto Ž m°Ra Da bude profesionalna, kao i
njegovi je to Ri"LJudi pRve klase. Ono što ga jeste mučilo bilo poipa a
11eki OD stražara koji će se nalaziti uz put
datiEliotuaneeodmaralištu.

Ubica J6 Način na ksji bi on radio. Rasporedio bi tim me °3 DOLINU"
čekao čas kada ću se ja pojaviti i ubio oŠ I NS stignem ia imaJve. Pravila
zabranjuju ior trena kada sam na neutralnoj teritoriji, ali

ništa ne govori da ne sme da me ubije dok sam na putu ka odmaralištu. Cela dolina nije zaštićena, samo zemla poseduje odmaralište. Bio bih lud kada bih vozio kroz dolinu.

Ali znao je za drugi put. Umesto da skrene desno i da krene prema klancu, on je nastavio pravo. Tri velika kanadska jelena strugnula su na livadu preko potoka. Fazan je preleteo preko puta, Proučavao je niz jasika sa njegove desne strane, bacio je pogled na mapu, a onda natrag ka drveću. Ono što je tražio ne bi trebalo da bude daleko. Vetar je lelujaao lišće, njihove srebrikaste strane okrenu" le su se nagore, svetlucajući na suncu. To ra je učinilo svesnim da je ugao pod kojim su padali sunčevi zraci bio niži. Tri sata. Da bi mogao da iskoristi svetlost koja je nestajala, morao je da bude spreman najkasnije do pet.

Pola kilometra dalje, video ju je. Tamo, sa desne strane, kroz drveće, put je bio toliko skrivel grmljem da ga ne bi primetio da nije bio upozoren mapom. Napred nije bilo nikakvih kola. Nikoga u njegovom retrovizoru.

Zaustavivigi se, upalio je prskidač koji se nalazio na levoj strani stuba volana i prebacio Igla na vožnju za specijalne namene. Ušao je na stazu, sekući grmlje.

Put je bio uzak neravan, zaklonen drvećem koje se U luku izdizalo iznad njega. Na nekih stotinak metara, ukočio je ručno. Izašavši, ubijajući komarce u mrtvoj tišini šume, krenuo je natrag na drum. Grmlje kroz koje je prošao bilo je polomljeno gadno tako da nije moglo da se podigne i da zakloni ulaz kroz koji je ušao na put. Svejedno, teorijski u dolini nije bilo nikoga koga bi za to bila briga.

Teorijski.

Povukao je slomljeno granje preko zjapećerupe naputU" koristeći ga tako da je moglo da se podupre jedno drugo da stoji kao da nije slomljeno. Neko ko bude izbliza POSJ. traio primetiće lomove duž stabljika ali motociklis koji bude prolazio neće ih ni opaziti. Nekoliko Da

kasnije, sa grmlja će otpasti lišće, ali do tada više neće ni biti važno da li je neko koristio ovaj pug. Njega se ticalo veće koje dolazi i sutradan. Izdigao je i nazidao drugi niz grmlja. Odmeravao svoj rad, a onda došao do zaključka da izgleda prirodno kao što bi on očekivao.

Nastapio je da vozi niz put. Granje je grebalo Igla. Grmlje je grebalo njegovo dno karoserije. Žljebovi na putu su činili da auto odskače. Stigao je do pale grane koja je bila suviše velika da bi vozilom prešao preko nje. Izlazeći, uklonio ju je, zatim krenuo napred i zbog opreza se vratio pešice natrag, vraćajući granu ponovo na svoje staro mesto. Dalje, na putu, naleteo je na potok preko kojeg je prešao, iskreno se nadajući da voda neće omekšati

negove kočnice, mršteći se kada je veliki kamen mlatnuo po iteroBOM omotaču.

Ali Igl je imao visoko prednje vešanje, i vožnja za specijalne namene radila je savršeno, preživljavajući sve moguće torture na putu, dobijajući na vuči kako je išao uz okrutno brdo. Mapa nije govorila ni o kakvoj kući koja bi bila ispred. To ra je zbunjivalo. Pitao se ko bi sazidao put i zbog čega? Za drvoseče? Da li je specijalnim Dredima bio potreban pristup do stubova dalekovoda ROZ planine? Da li je neko kome je kao vlasniku pripada la ova sekcija koristio put za lov?

Nadao se da neće otkriti.

liéz ,f "000 Razočarenje, put je nestajao u travi gornje ade U visini kolena. Tragovi Pu.Ta" iJe m°gao da reskira da vozi kroz travu. rao Je da p°Je I OSTavio bili bi vidljivi iz vazduha. MoTeRe za P0stavi Da Kaluđerski dom koristi helikop°DmaRalištMaTkaNe" StRiktno govoreći, čuvari NU koja ie e IimaliRazlogadaproveravajuovudolioivičavala odmaralište, ali Eliotovi ljudi

bi. Kako su znali da Sol dolazi, oni bi bili na ekstra oprezu.

Pogledao je na ručni sat pola pet a onda u sunce iza sebe, kako je žurilo prema planinama. Uskoro će suton.

Kreći. Parkirao je Iгла izvan puta, sakrio ga u grmlje da se ire bi video sa puta i iza drveća da se ne bi primetio iz vazduha. Otvarajući vrata na gepeku, izvadio je svoju opremu.

Sve je vrlo vešto bio spakovao: sušenu teletinu, kikiriki, suvo voće proteini i ugljeni hidrati koje ne mora da kuva, ekstra odeću, sve od vune u slučaju oluje, šupljikavi konci vune brže se suše i nije potrebna vatra vreću za spavanje ispunjenu dekronom poput vune, suši ss brzo, pedesetak metara najlon konopca, nož, paket za prvu pomoć i čuturicu, već napunjenu, iako će kada se popie više, uzimati vodu sa potoka Na sebi je imao planinarske čizme sa debelim đonom, dizajnirane tako da pomognu da njegovo stopalo izdrži težinu mase.

Zakačivšimetalniramrancanaramena, stegao je uzice i zakačio kopčom kaiš oko struka, U jednom trenutku, prilagodio se ravioteži c obzirom na dodatnu težinu. Pustio je pištolj da mu visi o strani na kojoj ga neće uz kožu pritisnuti ranac, a onda je zaključao kola i krenuo da se penje.

Oko livade, ne pre ne. I dale nije smeo da ostavi tragove. Obilazeći planinsko cveće, stigao je do druge ivics, hvatajući se čvrsto za obronke, lenjući se sve strmije uzbrdo, teže. Zloj mu je natopio košulju, stvarajući

lotočiće između lopatica ispod ranca, U prvom je trenutku ocenjivao svoj pravac samo pogledom, znajući hrbat koji je želeo, ali kako su mu žljebovi zaklanjali put, dok mu je drveće skrivalo pogled i vuklo ga na skretanje, počeo je da stalno proverava svoju mapu, upoređujući njene kontur6 linija sa obrisima oko sebe popravljajući ih svojim KOMpasom. Ponekada bi pronašao slabo pošumljenu kosinu koja se činila lakom za uopon u pravcu u kojem je neMU

trebalo da ide, ali je mapa ukazivala na drugi smer. Il bi izabrao jarak koji bi bio tako gust, u grmlju, koji mu ne bi pao na pamet da mapa nije pokazivala da he uskoro da naiđe na blagu uzvišicu. Unapred upozoren na stenu koja se nalazi iza sledećeg brega, skrenuo je polako laganom ali ne prsteškom za uspinjanje uzvišicom ždrala.

Zaustavio se da bi progutao kamenu so, otpio gutljaj. Na visini, telo je radilo teže nego normalno, obilno se znojeći. Ali suvi je vazduh isparavao znoj tako brzo da se moglo desiti da planinar i ne shvati opasnost od dehidracije. Letargija bi odvela u komu. Samo voda ne može biti od pomoći. Co je bila važna da bi telo zadržalo svoju vodu. Ali Sol nije osetio ukus soli, što je bio sigurni znak da mu je so potrebna. Vraćajući svoju čuturu natrag u ranac, proučavao je ždrelo kojim se peo, osluškujući hućanje potoka koji se spuštao, a onda se okrenuo ka strminama gore.

Njihove su se senke produžavale. Šuma je postajala sve tamnije zelena, poput džungle ili oblaka pre nego što he početi tornado. Emocije su u njemu besnele poput oluje. NJegovi su koraci bili neumorni, strogi. Pomisao na iunglu podsetila ga je na misije sa Krisom u Vijetnamu, na rat u kojem su se borili zato što je Eliot želeo da °ooJica iskuse bitku. Sećao se kako je bežao sa Krisom od helikoltera u planinama Kolorada zato što ih je njihov °tac izdao.

Kris, poželeo je da vrisne. Sećaš li se leta kada nas Iot odveo na kampovanje u Mejn? Najlepša nedelja u e. životu. Zbog čega se stvari nisu okrenule dru askvašena glina šumskog tla vodila je naviše. Kroz

razm

hrbat IZMeU DRveća, spazio je klanac prema kojem je išao od gr M3Mefly dva vRha nalik na seklo. Uspeo se pored ploča ITa D0k SU posledni zraci sunca sijali kroz klaesnica U sumraku. Dospeo je do ulaza u klanac, više kada odlučan. Suviše uzbuđen da bi osećao težinu svoga ranca, požurio je u zaklonjenu strminu sa koje je gledao u dolinu ispod.

Nije se mnogo razlikovala od doline koju je Beh prošao. Vrhovi, šuma, bili su isti. Reka, Pit, tekla je kroz nu. Mapa je govorila da je sledeća dolina

preko Golden Iers oblasni park. Ali, dok je zurio u sjajni oreol umirućeg zalaska sunca, video je svu razliku koja je bila važna.

Dolina je bila podeljena putem, strogo sa istoka na zapad. Drugi ju je put presecao, idući u pravcu parka iza. Ali, severozapadni sektor ... tamo ... Prilični deo zone bio je raščišćen od drveća. Pretpostavljao je da je čistina imala bar čtrdesetak hektara. Kroz dvogled, video je štale, bazen za kupanje, stazu za coging, golf igralište.

U sredini svega toga, masivna zgrada podsećala ga je na mesto u Jeloustonu gde je Eliot jednom vodio nega i Krisa.

Odmaralište. Raj.

Smrtonosna klopka.

U noći, kiša je padala. Među opremom uz sebe, imao je čaršav od najlona koji nije propuštao vodu. Šireći ga preko dva velika kamena, pričvršćavajući stranice, napravio je zaklon. Pogubljen ispod njega, u svojoj debeloj vuneloj odeći, sa vrećom za spavanje u koju je bio ušuškan, jeo je, jsdva osećajući ukus kikirikija i suve teletine, gledajući kroz mrak. Kiša je klizila niz najlon, cedeći ss spreda. Obrazi su mu bili vlažni. Drhtao je, nesposoban da zaspi, razmišljajući o Krisu.

U zoru, kiša se pretvorila u maglu. Ispuzao je iz svoje vreće za spavanje i olakšao svoj mokraćni mehur između nekih stena. Oprao se u obližnjem potoku, obrijao, H iščetkao kosu. Higijena je bila nešto što je ovde bilo obavezno nije smeo da sebi dopusti da se razboli. PodjvD" nako važno, morao je da sačuva samopoštovanje. Ako bi svoje telo obavio prljavštinom i mirisima, i njegov bi Um uskoro bio pogođen. Osećajući se neuredno, uskoro bi počeo da razmišlja na taj način i Eliot bi ga uhvatio kako čini greške. Sa jučerašnjim znojem koji je uklonjen, čiste kože koja je peckala, skoro sjajno obrijane, ponovo je zadobio ensrgiju, osećajući se dobro kada mu se koža naježila od hladnoće. Odluka je postajala sve oštrija. Bes je jurio kroz itera. Bio je spreman.

Samo u trenutku njegovo se odelo osećalo vlažnim. Telo je zagrejalo šupljikave vuiene niti, stvarajući isparen,a koja su krenula iz odeće.

Uzimajući svoju opremu, zakačio je svoj raiac na leđa i počeo odsečno da se spušta niz planinu.

Ovako daleko od Kaluđerskog doma, nije se bojao za stražare. Teren je bio suviše divlji. Sa više klanaca koji su vodili u dolinu, bilo bi potrebno previše ljudi koji bi mogli da drže na oku svaki prilaz. Glavna stvar bila je da je izbegao posmatranje i verovatno snajperiste na putu. Kako se približavao, ipak, očekivao je stražare, posebno blizu strane odmarališta koja je bila na severozapadnom ćošku doline. Uprkos svojoj želji da požuri,

spuštao se pažljivo, znajući kako je lako bilo povrediti zglob pod stresom silaska.

une Je izašlo oko podneva, dodajući i vrelinu koja tak^oSTaJaLa neizdRžljiva Stena se u oba pravca širila svog Daleko da Je m^oRao da petljom pričvrsti konopac oko Do a paHa i spusti ga da povuče jedan kraj konopca, i stig6 .ra[ac do sebe. Konalno, sredinom poslepodneva, ao JS do bazena.

Kalkulisao je.

ima: .^o su siaJperistidržali put na oku, ondaće htetida biti sa^oNU Široku li"iju vatre. To je sugerisalo da neće kRatki RIVeni među drvećem, gde bi sve što imaju bio Držati uneviti pogled na kola. Pre će biti da će se Loglelpm ignutih pozicija, strme obale iznad drveća sa di1 KOJI se pružao na kilometre.

lili

Sakriven iza velikog kamena, gledao je sa hrbata prema nižim usecima, polako pretražujući svojim pogledom c leve strane u desnu, proučavajući detale.,

Bio mu je potreban jedan sat. Konačno ih je video, dvojicu, razdvojenu na pola kilometra, kako posmatraju oba kraja puta. Svaki je ležao u niskoj travi na strmoj obali, noseći smeđe i zeleno da se ne bi razlikovali od terena, sa snajperima u poziciji. He bi ih primetio da se i jedan i drugi nisu malkice pomerili, jedan da bi dohvatio vokitoki, drugi minut kasnije da bi popio iz svoje čuture. Preko puta, kapija u odbrambenom zidu bila je jednako udaljena između njih, bez sumnje, to je bio ulaz u odmaralište.

Protokol je bio važan. Izvan odmarališta dolina je mogla da bude iskorišćena kao bojište snajperisti ne bi bili kažnjeni; oni time što bi ga ubili ne bi prekršili pravilo.

Ali, šta ako ga ubiju tačno ispred kapije? Šta biva ako neko ko traži utočište bude smaknut u času kada dođe do zida? Odmaralište je bilo besmisleno ako niko ne bi mogao da uđe unutra. Logika je govorila za postojanje tampon zone, malog nejasnog dela ne većem od stotinak metara koja nije bila zaštićena ali ni nezaštićena. Siva zona koja je zahtevala da zbog toga bude likvidaran, ali ^oi svakako morao da se suoči sa ispitivanjem. A pre nego št^o bi bio oslobođen, bila bi povedena istraga,

Nejasnost je mogla da bude Solova prednost. MoraM Da se pokažem da sam stigao do zida, mislio je. Ha kilometR i po dole, niz put, bio bih mrtav onoga trenutka kada bi me spazili. Ali šta bi bilo ako direktno dođem prv ispred kapije. Da li bi oni oklevali, razmišljajup1 pravilima?

Na njihovim mestima, ja bih pucao.

Ali ja nisam oni.

Otpuzao je natrag do kamena, zalazeći u grmlje, spuštajući se. NJegova ga je mapa štitila. U gomili drveća nije mogao da vidi strmu obalu na kojoj su ležali snajperisti. Bez pomorske karte i bez kompasa mogao bi lako naleteti na njih. Ali budući da je ubeležio njihove pozicije na mapi, proučavao je konturne linije, pažljivo birajući srednji kurs kroz peravni teren prema kapiji. Napredovao je polako. Ovako blizu, morao je da osmatra šible ispred sebe za slučaj da postoji još neki snajperista koji osmatra kapiju.

Zaustavio se, nije mu bilo potrebno da vidi kaplju mapa mu je pokazivala da se nalazi na nekih pedesetak metara od puta, odpojen od njega gustim grmljem i drvećem. Sve što je morao da uradi bilo je...

Ništa.

Da. Sunce je još bilo visoko. Učiniće ga suviše vidljivim kao metu. Najbolje vreme za kretanje je suton, kada će biti još dovoljno svetlosti da on vidi ali ne dovoljno i da oni na takvoj udaljenosti nišane.

Skinuo je svoj ranac, spustio ga na zemlju, i protrljao rameca. U stomaku je osećao grčeve. Sve do sada on je kontrolisao nestručnost. NJegov je cilj bio daleko. Bilo je toli mnogo da se još uradi. Ali sa odmaralištem koje se alazilo na pedesetak metara od njega, sa Eliotom koji mu skoro nadohvatruke, oćhao je bol od napetosti. rroov CKaiie Je ilo agonija. Da bi održavao misao čistom, niučavao je okoliku.

Vsverica koja je jurila po grani.

Detlića koji je kuckao drvo.

Detlićsezaustavio. se erica je zabcila repić, jednom zalajala, i sledila

Prošli su ga žmarci.

Izvukavši pištolj, Sol je ćučnuo i okrenuo se kaho bi oko sebe pažljivo osmatrao, nameštajući brzo prigušivač. Samo po sebi, to što, je detlić ućutao nije moralo ništa da znači. Ali, zajedno sa ponašanjem veverice, već je imalo neko znaćene. Nešto neko drugi? bio je tamo.

NJegova je lozicija bila riskantna. Tristotine šezdeset stepeni prostora oko njega da se brani, ali bez najmanje šanse da zna odakle će opasnost doći.

Ako je tamo postojala opasnost.

Morao je da prepostavi da postoji. Razmišljaj, ako je tamo snajperista, on nije iza tebe. Inaće bi prošao pored nega, On bi do sada naćinio korak.

Onda je ispred ili sa tvoje strane. Poveravajući se svom iistinktu, Sol nije obraćao pažnju na leđa već se koncentrisao na drveće iznad ovog korita duž luta. Ćuo je da dolazim i čekao da postaiem meta. Kada sam se zaustavio, počeo je da se pita šta nije u redu, da nije pogrešioMožda nije naviknut na šumu i misli da je to šušćane izazvala životinja.

Ali nije smeo da reskira. Moraće da otkrije šta je U pitanju.
Ili možda sam ja taj koji greši. Možda sam ja taj KOJI je zastrašio vevericu.
Odmahnuo je glavom. He, veverica! Jurila pošto me je spazila. Nešto drugo
je uticalo da sledi.

Znoj je klizio lored njegovih očiju. Gde?

Parče zelenila polako se pomerilo sa njegove lev strane.

Njegov je ranac stajao uspravno pored njega. Sol ga je gurnuo ulevo da mu
odvuče pažnju, da izgleda kao da je

oi koji poleže po zemlji. U isto vreme, on je plegao udesno sakrivši se iza
grma, nišaneći u parče zelenila.

Čovek koji je bio kamufliran uperio je pušku tamo gde je pao ranac.

Pucajući, Sol je čuo tri tiha odjeka iz svog prmgušivača i njegovi su meci
pogodili čoveka u lice i u grlo.

Ali, on nije bio DOVOLJNO brz. Čovek je, baš pre nego što he ce poviti,
pritisnuo okidač i opalio, ne mogavši da krikne jer mu je krv liptala iz grla.
Prasak puške odjeknuo je šumom, a metak je udario u njegov ranac.

Sol se nije mučio da uzme svoje stvari. Nije se zaustavljao da vidi da li je
čovek mrtav. Nije imao vremena. Požurio je rubom korita probijajući se
kroz šiblje, ne proveravajući da vidi da li se neko drugi nalazi ispred njega.
Nije bilo važno. Pucanj he ih sve upozoriti. Oni će se vratiti, zureći u šumu,
nišnivši svojim oružjem. Kada ne budu mogli da uspostave kontakt sa
svojim partnerom preko vokitokija ...

Znaće da sam ovde, Zvaće pomoć i... Sada ili nikad. Gralje mu je greblo
lice. Naleteo je i posrnuo o pan,. Ali nastavio je da juri, izletevši iz šume,
naglo izbivši na put. Zidjebiovisrk. Na njemu je bila žica.

Cpaite. He prekidajući tempo, skrenuo je prema kapiji. Konačno, ona je bar
bila niža.

HVI °ŠTO e PUČ"ULO na asfaltu iza njega, pucanje je odjek0 ° sa stRmine.
Trčao je u cikcak, dok je drugi metak ss ve°ČI° odetona ispred nega. Stigao
je do zida, počeo da Tpef .Žica MU Je kidala odeću, ubadala ce y njegove
šake. šakuI JS Metak log°dio žicu do koje je upravo podigao °braz Zat?esao
JU Je ona se odbila i udarila ga je u lice. S1"igaoU JS prooden" počeo je da
krvari. I dalje se penjući

JS do vrha, povio se i skočio. "pivši kolena kada je pogodio zemlju,
zakotrljao se.

Ali nešto raje zaustavilo.

Čizme i farmerke. Jedan ljutiti muškarac uperio je magnum u njegove grudi.
Drugi čovek je stajao sa njegove strane, noseći na sebi smeđu kariranu
košulju, držeći u ruci uperenu pušku prema brdima.

Odjednom, pucnjava je prestala. Naravno. Uspeo je da stigne u odmaralište. Nisu se usuđivali da ga sada ubiju.

Bolje je za tebe da imaš prokleta dobar razlog ... Sol je ispustio Mauzer, podižući ruke uvis. Ovo je moje jedino oružje. Pretražite me. Neće mi sada biti potrebno. što si došao ovamo?

Najbolji. Krv je curila sa njegovih dlanova koji su bili podignuti uvis, ali on se gotovo zasmejao. Abelar.

Bilo je to sve što je morao da kaže da bi ovde dobio azil.

Naterali su ga da se vrati do zaklona od drveća i zaista su ga pre7ražili, potpuno, terajući ga da se skine.

Mošniie su mu se žacnule. Rekao sam vam da je Mauzer sve što imam. Proverili su ljevov u odeću.

Kakav je to paket koji je vezan iznutra za tvojU košulju? i ne sačekavši odgovor, jedan je stražar razbio pečat, otvorio plastiku, namrštio se. Papiri. Bacio je vrećicu na gomilu Solove odeće. Oblači se.

Ko je pucao u tebe? rekao je drugi stražar.

Ja sam mislio da su to bili stražari.

Ma nemoj. Mi ne pucamo u posetioce. Mi štitimo

Ali ja još nisam bio posetilac. Možda je neko oD vaših ljudi pomislio da ja mislim da izvršim napad.

Aha. Jedan čovek. Napad. Zbilja si vickast. Ko je to bio?

Ja ne bih ni došao ovamo da me svi na svetu vole.

Motori su zagrmeli, približavajući se.

Otkrićemo mi.

Kroz drveće odjednom su se pojavila dva kamioneta, skrećući oko krivine na stazi. Kočnice su škripale, kamioneti kao da su se klizali. Pre nego što su se zaustavili, ljudi su već poiskakali sa strane, obučeni su u odeću koju su imali stražari, mrgodnih četvrtastih lica, hladnih očiju. Nski od njih imali su puške, drugi revolvere, saramena im je visio vokitoki.

Pucnjevi su došli odande. Prvi je stražar pokazao prema strminis desne strane i levo, preko puta.

LJudi su jurili napred dok je drugi stražar otvarao kapiju.

Pet minuta su ispred vas rekao je prvi stražar.

Putsvi su blokirani. Čovek sa kosom nalik na četku pojurio je a vokitoki mu je udarao o bok.

Druga dvojica sa nervoziim ali ćutljivim dobermanima projurili su pored.

Jedan je čovek preko puta rekao je Sol. Na oko pedesetak metara kroz šumu.

Do sada je već sto puta otišao krupni je čovek Raspalio.

Sumnjam. Mrtavje.

"fenuli su se dok su trčali i žmirnuli prema njemu. a Dvaesstak sekundi, već su nestali. cv TPaap y lovačkoj košulji je zaključao kapiju. Drugi ledali u so la. Ti da dođeš sa nama.

Oji je pokazao prema žici. Ko he da pazi na radnu? l,e Zači u kamkonetima su izašli, izvukavši pišto

Mfe

Dobro rekao je Sol i to je zaista i mislio. AKO obezbedsie odmarališta jeste zaista bilo prvorazredno onda stražari koji su ga našli moraju da budu njegova pratnja. Znali su malo o nemu. Čak i tako, bilo je više nego što su znali drugi.

Povsli su ga niz stazu. Očekivao je džip ili drugi kamionet. Umesto toga, spazio je Pontijak sa jakom vučom i ogromnim točkovima, u stanju da se probija kroz šumu i da se izvuče iz blata.

Klimnuo je u znak odobravanja, ulazeći pozadi. Jaka talna rešetka delila raje od predneg dela. Vozač je povukao polugu blizu rezervne gume, zaključavajući Solova vrata. Dok su se kola probijala između drveća, drugi ga je stražar posmatrao kroz rešetku, a puškU mu je stajala uspravno na sedištu. i sam želeo koncentracioni logor...

Dbićeš svoju dozvolu. Prvo moraš da se dokažeš.

Čime? Krvnim testom?

k bismo te pustili tako da se šetaš kao turista, šta misliš koliko bi bio siguran? Opusti se. Kada budeš registrovan, čak ću te častiti i pićem.

Jesi lto rekao častiš ? Zar piće nije besplatno?

Ovo nie vašar, znaš.

SigurnO! nije niraj, takođe.

Drugar, to je ono u čemu grešiš.

Pontijak se žurio niz stazu. Sol se držao rukama čvrsto za sedište, bacajući pogled napolje, videći metaLne kutije kako su bile zakačene za drveće. TV kamere?

I detektoravuka.

Tišina rekao je vozač svome partneru. Hoćeš li možda da ga vodiš u jebenu turističku turu?

Drugi je stražar stisnuo oči, namrgodivši se ka SOLu.

Izbili su iz šum.

Videvši imanje, shvatio je. Staza se pružala unedogled. C leve strane onoga što je sada bilo popločani put igrači golfa izbegavali su peščane zamke, idući prema ribnjaku. C desne strane, gosti su se šetali duž bele kamene staze blizu cvetnih vrtova, klupa, fontana.

Seoski klub. Park.

Put je vodio rope prema zgradi, a vrhovi koji su se izdizali na brdima iznad, podsećali su ga opet na Jelouston. Helikopter je uzleteo.

Ali, on nije smeo da sebi dopusti da mu misli odlutaju. Koncentrišući se na utočište, on je sebe pripremio

Šta? Nije znao.

Pontijak se zaustavio ispred zgrade. Otključavajući Solovavrata, vozač je izašao, a onda drugi stražar, paSol.

Stali su pored njega sa jedne i sa druge strane, penjući se betonskim stepenicama na trem koji se širio celom dužinom zgrade. Bio je napravljen od kedrovine koja je slatko mirisala, ali je bila solidna što je mogao osetiti ispod spojnih čizama. Duž jedne strane, video je krajičkom oka ivicu teniskog igrališta, čuo je udarce lopte. Jedan igrač kojeg nije video smeja se trijumfalno. Sumrak se približavao, i uskoro će svi morati da učute, mislio je.

Onda je primetio lukove svetlosti koji su obrublivali dvorište.

Gde su stražari? Proučavao je vrtlara na iotornoj kosilici, čoveka u belom mantilu kako trči sa peškiriMa ka teniskom igralištu, majstora za popravke kako začepkuje ivicu prozora gitom. Ali, svi.sulzgledali malje zainteresovani za ono što su radili nego što je bio

Dobro, dakle.

Stražari su ga povelili preko velikih duplih vrata.

rad a dUvana i pult sa časopisima c leve strane,

ba sa sportskim predmetima sa desne. Prošao je pored

radnje sa odećom, sa lločama, pored apoteke, stižući do recepcije, ogromne i vmsokih zidova, sa svećnjacima koji su obasjavali tvrdi pod od drveta. Pult sa poštom i sa ključevima u pregradcima na zidu iza pulta podsećali su ga ia hotel.

Službenik je govorisJ brzo iza pulta. On vas čeka. Odmah uđite unutra.

Pokazno je brzo rukom prema vratima na kojima je pisalo " Privatno"

Stražari su obrnuli Sola ćrema vratima i namestili se tako da je on išao napred kroz vrata, zatim dole niz uski hodnik, druga vrata, ova nisuimalaškakvu oznaku. Pre nego što je stražar u lovačkoj košulji imao šalsu da pokuca, vrata su se automatski otvorila. Sol je pogledao iza sebe,

video kameru interne televizije kojase zaklonjena, nalazila iznad prvih vrata kroz koja su prošli.

Slegnuvši ramenima, ušao je unutra. Kancelarija je bila velika, veća nego što je pretpostavljao, bogato dekorisana, moderno, u koži, hromu i staklu. Zid koji se nalazio preko puta njega bio je u prozoru od poda do tavanije sa pogledom na bazen ljudi su se u nemu kupali i pili kafu. Ali direktno ispred Srta, iza mekog tepiha, za stolom je sedeo muškarac, šarajući nešto na stranici gusto iskucanog komada hartije.

Uđi rekao je muškarac, suviše zauzet pisanjem dabi ga pogledao.

Sol je zakoračio. Stražari su krenuli za njim.

He. Čovek je podigao pogled. Neka pride samo on. VI međutim, ipak čekajte ispred vrata Možda ćete mi biti potrebni.

Krenuli su nazad, zatvarajući vrata.

Sol ga je posmatrao. Čovek je imao nešto više od četrdeset godina, lice mu je bilo okruglo i nekako teško kosa pomodno ošišana tako da je prekrivala vrhove njegovih ušiju. Imao je krupne grudi koje su, kada je o nocratio jednako ispupčene kao i njegov stomak. Imao je šveš blejzer i marinske pantalone, oboje od poliestera. Kada je obišao sto, Sol je primetio njegov digitalni sat sa mnogo dugmića. Ali ako je čovek i delovao kao dobar trgovac ili kao reklamer u trgovinskoj Komori, njegove su oči bile hitre i oštre.

Na stranu iterobo oblačenje, Sol je pomislio. Nije trgovac. Direktor za rekreaciju. Tako napadan neće izgledati opasno za svoje goste.

Nismo očekivali dolazak. Čovekov je osmeh nestao kada je spazio krv na svome dlanu posle rukovanja sa Solom.

Imao sam malih teškoća ... Sol je slegnuo ramenima da uđem ovamo.

Ali, niko nije rekao da si ranen. Šefov glas je odavao napetost. I tvoj obraz. Pozvaću doktora da te pregleda. Veruj mi da mi je žao. To nije trebalo da se dogodi.

To nije tvoja grška.

Ali ja sam odgovoran za ono što se desi ovde. Zar ne shvataš? Ja sam odgovoran za tebe. Sedi i opusti se. Da li bi hteo da popiješ nešto?

Ništa alkoholpo.

A malo Perijea? Soljeklimnuoglavom.

4ovsk je izgledao oduševljen, kao da je njegova jedina lja ila Da sduži. Otvorio je orman za knjige, zatim p " Ta malog Frižidera, okrenuvši zatvarač na flaši, ic g " I čašU ledom i oida je napunivši do vrha. Pružio

ći, Sol nije shvatio koliko je žedan bio. Je izgledao zadovoljan. Trljajući ruke, ceo je za sto. Hoćeš da nešto jedeš? Nisamsadagladan. JUći ob G°D udeš hteo. Naslonio se u stolici, češkasam da si ti došao težim putem.

Počeo je, Sol je pomislio. Još je klizavo ali već je ispitivanje. Volim šume. Očigledno ih još neko voli. Bilo je pucnjave.

Lovci.

Da. Ali, šta su lovili.

Sol je slsgnuo ramenima, kao mališan koji je uhvaćen u laži.

Zašto su te lovili?

Radije ne bih rekao. ,

Zato što misliš da te HIE bismo prihvatili? To nije istina. Bez obzira šta si uradio, mi smo obavezni da te zaštitimo. 7

A ako se pročuje, moždgneću biti dobrodošao ovamo.

Misliš među drugiJtostima? Sol je klimiuo glavs

Prihvatam to šro ti kažeš. Ali, ja sam ti poput sveštenika. Ja niada ne ponavljam što sam čuo.

A šta akoffeKO prisluškuje?

ie nema toga. Sol js samo gledao.

Priznajem da postoje komunikacije među kancelarijama, interne. Za slučaj da sam ja u nevolji. Stavio je rukU u fioku i okrenuo prekidač. Isključeno je.

Možda sam pogrešio. Sol je ustao iz stolice. Čovek se nagnuo napred. He. Nisam hteo da te priti

skam. Sve što sam želeo bilo je da ti pomognem.

Sol je razumeo. Ako je neko odbijao zaštitu u odmaralištu direktor bigmorao da objasni svojim pretpostavLe" nima zbog čega odmaralište nije prihvatilo gosta.

Ceo je natrag i završio Perije.

Znaš, postoji protokol koji valja poštovati je čovek.

Prirodno.

Zaboravio sam da se predstavim. Ja sam Don.

Takođe si dobar, mislio je Sol. Sada se pretpostavlja da je red na mene. Sol. Jesi li rekao stražarima lozinku?

Prirodno. Kojaje?

Abelar.

He zaboravi, čak i najobičniji gangster može da dođe do te lozinke. Loziika se nije promenila od 1938. Informacije kruže. Shvataš da je jedino operativcimadozvoljeio da se ovde zaštite.

Ja nikako drugačije do te lozinke ne bih mogao da dođem. Sol je stavio ruku ispod košulje i izvadio plastičnu kesicu koja nije propuštala vodu. Vadeći neke dokumente, pružio je Donu svoj pasoš. Moje legalno ime. Pretpostavljam da ćeš proveriti.

Naravno. Don je otvorio pasoš, namrštivši se. A tvoj nadimak? Romul.

Don je c treskom sklopio pasoš. Šta do one stvari ti misliš da si ...?

Sol je pucnuo jezikom. Konačno si ono što jesi. Pre nekoliko minuta, pitao sam se da možda ne nameravaš da mi prodaš osiguranje.

To je tačno ono što tebi treba. Misliš da možeš da izmisliš trik da bi upao ovamo i ...

Trik? Hej, neko je pucao na mene.

Plaćena pomoć.

vao M0 Ja sam gotovo poginuo. Misliš da bih verokao Č31 i ekspertu da puca iz daljine u mene a da to izgleda 3 JJ pucao iz blizine? Da bi bilo ubedljivo? Pogledaj J tvoje ljude napolju koliko je blizu bio mi

met

ci" K K°JI Je prošišao. Ja sam se kvalifikovao za ovde. Ja

Mdaol°zinkU.Jaželimazil. Zašto?

Ti stalio... zato što je predsednik izdao poternicu za mnom. Posao Paradigma, Ja sam ubio njegovog bliskog rriateljja.

Don je zadržao dah i odmahivao je glavom. Tvoj otac?

Šta sa njim?

Ili tvoj poočim ili kako god hoćeš da ga zoveš. Iret!tostavljam da ne znaš da je on ovde.

Kakve to veze ima? Ako je moj otac ovde...

On mi je rekao da ti hoćeš da ga ubiješ!

Onda, ma ko da je on, on nije moj otac. Da ga ubijem? Bolesno. Gde je taj čovek? Ja želim da...

Don je tresnuo šakom o sto. To je sranje!

Vrata su se sa treskom otvorila. Stražari su ušli.

Napolje odapde! Don je rekao.

Ali, mislili smo da je ...

Zatvorite ta prokleta vrata! Uradili su to.

Sumrak je postajao sve gušći napolju. Spetlosni lukovi iznenada su bljesnuli, šaljući odsjaj u bazen.

Don je stegnuo rukama sto. Nemoj da me začkavaš. Rekao mi je dovoljno da bi me ubedio da ti želiš da ga ubiješ.

Nije u tome stvar. Negou čemuje?

U poternici za mnom. Ona je legitimna. Ako odem odavde, ja sam mrtav. Zamisli kako će se to odraziti na tvOJU reputaciju. Jedini šef odmarališta koji je odbio Da zaštiti dokazanog kandidata, Ispitivanje i tvoja likvidacija bi me zabavljali. Osim, što ću i ja biti mrtav.

Zaboravio si.

Šta?

Nisi još prošao kviz. Ovo mesto košta.

Mislio sam na to.

Jesi li? Ovo je privatni klub.

Koji je početni ulog?

Zamisli. Dve stotine hiljada.

Preterano.

Naša je klijentela ekskluzivna. Oni plaćaju da bi bili po strani od rulje. I ja više volim tako. I ja imam standarde. Ponovo pogledavši u svoj paket, Sol je izvukao tri papira, pružajući ih preko stola.

Šta...?

Sertifikati za zlato. Zapravo, ima i više od dve stotine hiljada. Prirodno, daćeš mi kredit.

Kako si, do đavola...?

Na isti način kao što su i drugi. Solu nije bilo potrebno da objašnjava.

Ubiranjem. CIA je imala neograničene fondove. Iz razloga sigurnosti, nisu držani nikakvi dosijeji. Bila je uobičajena praksa da izvršilac posla sakrije deset proCenata od cene jedne operacije kao nepoznatu taksu, bonus za depozit na švajcarskim računima, najbolju polisu osigUran,a. Ako bi bile napravljene greške ili bi politika postala suviše riskantna, izvršilac posla je koristio Taj račun za svoju zaštitu. "Ako mu je život bio ugrožen, Ulazio je u odmaralište.

Sol je saznao za ovaj trik od Eliota, čuvajući deo bucea svake svoje misije. Ponovo. koristio je taktike svogaoca p

Kopile. Tu ima i više. To je samo početna taksa. Ove radne pored kojih si prošao. Teniska igrališta. Bazen za hupanje. Igralište za golf.

Nikada to nisam probao.

Filmovi. Moraš da jedeš. Ili brzu piletinu i hamURgere, ili fina jela. Sve to košta. Voliš televiziju?

mamo satelitske programe. Borba sa bikovima. Što god god™111"Možeš Da gledaš. Nije besplatno. Mi nudimo što

ti srČe zaželi od knjiga do ploča i seksa. Ako to ne bismo imali, mi ga poručujemo. Raj. Ali, prijatelju, to zbilja košta. I ako ne možeš da platiš po našem, to je jedipi razlog zbog kojeg izbacujemo naglavačke.

Zvuči kao da sam primoran da kupim akcije.

Prilično zajebano...

Sol je izvadio ponovo još dva dodatna papira. Evo ovde je pedeset hiljada. Čak i hamburger ne može biti tako skup. Priča se kako od toga mogu da živim šest meseci i čak i da odem da pogledam filmove.

Don se tresao. Ti ...

Smiri se. Pomiri se sa tim. Ja imam sve uslove da ostanem.

Don je ključao od besa. Samo napravi jedan pogrešni korak.

Znam. Mrtav sam. Samo to reci mome ocu. Isto treba da se odnosi i na njega.

Onda, dakle, ti priznaješ...?

He znam na šta misliš. Ali ja očekujem istu zaštitu koju dobija i moj otac. Sranje.

Sol je slegnuo ramenima. To je tvoj problem. Žao mi je.

Bićeš držan na oku.

Raj. Nadam se da su ti hamburgeri vredni četvrt miliona dolara. Ustajući, prošao je kroz vrata. I sada, kada nešto razmišljam...

Šta je sad?

Ja sam Jevrejin. Možda ću ponovo pristupiti religiji. Nadam se da su ti hamburgeri sa košerom.

Prolazeći pored stražara, čuo je Dona kako ih besN" loziva iz kancelarije. Nacerio se ali tek kada su nestali.

Oči su mu bile poluzatvorene. Izlazeći ih hodnika, približio se pultu. Ja se prijavljujem. Glas mu je puknuo od emocija.

Ispunio je pristupni formular. Dva stražara su se vratila i stajala su u ćošku, posmatrajući. Gosti u teniskim odelima prolazili su pored, bacajući pogled prema nemu. Drugi, u večernjim odelima izlazili su iz restorana koji se nalazio preko puta recepcije, mrštivši se dok su ga gledali preko ramena i dok su se pelfazglancanim stepenicama.

Sol je zamišljao šta su mislili. Odakle je on? NJegova krvava iscepana odeća odudarala je od njihove garderobe. Prijatelji, rulja je ovde.

Video je nekoliko žena viši ešalon u profesiji tradicionalno je formiran kao jedan aristokratski muški klub, mreža starih momaka. Mnogi su zaista izgledali dovoljno stari za penziju. Neke je prepoznao: šef američke sekcije koji je bio stacioniran u Iranu kada je Šah zbačen sa prestola; Sovjet koji je

navukao na sebe reževljevu nemilost tako što je potcenio gerilski otpor tokom invazije na Avganistan; šef argentinske vojne obaveštajne službe koga su okrivili za gubitak rata na Foklandima.

Jedna mu je šema upala u oči, Osim malo izuzetaka, i Jedan član iste službe nije bio povezan međusobno.

. UŽbenik je izgledao iznenađeno što se on prijav UJe. Izvoli tvoj ključ.

Zvučao je zbunjeno. Pronaći ćeš

sak usluga na stolu pored svog kreveta. Bo Inica je do le

Sam ću da izlečim posekotinu.

str TIša° je do radnje sa odelom i do apoteke. Dva NIce ara visila su mu na leđima, Dok se peo gore, uz stepeUŠu" °Ni SU išli za njim. Stigli su do hodnika koji je bio cnpaTvaH Čeajući nalolju ispred njegove sobe na trećem Zaključao je vrata, impresioniran. Kljentela odmarališta dobijala je zaštitu koju je plaćala. NJegov je stan bio podjednako impresivan, duplo veći nego obična soba, sa policom za knjige koja je razdvajala odeljenje za spavalje od dnevne sobe. Pronašao je magnetofon i stereo, veliki televizor, lični kompjuter, i telefon koji je omogućavao, pisalo je u uputstvima, vezu sa informativnom službom koja se zvala Izvor. Sve, od NJujork Tajmsa do Dou DŽonsa, moglo je biti istoga časa na kompjuterskom ekranu. Sol je pretpostavljao da je vrhunac bio novine sa Vol Strita. Cene su nema sumnje primoravale mnogo klijenata da preispituje svoja primanja, često. Ako bi im računici stigli a oni nemali da plate...

Nameštaj je bio luksuzan toliko da je zasenjivao svačiji ukus. U ogromnom kupatilu naišao je na televizor, na bazen za masažu, na telefon, i na lampu za sunčanje, uz dodatak posebnoj kadi i tušu. Sve je tu bilo što bi begunac poželeo.

Osim jedne stvari. Slobode.

Skinuo se i omekšao svoje posekotine u bazenu za masažu, osećajući kako voda olabavljuje njegove mišiće. SeN zualna, masaža ga je podsetila na Eriku, čineći ga join odlučnijim da preživi. Nije smeo da dozvoli da mu misli odlutaju. Kris. Morao je da se koncentriše na svoju mislju. Morao je da osveti smrt svoga brata. Bliot. Uprkos moćnom toku vode koji je masirao, legovo je uživanje potpuno prestalo. Ključajući od besa u sebi, ustao je iz bazena NJegove su rane zarastale tako da se nije plašio teta nusa. Pa ipak, rane od bodljikave žice zahtevale su dezinfekciju Oksižen koji je kupio u apoteci pročistiće i Vezujući zavojem najgore od njih, obukao je novi donji veLJ

pantalone i majicu sa rol kragom. Njihova skupoća ga je ogorčila.

Ugasivši svetlost, otvorio je zavese i zurio dole teniskim igralištima. Iako pod jarkom svetlošću,

su prazna, Usamljeni džoger trčao je oko njih. Sol je bacio pogled prema mraku koji je skrivao planine.

Raj. Reč mu se stalno vraćala.

Uspeo je.

Dolazak ovamo, ipak, nije glavni cilj. Eliot jeste, i uprkos njegovom kavaljerskom aktu prema Donu, Sol je znao daje postigao malo.

Dakle, unutra si. Pa šta? Don se nije šalio. Ovi stražari napolju će te držati na oku. Jesi li zamišljao da je sve što treba da uradiš to da jednostavno provališ u sobu starca i da ga ubiješ? Pravila su takva da bi te oni ubili pre nego što bi uopšte stigao tako daleko. Čak i da uspeš, nikada nećeš uspeti da odavde izađeš živ.

To nije dovoljno dobro, mislio je. Moram da ubijem kolile i da živim.

On je šta? Uspaničen, Eliot je sedeo ukočeno u krevetu. Ti mi govoriš da je on ovde? On je zapravo u zgradi?

Više od toga. On je tražio azil rekao je Kastor. Prijavio se i otišao u svoju sobu.

Tražio je...? Eliot je tregtiao, zapanjen. To je nemoguće. Direktor zna da sam ja ovde došao zbog Sola. Trebalo je da ga

Ijezbog čega je za ime Božje dopustio da Srl uđe unutra?

Zato što je za nim raspisana poternica. Šta?

Predsednik ga goni. Menadžer ne može takođe da odbije pRimi jednog operativca koji je u opasnosti.

San, °e PUŠIO NiJe ilo zamišljeno da bude ovako.

Ka PeRIsti koji su bili napolju trebalo je da ubiju Sola, D°e D° doline Ak0 6i ih Sol izbegavao pravila šta SU trebala da stupe na snagu. Svako ko preti °Dmaralištatrebada bude smaknut. To je bio zakon.

He bih izabrao ovo mesto da sam mislio da će on ući unutra.

Ironija ga je zbunjivala. Posao Paradigma, kojim je krenulo sve, rezultirao je tako što je on ovde zatražio zaštitu. Sol, razlog zbog kojeg je on tražio zaštitu, iskoristio je posledicu tog posla da primora direktora da i njega takođe pusti unutra.

Računao sam na to da ugovor bude ftoje oružje. Nisam nikada sanjao da će se ono iskoristiti protiv mene.

Poluks je napolju u hodniku Kastor je kazao. On gleda na vrata,

Ali Sol neće biti tako upadljiv. On će napasti na način koji ne očekujemo.

Ssm ako mu nikada ne bude pružena šansa.

Nisam siguran da...

Ako ga prvo ja ubijem rekao je Kastor.

I time sebi potpišeš smrtnu dresudu tako što si prskršio pravilo?

Imam već pripremljeno bekstvo.

Oii će te loviti zauvek. Šta bi to rešilo? Oni znaju da si ti moj pratilac. Oni će pretpostaviti da sam ti ja naredio da ga ubiješ. Na mene će pasti krivica. I ja ću biti takođe ubijen.

Pa onda šta da radimo?

Eliot je odmahnuo glavom, zabrinut. Problem je izgDvdao nerešiv: Pod ovim okolnostima i imajući u viDU pravila, nijedna strana nije mogla da napadne, pa ipak obe strane su morale da se brane. U jednom trenutku, iako to nije želeo, divio se Solu zato što je bio mudriji nego iUT° je očekivao. Ovde su se nalazili kao jednaki, uhvaćenI U pat poziciji, a napetost je rasla. Ko će da dela prvi? Ko će da napravi prvu grešku?

Uprkos svome strahu, Eliot je sam sebe iznenadio. BI je fasciniran.

Radimo? Pa ništa, naravno.

Kastor se namrštio.

. pustićemo da sistem radi umesto nas.

don je zakucao dva puta, a onda ponovo dva puta. Stražar koji ra je prethodno proverio kroz okce na vratima, otvorio je vrata. Don je pogledao u jednu a onda u drugu . stranu hodnika bio je prazan kao i kada je dolazio, dakle, nije primećen a onda ušao u punu sobu. Ispred nega stajala su dvastražara, tri bolničarke, doktor, i služavka. Gledao je u njih, žmirkajući, ne videvši razlog svog dolaska,

U kupatilu rekao je stražar na vratima.

Klimnuvši hladno, Don se suzdržao da zaječi, nimalo profesionalno, razmišljajući u sebi, Isuse, još jedno puštanje krvi.

Ali, telo nije bilo u kadi. Umesto toga, ležalo je na tirkiznim pločicama, lica okrenutog nagore, groteskno, U pidžami, bade mantilu, i jednog i drugog otvorenog. Sa Jedne koge spala mu je papuča.

Hpala Bogu da sam pogrešio, mislio je Don. Nema krvi.

Vrh lobanje bio je okrenut u njegovom pravcu i lice je

D°n video naopako pa ga nije prepoznao sve dok nije zako

raćio u kupatilo i okrenuo se. Čak i tako, znao je prema

ROJU sobe, proverene sa dokumenata, koji se gost nalazio u

Op°J sobi.

aiin Obaveštajni oficir zadužen za obezPredsednika Sadata onoga dana kada je predsednik

guć LI LICe e ilo D°.te meRe izobličeno da, bez moni je r^oTM k^oJu Je imao Da sazna ko bi trebalo da to bude, Don TPR Io °iguran kako bi mogao da identifikuje čoveka u

"Utkukadagajevideo. Mad razi su bili iskrivljeni u užasnu grimasu. Koža, amnog tena, bila je takođe plava. egova boja kazao je Don doktoru. Cijanid?

Nagnut i bled, doktor je slegnuo ramenima. Izgled4 Zaustavljada ćelije primaju kiseonik. To bi se mogloreći prema koži koja je plave boje. Teško da mogu da znam zasigurno sve dok autopsija ne bude obavljena.

Don se namrštio nezadovoljno. Ali, bol na njegovom licu? Zar od cijanida ono ne treba da bude ...?

Mirno?

Aha. Don je zvučao zbunjeno. Kao da spava.

Možda je imao neku noćnu moru, shražar je rekao stojeći u vratima, Don se okrenuo, skoro ljut, nesiguran da li se stražar izmotava. Ali stražar je očigledno iskreno bio fasciniran efektima koje je izazvao otrov.

Zapravo rekao je doktor njemu je bilo zlo. Uspeo je da stigne do šolje, povratio je, i onda je pao na lice. Mi smo ga okrenuli. Mrtav je već nekoliko sati. Pritisak obraza o pod objašnjava način na koji je on iskrivljen. Možda je otrov bio podjednako smrtonosan koliko i udarac glavom. Ili se možda zadavio dok je povraćao. Bilo šta da je u pitanju, imaš pravo u jednom smrt nije bila mirna.

Pre više sati?

Manje više. Mi smo se držali pravila i pokušali smo da ga oživimo.

Adrenalin. Elektrošokovi u srneMožeš da vidiš otiske koje su ostavili jastučići na njegovom stomaku.

Jesi li ispumpao stomak?

I to smo uradili ali nije bilo svrhe. Doktor Je pokazao rukama prema ljudima koji su se nalazili u DNeV" noj sobi. Imaćeš puno svedoka za isptiivanje. JediNa stvar koja je za diskusiju je ta zašto ga nisam sneo dole U kliniku. Moj profesionalni odgovor je da je on do te me zagazio da nisam smeo da gubim vreme pomerajući gaizvan zvanične istrage, ti znaš da nismo mogli i spustimo dole i da sve ostane tajna. Poznato ti je ga

efekat imaju te stvari na druge goste. Veruj mi, ne bi ni imalosvrhe.Biojemrtav.

Ko ra je pronašao?

Ja sam. Sobarica je bila vitka, privlačna, imala je na sebi uniformu sa keceljicom.

Don je pogledao na svoj sat. U jedanaest noću? Otkada se sobe čiste...?

Nismo imali dogovor, ako je to ono što mislite.

He bi ii bilo važno. Nema pravila koje to zabranjuje. Ali, pitaće oni koji vode istragu.

Nervozno, pokušala je da sredi misli. Poslednjih nekoliko dana on je izgledao depresivan. He znam nešto u vszi sa pismom od njegove žene. Namrštila se. Jutros mu je na vratima stajao znak "He uznemiravaj". Želi da spava duže, pomislila sam, i onda sam se vratila za ručak, ali znak je i dalje tu stajao. Onda sam se zaradila, i zaboravila na nega sve do sada. Po navici, odlučila sam da proverim ponovo njegova vrata, i kada sam i dalje videla taj znak, zabrinula sam se. Više puta sam kucala. Odgovora NIJS bilo. I onda sam ušla sama, uz pomoć rezervnog ključa,

Našla nega i pozvala obezbeđenje.

Klimnulajeglavom.

Mogla si da zoveš obezbeđenje pre nego što si ušla

NJega bih dovela u neugodnu situaciju, da sam slučajno p°grešila.

ins JS razmišljao o tome. Dobro si to uradila. Reci Nik ekt°Rima tačno ovo što si meni kazala. Nećeš imati tačVIH nepRilika. Pogledao je u druge.

Svaku slabu

moRam° Da uklonimo?

vi su ćutali. Našao oeDU Onda Čekajte. Postoji još jedna stvar. Gde je

SU lu ad °R "e.zvUčao očajnički. Gde ga nađu svi oni? Svi ODajuće

apoteke. Da ne govorimo o lekovima koji

ma ih mi opskrbljujemo. Najveći deo lekova oni donose sobom. Znaju

hiljade načina da sebe ubiju. Ako ne iskoriste jedan, tu je drugi način.

Jesi li fotografisao?

Iz svakog ugla.

Majstor. Don je odmahivao glavom. Sjajan posao, a?

Ima jedanaest meseci kako sam došao ovamo. Hvala Gory, moje je vreme isteklo.

Blago tebi. Don se ugrizao za usne. Sačekajte do ponoći da biste ga

pomerili. Hodnici su obično mirni. Vas dvojica obratio se stražarima.

Dobro proverite da li je lift prazan pre... Pogledao je telo. Znate već kako

se to radi. Ja ću da dogovorim i rukovodim sam. Budući da ćete raditi do

kasno, nije potrebno da se sutra javite na posao pre podneva. Ali tada hoću

od obojice pismene izjave. I još iznenada je osetio potrebu da izađe iz

kupatila za ovu vrstu posla dobićete bonus, kako smo se već dogovorili.

Iskoristite uobičajeno objašnjenje. Iznenada se odlučio da napusti odmaralište. Niko ne zna kuda je otišao. Govoreći brzo, prošao je pored doktora. Hoću Da se noćas obavi autopsija.

Za testove je potrebno duže vreme.

Do podneva sutra. Islednici će uskoro doći ovamo. Moramo da dokažemo da pravilo ugovora nije prekršenoMoramo da budemo sigurni da je reč o samoubistvu.

U svojoj kancelariji, Don se naslonio o vrata. NJegov" čelo bilo je prekriveno znojem. Uspeo je sve vreme dovDe Nž ostane pod kontrolom. Čak je bio u stanju i da izDR razgovor sa više gostiju u holu recepcije, ponašajuć1 s uverljivo, kao da je sve u redu. Sada, konačno je bio sa. njegovi su nervi potpuno kolaborirali.

Silao je dva prsta burbona, ispijajući ih u jednom gutljaju. Navlaživši peškir u lavabou svoga bara, pritisnuo ga je hladnog o svoje lice. ,

Jedalaest meseci? Da li je to rekao doktor? Samo još jedanmesec i čovek odlazi odavde. Don mu je zavideo. NJegov je ugovor počeo prs šest meseci. Još jedna polovina godine i ponekada se ditao da li će uspeti da izdrži.

Kada je prvi put dobio ovu dužnost, bio js oduševljen. Godinu dana u raju, njegova je jedina primedba bila što je želeo, sloboda uz njegovih sto hiljada dolara plate. Naravno, pretpostavljao je da ovde nema beneficija osim ako je posao baš pasji. Ali on je radio u obaveštajnoj službi dvadeset godina, organizujući neke od najvećih operacija. Sistem, to je bilo OJ io y čemu je on bio dobar. Dakle, odmaralište je komplikovano, fino. Zahteva delikatnost, HeMa problema. On je bio specijalista u javnom informisanju. Aliniko mu nijerekao za raspoloženje koje ovde vlada. Niko ga nije upozorio da će toliko biti smrti ovde.

Naravno da nije. Samo mali broj ljudi znao je šta se odista ovde dešava bivši upravnici i inspektori a nima js bilo zabranjeno da govore. Jer ako reč krene, ko će iti dovoljno lud da dođe ovde? Bez koncepta odmarališta, k i že leo da svoj život posveti profesiji? Svi konačno naprave greške. Svima je potreban raj. Aliovojebiopakao.

. NIJS io ratni operativac. On nikada nije pripagot TaJNOm ODeIjenju, tamnoj strani, vlažnoj posadi, kako ih zvali u slengu. On je bio vojni oficir, bela kragna, ŠT° e Ovde došao U životu je video ukupno tri T° °U ila gela JeDnog prijatelja i dva rođaka, "Rirodnom smrću, dok su ležali u mrtvačnici. Od ga podilazili žmarci. Ire Ali sada? Stresao se.

Trebalo je da nasluti. Odmaralište je bilo smišljeno za am biciozne ljude koji su bili gubitnici. Sve što jedna osoba poželi. Za cenu. Uz garantovanu

sigurnost. To je bilo obećanje. Četrdeset hektara. Ali bez garantovanja sreće. On koji je morao da ostane samo godinu dana, već je planirao put do prodavnice hamburgera gde je bio zastao na putu ovamo iz Vankuvera. Kasno noću, sanjao je o tome kako ide kroz gomilu ljudi. Četrdeset hektara. A ponekada mu se činilo da zna u prste svaki santimetar. Drugi oni koji su ovde bili godinama i morali da ostanu zauvek klaustrofobiju su osećali još više. Da bi kompenzirali, pronalazili su fobije. Droga, alkohol, seks. Obilni gurmanski obroci. Ali koliko si mnogo mogao da popiješ ili da tucaš ili da jedeš lre nego što postigneš zadovoljstvo? Četrdeset hektara, svakoga je sekunda postajalo sve manje. Svaki dan je bio kao dan koji je prošao. A kada si iskoristio sve mogućnosti, šta onda? Nije bio konteplativni tip. Pa ipak, primetio je da jedino gubitnici koji bi prezirali fizičko, ovde bi postajali zadovoljni. Proveravajući biblioteku, otkrio je šta je ono što od duhovnih oblasti najviše vole. Sveti Avgustin. Učenja Bude. Boetijus i točak sreće. Intripfalo ga je da li su pobednici u životu akcije postajali medidativni i kaluđeri.

A ostali, koji nisu mogli da se prilagode? Oni su sami sebe trovali, sekli vene ili sebi raznosili mozak. Možda su jedan drugome nudili predloge, jer u posledn vreme više je njih ostalo u sauni dok se ne bi onesvestili ili umrli od dehidracije, ili pili vino u svojim vrelin kadama dok im se pore na koži ne bi zatvorile i oni umrli od nedostatka kiseonika. Ali vrlo često, gubili bi svest, utapali se u vodi i davili.

Sol nije obraćao pažnju na svoje stražare kada je izašao iz svoje sobe. Bila su dvojica isti oni kada je sinoć kasno stigao. Ali, druga dvojica. Don se zaista nije šalio. Držacu te na oku. " Nema sumnje, druga dvojica će, posle ovih, preuzeti posao. Šihtu im dođe kao kazaljke na satu. Za dve stotine hiljada dolara, kupiš sebi đavolsku zaštitu.

Pračen, sišao je niz stepenice. Neće biti teško, pretpostavljao je, da sazna broj Eliotove sobe. Ali koja bi to bila svrha? Nije mogao da joj pride a da ne alarmira njegove stražare. Morao je da pokuša da ih se reši, ali to bi proizvelo još veću paniku. Osim toga, još nije bio rešio problem kako da odavde pobegne. Što je vnše o tome razmišljao to mu je više padalo na pamet pitanje da li je i [egrv cilj uopšte mogu ć. Da osveti svoga brata, morao je da ubije svoga oca pa ipak da bi ostao sam u životu nije mogao da ga ubije. Kontradikcija mu je prosto pritiskala mozak.

Način mora da postoji. Videvši da ne zna dovoljno, počeo je da lovi, da proučava odmaralište, lutajući kroz Recepcionu salu, njene prodavnice i restorane, kliniku, tim napolju, istražujući zone za vežbanje, vrtove, tlo.

nev" aŽarI °U .ostaJali blizu njega. Ali su gosti, osećajući
r LJU Ostajali po strani. NJihovi oprezni pogledi te
SU ga da se pita kako je njihovu nervozu mogao da
sk°risti kao svoju prednost.

Mopajf°RePH° e bazen i staze za g°lf. Eliotu je do sada Uradi° 2ITi Rečeno
da sam ovde, mislio je. I šta he on da je da " Logični izbor bio bi da ostane u
svojoj sobi znao MeđutiIKaDa Neću reskirati da odem tamo. Koliko će,
m, dugo moći da izdrži taj zatvor?

mesto Da Ja HCily R.30 OTI" II Odbiće da se zauvek skriva. pRimog, °n
ReagUJe na mene, on će nameravati da mene Radajareagujemnanjega,
Ali, kako?

Bilo šta da bude, treba da se uskoro desi. Kako he on morati konačno da se
pokaže, Sol se neće više mučiti i čekati. On he prihvatiti neizbežno i odmah
sada he prekinuti pat poziciju.

Ali gde? Stari je suviše slab da bi išao na kuglanje ili igrao tenis. Svejedno,
ipak mu je potrebna rekreacija. Šta bi on?

He može biti ništa drugo. Klimnuvši glavom sa zadovoljstvom, Sol je otišao
do staklenika pod kbnstrukcijom blizu staze za coging pozadi zgrade.

Uživao je zamišljajući načine ia koje to može iskoristiti.

Ali, kuda bi starac još otišao, pošto izgradnja staklsnika nije zavrčena?
Nisam z tao da voliš lecanje.

Začuvši glas iza sebe, Eliot se okrenuo od reke, široke i blage, što js išla
između obala nrepunih drveća i grmlja, Baš ia ovom mestu travnata kosina
vodila je dole ka uvalici, mirnoj i čistoj. Voda je mirisala slatkasto, ali tu i
tamo vetar bi doneo užegli miris vegetacije smrt i trulež.

Muškarac koji je stajao na vrhu obale bio je na takvoM mestu da mu je
sunpe stajalo iza leđa. Bljesak je zasenio Eliotove oči. Podigao je ruku da bi
ih zaštitio, klimajući glavom u znak prepoznavanja. He sećaž se naših
putovanja na pecanje? Volim to. Ali retko imam vremena da se tome
prepustim. Sada kada sam u lenziji, ipak ... Nasmeshio se, odmotao najlon, i
zakačio udicu za obalu.

Oh, sećam se tih pecaroških putovanja, u redu. Solov glas je bio promukao
od besa. Žile u grlu su mu se stegle, gušeci ga. Samo ti i ja. Krenuo je dole
niz obalu. " Kris. Besno gledajući Eliotov slamni šešir, crvenU
kariranu košulju, krute nove farmerke, i gumene čizme. Zarežao je. Nema
crnog odela i prsluka?

Za nenaite? Eliot se smejao. He nosim poslovnu odeću sve vreme.

Zaboravio si kako sam se oblačio kada smo ti, Kris i ja odlazili na ona
kampovanja.

Stalno se vraćamo na Krisa. Izvan sebe od besa, Sol je stegnuo svoje pesnice, zakoračivši bliže.

Naginjući se, Eliot ga je ignorisao, posežući rukom u kutiju koja je pripadala priboru za pecanje.

Sol je pokazao rukom kao da ima pištolj. Bolje da ne bude jebena bombona. Bojim se, nemam Bejbi Rut. Izvini. Iako bih želeo da mi je pala na pamet da uzmem bar jednu. U ime starih vremena. Samo msn,am mamac.

Pastrmka velika oko trideset santimetara iskočila je.

Hvatajući kukcasapovršine vode, ostavilaje zasobom krug koji se širio.

Vidi šta sam propustio. Ja koristim mamac kada ba da to bude muva.

Mamac. Solove nozdrve su se širile. Raspitivao sam se okolo. Ti imaš dva telohranitelja.

Pratioca. Tako je. Kastora i Poluksa.

Mekelroja i Konlina, misliš.

Vrlo dobro. Eliot je klimnuo glavom. Bio bih Rlzočaran da nisi uradio sćoj domaći zadatak.

Drugi siročići koje si takođe lagao. Besno, Sol je aČIo pogled oko sebe.

Pa, gde su oni do đavola?

da igraju tenis. Eliot je uzeo drugu udicu. " i"i ne idu svuda sa mnom.

To te čini nervoznim to što si ovde sam?

u odmaralištu? Zbog čega bi trebalo da se osećam erVoz"o?Jasamzaštićen. približio još više. Grešiš.

He. Ti grešiš. Eliot je besno odbacio udicu.. Tc si izgubljen. Priznaj. Ako me ovde ubiješ, i ti hem isto umreti. Posle svih ovih godina, ja znam kako ti raz. mišljaš. He bi bio zadovoljan dok to ne bi završio. D opet, ne možeš. Možda.

Tonijedovoljnodobro. Ti biželeo da budeš siguran. Eliotove su se grudi nadimale. Zbog toga sam ovde danas sam. Morao sam da se sakrijem u mojoj sobi, ali suviše sam star da bih traćio vreme. Ovo je mesto kakvo tako, mada ne najbolje. Mora da si osetio raspoloženje. Gosti su Beh mrtvi. Oni samo ne znaju dovoljno da bi već legli.

Ti si sam sebi načinio grob.

He ja. Eliot je podigao bradu, ponosno. Uskoro ću ponovo imati svoje ruže. Imam ovo. Pokazao je oštro prema udici. I, dakle, ovde sam, to je najbolja šansa koju imaš. Ubij me sada, i pobegni preko reke. Ko zna?

Možda ćeš ipak uspeti da pobegneš. Inače, ili sklopi mir sa

mnom ili, prokletstvo, ostavi me na miru.; Zurio je ureku, tutajući lljuvačku, dok su ga njegovi napadi očigledno iscrpli. Radije bih, ipak, da se složimo.

Neće to baš biti tako lako. Sol je osjetio nešto . gorko. Jednu stvar mi duguješ.

Koju?

Objašnjenje.

Zašto? Šta bi to promenilo? Ako znaš za Kastora i Poluksa, mora da si saznao za...

Bili ste petorica. Sol je govorio brzo, prosto plU" jućireći. Potomci začetnika Abelarove grupe. SvakiJ od vas imao siročad, sinove,"fanatično lojalne. Kao KrIs i ja. Koristili ste nas da biste sabotirali operadije z koje ste mislili da su pogrešne. Pokazao je rukom ne"dređeio, nestrpljivo. Hajde, već jednom, reci.

Sve si to saznao? Eliot je trepnuo zapanjeno.

Ti si me učio.

Proučavajući Sola kao da ga prvi put vidi, drugim očima, Eliot je polako ceo na obalu. NJegove su se bore još više udubile. Kožaje postalatamnije siva. Objasnjenje?

Borio se sa mislima. Na trenutak nije se pomerio niti je, izgledalo je, disao.

Uzdahnuo je. U redu, pretpostavljam da zaslužuješ... Žmirnuo je ka Solu. Kada sam bio mlad odmahivao je glavom kao da se ne seća da je ikada bio mlad tek počinjao karijeru... Pitao sam se zbog čega se donosi toliko ludih odluka. He samo ludih užasavajućih. Okrutnih. Po cenu mnogih života. Ja sam za to pitao moga poočima.

Otona.

I to znaš.

Sol ga je samo besno pogledao.

On je rekao da se u svoje vreme i on sam pitao isto. Bilo mu je rečeno da odluke samo izgledaju užasavajuće." Podređeni kao što je on ne mogu da imaju celu sliku pred oobom. Postojala je soba sa mapama i sa strategijskim tablama. Političari visokog nivoa odlazili su u tu sobu da °i stekli veliku sliku, i ponekada su morali da donose °dluke koje mogu izgledati r lupu iz uskog stanovišta ali SU U suštini bile mudre ako bi svaki faktor bio uziman U obzir. On je rekao da je u to verovao mnogo godina sve dok e nije podigao tako visoko da je on bio jedan od ljudi u toj i i °no što je otkrio bilo je da su te odluke bile tačno noliko glupe koliko su izgledale. Ti ljudi nisu imali liku sliku. Oni su bili podjednako zbunjeni, podjedna p°Dređeni, bezvredni kao i svako drugi. Konačno. moje "Redovanje dozvolilo mi je da i ja jednoga dana dobijem

RIstup u tu sobu, i ja sam otkrio ono što je on mislio. s e° sam državnog sekretara kako odbija da razgovara sa Retarom odbrane mislim, on je bukvalno okrenuo leđa Ka I I seo U SV°JU fotelju, gledajući u čošak. Video sam d Se ludi raspravljaju oko toga kome će biti dozvoljeno g Sedi Do koga, kao deca u školi a sve to su vreme davali "one dolara da se mešaju u poslove tuđih vlada u ime iaše nacionalne bezbednosti, ali zapravo zbog toga JDTO se veliki biznis osetio ugroženim od strane socijalističkih stranaka u tim zemljama. Oni su podržavali diktatorske vlade ili fašističke udare ili ... Eliot se trgnuo od odvratnosti. Šta smo mi uradili u Ekvadoru, Brazilu, u Zairu, Indonsziji, i Somaliji, samo kadanato pomislim, muka me uhvati. A sve to vrsme, zbog našeg mešanja, milioni ljudi su ubijani. I onda niz obmana. Sposobni operativci su otpušteni kada su slali izveštaje koji su bili tačni ali se nisu slagali sa linijom tekućeg političkog mišljenja. Onda bi neko u glavnoj kancelariji ponopo pisao i prerađivao te izveštaje dabi ih napravio onakvim kakve administracija želi da čita. Mi nismo skupljali istinu. Mi smo razmnožavali laži. Kada me je Oton zamolio da preuzmem njegovo mesto u Abe. larovoj grupi, ja sam ščepao tu šansu. Neko je morao da de la razumno i odgovorno, da pokuša da ostvari ravnotežu i razum.

Paradigma posao? pitao je Sol.

U redu, pređimo na njega. Imamo energetski problem. I šta radimo? Mi pravimo dogovor sa Arapima da bismo kupovali jevtino naftu, tako što ćemo prekinuti naše ugovore sa Izraelom. Sve nezvanično, naravno, pregovore su vodili američki bilioneri ali sa prećutnim dogovorom naše vlade. Krajnji rezultat? Mi bismo dobili Da vozimo velika kola dok bi Izrael nestajao. Ja ne negiram| zahteve arapskih stranaka. Situacija na Srednjem Istoku je komplikovana, Ali, prokletstvo, Izrael postoji. M" govorimo o tome kako će narod biti uništen.

Znači, hteo si da ja ubijem pregovarače?

Nekoliko ljudi koji su bili na jednoj strani, drugoj je bio celi narod. Poruka je bila jasna ne l kušavaj ponovo.

Ali posle, pokušavao si da ubiješ mene.

. Prdsednik je hteo da izravna račune zbog ubistva njsgovog najboljeg prijatelja. Sa takvom moći koja bi stajala iza istrage, bio bi pronađen.

Ti ziaš šta sam ja osećao prema tebi. Ja ne bih progo vorio.

He bi voljno. Ali pod hemikalijama, ti bi njih poslao kod msne. I pod hemikalijama, ja bih njih poslao kod drugih iz grupe. Ona je morala da bude zaštićena.

To nije logično.

Zašto?

Zato što je narod koji si ti hteo da zaštitiš Izrael bio narod pa koji je bačena krivica.

Privremeno. Onoga časa kada bi ti bio ubijen, ja sam planirao da dokažem da si ti radio na tvoju sopstvenu inicijativu. Jevrejin, odlučan da zaštiti svoju duhovnu otadžbinu. Ja sam se već pobrinuo da osiguram neuspeh tvojih nekoliko prethodnih poslova, Da bih dokazao da si bio nestabilan. Sa Izraela bi bila zbačena krivica.

Svakako. A ja bih bir mrtav. Da li je to ono što ti ZOVSP1 ljubavlju?

Ti misliš da sam ja to radio lako? Eliotov j glas io slomljen. Bile su to noćne more. Krivica. Zar nije moj

I dokaz Da nisam žJleo da to učinim? I Sol Je odmahivao zgađeno glavom. Reči. Kastor i Poivh ° v Ta ° e ° đavola Desilo sa drugima. He računaiKrisa, četrnaestoricadrugih siročića.

Mrtvi su.

Na sličnim misijama.

SU I°TOVO SS Grl° napinaJ1° Ja to nisam uradio. Bili

su

" To valjda treba da znači da je to uredi ? bip, Še h volso Da su umrli za ljude u okoj sobi? Oni li VON

VOJNICI.

Roboti.

Ali, koji su radili za nekoga čije su vrednosti bile mnogo bitnije nego vrednosti njihovih vlada.

Vrednosti? Ti želiš da govoriš o...? Solove su se grudi stegle. Evo ti jedne za koju u životu nisi čuo. He izdaj nekoga koga voliš! Drhtao je, goreći.

Mi smo ti verovali. Šta je drugo činilo govna u koja si nas gurao podnošljivijim? Mi smo želeli da misliš o nama kao o izuzetnim. LJubav? Ti si tako prokleta arogantan da misliš da si ti u pravu. Želiš da spasiš svet?

Kada budemo mi svi mrtvi, u onoj će sobi i dalje biti onih koji misle dupetom. I niko od nas neće biti važan. Osim utehe koju smo mi davali jedan drugome.

Nisi shvatio poentu. Zbog sinova kao što si ti i operacija koje sam ja tražio od tebe da sabotiraš, ja sam spasio ko zna koliko hiljada nevinih života.

Ali, Kris je mrtav. I što se mene tiče, to je proketo jevtina trgovina. Hej, ja ne poznajem te druge ljude. Ja nisam čak ni ubeđen da mi se ne bi sviđali. Cepteći, gotovo van sebe da se suzdrži, Sol je odmahivao glavom sa odvratnošću, i popeo se uz obalu.

Čekaj! Nemoj mi okretati leđa! Nisam završio! Sol se nije zaustavio.

Vrati se! Kuda misliš da ide LJ? Nisam ti rekao D" možeš da odeš!

Sol se na vrhu okrenuo. Ja sam prekinuo sa poslušnošću prema tebi. Sin mora da uteši svoga oca. JaJa ću ti poslednjih dana načiniti pakao.

He ovde! Ako me ubiješ, ti ćeš umreti i izgubiti!

Sin je dovoljno odrastao... Šta?

I dovoljno pametan da slomije svoga oca. Ono na utf3 nisi računao to je da sam ja Krisa voleo više od tebe. Sa loslednjim besnim pogledom, krajnje odvratnosti, SoL se uspravio. Koračajući besno, nestao je iza obale.

Reka je šumela. Eliot je pokušavao da stoji, ali ga je snaga izdala. Noge su mu klecale, i on se skljkao na obalu. Sve vreme kroz raspravu, trudio se da nikako ne pogleda na pošumljenu obalu preko reke.

Ali sada je to uradio. Zbunjeno.

Kastor i Poluks su tamo bili. Zajedno sa direktorom odmarališta, jednim istražiteljem koji je došao ia TOMOM da ispita slučaj samoubistva i, šta je bilo najvažnije, snajperistom.

Sračunao je bio svaki detalj. Sol je imao dve opcije. Da sluša razum. Zar nije argument hiljade života bio dovoljno ubedljiv? Zar nije život jednog čoveka, čak i Krisov, bio vredan žrtvovanja?

Ili da pokuša da me ubije.

Ako je Sol izabrao prvo, mogao bih da proživim moje poslednje dane u miru, možda bih mogao da se vratim mome pozivu, i spasim još više života. Ako je Sol izabrao drugo? Pokušavajući da me ubije, bio bi on ubijen. Uz svedoke, ja bih bio oslobođen. Kraj bi oio isti.

Ali Eliot se namrštio nešto nije bilo u redu. Sol Je URZDio ono što se nije očekivalo, ne izabravši ni jedno "I Drugo. Nije bio ubeđen, ali nije pokušao da me ubije. Ništa se nije promenilo.

Izuzev.

Izgledao je suviše siguran. Odmeravao je ono što Ini Pažljivo, nikada se ne približavajući previše. g Da li je naslutio? Da li je moguće da sam ga obučio LJe nego što sam i sZm svestan? Da li je u stanju da čita m°Je misli? e, to ne može biti.

Bio si sa njima. Žmirkajući, Sol je sedeo na vrhu stpeeiica zgrads i čekao. Molim? Don se zaustavio, iznenađeno, zakoračivši ia gornji stepsnik. Bela cipela bila mu js umazanablatom.

Morao bi da nešto uradiš sa svojom garderobom. Doi je glsdao u pocepana koleia svojih crvenih sinte tičkih pantalona, Refleksko, skupljao je iglice sa svog mornarskog blejzera. Bio sam u šetnji.

U uiyivm. Znam. Sa njima. Sol je pokazao prema teniskim igralištima prsma Kastoru i Poluksu, isledniku koji js tog jutra bio stigao helikopterom, i muškarcu sitnih očiju koji js nosio dugu usku kutiju u kojoj je mogao biti bilijarski štap.Lli siajper.

Dolazsci od reke, Eliot je nosio štapove za pecanje i kutijmpu sa priborom. Vidi, vidi, nije upecao ništa.

Šta misliš pod tim da sam bio sa njima? rekao je Don.

Kada sam ovde stigao, prva stvar koju si ti rekao bila je da nameravam da ubijem tvoga gosta. Zalepio si svoja dva stražara za mene. Zatim, odjednom, stražari nestaju i Ja idem za starcem do reke gde mi on pruža šansu da ga ubijeMKako msni, kao prvo, to nikada nije ni padalo na pamet, nisam imao pojma o čemu on to govori. On je najzad, moj otai Prirodno da mu js bilo drago što ga vidim. Ali, on je počeo da govori lude stvari, i ja sam otišao od njega, i, nećeŠ nikada pogoditi šta se zatim desilo. Iznenada, kao iz vedra neba, moji su se čuvari vratili. Sol je pokaza prsma dvojici muškaraca na ležaljka u njihovoj blizIni. Šta bi ti pomislio?

Ja...

Meni ličm na to da me je stari namestio. Da sam samo goiigao ruku na n.sga, bio bih mrtav, i tu bi bili svedoci da sve bude legalno. Don, ts, ts, ts. He brineš se baš za moje interese.

Dirsktor se naduvao u grudima, kao da je spreman da se raspravla.

I bez dokaza, ti si njemu poverovao.

Hej, on je otišao do istražnog tima. Da sam se samo opirao. oni bi mislili da ja ne radim dobro svoj posao. Test. To je sve što je ovo bilo. Ako zaista nisi mislio ništa loše, ne bi ni bilo ništa. Da si pokušao da. ga ubiješ ...

Ali, jp nisam. Ja sam platio mnogo za jaku zaštitu, i šta sam dobio za to?

Pretnjs. Svs je obrnuto. Stari dokazuje da on hoće da ubije mens. Ja zaslužujem đavola, ja zahtevam podjednaki tretman.

O čemu ti govoriš? Ti si već pod čuvarima,

To mi višs liči na ku ćni zatvor. Oni ne štite mene. Oni me drže na oku. U međuvremenu, Eliot može da radi št" god mu padne ira pamet. To nije u redu. On mora takođe Da bude držai na oku. I ne da to rade oii njegovi

klonirani tipovi koje je doveo sobom. Hero tvoji ljudi. On je dovoljno paranoičan da pokuša nešto ludo.

Apsurd.

" Ako se to desi, vraški ćeš se pitati što nisi radio KaK° °aM pričao Istražitelji će te išutirati da Pušiti Ja ti lepo govorim da je on lud. I takođe ove n,egove siledžije budu drža![e na oku.

Nemam toliko ljudi!

samo još šest stražara više? 1 šihte? Uz dodatak ljudima koje sam stavio i SU m pDeset četvorica! Don je ljutito govorio. °ada!] LJudi potrebni na drugim mestima. I to samo za ti °e SLrema kada DRUGI gosti ukapiraju? I oni će zaštitu! Mnogi od njih između sebe su bili ne prijatelji pre nego što su otišli u penziju! Jedini ra. zlog zbog kojeg mogu mirno da spavaju noću jeste to što imaju poverenje u odmaralište! Ukoliko pomisle da neu. tralnost može da bude narušena... da se gosti stalno drže na oku? Da se čuvari spotiču jedan o drugog? Odmaralište treba da bude mirno i tiho!

Misliš li da drugi nisu primetili da si stavio ljude da me prate? Kada sam jutros ušao u salu za doručak, svi koji su već bili unutra pogledali su moje čuvaru i gotovo su zaglavili vrata,

Ti si ovde samo dva dana i... Šta?

Predstavljáš pretnju četrdeset godina tradicije.

He ja. Eliot. I ti. Ja nisam tražio ove pse čuvaru. Ono što važi za mene treba da važi i za njega. Meni je prikačen pen, onda prokletstvo, treba da bude i njemu.

Don je mahnuo rukama. Ja neću staviti čuvaru da ga motre. Toj ludosti ne sme biti dopušteno da eskalira.

Po logici stvari, imaš samo još jednu mogućnost izbora.

Koju? Don je gledao u njega sa nadom.

Da uradiš obrnuto. Povuci ove što motre na Opozovi svoje pse čuvaru.

Okružen Kastorom i Poluksom, Eliot je bio kada je ušao u staklenik.

Nestrpljivo je čekao da njegova gradnja bude z Poput ljubavnika, osećajući žar, vratio se svojimruž3

Ali neko je drugi tu bio. Na drugom kraju, čovek c uspravio iz povijenog položaja ispod stola i požurI° k zadnjem izlazu.

Eliot se namrštio. Čekaj! Ko si ti ...? Po prema vratima, Eliot ih je naglo otvorio, posmatra

Sola kako prelazi preko staze za coging, prema zgradi. Vрати se!

Gon ...7 Eliot se okrenuo ka Kastoru i Proverite ispod stola, , Kastor je kleknuo. Rukom je opipavao i onda je

t", Eliot je čučnuo, gledajući ispod sila Dve žice, crvena i crna, visile su iz rupe u stolu koji je vodio do kljališta ruža.

Isuse.

Nije bomba. He može ovde. Poluks je progovorio

Tako je ubio Lendiša. Eliotove su oči sijale. Šta čekate? Zovite obezbeđenje. Neka ga zaustave ako pokuša da napusti imanje. Eliot se trgnuo, gotovo se radujući. Sada ga imam. Mogu da dokažem da želi da me ubije.

Kastor je pojurio ka telefonu.

On zamišlja da može da se takmiči sa ... nije čak ni toliko brz da završi dok ja ne dođem. Eliot se cmeja. Pobedio sam ga. Okrenuvši se, viknuo je Kastoru KOJI je govorio na telefonu. Reci tom direktoru da dolazi ovamo! Gde je mogao da nabavi eksploziv? zapitao je Poluks.

Naistom mestu na kojem si i ti! Gledaj oko sebe! Veštako đubrivo!

Tresetište! Morao je da ode do apotekara i da smučka koktel! Jedino što mu je bilo potrebno to su bile baterije i ...! Eliot je počeo da kopa rukama po kljalištu ruža. Pomozi mi da ih nađemo!

Poluks je posmatrao, u neverici.

Kada je don stigao, zinuo je. Iz njegovog grla nije dolazio nikakav zvuk. Staklenik je izgrađen prema Eliotovim specifičnim zahtevima. Gotovo umetnički. Posebna vrsta prema retke vrste ruža. Sve je to sada bilo uništeno.

Eliot je krenuo od kljališta ispod kojeg su visile žice. Prateći žice kroz zemlju i ruže, kopao je i preturao razbacivao, lomio, žurno jureći od jednog do sledećeg kljališta, sve dok nije bio potpuno umazan, i dok sve ruže nisu ležale oko njega.

Gde? Prokletstvo! Ja znam da je tu! On je podmetnuo bombu! Moram da je nađem!

Prsvrćući zemlju teturao se do staklenog zida, gotovo udarivši u njega.

Kastor i Poluks su požurili da pomognu.

Gdejuje stavio?

Odgurnuvši svoje sinove ustranu, Eliot je vukao žice, gotovo se zateturavši unazad, oslobodivši ih. Zurio je u dva gola kraja. Oh, Isuse ne. Kopile...!

Nije bilo nikakve...! Jecajući, stari je čovek pao na pod.

Već sam ih upoznao, mislio je Don. Egzibicioniste poput ovoga. Već je napravio dovoljno nsvolja, koliko će tek.

Bio mu je potreban ceo sat da zaleći uznemirujuće posledice onoga što se zbilo u stakleniku. Medicinski stručnjaci su pregledali Eliota pre nego što će ga odvesti u zgradu; specijalisti za bombe utvrdili su da eksploziva nije ni

bilo. Ali, konačno, bar je mogao da ode odatle Uletevši besno u gimnastičku salu zgrade, video je čUva" ra, Grisman treba da bude ovde.

Otišao je pre nekoliko minuta.

Don je opet tresnuo vratima, izlazeći iz sale. Suviše besan dabi čekao na lift, pojurio je stepenicama. GrisM311 će hteti da se presvuče.

Znojeći se, govoreći sebi da je krajnje vreme da že BPaT u staru kondiciju, uspravio se kada je stigao na tep sprat na vreme da bi video kako Grisman ulazi u svoju Hej, stani tu! Hoću da razgovaramo!

Ali, Grisman nije čuo. Već u spojaj sobi, zatvorio je vrata.

Doi je besno išao niz hodnik. Ti kopile.

Na dve sobe udaljen od Solove, eksšgozija ga je pomerila iz mesta.

Zaglušne, njegove su uši odzvanjale dok su vrata Grismanovs sobe odletela.

He! zapanjen, Don js počeo da puzi po podu, do vrata. Gosti su počeli naglo da otvaraju svoja vrata. Nije obraćao pažljunato.

Grismane! Osećajući sumpor, Don je žmirkao. Soba je bila uništena, stereo, televizor i kompjuteri

su bili polupani, zidovi pocrneli. Žeravice su se pušile na krevetu. Alarm za protivpožarnu zaštitu je urlao.

Grismane! "

Kašlući, oteturao se do kupatila.

Tamo! Na podu! HvalaBogu, disao je!

Ti to ne možeš ozbiljno! Ti misliš da sam ja ...!

Ili ti ili oni. Don je pokazao naKastora i Poluksa.

On je sam napravio bombu! Eliot je kazao.

I aktivirao je! Smešno. Gotovo da ga je ubila.

Otovo? Ti misliš da je to jebena sreća? Zar nije

no . On je uspeo da se sakrije u kupatilu pre nego što he

Ali, zašto bi on ...?

smcs i a"io krivicu na mene, za ime Boga! On je bpo J!IO tu egzibnciju sa žicama da izgleda kao da sam ja °liki besan da mu sada vraćam!

Li si možda ti sam namestio žice da bi bacio amU Na bf ga Da napraviš kao da izgleda da se on igra " a I da je jed[a, eto, slučajno i eksplodiraJ!a.

Ti budalo... Misliš da sam ja podmetnuo bombu da ga ona ne bi i ubila?

Ja mislim da sporedna pravila kažu da, ako gost stalno pravi probleme, ja mogu da vratim uplaćeno. Ja mogu da zahtevam ponovo saslušanje. Ono što

bih ja najradije želeo ne znam čija je greška, tako da ću vas uzeti obojicu jeste da ti i tvoj sin probleme rešavate na nekom drugom mestu.

Sol se muvao po predvorju recepcije, gledajući prema liftu i stepenicama. Opekotine su ga još pekale ali bio je suviše uzbuđen da bi nato obraćao pažnju. Pretvarajući se da ga interesuje izbor patika u izlogu, proučavao je odraz ulaza u restoran.

U sedam sati, njegovo je strpljenje bilo nagrađeno. Eliot u pratnji Kastora i Poluksa sišao je niz stepenice. Otišli su u restoran. Čekajući minutduže, Solje takođe kreiuo za njima.

Gosti su reagovali kao po komandi, spuštajući viljuške, teško gutajući, gledajući čas u Sola čas u Eliota. Osećajući napetost, više njih je zatražilo račune. Drugi pak, ušavši, brzo bi bacili pogled na njih a onda bi se povlačili u salu recepcije. Soba je postala nervozno tiha.

Iako je Eliot sedeo licem prema ulazu u restoran, on je proučavao meni, obraćao se Kastoru i Poluksu, i nameR" no izbegavao da primećuje Sola. Želeo bih sto tamo rekao je Sol šefu sale.

Mogu li da predložim onaj tamo, gospodine U čošku?

He, onaj preko puta starog sasvim mi odgovara. Nije pružio šansu šefu sale da se raspravla. Kr

nuvši već preko sale, ceo je tako da je direktno mogao D zuri u Eliota, na razdaljini od oko metar i po.

Eliot je pokušao da ga ignoriše. Drugi su gosti ustali i iapustili restoran.

Okružen praznim stolovima, Sol je nastavio da zuri.

Eliot je guinuo vodu.

Sol je, takođe.

Eliot je odlomio parče hleba sa belim lukom.

Sol je uradio isto.

Žvakali su kao jednim ustima.

Eliot je obrisao usta salvetom.

Sol je uzvratio istim pokretom, držeći Eliota na oku. Pružalo mu je zadovoljstvo to što je znao da koristi jedan od Krisovih trikova i to baš protiv njihovog oca. Kris mu je to govorio kada je spominjao manastir. Neki od nas očajnički su želeli da ostanu. Manji broj njih, međutim, želeo je da ode. Ali nije imao hrabrosti da to i kaže. Ono čemu su ti ljudi pribegavali bilo je da od sebe naprave gnjavatore i neugodne osobe. Najbolji način? Da ismevaju druge za večerom. Sedeli su preko puta njega i imitirali ra y svemu što je činio. Protiv toga nema

pane. Tvoj protivnik se hvata u klopku sopstvenog po"apljanja. Ti ga pratiš, ali i on prati tebe. On ne može da NJGa""6 Šablon" To ga izluđuje.

Konačno, on se žali. Iroti S Tome što UpR"1va manastira ne može da kaže

da li ča" LraPIŠ nepRilike ili drugi tipovi jednosGgavno samo Jamišljaju stvari.

s^ol je imitirao svaki Eliotov pokret.

Rukanabradi.

ČeškaNae obrve.

Malodušniuzdah deset minuta. Eliot je iznenada bacio ustao i krenuo ka dnevnom boravku u recep.d astorom i Poluksom.

a nije nešto pojeo? zapitao je Sol praznu sobu.

Sišao je dole u dievni boravak pri recepciji, z, jer su mu saopštili da ima posetu. Odmaralište je dozvo" ljavalo posete, ukoliko su dokumskti bili u redu i ako prilikom prstrage nije pronađeno likakpo oružje. Ali, nije mogao da zamisli ko bi želeo da ga vidi. Eliot, sumiao js, mu lrača milo za drago.

Kada je spazio ko je, međutim, u stomaku ga je steglo. Zaustavio se, zapanjsn. Erika? Kako si...?

Imala js smeđu suknju i žutu jaknu; prešla je preko dneviog boravka, smešeći se, zagrlivši ga. Hvala Bogu, živ si.

U }ćenom zagrljaju, počeo je teško da diše. Vreme se zaustavilo. He mogu da verujem da si ovde rekao je. Drhteći, zbuJBen, pomerio se unazad.

Orlik... Kako...?

On je mrtav. Izgledala je zabri! tyro. Pre nego što je ubijei, pustio me je da pobegnem. Rekao mi je kuda si otišao. Objasniću ti kasnije. Namrštila se kada mu je vidsla lice, glas joj je bio zabrinut. Šta ti se dogodilo?

Ove opekotiie, misliš? Oprezno je dotakao svoje obraze, zatim pogledao po dneviom boravku u recepciji, ponavljajući kao eho njene reči. Objasniću ti kasnije. | Smešio se unapred razmišljajući opisivanje onoga što jej učinio.

Ali, ona je odmahivala glavom, mršteći se još više. | He samo opekotine. Šta onda?

Tvoje oči. Ie znam kako da objasnim... One su...

Hajde. Reci.

Stare.

Trgnuo se, osećajući se kao da je dotakao električnu struju. Uznemiren, iznenada je osetio potrebu da promeni temu. Hajdemo. Pokušao je da zvuči obično. PokazaćU ti imanje.

rvmie je bilo jako. U glavi mu je pucalo dok su išli po belom kamenu staze pored fontane, dok su ih planine okruživale.

Ali, nije mogao da zaboravi ono što je ona kazala.

Nisam spavao dobro.

Pogledala ga je u lice, naglo zastavši, zabrinuta. Tloji obrazi. Oni su ...

Šta sa mojim obrazima?

Upali. Pogledaj se. Oslabio si. Bled si. Je li se osećaš dobro?

Ja sam ...

Šta?

Gotopo da sam ga pobedio. Blizu sam pobede. Oči su mu sjajile, pa opet, bile su crne kao ugljen.

Zurila je u njega, zapanjeka.

Sutra je razgovor rekao je. Gde će se odlučiti da di he kam biti rečeio da napustimo odmaralište. Istog trena kada bude van imanja ...

Prekinula raje nestrpljivo. U odnosu na ono koliko to tebe menja, zaista ne vredi toliki trud. Ti više nisi naj stari. Za ime Boga, ostavi to. Imam kola.

Mogli bismo

He kada je skoro sve završeno.

. Nikada neće biti završeno. Slušaj me. Znam da sam ti Ja Rekla da se osvetiš. Ali, grešila sam.

He, ako se zbog toga osećaš dobro.

Alti ćeš izgubiti.

He, ako budem ostao živ.

Bez obzira. To nije više profesionalizam. To je lična stvar. d ti emotivno nisi takav čovek. Do kraja

aka.

. Zbog toga što sam osvetio brata?

ŠTO si Ubio oca Tv°Ja je obUčenost tu sUviše

To je ono na šta i on računa. Ali, ja ga već sada pobeđujem. NJegov je glas imao oštricu mržnje.

I Erika je odjednom znala da mora da ode odavde. Mesto je mirisalo na smrt. Bilo je štetno. Nikada nije osećada toliku odbojnost.

NJena je jedina nada bila da ga natera da krene sa nom. Planirala je da ostane preko noći, ali je osećala da ima samo posle podne pred sobom.

Ispričali su jedno drugom šta se sve desilo otkako su se poslednji put videli.

Vratili su se u zgradu, popelise u Solovu sobu, i polako skidali odeću jedno drugome. Nije joj bilo stalo do seksa. Želela je da ga namami, da spase njegovu dušu.

Ali, čak i kada su se grlili, pokrivajući jedno drugo svojom nagošću, Sol se tresao od napetosti. Znao je da to nije moguće, ali izgledalo je kao da Kris leži pored nega, prebacujući mu mrtvim očima.

Krivicu mu je stezala um. He bi trebalo da sam ovde. Morao bih da lovim Eliota.

Ali usamljenost nije nestajala. Milujući Eriku, izneiada je ponovo shvatio da ih nije dvoje već troje u krevetu. He samo on i Erika, već i Kris, takođe.

Volim te! uzviknuo je. Oh, Bože!

I Erika, znajući da se nešto užasno desilo, takođe J6 znala da raje izgubila.

Nećeš da ostaneš ni na večeri?

Pogledala je zgradu, revoltirano. Moram da ideM

Nadao sam se da možeš...

Da ti pomognem? He, pogrešno je. Ovo je mesto. sa mnom.

Odmahnuo je glavom. Nisam završio.

Nije bitno što ćeš ga ubiti, ako ga ubiješ. Zar shvataš? On je već pobedio.

On te je uništio. Suze suJ

se kotrljale niz obraze. Poljubila ga je. Izgubila sam te pre deset godina.

Sada sam te ponovo izgubila. Odmahnula je tužno glavom. Nedostajaeš mi.

Za nedelju dana, imaću ono što želim. Mogu da ti se pridružim.

He.

Kažeš mi da ne dođem?

Želim da dođeš. Ali ti ne.

He razumem.

Znam. Ponovo ga je poljubila, U tome i jeste nevolja. Ulazeći u svoja kola, obrisala je svoje oči naduvene od suza. Za slučaj da nisam u pravu, ambasada će ti reći gde možeš da me nađeš.

Ima jedno mesto koje znam u Grčkoj rekao je on. Mope je tako plavo...

U grlu joj se oteo čudni zvuk. Sigurna sam da znaš. I talasi šume, i plivanje je ... Zar misliš da ja ne želim? Pogodi? Podigla je bradu; drhtala je.

Mislila sam da se povučem iz ovog posla. Vidimo se, ljubavi. Pazi se.

Upalila je motor i odvezla se stazom.

Nemiran, posmatrao je dok njena kola nisu nestala 0 Y DRvećem, u smeru puta kroz dolinu. Nešto se u njemu jen ° Praznim U glavi mu je bubnjalo, osećao se dezoriza JIsanokao Dase neki spoljni uticaj uvukao poput ulje savRŠeno zatvoreni sistem. Šta se to meni dešavalo? Izn n °krenuo se da se popne uz stepenice zgrade,

Os ena shvatajući šta je ona pokušavala da mu kaže. Jleh °Je Sam. Sve dok starac ne bude kažnjen, jajoj se nikada

PU pRidružiti. UMeS I D° Tvda e biti kasno. Ona je ponudila sebe, i

J"° ne ja sam izabrao mog oca.

Ko posle toga ona može da me prihvati?

Sećajući se nenog nespokojstva kada js y pitanju bilo ovo odmaralište, iznenada se zapitao da nije on sam sebe prokleo? Gotovo da je preskočio stepeniie da bi pojurio za kolima i...

Šta? Da jurim za njom? Da bih joj rekaoda idem sa njom?

Misli o Eliotu su ga presekle. Paralizovan na stepeništu, ponovo je zurio prema putu među lrvćem. U nemu je rastao pritisak. Zebnja mu je razdirala dušu. Njegovaje volja klecala, prvo u jednom, potom u drugom pravcu. Šta da radi? Kora da izabere? Ućinilo mu se kao da Kris staje pred njega, očiju stisnutih u optužbi.

Paraliza se pretvorila u odlučnost.

Don je šetao, besno gestikulirajući prema bazenu za kupane koji se nalazio iza prozora od poda do tavanice u njegovoj kancelariji. Iako je dan bio vruć i svetao, bazen je bio prazan. Sve egzibicije čiji ste vi tvorci učinile su goste tako nervoznim da oni ne žele da czlaze iz svojih soba. Restorani su pusti. Imanje đavola, irorao bih dapo njemu pošaljem gole igraćice da se šetaju I niko ih ne oi čak ni primetio. Priće o vašem ... neslaganju, hoćemo li to tako da kažemo? proširile su se. Mudri lovani nap lju ostaju po strani od nas, birajući odmarališta u H° gkongu ili u Švajcarskoj. Pronose se glasovi o nevolioiaste vi.

Nevolja kojoj se obraćao sedela je u vidu Eliota, Kas ra, Poluksa i Sola. Sedeli su Eliot sa sJ"ojom pratNć odvojenr od Sola, kojeg su na oku držali stražari a D je nastavio. Dakle, to je situacija. Pravila ugovora JF moravaju odmaralište da prihvati jednog operativca je to njemu potrebno, pod uslovom da ori" plaća potre troškove. Ali pravila ne primoravaju upravnik smešta poremećene goste. Kontaktirao sam sa mojim pr postavljenim i objasnio mu za probleme koje imam ovD i sam sa nadzoriim odborom. Zahtevao sam ponovni razgovor i dobio sam od ljih tumaćenje. Abelarova pravila kažu da ako upravnik ima dovoljno razloga a Bog sam zna, i te kako imam dovoljno razloga! on može da preporući gostu da spakuje svoje stvari. Don je pokazao prema vratima. I ode.

Eliot se besno uspravio. I da dopustiš da ovaj ćovek pokuša da me ubije istoga trenutka kada napu stim imanje?

Jesam li ja rekao da ću da ga pustim da te ubije? Mi nismo zveri. Odbor je pripravan na komproadis. Ti si platio za usluge koje nisi primio, i zato izvoli ćek kojim se nadoknađuje ravnoteža u tvojim troškovima. To je jedino fer. Posvetio si svoj život profesiji. Zaslućuješ šansu. I zato ti mi dajemo dvadeset ćetiri sata. To je uvrh glave vreme za ćoveka tvoga iskustva. Možeš nestati zauvek, c obzirom na tvoje veze. Imaš pred sobom celu noć. Opusti se. Sutradan ujutru, međutim, u osam sati to je vreme za tvoj odlazak. Hoću da odeš odavde. I dan kasnije, i Grisman mora takođe da ode. Možda će drugi gosti ponovo moći da uživaju.

Okrenuvši se u svojoj stolici, Eliot je besno pogledao Sola.

Koji se samo nacerio i slegnuo ramenima,
ivhu UNCe e neUm°Rno zalazilo prema planinama, baca
rumsni sjaj kroz prozor Eliotove sobe. Nije l VSZe " liot Je promuklo lajao
na telefonu. cena. j10 riga koliko je ljudi za to potrebno ili koja je hoć a
X0fiy da OBa D°lina sutra bude naćikšana njima. Ja °N UDe UiJen onog
ćasa kaDa nogom stupi iz " ""ti ie sUšlašNe tim K°JI Je pokušao da i a uće
UnUTRa. Šta je to sa tobom? Muka mi je NIka ekao sam da hoću najbolje.
Zglobovi su ga °D ćvrstog stezanja slušalice telefona, Zarežao
je. Šta misliš pod tim da nema nikoga koji je bolji od Grismana? Ja sam.
Ućini ono što sam ti rekao,
EliotJe tresnuo slušalicu prekinuvši razgovor i okrenuo se kaKastoru,
Poluks jebio napolju u hodniku, gde su stražari koje je Don poslao, držali na
oku Eliota i njegove pratioce, kao da su u zatvoru, Potvrdio si rezervacije?
Kastor je klimnuo glavom. Er Kanada, iz Vankuvera za Australiju. Sedam
sati sutra uveće.
To bi trebalo da nam da vremena na pretek. Kastor je podigao ramena.
Možda ne. Romul zna da
kikada neće biti u stanju da nam uće u trag ukoliko smo mu dvadeset ćstiri
sata ispred. Veće su šanse da će da pokuša pre toga na silu da pobjegne.
Svakako da će pokušati. Ja računam na to. On će želeti da me pojuri što je
moguće brže ... i to je moja prednost.
Kastor se namršćtio. He vidim kako.
Ono što sam kazao tom idiotu preko telefona je istina. Niko nije bolji od
Romula. Izuzev mene. I vas dvojice. Ja sam bio supervizor na njegovom
treningu. Mogu da ga nadmudrim. Greška je od samog početka bila u tome
što sam slao druge ljude da obave posao koji je bio moj.
Ali, narućio si tim koji će da zatvori dolinuEliot je klimnuo glavom. Romul
od mene očekuje daT"
ućinim. Ako ne omogućim zbunjenost, on će onda da na" njuši veću klopku.
Naravno, tim će možda imati sreće I ubiće ga, Ugrizao se za usne, misli su
mu odlutale. sumnjam. Divljina je njegova kuća. Ukoliko bude putem kojim
je došao ovamo, ćak ni hiljadu ljudi ne da drži na oku svaku vrlet kroz
planine.
Kastor se oraspoložio. U tom slućaju, znaći, mi le" biti zašćićeni. Prolazak
kroz planine zahteva vremeće i dale biti daleko iza nas. Neće moći da nas
uhvati
I zbog toga će izabrati drugi put.
Kastorov raspoloženii pogled odjednom je potamnio, mrgodnost mu se
vratila. Ali koji je to put? I kako možemo da ga zaustavimo?

Zamisli da si on. Nije teško predvideti šta će on da uradi. Logika kaže da on ima samo jednu šansu.

Možda je to logično za tebe, ali...

Eliotje objasnio, i Kastor je klimnuo glavom, ponovo oraspoložen, impresioniran.

Sunce je već uveliko zašlo. Senke su se izdužile preko doline, prvo skoro potpuno rumene, zatim sive, uskoro tamne i nejasne.

Sol ih nije primećivao. U svojoj sobi je ostavio da bude mrak, sedeći prekrštenih nogu na podu, razbistrujući svoj um, pripremajući se. Znao je da vrata njegove sobe lrže na oku, stražari su ispred u hodniku, kako bi ga sprečili da načini korak protiv Eliota dok je stari još U odmaralištu.

Pretpostavljao je da su Eliot i njegova pratnja takođe pod prismotrom. NIJS bilo bitno. Uprkos svojoj potrebi da dela, nije "ogao dareskira da ubije Eliota ovde. Otkako je stigao tu, k ego" a Je glavna namera bila da se osveti ali da preživi

o i uživao u zadovoljstvu saznanjadaje vratio svoj dug časti Krisu.

sao SGO rat Kroz njega js besnela ljutina, KoncentripyKg e da Je stiša.

Sada, kada je njegov cilj bio nadohvat Čis " Morao Je Da se pročisti od zbunjenosti, da dostigne la1 vJy SamURaJa, da sebi samom dokaže da je profesiona

DokVIM JS ELIOT UČI° Da bude"

mira, uJe MedltiRao, stižućido sazrsgaene odlučnostii ho je Po DinUJUći svojs misli, ipstinkte i veštine, ti

avljaio mantru, jednom i još jednom i još jednom. is. Kris.

Kris.

Jutro je bilo tmurno. Oblaci su visili nisko, vazduh je bio vlažan i hladan, kiša je pretila. TamnoplaviŠevi kombi bez hroma, bez belih delova karoserije, ničega što bi privuklo pažnju čekao je našljunkovitoj staziispred zgrade.

Dvoje poslužitelja punili su zadnji deo koferima i torbama, zatim zatvorili bravu i čekali nešto udaljeni od kola.

Tačno u osam sati, vrata zgrade su se otvorila. Eliot, Kastor i Poluks, okruženi stražarima, izašli su na veraidu. Don je išao direktno iza njih.

Eliot je imao svoju uniformu crno odelo i prsluk, svoj šešir. Zastao je kada je spazio kola, zatim pošao udesno, zamišljeno žmirnuvši prema Solu koji je stajao na kraju verande, i on okružen stražarima.

Teška magla je počela da se spušta. Eliotove nozdrve su se raširile u nezadovoljstvu. Napeti momenat se produžio.

Naglo se okrenuvši, stari je čovek stegnuo metalnu ogradu na stepenicama verande i polako sišao niz nih. Kastor je otvorio zadnja vrata dok se njegov otac nije smestio u vozilo, a onda je otišao da sedne napred sa Poluksom i upalio motor. Ovaj je istoga časa zagremeo kao veliki V. Kombi je otišao, dok su mu gume škripale po šljunkU. Sol je stisnuo oči kako bi ga gledao što je duže mogao, sve dok na kraju nije video samo prozor na zadnjim vratima kombija. Napet, osmatrao je samo Eliotovo teme, siluetu sa šeširom.

Ali stari nije uopšte bacio pogled unazad.

Ševi je krenuo brže, škripeći, anjegovaje jekamotor3 postajala sve slabija.

Uskoro se tamnoplava boja pomešala sa zelenilom šume.

Posmatrajući ih kako nestaju, Sol je ključao u sebi, dok su mu udari srca bili poput grmljavine.

Arogantno, Don je došao do njega. Dugo imaš da čekaš, a? Dvadeset četiri sata, Ali na iskušenju si da pojuriš u garažu i ukradsš kola da bi ga uhvatio. Sol je zurio u put izmsđu drveća.

Ili da ukradeš helmkopter koji se nalazi pozadi rskao js Don. Kladim se da se jedva suzdržavaš da ne nokušaš tako nešto, a? Sigurio je primamljivo, zar ne?

Solops oči su bile crne kada se okrenuo Donu.

Hajds, idi i probaj rekao je Don. Zbog toga sam te jutros i pustio da izađeš iz svoje sobe. Tako da možeš da posmatraš starog kako odlazi i možda da izgubiš svoju hladnokrvnost. Hajde. Uradi to. Pukni. Provali i pojuri za UŠM. Sediš mi na onoj stvari od časa kada si došao ovamo. Voleo bih da te vidim iseckanog na komadiće mecima zato što nisi poslušao naređenje odbora.

Sol nije odgovorio ali umesto toga kliznuo je pored ra, mirno se uputivši ka vratima zgrade.

Nećeš? Don ga je pitao, stojeći iza njega. He osećaš Raspoloženim da danas zadaješ glavobolje? Vidi, vidi. I dobro, malo za promenu.

Stražari su stali sastrane Sola u času kada je otvarao

U tom slučaju, drugar, vrati se u svoju sobu i ostani " Mo Donovan glas je prasmuo. Dvadeset četiri sata. To je g°por. Sutra ujutru, možeš da ga loviš do mile volje. G1RaVIO se naDUvan0" koliko je mogao najviše. Poduslo"l Da možeš da ga pronađeš.

Sol je ravnodušno pogledao u njega i ušao unutra. J _azmišlao je o tome pažljivo protekle noći, analiRaJUći različite planove ...

je sve uzeto u obzir, postojaće zaista samo jedan

Don je protrljao oči. Mora da mu se priviđaju stvari Ovo ne može da se dešava Brzinom treptaja oka, Grisman je nalravio nešto laktovima dok je ulazio unutra. Istoga treituka stražari koji su se nalazili sa njegove obe strane posrnuln su unazad, padajući jedan na drugoga, skljojavši se. U tom su se času vrata zgrads zatvorila c treskom. Brava je automatski škljocnula. Šta ...? Isuse! Gurajući jedan drugoga, polako se uspravljajući, stražari su opsovali, jureći prema vratima, tresući ih i besno udarajući.

Don se, sa svoje strane, sledio, ne verujući, zbunjen. Nije moguće. Osećao se toliko sigurnim kada je iskušavao Grismana da je bio spreman da dZ svoju nagradu u novcu da je prokleti izazivač nevolja konačno stavljen na svoje mssto.

Oh, jebi ga, nije. He može biti. Grisman je baš to uradio, provalio js dogovor.

Garaža! Don je vrisnuo. Helikopter! Prestanite već jednom da Lupate o ta vrata, vi guzice! Za njim!

Don je već trčao niz stepenice. Histerično je skrenuo ulevo i lojurio prema strani zgrade.

Nije bilo komplikovano. Onoga časa kada se Sol opredelio za jednu logičnu taktiku, trsbalo je jednostavno samo da zamišlja različite scenarije. da motri i da pre" vidi najbolju mogućioost da ostvari svoj plan. U npBO;v! trenutku koji mu se učinio takvim, on je delao. Na vsrandi, na otvorenom, u prisustvu Dona i brojnih čuvara, sa Eliotom koji samo što je kročio sa imana, ko bi očekiva da će Sol tako brzo napraviti nevolju? Svakako su najmaN očskivali Don i stražari. NJihovo je ubedenje bilo Jvegova prednost.

U času kada su stražari došli k sebi i kada su mogli a pojure prema zabravljenkm vratima, Sol je već sprkntom jurio niz predvorje recepcije. Na vidiku nije bilo nijednog gosta, ali je nekoliko službenika zinulo otvorenih usta, zapatćeno, sleđeno. C leve strane, krajičkom oka, Sol je video brzi gest recspcionara kako se baca prema telefonu. Iza sebe, Sol je čuo zagušeno udaranje dok su stražari pokušavali da probiju vrata. Pojurio je prema hodniku pored stepenica, osećajući pokret c desne strane: stražar je dolazio iz restorana, video Sola, začuo pucnjeve, shvatio o čemu je reč, izvukao pištolj.

Grmljavina pucnlve odjekivala je o uglačane zidove rscepcije. Meci su udarali o gelender stepenica, odbijajući komadiće drveta. Ali Sol je već stigao do hodnika u kojem je bio zaštićen. Još se više napevši dok je trčao, skrenuo je prema vratima na kraju hodnika, iza kojih se ialazila niša kraj stepenica, naglo ih otvarajući baš u času kada je stražar c druge strane uhvatio rukom kvaku. Čovek mora da je čuo pucnjeve i požurio da ispita o

čemu se radi. Ali, nije bio spreman na donji deo Solovog dlana Oji mu se već probijao kroz grudni koš. I dok je čovek Ječao, padajući, Sol je zgrabio Uzi iz njegove čvrsto stisnute ruke i okrenuo se da ospe laljbu hodnikom iza sebe. tražar koji se tamo nalazio uspaničeno je legao i potražio zaklon.

Sol nije čekao. Nije imao vremena. Prešao je preko veka kojeg je oborio, a onda je pojurio dole niz kratki z stepenika, naglo se trgnuvši kada je naleteo na veli U metalnu policu koja je bila visoka do plafona i na Pot °U °e nalazili peškiri, sapun i toaletna hartija, pada"1Ca °e srUšila za nim, predmeti sa njenih pregrada su i, praveći barikadu u uskom hodniku. tima UNeia s°barica pojavila se u jednim otvorenim vraL;C pv a Desne stRane, brzo shvatila šta se dešava i čučnuReplašena. Ponovo se Sol okrenuo, Uzijem bljujući upozoravajuću vatru prema stražaru koji ra je jurio, i onda je izjurio kroz zadnja vrata zgrade.

Kada je prvi put došao u odmaralište, automatski je poslušao jedno od Eliotovih pravila i ispitao je svoje zemljište za lov upoznavajući se sa okolinom. Sada kada je izleteo napolje, našao se na kraćem nizu betonskih stepenica koje je sada preleteo po lri. Potom je pojurio napred. Oblaci su visili nisko, sivi i tamni. Nejasno zemljište se pružalo pred njim, c desne strane magla je još obavijala vozni park, stazu za poletanje helikoptera c leve.

Dok je kišica počela polako da mu kvasi obraze, ledena zarazliku od njegovog vrelog zioja, Sol je tačno znao kuda treba da ide i šta da učini. Izvan sebe, bez daha, panično posrćući oko zgrade i idući ka zadnjem delu, Don je vikao na stražare koji su bili ispred njega, Prokletstvo! duvao je razdslite se! Prestignite ga! Zaustavio se i dahtao, brišući kišu sa svog lica. Uzletište za helikopter! Vozni park! Stražari su ga poslušali.

Boreći se da dođe do daha, skupljajući snagu, D°n Je ponovo krenuo napred, zaokrećući ka zadnjem delu zgrade u času kada je stražar ispuzio napolje, nišaneći pištoljem.

Gde je on? Don je dreknuo.

Prošao je kroz ova vrata. Stražar je govorio ti°. čučeci ispod betonskih stepenica, upozoravajući SagN se pre nego što te upuca.

Nije naoružan.

Oteo je Uzi od Reja.

To je bio Grisman koji je tamo pucao? Jeza je pošL _ . niz Donovu kičmu i naterala ga da se strese. Ja sam misL da je bio ... Isuse! Legao je na stazu, drhteći još više D .

mu je vlažna trava probijala kroz karirane pantalone i sportski sako boje šampanjca. Gde je on, do đavola?

Čučeci, stražar nije prestajao da mena svoj cilj i properava različite sekcije zemljišta oko nih.

Doi se borio sa paralizujućim strahom i iznenadio je sebe time što se otkotrljao prema stražaru, uspuzavši se uz betonske stepenice i čučnuvši blizu vrata. Tvoj vokitoki. Daj mi ga.

He pomerajući pogled ispravljen ka imanju, stražar je izvukao radio iz korica u svome pojasu i pružio mu ga.

Doi je pritisnuo dugme, iznenađen svojim glasom kako je zvučao kroz aparat. Ovde upravnik. Vozni park, provera.

Pustio je dugme. Statika je zapucketala.

Nema ni traga od njega rekao je glas. Još tragamo. Uzletište za helikopter Don je naglo kazao u radio.

Negativno, rekao je glas. Napravili smo ogradu oko ptics. Sa ovoliko pušaka oko nega, bio bi lud kada bi ifoKyiuao da nešto uradi.

floi i ss trgnuo kada su se vrata otvorila iza njega, i kada Je Irugi stražar ispuzao napolje.

Upravo sam ostavio Reja rekao je novi stražar. DokTOR je sa njim.

Do [u je trebalo jedan čas da shvati šta to znači. PonoMU Je uz kičmu krenula jeza. Hoćeš da kažeš, živ je?

Grisman mu je probio grudi. Slomio nekoliko rebara. T°R Kaže da će Rej, međutim, ostati živ.

g " e RazUmem. Grisman je suviše dobar da bi načinio šku kao što je ta.

He mogu da verujem da mu se omaklo.

ukolikotonijegreška.

" p°ć.eš da kažeš Da ga Grisman namerno nije ubio? bilo JS Grisman to hteo, ubio bi ga. Jedino što mu je Udara, Otreno to je da uloži samo malo više snage u

Pa zašto okda, do vraga, nije? Šta je iza toga?

Ko bi znao? Stražar je zvučao kao da se kikota Možda nije hteo da nas odjebe!

Izenada je vokitoki zakrčao. Eno tamo! Vidimga!

Gde? Don je urlao, a glas mu je bio nesiguraj dok je držao radio blizu usana. Vozni park? Uz...?

Ma ni slučajno! To glupo kopile juri kao đavo pored staze za džoging i staklenika!

Šta?!

Juri preko imanja! Reka! Ide prema reci!

Don se uspravio, izgubio ravnotežu i skoro pao, zatim je počeo da juri prema stakleniku koji je bio obavijen maglom i kišom. Dva stražara su ga pretekla. Drugi su stražari odjednom izbili niotkuda. " .

Sol je stezao Uzi i jurio kroz sve jaču kišu, noge su mu radile kao klipovi, grudi kao meh. Čuo je nejasne uzvike iza sebe. Odjednom su, učinilo mu se, uzvici postali glasniji. Pojurio je još brže, noge su mu letele, adrenalin mu jedavaosnagu.

Kao da mu je sa strane izronila senka. Cleva. Bacaju. Ne brzi pogled, znao je da mora da mu se stvari priviđaju. Čak i tako, zakleo bi se da je to bio Kris. Kao da su prestiza. JV jedan drugog. Onda je Kris počeo da ga pretiče. Nikad nisI uspeo da budeš brži od mene, mislio je Sol. Od uzbu gotovo da se nacerio. Bio si pametniji, ali ja sam bio j Misliš da možeš gamo da stigneš pre mene, a?

Pa, brate, grešiš.

Kada se puška oglasila, odjekujući iza njega, I sebe primorao da juri do krajnjih granica, ispružajU noge što može više, sve više da sustiže Krisa. Ne D3 ne zaštektao je Uzi. Sol je već sada bio u ravni sa Kri° Mučio se da mu noge rade brže.

Uzvici su počeli da bivaju sve bliži.

Kris je nestao, i kroz kišu Sol je spazio reku, pojurio je prema obali blizu mesta gde je raspravljao sa Eliotom. Probio se kroz grmlje niz kosinu.

Stigao je do kamenite naslage.

I zaronio.

Od hladne vode odjednom je utrnuo. Snaga njegovog skoka bila je tolika da ga je vodila u tamu, dole, ka dnu. Podvodne struje su ga vukle. Obrtao se ispod vode, boreći se da se izravna i da izbije na površinu. NJegova su se premorena pluća opirala, zahtevala su vazduh, preteći da će popustiti. Kako je iza ušiju počelo da mu bubnja, požurio je i odbacio se, uspravio se koliko je mogao u vodi, izbijajući na površinu, dahćući, osluškujući pucnje iz pušaka, ponovo zaronio nadole dok su meci počeli dazasipaju reku.

Jačina struje reke ga je zapanjila, Tamo gde je stajao i raspravljao se sa Eliotom, voda je izgledala gotovo nepomična. Ali TQ je bila neka vrsta uvalice, udaljena od rečnog toka. Ovde su snažne ruke reke prosto uvertale i vUkle njegovo telo nadole. Očajnički tražeći vazduh, bo RIO se da ponovo izbije na površinu, i uskoro čim je došao Daha, ponovo je zaronio, previše brzo da bi čuo dalje UŠveve ali ne suviše brzo da ne bi shvatio koliko ga je

dalekostrujavećodnela.

je i Tražari SU ostali iza, odahnuo je c olakšanjem. Sada CTajf11110
morao da se bori sa rekom. Izbij na drugu stranu, U zi P°JS Mislio U SJbi.

Rastresen, shvatio je da više nema

čope V malodušno prema reci, Don je sklonio pramestac 0 °e °a čela koji su
mu bili natoiljeni kišom, bolegRism D uspaničenog yflapaiba svoga srca.

Taj jebeni

N"™ho Je ps°vao. Jurnjava za njim gotovo da me je

ImFarkta. Ima li znaka o njemu?

Stražar je odmahnuo glavom. Drugi tim se nije joc javio, međutim...

Don je klimiuo glavom. Onoga časa kada je shvatio šta Grisman namerava
da uradi, javio je radiom drugim stražarima, ronopelm im da se razmeste duž
reke. Pre ili kasnije on mora da izađe na površinu zbog vazduha. Vodaje
suviše hladna da bi ostao u loj.

Stražari su nastavili da pretražuju reku.

Nikada se ne zna rekao je Don, odmičući svoj sako natopljen vodom do
kukova. Možda ćemo imati sreće. Možda se kopile udavilo.

Dva stražara su se okrenula ka njemu, dok su im se obrve skeptično nabrale.

Dobro, dobro rekao je Don. Ni ja ne verujem u to. Statika je krčala kroz
radio. Jednostavno nam je uma

kao, rekao je glas.

Don se trgnuo sa stene na koju je upravo bio ceo. Poiovi. Ponovi još jednom
rekao je u radio.

Umakao nam je. Ha nekih dvesta pedeset metara dalje od mesta gde si ti.

Samo što smo stigli ovde, on je ispuzao na drugoj strani i nestao u grmlju.

Ali ja nisam čuo pucnje.

Nismo imali vremena. Je "l hoćeš da preplivamo i Da nastavimo da ga
jurimo?

Don je gledao u stražare koji su ga okruživali i koj" su se sada okrenuli
prema njemu da vide kako će da reaguJeĆuteći, podigao je pogled ka
besnom sivom nebu. Samo ča rekao je u radio. Zapitao je svoje stražare,
Pa šta bist vi uradili?

On nije ubio Reja podsetio ga je jedan stražarMorao je ali nije.

Znači, govoriš da treba da ga pustimo. j]

Ja govorim da on nije ubio Reja. |

Doi je razmislio o tome, konačio klimnuvši glavom. Pritisnuo je dugme za
slanje poruka putem radija. Prekini. Vratite se u zgradu.

Ponovirekaojeglas. Zahtevzajošjednompotvrdom.

On je izvan imanja. Izvai naše jurisdikcije. Vratite se u zgradu.

Rocer. Primljeno.

Don je spustio radio. Stražari su nastavili da ga posmatraju. Osim toga rekao je, odlučujući da im dopusti da veruju u njegove reči njušim da je stari poslao po timove da drže na oku izlaze odavde za slučaj da Grisman pokuša ovu vrstu egzibicije. Naleteće ubrzo nas najperiste, Ja ne želim da iko od vas naleti na tu vatru.

Što se mene tiče, meni odgovara rekao je jedan stražar. Nisam baš bio lud od oduševljenja da lovim Grismana tto njegovom trkalištu. Pucanje i bekstvo u šumu. To je njegova specijalnost.

Pa, to je sada Eliotov problem rekao je Don. Iako ljut, spejedno je počeo da se oseća oslobođeno sada kada je kriza prošla. Mi smo uradili sve što je bilo u našoj moći. IretpostavJBam da je Grisman ostavio kolatamo negde kada Je došao ovamo, ali te su šume toliko guste da će mu biti potrebni sati da stigne do njih. Do tada, Eliot će već biti

zpanzemlje. Raz lika je ista bilo da je Grisman ostao ovde vadeset četiri sata ili lutao toliko po šumi. U oba

Hor4fi"a"stari Je Dobio za sebe fore. Okrenuo se, dok su mu

n e ile teške kada je kretao ka zgradi. Kiša mu je padala

To i faT ak i tako odjednom se osetio kako se zabavlja.

"ega. 1a!10lska stvar rekao je stražaru koji je išao pored

Da p"" Ponekad, operativac provali u odmaralište. Ali

To IP ,Vali Izvan1 Posebno ako nije nikoga ubio unutra?

J1 nopost.

33

Bilo je naravno stvari koje je trebalo srediti. Kao prvo, Don je uspostavio vezu sa svojim pretpostavljenimi objasnio šta se desilo. Ocenio je da je taj zadatak tako važan da nije čak ni sačekao da se presvuče pre nego što će telefonirati. Kada se vratio u zgradu, cedeći se po tepihu svoje kancelarije, govorio je u slušalicu dok je gledao kroz prozor od poda do plafona u kišu koja je pravila barice u bazenu za kupanje. Jednom je kinuo. Glas mu je nekoliko puta zadrhtao od zime jer mu se mokra odeća lepila za kosti, ali uglavnom je uspevao da zvuči profesionalno i mirno. Slažem se, gospodine. Odbor će želeći detaljni raport. Ja jsdan već spremam. Prihvatam krivicu zbog toga. Ono što želim da naglasim je sledeće. Naravno, Grisman je pobegao. Prihvatam krivicu za TO. To nije smelo da se desi. Nema opravdanja. Ali mi smo starom obećali vreme i, praktično govoreći, on ga još ima. Nije došlo do neke prave štete.

Razgovor se završio tako što je Donov pretpostavljeni oprezno kazao Donu da sačeka odluku odbora, U međuvremenu, Don ga je uverio, stvari su se konačno vratile u normalno stanje.

Nadajući se da neće doći do reperkusija, Don je spustio slušalicu, otpio čašicu burbona i otišao u svoju sobu, gde je sat i po ležao u skoro mlakoj vodi u kadi. Njegove su emocije bile različite. C jedne strane, i dalje je bio besan. Grisman je bio takva nevolja, prouzrokovao je toliko problema da se Don baš radovao što ga je onako začikivao. A sada, kada je Grisman pobegao, taj kučkin sin je napravio još veći problem. Prokletstvo, voleo bih da smo ga uhvatili pre nego što je prešao reku. Sam bih, svojeručno ubio to kopile.

C druge strane, Grisman je konačno otišao. Kriza J bila završena.

Odmaralište se, kao što je Don kazao svoj6 pretpostavljenom, vratilo u normalno stanje ako

išta u vezi sa ovim užasnim mestom može biti opisano kao normalno.

Uspostavivši ravnotežu, Don se osećao opuštenim.

Obukao je čiste zelene pantalone, drečavo žutu košulju, novi bež karirani sportski sako. Ispivši još jednu čašicu burbona njegov limit za dan ispružio je ruke, konačno miran.

Sišao je stepenicama u kancelariju, podigao noge na sto i dok su sijale bele cipele, okrenuo se ka svome diktafonu da počne izveštaj, i namrštio se kada je grmljavina nekog motora prošlišala tako blizu da se prozor iza njega zatresao.

Šta je sad? pomislio je sa odvratnošću.

Srce mu je poskočilo. Užasno predosećanje steglo mu je stomak, stvorivši takav strah da mu je došlo da povrati burbon.

Zgrabio je slušalicu telefona, pritiskajući tri dugmeta da bi uspostavio vezu...

Ali, nije bilo potrebno. Pesnica je počela da udara o njegova vrata, Pre nego što je Don stigao da kaže "slobodno", kapetan njegove straže tresnuo je vratima otvorivši ih.

Taj prokleti Grisman!

Kaži.

Sve to sranje oko preššvavanjareke i bekstva u šumu!

Reci mi.

Zajebavao nas je sve! Nije ni imao nameru da ide kroz t UmU Trik! Eto, to je! Da bi nas samo izbacio iz ravno eže! Čim smo olabavili prismotru nad helikopterom. on HyfPa™! To !e ontamo g°Re! UkRao Je prokletu ptičuri

JiOR bipomislioJeD°nirazmišljajućioreakcido°Ra, pitao se da li će iz ovoga da izvuče živu glavu.

Sol js drhtao u svojoj natopljenoj vunenoj odeći ali je poželeo da se veseli u trijumfu. Dva čoveka koja su čuvala helikopter bila su toliko opuštena posle Solovog bekstva da ga nisu ni primstila kako puzi do staklenika, zatim preko staze za cogipg do fontane, konačno do vrta sa cvećem, do klupe, do i šh samih.

Ponovo se potrudio da ih onesposobi a da ih ne ubije. To je bilo važno.

Ukoliko ubije nekoga od službenika u odmaralištu, teraće ga do mišje rupe, i to svom snagom svi iz njegove profesije. Verovatno nikada ne bi uhvatio Eliota, i naravno, sigurno ne bi preživeo da bi mogao da uživa u svojoj osveti. Do đavola, ako je potrebno, čitav svet obaveštajne službe bi ga lovio pod punom ratnom spremom, sa svim oružjem koje bi garantovalo da će biti kažnjen zato što je prekršio pravilo odmarališta.

Na ovaj način, međutim, najgori zločini koje je počinio bili su grubost prema personalu i krađa helikoptera. U poređenju sa prekršivaljem pravila, ono što je uradio jeste otprilike analogno tući i krađi kola. Oni koji budu o tome donosili odluku, razumeće kontrolu pod kojom je bio. Znaće da on nije napadao sistem već samo izravnavao račune saEliotom. To nije bilo politički; TO je bilo lično. I budući da he shvatiti da je dvoboj odmakao, možda će da učine i ustupke.

Nadao se.

Ali, njegovi su principi konačno imali smisla I, što je još važnije, Sol je bivao sve više oduševlje" osećajući da bi i Kris to odobrio. I zaista, činilo se ka" da Kris sedi pored njega, ceri se, daje mu podstrek. SoL w se nacerio, u znak odgovora. Sedam je godina prošlo otko K nije vozio helikopter, ali ga je Eliot dobro obučio, i 6I mu je potreban samo minut da se oseti opet sigurni3 kontrolama. Podigao se sa uzletišta, prošišao P°R, zgrade odmarališta, i proleteo iznad drveća duž rU

imana. Na sedištu pored sebe, imao je jaknu koju je bio uzeo od jednog čuvara i dva Uzija uz više napunjenih magacima. Srce mu je letelo u visine, sa helikopterom. Eliot je, logično, imao samo jedan izbor. Oh, naravno, on se može pretvarati da odlazi ali da zapravo ostane u toj zoni, nadajući se da će Sol proći pored njega. Ali, imajući u vidu vremensku prednost koja je Eliotu bila zagarantovana, bilo je mudrije da se odveze što je brže moguće, da stigne do Vankuvera, i da uhvati let do najudaljenijeg ćoška sveta gde, Sol je to priznao sebi, on ne bi imao šanse da ga pronađe. Prirodno, Eliot je sigurno iznajmio ljude da drže na oku odmaralište i da ubiju Sola kada mu

bude dopušteno da ode. Helikopter i, mane idealno, kola bili su jedino praktične opcije.

To je, više nego išta drugo, bila Solova prednost. Zona js bila divlja. Malo je puteva prolazilo kroz regiju. Sol se sećao puta koji je koristio da bi stigao do odmarališta. Ništakomplikovano. Računajući unazad, znao je da ne može da pogreši ako izabere bilo hoji put koji ide prema jugozapadu u pravcu Vankuvera. Eliot je imao dva sata prednosti. Ali ovo je bio put cikcak čija je ruta bila ontrolisana kompleksnom topografijom planina, i Sol Je mogao da ga prati poput vrane koja leti. Što je još , hedikopter je bio brži nego kombi. Mnogo, mnogo

Četrdeset minuta, Sol je procenjivao. Sve će tadabiti zavRŠeno.

Zamislilo je Krisa kako bi se veselio.

je r Iša Je postajala sve gušća, padala je sve više. Kada Ki ". Poleteo, vreme nije bilo problem. Sada, međutim, k°NtpJe La D°v°lno gusta da je smanjivala vidljivost i JUI n Le xf LIKOpteRa činila nestabilnim. ProučavaUDarcUT K°JI Je vijugao ispod, Sol je noćeo da brine da ne U neku nevidljivu prepreku, drvo, vrh stene, daleko vod, skrivene oblacima koji su nisko visili. Morao je da pazi la iznenadne promene terena.

NJego va je jediia uteha bila da je magla obeshrabrila i putnike. Saobraćaj ispod njega bio je slab, uglavnom kamioni i prikolice. Nekoliko automobila koje je video bilo je lako identifikovati i odmah odbaciti kao nevažne. Ford LTD, Folksvagen Široko. Pontijak Fajerberd.

Ali nije bilo Ševi kombija.

U prvih nekoliko trenutaka lova, nije bio zabrinut. Konačko, Eliot bi već trebalo da je prošao kroz više dolina. Iako ne bi imao ništa protiv da bude i obrnuto, Sol zaista nije očekivao da će kombi već sada ugledati.

Ali, minuti su počeli da se gomilaju. Trideset. Trideset pet. Četrdeset. Kako je kiša padala sve jače i helikopter koji je grmeo sve manje bivao poslušan pod komandama, Sol se uplašio da nije pogrešio u proračunu. Da li je Eliot predvideo kako će Sol reagovati i umesto ka obali uputio se ka unutrašnjosti zemlje? Da li je negde sakriven, nadajući se da će Sol izgubiti trag jureći za njim ka Vankuveru? Proveri i protivproveri. Moguće varijacije bile su poput vrtoglavog lavirinta čiji izlaz ne može nikada biti pronađen.

Tepao je zbunjenost iz svojih misli. Nije smeo sebi Da dopusti da sumnja u pravac koji je već odabrao. Nije smeo D se usudi da izgubi strpljenje.

Posvećen već jednom ovome planu, morao je da ga izvrši do kraja. Nije u ovome časU bilo drugog izlaza.

Pet minuta kasnije, njegova je odlučnost bila na" građena, Ispod, ne daleko ispred njega, spazio je svedeN oblik tamnoplavog Ševi kombija kako skreće za ljetnu okuku, pravac jugozapad,

Grudi su mu se napele.

Ali, odjednom je potisnuo uzbuđenje. Boja i model" bili isti. Ilak, da li je moguća koincidencija?

Nagnao je helikopter dole da bi bliže pogledao. Nije bilo hroma, nije bilo belih upadljivih oznaka ni boje. Pogledaj još bolje", mislio je. Sve bliže grmeći, spazio je siluete tri putnika, dvojica ispred, trećeg pozadi.

Zbunjivalo ga je što se nisu okretali da iza sebe provere kako stoje stvari.

Izgledali su mu kao muškarci, putnik pozadi imao je na r lavi šešir. Još jednom proveri, Sol je već bio dovoljno blizu da vidi tablice kroz dvogled.

Iste su bile kao i tablice kombija ispred zgrade u odmaralištu. Besneo je, silazeći helikopterom sve niže, bliže. Ispred, c desne strane, drveće je u polukrugu bilo posečno. Kiša je natopila šljunkovitu čistinu koja je bila namsnjena parkingu i na kojoj su se nalazili stolovi od drveta za odmor.

Mesto je bilo pusto.

U fiftififti ili život krizi, jednostavno se suoči sa njom, spremi se da umreš ako je to neophodno. Ništa u tome nema komplikovašg. Jednostavno se pripremiš i kreneš. Tako ga je Išiguro, instruktor džudoa, učio pre toliko godina u dojou. Sol se pripremio i krenuo sada, lreitutno donoseći odluku, iako nije nameravao da umre.

Proleteo je iznad puta, sve bliže grmeći. Skrenuvši "aglo ulevo, uspravio je kontrole, a zatIm ih naštelovao UDesno i zaokrenuo ka kombiju.

zi iogo toga se zbilo odjednom. Sol je u magnovenju spao Kastora i njegovo preplašeno lice za volanom. Ako " TOR "UDE ostao na kursu dole na putu, ako postolja heliraptera za sletaNše udare u kombi, helikopter će izgubiti Eli Težu i izazvati eksploziju. Normalno će biti da će T i ao name da i on umre

Uništen, ali Sol nije imao nameru da i on

skRenuT°R "e reagovao tačno onako kako je Sol očekivao, jkje g P1Ci oštro kajediom jedinom slobodnom pravcu koka drveđ SIgURan! ka parkiralištu, ka piknik stolovima,

Sol je uradio isto, jureći paralelno sa Ševijem, primoravajući Kastora da se ne zaustavlja, već da umesto toga nastavi da žuri ka drveću. U poslednjem trenutku, baš pre nego što će se helikopter raspasti u eksploziji uletevši u šumu, Sol je trgnuo kontrole i skrenuo, sekući vrhove drveća. Zatvoren u pleksiglasu kabine helikoptera, dok mu je u ušima odjekivala mučna

grmljavina motora i udaranje elisa, znao je da je vreme da zamisli zvuk sudara pored njega.

Zamišljanje ili ne, tek osećao je veliko zadovoljstvo. Iznenada se okrećući, preleteo je parking zonu, videvši kako se Ševijev prednji deo zakucavao u veliki panj između dva drveta, Brzo spuštajući helikopter dole, ubacio je rotore u ler, zgrabio dva Uzija i njihove pune magazine i iskočio iia mokri šljunak. Kiša mu je udarila pravo u lice. Čak i u sekundi u kojoj se zaustavio da ga ne zaspe kiša sitnih delova prednje karoserije i iveri panja, počeo je da puca, jureći ka uništenom kombiju, primećujući kako antifriz curi iz radijatora, kako se lim kola skoro povija pod kigaom metaka.

Ali nešto nije bilo u redu. Prozori na Ševiju se nisu lomili. Njegova vrata nisu bila razneti baražnom vatrom.

Namrštio se. Kombi je bio oklolljen. Prozori su bili sa staklom otpornim na metke. Pojurio je kroz blato prema kombiju, ispaljujući još jedan volej.

Meci su zasuli pr" zore i vrata ali opet nije došlo ni do kakve štete.

Unutra se niko nije micao. Oprezno, požurio je napred, gledajući kroz prozor koji je bio zamagljen od kii1 video je Kastora kako je pao licem preko volana, dok MU W teče iz čela. Pored njega. Pored njega, Poluks je bio ...

Lutka. Lutka ubačena u odelo od teksas platna koje J nosio Poluks.

A Eliot? Na zadnjem sedištu, druga je lutka 7ieala postrance, imala je na sebi crno odelo; šešir je pa°

pod Zbog toga se oni nisu okretali da vide put iza sebe niti su reagovali na grmljavinu helikoptera.

Video je radio prijemnik sa odašiljačem koji je bio ugrađen u komandnu tablu i odjednom shvatio u kakvoj se strašnoj opasnosti nalazi. Refleksi su ga osvestili. Jureći pored kombija prema drveću, osetio je kako metak hoji je došao iza nega prži ruku. Drugi je metak zalajao iza bora. Vilica mu je bila vrela kada je zagrizla istu ruku.

Nije se zaustavio da bi se okrenuo i uzvratilo vatrom. Nije se pitao ko je pucao na njega ili kako su lutke dospele u kola. Jednostavio je samo jurio prema drveću, zašao u šumu, dobijao na razdaljini, očajnički tražeći vreme za razmišljanje.

Jer, dvosmerni radio mu je rekao sve. Prokletstvo, mislio je Sol, zašto do đavola to nisam shvatio? Kako sam mogao da budem tako glup? Od trenutka otkako je Eliot ialustio odmaralište, mora da je održavao vezu sa zgradom. Morao je da sazna da je Sol ukrao helikopter. Lutke mora da su bile sakrivene u kombiju kada je krenuo iz ODMarališta. Starac je sve ovo vreme bio mudriji.

I snajperista koji je pucao u Sola? To mora da je bio Poluks, koji je Kastora sledio drugim kolima. Da Sol nije video lutke, i dvosmerni radio, da nije pojurio prema Drveću u istom sekundu kada je osetio klopku, Poluks bi ga Ubio. Eliot bi bio pobednik.

R" °L 6 nesvesno vrisnuo. He, neću mu dozvoliti da I! Ja m°Ram da izraviam račune sa nim u Krisovo

JUći OGrLJen probijao Se dublje kroz šumu i kišu, biraluks "Ravce i menajući ih kako bi bio siguran da ga Povptg, NS Može videti. Put, mislio je Sol. Moram da se "čim

, tražiće ga, nišaneći

Je puc gRmlja k°Je se povija i krcka, prema granju koje O p°lomljeno, i zbog tog razloga Sol je nameravao da pravi što je moguće više buke. Mislio je da na taj način namami Poluksa ovamo, u šumu, što je dublje moguće. Istoga časa kada Poluks bude dovoljno daleko od puta, Sol je planirao da odjednsš iskoristi tišinu, da puzi umesto da juri, zbunjujući Poluksa, dobijajući šansu da se povuče prema putu.

Jer, Poluks je bio nevažan. Eliot je bio ono što je važno. I kiša koja je bivala sve jača, naterala je Sola da se strese shvatajući sve. Da li bi jedan stari čovek sebe izložio tako strašnom vremenu, ako nije morao? Eliotov je plan bio da iskoristi Kastora kao mamac dok je Poluks trebalo da dođe otpozadi i da uhvati Sola na iznenađenje. Ali, Eliot mora da je uzeo u obzir mogućnost da će doći do borbe. Da li bi Eliot čekao nezaštićen u drugim kolima? Da li bi se skrivao po kiši među drvećem? Nimalo moguće.

.Stari bi više voleo neko mesto koje je toplo i sigurno.

Dragi Bože, stari je negde duž puta koji sam ja sledio.

U nekoj je rupi sakriven, verovatno u kolibi, u motelu, U nekoj turističkoj zgradi. Nikada ne bi čekao na aerodromu za svoj avion ukoliko je uopšte nameravao da krene avionom.

Ali, Sol je helikopterom preleteo više motela. Uz dovolšno vremena, ako bi ga imao na raspolaganju, mogaoJe da se vrati putem da proverí svaki. Ali, to i jeste bilz glavna stvar. Vremenaiue bilo. Poluks će nastaviti da ga juri. Oblasna policija uskoro će biti na ovom mestu da i istraživala nezgodu. Moram da pobegnem, mislio je.

Kroz pedeset minuta, ziojeći se uprkos hladnoj, ja0" kiši, Sbl jestigao do okuke puta koji se nalazio na osaMstotina metara dalje od parkirališta i piknik zonUprkos svojoj tišini i pažnji, osećao je stalno bol U jednoj tački prema lopaticiramena, gde mora da rajc nor"dio Poluksov metak.

Moram da pronađem Eliota. Moram da...

Začuvši motor kako se približava ka okuci, čekao je da se uveri da nisu policijska kola. Videći da je to neki stari kamion, pojurio je sa mesta među drvećem i mahnuo vozaču da stane. Kada je momak sa dugom kosom koji se nalazio za volanom pokušao da ga zaobiđe, Sol je nanišanio Uzijem.

Momak je pobledo, pritisnuo kočnice koje samo što se nisu raspale od cviljenja, i izašao napolje, držeći ruke kojs su mu drhtale visoko podignute uvis. Nemoj da me ubiješ. Okrenuo se i počeo da beži.

Sol se popeo u kamion. Kuplung se zatresao kada je prebacio u prvu brzinu. Trгнуvši se, kamion je krenuo napred. Dajući brzinu putem, Sol je prošao pored piknik zone, gde su se elise helikoptera i dale okretale.

Vrata sa vozačeve strane na kombiju su visila otvorena. Kastor...

, Nije bio mrtav. Držeći se za stomak, posrtao je uz Demolirani kombi. Ali Kastor je čuo drmusanje i grmljaEinu kamiona i pogledao prema putu, taman na vreme da spazi Sola za volanom.

Trepćući, Kastor je odmahivao glavom kao da je sumnjao U ono što je svojim očima video.

Izenada se uspravio, lecnuo se. Iz čela mu je tekla kRv, i on se zateturao prema drveću, nema sumnje, u potrazi Za Poluksom.

° e ilo U Redu, mislio je Sol, nestajući iza zone za knik. Zapravo, bilo je sjajno. He može biti bolje.

ro Je spazio tamnozeleni ford koji je bio parkiPo" U3 Put" K°JI Je verovatno bio taj automobil kojim je GaJ u.Ks pRatio Kastora. Odlučan da ne može biti druLJe"IJe k se zaustavio svojim kamiokom i izašao napobio panišaniVši, proveravajući Ford, ali, automobil je trag 13an Blato sa strane kola nije otkrivalo nikakve MoGaoVe st°pa pa samim tim ni mogući smer u kojem je stari

°tići da bi se zaštitio u šumi. JJL l Je klimnuo glavom, još ubedeniji u svoju sumnju.

Okrenuo se da bi pogledao iza sebe, kroz gustu kišu prema putu u pravcu piknik zone. Poluks je jurio u njegovom pravcu, Kastor posrtao za njim. Poluks se zaustavio u sekumdi kada je spazio Sola, nanišanio je ali u tom času Sol je već pojurio do svog kamiona i ušao u kabinu. Metak je tresnuo u zadnja vrata. Sol je bio ushićen, odlazeći. Uskoro.

Dve okuke iza, na putu, kada je bio siguran da ga njegovi goniči ne mogu videti, skrenuo je ulevo niz pošljunčanu stazu k odmah potom ponovo skrenuo ulevo, skrivajući kamion u gusto isprepletano granje drveća. Iskočio je iz kamiona da bi odmah čučnuo, pogrbio se pod kišom, jurnuvši prema ivici puta, i sakrivši se iza gustog žbuna, osmatrajući, čekajući. Prošao je jedan minut. Narastao je od zadovoljstva, videći ono što je želeo. NJegova je varka uspela.

Zelena kola su projurila pored njega. Poluks je imao očajnički izgled lica dok je vozio. Pored njega, Kastor je zurio kroz šoferšajbnu, bez sumnje se napinjući da spazi kamion.

Sol je znao da je mogao da ih ubije dok su sada prolazili pored njega, pretpostavivši da ova kola nisu bila oklopljena kao predmet pažnje. Eliot jeste, i zato se Sol naDa" da će Kastor i Poluks pojuriti da zaštite svoga oca. " Udkoto" mislio je, pojurivši izaad prema kamionUKraj se približavao. Osećao ga je tako snažno. Vrlo brzo.

Ali nije smeo da im dopusti da znaju da ih prati; morz° je da bude daleko od pogleda. Na njihovom mestu, on bi vremena na vreme proveravao retrovizor, prema navili baš kao što je on i sada činio da bi sam sebe uverio D njega ne prate, na primer, policijska kola. Takav je opRe imao mane; međutim, ako nije smeo da dopusti da Kastor

Poluks vkde njega, nije mogao sebi da dozvo li ni da on njih izgubi iz vida. I zato je morao da krije kamion blizu svakog motela ili zgrade pored kojih je prolazio, šunjajući se da bi pretražio gde su njihova kola, Proces je bio napet, frustrirajući. Posle četvrt zgrade koju je proverio počeo je da se plaši da nije slučajno ispustio Ford. Policija je do sada već morala da dođe do mesta gde je došlo do nezgode. Dugokosi momak mora da je do sada ispričao kako mu je kamion ukraden. Morali su već da ga traže.

A šta je sa čuvarima iz odmarališta? Oni ga takođe love. Mora da su loslali po pomoć. Jedina dobra stvar u svemu bila je da odmaralište nije imalo još jedan helikopter. Morali su da ga gone kolima. Ali svakako da će doLi niz put uskoro.

NJegova potreba da zadrži svoju slobodu gotovo da je nadjačala potrebu da kazii Eliota, "Odustani od lova", tamni raje glas upozoravao. "Nikada nećeš naći staroga pre nego što pajkani i drugi stražari dođu. Pokušao si, adi sve su okolnostiradile protiv tebe. Biće još šansi".

"He" govorio je sebi. "Ako ga pustim da mi sada isklizne, pobeći će tako daleko i tako će se duboko zakoPati, da ga nikada neću pronaći. On neće ostaviti trag. To °Ra da bude sada. Drugih šansi neće biti". v Trideset

minuta kasnije, na sedmom mestu Koje"je proravao, dva paralelna niza koliba sa parking mestom u dini" ronašao je tamnozeleni Ford. KD eonski ZNak iznad kancelarije pokazivao je naziv e pČMa tenovite Planine". Znak je bio osvetljen i sijao 3 tamnU kišu. Ford je bio parkiran zadnjim delom sredini s leve strane, a prtljažnik mu je bio otvo tco IJU"li kamion dole niz put, Sol se probijao nepriJeDnoj speo se pored drveća mokrog od kiše, uz grmlje, na PaDinici, odakle je mogao da vidi kolibu koja se nalazila iza Forda. Posmatrao je gde bi mogao naći zaklon kada su se vrata kolibe lako zaškripavši otvorila. Poluks je pogledao napolje, zatim je brzo stavio kofer u prtljažnik i zatvorio vrata, ponovo ulazeći unutra. Sol je žmirnuo. "U redu, dakle". Stegnuo je zube. "Stigao sam tačno na vreme. Samo što ne krenu dalje". Brzo je računao. Uzi nije mogao da bude siguran sa ovolike udaljenosti. Ako se smesti iza kolibe, preko puta Forda, moći će da ubije Eliota kada bude izašao i krenuo ka kolima. Ali, prvo je morao da siđe sa mesta gde se nalazio. Pronašao je skriveni šanac koji se spuštao prema kolibama i odpuzao se dole preko mrtvog lišća, birajući mesto iza srednje kolibe u nizu, preko puta Forda. Kiša je postajala sve jača, tamnija, hladnija. Dok je čekao, ne pokazujući se, osluškujući zvuk teškog motora koji je tamo počeo da grmi, odjednom je i sam krenuo da se koleba, Suviše je lako", pomislio je. Smrdi na klopku. Eliot ne bi dozvolio svojim pratiocima da parkiraju kola koja su direktno ispred njegove kolibe. Oni mirišu da sam ja tu negde. Koriste kola kao mamac. Pa ipak, Sol je ostao ubeđen da je Eliot tu. Međutim, u kojoj kolibi? Sećao se onoga što je video sa uzvišice koja je bila iznad koliba, Dvadeset ih je bilo, po deset u svakom reDUZbog kiše, turisti očigledno nisu hteli da idu u razgledanje kraja. Kako ilače objasniti da je ispred četrnaest koliba bilo automobila? Od šest praznih mesta za parkIranje, dve su stajale prazne sa po jedne strane preko lut3 Forda. Tpehe prazno mesto bilo je niže, blizu glavne kaNcelarije. Četvrta koliba je bila na toj strani ali preko puta, na drugom kraju, c desne strane, gotovo zalazeći U šumu. Dve preostale bile su preko puta nje, nlovoj stranI Dok mu se srce stezalo, Sol se sećao igre koju su on i Kris voleli da igraju kadasu biLi u domu za siročad. Igri ih je naučio Eliot. On je to zvao igrom

školjki. Pametniji ljudi prelaze tupadžije ovim trikom, na vašarima govorio je. Ovako se igra. Tri su prazne školjke, izmešajte ih više puta što je moguće brže. Ovako. Sada vi meni recite ispod koje se školjke nalazi zrno? Ni Sol ni Kris nisu pogodili. Što samo dokazuje nastavio je Eliot da je ruka brža od oka, Ja hoću da vi vežbate ovu igru sve dok ne budete u stanju da uvek pogodite koja školjka skriva zrno. Hoću da vam oči budu brže od bilo čije ruke.

Igra školjki. Sećajući se, Sol je počeo da se puši od besa. Ali sada, umesto tri školjke, bilo ih je šest. U kojoj se kolibi nalazilo zrno?

Morao je da smanji izbor. Da li bi Eliot izabrao kolibu krja se nalazi blizu kancelarije i puta? He, nije verovatno. On bi više voleo da se sakrije tamo gde je zaklon najbolji u sredini. Ali, onda opet možda i ne bi. A šta Je sa kolibom koja se nalazi preko puta tamo onom koja je najbliža šumi?

Sol je odmahnuo glavom. Suviše daleko od puta, ako morao da beži odavde, brzo.

Pa ipak, izolovanost te kolibe bila bi prednost u i; malo bi ljudi čuli zvuke i videli pokrete.

Pa opet, osećao se kao da je na mrtvoj tački.

A koliba koja se nalazila sa jedne strane Forda, gde je aUtomobil parkiran? I jedia i druga koliba na ta dva est bile su očigledne mogućnosti. Ali, baš zbog toga, °l je odbacio tu pomisao.

Ali šta ako je Eliot izabrao da se sakrije iza očigled10g? Kompleksnost na kojoj je Eliot uvek insistirao naavljala je da ga zapanjuje.

Mrtva tačka. Eliot se neće pojaviti sve dok ne bude

Turan. Sol je, pak, sa svoje strane odbijao da dela sve dok

Na Da može da naleti na klopku. Ali Elot je znao, baš kao

što je i Sol, da će policija da istražuje nezgodu i da

doći da traži ukradeni kamion. Pajkani će ovde doći us" ro.

A i stražari odmarališta,

Nešto mora da se desi da bi se ova pat pozicija npei, nula.

Neko je morao da načini prvi korak.

Doneo je odluku. Bila je pod znakom pitanja. Ali du ko, u duši, osećao je da

je u pravu. Gde bi se on sakrio d? on na Eliotovom mestu? Daleko od

Poluksa, u kolibi koja se tamo preko puta nalazi. Želeo bih da vidim šta se

dsšava. Na sigurnoj udaljenosti od Forda. Ja bih ostao u kolibi ovde.

Smanenih mogućnosti, bar u teoriji, krenuo je kroz kišu prema

pretpostavljenim praznim kolibama, koje su se nalazile sa njegove leve strane.

I tako, pogodio si.

Starački glas ga je iznenadio.

Sol se oštro okrenuo, nanišanivši u prostor izme dve kolibe.

Otkrio je da zuri u šoku u Eliota. Stari je čov stajao vak vidnog polja, ispred prazne kolibe. Sada se pohazao, i sam pokisao od kiše.

Više isirpljen i izboran nego što ra je Sol ikadz video, starac je slegnuo ramenima, Pa, šta čekaš? HajDe pucaj.

Sol je to želeo, svim svojim srcem, čudeći se samo sebi jer, bez obzira koliko ga njegov bes ispunjavao. nIle mogao da se natera da povuče okidač.

U čemu je stvar? zapitao raje njegov otac. Zar to nIj omo što si ti želeo?

Moje čestitke. Ti si pobedio.

Sol je poželeo da krikne, ali grlo mu se steglo sve D° je osetio da ne može da diše. Grudi su mu se skupljale, N° dok nije pomislio da će prsnuti.

Pročitao si nas rekao je otac. Prokletstvo, naučio sam te dobro. Uvek sam govorio, pretvaraj se da si neprijatelj kojeg juriš. I ti si pogodio. Osetio si da ću biti u kolibi na ovoj strani.

Kiša je padala tako teško da Sol nije mogao da bude siguran da li su mu to obrazi vlažni od kišnih kapi ili od suza.

Ti kopile.

Ništa više od tebe. Hajde, nastavi rekao mu je otac. Priznajem da si me pobedio. Pa, povuci okidač.

Ponovo je Sol imao teškoću da progovori. Zašto? | prošaputao je promuklo. Zar nije očigledno? Star sam. Umoran sam.

I dalje imaš šansu.

Za šta? Da umrem? Ili da gledam kako drugo moje dete umire? Muka mi je od toga. Imam suviše duhova. Furija, Na obali reke, kada si došao do mene dok sam pecao, pokušao gam da ti objasnim zašto sam činio stvari za koje si me ti

Ja ne mogu da ti oprostim što si ubio Krisa. Pogrešio sam što sam uopšte to od tebe tražio. Ubij Me. Kišaje curila niz Eliotovu sedu kosu, i čelo. Zašto °k,č:vaš. Tvoje ponašanje nije ponašanje profesionalca. liotovo crno odelo visilo je patetično na njemu, potno natopljeno kišom. Tvoj otac ti kaže da ga ubiješ.

He. Sol je odmahnuo glavom. Ako ti to želiš, onda |to prokleta lako.

Istina je. Razumem. Osveta nije zadovoljavajuća ako vek hojeg mrziš ne daje otpor. Vrlo dobro. Ako je to ono go mora da bude, onda si ti napravio taj izbor, odbijanjem oga što sam ponudio.

Sol i Eliot su se netremice gledali.

Ja ne predlažem pomirenje Eliot je kazao. Ali se IM da li bi nevoljno prihvatanje moglo biti moguće. Ja

i tvoj otac. Bez obzira koliko me mrziš, mi i dalje imamo spone koje nas vežu. Kao uslugu, u znak sećanja na vreme kada si me voleo, pusti me da proživim u miru poslednjih nekoliko godina koje dolaze. Sol ga je skoro toga trena ubio, nateran mislju da odbije ono što je Eliot želeo.

Ali, shvatio je da tog istog trena on govori Eliotu, dovoljno dugo da Kastor i Poluks mogu da ga ubiju, dok okleva na otvorenom. Eliot se istinski predao. He, ne ovde, ne sada, Sol je mislio u sebi. Nije mogao da puca. He licem u lice ukoliko već njegov otac odbija da se bori.

Posle svega čemu si me naučio, ja nisam uspeo. Njegov je otac podigao obrve tužno, procenjujući.

Ili me nisi naučio dovoljno dobro nastavio je Sol. Siustio je Uzi. I možda je sve to za neko dobro. Ja sam završio. Dajem ostavku. Neka se agencija jebe. I ti se jebi. Postoji jedna žena koju poznajem. Umesto da se ovde igram sa tobom, trebalo je da budem sa nom.

Misli njegovog oca su bludele. Nikada ti nisam rekao. Tamo, 51ve. Možda si se pitao zbog čega se nikada nisam oženio. Vidiš ja sam morao takođe da napravim izbor. Agencija ili... Pa, nisam siguran da je moj izbor bio onaj pravi. Grmlavina je odjeknula Stari je čovek pogledao prema crnim oblacima koji su se kotrljali. Uvek saM se pitao šta se posle desilo sa njom. Oči su mu se suzile, nostalgичne. Zatim se njegovo raspoloženje promenilo, dok je vukao svoje odelo. Ti i ja, zaista smo smešni. Zvučalo je kao da se zabavlja. Stojimo tu na kiši. Mladom čoveku kao što si ti, izgleda da ne smeta to što je mokar do gole kože. Ali ove stare kosti... Zakikotao se na šalu o sebi. Hvala Bogu, gotovo je. ispružio je ruku; drhtala je. Imam nešto viskija u svom koferu. Piće za oprostaJ moglo bi da se lopije. Da bi se oterala zima.

Rekao si nam da nikada ne pijemo. Rekao si da TO zatamnjuje um i umrtvljuje čula.

Nisam ni očekivao da deliš piće sa mnom. Ali sada, kada si dao ostavku, kakve to veze ima?

Stare navike sporo umiru.

Znam. Oprosti mi. Bez obzira koliko jako pokušavao, nikada nećeš biti normalan. To je još nešto što će mene da progoni.

Eliot se umorno okrenuo, zakoračivši na trem kolibe koji je bio zaštićen od kiše perdom. Rukdm je mahnuo prema drugoj kolibi koja je stajala preko puta, iza Forda. Poluks je stajao nervozno u otvorenim vratima kolibe ali videvši signal koji mu je poslao Eliot, ušao je u kolibu, zatvorivši vrata. Sol se približio svome ocu.

Budući da se verovatno nikada nećemo više videti rekao je Eliot želim da sa tobom podelim jednu tajnu.

Koju?

O Krisu i manastiru. Nešto se tamo njemu dogodilo. Biće od pomoći, mislim, ako budeš znao za to. Stari je čovek ušao u svoju kolibu, kopajući po koferu, konačno podižući bocu sa viskijem. Moradatu negde bude i čaša. Dobro. Sipao je malo viskija u čašu. Siguran si da nećeš da mi se pridružiš?

Sol mu se nestrpljivo približavao. Šta u vezi sa Krisom? Šta se desilo u manastiru?

Iza njega, slabi šum u otvorenim vratima bio je njego vo Jedino upozorenje. Automatski se sagnuo napred, nagnuo kako bi zaštitio svoju bubrežnu arteriju. Desilo se sve lako, kroz vazduh je samo šušunuo materijal odela, osetio l Kako Je nešto preseklo vazduh. Ali, to nije bio nož, već Dna svetlucava žica klavira koja je bljesnula iznad nje "" pResekavši mu vid, idući prema njegovom grlu. ni °ta T° Je oružje obično bilo sakriveno u okovrat Zak DVe Drvene drščice, izvučene iz cepića košulje, Is ene a kuke na oba kraja žice, sprečavale su ubicu da e svoje prste dok je kontrolisao davljenje.

Sol je trgnuo rukama da bi zaštitio svoje grlo, gest je bio instinktivan, ali je takođe bio i greška.

Andre Rotberg: Koristi se samo jednom rukom da bi zaštitio grlo. Drugu ruku čuvaj da bi njom mogao da se boriš. Ako ti žica zahvati obe ruke, ti si mrtav.

Sol je uspravio impuls, jedva oslobađajući levu šaku. Njegova desna šaka, pak, koja mu je štitila larinks, bila je uhvaćsna žicom. Iza njega, Kastor koji se bio sakrio iza otvorenih vrata na ulazu u kolibu, samo je još više pritiskao.

Sol je nejasno čuo Eliota kako govori Žao mi je. Ali, znaš da ja ne mogu da ti verujem. Šta ako se sutra probudiš i odlučiš da svejedno i dale treba da me doviš da bi me ubio? Zatvorio je vrata. Ovako je bolje. Nsće bitinikakvog pucanja. Nećemo uplašiti turiste. Neće biti pozvana policija. Imamo vremena da pobegnemo. Žao mi je šgo sam morao da te ovako navučem, na prevaru, znaš. Ako ti uopšte to nešto znači, ziaj da te ja volim.

Garota ubija na dva načina: stezanjem vrata žrtve dok ga na kraju ne prereže. U svojoj najobičnijoj formi, garota nije ništa više od najobičnije žice klavira. Ali usavršeiijn tipovi koriste više žica, upletenih pod pritiskom,

sa industrijskim dijamantima koji su utisnuti u žice. Posledica takve garote je, ako žrtva uspe da podigne ruku da bi zaustavila garotu od toga da direktno dotakne vrat, da ubica može da iskoristi ivice dijamanta da bi isekla prste žrtve.

To je počelo da se sada dešava.

Sol se otimao, osećajući kako dijamanti u žicama garote idu preko njegovih prstiju, napred nazad, dok je on prstima stezao grlo kako bi ga zaštitio, zajedno sa glasnim žicama. Dijamanti su se urezivali u njegovo meso, i polako stizali do kostiju prstiju. Niz Solovu ruku tekla je krv. Čak i sa rukom koja je štitila grlo, osetio je kak pritisak garote polako biva sve veći i kako on gubi dah. Počeo je da hvata vazduh kao riba na suvom.

Vrata su se otvorila. Poluks je ušao u kolibu, na sekundu zbunjujući Kastora. To je Solu dalo vremena. Iako mu se u glavi vrtelo zbog nedostatka kiseonika, on je svoju ruku ispružio napred, stisnuvši šaku u pesnicu, savijajući ruku u laktu, udarajući njom unazad što je jače mogao. Udarac je pogodio Kastora u grudi. Andre Rotberg je dobro naučio Sola. Lakat je slomio Kastorov grudni koš. Kostii su pucnule, povređujući pluća. Ječeći, Kastor je umanjio stezanje i posrnuo unazad.

Sol nije gubio vreme na sklanjanje garote sa svoga vrata. Dok je Kastor padao, Sol se okrenuo, osećajući snažni bol u laktu, shvatajući da raje slomio, ali mu to nije bilo važno. Rotbergova obuka bila je zasnovana na teoriji da mali broj delova tela može da služi kao oružje čak i kada su povrećeni. Lakat je bio jedan od njih.

Sol je ispravio ruku, ne obraćajući pažnju na bol, nastavljajući da se okreće. Ivica njegove zategnute ruke Uхватила je Kastorovog brata, Poluksa, za grlo. Povreda je bila smrtonosna. Poluks je pao, nekontrolisano se grčeći.

Neverovatno. Uprkos strašnoj povredi grudi, Kastor JOŠ nije pao. Dlan koji je bio upućen ka njegovim grudima JOŠ JSDNOM se zario, odbacujući ga unazad.

Sol je strgnuo garotu sa vrata i okrenuo se ka Eliotu. Mislio sam na to. Na samom kraju, nisam to mogao da URadim.Nebihteubio.

Eliot je pobledeo. He. Molim te.

podigao Uzi koji je bio ispustio u tučnjavi. je oštro. Zakoračivši napred, zagrlio je li ga kao kleštima svojom slomljenom rukom, Koie u iskoristio da podigne Uzi skoro do tačke iz

"Jepucašblizine.

Eliotsepovio.

Zagrlipši ga, Sol je popukao obarač. Držao ga je Iritismutog. Uzi je zaštsktao, izbacujućm prazne čaure, pravsci buku poput šivaćs mašine.

I Irobio js srce svoga oca.

I oiako ga nikada pisi imao. Sol je obrisao krv dok js tslo iLcronor oca koje je još drhtalo polako klizilo iz njsgolog zagrljaja. Za Krisa zaječao je Sol. I shlatio js da js počeo da plače.

Zavezao je maramicu oko prstmju koji su krvarili. Kostii, iako priglječsne garotom, he zarasti. Bol je bio intemzipai, ali on nijs obraćao paž! [u na njsga, žurio skidajući krvavo mokro odelo, oblaćsći Poluksove suve farmsrks i košulju od teksasa.

Nijs višs imalo mnogo toga da se uradi. Stražari i policija uskoro he stići opamo. Nije se usuđivao da se vrati ukradeiom kamionu, tako da je shvatio da mora da uzms Ford, iako he turisti koji su bili uznemireni puiP.ZVOM, pideti kako se on udaljava u tom automobilu. Propašao js kl.učeve kod Poluksa. Da bi bio sigurniji, bole js da krsne odmah. Ako bude uspeo da stigne do Vankuvera, biće u CTAiby da nestane.

A onda? Policija nsće imati trag.

Ali šta sa profesionalcima iz ljsgove službe? Da li he ra oii i dale juriti? Svs dok ns bude znao da je slobodaI, ne možs da ss pridruži Eriki.

Kiša ga je šibnula kada je otvarao vrata kolibe. GN" glsdao js iza sebs, u Eliotovo telo. Za Krisa, rekao j LJsgov ss glas slomio.

I za mepe.

Epilog

POSLEDICA UGOVORA ABELAR I ELOIZA

Francuska, 1138.

Pjsr Abslar, iekada kanonik crkve Notr Dam, koji je spojevrsmeno važio za najvsćeg učitelja svog doba, izgubio js svoj pisoki položaj zbog ljubavi prema svojoj lepoj UČSIICI Eloizi. Kastiran, po želji njsnog ljutog ujaka, zato mro js Eloiza ostala u drugom stanju, praćen ljubomornim nsprijateljima spremlim da iskoriste to što je Abelar pao u psmilost, pronašao je skrovište, Paraklet, i pozpao Eloizu, sada MOiiaxHity, da se brine o manastiru. NJsgopo uškopljsgve sprečilo ih je da se sjedine u ljubavi, ali du boko oda! IH jsd! io dru gome kao brat i sestra, stvorili su dokument Povest ievol.a,

Pisma Eloizi koji je postao a Za lege" dU ° "ihovoj tragičnoj ljubavi. Posle poPoku" paJa da povrati svoju nekadaš]]u slavu, MR ° " odbačen" potištei, neki kažu damu je srce Iskopai iz samostana Ceu Marsel, njegovo telo °L11eto Eloizi u Paraklet, gde je posle više od G °Diia TUGS za "im ona umrla i sahranjena u zemlbCra" HjHX °De cy mošti više puta tokom vekova si1S Da 6i iaJzad bils ostavljeie la miru u grobu Tu c IbMXODa imena na groblju PerLašez u Parizu. U "ašli večno utočište.

ISPODRUŽE

ISKUPLJENJE

FOLS ČERČ, VIRDŽINŠA AP Jaka eksplozija koja se desila prošle noći uništila je staklenik u blizini kuće Edvarda Fraciskusa Eliota, bivšeg šefa kontrašpijunaže Centralne obaveštajne službeOA. Eliot, odgajivač ruža, ubijen je šest dana ranije dok je bio na odmoru u Britanskoj Kolumbiji, Kanada. Na negovom pogrebu pokazala se retka sloga između demokrata i republikanaca, koji su jednako žalili gubitak velikog Amerikanca.

"Neobično je služio svojoj zemlji više od četrdeset godina", rekao je predsednik. "NJegova smrt predstavlja veliki gubitak."

"Eksplozija od prošle noći, istraga kaže, bila je prouzrokovana jakom bombom napravljenom od termita. Vrelina je bila nezamisliva". izjavio je jedan službenik Odeljenja za suzbijanje požara na konferenciji za štampu.

"Ono što je gorelo pretvorilo se u pepeo. Ostalo se istopilo. Nismo mogli da se približimo stakleniku nekoliko sati. He mogu da zamislim zbog čega bi ikome staDO da se uništi staklenik. Rečeno mi je da su ruže biDO izvanredne, da su neke od njih bile izuzetno retke, jedinstvene u svetu. To je besmisleno".

Misterija je postajala sve veća kada su vatrogasci, D ° su rasčišćavali đubrište, otkrili zaključani trezor koji se nalazio ispod staklenika. Služben CIA, zajedno sa ovlašćenima iz FBI, zapečatili su dručje.

" Radili smo cele noći na tome da ga otvorimo" je predstavnik. "Vrelina brmbe od termita ist bravu. Konačno smo morali da izrežemo trezor da bis otvorili. U trezoru su se nalazili dokumenti, samo poznato. Ali ono što dokumenti sadrže, ne otkriti. Vrelina je prošla kroz zidove trezora. Doku ti su se pretvorili u prah".

Uživajući u težini ašovakoji je držao u rukama, Sol je izbacivao zemlju duž ivica jarka. Radio je već više sati, uživajući u napetosti svojih mišica, u poštenom znoju koji ga je golicao. Tu i tamo, povremeno, Erika je kopala pored njega, pomažući mu da jarak proširi, ali onda bi beba počela da plače u kući, i ona je ulazila da je nahrani. Kasnije je mesila pletenicu od šalaha, pripremajući hleb za Sabat. Posmatrajući je kako ide kroz kuću, napravljenju

od betonskih blokova obojenih u belo, istu kao i druge kuće u ovom naselju, smešio se diveći se njenoj snazi, dostojanstvu i gracioznosti.

Nebo je bilo tirkizno, sunce skoro belo. Obrisao je znoj sa obrva i vratio se poslu. Kada njegova mreža jaraka za navodnjavanje bude završena, posadiće povrće i vinovu lozu. Čekaće da vidi da li će i Bog da obavi svoj deo posla i da mu pošale kišu.

Oni Erikasudošliuovo naselje severno od Beršebe, U pustinjskoj oblasti pre šest meseci, baš pre rođenja bebe. Želeli su da pomognu da se prošire narodne granice, ali razočarani međunarodnim rivalstvom, ostali su daleko od zemlje koju su tražili Arapi, više želeći da Razvijaju naciju u okvirima granica nego van njih. Ali, Tanice su svejedno bile blizu. Neočekivani napad bio je Uvek moguć, tako da se on pobrinuo da uvek, svuda sa sobom N0si °RUŽje. Jaka puška ležala je pored jarka.

Što se utočišta ticalo, mislio je da se zaštiti

°"RO. Teorijski, zajednica obaveštajaca sveta i dalje he

JUriti, ali je posle ubistva Eliota kontaktirao sa

g JO! službom, kao i sa predstavnicima MI6 i KGB. Nje

obezbedilo je naduge staze da st"° e 11"0180 poverenje. Oni su osećali

gorko zadovoljHo ° Znajući da su njihove sumnje o internoj sabotaži ni

operacija zaista potvrđene. Preduzimajući korake

da ponrape ono što je Elist uništio, zajedno sa svojom grupom,

msšajućiseudržapieposlovs, oisuprepustili da globalns tsnzijis kreiu spojim prirodnim tokom.

Solopa sopstpepa mreža zahtsvala je dali ziaak dobre vols prs isgo MITO ćs

ga, međutim, potpuio osloboditi krivics. Dokumenti, Sol je rskao. Elmotova

kolekcija skandala Ucena koja ga je održavala na moćnom položaju. "Ali,

niko psma pojma gde se ti dokumepti nalaze", rekli su u agsnciji. He, ja

zpm", objasnio je Sol. Razmišljao je o tim dokumsntima od časa kada mu

je Hardi prvi rekao za nih. Gds bi ih Eliot sklopio? Zamisli da si ti on. Ha

Eliotovom mestu, gde bi ih sklonio? Čovek koji je opssdput verbalnim

igramama. Čiji je život bio zasnovan na sub rosp. Ispod ružs? Stari čovsk nijs

mogao da propađe nijsdpo drugo mesto za skripap.s. Odbijajući da preda

dokumsita, kako psko drugi is bi uzso da ih koristi za ssbe, Sol js prsdložio

kompromis, tako što js razneo staklenik bombom, i tako ih uništio.

Predsednik, uprkos svojoj javpoj tuzi za Eliotom, konačio js beskrajno

odahnuo.

Ali, pravila utočišta su trebala da budu apsolutna. Sol je dobio samo

nsvzvipični imunitet. Ono što smo se mi dogovorili to je da gledamo na

drugu stranu rekao mu je stariji obaveštajac. Ako se sakriješ dovoljno dobro i ne DIŽSMJ glavu, obćavamo ti da nećemo doći po tebe.

I to je bilo dovoljno dobro za Sola. Kao Kapdid u svoj vrt, povukao se od sveta, užipajući u prijatnom iscrpljivanju manuelnog rada, kopajući svoj irigacioni sistem. Razmišljao je o Krisovom kopaču groba u Panami. Sada je život, umesto smrti, proizišao iz okretanja zemlje. Crpe su navike teško nestajale, msđutim, i kada nije bio zauzet radom oko kuće, učio je mladež u selu kako da se brani ukoliko pasele ikada bude napadnuto. On je, kao gač, to, na prvom mestu bio rat! Šk i, mada nije više pripadao svojoj profesiji, njegovi cy talsiti mogli biti iskorišćeni u konstruktivne svrhe. Pogodila je ironija da mnogi dečaci" koje je on trenirao pisu imali dom; bili su siročad. Usvojilo ih je selo. Vreme ide u krug, prois se izgleda samo u ovom slučaju opravdava. Ali, dok je izbacivao još više zsmlje iz svoga jarka, setio se kako je Eliot smatrao da je to što čini bilo opravdano. Očekivao je da će u osveti pronaći zadovoljstvo. Umesto toga, osveta je ispunila zlom slutnjom, lovila ga je. Ljubav za celi život, bez obzira kako bila usmeravana, ne može biti zaboravljena, i gista manje kao što ne može biti zaboravljena ni njegova ljubav prema Krisu. Ili njegova ljubav prema Eriki. A stvari ponekada umeju da budu različite. U trećima nerasporežen, a, Sol je raspravljao sa samim sobom. Možda je ono što je zaista želeo bilo da tpeost koju je osećao u odmaralištu traje večno. Prologirapa kazpa, El IOT i on t tamo, zauvsk uhvaćeni u zamku. Vszapi mržljom.

I ljubavlju.

A opda, Solopo bi se raspoloženje popravilo. Bacajući pogled prema toplom nebu, mirišući ijavu kiše u vazduhu, čuo je Eriku kako priča pihovoj bebi u kući, u njihovom domu. Occhana cy ga prsplavila, pobedila perverzno ossćaljs kojš je Eliot želso da stvori u pemu, i shvatio je da je njegov otac pogrešio. Bez obzira koliko pokušavao, nikada neće biti pormalan. Jedna od poslednjih stvari koju mu je otac kazao. Ti kopils, pogrešio si. I Sol, koji je u posebnom smislu zaista uvek bio siročče, bio je °DU1nsvlsn pri pomisli da je otac svome sinu.

Ostavio je ašop, žsdai, povlaćeći se u hlad od pajjaćeg sunca, podigao pušku, kremuo ka kući. Ulazeći u njepu selegku, osetio je mirissutrailvsg hlebapletenice, došao ° Eriks, polubio ju je. Mirisala je predivno na šećer, "Rašno, so, i kvasac. Njsne snažns ruke, sposobne da ubiju Ujsdnoj sekuldi, čvrsto su ga zagrlile. U grlu je počelo da ga psće.

Otpivši vodu iz hladkog krčaga, obrisao je usta i "Rešao preko sobe da pogleda u svoga sina koji se, uvijen u

ćebence, nalazio u kolevcu. Prijatelji iz naselja prvo su se čudili zbog njegovog imena.

Šta mu fali? pitao je Sol. Ja mislim da je lepo ime.

Kristofer Eliot BernštajnGrisman? Pa?

Pola hrišćanin, pola Jevrejin.

Kris je bio moj prijatelj. Zapravo, moglo bi da se kaže dajebiomojbrat.

Dobro. Kris Grisman. Svideće se svima kada krene u školu. A šta je to Eliot?

O njemu sam mislio kao o mome ocu. Sada nisam siguran šta mi je bio.

Nema veze. Ja sam onakav kakvim me je on napravio.

Prijatelji nisu shvatili. Ali, sa bolom u srcu, nije ni Sol.

Još više od imena bebe, prijateljima iz naselja privuklo je pažnju nešto jedinstveno što se nalazilo van doma BernštajnGrisman. Kao da je to čudo, govorili su.

Božji znak da je naselju dat blagoslov. Kako bi inače moglo biti objašnjeno?

Čovek sa prošlošću, govorkalo se u naselju, ali ne bez dužnog poštovanja koji nikada ništa nije odgajao u svome životu? I na tako rastresitom tlu?

Raskošna crna ruža.